

حق دینی قرآن دینی

Hak Dini Kur'an Dili

جلد

۴

کتابخانه موزه و مرکز اسناد

جلد

۴

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَكِّيَّةٌ وَفِيهَا ثَمَانِي وَثَلَاثُونَ آيَةً

بوسوره مائده دفعی رسید . یعنی هجرت سینه دره موکده نازل اول شد . اللهم ده صول زمانه
 نازل اولاده سوره لر در . نهم « سورة المائدة من آخر القرآن نزولاً فاحلوا حلاله وحرّموا حرامه »
 سوره مائده قرآنک نزولیه مؤخر اولاد نذر . بار علی مدنی مدول ، حرامی طوبیکن « دیده علی الصدفه
 السلامه در در . حیدیه سینه سینه اعتباراً نزولاً با سده ، برسمی فتح مکده سنی ، برسمی ده حجه الوداع
 نازل اول شد . بعضی بوسوره هیمی برده حجه الوداعه عرض کرنی ، بعضی ده بر سفا سینه نازل اول شد
 سوره شدر . اسما بنت زید دره منقولدر که سوره مائده ملک جمعی نازل اولدی ، به رسول الله ناته سی
 غضبانک زمانه طوبیور دم ، آغیز لغزه دره ملک نولدی قیرلا یازدی ، دیندر . لکده جمهورک نزجیده دهفت
 دفعی صحیح روایت کوره بر ، بوسوره مفقوده دکل ، بعضی آیتدر ، از جمله « اليوم اکملت لکم دینکم » مفقوده در .
 وعلویدر که هجرت موکده کرک نفس مرینه درک بر سفا دره درک مکرده نازل اولاد دره رفی دیندر .

آیتدر — بوز کرمی در .

کلمات — بیک سکا بوز درت .

عزلی — اوده بر بیک لغزه بوز اوتوز اوج .

فاصلری — د ، ب ، و ، ن ، ل ، د = لم خبر .

اسمدری — مائده ، مفقوده ، منقذه ، مباشره در .

مائده ، بیکای سفا دیندر . سوره نسابی سوره مائده ملک تعقیب اتیمی ز قدر تناسب .

دنه قدر سفیدار در . مائده عیسایک بوسوره دره ذکر ایسه ایسی برسمیه ملک ظاهرراً برده هجرت کج کورنور

طو عر سی اوندک ایچوره برلا سوره مائده دینسه دکل ، بر ، سوره مائده اولدیفی ایچوره او بوز ذکر اول شد .

اساسده بوسوره نفت اسمد ملک مائده سیدر . برادره « اليوم اکملت لکم دینکم و انتم علیکم نعمتی »

سُورَةُ نَحْلٍ فَتَمَّ اسْمُهُ تَمَامًا قَوْلَنَا يَا بَلَدَهُ . عَهْدَ رَبِّهِ دَعَا . مَقْدَرِي أَيْضًا بِرَبِّهِ أَهْلِ إِيْمَانِهِ صَوْنٌ لَكُمْ . سُوْرَةُ :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أَحَلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةُ الْأَنْفَامِ إِلَّا مَا يُبَى
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مَجْلِيِّ الصِّدِّ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنْ لَمْ يَحْكَمْ مَا يُرِيدُ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَارَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِنَ
الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَحْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى
الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَفْكَوْا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
• حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالذَّمُّ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَةُ
وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّيةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبَحَ عَلَى النَّصْبِ
وَأَنْ تَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِى يَوْمِ يَنْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مآل شریفی

ای اربوبه ایمان اینست: عقد ریزی ایفا اینست. احرام کبر و یکتا داری صدور مایمانان شریک
سزا انعام جهانک آید. اوقوز جبه اولان در یاد اسی عدل بنیادی. شبه یوده را الله نه ایست حکم ایره ●
ای اربوبه ایمان اینست: لا اله الا الله شعار اینست. نه شد حرام. نه زبانیه بعد ایره. نه کرد انقدینه. نه ده مولایه
کرک فضائی درک ریاضی آرایه ربه بیت حرام در غرض عقد مانیه عرضتک انجیدیم. احرامه جیفه یکتا نه

ایستادن اولادیک، سزای مجید و اراده منع ایند بر دین بر طاعتی که قاری بسد رنگد کینه عافیه سزای مجازده
 سوره انعمه سیه، بر دوقوی او زده بار دمیلا سیک، کناه و تعدی او زده بار دمیلا شایک، الله در قورقیک
 میزد الله عافای میوه سزیدر ● سزه سوز ورام فلندی: تورو، قانه، غنای، الله در بقیه سزید
 نانه بوز غاز لوانه، برده بوز غولسه، یاغور دور ولسه، یاغور یودار لوانسه، یاغور سوسولسه، یاغور
 جاندار پیرتسه اولوب ده جانی او زده ایله کسم رک کین و دیکلی طائر او زده بوز غاز لوانه و زار لوانه
 قست یاغور شاکز، لیب بوز بر نسوه (بوز بر میقتدر)، بوز کوه لوانه رنگی سوز وده بیلکده ایدری
 کسیر، او زده قورقمایک، یاغور بزه قورقیک، ایسته بوز کوه سزای میوه رنگی کلا بیدرم، او زده بوز کوه
 نقمی قار ایدر دم سزه دینه اولورده اسلام عبادیرم، سوز کوه کیم صول درجه ایلوه مالنده عیاره سز
 قالدیده کناه میل مقصدی و مقصدیه او زده بیکه مقصد اولورده الله مقصود، مهم در ●

بوسوره نک دیگر زده بوز میانه او زده سزای فریقه بی قلمه ایته بیکه بیاه اولورده، ابو جیاندیک قید
 ایته بیکه و جلد دیرلرک: عربک ایلک فیلسوفی «الکندی» یا تمیزلری «ای جلیم» بزه سوز آنک بر ملکی
 یاغور «دیندر»، او زده «یک»، لیسک دکل، اما بر شمع سنی یا ایام «دعیه» و بر میوه کوز جلیکوب
 قایانسه، مکرده میقتسه «والله دعیه» بوز لوانه بزم قدر زده جک، زده باشقه بریک، محضی ایدیم،
 سوره مائده میقتدی، با قدم رفای سولیمسه، کسده نهی ایتمسه، بر غنیمت عام یا ایسه، مکرده بر شمع
 ایسه، مکرده ده قدرت و هکته خند ویرسه و بوز کوه بوزی ایله سله صیفیرسه، بوزی ایله صیج کیمه
 جلد لر بازی یا زمه و ده افاده ایدیم، الخ...»

عقود، عقد جمعی، عقد، نویسه او نسبه عهد دیکلرک بر شمع دیکرینه صاعدا صودرته باغوریا
 باغ و در کوم، شلایب در کومنه نسبه ایدر. یعنی عقد اصل لغته صقی باغدا صود و در کوملک بحکم
 باغ و در کوم دیکل اولوب بوز نه نقد بر کیمه مذ بر شمع التزام و با آفره الزام ایدر کسین دیار کین
 باغدا سینه و یا تقابلا باغدا غارینه عقد نسبه اولورده که اعتقادده بوزند. بنا بریه هر عقد ايجاب قبول

توقف اولایوب بعهده مجرد ایجاب این دفعی منقذ اولو که نذر در مستقبله ابریه میسند بوقبلند .
 عهد دفعی اصل لغته بر شئی حاله حاله فقط اید بر رعایت اینکدر . بود رعایتی الزام و بالزام
 ابریه نوبتخانه ده عهد نسیمه و نسور . بر اعتبار این عهد و عقد مترادف و با سند لازم در یک ایه رده عقد
 کلامی بسیار کبی رها زبانه بر اتمام افاده اید .

دفاع و ایفاء ایه عقد و عهدی سوچی ارا اینک ، ایجابی تماماً اجرا ایانکدر . بوزاره جمع محکم و بلام
 ادله « العقود » استقامه افاده اید که کران ایه تعالیانک نورینه الزام و عقد اید یکی تطایف
 و اتمام دینه : و کران عبادک کند بکفر نده الله فارسی مقدانیه کدی نذر رده و میسند و کران انشرون کدی
 بند نه صحیحاً عقد اید کدی امانات ، معاندت و رازده به ستاره هر نوع عقود شایکدر . حق اصل عرب ، اهل بیت
 و فوارج و سائر فاساید عقد ابریه معاهدات دفعی داند . شو حاله بوزنه شفاعت سبانه اولو که « عقود
 اصل اولی میسند ، مکرر فایده بر این قائم ارسود . » برونک مجموعه هر هائی به مقدره قول : صحت و میسند ، دینه
 صادر میسند . مکرر در عقد و فار بطولانیه باسقه یعنی افاده اینه سه ارسود . هر چه بطولانیه ادعای
 عقد عدنی ادعا و وجودی انکار دیکدر . بوزنه ایه دینه وجود و صحت دینه توجیه اید . زیرا امر ایفا صحیحاً
 موجود اولیه عقد توجیه . عقد ، ثابت و منقذ کرایه ایفا اید به یک سنی یوتدر . ابوبکر رازی بوضای^{نقش}
 اجرا اتمام ترانده دیرک : « او فوا بالعقود » عقود اسمک متداول اولی یعنی جمع عقود ایفای اقتضا اید .
 باریه هر هائی به عقد مجوز و یا فاسار نه و یا هر هائی بر نذرک صحت و نذر نه اختلاف اینک زمان
 « او فوا بالعقود » قول الایسی اید اجتماع صحیح اولو . اید . » لکن عقود هر نوع تطایف شرعیه اعم اولی یعنی
 و حال بر که تطایف شرعیه میسند و سبب انک دفعی وجودی معلوم برونک یعنی هر چند است . « او فوا » اینه
 و موجب و نذر نه اعم بر معنای محمول اولی لازم هر چه که رده او نر ناموسه اقتضا اید . نه یکم بونی ابر السور و تقریر
 اینکدر . و الحاصل دینک خدا مدعی الله و قولدر صاعداً بر قائم وجود و مقارلات عقد اینک و صحیحاً عقد ایه
 عقود و وجودی ایفا اید مکانی برینه کتیر ملک دینک اولی یعنی بر سوره مذک باشد به اصل کدی اولو رده اجمال اولو
 بویلیو که :

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ] ای ایمانیه اولاده مؤمنان! با عهد و پیمان

بجور عقده ایفا بکنید. — یعنی اول امر ده ایمانیه بر عقده. و نیز بر عقده ای که فی سبیل جیهام و جیهام و عقود بایزید با عهد و پیمان، مکرره که بکنند و بکنند از آنکه در دایم عموم انسانیتیه بر جیهام عقده رها بایزید با عهد و پیمان. ایسته جور بر عقده ایفا بکنید. رینک کونک، ایمانیه حکمی، الهیه امری ایمانیه برور. شری سوره نکه اسمیه تقاب اوله او زده اوله و ساطع میسند با سدی روه برنک باز تفصیله کلام:

[أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ] نه بهیمه انعام مدول قیلندی. — بوزر انتفاع ایره

مدول مدول یه بیلرند [إِلَّا مَا بُنِيَ عَلَيْكُمْ] آنچه بر منی او قونانه و بار و جاتی او قونانه او زده است. حرمت علیکم المیتة الخ. کلامه. — رها اول بالنامه شوال رقت که [غَيْرَ مَحْلِي الصَّيْدِ وَكَانَتْ حُرْمًا] نه امراره ایله صیدی مدول قیلدی به قیلند، اهرام هالنده اولانری و آدانی به بی مجوز ایره به قیلند هالده بهیمه انعام بعضی مستثنا ایله مدول قیلندی. — یعنی ای مؤمنان نه حیوانه نولدورمک جائز اولیانه اهرام هالنده آورده و آدانی بکنده ممنوعکند، فقط بر هالده به بر عقول نمره سی اوله او زده ات بکنده محروم بنما بکنید. نه امراره ایله او اولاسه رطبه امراره بولونما بکنید که طری انعامه به بیلرند که بر من و حرمت بر عقده ایست. و برور با تفهینک که بی حیوانه اتی به بیلرند که هالده کندی از آنکه بایا بکنند بیع و باله بی بر عقول نمره سید. بنا علیه بوطه مقدون فاده ای دریه سده به بیلرند که فصل نویسیه ای بر منی تقدیر و بر منی ایفا بکنند ده مدولی حرام، مرامی مدول بایما بکنید. — ایریه، احل لکم صید البحر... و حرمت علیکم صید البر ما دمتم حوماً. ابتداء صرامة کورد و بکنند که اهرام هالنده حرام اولاده صید، دکن آود دکن، فاره آورده. برور که صید ده فاره حیواناتی دینک اولاده بهیمه انعامه استثنا بر قیلند. بولمنه اعتبار برور بایما بکنند. بهیمه اساساً عقول اولیات هر هائی بر حیوانه دیکند که اهرام هالنده مافوزر. مکرره بر اسم، بی و یا عجبی درت آیاتی حیوانانده رها زاده اشتغال اوله روه او زده کسب اقتصاد میسند. برور مدول قیلانیه ابه رطبه بهیمه کلام و کل بهیمه انعامه.

انعام ده « نعم ان محض اربوب سورة انفاسه » ومن الانعام جمولة وفرشاكلوا انما رزقكم
الله « ثمانية ازواج من الضان اثنين ومن المعز اثنين » « من الابل اثنين ومن البقر اثنين » در بیان
اولی یعنی اوزره حیوانات الهیه ده ده ، صنفید ، دادار یعنی نوبیه و کبی : الهله اوزره بوساقله بفسانه
اولیه نفوسه یا فوزره . پنجه لیدر سوبه طور سوبه بآریه ، قاطر ، اسک رخی هازر دینه نه طیرانی صیوانا
بیه انفاسه داخل رکطه در . نه نیم سوره غلده « والانعام خلقها لکم فیها دفت ومنافع ومنها تا کلون »
« والخیل والبغال والحمیر لتركبوها وزینة وینخلق ما لا تعلمون » بورد رندر . سوهاله بهیمه الانعام
ترکیب افانسی با جهام افاجی کبی افانت بیایه اربوب « انعام دینه بهیمه در » دیکدر که بر صورتی دیگر برانده کی
. واحلت لکم الانعام الاما یتلی علیکم « کبی طور غزیره طور ذر انعام علی تفصیل اونسه در بوزره شبه اولی
جیدله ، کیک سار که بی اوصیاناف انعام بهیمه اولی در در تفصیل فلیسه اربوب . در بابهمه در سار ، انعام فیزی
اولی در افانت لایه شبیه اید « انعام کبی اولی بهائم » دیکدر که بر صورتی که دینه کتیرک و انبای
اواسر اعتباری انعام بوزره به کربک سار جهام دینه نه علی تفصیل ایدسه و نمانت هلا سار فلیسه
اربوب . انعام علی اید سار یک نفس اید بیایه اونسه بولند یعنی کبی بوزر اوده ده شبه به اصل اولی اوزره
نه بالاساره اکل سیر . و بوزره « غیر علی الصید » فقره هالی سید میدان استناس بر استنای نهض
موقوفه بولند یعنی « بهیمه » فیدیه نه ناکیده ده ناسیه صرف اربوب بر فائز زاره افاده اید کبی جهاد
بعضی فسییه بر صورتی ترجیح ایستد در . لکنه بوزر حال احوال نظراً کلامی تحریم محضه توجیه دار در که او فوا
بالعقود « بیانه بیک ده سیدیم رکطه . زیرا و هوسه انتفاع صیده موقوف اولی یعنی جهاد بونی متعاقب حال
صید موقوف بیایه اولی که حال احوال نظراً بر مصلح هیچ مایه فالاسه داد هاله بیایه کلام بوسویه تحریم
توجیه فلیسه در سار علی بر موقوف مالیه انعام هالیه انتفاع و عقود و تراندر استعاره فسیوی تفصیل ایدسه
و بر نفعت اسلام اید استنایه فسیوی کوسه لایسه اولی بقدر . کرن برانجه ذره بیایه و کرن من انعام صلتی مسلم
ارسی مسیده اکثر فسییه ده اولی افانت بیایه صورتی ترجیح ایستد در . که بوزره بهیمه لفظی سار علی تفصیل ایستد
برابر بونی ایمانته سنده و غالی رکطه . و هوسه الحاقه سار اربوب و هلا کبی تقدیرده بهیمه انعام جهام بحر سایل رکطه .

شود بر انعام الهی یا رستی عجا بوجوه و حرمت بخیره بوی او بود؟ بخیره انعام. اصل و اقسام پنج است
 سباع قبله زده صید بعضاً سباع، بعضاً اقسام او بود؟ حیواناتی که صید می شود؟ نفس او بود و حکم الهی
 بر حیوانات در سه بعضی استند و بعضی او را می بیند؟ کجی بر قائم مدافعه کرده و زودم بود. من و حرمت او
 تعلیم نه زیاد و تعدد ایضا نمی بیند. زیرا [اِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ] شبهه برده که نه ای اراده
 ایزد او می حکم آید، ممکنه مختار در... — یعنی اساس اعتبار بر جود انعام او نیست و اراده سبب نابود
 اراده الهی او زنده اجرای تأثیر اتمی می شود و هیچ بر علت، هیچ بر قوت بود. کرم بر جود و دفعه دیگری او زده
 اما تعالی حکم او در بندگی تطایف الهی در کار او و مصالح و موانع معیار در... و موانع او بر جود و حرمت او بر جود
 حکم بالذاتی مستند. فقط جود بر ممکنه اراده الهی در حرکات و افعال مترتب شده باشد بر جود و قدرت او.
 اصل علت حکم، او ممکنه، او ممکنه و دل، اراده سبحانه در... شد و اساس حیوانات بر جود و انعام حیوانات
 مصالحه دیگر زنده و ها الوریثی یا اراد میسه و بوی حکم و مصالح فطریه نیاز انعام مدول نیست و نه بوی حکم
 فرموده انبوه. فقط بوی فارسی عجا بر علت، بر نظام نه بود و اسیه؟ بوی نه ضرورت دارسه؟
 سوالی در حال دار او بود. بر بندگی ایزد یا جوی، الله بود اراده اتمیه و بود حکم اتمیه اسیه. باز می
 اساس اعتبار بر جود هیچ بوی نه ضرورت زاین بود. اسیه گفتا زنده. جود و بود و ضرورت، جود
 نشاء الله... حکم، حکمت، مقهوره، شرع، صلب بود اراده نه تعین آید. و بود بخیره تطایف صبه
 و تجده که سیده اول ممانده و مقهوره، ربوبیت و عبودیت نسبت به اراده الهی مستند در... و علم و حکمت مقهوره
 نه نفسیه ایزد اسیه اساسه قانونیه نسبت به ممانده و مقهوره. اصل حکمت نسبت به اسیه و جود او
 فاعلی و بعد از جود او بود الله... نه هیچ نفقه از زنده بود و حرمت او و ممانده اراده اسی از بود.
 بر بندگی بخیره « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ » ادایه ایزد نه الله مقارنه —
 یعنی اراده سنی کو سنده و رسم و تطایف دینه سنده و عبادت و طاعت نشاء اولاده عملات مقهوره سنده، شجاع
 بخیره اقسام، میقتدر، مجرب در، مفاد در، مقهورم، عذر و کونه، طواف و سعی، قربانه، تخلص و اصل
 کجی سبب دینه مقارنه [وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ] و نه بوی مقارنه و مدد اولاده شد و اقسام...

یعنی نسا حرام اولاده رجب، ذی القعدة، ذی الحجه، محرم رت آید برینه (سوره بقره ده «الشهر الحرام
 بالشهر الحرام» بانه) [وَلَا الْهَدْيَ] دهنه هديه — یعنی کعبه اهدا اولنده بر بنفده [وَلَا
 الْقَلَائِدَ] زده قلايده لره — یعنی زبانه نشانه سی اومه ارزده قلايده هر صافی بر سینه مانیدن
 کرانفده [وَلَا آمِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ] دهنه بیت حرام [يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا]
 برزده هم بر فضل — بر تجارت دهنه — وهم فضا اید ایدک زیارت نفسا برزده مرتضی اید ایدک — یعنی
 بویه سفاری محترم طوبی، مرتضی هتک اید ایدک، از مبد سره نسا دینا سی اید عایت لکه بوزنایک
 هدی دند ایدک مرتضی اید ایدک کنیزک هدی سوره و تقیید ایدسی ده افعال اید ایدک — بنا علیه بوزنایک
 در مال البکری میفارد اید ایدک لکه رطله دهنه بوزن اید ایدک هدی ایدک بر مرتضی محافظه ایدک، هم زیارت
 هم تجارت هدی کعبه بکشد من اید ایدک، مجاهد برنی کسمیک، بیت حرام خارج کیده لره بده اید ایدک کیده
 [وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا] اولاده بفرز اید ایدک در سده بیفرد حله کیده رت اید ایدک —
 ایدک حرم خارج کیده باز دیت دار. فقط صید حرم نه اید ایدک هیچ بر حلاله جائز رطله «لَا يَنْفَرُ
 صيدها» .

[وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُكُمْ أَنْ تَصَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِنْ تَعْتَدُوا] برزده
 سدی کیده حرام نه من اید ایدک بر قوم اولاده بفرز سدی کیده برینه نومه و تجارت لکه کناهه صوماسیه،
 سفارده مرتضی ایدک جرمه دوشورده سیه — اید کثیر دابو عمرو فرزند لره هره نده کیده ان صد و کیده
 اید ایدک کیده کیده : بر قوم سدی کیده حرام نه من اید ایدک — اید بفرز سفارده مرتضی ایدک کیده برینه نومه
 ایدک بر صوماسیه [وَتَقَاوُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى] بر دنفرد ارزده بار دینیک
 [وَلَا تَقَاوُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ] جرم دنفرد ارزده بار دینیک [وَاتَّقُوا اللَّهَ]
 دالده فوریک — بر ایدر مخالفته مزاریک [وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ] راب
 بیک که ایدک مقابلی غایت شعیده، طایا بیدشتی رطله . . .

روایت اولاده بفرز کیده بر ایدک با سیم سب زولی بنی ضبیقه به ثقبه ده فطام به هدی بفری حرام سی

اولش . بر فطام مدینه یکلمه . آنکزی مدینه نماز عیده بر بره بر اقمه . یا کذم رسول الله
 وارسه . بر قومک داعی اولدغنی و آنرا اندیم بر ابر کلوب مسلمان اولد بقدغنی و عدایمسه . چینه غنی زما
 رسولاه « بر آدم بر فاجر یوزیم کیدی و بر غادر ففاسید عیقدی » یورسه . هرکه مدینه دمه عیقدیه .
 مدینه اهالیستک با یاقده اولده دده لرینه راست کلمه سورسه کونورسه و سور جزئی سویدیک کیمسه :

قد لفظا اللیل بسوایه علمم لیس بر اعی ایل و لا غنم
 و لا یمنار مع قدر الوضم باتو ایانا ما دابه لفظلم نیم
 بات یفاسید اقدم کالزم خدای السافیه مسوح القدم [۱]

خبر آنچه تعقیب ایلسه . بیستیدسه . اریسنه عمره ففاسه سی کبریه وائل مجامی میانه میاره
 عیقدیه . هرکه کلمه و برابرزه غنلی اموال تجارت وارسه و سور دیک دده لرده بر عیقدی ففاده و بر بهد
 اولده سوریه عیقدیه . سماند فارسیده بوزک کلدی غنی ایستد بجه فارسید یوب و در موده بحیره رسول الله
 استیانه ایستد . برایت نازل اولسه . ساعده برور و لما شد . (طبرک ، ابریه ، ابر السور ، حاشیه فاف)
 شایه .

عمره ففاسه ذی القعدة ده دافع اولد یقنده « سده حرام » اولد و بالذات بولا اشارت دیکدر .
 دیکر طرفه ایه زریک رداینه کوره فتح کمر سنه سی مشکله دخی کعبه بی زیارت کلبور و عمره یکدیور لری
 سماند « بار رسولاه بوزم مشرک بزه بوزی بر اتمایلم با عقیقه ایه لم دیکدر » و لا امین البیت
 الحرام الخ ، نازل اولسه . هدیجه بی افطار ایه . و لا یجر منکم شان قوم ان صد و کوالا « فقه سی و
 بولا رها زیاده سویدر .

بور داند ده کومته میه سبب نزول ففاسه « و لا امین بیت الحرام » یا کذم مسلمان مجامیک کل

[۱] بوزی کیمه غدار بر سور دخی و دردی بیکدی که دده عیوبانی و نه قریبه

نوده دضم او زنده ففاسه هب ابر دیر ، لفظ ارفی ایه ابر دیر

اوده کچی بر اعلانه بوزر افراسیور دی که بالدر لری لولفوره آیامی سیکله .

مشرک بیکسری زیارت نه منع ایرله مریخی آمرور . رطب فواکه کنی نه هدی نه نقره زعمده دیکدر .
 او مالده سوره برائره . « ماکان للشرکین ان یعمروا مساجد الله شاهدین علی انفسهم بالکفر » و « انما
 المشرکون نجس فلا یقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا » آیتیه فقط زنجی سنه الهجریه ده مکره مشرک مسجورام
 یاقده سخته منع ایرله طری زمانه بر عموم منع اولمسه . و لا امین . بالکن مسلمان مجامه نمند فالندر .
 كذلك « ولا الشهر الحرام » هکمی ده سوره بقره ده بابه اولدنی اولمسه . « و اقلوه هم حيث
 تفتقوهم » کبی تعیم آیتیه منسوخدر . مجمر عیلامن قوی ده بودر . فقط بعضی علماء شدرایه نفعی عربک
 منوعی باقی اولدنی نه نفعی غمی ایره . « ولا الشهر الحرام » هکمنک منسوخ اولارنی نه ذاهب اولدنی کبی سائ
 « ولا امین البیت الحرام » دفعی مسلمان غریبه شال اولارنی نه دیوندر . « یتغنون فضلا من ربهم و رضوانا »
 طلب ثواب در رضای الهی مناسبه سوندن سفارنده ظاهر بولنی نه و سوره سنی امر ایره برائ
 آیتیه بره نقلی اولمسه مینه فائل اولمدر . بوندک بجه مسه نفعی عنه . سوره مائده ده منسوخ
 یوندر . « ریسه » ابوسره ندک « بسوره ده او دیکز زنی نه دارد . و بوندک منسوخ یوندر . « دیکدی ده
 نقل ریسه و بر بابه بالاده ذکر ایریه « سورة المائدة من اخر القرآن نزولا فاحلوا حلاله و حرموا
 حرامه » حدیث شریفله دخیان اولمدر که بوندک سوره ندک نهی حجه الوداع سنه سنه نازل اولدنی رایتنه
 طرز اولمدر دیکدر . مع مایه سوره مائده ندک آیتیه مایه سنه منسوخ بولنارنی مینه ده بوندک
 اجماعی دارد . هفتاد ال بحر جم ماسور اولدنی فقط زنجی سنه الهجریه یوندر عرب مشرکینک مجده منع
 ایرله دیک معلومدر . ذکر اولمسه برائ آیتیه نزل اولدنی بوندک ده مکره منع ایرله طری ده و اونو غمی
 سنه الهجریه رسول الله بالذات رایت بوندنی حجه الوداع لا ضرر ده هیچ بر ندک یاقده سدر طری نه
 اختلاف یوندر . فقط مسله بوندک اول کفار منع ایرله می منفه دار بار دارد اولمسه نمدر ؟ یوندر
 منع ایرله برایت ایر امر ایریه اولمسه یعنی « ولا امین البیت الحرام » کفار ده ریس بوندک یوندر ؟
 ایسته اختلاف بوندک ده در . معلومدر که نفع . نفعک منبایندکی قطعیه محل و بریه هکندک حد آیت
 صورته « ولا امین البیت الحرام » نفعه سنه اول رافع مجامه سمنده مجده منع ایرله طری مینه کی حکم قطعی دیکدر .

برای آنچه در شرکبه علی بنده محاکم در . و ایوم عمره منون آنچه « شدم حرام » سنده طاعت اول بریده بگیرد .
 زیرا بعضی علما در دیدن یکی کجی بوراده نسخ یوسف ، سندن شدم حرام دیند بیده درت اندک هیچ برنده توفیق دارند
 املا در شرعاً نازده دهم در . محمود دیند یکی کجی نسخ داره لزوم کوره کردن تا انفی درن توفیق و
 اید بیده آنچه بودرت ای دخی دیگر آید بیده . مقدما وجود اولاد شدم حرام نبوی برکوره در فرمود . بزه
 محمود برابر بورا بیده . صوره برایتی ج آید زده آساند منافقه سه قدر نازده زیاده در صورت نفوس
 امتا اولونسی لزوم کال اینه اشعار اینه بیده ده شبه یوسف .

« غیر محلی الصید و انتم حرم » استناده دار اولاد بر تفصیل مکرره « الامایلی علیک »

ستاسند تفصیل طالم :

« احلت لكم بهيمة الانعام » کله [حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ] زده شوم حرام نبوی :

۱ - [الْمَيْتَةُ] میده - یعنی زنده نبوده . دها طو غرضی زنده نبوده - میده

بنی مغابی نولد دیک دکل ، هیچ بر نایر خارج اولاد نبوده دیک ره دکل ، مذبح مغابی نولد « مافارقه
 روح سه غیر ذبح » نام مغابی سر بیده سربزه جنگ اولور سه زکی مغابی نولد که آساند طالع اولاد
 الاما ذیکه « بر تغابی کوسنده بگیرد .

۲ - [وَالْدَّمُ] دم ، یعنی فانه - که مراد دم سفوح اول یعنی دیگر بریده از جمله

سر و انعامه بیند . میده ، میده ، دم ره دم اول یعنی بجهو لعینا پس دوار در . فقط فاند بولد
 عربی شونی انعام اید که میده نک حرام اول سنده آنا بولد فاند تماماً بیده فاسده اول سنده ره از هیوه
 بر میده سی دار در . میده نک سفاسده بورا میده . بعضی شکر میده یی بر و « کندی نولد در دیکدی
 بیوی کزده الله نولد در دینی بجهو بم یوسن ؟ » در بر سه ، کذلک فانی با غیر مکرره لولد در و
 قیازیر ، سافزیر بر بر سه .

۳ - [وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ] دوزاتی « که سر و انعامه » فانه رجس « بورا یعنی

اوزه دوزان کنی عیناً بیده . دوزاتی ره دوزاتی اول یعنی بجهو لعینا حرام در . دوزان

کنسی علی الصلوة حرام اولی فی حاله برادره « و الخنزیر » دینیبورده « و لحم الخنزیر » دینیبورده
آسانیه کی تکیه استنسانه برینک ایچوره نقلتی اولریه معنی الی اصله نموده ایچورده.

۴ - [وَمَا أَهْلَ الْغَيْبِ اللَّهُ بِهِ] ذبح ابریکه از ستون الله باشد اسمی علیه
و شد « بسم الله العزیز » دینیه « - که بر ابریه بسم الله کریم دینیه و کریم دینیه . بود ابریه
غیبی نامه کسبیه ای مجیده مراد . حیوانی یا اراده ، انسانه سخاوت و بوی اوئی کسم همه و قدرتی دریه
اه از رینی حاله او حیوانی الله باشد نامه کسم بظلم عظیم ، بر سر کرد . بود کسبیه بر حیوانه ده
ممنون و مقربتی همیشه مراد و مراد .

بود تا اسد . . . بوزنه صوکره کبد شمعاً بوزن ششونده را فله . . . اونداج بموده بر هیره آندره
با کت بوزن ذکر بد اکتفا اولمش . . . فقط جاهیه ره بر طاقیم کبیر مینه بی بر کدی حاله مینه بی بر نایب فاجی
اولقیه کنده کنده نوله دیه تقی ایرار و حقیقته مینه قیلنده اولاده بر وجه آق نولور یی بر روی که مسلمان
خارجینه بوب کیم له حال دار در . . . بنا علیه برادره شعیبیه اقامنده بعضی تصویر تر نفیس اولوبور :

۵ - [وَالْمُخَنِقَةُ] بغولادہ - یعنی کرک مارے بغیر ایدہ و کرک نہ ایدہ و کرک ال ایدہ و کرک اناج و لباسہ از اسے صیفیہ رہے، و الہل و صہائی بر صورتہ نفسی طیفانہ رہے بغولوب نولہ۔

۶ - [وَالْمَوْقُودَةُ] دور رسہ - یعنی پائیدہ دیا از زائتہ و صہائی بر صہ۔

اہم دور و رلوب نولہ از لادہ۔

۷ — [وَالْمُتَرَدِّیَّةُ] زریاریہ۔ یعنی برگشتہ آشنی و بارانوریہ در شربہ

۸ — [وَ النَّظِيحَةُ] الموسئاه — یعنی موسئسه موسسه اولاه — آن و باریکر
برجوانه جیفنه سیدئوله ده بره سارده اطفله برابر دها اول موقوزده داخلدر.

۹ - [وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ] بمعنی هماناوار پیهه، پیرینگی بر جوار و فرزند
نفس اربعه ۱۰ - بجای که بوزنه مقصد همدان و بوزنانه کبیده رطل، از معنی و حتی پیرزده نفره .

سبع : ناپ تغییر از نور میبوی و بشکری بولنا آرموده ، قاپوده ، قورت ، کوبید و سارده کبی عاده
 حالیه ، فایار ، جارج ، فاقی لهر هائی بر سیرنجی موبانه دیکر که کلب تغییر از نور ، پنجه سی بولنا به سیرنجی
 نرسد و فی عینه رافله . سافزده جانارار (جانور) اسمی اوج یعنی ابد استعمال اندر . برسی
 فانی معاشنه عا اعموم موبانه دیکر که بر استعمال شد و فالنامه دینه جاک ندر نادر در . اینجی بالخاصه غنیزه
 و بانورده اطلالتیه که قاره جانارار دین جانارار دینه تغییر از نور . او جیجی جانارار به سیرنجی
 موبانه دیکر که و ندر جانارار اصل معنای بود . سبع ده بود دیکر . جاهلیه ده مینی به بند اعموم
 سمفده ده بود به قدر تعداد اولنامه بسه لولی به ندر بود ندر دی . نه نیم الیوم غریبانه دودر انتی
 بیکرن کبی سرفوز و لی ده برار و بالخاصه دودری به سنده تغییر بر دیکر و قدر اید برار . کویا بودری
 رملت رافله اید لولی بوب برانسانه و یا موبانه فصل و فایر لیه اولسه اولدر نه مینه کبی دکل مذبح کبی تقی اید
 حال بود بوزن شجره ذیح اید فانی آتیه میامسه اولدیفنه تمام آتیه در در و راسد در .

[إِلَّا مَا ذَكَرْنَا] آنچه تذکره اند که در سننادر . یعنی لغوی جلدی چهارده

بیشوب ذیح اید میندیه مقام و بر دیکرین عوام دکر . — بنارعبه ده بیکر که ، لغوی کوزنی قیدار
 و بانورده فی اربا یار و یا با جاتی ده یره بیکر که بیه بیشوب کسب بندر جدول اید . بعضی تغییر به استو
 . إلا ما ذکرنا استثنای منقطع اولدیفنه ، یعنی یوفاریه ذکر اولنامه هیچ برنی عرندیه افراج
 ایتسه اولابوب هینه نفل اولدر ده جدول اولانی آریجه کومندسه بولندیفنه فانی اولدر . ذالوایع بودیکر
 معنای شری اید سد حفظ اید کبی تغییر ده بر استثنای معنی مینه و عوام اولدر مذکی و جدول اولدر نفا
 اناره ایتسه باسفه برشی دکر . دکر بعضی تغییر به بر استثنای الی مکره کی ، و ما اکل السبع
 مقدمه منقص بر استثنای منقص اولدیفنی سولید سدر . زیرا لفظاً اقرب اولاده بود . برده بولنت
 مفهوم لغوی سید مفهوم شریسی بسته برزوه بود . حال بود که ما قبله کی نظیم ، ستریه ، سرفوز ، نغفنه
 مفهوم لغوی لینه باسفه موت معاشنه ده تغییر اولدر ده مینه اقسامده بر اسم شری در . بنارعبه افره نظراً
 استثنای آنچه منقطع اولدیفنی . بر استثنای به هم منقص ، هم منقطع اولدیفنی و منقص مکره ایتسه منقطع کبی مینه

ایچوره بوره نعل اولدومه یا کله موکچی به مربوط اولدیله. آنجه بوزک موت معناسی تفهیدی اصل مفهومیله
 نقره رکل استثنای سلاطه ده موکده حکم حرمه نقره اولدیغی و معنای شعلری ده بونظه نقره ایندیگی سلاطه
 ایچیره «الاماذکیتیم» مافیلندکی «ما اکل السبع» ده مختلفه قرینه بر استثنای نعل اولدیغی
 اکلاشیر. شد مختلفه مفهومی لفظه نولسه و نولسه اولانه شال بولند یفنده صوز نولدره کسلاشیر
 حرمه اعراب ایچسه، نولسه اولدورده حرام کمنده قالسه بولنور. «الرائع مفسرنا»، ایه عباس، حسه،
 قتاده بونک مختلفه ده «وما اکل السبع» ده مجموعه استثنای اولدیغی سولدر و جهور فیه ده بونف
 اختیار ایشلدر. وسیله بوزک موت بونک یلیج برنده حکم شعی نقره بر افتد بوندر. ده
 بر قایده کی در ده کلمه: بر استثنای اندره یلیج انضالی داورده برشی حرمه اعراب ایسی احتمالی بوندر.
 چونکه مذکورده بر ده اذبحی محال اولدیغی بر کره «الاماذکیتیم» «ما اهل الغیر الله» ده انضالی بونباریغی
 بالندره معلوم. بونی آندوب ده ده ادرستونده کیره مربوط اولیه جفی ده فو ادرسه ادر معلوم.

بوزینه یاقه بالاده افشار ایندیکین دهجه فزیرک کسیمی مکله یسه ده لملک ذبح ایسی مقهور و کله. کزله
 قانه رینه ده بولدر. بونک ایچوره یلیج کیم بر استثنای مختلفه ده ده ادر قایسته انضالی احتمالی قانه
 اولاشدر. آنجه مجموعه منقطع اولدیغی سولدر بوندر. بنابر علیه ادررت ایچینه تذکیر ادر تخمین ادر ایلیسی
 ماحوز یلیج برشی مقهور اولنه مان. کلم تذکیر:

تذکیر، ذکی یزکو ذکا و ذکا ذکایند، تفعیل، درک ذکات یا یحده دیکدر. بوراده ذکاته
 یسملک ریه یفسردر. معاد ذکانه ذکا و ذکات و ذکانه ذکات لفظه ذبح ایتیک، یعنی بوغاز لامه مناسیر
 عدله دار اولدیغی یانه اولونور. نه کیم آتش بارلامه. ذکو، ذکا، ذکار» دیکدر که تمام استعمال دیکدر.
 کزله ذکا دیکدر که تمام فهم دیکدر. موکده سند کالنه «ذکار» دیکدر که شباهت کله تمام ایسی
 دیکدر. ایسته حیوانی بوغاز لاموده قاقی آینه ده ده حارن غریزینی تسکینه ابرک حیانه تمام اتمام دریدک
 اولدیغی ذکا و ذکات شیمه اولنور. ایسته کلمه لفظه معناسی و ساسی بولدر. دبورنه معنای شعی نقل اولدره
 «ذکات» بر اسم شعی اولنور که ذبح لغویه مه و جعفر و مه و جعفر. اولامقدر، چونکه ذکات برایت

در کتب نفوسه نقلاً از ذلالت شریعه موضع ذلالت و کسب جمل قسم، آلت، دیانت، بسمه کبی بعضی شرائط مخصوصه
معتبره. بنا بر علیه هر مذبح مذکی رکعت. ثانیاً ذلالت شریعه یعنی ذبح اصل المقدر بر او حیوانانند و در بعضی
کبی زخم قدرت بر بیمار یعنی زمانه مجرد جرح و اساله رمیم و یا ذبح سانه اولیایه بالقدره هر هائی بر حسب حاجت و
مدرست موت شریعتاً ذلالت اولیایه اند. حال بود که بفره نه شریعتاً لفظاً ذبح رینان، بر صورت ذلالت شریعت
ذلالت اعتبار و ذلالت اضطرار یا بلیه ای قسم. ذلالت اعتبار بلکه اولاده برده ذلالت اضطرار لغات اعتبار بود
بر از تفصیل آید لم.

اولاً؛ ذبحی مقدور اولاده حیوانه موضع ذلالت «لته» دینیه بود و در بعضی کتب ذلالت علی حکم الله
نذر. رسول الله «فی اللبنة والخلق» بفرستد. امام عظیم ابو حنیفه میگوید که «معلق یعنی بر غماز و سفلی،
اولی، اصولی همیشه ذبح بود یا بس بفرستد».

ثانیاً؛ کسب سببی را حیا اولاده می اوراج تغییر اولاده درت میبد که معلقوم یعنی نفس بود و می اولاده
برستاده، روی یعنی بر بایم جمل کسبه معده بولی، برده شاه داماری تغییر اولاده ایکی دامار که معلقوم
روی بوزن آرا رنده در. بوزن در روی ده کوز به کسب سببی ذلالت تمامه دستی رجاء و ذلالت یا یسره اولور.
در رتبه کسب سببی «لته» منقبه «اوراج کسب سببی» بینید، بوزن هر هائی طرفه اولور کسبه
در کسب سببی بینید «دیند» مع ثانیه ابو یوسف مؤن تغییر اعتبار که «معلقوم در روی دایکی دامار بر
کسب سببی که بیند». امام مالک دینت ایس «اوراج معلقوم کسب سببی» بری بر اعتبار اولان «دیند».
ثوری ده «اوراج کسب سببی» معلقوم کسب سببی بلی یا بس بفرستد «درجه» امام شافعی میفرموده «ذلالت کفایت
ایده جمل ادنی در جسی معلقوم ای روی کسب سببی، در جسیه یعنی ایکی دامار ده کسب سببی. مع هذا بوزن کسب سببی
معلقوم ای روی کسب سببی جائز اولور» دیند.

ثالثاً، آلت؛ اوراجی یا رب فانی فی تقیر یا یله جمل کسب سببی هر هائی بر آلت یا بس بفرستد. ذلالت صحیح.
برنده طوره ریس و طیر نامه ای یا بس بفرستد. همیشه طیر نامه و یا کسب و یا بوزن و یا ریس ای یا بس
مکدره. کذلک کوریم یا فاند و مکدره. علیه الصلوة والسلام بفرستد: «اه تقال هر سیه امانی یا بفرستد».

بنابر محله قتل سقوه برخی قتل ایند بکثر زمانه قتل یه کوزل یا بکثر ، حیوانی ذبح ایند بکثر زمانه ده زنجی کوزل یا بکثر
هر یک زنجی یا غنی بدیهه و که یکی حیوانی را صبح یا ترسیه .

رابعاً ، ریانت : یعنی که ندک مسلم و یا اهل کتاب ارسى ، مسلم ایسه اعراده بو نماهای .
فاساً ، بسده میله ارسى .

سارماً ، زلاتی افطار اید اولاده اوساکی بوندده موکوره ده طریقه . ایسته زلاته شعی بود .
بنابر محله ذال اید اولاده بومارده بی زال اید اولاده راساً طهارت و نماضناسته کله زلات ، زلات ، تزکیه ماره سید
قاریتد بر ماسیه . بویله بر خط اید « الاماذا کینم » نظهریه و نصفیه ایند بکثر ستارده کبی بر معنی و بریکه
تلفیق میله . تزکیه اید ارسى میوانه تمیز ، تمیز میوانه ارسى بولکده قره تاریر . بو تفهیس رایشنا حدیقه
زمانه ده بر طبعیه مسنده طوموزاتی بر بریکه امجوره باز ریفی بر سارده ده دوشمه اول ریفی ضلالتی افطار ایتکده .
معلومده طوموز اشته منفرد بر مقرب (ترسیه) بوند ریفی صولک زمانه فنا آهلا کینمده . بر زلات ده
اولد زانه لحم فخر برک حرام قیامسی فخر بر اول ریفی امجوره عیناً و حق ، انجوره بر مقربده بر طوموز اول ریفیه کذبحه
برقرار درسه ، موکوره فخر بر اشته بو معلوم اولاده مقربده فنا و بالکیمبا اندک اید بر بیدیکنی مطالعه
و بریکه فخر بر بر نظهریه دیک اول ریفیه ده حکم ایسه . بوند اوزرینه زال اید زای زلات اید زلاتی تزکیه
اید تزکیه فی تفرجه اینه ریک « الاماذا کینم » استثناسی الاله ، بوند نظهریه دیک اول ریفی و لحم فخر بر
ترسیه سائل بوند ریفی ، فحس و نصفیه کیمویه ندک ده بر نظهریه ارسى سید فخر بر ایتی تمیزده بر یکانی و بنابر محله فخر بر
ذبح اید صول اول ریفی ماله و نصفیه کیمویه اید صول اول ریفیه یکانی ، دگر لرزه ده عینه حکمک جرمایه اید یکی اوعا
اید . حال بکر بومارده تزکیه و تزکیه ماره لرینک فخر بر قطع نظره ریفی بویله بر خط اید اید بوند . بر
بر خط اید بکرده ده دوشمه سینه سندک پنجهسی جائز اولده ده سید بو عولمه اوزره بولسانه بر قویونی طومورده ذبح اید
یک جائز اولده جهه . بر صورتده نظهریه فاسید « دکنم » زنجی بر سارده ده یک جهه اولورده اوزمانه ذوموزک
ذبح اید بر یه پنجهسی مجوز ایدسه بوند جهه و دوشموزاتی حرام رکده و نیمسه اولده جهه . و اگر بوند فخر بر تعلقی
اول ریفی امتزاف اید بر جهه ابه عینه کلمه ندک صفوی اول ریفی اوعا ایدیه مقرب و نصفیه سندک فخر بره تعلقیه
ایتکده

تأقیه تشکیل داید. مکرره اوزن خاصه لازم کلمه که قرآنک حرام قبله یعنی در روز اُنک ساره سفردی کل
 کند سید. بولا فارسی در روزک مجرر بویفرد به طو لای پس حرام اول یعنی در روز ماری و یا مفری و یا
 رگر اسباب و کلت برونه به معنی ارمایند ابه رأسا بر محکم و بر مفر لغت. در صا مکرره اُنک جمیده کی سفردی
 با لکیمیا اندون ابروب اولد و رمل اُنک کندینه نصفیه دین بدمک بر غیل کیموی با میده ده دکر. بنا رعبه بولا
 رنطیر دیمک ده پاکشد. اگر مفسد نام مفاسد بر غیل و با نایر کیموی ابه لغاتکی بر لم، صنای و یا مقلتی
 صورتیه با لکیمیا نام بر غیل و محمود نایع طو تر لای زماه اولد و لم اسمی غایب ایدر، رگر بر ماهیه انقدو ایدر
 و یا شفه بر اسم الیه. شعا اُنک مل در مری ده یکی اُنک یعنی اسم و ماهیه کوره آریجه مدونه و تغیر اوزر. نه کیم
 پس اولد و رشی یا نوب کول اولد یعنی زماه طاهر اولد. در روز کیمیزده استعمال اولد و به فحک و یا فرسوزک
 دگر در زده فرقی اولان، لکه بونر دگر سده لرد.

برایضاهانه مکرره صورتیه و جوع ایدر لم :

۱. [وَمَا ذُبَحَ عَلَى النَّصَبِ] نصب اوزر زده ذبح اولندر « — برفقه و ما اهل

خیر الله به » اوزرینه معلومدر. بوده مراد. دیمک که لغز ذبحه شعی دکر.

نصب، منصوب معنانه مفرر و یا نصبابک و یا نصبه نک جمید. بونک جموده انصاب کلمه بعضی
 نصیه بونی اصنام دیه نصیه ایتلد. فقط دگر روی اصنام ایدر انصابک فرقی کورسته ملدر. شریکه؛
 اصنام مصور و منقوسه طائر، پرتدر. نصب ابه مجارده منصوبه یعنی دیمکی طائر در که مصور و یا منقوسه
 ایسی شرط دکر و نه کیدر. نه کیم عربی به هاتم برینده صلب ایدر کدی زماه رسول الله « بونکده شوی
 آن « بومرسه، صلیه و نه نسیمه ایتلد [۱] دیمک که نصب مصور و منقوسه ایسی شرط اولد و نه اولانده
 قیلند و امتزاج جموده وضع و نصب ابه طائر در که زمازده آیدر تعبیر ایدر. بونر یکبار و یا سده عبات
 اولد بده مکی کبی بر جموده طائرک اجتماعنده ده ادر بیلد. واره جم بر یغیه عالنده ده بونر بیلد. نصبک مفرر
 و یا جمیع ایسی مدونه ایسی ده بونر زده. انصاب ده مفسد و نصبک دیکدر.

[۱] و نه. السنه افریده قاریج اولایه کتبه زده « فائیه » دینلد.

ماهی، ماهیه ده و کعبه نیک افراشته بود و یکباره در میان تو نوسه بر ما قیم لنگر داردی که بوزه
 حریف و تقسیم ایر بر دارد از رنده قربانه کسر کردی و منی بوزه به قربانه کسر کردی و کوزه اول یعنی کبی دیگر بعد در ج
 دمی بود تقسیم را تمام ایر بر انصاف داردی که «سعد» دیگر طری لحاسه ده بوز در بری اری. ایسته مجاهد
 و قتاده و زار بنک و دیگر کبی نصب بر ما نکرد. مجاهد و یانه کوره اهل ماهیه بوز و از رنده قربانه کسر
 و ایستد رسه بوزی و لها فوثر به کیده دیگر طائر تبدیل ده ایر کردی. ایته عباس و فوثر ترنده ده «بوز از رنده
 قربانه کسر و بوز از رنده اهرامه و حیفار کردی «دیه نقولدر. ایته جریر و میشد که «بوز اقسام کطریه
 صنم و سورا دلور. بوز ایسه ارج یوز آتسه قند و یکباره طائر کردی. دیگر که بوز ارج یوزی خزانده
 اری. قربان دی ذبح ایند طری وقت بوز کعبه یکله طراز لرینه قانری سریر و اقوی باروب بر ما نکرد و ایستد
 قور کردی، مسند «بار سولاه ماهیه العایسی بیه دم ایر تقسیم ایر کردی، بوز ایسه بزه و لها لویه کلمی؟»
 دیشد، رسولاه مبار دیشد، بوز اوز رینه «لن ینال الله محومها و لادمائها و لکن ینالها التقوی منکم»
 آتی نازل اولشدی «.

ایسته «وما ذبح علی النصب» بوز بوزی غریب ایستد. میر بوز با آمیقده آیفه «ما اهل
 لغیر الله» در. و با او قیلند، ارمضاره در. بر وجه «ذبح علی النصب» ایکی معنی ایر تقسیم ایستد.
 برسی: «عی» لازم معنایه ادر در «نصب» بجز ادرناه «دیگر. نقطه بوز «وما اهل لغیر الله»
 جمله سنه اول یعنی محتاج بایه دکلدر. دیگر: «نصب» فارسی یعنی ادا بر معنی تقسمه ادر در رنده و با بینه
 و یانه و هر نه نام ادر رسه ادر سه کسبه «دیگر که بر صورت ذبح ادر که نصب و با اقسام و با دیگر
 بر نامک ذکر ایطوب ایرده سنه اهم ادر. و منی نصب حریف فکری بسلام ادر. بالکذا اسماء ذکر ادر
 به بینه حرام ادر. بوزیه «وما اهل لغیر الله به» معنایه ادر فله برابر واضح دکلدر. و با عریه نصیبی
 میه برنقا متحققه و ادر کبی بر فاره رهبری متفهمدر. فندمه «علی النصب» هر حاله نصب ادر رنده
 و ادر سنه کسبه سمنه دکلدر. و بوز فله بالکذا بر معنی حریف بر طرز ذبح حریف ده بایه قیلند.
 ایسته بوز بر معنایه «ما اهل لغیر الله» حرام ادر یعنی طری بیه که بر امیر و با اقسام بر بوز فرد سنه طری

نزدیکه کسک مراد. فقط انه مجموعه مسافره اکرام و با نقایه مقدمه اوله اوزده کسک جائز در.

۱۱ - [وَلَا تَتَّقِمُوا بِالْأَزْلَامِ] از لام یعنی زار در قسمت ایسته که زار یا

کز - جاهیه عربی بر سغه، بر غزایه، بر تجارته، بر نظام، مایه هم بر ایسته نسبت ایره جکدی زما

رج زار اید بر قسمت جکدرسه، زارک برنده «برم اراستی» یا هوز «باب» ریه ام، دگر بنده «بریم نھی

نیز» یا هوز «بایم» ریه نھی یا زلی بری ده بوسه اولورسه، طور به یا ننی سو قار، برنی جکر، ارمیقارسه

یا یارر، نھی میقارسه یا یارر، بوسه میقارسه بردها یا یاررسه، ایسته براده بودیم فالجیلقدیه ننی

رسته. جمهور قوی بود. بر صورتده استقام، رزده یا زهواجمه منقار جکدر ششمنی بیک سوزاسی

بیک اوزر. تفسیر قفاله ده در که بواسطه مقام جاهیه نک بر اید ایدی در طغوتایه مقنده بایه ندرینه ده

سرمه اید، چونکه ذبح علی النصب کعبه نک یا ننه یا بید یعنی کبی او را ده بولند قوی زما ده بونی ده او را ده یا یاررری.

مکانده، براده از لام، فرس و رومک نما را و یا ندری کعب یعنی مکعب صورتده اولده نادره زارری ایله

عربک اوده کبی اولده زار رزده اعم اولدنی سوزده. ریدر که اصل از لام عرب اوج نوع اید. برسی:

رکاردن یعنی اوزده اوج زار که هر کس کند سی اینه بیلیدی، اکیجیسی ری زار که کعبه نک ایچنده «هل» دنیله

بونک یا ننه بولنورری. برنده «العقل» یا زلی که ریت ایکنده بوییدی جکدر، العقل کیم میقارسه ریت

اوله لازم کتیارید، برنده «نغم» دگر بنده «لا» یا زلی، جکدر، میقارسه اید عمل ایدرری، برنده «منکم»

رزه «ملصه» برنده «مغیرکم» یا زلی، برانسانک کند برنده اولوب اولدنی طایفه مجموعه جکدر،

میقارسه اتباع ایدرری، برنده ده «مباه» یا زلی اید، صواجمه میقارنده ده بونی جکدرری. بو

بر زار کاهنک و هکامک زرنده ده هکامک یا ننه کبی بولنورری. او میجیسی ده اوده زار که بورد سورده بقعه

و یسئلونک عن النحر والمیسر «آینده نفیس اولناه مسر و یا نقره زارری اید. بعضی مغریبه بوزاره

استقام بالاوله لامه مراد یه بومیر اولدنی قائل اولددر. نه الواقع بونک مطهرمانه مناسبی ظاهر در.

میوند «ماذبح علی النصب» در صورت تقیمی دیکدر. بر صورتده استقام نسبت الهه دیک اولور. طایفه

فال اید قسمت آید ده رزده و طعم مسائنه موده دارد. و الحاصل برضای کوره فالجیلوه، برضای کوره و قما جیلوه

نهی ایستد. میر باقیه غنای ایلسه ادرینفنده ممبره بوراره ادرینفای زبج انمکدر. و هکله صورت
فرع مذکوره هکله جاز ادریه عقی اخلا نمکدر.

[ذَلِكُمْ فَتَقْ] بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ .
الطاعته والله بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . — بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ .
بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ . بَوَّه بَوَّه فَتَقْ .

[الْيَوْمَ] بگویند سوزنا میامده ، سرسبزه اغیزه طرفش و با بالنامه سرائند نازل
از بقی شکرند سوز برده « که برآیت از نوحی من الهی برده همه الورا میه بوم عرفه اولاده همه کونی
ایکند برده موکده عباده السلام عرفانه « عصار « نامنده کی ناله سیه لرینک از رنده وقفه ایکی
نازل اولدی . ناله نیک فرمود سست و می اید از رنده با صبا صولت سعادته اغیزه محسن اید به رک میگوید بر
بگویند [یَنْتَسِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكَ] ملاز رنده دیکند ده آینه تابوس

اولی . بودنی بوزمه و نزد کشیده میبرد که و یا بودنی فارسی از غنچه اید بهایکده اید رخی کشیده .
 ثانی . [فَلَا تَخْشَوْهُمْ] از او نترسید و فرمایید ، تو قریب ده بکر زده ای که زده و سارا انقل
 و مرگ زده و از بیانات ایندی فاطمین . کشیدید ، از زده اندیشه ایندی ده [وَ اخْشَوْنِي] اینده
 بنده تو قریب ، بنده تو قریب ده از رخی ، ایندی نماجا اجرا و عذر بزند مسه ایفایک [اَلْيَوْمَ
 اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ] بگویند که دیندی کماله بنیدرم ، منزه بتوبه ایمانه و عفا و اخذ و

فائده رینی شخیص و آن مکمل اصول شریع و فوائده اجتهاد تعلیم اندیم ، برزیه موکده بواسطه ملک بوم
و مرند نه انسی اتمالی فالاری [وَأَتَمَّتْ عَلَيْكَ نِعْمَتِي] و سده نفتمی انعام ایسم «—
نوفیه و هدایت سعادت تاریه ایشیدردم ، منصور و منفردیم ، مدهی فتح و جاهدیه نشانه رینی خدمت بکری
نعمه به تقرب و جید و طوافه منع ایدرک و سزی بکوته کمال انیت و غالبینده ادای جم و اجرای احکام ایندیک
نومقام سعوره ایصال و جاهد لرینک ثمراتی اقصاف ایندیره ک و الحاصل سزی بر قوت عظیم و دولت حاکمیه
منظر اریوب تمام مفاسد «ایاک نعبد و ایاک نستعین» و به بله بر هیأت اجتماعی و هدایه حاله کنیده رک

روزی بگذر سر مقام مقدسه « لیک اللهم لیک . لا شریک لک لیک . ان الحمد والنعمة والملك لک لیک »
 ربه اعمد و هتاه و اعمده محرابه آید و آنکه گوید یا کرمنا و مجید برات محمد قیدم ده « و لا تم نعمتی
 علیکم » و عربی انما زایتهم [وَ رَضِیْتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیْنًا] روزه ربه اوله اوزه
 سدی بندهم ، او کار اخی اولدم — که عذابه ربه رضی باشه سی رحل آنجه اورده — و ایست تفسار
 رتبه قربات بر ربه اکل و بو نعمت ناله و بر اسدم جلد سوزد . بنا بر عیبه ستمد بوزنه بریده باشه بنفاته
 ستمد اوله ربه و بر عذراک نشخ اولد بیده مکنی خاطر کتبه ربه رک بودیه بر عیبه عذراک بنی البقا به تمام نعمت ربه
 به منعم اولفده دوام آید .

صحاب آناه ریشدر که بر کوزه موکده حضرت پیغمبر نهات سکانه بر دیا سکانه ای کوزه قدر عمر
 روی ربه با اعظم سزایفته نه بر زیاده نه بر نفع نه بر بدی وافع اولاری . بر نطق حضرت پیغمبره و رفیق رتبه
 مکی و بنا بر عیبه و فائده تقرب اخبار ایدسه بر لویز ردی . روایت اولیور که حضرت پیغمبر صلاه عید رسلم بر آتی زان
 بزیک زماه صحاب کرام مباد فرمودسه و یک یون سرور انهار ایشدر و فقط حضرت ابی بکر آفندسه اید
 سوال اولفنده « برایت رسول الله و فانی تقرب ایندیکه دلالت ایدیه » و عیبه ربه رتبه رفیق بنفاته فائده
 بر عیبه آفند شدی . و نه روایت اولد بیده کوزه عیبه مکی حضرت عمرده ادرال ایتمده اید . سوره بقره ده
 سوره اولد بیدی اوزه اربع روایت کوزه « و اتقوا یوما ترجعون فیہ الی الله » آتی ده بوزنه موکده ایسی کوزه
 برم نموده یعنی قربانه بایر اید بر عیبه کونی نازل اولسه و سکانه بکوزه موکده افعال بود رفوعی طریقی . و ربه که
 حضرت عمره خدمتده بکوزه بهور میرده برسی « یا امیر المؤمنین ! سز نکند زده او فویر سکن برایت دار . اگر
 بر . بنم ستم بهور نازل اولسه اوله اید او کوزه بز بایرام بایار ده « عیبه » « لعنای آیت ؟ » ربه مورسه
 . یوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی الایة » اولد بیدی سوزده . حضرت عمر رضی الله عنه ده « بز
 او کونی و او کوزه بوند حضرت پیغمبر صلاه علیه سلمه نازل اولد بیدی مکی طاب زده همه کونی عر زده قائم بر لویز ردی «
 جو رسه و او کوند بایر امز اولد بیده اشارت ایشدر . ابیه میاسده رفی یوم عید و یوم همه ایک بایر اید بر عیبه
 بکوزه نازل اولدی ربه مقولده .

« ذلکم فسق » در مورد ابر تر کلمه « اليوم » خطاب بخود حرام اولاد و مملکتانک بانی سرسره
 بر عهد سقنه سیافنده درج اولاد سقنه که بودند حکمی ده بر غیر یانک بر سر و نفسیه و کل بر درجه طبل و بر نیت نام
 عهد سقنه اولاد سقنه و عهد سقنه ریه مرضی اولاد ریه اسلام امقام تمام سقنه بر نیت سقنه و سقنه بر عهد سقنه
 نزل انیم سر و ایمان اینده بانی بالخاصه نفیریم ابر عرضی ناکید و اجتنابی نفیر را نیکد . بار عهد بونی نفیر ابر « فن
 اضطر الا » بر عهد سقنه به کل مافیلده کی تحریمانه مربوطد . فقط بر عهد اعتضاضه نک مینب ناکید بر بالاد
 اشارت اینیم و عهد بر بار بنا طم سقنه بر سقنه افاده دریمیه اولاد :

ایمید مژند بر کوه بر کمال و نجیه ابر دکلنده و بر عهد سقنه در نور نوب تمیز و معنی نفیر نامیه
 نال اولاد سقنه طریقی الله اسلام و انقیاد اید عهد سقنه سقنه ، بار اسم با سقنه و صافیه طاعت الیه و سقنه
 مرام ال سوره سقنه و بر عهد سقنه مدول اولاد بانی فاطر ریه سقنه سقنه [فَمِنْ اضْطُرِّ فِي مَخْصَصَةٍ]
 انیمه نفیریم بر عهد ده یعنی فاربه فاصیه کیمیه ، اولاد سقنه و با اولاد سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه
 اولاد ده [غَيْرُ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمَةٍ] کناهد سقنه سقنه یعنی ضرورت سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه
 بر سقنه سقنه سقنه سقنه [فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ] الله غفور رحیم ، سقنه سقنه
 — ضرورت مرام اولاد سقنه سقنه سقنه ، فقط اضطرار عهد سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه
 « غیر باغ و لاعاد » ریه افاده انیمیه اید .

مردانک بر عهد نفیریم سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه سقنه

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
 مُكَلِّبِينَ يُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فكلوا مما أُمِرْتُمْ عَلَيْهِ وَادْكُرُوا اللَّهَ
 عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ • الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

و نه الخس " یا رسول الله بکعبه و طوافه و اولاد و آل و عیال و آل ابی جعفر و ذک کویطری باباه
صغیر لرغی . باباه اشکری و کعبه و آل و عیال . بعضی از ذکات بنشیند . بعضی ده قیل ابی جعفر ذکات بنشیند
حال بکرده نقالی مینویسم قیاس . بنامیه بزه بزرگه از عدل او بپور ؟ " دینداری . برایت برسیله
نازل اولدی . بولا کوره بوسوال " الا ما ذکرت " استثنایه مترتب و جواب ده تذکیر ذک معنای شریفی
تفصیل و ایضاح صدر زده دارد اولسه دیک اولور که بیان یک مناسب . اولی روایت بر آید که نزلی ورت
آید زده مقدم اولدیفیه . ابانجی روایت ده مؤخر بولندیفیه رولات ایتمده ده . بوزده مکرره کی " الیوم اهل
لکم " . الیوم اکملت لکم " دینه باقیه بکوره اولدیفیه کوره ده بر آید که نزلی باقیه باقیه اولدیفیه قبول ایتمده
شکل اولدیفیه . " الیوم یثقی الذین " . " الیوم اکملت لکم " . " الیوم اهل لکم " دینه کونون بکیرنه
باقیه کونون اولدیفیه ظاهر و سلم بولندیفیه بوز کبر بوم عربی رکل سورده مائده ملک بوزده زمانه نزلی
استیجابا بریه سنیه افیده محمدی زی زمانه واحد اولدیه فاده ایتمده و بومور تذکره تفصیل ورت ورت
تفصیل من آید ذک تاریخ نزلی نقطه انزال نه با حقیقه و یا حکماً منقول و منقارده بولندیفیه اخلاص
" یسئلونک ماذا اهل لکم " . بوی صور و بولر . دینه سوال دنیوی مطایه رکل " صور ار " دینه واقع و ممکن
سوال اولدیه دهها عمومی بوسوال تصور ایلک لازم طبع . سؤاله ده در بوسنیه بی رفع و رفع اعمیوه ؛
[قُلْ] یا محمد ، سؤله سولیه : [اٰحِلْ لَّکُمُ الطَّیِّبٰتُ] زده طیبات عدول فیلند " —
جنبیت رکل . نه کیم " یحل لکم الطیبات و یحرم علیهم الخبائث " بوزده . بنامیه اسلام بعد سنه اسلام
صوفزانه بوسنیه رکل حوزده سید فرمودید . نقد تاریخی استعاره اولدیفیه از زده طب . لغت مستندیفیه
عقار ابریه تمیز و حوزده سنی دیکر . شبهه عورت بولونیا ، نازده فیه اولاده عدولده بولا نسبیاً طب دیند .
زیرا منفذی اولاده معنایه بولر . ابه جری طبری کی بعضی معنییه بولر ده طیباتی عدولدریه تفسیر
ایتمده ده " عدولدر عدول فیلند " دیکر یکبار ده اولدیفیه اکثر تفسیریه و مجتهدیه بولند لذت
داشته اسو ابریه تمیز و حوزده سید معنایه همی واجب اولدیفیه کونر سدر . بنامیه معنی " حوزده کیه
داشته اسو ابریه تمیز سنی مز عدول فیلند " دیکر . فقط بوزده حوزده حوزده کیه سید عدول

اولی بقی ده فقه ائمه علیهم السلام. محقق که سوره اعتبار از این فطرت و اخلاق بود و سوره که در آن ذکر شده و تقدیر
 اعتبار بود. عبارت طبع سلیم در. و طبیعت آنجه طبع سلیم را باید یکسینه یوب فرستاده فرو سپرد.
 برقه باری خلقی و افکار از اینجه باری باند هر نوع حیواناتی فرستاده یوب به پلیدر. کریم و خلق لکم فی
 الارض جمیعاً. در اینجه ابامه اهدر. و برعمود نظر انسانیه با سینه هر حیوانیه و هر سینه اکل و دروغ انفع
 ساج اوله لازم میدری. فقط «یحملهم الطیبات و یحرم علیهم الخبائث» در بوی از زره برعمود
 نبات ابراج اید بزرگ حل، طبیعت تخصیص او نموده و باری ابامه اهدر بی تقیید مجموع بر بزرگ اساس و بر
 فائزده کلی اوله که مدول و مرامک تعییننده و بر مضمون بر نهادنجه برده را جمع اوله. و نباتی تغذیه
 بر بزرگ زو فقه اعتبار از نماز. ماهیه عربی، بالاده بیاده اوله بقی از زره منبری و بیامیه فیلنده بر غلی
 سندی بر مرامک. طبیعت اوله انفساده بعضی سوره انفساده بیاده اوله بقی از زره بحیره. ماهیه
 رسید. مام نالری بزرگ بریه تحریم اید بر بزرگی. بزرگ طب اوله فزیه حکم اینه طری مال و بعضی توهمانه
 مدول بزرگی. برده فارسی طب اوله هر سینه مدول اوله بقی بیامیه انفساده و بر مام «قل من حرم زینة
 الله التي اخرج لعباده والطیبات من الرزق» آئینده تا کیه بزرگ که اسباب و با مکت نزل بیانده
 سرامند قطباً نفسیه و در. شبه بریه که بر طبیعت بهایه انفساده با سینه نرسدن و منی بر بیامیه
 غرض فوئرد و اهدر. و مکره «احلت لکم الطیبات» مدول اوله هر حیوانیه جمیع اجزای ده مدول اوله
 لازم ماهیه مکتی و مذکی اوله هر حیوانیه اجزای بیانده بولانه نباتیه ده مرام اوله بقی اسفار ائمه در.
 و الفاصل طبع سلیم و فطرت صحیحانه فرستاده بقی بریه طبیعت، مدول فیلند (و ما علمت
 مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَ اللَّهُ) - جوارح، جوارح ماهیه که
 ساج هر ده مافوز اوله باری نایره نفسیه مدول سلیم ماهیه معنانه اسم اهدر. باری جوارح، کواکب
 رکت. بر بزرگ مجموع ال، انبار و آفرینگی الت جرح و کب اوله انفساده جوارح و بزرگ یکی او طوایف برنجی
 حیوانات و فرستاده رخی کواکب و جوارح و دیگر که براده مراد بود. مکتبیه مکتبیه جمیع. مکتب
 مکتب اید یعنی حیوانات جوارحی آره مارینه بر باری الشیرانه، آره بیله نفیلم اید بزرگ ارکه ته دیگر که

برکلب، صلی الله علیه و آله فی سبیل الله یدفع به کید، یا غیر بنی اهل بیت اید، آوی طوئجه حبس اید بر من، صلی الله علیه و آله
ایست بنی قاضیان، نه جرایجی دیگر و بونی لایق اوج کرده با یوب عارت اید غیره معلوم در انوار، احمد
ابن حنبل ایکی، مسند بصری بری کافی نور شد، بر تعالیه تکلیف دینارسی تنبیل لر بقدر، زیاده الاثر
تعلیم ایدیه طلبدر، معنیه هر یک بنی حیوان زده کلب اضربه اولدر، نه کیم ابو طیب اوج غلبه سام مغزیه
کیده رسول الله «اللهم سلط علیه کل من کلا و یک» = الهی بر کلب کیده کل سلطایت «دیه دقائمه
غلبه یی ده بولده آرسلایه عیسه اید، بوندک اجمیره بر تعلیم معلوم کوید مخصوص ادر بنی قله ایدر ملید، بنار علیه
معنی شود: بر ده کلب ربا جوارح باشد آره التیبه و ره الهی منزه او کز تنگی ادر اگاهت تعلیم ایدر
او کز تنگ معلوم اوجی میواند مدول قیلند، بنار علیه بر بزرده صورته انتفاع ایدر، بیدر، آید صانار سیک
فقط بر بنی کندی دکل [فکلو اتمائا تمکن علیکم] منزه اسان ایدر، طوئدر بر بزرده
آوردیه بیکند «— رفت ایدر لازم کیده «ما ممکن» دکل «ما ممکن» در، طوئدر بیکند
هستی دکل بر فنی، ایزان طبعی بیکند، موکده مطلقا «امکنه» دکل «امکن علیکم» در، یعنی
کندی بر دکل منزه طوئدر بر دکل بیکند، شومالده بر کلب معلوم اولدر و اوجی طرفه سوره ایدر بزرده
بر آوی طوئدر، جرح ایدر اولدر در، اوجی اولدر اولدر ادر بنی حالده بنی سید مدلدر، معلوم جرح مدکل و جی
زع مقاومت قائم بر زکانه، او اولدر بر آیدر، دیگر جوارح و کز کله اولدر، منزه اولدر، تفحص ده بولدر
بدر حال دیرد ایکنه بنی سبب زع ایسی شرط رکدر، فقط جوارح مفهومی سوینجه جرح لازمدر، جرح انورده
بر غل، ربا جوارح بارده اولدر در، بعهدی «ما ممکن علیکم» ظاهر مطلقه دیه دکل بنه
بنیدر عیسه ایدر ده دوزخی بوندک تخفقه ربا سوزده ده فرقی بونددر، عیسه بارده راجلدر بنی، موکده
کلب معلوم جرح رفت ایکنه اولدر بار بر بارده عیسه بولدر برده بنی، چون ادرانی کندی طوئدر رکدر
«ما امکنه علیکم» رکدر، معنیه سلامه فارسیده، مسد به ای فاصده، ایدر عمرده، ابو لکریه ده
بنیدر دیه روایت ده ایدر، مالک دار زاعی بنیدر رکدر، انچه بر سدرده کلب ایدر نرسه نفریده
ایددر، و قوتک عیسه اولدی حله مانع اولدی یعنی کورده ایکنه که حقیقه بولاق قائمدر.

حال بود که طعام مخصوصه اهل کتاب یا دیگران درینک زرقی آنجه ذبائح و آرد مسکه لرزه در . اهل کتاب بدین سبب درین
 آنکه در شبانه و در آنجه در هر طعامی مدول اولاد یعنی ، حرمانه بودند یعنی کج کتابی اولیا اندک هر طعامی حرام اولاد یعنی
 معلوم در . بنا برجه اهل کتابی تفصیل ایرک دیگر لرزه افتد از ایره بر اباده مخصوصه ذبح فائده سی آنجه ذبائح
 ظاهر در . درینک که طعام ، حیواناته اولمه سطر طبله عمری او زده بقا اولسه رضی نفقه نقل و تصرف بیاید بالخاصه
 اهل کتاب که کلدی و اولاد کلدی مدول اولد یعنی کوسندک و بر سوزنه ذلالت اجموده دیانت یعنی مسلم و یا اهل کتاب
 اولمه سطر طبله یعنی اهل تقدر . معنایه « زبیحة الذیة او ثوا الکتاب » دینکسه اوله ایری از زمانه سائر
 طعام لرزه مرتی شبهه سی حاصل اولد جه و متعاقباتاً طعام طعامی جوازی اهل سبیه بقدر . برینک اجموده بیه طعام
 لفظی حیواناته اولمه سطر طبله ذبائح و سائر ده اعم اولمه لرزه اصل مفهومی مدول ایتک و آنجه اهل کتاب
 دیگر لرزه زرقی ذبائح اعتباریه اولد یعنی ده سبیه اولد ره اهل سبیه یعنی ذبائح علی رال بالعبارة ، دیگر لرزه
 علی رال بالاساره اولد ره افتد ایتک لازم کلمه کلدی . و بر سوزنه در لایه کلدی ، بر کلدی رازی ذبائح مقدره ظاهر
 تعبیری ترولاند . سوزنی ده اولد نهمه لازم کلمه کلدی ، ما اهل غیر الله ، صورت مطلقه ده حرام ایری ، اهل کتاب
 ایسه ظاهر ده توحید ادعایه کلدی طرایی فقهی مالکیه نقلاً زبیحة لرزه الله به سبب سبب نانی اعلامه ایزد
 دیکلدی . بنا برجه بر بهوری و یا نفد اینک کس یعنی عجمانه نام اید کس دیه زبیحة تالیفیه ره ظاهر مالکیه
 انتفا ایرک بیک جائز در . فقط بر نفد اینک سکو بر قریبه کس که دیار آورده کوی یعنی مالدار کس « سبب
 مانده » دیکینی بالذات روایه بر سمانده ده او قریبه دیار آورده عجمی جائز اولان . جزو بودند « ما اهل
 غیر الله » اولد یعنی شبهه سن بر صورت معلوم اولد . اهل کتاب ظاهر مالک انتفا جائز اولد سبب سبب
 ادعایه بر لسانه کلدی بر کس که ده ظاهر مالک انتفا جائز اولد مقدره و بنا برجه کس اهل سنت اولد و کس
 اولاسیه لرزه اسدییه ده هسند زبیجه سی مدول اولدینده ده شبهه بودند . سکر عیازاً بالله از ترانیه
 اولد . جزو مرنده اهل کتاب ده انتساب ایته کس یعنی اصلین .

طعام نرمنده اولد بر طبایع یا [وَ الْمُحْضَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ] نرمنده ده محضه اولد
 یعنی مرد عقیق سماند فاریند و نیزر ، بر سوزنه بابت [وَ الْمُحْضَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ]

اصول کتاب در ادله محضه بر بعضی مرده و مفیده فاریند و نیز در [اِذَا اَتَمَّوْهُنَّ اَجُورَهُنَّ مَحْضَر]
 امهاده اید و بعضی تحت نظامه آورده [غَيْرَ مُسَافِحِينَ] نه سماع اید امهاده [وَلَا يَتَّخِذِي
 اَخْدَانًا] نه در دست طومر صورت کینه زنا اینه در اجزای ادله در بعضی کتبی در دست تقدیر
 سنن مجموعه حدیث در .

کمر دیو که طعام فصوصه ای طرفه ساعده کومنه ساعده ساعده هم اصول کتاب طعام فصوصه
 هم را اصول کتاب سلام طعام ایام صورت تقابله ایسه در سیه سیه سیه سیه فقط نفع فصوصه
 بر ص بر طرفه ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده
 مقدما سوره بقره ده کیه . « وَلَا تَكْفُرُوا بِالْمَشْرِكِاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ » اصول کتاب فاریند مقدما سحر اینه در تقابل
 سلام فاریند اصول کتاب تزجیه اصلا ساعده اینه ساعده بر صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت
 اول سوره « هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا » اینه ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده
 ابام رکت صحت صحت . « نَايَا بِرَحْمَتِ اللَّهِ رَازِيَهُ » وَلَا تَكْفُرُوا بِالْمَشْرِكِاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ « نه ای اید نایا و غیر
 اینه . ابام) نالنا سوره ساعده « وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا » اید بر صحت و نه
 دعا عمومی صورت توضیح ده فصوصه . « اَبَا بَرَكَةَ عَنِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 اید بر نفع مجموعه ده بر صحت ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده
 و کتبی سکوت اینه که بر صحت ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده
 اصلا موضوع بحث اولیه صحت افطار ساعده صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت
 بد و افطار اولیه صحت ساعده نه بر صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت صحت
 اولیه ساعده ی بیامیه بعضی جصلد قرآنه بر صحت بر صحت بر صحت بر صحت بر صحت بر صحت بر صحت بر صحت
 بر کتبی صحت اصل اولیه ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده ساعده
 ساعده دارمی در صورت لازم طبع .

بر راز و کتبی طعام و کتبی نفع فقره کتبی « الَّذِينَ اَتُوا الْكِتَابَ » اصول کتاب اولیه ساعده

ترجمہ اجمودہ پوریلوکر :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنَاحًا فَاصْبِرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ
فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • وَإِذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِثَاقَهُ الَّذِي وَاتَقْتُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ •

ماں شریفی

ای اوجوہ ایمانہ ایڑ ! نماز و خالق مقدر وقت پوز دیندی و در سطرہ قدر الدیکڑی و بائد کیزہ
سج ایڑ سج ایڑی طرہ نہر آباندیکڑی بیغاید ، جسبہ کن نام تمام بیغاید ، اگر غنہ ریاسفردہ
دور کس کن دیا بکین مابیت بر نہ کعبہ دیا فاریندہ طور نور رسدردہ صوبہ کو جکڑ تمزہ اودت رہ تمزہ
نور افغہ تمم ایڑ : نیتہ اوزہ پوز دیندہ والدیکڑہ سج ایڑی ، اللہ راری سزی صیفنی بر نور سموہ رکھ
دندہ اوسزی بام بان ایڑہ و اوز دیکڑہ کی نعمتی تمام مدہ ایسہ پور کہ سدا رہ سکند • اللہ اوز دیکڑہ
سمتی دسی " سمعنا و اطعنا " دیکڑہ دت باغدر یفی سباتی اوز نما یید ، اللہ مدہ نور فید ، چونہ
اللہ پوزہ سینہ رک کسفی بید •

برایہ آیت تمم دیندہ کہ بخاری و مسندہ حضرت عائشہ رده روایت ایر لیکڑی اوزہ سار البہانک قدرہ

در شبی سفره کج کرده صورت بر مرقعه قالیبوی آبرست الهی نازل اولاد یفند طواری نازل اولسه و بویک
 اموالده آبرست برینه تمیم ارا میخند. کرم برایت اول کرده آبرستک فرزندنی ثبت ایتمده و بنار عمیه میده نمان
 برایت وضو اولدنی محقره بولمقدسه ایسه ده آبرست ابتار برایت اید تربع اولسه اولوب قاعده نماز لر بر ابرسه
 قیامسه و حتی اسوده هیچ بر زمانه آبرست نماز فیما سده اولدنی معلوم بولند یفند بولمقدسه آبرستک فرزندنی
 رأساً رکع امام طهارتی استقامده اساساً نماز اولدک اوزده تقریباً ثبت اولسه و بولمقدسه وضو در زبانه
 نیمه صفای یفند. صحابه رقیقه به الففوار رضاه عنه میسند که بر «یا ایها الذین امنوا اذا قمتم الى الصلوة»
 آتی نازل اولمجه بر نذر رسول الله صود کسه بولورسه آبرست المارقجه قونوسور زده معلوم الیردی ، بز سولر ز او
 سولر ز ، بز معلوم و بریز او درین و المازدی . یعنی ابو حیانک ده نقل اینده یکی و مجد رسول الله بر آینه اول آبرست
 بر اینه یامجه سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر سولر
 اولدنی بیاید ای رسول الله بر رفعت افاده میسند. ذکر اولناه سف ، اعلی فقه سنک ظهور اینده یکی فرزندنی
 اولدنی ، بولمقدسه رقیقه سنک الهی یفند هدییه سف زده اکر و قوع بولدنی کوره برایت سوره مائده اید
 نازل اولاده آینه زده رقیقه بوسوره مذع هدییه ده موکر نازل اولدنی سولر زده تقریباً مقدم زولی اولاده اید آتی
 و بعد اولور . فقط اولونامه لازم کسیر کسیر سوره شاره «یا ایها الذین امنوا لاتقربوا الصلوة وانتم سکاری»
 آینه رقیقه ایسه اید . بانه .

زانت - [وَأَرْجُلُکُمْ] ابیه کثیر ، ابر عمر ، عامر ، ابر کثیر ، حمزه ابر جعفر
 خلف مات قراند زده «لام» جرای اسره و بنایفند یعنی نافع ، ابیه مار ، عامر و حفص ، کسائی ،
 یعقوب قراند زده نصب ابر اسوده اوتور . نصب ابانک بوز وال کبی «فاعملوا» یعقوبده ، جوده
 «وامسحوا» یعقوبده ظاهرده . و بر این قراند بر برینه نوزیقی فقط نقانده بر نصب امتدانی عمل اولور .
 زیرا برینه کوره ابانک بقاء همه ، برینه کوره ده مس ابر انفا اوله بیلده کوره دیور . بولمقدسه ال کوزل وال
 صحیح صورت علی جسد اوله ابانک بقاء می ، ست سوره ابانک اولدنی و مجد آبرستک کیمسه مس و فریبه
 اوزر زده مس اید لیسید . جمهور اولستده نزهی بود . تفسیر فاعل ده : صحابه و بنایفند ابیه عباس و انس

«لَا تَبْعِدْهُ بِكَلِمَةٍ وَشَعْبِي وَابْرَهْمَ بَعْدَ عَمِّ الْبَارِئِ» «آیا نذرده آبرسته زنی مس» «اولی نفی است که
 نذرده اما اینک نهی بود». بنوعی مجبور فقار و مفسر به این «آیا نذرده آبرسته زنی بیگانه» «در نفی
 بانه میسر». ظاهر اینک رئیس اولاد را در اصطلاحی ده «هر آینه که جمعی واجب» «در نفی قائل اند که
 در ده آن ظاهر بود» «ظاهر لا محقق تولید». مسند بعد از محمد به جبر طبری ده مطلق است از غسل بنده خبر
 در نفی سوید شد. بزرگ منافق است کتب فقیریه ده مسود. بورار آنجه سوید سوید یلم که میسر ده
 بنده کسی مجوز است اینک خاتمه «برید لیسهر که» «یه بیاه اولی است که طهریه منافق بوند نفی
 و بیگانه که بیاه اندر جمل که کبرم مذک طهارت سوید طبریه مع العاده نفاست از بیاه قائل توفیه اولی
 شد». «که کیم آیاندری کوز لم بیگانه مسده و اول که لرزه بر از نذر و فایده اولی مقصد» «اول
 «غضب من النار» «وای سوید که در آنست» «بورسه و نذر بیگانه استی امر میسر». برده مراد مس
 «برید» «برو سک» «کی» «وار جاکم» «و یک کافی اولی» «الی الکعبین» «نیزه بیج ده نذر غلامی بود
 سر زلف بیگانه اولی و مسده بره ابتداء ایسی لازم طریقی است» «معلی آیاندر مقصد بیگانه
 کیم» «مسار و مجله» «ست سینه ای بیاه اندر».

«اولا تم النساء» «طبق سوره ناره کی کی» «المستم النساء» «و می از نذر» «در ایاره».
 [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] «ای ایمان آور» «معلوم با ایمان» «صکره ابلک» «ذیفه نماز» — —
 [إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ] «نماز» «فالفنید» «یعنی نماز» «یعنی» «رکعت» [فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
 وَ يَدَيْكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ] «بوزرین و در بر سده» «در دین بیفایند» [وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ] «در
 نذر» «سایر» [وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ] «ای طریقه» «آیاندری ده» — «یعنی
 بنذریده بیفایند» «یا خود مسایه» «ایر» «بر نذر» «با ایمان» «نماز» «نماز اولاد» «لا یقبل الله
 صلاه بغير طهور» «اه طهارت» «یعنی» «نماز قبول آید» «بره طهر» «تمیز» «و خود» «آیت» «در
 بنده آبرسته زنی بود» «و کور و کور» «درت سینه» «عبادت» «او غسل» «بر مس» «امام» «نفی» «بزرگ
 زنی» «راضی» «در ده» «نقش» «عبادت» «در ده» «مفنی» «ملاحظه» «سید» «نیت» «ده» «حساب» «تایم» «در ده» «آلی» «محمد» «نیت»

هفت تری ده بوزده آغیز روبروده بچلرینک دخی راضی اولدنی سده مضغه راستناتی ده دخی
 ایدوبکنز مایمشد. هفتیه جاییه نیت، نزیب، مضغه، استناره سنده. رابرتنک دغار حاتم تنک
 وادی دارد که بوزی مکشد. لیسک باسنده بکله دارد. آیتک فیه هریه باقیمه هر نمازده فالقار که
 آریجه رابرت آلله لازم کی کوردونور. بوندک اجموده فیه هریه هر نماز اجموده آرد و جه رابرتنک فیه اولدنه
 قائل اولدور. عیالاکتر رسول الله دغفار استنک بریده بایه تری ده محققدر. فقط بوز فیه
 دکل سنده. چون فتح مکه کونی رسول الله سه وقت نمازی رابرت ایدوبسه، هفتیه عمره «بارسول»
 بوزده اول بایه ریفک برشی بایک «ریسه» هوانده «عمراییم با عمر» بوردسه اولدنی ده رابره
 ناسته که بر عمر ایدوباز کوندیمشد. موکده آیتک تمایله ظاهریه باقیه هریه اولدور رابرتنک اجموده نمازده فالقاری
 زماه آینه بایه سی لازم کله مک و بنا عیه ارتور در که رابرت آلورده نمازده فالقار دخی کفایت اینجه مکدر. بوا
 اینه ظاهریه دخی قائل اولدور. دیک اولور که بر نقطه آیتک ظاهریه راد اولدنی تنفره عیه بوندنیز کرک
 دلالت حال و کون نیم فقره روزه هرینک نصیریم فیه ریل آیتک اطلاق با غطای آرتی اولدنده تمهیس
 دیا «از انتم مدینه» یعنی رابرتنک اولدنی حالده نمازده فالقار بوزرت مناسبه تقید اولدنه رده نصیر
 ایدک لازم کله. دار حالده رابرتنک سب و جوی مطهره اراده صدق دخی حرم مطهره اراده صدقه دیک
 ایدور که جمهور ک فولی ده بوزده. موکده شایه رقتدر که «امسوار دسکم» رکع، بایه «وامسوار دسکم»
 بوزده. بایه «باشکدر سچ ایزن» دیک دهر. نفور که «منذی سیدم» دیکه «منذی ایدوسلم»
 دیک از اسنده فرود دارد. بوزده مک باسه یا ایدنی و با سبک آلت سچ اولدیه صبی ظاهر بوندنی حالده
 «با» مذک ادغالی بر معنای آیه اشارت، بایه عرفاً بالیده عبارت اولدنه بر صورت افاده ده و برده «ناهی»
 مدینه دایمه صغیه «الیکدی معیار طوره رده الیکدر باشکدر سچ ایزن» معنای آله کدی یعنی کوندن
 دسک فرضی جزئی بر حرکت نام برال مقداری، تعبیر آخره ناهیه مقداری، تعبیر آخره در زده بری اولدنی دخی
 سچ منت بوندنی بایه ایتدور. فقط امام مالک و احمدیه حسب نماز سبک فیه اولدنی، امام شافعی ده
 بایه سه رده و نمازک لانی بوندنی قائل اولدور.

فَلَمَّا بَلَغَ مِنْهُ صَوْلِي الْمَقَامِ اَوْ زَرْزَه تَمَامِ اَتَمَّقَدَر. اَوْ مَرَّة سَوْدِ كَلَدَر. بِنَارِ عِيهِ صَوْرِ اَسْلَافِ
 فَمَدَّ رَمَز. اَبَرْت، مَدَّ رَمَزِ طَهَارَتِ بَعْنِ اَعْبَارِ دَغِيرِ رَمَزِ بَرِ مَلُوكِ مَدَّ رَمَزِ لَكِ اَرِ بَعْنِ اَبْجُوه بَرِ مَطْلَعِ مَدَّ
 طَهَارَتِ اَبْجُوه اَوْ زَرْزَه غَسَلِ بَرِ رَمَزِ قَارِ بَرِ مَدَّ رَمَزِ. بِنَامِ مَدَّ طَهَارَتِ مَدَّ رَمَزِ اَبْجُوه زَائِلِ اَرِ بَعْنِ رَمَزِ بَقَا
 رَا بِنَامِ كُورِ اَوْ مَرَّة دِ بَا سِلَاطِ لَزِمِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ بَرِ مَدَّ طَهَارَتِ اُولَا كَبَرِ مَدَّ رَمَزِ دِ هَا اُولِ اَزَالِ
 بَرِ مَدَّ رَمَزِ مَرِ اُولَا مَدَّ رَمَزِ اَزَالِ اَبْجُوه بَرِ مَدَّ رَمَزِ بَقَا مَدَّ رَمَزِ اُولِ بَلِ مَدَّ رَمَزِ. هُوَ اَرِ مَدَّ رَمَزِ
 بِنَامِ اَبَرِ، فَمَدَّ رَمَزِ اَبَرِ هَا اَبَرِ. دَاوِجِ مَدَّ رَمَزِ اَبَرِ. اَوْ مَرَّة مَدَّ رَمَزِ. اَبْجُوه اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ اَوْ مَرَّة مَدَّ
 رَمَزِ.

سج، اَسَا اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ دِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ سَوْرِ مَدَّ رَمَزِ. مَدَّ رَمَزِ مَدَّ رَمَزِ دِ مَدَّ رَمَزِ. بِنَامِ عِيهِ مَدَّ
 سِ مَدَّ رَمَزِ، غِ مَدَّ رَمَزِ بِنَامِ مَدَّ رَمَزِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ. فَمَدَّ رَمَزِ
 بِنَامِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ بَلِ مَدَّ رَمَزِ.

اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ مَدَّ رَمَزِ بَرِ مَدَّ رَمَزِ. فَمَدَّ رَمَزِ لَكِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ. **وَإِنْ كُنْتُمْ جُنْجَا**
 بَرِ مَدَّ رَمَزِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ [فَاَطْعَمُوا] مَدَّ رَمَزِ، كَنَزِ مَدَّ رَمَزِ اَبَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ
 بَرِ مَدَّ رَمَزِ، غِ مَدَّ رَمَزِ " - سَوْرِ مَدَّ رَمَزِ " حَتَّى تَقْتُلُوا " بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ
 مَدَّ رَمَزِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ
 مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ
 مَدَّ رَمَزِ.

لَكِ بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ مَدَّ رَمَزِ. [وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى] **وَأَنْزِلُوا**
 مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ [أَوْ عَلَى سَفِيرٍ] دِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. [أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ
 الْخَائِطِ] دِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ [أَوَلَسْتُمْ نِسَاءً] دِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ
 [فَاتَّخِذُوا مَاءً] بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ. بَرِ مَدَّ رَمَزِ اُولِ مَدَّ رَمَزِ

در باسف مانع نمی و یا مانع استعمال اولیفته طریقی نمی و یا استعمال قدرت و یا به بود باز سر از زمان
 آیت در باسف برین [قَتَمُوا صَعِيدًا طَبِئًا] موسسه رنیز به صعبه نیم آیت، نیت ایزد کرده
 [فَاَمْسِكُوا بِوُجُوهِكُمْ وَآيَدِيَكُمْ مِّنْهُ] او صعبه رده یوز لرین و دقو لرین و مس آیت...
 رده و یا سق قیدری صوی بولند و یا قو نو نفع مانع اولاده عذر لری، غلاده کلام و یا فارینه طو نو نفع
 آیت و یا غنی ایجا یاره سیدی، صوی بولده ماسده رده بوزک برین نیمه سراط صحتی کوسه کده در.
 به برید که غلاده کلام برین بر باسف حقیقه سنده کتایه رده که سافز رده آیت بوز موسه بقید انور. ^{المنفعة} غلنده
 بود در. فقط امام شافعی بسپلینه حقیقه سی دیمه، امام مالک ده بسپلینه حقیقه سی سفار اولاده بخیر رسیده.
 سوره شاد آینه نیمه، صعبین سفاری و در بعضی ایضا هات کیمسه اولیفته و او را به باسف.
 بوراره نفع اولاده «منه» قیدی ذکر ایلمه و بوز سوز نیمه مجرد قصد نیت ایزد مس کفایت ایجاب صعبه
 تماس ایتمک ده لازم اولیفته سفار اولیفته. «من» ابتداء و یا بقیه اولیفته محتمله. ابتداء اولیفته کوره
 اللم صعبه دقو نو سی کفید، بقیه اولیفته کوره ده به مال اللم یوز و دقو لده ده باز برین سوز که
 لازم علی. اولی صفتی، ایتمی شافعی سقید. طاسه در سوره و سوره نیمه هائز اولوب اولی صفتی حقیقه کی
 اختلاف نشای بود. ابتداء اولی رفعت، بقیه اولی احتیاط.

سوی، صافیه «بر صفت» بوز محمد زره؟ «در یکن [مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ
 مِنْ حَرَجٍ] بر طهارت و یا نیم ار رید الله مرادی سزه بر تقییه یا یوه، وجع دز حقه نو سوز دکل
 [وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ] وکنه ار سوز تطهیر ایتمک، مادی صغوی، کور و نور کور و نور سطر
 دکنه دره نیمه ک [وَلِيَسْتَفِيحَ عَلَيْكُمْ] دز نفی غاصد سز سز [لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ] سزایه سز - ظاهر بر و باسف نیمه نوب دزده نفی طار سز، نفی
 دمه صغی کوره سز. - بنا بریه دینه وجع بود. تالیف دینه کی کلفت و زحمت دکل بر نفی طار سز
 آیت سز، غلک، نیمه حکمی نجات مادی و طهارت صغوب در. طیات طیبیه یوه اولیفته طهارت
 نفی و سعادته غلانه سید. بود سز سید. سزده «لَنْ شُكْرًا لَا زَيْدًا لَكُمْ» مو صغی

برور. تقدیر ابده برینک صور تزیقه سید. حق برتن کیده بر تو بقدر. برتن کیرن حاصل. اوفوا بالحق
ایمانیک قبولی سوره انیسه در حق افکار ابراهیمی تر بقدر. بنار عیبه معنی سزید ریک ابرور :
« فلقنزلن برت صفوات تقدیر سده و عجز مطلقن حکم سور دیک اودار و هود بر کز فلقه
باغند غسه در بقدر و عذر. امتیاد بر کز نفیسه ایدیک اندر کز قایمان معنی سقر لی و سزید و عقل
و کز در صمیم قلبک در قریبه سنا جانک کز « سمنا رافنا » دیک قوتی سنا قدر تو یه ایدیک از عهد عبوری
تراتی در یکه. بقدریه ایدیک با سزید بقدر ابام دست و نظام بر نفیسه اودن و در بر یکه ده اوفت اسدی
و هدایت ایمانی ذره شکر ایدیک بار ایدیک بقدر کز و تماماً ایدیک ایدیک [و اتقوا الله] و الله بر یکه
بر نری اودن و نری ناکر و ایدیک. فلقنزلن برن مایک. میزد [ان الله علیکم بنای الصدور] در
سینه کز در کز نه ان حق شدی بید. بنار عیبه مایک طهارت مسایه ایدیک. هم مسایه هم روحانی
هم طهارت هم با حق بر طهارت سزید طیب دیک ادر در کال عبورید معذور الیه مایک. و فلقنزلن غانه ایدیک
شکایت.

اورماله :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ
عَلَىٰ تَعَدُّ لُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ •
وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ • وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ •

مال شریفی

ای ابرو به ایمان ایدیک ! الله ایدیک طوره حالک. عدالت نموده سنا قدر ایدیک و عافیه قریه

بنفقتن من و النزل که سوره اتره سیه ، عدالت اید ، تقوای ال باقیه اولاده اورد ، الله به قوت
منقر اولیک جیز که الله لهنه بایا رسه کن جبرور • الله ادا بایا ایدوب صالح عملدی بایا قوتدریه سوزدر
جور دی : لهم منفعت دار اوزره لهم اجر فقیم • کفر ایدوب آیدر میز تکیب ایزره ره شو : اوز اصحاب محیم •

دیه نومیدک غایا امدتیه و حکمت اجتماعیه و سیاسیه منومه ایریه برایتک نظیری سوره نسا
کجه اید . فقط اوزره « قوامین بالقسط شهداء الله » بوراره ایسه « قوامین الله شهداء بالقسط »
جور دلد . کریمه ایی معنائک متلازم اولد یقینه سیه یوتدر . البته قائم بالعدل اولاده قائم لله ، قائم به
اولاده شاهد بالعدل اولور . و بنا بر علیه افاده عدل کلامه بر قفنه و توعده عبارتت خطه ایدر یلیر . لکنه
وقت ایدر یلیر آهلا سید که اوزره اصل مفهده طفره عارنه سنه ادر یقینی محبت و التماس موقعه عدل و معافیت
کوزه عدل کنده رسد یکی تعلقات علیرهنده بیلارسه حق امتزان و عدالتی اجرا ایدر یلیر . بوراره ایدر مفهده
دستمزد لهنه بیلر موده و عدالتی التزام و قیاسیه ایدر . یعنی اوزره سیاست راعیه ، بوراره ایسه سیاست خارجه
نقعه نذر قالد . ثانیاً ، اوزره سیاره کلام قوتدره عدالت ایدر الله اختصاص و عبودیتی نایسند . بوراره
ایسه الله اختصاص و عبودیت ایدر قولدره عدالتی نایسند . هر ایکی نقعه نذر لره اولکنده قیام بالعدل ایسه
بوراره قیام لله ایدر بایستد موده مناسب اولد یقینی در کار دور . بنار عمیه :

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای مؤمنان ! بالکن ایدر است القوب نماز قیامده قالد ایدر راعیه
اوز ماده الله مهنورنده قیام ایدر یلیر غله ایدر یلیر [كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ] راعما الله اجموده قوام
ایدر . بایمان لازم کلمه هر ایسه الله اجموده عار یلوب الله اجموده اجرای اعطام و اداره امور ایدر [شهداء
بِالْقِسْطِ] صد عدل و معافیت مهربی اولدره انفاذ میده ایدر ، هر قوتدره الله اجموده رسوبه
هر وجه عدل و همه شاهد ایدر . اجرای عدل نمونه استال ایدر . [وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
قَوْمٍ اَنْ لَا تَعْدِلُوْا] و بر نمونه سندنه بنفقتن و یا اوزر سندنه بفسه و عدالتی من و النزل که سوره اتره
— بنار عمیه مهنورنده لهنه و شهادت و عدالته حکم ایدر کنده دیاشند ، قزق ، فیدر محاریر قس ، نقعه عدل

رساؤه کجی مدد اولیای سیدی ارتقا باید بود و نفوذ با پیغمبر کناه صوفیه سبب اولیایه [اغدلو]
 هُوَ اقْرَبُ لِلتَّقْوَى] عدالت باید که عدل، تقوا از بر. الهام و فایده کبریا بجهت اله
 بانی به واسطه در. — آنکه سیاست خارجیه دره دشمنه اولیایه طرز عقیده عدالت بود به اهمیت و
 اولیایه سیاست داخلیه دره مسلمیه عقیده اجرای عدالت؛ بیرون برزخیه اولیایه در سوره نسا آیه
 : فَدَرَأْتُمُوهُمَ لِأَمْوَالِهِمْ حَقًّا لِّمَا بَدَّوْا بِهِمْ وَنَفَرْتُمْ عَنْ يَدَيْهِمْ فَالْحَرْمُ الْهَرَمُ. عدالت بود بر کس و تقوا از ال بانی به بر طرف در.
 لکن عینه تقوا دره رکود. بوند بجهت عدالت باید [وَاتَّقُوا اللَّهَ] و الله انفا بیز - تقوی
 بود. بتوبه فروع، بتوبه ایسه برزخ در. الهامه نور فیه عدالت دره بایمان. بنا بر عیبه الهام اولی
 و احکامه مخالفه ما قیود و فایه الله کبریز. بیز [إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ] در. ای واکو
 بهیج بر عملیه غفلت این و بهیج برنی مکتب با نماز.

[وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] اولیایه غیر اولیایه الله، ایمان از بر
 طهارت و صده، عدل و نفوذ کجی صالح عمل با ایمان و عقیدتی ابغای به کبریه سوره و عدالتی :
 ۱ - [لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ] از ره هم غفلت، هم ره بر فقیه دارد.
 ۲ - [وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا] کفر ابیه رأید میزی - کراسه عدل و نفوذ
 ارزی در عدد و عدل ارزی در بر عدد ریز - تذبذب ابیز [أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ] برزخ
 صیاحاب مجید در. «لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ» بره «أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ» آیه عابت ممد
 میانی یا او، یا بر. برای نفی الله نفی قبول این و عدل. بود در باره مثال اولیایه او زره :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ مُّتَنَفِتٌ
 يَنْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ

آل شریفی

ای اوجوه ایمانه اینقدر! آکله الله! اوز ریزر که اوقعتی که بر وقت سزه بر قوم ال اوز اتری
فرستدی ده اوز بزرگ اللهی سزه طوفان قدس منع ایشی، سزه هب الله تور دنگ و مؤمنان با کذلک الله طابوا

بوندک سبب نزول سزه بر د عمو، بری ده فطوح اولمه اوزر ده ایکی وجه مردیور:

۱- ابتدای اوزده سزه غالب و قاهر، مسکنایه مغلوب و مغرور ایریر. سزه سحر، سحران
مسکنایه بدایه عمو، با صحر، اولدور دنگ، باغی لاله ایسته بوریر. ایه تعلا ده اوزی سقه لر سزه
سغ اییور، مسکنایه وقایه ایز یوردی. بر صورتی اوز زما ایجه سده اسلام قوتندی، مسکنایه شوکتی یوردی
و سزه کون الله قیریلی. ایسته بوراره بونفت مقدس تذکره ایریشد.

۲- بر دفعه اضمحصولی تذکره ایریشد. ایه عباس و صفاتک یاندره کوره حضرت پیغمبر
نجی عماره بر سر یه کوزرشدی، بر سر عوز ده هیمی سیه اولدور، انچه غایب ارسنده بولنامه اویج کیشی
فرستلردی که بوزر ده برسی عربه ایته الهی ایری. بونکه دگر بری رسول الله اجناسیفت ایمون
بر ایز کیشیر، بولده نجی عمار ده اولدور یی سوزده ایکی کیشی. نصارت ایریر، ایکی سزه اولدور دیر، بک
بوزر نجی سده ایریشد، رسول الله ایری وار سده، بونی بیزر دنگ ایسته اولدور، بنا و عیله نجی سلم
کدریر، دیت طلب ایریر، بوندک اوزر ده رسول اکرم صلی الله علیه و سلم صفت سیه لر سزه عماره بار کزیه ابوبکر،
عمر، عثمان، علی رضی الله عنهم بولندیزی حالده جیدتر نجی نصیره داردیر، چونکه بوزر کزیه قتال یالیمانه
دورن سزه دیتد ایمانه اوزر ده رسول الله ایده معاهده عقد ایتلردی، حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم «معا
بری بنم امامه دیر و یکم ایکی کیشی و زوری، بها دیتدی لازم کدی، بولک سزه ایمانه ده بونکیزی ایسته بوزم»
بیوردی، اوزر ده بوزر دنگ، یلکیزی به بیکز، ایسته دیتدی دیر بیز «دیر بیز دارا لر سزه رسول الله و ایمانه

فَمَا نَقَضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ • وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى
أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ •

آل شریفی

مهدی مکی محمود که الله بنی اسرائیل در باره الهی را بجلد نزد او به آیه نقیب کوز در سن الله
پور شد : همیگز از سوره به سوره باریم ، جلدیم همیگز اگر سزاوارتی قیود ، ز طاق دیر در سوره
ایمان ، کنیزیه قوت باریم ایر و الله فرموده است اقرضه معالی یا یار که از الهی فرزند ریاقتی
کفایت درم و ظاهره سنی آتیه نذر آقا جندره نورم ، بوزده صوره ده قدیم ناکوردک ایر کفزه
مایار به آرنه در ز بولک اوزده سده عایسه ، کنیز ضایع ایتمه اولور • صوره بر بستانلی نفقه ایتری
ایموز که بزاواری لفتد رک و قبلدری فامرقای اینک ، کله روی بر رزده ادیان رده تحریف ایر ، افطار
ایر کرد و مفقوده فلک الای اوزنیز ، بجلد نزد یک از مستشار سوره اوزده اوزده دایم بار خا
طبع اولور در ملک ، به سده اوزده صفوات و آدربا ، چونکه اسماء ایری سوره • " بن
نصاران " دیر زده ده بستانلی آتیه ، دیر که بوزده افطار ایر کردی مفقود بر هوئی طویر
بزرده آرایه قیامت کونه قدر سوره جلد بعینه و عداوت برانده ، بار به الله اوزده نه صفتد بایتری
مهر دیر به جلد •

[وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ] بر زنده الله بنی اسرائیل در باره بستانلی الهی .

[وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا] وافرودید اود ایکی نقیب کونیه رتدک «— اودکی جمله ده «الله»
اینجیده «بز» ویه بنیاده تکرر التفات . انھا نفقت وکریا ویا نقیدد هفتت موسی واسطه سید کونیه رتدک
اشارت ایچوده .

نقیب ، تفتیشه سفاسنه «نقب» دینه فصل معنی نال ویا نفول ادر دینه هفتتیه دیا تفتیشه دیا نفیسه دیا نفیسه
اوتیسه ایسه هفتت سفاسنه اولوب بر قومک احوالی بلیه دایور وصالته لافس وصالته اولاده ناطق وایندیه
اطلوه اولور که یسده یاسفده . «نقیب الاشراف» کبی . نه جامک بیان کوره بوکمه نک اصل تفتیشه دیک
دیک اولاده «نقب» دینه اولدینی هفتت بزم «قولانی دیک» تفتیشه اکلدین «اساره وفتون»
سفاسنی تفتیشه ایسه بر مفهوم دارد . بخا اسرائیل اوده ایکی سبط اولد فرزند هر سبطیه بر نقیب کونیه رتدک .
جماهد ، کلی دسده دیکد که بر نقیدد موسی علیه السلام هر یامور اولدینی جبار شدیه کس وکس
مالدینه دانت اولور ودر دوزب یغیردی موسایه فیدر دیک ایچوده کونیه رتدک ، کتیه بر ، بر خانم افرام
دیه فوت وکوت کور دیک ودر دوزب دوزب ، کلیه کوره فرزند سولید دیک ، بیدر دیک ، حال بوک موسی
علیه السلام افری سولید کوره نهی ایچوده ایچوده ، فقط سبک فرزند دوزب دیک ، جبار دیک ، بالک بهر دسبک
طالب به برنسا افر افرایم به یوسف سبک به یوسف به نوبه بیان ایندیک افریه وکله اولاده «قال
رجعون من الذین یخافون» ایچو برز هفتت . رایت ایندیک کوره وکونک فرزند کوره افر
بخا اسرائیل ایسه جبار وکلفا بوک سانه اولد فری ارجای کتیه رخی افرایم «به بورای سنه
وله وقرار ده اولور اوزر ده بزم ، کتیه ایچوده کیده چهار ایچو ، بار دیکتیه به ایم «دیکه ، هفتت
موسایه ویه ارلر ایفاسی هفتت وهر سبک فرزند لافل اولور بر نقیب دیکه افرایم ایچو
هفتت موسی نقیددی سیدی و بخا اسرائیل اوزر یه سبک افری ، نقیدد بوزر کفیل اولور و بوزر عمو ماکوت
ایچو ، ارمه کفانه بافند سولر زمانه نقیدد دکر اولدینی وکله تفتیشه دیکس ایچو کونیه رتدک .

[وَقَالَ اللَّهُ] و الله بخا اسرائیل دیکه ایچو [ایمعا کوه] به سبک بزم —
بنی مامد ، فرزند بانکره مامدم ، ایچو دیکتیه سبک سبک دیکه ، سوبدک [لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ]

والله صرف نفقه سیاره یوز نوز که باشد به ندادند باغذیره [وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً] قلبی قسوت آید به برانده ، نه سوسه طوبان ، همه درون طایمان ، غرض قلعه قاضیان ، الله نور نماز ، یاسه نور نماز به حال کنیزک « - عزه و کسای ترانده « با » نیک تسبیح الف اول و « قسیه » او نور که زبون و با نفوسه آفرید بکدر . یعنی قلبی نفوسه یاره کی یوز ووه در وکوه به حال کنیزک . بوندیموه [يُخْرِفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ] کله روی موصفند به تحریف ایرار . - کله روی سوره یوز به عید کله روی نفیر ایرار ، بر او زک ایر بر عادی اولد که سار لرزه قطع نظر کلام الله و آرزو لرزه موفقه کله به اعطام الیه بی تحریف و نفیر ایرار . نه کیم نورانده کی « رحم » آتی رؤسا مفسده « تخیم » یعنی کومر لرزه قار الا سده به نادر بر قاضی کله روی ، فرصت بونجه الفقهی به نفیر ایرار ، فقط مع الا که بولا الله بولا ماضی لرزه طرایی تحریفی سورتا ین ایر یا ایرار . کلام الله تحریف اتمکده و طایبون بر قسوت قلب ده تصور انماز . سوره ساره « من الذين هادوا يخرفون الكلم عن مواضعه » آینه بامه .

به قلبی نیک قسوتده و با یوز و مفسده در لای [وَلَوْ اَحْطَا بِمَا ذُكِّرُوا بِهِ] آید و انظار اولد قسوتده الله هم قسوتده او نوزیر - دگر بر معنی ایر - نکر ایر کله روی ، بده تحریف سیدک بر سنده مفا الای ، انتفاع انیم ایر نوزیر . خاطر لرزه کنیزت و با کنیزت او ایر بر خاتم الانبیاء ایما بر محمد رزه . [وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ] باکر ! سده به یوزده دایم بر خیانه طلع اولور طور در سک « - یعنی بوزک عارضی بود . سلفدی انبیاء نفقه سیاره و قتل ایر خیانت ایره کله طری کی مفسدی ده سقا خیانت ایره طور درر ، عهده لرزه نفقه ایرار . رشید که مفا طره به بوزیر سخی نور رسمه نشت انک ایندر [اَلَا قَلِيلًا مِنْهُمْ] آینه رازی سننا - که جمهور بیان کوره بوز ایما به انیس اولور در . بیانیه ، دیناسه : بوقیدک کف از زره فالسه اولقد بار سباسی نفقه نظر با ی غری عهده طوره و خیانت انیم بندر الی و می محمد . بوز سبک و خیانت ندادن صوره بوزره هیچ امامه ویر به بندر الهامه محمود انما ایمن طرز زره بر او ویر به کله کی کله به با قلدن به یوز یوز :

[فَاَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ] شری با محمد ! سه بزرگه میباید که عفوایت —
از تو قرار آید ، مافی الله بر او دستقبال باشد . میزد [اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ] در
عفو و صفح ده بر اعدا . سه ایله غلوه عظیم ای . مطارم اعدوه ای مبعوثه . — بر عفو و صفح ازینک
مستثنا اولاد قیدی ؛ یونسه دگر لرینه ره می عا ازلدنی های محبت اولدر . بعضه نفریه مستثنا ؛ اجمع ازینک
یعنی حضرت پیغمبر ایمانه ازینک ماضیه کی کتلمه زده و یا ایمانه اینه کتله بر ایه عهده فرار ازینک اذکاره تفک
نمود لرینه عفو و صفحی ارا یند که قال اولدر . فقط بوند بوند میباید استثنا ایسه اولاد ره بطو
نظراً قریب اولفده بر ایه معنی جریمه کیلک و ضروف ظاهر . طوفوسی بویه ایه بواندک نزولنده مقدم واقع
اولاد میباید عا اولاد اوزه فائده بالعبار و مستثنا اولو بیکه و بالاد اولاد اولاد اوزه ره هینه فارسی
عمومی بر عفو و صفح ارایسه در صورتی که رحمة للعالمیه اولاد حضرت پیغمبره مقدم مال اوزه اینه ایسه فائده
فارسی بیه عفو و انتقام حسنه دارنه اولاد اول و عدالتیه باسقه مطارم اعدوه ای مبعوثه اینه ایسه اولدر .
عفو از اولاد اولاد جرم واقع معروف اولدنی معلوم . معاینه بزرگه میباید در ام ایله بطور معنی
باید اولدند مکرره « فاعف عنهم » بوردی بر عفو استقبال ده بر تعلقی استعاره میانی دکر . دشته
نفری در صورتی که بونفقه اولدر . فقط بوجیه عفو و صفح بونه استقباله هر عهده معنی عفو میانه
عموم و شمولی انا ره ایه هیچ بر تیره یوندر . نهایت بونفقه هر میباید بجزیه سی واجب اولدنی اعدا کیلک .
هیزه از مطالبه نه عموم انا ره ایه نه دکر . بنار عهده بویه بهر دیرک بوند میباید مکرره بهر حال
بجزیه ایله لازم طلبی بر فله دفع ایسه در یه سلاطین ستمی کوسه میسر . سوالده معلومنی ؛
« مافی عفوایت » استقبالده هر میباید بجزیه طرز اولد « دیک اولدر . قتاده بوند سور بر ایه
قالوا الذین لا یؤمنون بالله » آیتله بصدایت سفا ایه ، بعضی ده سور انقاده کی « و اما تخافن
من قوم خیانة فانذ الیه علی سواء » ان الله لا یحب الخائنین ، آیتله منسوخ بوندنی سور اولدر . بلکه
« فاعف عنهم و اصفح » ماضیه دستقبال بهر دیرک هیچ بر میباید ، هیچ بر معنی بجزیه اینه دیک اولدنی
کجه حرب قتال امر لرده هیچ بر عفو بایم دیک اولاد نفی بزرگه نسخ نولی جمهور عهده ره عهده . آنچه

ضوایی آرد بجه کبری سمدت بولدی نه در غرولته جوه و از نو ادنی علمت ده نوره می قاروب در غر و بریده
 قوی جوه • قسم و سوره که کفر آینه سوز « الله او ربک او غنی مسجد » ریه خرد ، دو که : اگر الله ربک
 او غنی سمی و اناسی و از سره بولند ان غنی همدان ائمه را اید رسه از نه کیم بر سخی نور تار به بلیه ، جوه
 کو طرد و ربک و آرا رزه نه داره هینک ملک الله ، در بیکانی یار آینه و الله هر شه تدر در •
 برده بهور و رضای « به الله او غنی و سکیلدی نه » و ریه ، دو که : او جوده بخویش نه کنا همدان
 عذاب اید جوه ؟ دو غر و سی سزا دیک یار آینه فرزند بر بیکند ، در بیکنه مغفرت اید جوه ، در بیکنه عذاب ، کو طرد
 و ربک و آرا رزه کبد ملک جوه الله کدر ، نهات در نرسه ده او دار • او اهل کتاب ! پیغمبر
 از سکیلدی ، باین حال طردی بر نشت نه مانده با بیکند نه رسول طرد ، طاعتی راجی عقبتی نه
 بیا اید جوه ، نه نه سار نه سوبه به جک بر سر ده می ، نه امضا را به قوه جوده در اید به برانه راجی کمدی
 در بیکند ، آینه نه هم بشید ، هم نه بر پیغمبر کدی و الله هر شه تدر در •

[يَا أَهْلَ الْكِتَابِ] اهل کتاب ، او نوران و عمل اید سار و انسه بهور
 رضای ! [قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا] محضه کتاب بر نزره او همان مخصوصی زرار نه رسه
 و در بیکند اید رسه رسول محمد عبده اسلام نه کدر [يَتَّبِعُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ
 تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ] او سوب او در بیکند کتاب نه جاتنه کبر لایله او در بیکند ، خط المانی
 او نه بیکند سبدن بر سخی نه امینه بیا اید جوه [وَ يَعْزُوا عَنْ كَثِيرٍ] بر جوه نه ده مغف
 اید جوه ، بوزینه در اید جوه — بیا آینه کدر ضروری اوله اساسات دینی مخفی و بهار عبده و بر لرزه
 مخفی او در بیکند جهته او غر و انتخاب نه هو اید جوه در ضرورت دینی بهار نه سید نه بیکند ایسته بهور
 [قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ] شرو نه الله به نور و روشن و ضل
 طاعتی از الله اید بر نور و اعجاز الله بر بیا اید اید اید اید بر کتاب مبینه — یعنی قرآن — کدر که
 [يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ] الله بر بیکند ضاسی از نه کبره ، یعنی الله ایمانه

فما سی آریا به کیم لری سلاست بولری به - « السلام » اسماء الهیه در اول دفعه کوره - « الله بولری به
 هدایت ابر - طوفان نور . [وَ يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ] دادگری اذنه و نسیب بولری به
 نوره - مهد کفر و شاقیله غلند نه نوز بقیه نوبیده - میفایر [وَ يَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ] دبریزی بر صراط مستقیم : دوس ددگری چهاردهیه ، بر خاونه عقه کونورور - آرتنه بوزنه
 صوره سی عبه سلاست و نود عدد - بر چهارده دهیما قریبه کیمز دودر عبه کیمز بر ، رضوانه الهی بر ابره لری
 « صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین » .

کور دیور که بر راره اوله بهور و نصار اندک کتا بر نه در لور لور نأ و سلاست و نور یقاز ایله
 کتم و اخفای از غزائت فردی رسالت محمدی سلسله کز بر نه آمیفته خبر دیر دیرک محمدی صراط مستقیم دعوت از نه
 دبریزک بای فردی باندیده الهیک فمائی صاب المارتری و سلاستی نوز و نود عدد و استقامت و دل غلندیده
 صایا و آری بولدره آراد قریبه ده اشارت ایرتد - بر ابه الله ایمانز بقدره نشأت اندیکو جبهه بر میانه عالم
 و هدایت الهی بی انمار و عواید کتم و اخفای از کفر و بدعت آمیجه بر بهشت و آخرتیمیه و جزئی عقی بولنوب
 شایانه خطاب اوله بدیدم کیم لری بر بری بر کفری التزام ابره به جبهه ده انعام و نعمه از نه ده خطابیه
 نیایه کیمز بر بویور که :

[لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ] « الله او ربکم او غنی سجده »
 دیر نسیم ارسوده که قطباً کفرانیر - « - بر راره برنی کیمز سو بر بدیک تصدیق ایدیم بویور . فقط بوزن
 بهورده دکل آنجه « نصارانه » دیر میانه برونه عقی ظاهر - نصار اندک برنی انظارانه طر و نقل ایرتد -
 فی الواقع عموینه ثلثه قائل اولده نصار اندک بویور مختصراً بر کت ساری انظار آنجه لری لازم طریکی ده کور دوز -
 برونه ایجوریه بعضی مغریبه بر سوز نصاری میانه انمار قائل اولده غیر معینه بر فرق مذک نه صبی بولند بعضی
 بعضی داب به بر اندک یعقوبیه نه صبی ، کلمه کت اولده « لقد کفر الذین قالوا ان الله هوال مسیح » آنکه ده عطا نه
 نه صبی مقدره نازل اولد بعضی سو بدستدور - دگر محققیه مغریبه ابه « نصارانه » دیر بوزن هیسند نه صبی طر
 اولاسه بله التزاما بواد بعضی آخرت مندور - چونکه بوزن عموینه مسیح الیه دیکری کجی « اب ، ابه ، روح او روح اله

بر آید . هر که الوهیت برده . « دید تثلیث فتنه برده تو عهد ارعایه کلامه محققه » الله سبحانه
 عبارت . « ریمه اولور . فی الواقع تثلیث نصرا اندک ایکی یوزی وار در که برسی سئل برسی انمار در .
 سئل ابر موافقه ایراد کردی زمانه تو عهد یوزی که کوردنور لر ، انمار اید موافقه ایراد کردی زمانه ده »
 اوج دیورن « در لر . فربستغاب ، ابه ، روح القدس به آید دتری اوج الهی بر الله اولور او زره
 بر سئل کردی زمانه بود عهد سیمی نقد ابر لر ، اب در روح القدس ابده تجسیدی مدافعه ابر لر که ابده
 « الله ، سیم به ریمه عبارت . « در کردی بود . کفر اولور اجموه . « سیم الله » دیکل دخی کافی اولور یفنه
 شبه بود ایسه ده بویلر دیکل « سیم الله » و یا الله سیم . « دیکل عینی اولور یعنی جهته برده نصرا
 زهد دیکل لغایسی صریح و لغایسی ضمنی بر صورت و تماس اید بهائی بر از مدافعه اید لم :

اول . الله بر اسم خاص اولور یعنی کبی سیم به سیم اسم ده شخصی فاده اید به بر اسم خاص اولور یعنی
 ظاهر . بوند اجموه « الله دیکل اولور سیم . « دیکل الله اید سیم جتنده سیم عیاد . دیکل کبی قام
 بر انمار شخصی ارعایه اید . د بویلر دیکل سیمی اجموه لاهوتیه عبارت بر هویت شخصی فاده اید اید اولور .
 رابه سیم اولور بر شخص نشانیده انسانی نفی اید ب اولی بالک لاهوت اولور ده اخذ اید اید اولور .
 بر صورت « الله سیم » دیکل « سیم الله » دیکل عینده . منطفا برسی دیکل به نفی اولور .
 ثانیاً ، رسمی فربستغاب ارعایه کلامه کبی سیم لاهوتیه باقیه برده ناسوق بوند یعنی ، سیم
 هم نام بر آله هم ده نام بر نشانه و معنی بر نشانه کبی اولور یعنی تصور اید دیکل کوره قول نکور . « الله بر نشانه در
 و یا بر نوع انشاده . « دیکل کبی بر انمار جزئی و یا معلول ارعایه اید اولور . بر نقدیده « الله سیم به سیم »
 سوزی « سیم عیناً الله » دیکل اولور ده سیم بعضی : بر جزئی و یا جزئی الله ، سیم
 نماز عینده الله یوقده ، فقط سیمده الله باقیه بر شوره بوند بیلر « دیکل اولور .

سیم مفنه برده نصرا اندک عقیده سی اوج مدفعه آید اید . بر سیمی سیمده آنجه بر طبیعت ، دیکر
 قسمی ایکی طبیعت تصور اید لر . بر طبیعت تصور اید بر سیم بعضی بالک ناسوت ریمه ، دیکر بعضی ده بالک
 لاهوت اولور یعنی ارعایه اید . برینه کوره سیم اولر کل آنجه بر نشانه . اوبرینه کوره ده نشانه کل آنجه بر الله .

دیگر در ایام سجده بری لاهوت بری ناسوت ایله طیف دار میگرد و بر ناسوت کله دیا جزئی اولوب اولدو بقیته
 بحث ایدر در . مقدما اسکنده یفسدند نه اولوب آریانه مذکب صلی اولده آریوس و طرز ارری
 جدا مرمایر . برتر عیسی علیه السلام بر کلمه اه اولدو بقیه و فقط الله اوردنه اولوب مخلوقه بولدیقه
 و حضرت عیسا علیه السلام بر الله رکع مخلوقه برسانه اکل اولدو بقیه قائل ایدر . آریوس نصرانی اینه قبول ایدر استابول
 بانسی برنجی قسطنطیه زمانده ایدر . قسطنطیه کنسی در قیام خلقی برتر عیسه بولور نورلردی . نصرانی سماً
 قورنده دها اول انقالبه یفریقی اولده سماًطی « برلس » دیرله تابع اولدو رضی صیحا اهل توحید ایدر . بوزا
 « عیسی علیه السلام دیگر یغیر رجبی الله عیسی دیرلیدر . اه اولی رحم مریده ارکت خلقه ایدر . حضرت عیسی
 برسانده . اوزده آیهت برتر . کلمه دیر ؟ روح القدس دیر ؟ بیلم » دیوردی . کذلک نصرانی سماً
 قورنده عوکره برنجی قسطنطیه اولغ ایکنی قسطنطیه زمانده استابول یفریقی برسانه « ماکدونیوس » دیر
 بحر زحمه قائل اولور . « حضرت عیسی بر عیسه مخلوقه ، برسانده . سار اجنادی برنجی رسول الله . عیسی
 روح القدس و الله بر کلمه سیدر . کلمه روح القدس دکه مخلوقه دیر » دیوردی . بوزه برتر عیسه بر اه قانور
 و حضرت عیسا علیه السلام بر طایف ناسوت کور دیوردی که اصل « آیوستولک » یعنی هواری زهی عدا یسی لازم
 کلمه عقیده نصرانیت ده بوز اولور افتضالیدر . اینه برتر عیسه تعلقی بوند . فقط برنجی قسطنطیه
 زمانده « میلادی ۳۲۵ » فارغنده از بقیه اعتقاد ایدر الله سینورده ایکی بیک ترده کن یسعیس طرز
 ایدر نه سالف الذکر آریوس خارج برافیمه و اوندک علمیهده تنقید اولور اوزده اوپوز اوردکن یسی سیماسه و
 اسکنده یفریقی بر یاسنی نموده اجتماع ایدر آریوسی تنقید و تنقید یفر ایدر اولورده نصرانیت فانی
 دفع ایدر در . بوندک قبول دنر ایدر اعتقاد سوارید : « برتر سیک ماکلی ، کور دکن کور دکنده
 صافی اولده بر الله بابایه و برادر اولر : بر الله بر اولغی . بوزه مخلوقات بکری و مصنوع رکع باباسنکده طرز
 بر الله عقیده بر الله همه ، بوزه عالم و لهسی اوندک الی انقائه اریسه ، بزم مجموعه و بزم خدوم مجموعه سکاره غیسه
 روح القدس عیسه ایوب باکر مریده طومسه و فیلا نوس زمانده صلب دفته و نموده اولده و عوکره اوپوزی کور
 قلوب سماه هیقانه و باباسنکده صاغنده اوتورانه و اولورلر دیر ییسته حکم در بک مجموعه برکده دها کلمه مرها

بولساند یسوع مسیح ایمانه ابریزد . برده روح القدس . بابا سنده همیشه همه اولاده روح حق و کشف و مغفرت بخوبی
برداشتند . - محمودیه - و فائزیدک به جماعت فرستید یسوعیه . و بر عزیزان قبایله والی الابر حیات را در روح
ایمانه ابریزد . و « بر وقت دارا بود که الهی او نما بود ایرد » و به نزل « الهی کند بسید بدج جوهر دکلر »
و به نزل فائزیدک عیسای فرستید طراز اعلیّه اولنه به قدری بیانه ابریزد . « دیکر دانه بر فقرات نه به رسمی
اعماله و محسنه ایرد .

کور و سیر که بر نزل ابدک ایمانه فقره سنده اوله الهی سیدک غمزدگی گویند و هر حاله . ثانیاً یسوع محفزه
« بابا سنده جوهر زنده بر آن محفزه بر آن همه » و به انانیم تیسیتی طوبی و یوب . او چینی ده الوحینه ابر جوهر زنده انما را به سید
مؤکروه ده سیمی طوبی الهی صانع طوفه یعنی اوست طوفه او نه نشود در که بودند « الهی تقاسنده نزل ایمه و مقبفه
الله مسیح به عبارت » و بدک اوله یعنی آشکاره .

ثانیاً بر نزل ابتهی ایمانه فقره سنده روح القدس « بابا سنده همیشه همه اولاده روح همه » و به توصیف
و تفسیر ایرد از انانیم لری ده سایه دفتد . طوفوی بو شط کتب بالفرد که فائزیم الابدیه تیسیتی تبیت ایمدور .
چون بر فقره بالی همه انجمله که « به کیده جکم دند و بنده مؤکروه کندی نفسده سویم به فارقیط . روح همه
کله جک و هر تنی تقسیم ایره جک و بنم سویم دیکم سیدی ده سنده نزل کبر الیه جکر . » و به محفزه عیسایک
کند بسنده مؤکروه کله جکی تبسیر الیه یکی آفر ز ماه به نزل به عمار اوله یعنی بدک آشکاره . بر زاده روح القدس
روح همه ایم تفسیر اولنی و بودند از ز ماه لغوزه گویند ریمسه اوله بابا ابر به ده طوفه کله جکی اقله همه از زده
نهار و تفسیریم « بابا سنده همیشه همه اولاده » و به توصیف ایرسی و برده محفزه عیسایک بر ده کله سنی سنده
مؤکروه بودند آری به تفسیر ایریمه بر نسی ثانیاً گویند که بر روح القدس به مراد . مضافاً عیسایک کند بسنده تبسیر
انیه یکی سویم نه روح القدس یعنی دهی . بالاخره الهی که کله جک اولاده روح الهی اید مفسر بر روح القدس .
بودند ده طوفو و ده طوفو و فائزیم الابدیه ایمانی نفس ایریمه اوله یعنی آشکاره . از ز ماه از نخله سینوری لغوزه
بقت محمدیه فارسی سنده بر نزل و تفسیر بر نزل کندی اصطلاح حریه کوره کتاب بر نزل به بشارت مستقبله اوله در ده تفسیریم
و غرضه مخصوصه فایده اوله سنده . ذالوایع کتب بالفرد الهی به هر یکی موعود اولاده اور روح همه . بر نزل زده اوچ عطر

مؤخره بخت محمدیه ابد کلمه و طرف الهیه . یا اهل الکتاب قد جاءکم رسولنا بینکم کثیرا مما کنتم تخفون من
 الکتاب . قطا بد صحت کتاب بر مبنای تکیه و اخطا ایستد . از جمله سیور و سیمه ایما به نفعه سده افندوس
 در ضمن التزام اجمویه . فاغریا بینهم العداوة والبغضاء الی یوم القيمة . در لای اوزده کفنا آریس و ایانید
 تکفیر اجمویه حرکت کلمه . حقیقت مبای غیر مصنوع و فقط در مجرای اولی که متناقضه بر طاقم اوصاف ابر
 ظهور و حقیقت الهیه ابر هر قدره نوحیه ادرین بر طرفه تثبیت . بر طرفه اتحاد و مکره سید الله نونقی و عواری
 افندویه بر بعضی البطولیه بر بعضی است و تویسه ایسه و بر صورتی که مغلطه اجمویه فخر و بر روی اولیه حقیقت
 انکاره و سید اولی که بر مبانی انزع در بعضی ضلالت دفع ایسه بر طرفه ایسه ایله بر سیدیه . مالک ابر ملک
 صانع ابر مصنوعی تبیس و تویسه ایه بر مبنای ضلالت . بر لای اولی که کطلی و فارایسه . الله باینز اولیه
 در سید طرکینه ایما به روح هر دو اولی که صکره کی فالتو کبطره بر لای اولی که یعنی سیمه و فی حقیقت
 سطره . ریه بر فیه و لها عدله ایسه . او زده از لیه . او نور سیمه یا راد فیه و « ایدناه بروح القدس »
 مؤخره مغلطه سیمی قد سیدیه تقریه رتایه ابریک بویه بر فیه تعلیم و دعوت سیمی حقیقت اخطا و تکیه
 ابریک و روی زمینه ملکوت الهیه بویه عالیله کوسه دیکه ماله . « بر طرفه اجمویه و فخر ابریک و لایسه
 میفارد » ریه انکار ایسه و ماله مایه فخره . مؤخره کی فخره انکار هر دو مغلطه و فخره مایه از لیه
 کتبیه اولی که بر لای بویه بزرگ منشأ ضلالت از جمله سیورینک بر متناقضه معانی از لایسه . « الله و لای
 او فیه سیمه عبارتند » ریه اتحاد و باطل اولی که فخره . یا لای یانه ایستد . مؤخره فخریه . بطلیه و کل از جمله
 سیورینک اعتبارا مغلطه یعنی فالتو لای و او نور فخریه و فخریه سطره .

مغلطه بویه مایه مذهب فخریه مایه مغلطه . سطره و بعضی مغلطه مایه مغلطه .
 مؤخره بویه مذهب مختلفه مایه مغلطه باطلیه . یا علیه حقیقتی افندویه اجمویه بویه مغلطه و مغلطه
 ابریک ایما به مغلطه .

مغلطه یا نور ملکیم و یا ملکیت فخریه . اساسا عبرانیه ملک کلمه سده مایه مغلطه و مغلطه
 فخریه معنای سید فخریه و او نور فخریه مایه مغلطه . و البوم و مغلطه فخریه . « ملکیت »

وقال واقع اولسه و بر وقت برونه لب سونسه . موکره نصیبیه مرقانی « بر صوما » فرشته ایما ایلسه
 موصل ، عراق ، فارس و فراسانه قمارانده غلبه ایتدیکه ایوم موصل و چهارمزه موجودور . فطوریله
 فارسی بحار لایرکه استاجول یلر بقدرنه « نونیس » بالقسر حضرت عباده لاهوته عبارت اولموازه
 آنجه بر طبیعت بولنیقی و مجسده اعتباراً لاهوتک ناسوق بلع الیه اولدی و بار عمیه قن و صلیح لاهوته
 انیدیکنی اوعا ایتسه و بومور قن نکلر « مونیزیت » دیا « مونیزیم » نصیب ایتدیکه انمار کفنی مرقی
 فطوریله ایتسه بولنیقنه سالف الذکر کوهون نه اورد سیومک خلفی رقیانه زمانده (۱۰۵۱ م) استاجول
 نافی کونیه اوچون اونوز یسوسمه رکب در دخی سینور . اونیس علیه و جمعه اجتماع ایتسه فقط بر اجتماعه
 یعقوب علیه و جمعه بولسه . بار عمیه سینور قرار یی التزام ایدیه اکتبت نه علیه مخالفه ملکیت نافی
 دیشلر . برونه موکره یعقوب علیه و جمعه منت اولسه . رقیانک خلفی بون لیونیه موکره کوهون لیونیه
 بعده زده نونه . بعده سلفاس علیه یعقوب نه علیه ایتد . موکره بر سنییه مکتوبه لحنی یعقوب علیه و جمعه
 قن ایتسه . دهها موکره بر سنانوس زمانده ده بلاد مصریه ده یعقوب علیه و جمعه بر ایتد و قال
 اولسه .

استو یعقوب نه لحنی مرقا استاجول . هجرونه اولوب آنطایه یلرینی بولناکه یعقوب برده آف
 « زانوب بارارا » یه منسوبه که مونیزیت لک سلفی صابیر . بنار عمیه بونزه منفرد مونیزیت
 رعبدیکه عمده سی دیک اولنیقنه مجلسی بر عنوانه اتفه سلاطنه اولنه یلیر . بوندر قن قانیم قن قانی
 واریج سینور قرار یی نایج اولفد بار بر در دخی به مخالفت ایرک کهکندک لم و دره انقد بانیکی و بار عمیه ایلر
 نمانا سچ اولدیقی . جسد سجده ظاهر اولده او دخی لاهوتی بولنیقی اوعا ایتد . بر قسمی . لاهوت ناسوتیه
 فطوریله ایروب سچک ناسوتی مقلد اولد . فقط نه بر جزئی حلوی . زده باره بر صفت حکمنده اولد کهکندک
 انمارد فریقده رحل . بکده لاهوتی و سند سلفک انسا موکونه تمک کج دیشدر . اکثری سچ جوهر واحد
 انونم واحد . مانیه اکی جوهر دره ریه زعم ایتد . بشفاً جوهر بریه اکی طبیعتیه بر طبیعتیه تعریف
 قوندمش و بار عمیه اکتدیک جوهر بر انسا مکتد جوهر نفس ادریه کجی ترک ایروب بر جوهر . بر انونم

در دستنامه مقدمه اولی که بزرگ بر کسی از زمانه تحمل و عقل نامه یا بالری در دستوار برین رد ما کلیه سنده
آری به قولی که در کتاب ارسطه بر شمرده بالزان در دستنامه همانندینک سینه سنده تور و شمره بر صورت
و کبر نفایز فرقه درینک مجموعته معادل دینک شد در دستنامه فرقه لری حاصل اولی که با پیچیدگی لوز اینهم
فالوتیم . یه سینه اینهم ، انگلفاییم ، آنا باییم فرقه لری . انگلفاییم دینک انگلفه
نصب کسی فالوتیکله ال باقیه بر نه صید . بید زوکی باشیم فرقه . انگلفاییم یا بای یا بای بای بای
قرال اور و عالم طایفاری ، یا با سدرک بلاییم انگلفه دینک . اینک ز جبهه آینه انگلفاییم
مفصله زیباره . کسانک هیات قریب سید در سایه دینک سلسله راجی طایفاییم .

مع الموم در دستنامه دخی تلیت والوهیت سج و عواصه مطایف دره . یعنی فالوتیکله دره
فرق بوتر . بزرده از کج افاییم سده یه و سجد ایکی طیف ابر اعمار الوهیه فالوتیکله دره . عمومی صورت
فرقه باشیم بر فاج نقطه در مقدمه ایست . بر کسی در دستنامه بسیار درجه در . خدو صمیمه افتقار
ه فی لور در و عمد یک اهیت در مزر . بزرده افتقار بسیار فالوتیکله دره اولی که یا بالری و یا توفیق
لوریه یقیمه و تفسیر ایه عسفه دکل ، و در افتقار استار سید مطالعه و تفسیر ایه اولی که تبار . یعنی
عریفیه دینک نورات و حقایق در عمد سید دینک درت اینجی در اصفیه . بزرده اهیت و صلاحتی یا سته اور
در کوری در سایه دینک هیات فریه توزیع ابر در . در بزرده افتقار باشیم ازاره افتقار صلاحتی در یک صورت
کلیه مومنده صلاحتی دره بر همه باقی در . با عید عقل فری و عواصی دره مطالعه دکل . اینجی ، در دستنامه
هیات یعنی یا با سدرک بلاییم فالوتیکله . و اکثر در دستنامه کسانک یا سینه کریمه بر
نصرت به یقه برت بولند بر میان . او یونجی ، در دستنامه زین فلای و تقدیر ازلی عقیده سنی بزرده استقامت
ابر در . بر کلام فالوتیکله دره فالوتیکله . نقطه در دستنامه اهیت در سید اولی که در عواصه بولند در
مال بود که تلیت والوهیت سج و بولند بر ابر صلاحتی اینک عقل ابر قابل توفیق اولی که بولند بر ابر
بر نقطه در استقامت فلای در ابر و بولند به عقیده تلیت و صلاحتی یا سینه ابر خدو صلاحتی ابر
ایه بر عقل ایشی دکل ، بر تقدیر ازلی در هیات یا سینه ایشی بولند یعنی ال اساسی بر عقیده اولی که استقامت و بولند در

برونك ايموره عطفه الصيت در ركدرد ارماسنده برنانه يردستانك بصح بر زمانه عطف الی قابل ترنونه
اولادني متفرع عليه اولاده تليث عطفه سنده والو صيت سچ رعواسنده كي تفصيلد وحق سچك الوصيت
انكار ايند كننده قوراي " ميشد سوده " نامنده اسپانالي بر طبعي اننده بيماري بر صدفوت ر رعيه اولادني
كبي عطفه بي و فرسبدرد صدفندي انكار ابريه عطفدرد بگرد ارماسنده ابريات اولاده انجيل زمره ريغي
سودوده بر ديل اعتقاد كبي ابرد سودم ريده ارنده رعا غريب بر تانفقه فكدرد تشكيل ابريه .

والحال آبروس داره كبي رفاي قدريه استننا ايرد كره صوره فانوليك ، اورنودوس
نظوري ، يعقوبي ، يردستانه و ساره بصح بر فريستانه فزوس بوندرد اعتقاد رينك ساسني تليث
تشكيل ايمسيه و سچك الوصيته قائ اولاسيه . حال بركد كننده لغت زده تليث " نماز ارج محفل
انجه بر آله تشكيل ايمسيه . " ريه تعريف ايرد كره . بنا رعيه علي الصوم فريستاند . اب ، ابريه ،
روح القدس نايد لغري نماز و عبيد ربه رده منادي بر شخص مديتد انا يئم تئيك ارجي برون
سود سجده بر آله تشكيل ايند كنه و " ايه ريمك اوغلي سجده عبارت " اولادني قائدر . انجه سجده
اللهم ربنا سجد بر جهره ، بر طبعيت رها اولوب اولادني سجده يعني " سبح الله " دنيوب دنيابه ملكنده انجند
انجندرد . سوزنيز بندر ، يعقوب ارماسنده قائدر ، دكر ري دكدر . و برونك ايمور زده انز فريستان
نزهديريك يانه بزم يعني و حوت و جود نظريسي اولادني ارماسنده . حق سوزنيز بندر بر جهره سچك
و جهره الوصيت و حوت رانمارينه قائ اولفد برابر مع الاطراف و حوت جهره قبول ايمه دكدر زده نزهديري
يانه ايزده آرد طافيه استدر . مع تافيه يه رفا يازريند ايمجه و حوت و جود قائ اولاد زده موجودرد .
" مذهب و مطالب " نام ارميزده آور ديا تاريخ فلسفه لر زده نقل ايرد كي و جهد ياد لوسك معارف زده
اولوب آنده ده فريستانه نژا ايرد كه امدام ابريه " ده نيس " ك فريستانه فقه و حوت و جود نزهديري
فرسبدرد اولادني و برونك بر جهره زمره خفي بر صورت زده انشا ابريه ابريه نهايت اولد فقره يعني عمده
يردستانه ايمجه آلا ياره نزهديري سچي ملكه كيرد كي مرمرد . ديك اولور كرايت " لقد كفر الذين قالوا
ان المسيح بن مريم هو الله " ارنه ايرد فريستانه نزهديريك انجه بر ستمه فقه ايمسيه اولد هقدرد . حال بركه

«لقد كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح بن مريم». جور ولسه ارفقه تليت ادعا ايزد هيسك عقیده رینه شایسته
 ارفقه دوزاره بوزد بآلت سز و نقد افاده ایه تليت نفقه نظر نه دکل، با فاعله بوند ضمتده
 ادعا اینه کدی نومید نفقه نظر نه کفزی بیاه افسر. تليت نفقه نظر نه کفزی سوره نثاره؛
 «ولا تقولوا ثلاثة» ابر بیاه جور لرینی کبی ابریه «لقد كفر الذين قالوا ان الله ثالث ثلاثة» ایتده ابریه
 برده کوسه بزمکده. دوزاره اولور سه ارسوه «اه سیم به ریمیر» ریمیزک لاف اوز ترزه سیمه بوزده
 [قل] یا محمد! سه اولور ره دی [فمن يملك من الله شيئا ان اراد
 ان يهلك المسيح بن مريم و امته و من في الارض جميعا] ابریه ایه سیم به ریم
 و اوندک اصلی اولور اناسی و بوزد کبی بتوه سوا فنده بولناه کیم ریم جیمینی - ایتده فقیب ایتده فقیب
 صورتیه ارسوه - اهلون دافنا ایتده سواد ابریه بولنا فارسی اللهیه برده و کورده کیم بتی نور تارینه
 فار اوله بیلیر که الوهینه عزتی برعهه یالک ارسوه؟ شبهه یورده هیچ ریمیه. «- دیک که بتوه بوزده
 حد زانده قایل نثار لر. ارمالده بوزده بری بولناه سیمک شفی و یا نومی و یا جیمی فصل اوله اوله بیلیر؟
 هیسک فالیه عالمی اولور الله لم یزل سز قل و صلب ارفقی ادعا و بصورت قایل فنا ارفقی اعتراف
 ایتده بولند یفند سیمک فرقهده ارفقی اللهیه نور فماره فصل اوله ابریه؟ اللهیه اراده سه فارسی
 اناسی نورده نور تار و بیاه داه سواد ایتده کندی و حق بر قلی نور تار سه اتمالی بولون بیاه سیم به ریم
 اولی شخصیه، اصلیه، نوعیه و منسوب ارفقی بتره عالمی ابره اهلون دافنایه فار اولور اللهیه تعالی بصل صادی
 طور لرور؟ فصل اولور ده سیمک ایه انخاری و یا اللهی اتمو سواد ابریه. علم قدرت و اراده سی
 هر سقی محیط اولور اللهیه عظیم الشانی ریمک اولی سیمک شخصیه و یا نوعیه و یا جنسیه سز بزرگ
 فایزده محاط فرمه ابریه ده صراعه و یا ضمتا، ایه سیمه عبارتده «دیکده دهابیون کفزی تصور
 ابریه؟ بوزده تناقضه، بوزده کفرانه، بوزده جرات؟!...» بوزده بولناه بتوه زی و دجل
 زدی العقولک، انسازک اوله کد کدی و ارفقه بولند کدی معلوم، سیمه اول دنیا کلمه، سیمی
 دوزده و اوندک اصلی و اناسی ارفقه اولور هفت ریمک ده بولنا بوزده ارفقی و سیمک اناسی ارفقه

تولودیه قدرت اوله مارینی ده معلوم . مکرر مسیح ده رفائی دفعی محققه . ربیک که بتوبه بزرگ نه
اوله ده اولور هیچ کیمه ده مفارقت ایه به هکی بر قدرت ماکونک زبونیذر لر . ایته الهیه بزرگ
صاحب اوله الله . بنارعیه بزرگ جات رفائی ، فنا و باقیاسی محض الله قدرت نه داراره منه
مکونده . اولر برسه دیریکلی تر بقایه ، دیرسه انشایر . شایه ایه دیرده فنا ایزنه اولرینه
مزدانده قابل فنا اولقدیه همکار . ایه انشایر برار ایه هک اولورسه اراده الله فارشی کنه برینی
لر ناماز لر . یونکر معلول لر . بوفرورتره دولاویه که فریستاند اوله بابا اله استقرار ایلر .
شکی فرموده ایه لم که بزرگ هیچ بری ده اولورده . لغوز به جات پش واردر . لغوز سمی و نای
ایتمده . فقط بوشه کون سمی و کون دیریری و کون لغیات مجروسی قابل فنا اولقدیه همکار .
کنده نفسله کی بمن واسطه زانیده قدر اولورده . اگر ایه تعالی بوزنه بویه بزرگی انشایر مراد
ایر بیرسه نه بوزده ، نه دیریکلی بزرگ خارجده کیده الله قدرت داراره منه نایستی طلب
مفارقت ایروب ده ان جزئی برشی اولورده تورنار و حیه ، محافظه و بقایه و بید هک هیچ بریمه ، هیچ
برقوت تصور اولورده . بنارعیه مسیح شخصی ، نوعی ، جنسی مزدانده قابل هکون و فنا اولقدیه قدر اولورده .
بزرگ بالفعل کلمه بالقوه نایذر لر . فانی اولمی کنده اوله ده لغائی به شخصه و با نفعه و با هکونک الله
ایه هفتدر ، بالهده . الله حقیقی اوله ده تعالی کفدر ، غنازه . الهیت قدر لر شایه ایه نفقش
نزه بر قدرت بالغه داراره ماکونانده ایلر . دجهه اولر هک زانده صفاته و آثار و احاطه و حق مبرورانه
هیچ برینه قدرت فعلیه ایزیه و اینک احتمالی بولورینه ماکونک ، ماکونک ، محیط کون دیکدر . الله مقدس حق
قدرت نه فارشی نایر ایه و بید هک هیچ بر قدرت تصور اولورده . بونک ایمیوه دیرسه بالقوه اولورده
فدھائی بر فانی و با نایند مجرعی الله اولورده . بوندره بری و با بیفیس و با هکونک الله ایزه زانده با منفه
کلی و با جزئی بر صورت و آثار ایه نه . لغوز استراک ، عدول و با انحدار و عدول کفدر . مسیح قتل و
ادما ایه فریستاند اولورده قابل هکون و فنا اولرینی اقرار و اعتراف ایتکده بوندره بزرگ لهم بو
عدول برینی و لهم اقرار لر برینی الزام ایمیوه آیتده بالکن . « ان اراد ان یملک السیج بن مرید » ربیک

کافی آیه بر نقطه استغفار بریدیم یوب حقینی هم الزامی. هم برهانی بر صورتی بایه تفهیم آیه اوزره. و اومه
ومن فی الارض جمیعاً « عطف اوزره فتم ایستد کرد یک سبابه رفته. بر نقطه جزیه کفی به طوفی کیده
بر استقار نفرد تعلیم ایدیک مسیح اولاً مانسته. ثانیاً بر بوزنه کی بوزنه زدی روح. زدی العقول بر جنبه
داخل و بوزنه بر طاقم مفوضه بمانس و متانی اولی فی احوالیه و بر صورتی مسیح و اناسک قابل هلاک و قنا
الرب اله اولیه مقدر اولاد صرافه و بالفاحه ثانیاً عموم اجمیه و ثانیاً اثبات راجع ایدیک که
بر افاده ده مسیحی ناست شخصی ریا ناست کای ایدیک صرافه ایدیه فریبسته نه همدیک هبسته اشارت اولی
« انا الله هو المسیح بن مریم » ارماسک کرد و همت شخصی ایدیک و همت اوزره و کرب و همت نوبه
و با جنبه ایدیک و جزئی رتبه صورتی اوسوه بتویه احتمال ایدیک باطل و کفر اولی تفهیم نیامده. یعنی الله
مسیح نه یعنی نه جزئی نه ده جزئی و زردیه. انچه نوتنه خالق مالکی مالکیر. تعبیر افراسیح الهام
نه یعنی نه جزئی نه کای نه ده کای و کل مادونه. صوره و من یملک من الله شیا « نه « من » و « شی » بلفظ
عام اولی بر ابر کوکر کید رسد کد رخی داخل اولیه اوزره بتویه ماسوی الله شامل بوزنه قرینه ذات الله بتویه
لحدیث قابل فساد اولی استغفار ایدیک بتویه ماسوره الوهیتی نفی اتمسته و نادر علیه بتویه عالییه و با اجزاسندیه هم بر
رضاء ایدیک و با کای جزئی بر انوار مملکه اولاد رتبه و بوزنه سوزنر با کد مسیح مقدر ده سوزنسی الله
کفر اولی اشارت ایدیک. بنا علیه الله عالمه انما ائمه ادغاشانه و همت وجود و عواری ده باطل و کفر.
والاصل نه مسیح اله اولی بید نه ده عالم و اجزای عالمیه هر هائی بر شی. هر نه اله هر دانه زوالیه
نزه و مانزه بر قدرتی را فلانسته ازاره اولید. بوزنه ایدیه صبی هلاک اولی بید. الله بوزنه باقی
را ایدیک بر ده ایدیک راز ایدیه هلاک اولی رازیه صبی و حال عوار لور. الله الوهیتی و بتویه بوزنه
اندزده و بر ریکی کج همه تصرف قدرت و مالکینه اب اسد شبه بوزنه. زیرا **اِنَّ لِلّٰهِ مِثْلَ**
السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا [بتویه سموات و ارضه و آراء زده کی لافه موجودات ملک و ملکونی
تماماً رستقار الله. یعنی بتویه موجودات اندزده ابعاد رافنا، ابعاد امانه و سایر هر هائی بتویه
تصرف مظهر و همت مالک الله. بنا علیه الله ریکی ابقاء و ریکی انشاء ایدیک. و بوزنه یا مقدر و مقدر

اینکه اولی، نه در بر مفاد نه در حد فالیه. و سببه بود که هیچ دره بزرگ اینجند و الا که مکتبی نموده. بود که بود اول یعنی نصاری که به یاسی لازم کلبه. زیرا اعتقاد دارند باشند. «لله شکر مالکی، کور و له و کور و له به بند حاضری و خلعتی بر آله اعتقاد» دارد. بود آیه سیمی هیچ بستی و کلمه کتب الله ملک های باز لر، صوکره و درون الله صادی طونار لر. صوکره و درون الله تقدیم آریک صاغ طرقة کیمیر ادنور نور لر. و بود مورخه ریاست حاکمی اولا و بر لرده ارتقه «الله» دود مریمه و غانه و الله تقدیر نه فارسی کلمه صوب آصیلده و هیستوب اوسته ارتقه به سیمه عبارت لر. «بیه هم الله هم سیمه کف اید لر. و صوکره ده سیمه فارسی نفیم آریک ابار سیمه به به همه الوهیت و در ملک این لر. بود الله مالک کوشی، سیمه ده قابل همدان اول یعنی امتزاج اند که صوکره دوزر سیمه قابل فنا اول یعنی ارمایند ایمیه سوز بر طاقم شبه لر و مسقط لرده سرد اید لر: «سیمه عنده بر سرف مخصوص بود لر. باقیه کز اولی و اولی دیگر لر به بکزه بودی؛ او سوز لر بر طاقم اولی و بر سیمه که کور لر کوز لر ای اید که، جامورده نرسه با یوب او بود در که الله به بعضی شدی تور نارسه. الله خالقیت استه ان اینجند ایلایه بنامیه اه اولا و اولی واسطه سید بر عالم کنی جوهر نه بر سیمه بر سیمه؟ او هاله الله جوهری قابل فنا اولی می؟» دیر. ایسته بر کجی شباهت و توهمات ده رودان ایمیه بود یلیور که:

الله [يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ] نه در بر سیمه اید و در بر سیمه کجی غنیه اید. — بنامیه نه سیمی

بر آندره غنیه اینجند و نه اولا بر سرف مخصوص و در لب اولی اید ده غنیه و ایلایا باشند هیچ بر سیمه محل بر لر. اه عیسای بر بر غنیه اینک اولا بر جوهر الوهیت و بر سه اولان و بود بر سیمه الله دانی و تقدیمی هیچ لازم کلمه. یعنی اه نه اولی ایجاد کنی زانده خارج بر سیمه تور بار و بر آتمه سوریه و کلمه. نکونان سیمه هیچ بر اولی انفصال، تولد، صدور، بر دز امتزاج، ایدیم بر سیمه کنی، کنز نه بر جزئی و دیرن، بر بر بر تصور ذات الله تقدیر و اعتقاد تصور بر که تصور محال لر. اه دوز غنیه غنیه اید. هم ده نه فی دیر و فصل دیرس او بر غنیه اید. دیرس بر آیه ساطع سموات و ارضی و باطنی ابراع ایند کجی بر باره علیه اولانیه غنیه اید. دیرس بوزن آزار نه کی منور غنیه ایند کجی بر اصلیه غنیه اید. بود ده با آیه ان

طریقاً بنات و حیوانات و آدمی خلق ایند یکی در هر جنس بر اصله نشاء اید و بار در بجا نشاء
 انشاء اید. بوی ده دیر بر آه کله در شی خلق ایند صورته تنوع ایند بر. تکه کم از ده عوای بود خلق
 دیر بر دیشده ارکله خلق ایند صورته تنوع ایند بر. نفس که عیالی ده بود خلق ایند بر. دیر بر هم ارکله
 هم دیشده خلق ایند که سارا نشاء ده بود خلق ایند و اینکده در. کز خلق دیر بر دیر ده مات خلق ایند
 دیر بر نولورده حیات خلق ایند. دیر بر بزدل خلق ایند. دیر بر نادر دی سال خلق ایند. دیر بر
 صنایع بشده در اولینی کی دیر بر مخلوق توسط ایند خلق ایند که ایسته عیسی بدیده قوسه خلق ایند. نولوری
 در بر عیسی ده بوجیلند. بنار عیسی ده الهام مخلوقه. برزده. دعیسی بوزی بایار که الهام فاشی
 کلمه. الهام بر شی نور نارسه و کند الوصیتی کوسه ده کل ایند الهام اراده شی انفاذ ایند و ایند
 الهام الوصیتی اثبات ایند. یوشه الهام ایسته در مس اید عیسی بوزی هیچ بری بایا سازد. ایسته الهام
 بود هر دیر یکی دیر یکی کی خلق ایند. بر بر میره بر شی ده خلق ایند و ایند واسطه نولورده حیات ده
 خلق ایند. **هَؤُلَاءِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** [و الله لهدیه کلال قدره نادر در. و هدیه
 فاشی علی الاملا نادر در. قدرت الهیه هیچ بر رجه فای نفید و تیریه دگر. هدیه کلال قدره نادر
 اولدینده دیر یکی شی خلق ایند و ایند دیر یکی قدره قدرت و سرفده خلق ایند. صوره هدیه علی الاملا
 نادر در. هؤلوا خلق. مخالفه کنند بر شی قویار صوره. کنده زاننده. کنده قدرته بر شی اسیده ده
 اولدینده بویه مخلوقات و ایند خلق ایند اولاه قدره قدرت الهیه کنده بویه نقل ایند دگر در.
 بویه عجز زاننده اولدیه تحت مالکینده مملوم و مخدول در. بویه مخلوقات و ایند که قدره. الهام
 و قدرته یار دیری و نمودی دگر از اید. از رایه سوزن عیسی و بای جزئی دگر ایند هدیه مخلوقا
 بیکه بر زنه سب. نزل. نمود اید بیدر. بوند مجموعه استبارده فنا. نمود و صلفا و تطاول و اختلاف
 جریانه اید. فقط برونه بوز استبانده الهام نفاذ دگر بیکه بویه نفاذ اولاه نبندید. زباجویه
 استبانده الهام بیتی مخلوقه خالقته مملویت و دلالتید. بویه بونمودده. بونمودده استبانده استبانده
 قوت و قدرته مد زاننده عجز و تناسی و هدیه نوتنه تحت کل اولاه قدرت الهیه بیکه بیکه مملکتی

اوتنور. برونه اچونز که بالذ طبیعت استای ترینه اید اوغرا شاه فندریه معلومتریند باشند
 علمیت و بقا و علت فانوی باز لر. و تحول عمدیه بقا و عمدیه داصل اولور لر. بونا برده ده افکار اینک
 و هجده فندریه تحول علت و بقا و علت تعبیری بیضه ظاهر اید تا قیه دارد. و برونه علی سوره: تحول
 تعبیر استای مخلوقه ده کی قدرت و قوت مخلوقه مذکور افکاره سیه که مقصد. علت معلوم و اضافیه مذکور
 بقا و علت ده علت حقیقه مذکور از اید اولور ده ملکیت مطلقه سنی کوسه بر. حاصلی فانی و تحول اولاده
 باقی در اتم اولاده در یک تناقض اولر بیضه عقل و فطرت سونقده ده نفسی بر انطباقی دارد که مکتوم تحول
 اولاده استای کرک تناقض و کرک تامل اولورده بورد سوره برونه بریک کالد و قدر و اضافیه و بعضی
 تماماً باقی و زوال و نقصانیه منزه اولاده قدرت بالذ الیه مذکور سیه. الله لدرینه و هرسته فانی
 قدر در. و هیچ برشی الله فانی فار. و قدر. الله با بقه لدرینه هرسته منزه عاجز در. بورد قدرت^{الیه}
 مکتوب در. هیچ ده عاجز، محمد ده عاجز، برده عاجز، ملک ده عاجز در. اید و سعاد ایند و آرزو
 برده لائیت لعیات محمود و عالم ده عاجز در. اید برونه لدرینه منزه و انسانیتمده و بعضی اولورده
 ملک و ملکوتی افکار ایدوب مورد منزه در. و بنا بریه « اید هیچ به بریه عیالیزه » و بیدرک لازدر
 شبه برنده.

[وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ] برونه بهور

و نصاری « بنی الله ایدورد و عباسی بن « دیر. — کنه برینه مابغه اننده برونه
 سار خلقه فانی منزه بورد بر استای لری اولر بغی اید و ایندیر و غرور اید الله و نور نماز اولر لر.
 سار عیه مسلمند الله توکل و استاد اید که لدرینه بایسته ده اید بزی سه در خلقه ایدوب ده بورد بر غرورده
 روسته می و الله و تولدی اولر قری اولر و عملید لر. بونی نصاری اندک سوب و قدری معلوم اید ده بهور
 سوب بوب سوب و قدری موضوع بحث اولند. فقط اید عباسی رضی الله عنهما ده روایت اید لدرینه کوره
 سبب نزول اصل یهود بر اولند. چونکه رسول اکرم صلی الله علیه و سلم یهود برده بر جماعتی ده به اسلامه
 دعوت و الله و عقاید انرا اتمیه اید. بونا فانی « بزی بونظمی سیه اید بریدک « نحن ابنا الله

واجباؤه « میگردند. نصاری ایمنه: انجیلده «سیح» به بابائمه و بابائمه کیدجورم «دیوی دیو
 برنقه نقل اینکده درر. «الله اذ غولدی بن» تعبیرینک برایشان مفوم رهواسی اولرینی بلی. فقط
 بونی نکی بر مفوم مدافعه ایرک سرپرکری جای تفسیر کوردلشد. دینمسه که بهود بونظه ابه الله
 دیکری عزیزه انشایی، نصاری ده ابه ده دیکری سیم انشایی قصد اینکده انشایا بکنه برنی
 سرف وایشان ده الله طور دزی مکنده طوملدر دریم اولور. بهود طوملدر ده طوملدر الله انشایی
 قصد ایرک الله کنه برنی بر بابائی تفسیر و عاطفتا. کنه برینک اه بانه سوکی اولرینی کج
 ناز لانه بیده جلد درموره مقرب و تمیز اولرینی ارعما اینکده در کله ای صورتیه ابه ده تفسیری
 مجاز دریم اولور. دگر بریده ده اشارت اینکده رجهل ادبانه سالفده و مع المفوم ساده عبارتیه
 اه تعالیه رؤف و رحیم مفسرینه مجاز اولورده «اب» املاتی تجویز ایرلینی و حضرت عیسی ده معنی
 ایرنا جاتنه موافقده بر تفسیری قول دینی فقط بوند موکده ده سود استعمال ایرک حقیقت کج
 تلقی ایرلده بانه دینی بعضی علماء ذکر اینکده در کله ابه تفسیری ده بر سود استعمال جده سند زنده کیم
 اصل عبارت انجیلده «ابه» و «در» «تفسیری بونمارینی حالده» اب «تفسیرینک کویا بوه بالاسند نام
 ساع وریسه اریسه فسیله موکده کی انجیلدره درج اریسه اولرینی نقل ایریور. احتمال که بونده «عزیر
 ابه» دیمه اولریده بر مثال طوملشد. بعضی نصاری سیح مکنده «ابه» تفسیرینک سرف
 و قریب مجاز اولرینی سولمدر. لکنه بوند صمیمی اولایوب رسته اولرینی آکوشیلور. زیر ابالار
 ذکر ایرلینی و جهل ازینجه سنورینک اعدا اینه کله اساسات اعتقادیه لرزه «باباسنک جهلدرنه»
 دیمه تصریح اریسه اری بونی نوله نقل پسید بر حقیقت کج اسناد اینکده کدرنی کورنمکده در. آنجه کنه
 مکنده «ابناء الله» دیمه لرینک مجاز تفسیر اولرینی قبول اینکده مکنده. بر صورتیه «واجباؤه» عطفی
 بر عطف تفسیر اولریده لازم مکنده. بوده خلاف ظاهر در. بز بر طافم نصاری اندک و از جهل یرستانلک
 استوار اولورده ادعایه صیقی بر صورتیه صایر کدرنی کوردورن. حال بوک مجاز اولریده بر افاده به بوند
 شدنی بر تفصیل ماریمانکده و همی ایضاح ایردن. آکوشیلور که بوند «الله اولرینی بن» دیکله

الله اولدنی ادا اینه کدی سیمه انساب قضا بویورلر . فقط بونی صورت عمومی ده بجاز اولدورده کدی نه
تولر نظر یسی تعقیب ایریک در حقیقت کی مدافعه ایریک سوبه بویورلر . چونکه بوز سیمه انسابنی جزئی
دشمنی دکل . بر ناسوت کدی فرمه اینه کدرنه . و بونا سوت کدی ابرده مع العموم بشریه شال بر معنی دکل . نصرت
تناسلی ایمیله بر قسم مخصوص قضا ایریک کدرنه طرایی سیمه « اینه ده » دیکه اولی ایه ابر بر هر ده انمار اینه کدی
کندیری ده انبار ایه و یا اولدورده نایل بار ابر کیه هر کس ابر انمار لری سوبه مدافعه اینه بویورلر . بومورنر بر
تعبیر عوام نصرت اینه نظر ابر بجاز . خواصه نظر ابر بر حقیقت کی مدافعه ایه بویورلر . نه کیم جز دیندرده ک
« آباد سیمه » تعبیری ده بوند بر معنی اینه . دایمه نصرت اینه ثابت معانی بر معنی سیمه اولدورده انعام
و تعقیب اینه لری سیمه . لاهوت ابر بر قسم ناسوتی تولر نظر سیمه بر دینه کدرنه انبار دایمه سیمه ایمیله
رفازانه الوهیت نشین اینه سراسی و بومورنر کندیری هر نوع مسلوبیه ازاره عدا ایدیه سار خنده و قسام
از دینه بر همه تملک و ملکه بر تصرف و حالت ادا اینه خدمه سیمه که « نحن ابناؤه الله و احبواؤه » دیکدی
زمانه ده « بز رفازانه الوهیت » دیکه اینه کدرنه و کدرنه بویورلر اینه از مخصوص فرمه ایریک . هر حاله
ایت ، بزه کرسیمه که کرسیمه و کرسیمه نصرت اینه دیکه بر معنی سیمه . حقیقی و با مجازی
بر تولد الهه خلیاسی طرته و اینه کندیری . علی کل شیء قدیر . اولدورده الوهیت تولدی دکل . اولدورده و یا اولدورده
و نصرت اینه کدی و نصرت اینه کدرنه دیکه . مفروضه ده و مفروضه عباد طایفانه و اینه کدرنه و اینه کدرنه .
و بومورنر کندیری سیمه سیمه اولدورده .

[قُلْ] یا محمد مه ادره دکر [فَلَمْ يَعْزِبْكُمْ يَدُ تَوَكُّمِ] ادرده ایه سیمه کدرنه
نه تعقیب ایریک طرته بویورلر ؛ فخرده می سیمه اولدورده ؛ اسرارده می دوسه دکر ؛ فخرده . دیندر
ضایع اینه دکر . سیمه می ادره ادرنه ؛ [بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ] غایب . سیمه ادره
دیا اینه دکل . زرد العقول اولدورده فخرده اینه کدی فخرده سیمه . ریسیمه سیمه . عاجز . فقط
قابل ادران بر فخرده . سیمه بویورلر . ادره کدرنه دارنده قدرت دارنده سیمه کدرنه
حقیقتیه دکر دینه هیچ بفرقه بوند . نه ادره کدرنه فخرده کدرنه کدرنه . ادره سیمه بویورلر

الله مخالفت ایدر، کناله کیریمی؟ مکرره ایه سوره طه عذاب ایدریمی؟ الله ایه مخلوقه فارسی هیچ برقص
 مجبور رکنه، عی الاطرافه فالنثاره. [يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ] درجه مفرات ایدر، سیای مسات
 ایدر اوت، رحمت و محبت مفرات ایدر. — که برقر الله و پیغمبر ریه ایمان ایدر و ایمان زنده نبات ایدر نبات
 برنور لر. [وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ] درجه مکرره عذاب ایدر، سیای مکرره جزای مکرره. — الله
 شکر فرستاده، مخلوقی خالقه ریه فریاد ایدر مجبورده بر عذاب محققه. — ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر
 ما دون ذلك لمن يشاء، ایته مخلوقه خالقه فارسی مکرره موقی بر ایکی مسند مع الیه احتمال مطلقه.
 در بر اولفده مکرر جنس بر ایچنده کی سائر مکرره هیچ بر ایضا زکری یوتدر. دوه هر صیدیه بر اولفده
 یالیه ایمان باسی فایده ضرورت ایدر ایچنده قبول ازینکه کور یکتا، انسان بریه قویایوب هر در یو مکرر لایحه
 کور دیکتر بر فرد دیا بر قوم، یاریه با قاری سبک الله لطف و مغفرت ایدر، نه کزه میفتمند. بر کوه
 سعادته کومولسه، جهانه عالم اولسه، استقبالی تأییه ایچنده فله اندیکتر بر فرد دیا قوم او بر کوه
 با قاری سبک الله بر بدسته چانسه، حال ایدر سیمیه، آند ایچنده با مکرره، افکار ایدر ایچنده
 قبول مکرره. — الله فارسی بر نوبه جنس بر شرایکی تقدیر احتمال تارینه مع الیه مکرره. (وَلِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا) بجه سعادان دارمه و بزرگ آرزو کی لافه موجودات
 بر ملک، بر قدرت، بر سلطنت، بر مملکت، بر مملکت، بر سلطنته هسی تمام و مستند الله ملک
 و هسی الله ملکند مشهور. موجود ازیه هیچ برینک الله مخلوقیت و ملکیت، عبودیت و مکررینه با سبقت
 انساب ایدر ایدر حق برتر. هسی ایدر ملک و مخلوق نمونده زبوره و مکرره. الله بر نوبه بر نوبه از زنده
 خالقه و ضبط داره، ایدر ایدر، ایدر ایدر، خلیف و مجزیه ایدر ریه کی طرف ایدر و بر همه آنحق
 ایدر. — بنار علیه بر نوبه ایچنده بر نوبه و شایسته دلایه شایسته از زنده هر صیدیه ایدر دره خالقه
 ایدر و مخلوقات ایدر مکرر بر نوبه عبارت بر نوبه جنس بر نوبه ایچنده بر نوبه خالقه فصل اولورده ایدر بر
 ایدر ایدر بر نوبه بیدر. حال برک [وَالِيهِ الْمَصِيرُ] الله خلیف داریدر همه، باسه دوه صیدیه دلایه
 با نوبه جمع ده آنجه ایدر. — بر کوه بر ایدر ایدر بر نوبه ریه ایدر مکرر مکرر مکرر بر نوبه بر نوبه

ایمکن در پیغمبر و عبودیت کند و در نزد حق تعالی برین درجه رسیدگی شدی و بریدی •
 اد قرم : هاید الله منک امیوه باز یعنی ارصه مقدسه کبرک و از قرنه و در نه یک که فرستاده است
 بر بنای اول رسکند • یاموسی دیر : او را در بر قوم دار صیسی جبار ، او را در ادیه عیقا رقبه بر او را به
 کبره دین ، شاید عیقا رسه بزره کبره زن • از ک او ، قورنه قوری کبره رسه الله تعالی لغت ایمانه
 فاروسته بر یعنی ای که عیقا دیری که « او را در برین الهیوم ای ک ، انالی بی طوندک ، بر کبره او ک کبره دیری
 مقصود غالب رسد ، هایدک الله منک اولیک کر عیدیه مؤمنه رسد » • یاموسی دیر : او را در ارده بر نه
 بر او را به ای کبره زن ، هاید رسه بطل کنت ، ای کبره ای ک ، بر ایسته بر ارده او طور در زن • دیری :
 باری کور و بر رسد به نفسله فارده شده باشد نه رسد کبره مورم ، آرتنه بر او فاسقه قورنه ایسی
 آیر • بیوردی که آرتنه او ایسی از نه قورمه بی حرام قیلندی ، اول نظری برده رسم رسم و در نوب دور عیقا ،
 آرتنه ایما او فاسقه قورمه •

[وَ اِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِهٖ] هاید بر دنت موسی ، قورنه سر بر رسد : [اِیَا قَوْمِ اِذْكُرُوْا
 نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ] او بنم قورم : الله رسد او را یعنی زکریا را بر این [اِذْ جَعَلْ فِیْكُمْ
 اَنْبِیَآءَ وَ جَعَلَ لَکُمْ مَّلٰوْکًا وَاَنْتُمْ مِّنْ اَحَادِمِ الْعٰلَمِیْنَ] او دنت یعنی که ایمید ؟
 انبیا ، یا ای دنی و نزد حق تعالی برین درجه رسیدگی شدی و بریدی • — عالم به هم قورم
 بنی اسرائیل که در میوه پیغمبر است ایله رسه بر نه یعنی معلوم رسد . مقصود او را بر عیقا ایسا ، عوکره رسد
 هارده ، برش و از عهد حضرت موسی رسد قورمه اعتبار بر او بر بار طوره کینه قوری تمسه ذات و درها عوکره
 بر انبیا ، بنی اسرائیل کشته . آنچه آینه بر رسد صورت فعلیه ده آله شایسته که حضرت موسی بر افطار
 باری یعنی زمانه بنی اسرائیل هنوز ارصه مقدسه کبره رسد و درها بر طوماسه و هنوز ملوک در برین بر رسد .
 او رسد رسد ، موسی ، هارده و تمسه ذات ابر « و جعل فیکم انبیا » مقصود رسد « نزد حق تعالی دیک
 رسد کلمه او بر رسد ؟ کریم بودک محقه و قورنه بنای استقبالیه ماضی بر تعبیر او رسد « قبله عیقا » قبله یعنی محقه

ارمه مقدس، ارمه مقدس مبارک دیگر که بیت مقدس بر آن بنیاد افتاد. و تقیه بر عود به بنیاد
مقدس از این جهت بود که نسبه او نشود. بر دایه کوره ابراهیم علیه السلام جبل لبنان حقیقی زمانه اله تعالی
«بامه کوزیدک زده پند» بنسبه او را می مقدس و در زبده میراث. «چورسه» بوند تقیه و تخریه
قدر یعنی جبل و هوایسی دنیسه، دسته، سلطیه و اردندک بر شمی دنیسه، ارمه سام رده دنیسه.
حضرت موسی و مرده حقیقه تیره منکره ارمه سامه اسطوره و عرابی دینی و بی اسرائیلک بولا ارمه مرامه دیگر کرده
سویشت.

ابنه جبر بر فردی، در که «ان طو غردی بنی امه موسی علیه السلام دیگر کی کی» ارمه مقدس دیگر آلتفا
ارمقد. هر که مرامه و با بوارمه اسند حقیقت معنی آنچه خبر از بدنه بدید. حال بود که بوباب و سهارت
دیده بدیدیم بر خبر بود. موند که بوارمه مقدس ذات ایزد عربیه مرامه است که ارمه غایب از ارمه
هر که بنده اهل تادیل و سبک و همانند بر مضمون اخبار رده اهرود دارد. «اه»

موساند بر تکلیف فارسی قومی زردیر بدیدند؛ [قالوا یا موسی ان فیها قومنا
جبارین] با موسی او بر یکد برده اوید بر قوم دار که هیسو مبار. یعنی مفاد است ایلان، اینه دینی زردیر
جبار و فزاد یا بدید. با خود بر بدید بدیدین، ایدی، کوهی، قومی، در کوی آمد [و انما لن ندخلها
حتی تخرجوا منها] او را در ارمه میقتار می بزماد او را به کرمه بدید. «باز می» [فان تخرجوا
منها فاناد اخلون] او را سایه او را در ارمه میقتار می بزماد او را به کرمه بدید. «باز می» —
الله و پیغمبر فارسی کرمه، دخول ارمه اهابی «دود اجمندک دیکند کرمه» بیلند به کمال تعلیمه اتمک
اینه بدید، «صاندر» «بابیه فاد ارمه میقتار می بزماد او را به کرمه بدید. «دیده او بدید. بوفار به کرمه
و عهد او را ای نقیب خمس اجمیره کوزه بدید کرمه ایدی ایدی قور قی بر طافم اهابم و صاف و بر فوت و شوت
کرمه بدید، طو نوله، نه که رده مرامه او شد، نور قند و دوز کرمه زمانه اجمند به مرامه قومی ترمه بدید
دشامه اتمند و قور قند.

مردیه نمایی بر فاد ارمه نقل ایدی که موسی علیه السلام نقیب و خمس اجمیره کوزه بدید دینی زمانه بوباب رده

بری بوزی کورسه و هینی قورسه . باغچهنه کنه کند . اولی بر صوبه اوج برابر طور بنه قورب سیکه اکنه
 کورسه صاحبورسه و « غیب دهمی بوزی بوزی ایتک ایتک بورر » دیمه ، سلا ده « قاری
 صاحبزه کیدین کور دکلین جنر دیکین » دیمه بوزی صاحبورسه ، قورقور ایتک کتشد ، دفعه بی هفتین
 اکتشد ، اوده بونی کیمه سوپر سرنی ارایسه ، فقط دیکه دشد ، ایتک ایتک بنه فتای سوسی بوزی به بوزی
 ابراماری سوسی کالب به بوننا ایتی شهید میاشکند ، هرده کوزل ، هرده هرنه ، نفی بول برکت ایتک
 کورده ری اری بوزی قورقی ایه ده قید و ضعیف دشد . ریزانی ایه فقط کوزلی قورقورسه . بیدرشد
 غزازه اشاع ایتک به سب اولندور . بونقله جبار و کورتنق قورقی برضابطه نشکیدی بوزی بونی دبی ارایله
 کنه میریه همیم فکرته اولدینه راقف بولندور اکتکیمه دیکه که بوزی قورقور دجاسنی تصور بولند .
 بی ایتک در کور بومطاری ، ماساللد دارر . از جلد بوجبار و کورتنق باشی کورده معزور و کتب
 برتفوضا به قبل ربح اولده آج باغور اوج به عنقه ماصالی بر بانه نفق ابریمه که قورده العاده بولر قورقی ده
 اوله جبار بر کورتنق قدرت الیه ابر ناگهانی برضابطه آتده محدود مقصده اوله بید مکنی آتدیه . سائزده او جوبورسه
 دیمه مدون اولده بونار بخی ماصالی بر راره نفق ایتک موضوع کت نقظه آتدیه فائده لیه . سوچکه ،
 نقیدیمه جیفندور نه ماهه اوج به عنقه ابر فایده شد که اوج بید او جوبور اوتز اوج آیتوه
 اوز دلفنده بولی دارسه و اوج بید منه در باشا برسه . راست کورکلی نه ماهه باشته بر رسته اودده
 دارسه . بوزی کورسه اودنه نک ایتک قوریمه ، قاری بنه کورسه « باوه بوزی بوزی ایتک سوزاسم
 بولسورر » دیمه اکنه آجورسه « سوزی ایتک آتده از بر بریم می ؟ » دیمه ، اوده « اوج با یا
 برانه کتسید ، کور دکلین جنر دیکین » دیمه ، راقبورشد ، اوزده بوزی احوالی کوزرت
 کیمشد ، کورشد که اوز دکلین برضابطه دین به کشی کورسه بیدور ، نهایت جیفندور ، بر بریه « اگر
 بوزی بی ارایله جنر دیکین ایتک فایده ایتک ارایله ، باغچیه کتم ایده لم ، اوزر زرا بیه بولر فقط
 بوزی سوزر » دیمد و جلدنه بوجده ممد و ایمه ایتک و باغچیه بر رازه اوز دکلین آتده بر آرام آغز لفته
 دارسه . فقط کورکلی کالب اید بوسقه ماصالی ممد رزه قوریا شد کور دکلین سبندی عربیه نه ایتک

دکور و طریقی آلوده باشد.

دفاع مکرر و موانع اردوهای بر سرخ ربعی امیه، اوج کلمه، بزرگه امیه، در نسیه طافند
 بر عسکر مقدار زده در کرمه طائی شطرنج قوما مار بر قایا بونوب اردو دنگ اوزرینه با صد بر صوبه مجریه باشد
 امانتعالی ده بر صد کوزر صیه، باشد کوزه فایانک اوزرینه سنی اویسه، دینیه، برود بره اوجک بوفانیه
 کلمه، کلمه سنده لسه، بیقله، جابالاکه، حضرت موسی برودیه، بوی اوزرینه امیه، اوزر
 آستوده ره عملی داریه، اوزر آستوده ره صیواسه، بر اوزر آستوده ارتفاعه انجمنه طو بوفنه شمسه
 فقط اولودیه، بونک اوزرینه طرافنه منجر لر اوستوشد و باشی قویا شد.

بر، برودنک صورت انقضائی نمیکند. اوج به معنی بر شخص مکی فقط فارغی بر ماضی. او
 زمانه ارمه مقدسه سانه اولوب اجزای حکومت امیه بر نونک نمائید. امار، عزات، بیات، الون وایت
 لهر بیک ایلک عددی زراد لاه اوج عددیه مزینک حلی بر نانه اویجیک اویوز اوزر عددی قیاسی بزرگ
 عدد نقیسه سانه اوزر لاه عددی بر اصول اوزر بونک داره مکی، اراضینی، نونک ماری سنی کوسنیه، بونکه
 اوج بیک اویوز اوزر اوج آستوده، حضرت موانک اوزر آستوده بوی طرفینک ماره مقابله لیه بر میان نشین
 ایدر. اوج بیک سانه بونک اسکینکی، باشد کی اوزرینه قابل اشتغال بر تته بی نمیکند که برها سرت
 کلبشی و طو کوسنیه ده بونکه بر صمیم اولسه دیکند. قاریه، حکماریک شوق و معنی، اوزر دم برده
 وزیرانک بیه و برکتی، طاسه اوزرینک با بچینه کاره ایدر ساطع عریسی، بائیه در دینیه بنی اسرائیل
 در ورنه مکرره کی تبار و استحقاقات، لهره، نصر الهی، طاسه دینیه بونک مکرر مکرر و مکرر
 برغانیه کلمه تبار عریه بیک مکرر الهی و اشتغال راضی، سنده لریب بچینه در دنگ اضمحلالی، برودیه
 حضرت موانک برودیه بنی اسرائیل امیر الهی، اوج بیک کوزه بنیه موانک اوزر آستوده بوی بنی اسرائیل
 در بونک اراضینک مقدار، عمار، حضرت موانک نزه العجازی، بونک آستوده بوی، عرباً قطع ایامه
 سانه، اوزر آستوده صیواسه جلا عرب با اشتغال ایامه سانه، اوزر آستوده ارتفاع اوج بیک اویوز کوزه بنیه
 انشا ایامه نونک اشتغال ایامه راضی، طو بونکه در ورنه اولک قوه بر دنگ و مکرر نازد

و کذا قلند. جزای بزرگ استغفار محمد و آل و بر برسی در نهایت ارادت و استغاثه با شی تو یا سوه مکتوب
انسانی و مملکت اقوام مجاوره و فرزند تقسیم و استبداد سید.

کینفرده بوزنه بنی اسرائیل ارمه مقدسه رسول حضرت موسایک میانه ارسه کبی فله ایبره
بروند با کله اولی سید بنور. بنار میه بوراده حضرت موسایک ده شخصی دکل مسنوی و دبی مدامه ایس
رمیک اولور.

شود بوزنه نقل اینکه مقصد من افسانه فارسی بیانات قرآنی اند احاطه و انقائ اول مقصد.
قرآنه بزه کوسه بوزنه بنی اسرائیل بر کبی افسانه لری بوزنه کوهده میقار و قری آمردن او جلدن دریک
اصل و حقیقی ایله کاهوده عبارتند. «قوم اجبارین» بود بوزنه اسم سالفه فله لرزه طوغورده طوغور
قرآنه افاده مکه سنه رقت ایملک و نظر لرد میانه حقیقه فله ترجمه ایندگی اولامه لازمه بفریه
بر کبی مقارده بود میله لری نغمه مقدسه لری. قرآنی بوزنه تفسیر و ایتضاح فله بنی و ربیک دکل کتاب
بیانات مکه سی ایله رایان سالفه بنی اولیک ایموه بر مقیاس و سال دیکند. بوزنه فله و بنی
ایره میاند قرآنه معناسی بوزنه ارجاع ایبرک نصر ایملک لازم مکه فله رده رده بدک هوره فطایس
اولور. ایه تعالی بر کبی تکیات ایو مسندن دیکر اول کتاب کبی افسانه لریشده طوغور مکه بنی و ربیک
اولام و فیه لایحه دکل حقیقی و فله آرا مار بنی افطایسه و بوند ایموه کتاب «کتاب بیسه» «کتاب مکه»
افطایسه «فیه ایات حکمت هنر الکتاب» بود و شد. حقیقت مکه ایله مجاز و کیه لری لزومی
آورنده. سوره بقعه ده. «ان الله لا یستجی ان یضرب مثلاً ما بعوضه فما فوقها» آینه سوره آل عمران
بانه.

مهل بنی اسرائیل حضرت موسای فارسی «بزارمه مقدسه کیه مین» بیه رایان بیه انجه [قال
رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ] نور فانه رده یعنی الهه و الهه لرینه مخالفه نور فانه رده ایله
التر و انیه کوره بوسع دلب که [انعم الله علیهما] الله ایسنی ده انفا بر سوره ایبردی
بوزنه دیکر [ادخلوا علیهم الباب] اوزنه لرینه فابری طونیز بریز [فاذا دخلتموه

کند و استخفاف نیز کرده حکم اربوب بخیزد و فصل او « — در ملک که حضرت موسی با اربابی زانه بدین ناماً اسبیه

اولیه روه و باریه خارده شی معانی قصه اربوب از روی ده مسلمه اکرده بودیم و عا بنی . انه نطاده :

[قَالَ] بورود [فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً] از عصبیه و بود عا بنی

بورود از موعود اولاده از عهده مقدس فرود سنه تحريم اربوب . « — یعنی او را یک کرم روى تحريم شرعی اید

ربنا حرام اولوه معانی دکل . منع معانی تحريم نگویند اید فرود سنه محرم قلمند در . بودت طرفه ده

بد او را یک کرم به ملک [يَتَيَهُونَ فِي الْأَرْضِ] سوخته روده یه اینه زده یه کینه کندی بهیمه

ایینه دشت . میانه و سر کرده سرری طولانی بقدر . « — بود حکم ، هر یکدی سر و شغال اید

در پیگیری ریکه به ارفا سقیه عقده هر نه فالانک به میس جزاسید . بهی که بوفارده ده بودت میسی

بودت طولورده بهی و صوکره فندوس اوله بقدر معانی آکل کلمات ، اولند اوله ملک ، فالانک کرم اید

کرم به ملک دیک اولور . حتی بعضی تفسیریه دیکدر که فرود سنه تحريم دکل « یتهون » دیک یتهیر .

بنار عیه تحريم مطلق . مدت اید مفید اولاده بهیر . یعنی یه هالنده ده کفایت فرود سنه فاله بقدر ،

نقطه بودر و رفولدر محرومیت عالی باقی اوله بهی ، هر که از زمانه تدر میسی اوله ملک ، آنچه اولدر اولاده

نسل جدید کرم بهیر . « —

ناه یته دینه و بنا و بنا و نهها . سائبوب صوک درجه میرنده فالسه « یته و بنا » اینه

میقلان ، بول و بنان ، بریه ، هر دیکدر . بوند مجموعه بنی اسرائیل مکتوم اولدری بودر « صحرای یته »

رناشد .

عجا بودت طرفه موسی و هار و عیسیها السلام نه اولور ؛ نقی اید ریکه کوره بودر

دایت مختلف . بقصد یتهر فالانک بر دیکر که ایتک ظاهری ده بودی کومزید ، دیکر بعضی دایه

فرموده بر کدر . یتهر فالانک بنی ، نقی بوند کندی عقده بر عذاب اولایوب ابراهیم آتش بر دوسلام

دیکر کج روح و سلامت اولد یقی سولمندر . بره فانی اولاندره سو فقهاره امتداف ایدندر ؛ عجا

نار و اید موسی بهیر و می وفات ایدیر ؛ یتهر میقلان ؛ بر قسی بهیر اوله هار دیکر ، بر سنه صوکرده

موسانك دفات ايتيكنه ، بعده رحبسي ولسيه زاره سي بوسك به نوده نيرنه سفانه قائم اولرورده كالب ؟
 بر حبات اولر يقني حاله نسل عبيد ايدمورده كيمده ومني بر رايته دفات موسارده اويچ آي موكوره ارحيه
 فتح ايمه جلدنه قائل اولمدر كه سابع اولاده ده بودر . دگر رحبسي ايمه حضرت موسانك دفاتنه اول نيرده
 مييقوب جباريه ايدمورده ايتيكني و غلبه ايدمورده ارحيه مقدسه برشم راحل اولر يقني نقل ايدمدر .

نيه . لهم صدر لهم اسم اولر يقينه در لاي . بنه خالوه . تعبير ايدمورده ارحيه .
 رحبسي نمي ايمه سر كر ايدمورده . دگر ده چوره خالوه . شبه بودر كه بر نمي معني اجبار مقنه نفور ايدمورده
 ايتده وار اولاده و غلبه ايدمورده . ايتده بوسفاده در . بر معني ايدمورده و لغار دك
 عليها السلام بنه قالامدر . فقط چوره خالوه مع الاطراف بودر دگر . بر چوره ايدمورده و غلبه
 مكرده اولر بر جز اولمدر اوس لازم كمن . نه كيم اينانك عالمه اك بون ز احمورده اولر قري
 و برايتدنك اولر مقنه بر غلبه دگر منصب بون مقفاسنه بون نيرده معلومدر . بنامه موسي و هارده
 نيرده بشهوه دگر ايدمورده . فقط چوره بنه بنه اسرائيل باسنده . « ذا الرحمه » بون نيرده دري ديك اولر .
 معني بوسايد ده در كه بنه اسرائيل بر جز ايدمورده باسنده . « فافجرت منه اثنتي عشرة عينا » و ظللنا عليك الغمام
 و ازلنا عليك المن والسلوى . معنه لرزه منعم اولمدر در ايم نمي دگر دگر بنه بوندر . بونر
 قومه بيه دگر جزئي بر زمانه تمامه منقرمه اولر بوندر . ارحيه مقدسه دغول مسنده كمنه : بونر قوس
 سرفنه دارمه نام دغول . حضرت بر سيع زمانه اولمدر بار ايدمورده دگر بنه ايدمورده ارحيه بنه ايدمورده
 دغول حضرت موسانك ميانده واقع اولمدر اولر يقني اكد بشهوه .

بنامه [فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ] باموسي بودر فاسقه قومه فاسقه كرهنه
 اسفاته . بونر جز ايدمورده . — رايته اولر بوندر موسي عليه السلام راسنه زان ايتده . بونر
 اولر رينه بونر بونر دگر .

ايتده بامحمد ، سه اولر بونر قومي زان ايتده . بنه شبه اولر لرزه سه ده بونر فاسقه اسفاته
 موكوره كه جناندينك مكنه بر نمي اولمدر اولر ده :

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يَقْبَلْ
 مِنَ الْآخَرِ قَالَ أَأَقْتُلُكَ قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ • لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ
 لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ •
 فِي أَرِيدَانِ تَبَوَّأَا بَيْنَهُمَا وَامْتَنَى وَامْتَنَى فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ •
 فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ • فَبَعَثَ
 اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَدَّيْتُ
 كُنْتُ أَن أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ •

مَآلِ شَرِيفِي

هم ادره آدمك ايكي ادرنك قهمن حقيلارنو يعني ايمسي بره بائيله تفهيم اينه برده برده
 قول ايلدي ، دگر نه ايلدي " سني مله اولدورم " ديدى ، ادرى يوره ديدى الله انجه تقيد ديدى
 جورور • قسم ابرم كسه بنى اولدورمك ايموره بطال ادرنك ده به سني اولدورمك ايموره بطال ادرنك
 راكم ، به رب العالميه اولده اللهه قورفارم • به ايمه رم كه سبه بنم كنه ايموره كندى كنه ايموره
 راره سبك ده ادرنك لايقدره اولاسيك ، فالان جزاسي ايمه جورور • بومك ادرينه نفس كنه به فارده
 اولدورمدي قولدى كوستردى ، طوندى اولدى اولدورمدي ، ادره فرانه دوستدره اولدى • ديكه الله فرانه
 كونه ردى ، بدي ده سوره ردى كه اوله فارده سبك بسيدى فضل ادره حاكى كوسته سبه ، ايواه ديدى ، ستر
 فارغه قدر اولدى ده فارده سبك بسيدى ادره مرم آه ! ادره شمانفه دوستدره اولدى •

[وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ] برده فارسى آدمك ايكي ادرنك رب ايمك ادرم ادرنك

در باب حضور مقداریک ده [فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ] محابا رده اداریک ده [وَذَلِكَ
بِجَزَاءِ الظَّالِمِينَ] زیرا قائلان که می بودند -

بر رده ای سوال دارد: «برنجیس» و «لاتر و وزیر و وزیر آخری» و «در بعضی حاله قاتل»
مقتول که گفته نفس بگویند؟ برنقطه بر قیام و عهد ابراهیم - بر حسب سرفنده - نسبتان ما
قالا فغلب البادی مالم يعتد المظلوم = سگوشدن بجهت سربد ردهی بادی بمادر - یعنی ابتدا با سلاطین
همینا کذبیک گفته، هم رده سب از رنده طردی آرداشد که گفته بر سنان بگویند - فقط
نظرم بخار از ارباب دهها ایراد کنی که «بیر و در بعضی کج بود رده ده» باقی «ریک شایسته فارسی»
نفاذ الازایه سم کبره حکم گفته بر سنان رده - بخار علیه بری بخار از ارباب ردهی مقابله ابرده
ایکسی رده مقتول در سه جلد اول رده بادی اولایه ایکی جنایت، اربری رده بر جنایت با میسه اولور، بر یکی
مقابله ایته جلد اولور بر بر جنایت رده تر نورور، فقط قاتل ایکی جنایت با میسه و ایکی کناه بگویند
بولور که بر سنی نظرم قتل ایته، ریکر کذب عفریه سحره میلوب آتیه آتیه جنایتید - بوزنه بایته «ای»
ریک هذو مضاف اید «اتم قتی» یعنی بی نور در ریک گفته «امک» رده بوزنه اولای گفته ریک
اولر بیدر که بر بعضی ایه عباس، ایه سعور، همه و قتاده همرا تندی نقل رده ایدند -

ایکجسی، بر اساسه مجریه کذبیک الله بسیار آتیه سنی ایته ملک جائز اولر یعنی کج با سقندع و سنی
ایته ملک رده جائز رده - او حاله بود بر سقندع ریکر مقند ایکی اتم ایته سنی نفس جائز اولور؛
بولور ایکی جواب دارد - بر سنی، بوسوز رده اصل مقند ادر بند کناه کبر سنی ایته ملک دهر کذب
زده اولر کناه کبر سنی ایته ملک، کناهده تمیز ایدر ملک بر نصیحت دیکر - ایکجسی، و سنی ایته
جائز رده ایدر عاصیک عقاب رده سنی ایته ملک جائز رده - بواسطه ایدر معنی، به گفته کبریک
ایته سم، سه اصداد ایدر ملک به رده سند الله به جزای ایته سم ریکر رده اولر بیدر، فقط اولای ها
موافقه -

بر تقوی، بر قدر مسالت، بر خیز خواهر، بر نصیحت، بر مصافحت اوزرینه [فَطَوَّعَتْ لَهُ

نَفْسَهُ قَتَلَ أَخِيهِ] قربانی قبول ایلمه به فاللک نفسی ، نفسانی کذبینه فارده سَنَکْ قَتْلَی تَطْوِيعِ
 ایندی ، یعنی داند کیرمک سَوْدِ کُور سَوْدِ بوجو بوجو بر جانی کویا بر طاعت سَوْدِ اذیتنه سَیْیِرْ بَدِ جَلَتْ
 مانعده آزاره ، ادر زنده طبع داماره بر شکی کی کوسندرد ، تسایل دعتی تسبیح ایندی . « طاع الریح »
 دیرلرکه « ایسته دیک کی اولماسه بجه اولماده اوکته بول بول سَیْیِرْ ددی » دیکدر . بوراره تطويع بر معناه
 طوعده تفعیلدر . بوجو توفی اولما بر جانی اولما بر اولماده کی اوکته سَیْیِرْ بَدِ طبع دهنوسه بر شکی
 کوسندرد . دیا مصلانی بر طاعت کی لوزم الاجرا ایستدرد . [فَقَتَلَهُ] فارده سنی قتل ایندی
 [فَاصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ] دیناریمه فاسرینه اولدی . بونکله کذبینه بر آره نایبه ایدک اضمال
 ارا دنده ثابت دهنده ده دینا سنده ده زیاده ایندی ، غمرا ازمینده فالدی .

اول ارده اولدر دیک جیدی نه بایه معنی شایرد [فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ]
 مکرده به بر فارغه کوسندردی کیرده دینور دی ، بونکوزر یسه دیا بورد سینه [لِيُرِيَهُ كَيْفَ
 يُوَارِي سَوَاءَ أَخِيهِ] اولما فارده سَنَکْ سَوْدِ سنی ، یعنی اورنه ده کور دهنسی میریسه بر حال اولاده
 لایه سنی فصل اولدوب کیزله یکنی کوسندک بجه ددی ، فانی ، فارغه نک بوجو کسده برهم اولدرده [قَالَ
 يَا وَيْلَتَى] ابراهیم ارسوه ، دایه [اَبْغَضْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ قَاوَارِيكَ
 سَوَاءَ أَخِي] به سرفار غافله اولوب ده فارده سَنَکْ لایه سنی کوسوب کیزله مکدره عاجز اولدم ها ...
 دیدی دیناریمه [فَاصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ] ناریسه کور دهنده اولدی ، ناستد ازمینده فالدی .
 ایسته :

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ
 فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ •

فصل ششم

بر اهل بیت بنی اسرائیل کتابه بیدرسند که تقدیم نفس بر نفس مقابلی در بار بوزنه بر تادی
اول نفسیه تولد در سه صفت بوده اند تولد در سه کبی اولی . کیم ده بر آدمک حیاتی نور تاریر سه بوده
انسانک حیاتی نور تاریر سه کبی اولی . جدول معجمه رسولین از نه بیه از که طریده موکره بیدر نه
بر موی بی بوده بوزن آرد سنده عالی بوزنه شمار دهنده اسان اینکده بولوبوزر •

[مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ] حرف بوزنه طولی ، یعنی آدم از عذاب فارده سنی هم در حال
درستی و غیر فواید بر تادی سنی بیدر سه تولد در سه برادافع و بوزنه معنوی بنی اسرائیل بجهت
اطلاسه نایب که [كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ] بنی اسرائیل از نه بیه سزید باز دره ؛ یعنی از نه
این بیه از لایه کتاب دره از نه سزید باز بیه زمره و فائزیه فیصد که [إِنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ
نَفْسٍ أَوْ فَكْدٍ فِي الْأَرْضِ] تقدیم نفس انسانیه در نفسی : تضام ایجاب ایریه بر نفس ، نه دره
بوزنه فانی قدر ایریه ملک بر تادی مقابلی اولیه دره ، یعنی برای سببه بر بوزنه دره قتل ایریه [فَكُنَا
قَتَلْنَا النَّاسَ جَمِيعًا] بر نه کندی دره رافع از نفسی حاله . بوزنه ناسی قتل انیمه کبی از نفسی گفته .
چون بیدر سه بر نفسی قتل ایریه قاتل ، عمومیت از نه دره حیاتی طایفیه ، نازک مرتقی ، نفلان معنی قدر
انیمه ، قتل نفس بول انیمه ، سار لریزه جرأت در سه اولی . بنار علیه بر کیم بی از در دره تقدیم کسی از در سه
کبی الله غصبه و عذاب غلبه ستمه از در دره در حیاتی فالاز ، ری قدر و نفی واجب اولی . ایسته بیدر سه
قتل نفس بوی بر قدر عاصه . بر کبی قتلده باعث و ضرعی مستند از در سه و اساسه عمومی ای امتداد ایریه ملک
ضاد ، ستفادت ، امتداد دره بوی دره . بر نه بجهت بوی بر قتل و یا بیدر قتل ایریه تقدیم کسی قتل انیمه کبی در
بد اعتقاد در انیمه و یا بر تعلیم بایسته اولی . [وَمَنْ أَحْيَاهَا] تقدیم دره نفسی ایایر ، یعنی غفرانه

و با قتل مانع اولی و دیا له هائی بر سبب خدا کرده و فریاد کرده و فریاد میانه سبب اولی و [فَكَانَ
أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا] صانع انسان جمع می میان میانه . برینه یا یعنی - کند سوره را خدا در این مقام
- همیشه یا همیشه کی اولی و

معلوم کرد که هائی بر نشیبه ، مشبه این مشبه به یک که جهنده و هیچ اطلاع داده اولی و این اقتضای
بنام عیبه بوزنه عموم منقول اولی و نقل دیا ایمان یک بر کسی به منقول نقل و اخبار به هیچ به و جهده زنی بوزنه و یک
آنها شملید . که این فقره ده کی تسبیح در به منقول نقل نقد ضروری ، ایمان نقد و به منقول تمام اولی و
راضی آنها منقول و بنام عیبه نقل فائز می و صاماً در بوزنه و ضار بوزنه فائز می و از نقل و امر اولی و در عیبه نسبت
این نقل و منقول و زهیب و محافظه ایمان ترغیب .

فقط بزرگه ایکی سؤال دارد : اولی و اسرائیل بر اطلاع یک یا از عیبه و عیبه ایکی میگوید . من
اجل ذلک « اولی و » و قیل فاجعل لهائی او موزنه او در رسد ایکی اسرائیل بر اطلاع یک و عیبه ایکی
و مناسبه سبب و عیبه اولی و اسرائیل بر اطلاع یک و عیبه ایکی ؟ « من اجل ذلک کتبنا للناس »
دیا « یا ای آدم » بوزنه لازم می آید ؟ ایسته بوزنه طوری عیبه و ضحاک موزنه فقره ده کی نقل
بالذات فقره آدم ایکی عیبه او فردی آراسته و کل ، بنی اسرائیل و ذریع بوزنه و ایکی آدم و عیبه مراد
بنی اسرائیل ایکی کسی و عیبه اولی و بنی اسرائیل بوزنه و نقل و فقره و ذریع بر اطلاع یک زودی میگوید به
سبب منقول نشانی ایسته ذالعب اولی و . فقط موزنه بیان کرده فقره بود و کل . او حاله بوزنه
موزنه فقره لازم میگوید . « من اجل ذلک » فقره به کل فقره ذلک فقره ده کی معانی موزنه به را عیبه .
موزنه که : انشاء اولی و در یک موزنه بوزنه بر فاهم و نامی موزنه و موزنه باقیه بر شی اولی و بوزنه بر
به بنایسته . انشاء اولی و بوزنه موزنه درجه صائز و ایجاب آید . حال بود که بوزنه به بر فاهم را فقره .
همی ایکی آدم و عیبه بر ایکی بر فاهم و موزنه بر فاهم یک فقره به موزنه به یا عیبه و نقل کی عیبه و موزنه اولی و .
بر اولی و فقره فقره به کل موزنه فقره فقره به . بر موزنه فقره فقره به موزنه به . هم ده فقره اولی و عیبه
ساده حال ایسته و کل الله عیبه ایکی به عبارت یک . بر قرابه تقیم ایسته که قبول آید بوزنه ایسته و اولی و

اراده سنه راضی اولموسه رایحه سنه نشأت ایریه برسد ، برسد که بولا فارسی ال برکس بر من تقوی ایله
 ابراز ایریه غیر موهله ، مسالت برورک و انشا الله هر دو حیانت مجیه سی ، ال عاتقه نضای
 و تحذیرات معنویه امدد مفید اولایور . بالعکس بونه بوزی حیانت اسباب سوزی برینه نو برور . کذب فارسی
 الی فال بر سیاه ، فال بر سیاه سیه و الی بر قارده سه اول قنده بشفه بر ارزد بسلامه یه او کوزل فارسیه
 . سنی نو برورک ، قولای ، نه طاقی شمسه « دیرین حال برورب بند برور ، موکوره ده فرارزه ، نه
 دو شور و برور و اول بر حال فدا کنه کتیر برور که مفدا ما او برکس فارده سنه صبح و راضی نضای و سارانی
 ریکه سیه او قفا ار الی ال موکونه جیفه رازنه سنه طرلا شامه بر قاف غانک مرگانه او اهرمیدرک
 رسو انتباه الفه دارا غلبه لر ایرک نه اندر میلمه مجور اولور . ایسته بینه قتل نفس حیانت
 بر دافع اولم سنه ناسی بولا فارسی مفادت و فخاص صورت عمومی ده بر صوره شروع اولم یکی بالنامه
 بر دقه و با بر قفه ده حیانت سائمه اولاده او برانی شهید ایریه حالت رومی ، از جمله صد و نضایت و مفادت
 اول راضی زمانه تطویر حیانت مفاتیخی بنی اسرائیل و یک باره و نفعه مذکور بوزن اهرانه غامض
 اول ریفقه طرلاوی بوزن مفقده و ده از باره اعطام سیدیه از ال برور و سه ، هم فخاص هم ده « فـ
 فی الارض » بر سنه فارسی اعدام جزای و فقه قائمه ، فزون هم میانی عمومیه صوره حیانت ساری و فزون
 تملیص معانیه اولم یکی اکتونم .

میا برورده حال او حالت رومی برور میرد ؟ بنار میه بر سنه حال لزوم دار میرد ؟ و بر
 مام الیوم جاری اولایمیرد ؟ بر سنه بر رخصت لایمیرد ؟ [وَاقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ]
 علمه برورده بزم یخ برور بر حیانت اهرمیدر ، بر بابیه افعیه و فطی بر فخر و بیانه برورده .
 [قَدْ اَنْزَلْنَا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ] بعد بوزن بر معنی برورده موکوره ده [فِي الْاَرْضِ
 سَرَفُونَ] بر بوزنه حال اسراف ایتکده ، فزون برور بر فزون سارده بی بر د افراط ایتکده و بر
 - منی بوزنه موکوره ده که برور بر نو برور بر قافیه و بر یخ اشتداد بر قافیه و بر . بنار میه ارمه
 و زنده بوزن و برور بر برور اولم برور بوزن فارسی میانه حیانت قولیه را خردیه او اکتفا اولم برور

بنیان نفیة اولاد امام سیدیه و تفسیر عموم انسان در برپوزنده ابراهیم و ممانعت
اینها بجهت نفع زمانه برانویسند.

الروایع :

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ
يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ • إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقَدَّرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مآل شریفی

فقط الله در سوره مبارکه فالقینسانه در برپوزنده مبارکه جاساندرک جزای، تقبیر
اولاد از زنده و یا اعیان از زنده و یا الدینک یا اندینک جابر از کسبه سنده و یا بولند قری برده نفی
ایده از زنده با شکر برسی اطلاق، بود از زنده و یا در جلد جلدی بر زنده، آفرید ای کذب بریه و فطیم عذاب
دارد • آنچه البذره کبر من زنده اول نبوه ایتری اولور سه یلکند که الله غفور، رحیم •

برایند سب نزول مقننه که در دیند سوزد :

- ۱ - اهل کتابیه بر قوم مقننه نازل اولد که مقننه پیغمبر ای جند زنده عهد و پیمان مقننه
ایستدرد، نفقه عهد ایستدرد و بر کسب برپوزنده مبارکه فالقینسانه (ابیه سیده برودا).
- ۲ - مشکیه مقننه نازل اولد. (عکرم دمه و مسه بجهتیه و عطاردیه روایت).
- ۳ - رفته در سوره اولاد عربیه لید مقننه نازل اولد که کحل، عربیه و بجهتیه دت

قسم غفره بر رسول الله و خسته نموده بجهنم و از قدری مال در مدینه بچکند ، آنها اسلام بپذیرند ، رسول الله
کنند برین زکات به طویدان به بیت المال دهد ، برین عی از قدری محد کوزه درین بوزن سوزند
بکینه برین در مرضی دهد ، بر درون سید طریقه از او بجهنم برین ارا بکشد ، درین بوزن سوزد ، تمام
کسب صحت اربوب ایستد کرده سوزد ، از آن ارا بکشد ، جو بگری آرد دروب دهد ، دری سوزد و بپزد
کسب مرضه دهد بخار از اربوب قایم کند ، نفق تعقیب از نوب یا فالدشدری انشبه الله ، عروه
ابه الزیر در بعضی ذواته روایت .

[illegible]

بر رانیدن مجروحان - آهسته می نهند - آیتام نزدی هم مالده قطع طریق به سفارته مدانه
نقطه بپندری بومکام کفار - مخصوص اولدیفه - بپندری ده - فساد سلیمه رهن سال بولندیفه قاش
ارشد و که اکثر فقره ها اند فوری ده بود -

رسول الله محاربه مفقود و عار و مکتب اوله بیلر سه ده الله اید محاربه نه مفقود نه ده شعاع
مکتب اوله دلفند نه عار و محاربه ده . حال بوکده بلفقده هم مقبقت هم مجاز اولسی جاز اولمان . بنابر عبیه
بورار ده محاربه قسم الله و قسم رسولنه تعلقی اعتبارده مجاز اولور لازم کیم . شعاع ده محاربه بلفقی یا الله
در سولنه اولور دامطانه مخالفته مجاز ده . و یا اولور دامطاسی تطبیق و اجرائیه عبارت الله محاربه
مجاز ده . صوره بو محاربه بنده معنای معروفیه امیه محاربه اولور یعنی ده کره ساینده کرکه سیبب نزله
آهله شفقده ده . زیرا انور و سور که بونه اسارت و جزیه کی احاطام بوند . اکثر مغربه و فقهار عربک
اصلی

بسیار معاشی متضمنه اولمه اعتباریه بر محاربه دره را در قطع طریقہ دینک اوله یعنی بایه انجند و بوجا
سخت کردنی در بند دره . بعضی ده کرن شد فارمبند و کرن را غنمه اولسوه . مطابره با همیه
یعنی اچینه غنمه جز آن انجند دره . بر معالایه عربی محله ، ستائمه ، زمی ، کفار دره واقع
اوله بیلد های کجی فسق ساجیه طرفه دره اوله بیلد . والهل بوزر یکد کربن محاب ایرک طرفه بوزر بفره مانه
نشین ادریه و بر صورت کرن سدنک و کرن اسدام نابیت و عسره بولنک جانزیه و با مالدریه قصد
و آسایندنی امدول ادریه سفارت اجتماعه و سیاسیه را باید . و بر آینه بوزرک جزای اوله حد شریعی
بایه بوزر دسدر . شویکه :

[اِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ] الله در سونه محاربه ادریه - یعنی الله
در سونک ادرار راهلانه قصد مخالفت ادراره در سونه عرب وضعی الله [وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا] و بر بوزر زده شار اجمیره سوا ادریه - جانزیه با مالدریه و با عرفه تسلط و با امرت دینل اصدکه
نست و تباید نظام منفی و آسایسه منفی امدول ادراره اجمیره جانزیه کبره کرن بر سونک دره بوسه کوزه
جزای شوزر عبارتند :

[اَنْ يُقْتَلُوا] قتل ادراره - یعنی قتل یا بیدار یا قتل ادراره . منفی جانز اولسوه
اگر دره مرده قتل ادراره [اَوْ يُصَلَّبُوا] و با نصب ادراره - یعنی هم قتل یا بیدار . هم رال
الله و با عرفه محاربه انجند به با ملایه یوب سوزر ادراره دره با هم قتل ادراره قتل مرده سوزر
صلایه برک نشاید ادراره [اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيهِمْ وَارْجُلُهُمْ مُخْلِطِينَ] و با الله برک
و با افرینک جانزیه کسیرسی - یعنی قتل یا بیدار دره بالک مال جانزیه بری صانده برود و درک
اوله ادراره بر الله بر افرینک کسیرسی [اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ] و با افرینک نفی ادراره
یعنی بوزرک هیچ برنی بایسه اوله یوب بالک بولی نه بر انجند ادرابه بر بوزر زده نفی ادراره - همسایه ادراره
و با بولنک نفی برده و بکر بر بوزر سور و لاری . -

ایسته الله در سونه عرب وضعی الله دره شریک سدا ادریه سامی بالفساد اوله ادراره دره بوزر کوزه

معینه اولاده جزا رو، یعنی هر سه عید بر صورت تفصیل و با تفصیل عبارتند.
 معلوم است که هر هائی بر هر یک ماضی بود درک بر نهائی قائلان. بر جزا بر بزرگ التزام این طری
 انفالک لازم ماضی اولاده بحیثیه مقابله بر. عصاره، قساره و براره کی زرد برک یعنی
 «او» هر وقت که تخمیه اجموعه اولدیفیه را بر بعضی را بداند در. بر طاقا ولی الار بر بزره بر
 درت جزا بر برنی تقییه مجبور. فقط افتصاد صاعقه کوره بر بزره بر یک تقییه مجبور و یک الار
 لکه مجبور بر بزره کرک درایه کرک درایه طرغ و اولدیفیه و زردیه تخمیه اجموعه دکل بالاده
 کرستیدیه کی اولاده در جات بر بزره کوره توزیع و تقسیم اجموعه اولدیفیه و بار عیبه ولی الار بر بزره
 هر صیاری اولدیفیه بر ملک در جات کوره اقامه امداد مکلف بر بزره یعنی، شد مبسوط لازم ماضی قطع،
 قطع لازم ماضی قطع و بالکذا قطع لازم ماضی ملب اید به جکی کی بزره لکسی ره با یا به ماضی و هیچ بر عهد
 موه مفود اولدیفیه بیایه اشد در. از الواقع قاتی جسد اولدیفیه و قاتی اولدیفیه ملب اید به جکی روا
 و درایه غیر معقول بر تخمیه معناسد بطریق اشک در. فقط بر بزره مونی سر بر بزره بزره که «او»
 مد زانده تخمیه و تقسیم مجتهد. کریم بر بزره تقسیم و توزیع درایه درایه مریج و مختار در. فقط بر بزره
 تخمیه احتمالی مع الاطلاق باطل و سابقا اولدیفیه لازم ماضی. هر قدر ماضی قطع، قطع ماضی ملب
 حیثیه به جکی و جبهه نشد بر جزا موزنده بر تخمیه اصلا جاز اولدیفیه برابر بالکس ماضی قطع، قطع قطع
 قطع ماضی بر بزره به جکی و جبهه تخفیف جزا موزنده بر جبار و بر صمیمت مد ماضی اولدیفیه معقول و مکندر
 تخمیه احتمالی مد زانده موجود و بعضی را بداند در و در اولدیفیه ماله بر اولدیفیه بسنویه الله را بر بزره را بر بزره
 زاننا «الحمد و ثنوی بالسموات» اولدیفیه هر چند مختلف حال در ماله کوره تخفیف جزا اولدیفیه اولدیفیه
 بر احتمالی در اعمال ایتد صیح اولدیفیه مکرر. بر ماضی بر ماضی یعنی زمانه هم تخمیه هم ده توزیع عمل اید
 یکی ماضی بر دلالتد جمع ایتد دکل مختلف احوال و مختلف زمانه کوره ایتی ماضی بالما در مد ماضی اید
 بر نوع تخمیه و ماضی تقسیم اید «عمداً بالاحتمالیه» هر شبهه در ماضی بر ماضی ایتد که هم ماضی معناسه
 هم در قواعد عمومی در اولدیفیه تخفیف احتمالی مد ماضی.

معلوم شد که ملک اصل معانی قول در نزد بریده گردید. نه کیم علیل بودند مأخوذ از. امام شافعی
مفسرترین ملک متناً یا به سنی. یعنی اولاً قتل ایوب سلامیه نمازی ده قیلند نه مکرر ملک و شری
اولیائی ترجیح بر شد که از قول اولیفته. شبه بود. از قول نفی کلمه: اساساً نفی. اعدام اتمک
یوم اتمک و ملک. حال بود که بورا در قتل و صلب مقابل ذکر ایوبه اولیفته ایوبه اعدام معنای اولیفته
ظاهر در. از حاله بر حیات اولاد بر کیم مذکور بود از قول نفی ایوبه مکرر ملک اولیفته که سائر عربیه
نفی بر معنای ده استعمال اولیفته. اختلاف بود. امام فخر بن ابوعبیده مفسر تری و اکثر اهل لغت بر
معنای اختیار اتمک در. کرم بر اولیفته بود در دیگر بریده به حقیقت و بار از اسلامه حقیقت و نفی
نفی رنید بلیه ده بود ملک ایوبی ده مکرر در عالم اولیفته ایوبه تجویز اولیفته. مؤخر نفی دفع شد.
حال بود که بر شقی دیگر بریده به سوره اتمک از راه بر نامه عبار اللہ افکاره عالی اولان. بسببه را از اسلامه
را عرب حقیقت سوره به سوره به سوره اتمک از راه اتمک اولیفته به سوره اولان و ملک در.
معنای اتمک و موافق اختلاف کوره مکرر ذکر کرد و در اولیفته ایوبه سوره دیگر بریده به نفی
جاء اولیفته فائل اولان در. از جمله عربیه عبد الغنی مفسر تری بر معنی رود. مقدار اتمک
افسانه « رطل ». « حبه ». « ناصع » بر معنای دینا شد. ساخت ده ده نفی بر معنای مستعمل.
امام شافعی ده و شد که بورا در نفی ایوبه معنای مکرر. بریسی. اگر بوز قتل یا میسه و مال آله و طرولسه
ایسه الی الابد تعقیب اولان در. ایسه بر صورت نفی مراد بوز قتل مکرر قور فارقه بریده و به بریده
ستار یا قاهر یا کثیر لرید. ایوبی مکرر امانه ایوبه قتل یا میسه و مال آله اولان در معنی ستار یا
تعقیب اولان. فقط طرول قوری زمانه نفی در جس ایوبه در. بوز قتل ده نفی مراد یا کثیر
امام شافعی نفی بود ایوبه مال کوره اعمال ایوبی بزم تخم تقسیم شده که کی اتمک بریده. بریده
شافعی بر افکاره سی ملک هر کل تخم یا میسه اولیفته کور شد در. ذالوانع مقدار جس معیه
اولیفته کوره بود اولیفته لازم کلمه. سوره اولیفته بر ملک هر اولیفته نظر آور.

ایسه الله و رسولنه محاربه ایوبه در بوز نه سار ایوبه سوار بوز جزای با شقه بر شقی کل.

یا نذر النعمه ، یا صلب النعمه ، یا الدی یا نذر « من خلوف » کسبهم و یا ارضه نفی او بقدر . نفق
بر قهر جزا اطمینان حاصل نماید . زیرا [ذَلِكُمْ خَيْرٌ فِي الدُّنْيَا] جزا بزرگ
صرف زیاده که زلت و زانندریه . بر زیادت [وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ]
بزرگ مجرمه افزوده که چون بر عذاب و عذاب در . که بر او بزرگ هیچ برید قابل قیاس و قدر .

[اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ] انچه بزرگ نذر کنند برین
استدائمه در . در رسندی و نفی ایدم در اول توبه ایستد اول از ستند در . [فَاَعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ] او وقت بیکند الله شبه از غفور رحیم . — بار میوه بر صورت توبه کار اول از
مقتضه مقصود است رعایای تقیبات و ذکر اولیاء هر در در هیچ برسی اقامه نماز . انچه مقصود شخصی
رعایای قابل ، قتل یا شتاب در وقت مقتول و بر عفواید در بر الحاکم ثابت اول در در صورت نقصان
ایزیر و بیدار . توبه ابر سابق اولیاء مسلم ، تنگ خدا و خوب استیفاست . هر ازی و قدر بزرگ
مال الشریع مال صاحبی بالدرین استندار و یا تضمینی طلب و در عواره مختار در . صورت کره بود
و کره عرب و صفتی آثار ساعی بالفاس اول از مقصود کره مقصود است ذکر مقصود عبار طوری بید
اول اول از کره بر در نذر صدقیت و در کره صدقیت ایدم در در بر بالغ اولیاء نذرانه تقصیر
ایزیر . تقصیدی فقر عاقل در . قاعده عمومی سئود . « وین عقل و نکتند » بر نذرانه تقاب
ایزیر هر شخص نذرانه بیدار .

سندی :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا
فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ • اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوْا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيمٌ • يُرِيدُوْنَ اَنْ يُخْرِجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِيْنَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ •

مآل شریفی

ای او بنور ایمانه ایریز ! الله در قید وادله یاندر شمه و سلازاید و اولده ایریزه
 مجاهده ایریز که فدا و ایره بیدر کند • شبهه سازد کف ایریز بره ارضه کی در هار او متری او مری
 اولده قیامت کو تیک عذابنده نور نور ایموه ندیه دیره هک اولده کندی ریزه قبول ایریز ، او نه ایم
 بر عذاب دارد • آتشه میگویند اینه یه هک ، فقط او زده حقیقه مبره رکلدر ، او نه بویزه کیده هک
 بر عذاب دارد •

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای الله در بر بنه ایمانه ایریز ! سزا و نقصه سیکه ایریزه ، او
 کفره ، او فاسقده ، او می بالفساد اولده بزه بر بیزده [اتَّقُوا اللَّهَ] الله تقوا ایریز -
 الله عزاسمه ، عذابنده نور نور ، میر کیندرده عاقبت ، سایه بر کانه دوش بیزه هماره توبه ایریز
 - زیرا آکلدریز که غفور میم اولده الله عذاب و عقابی ده یک بیزه . فقط تقوا بالکذ فاسقه
 یا ایمانده و مجر فایمیتده عبارت منفی بر فعلت تقی اتمه بیز . فیه ده ریکه دیز که متقی آدم او غفلت
 فارده سیکه نصیم ایندیک جنایه فارسی براه نور فرسیله الی از امنه اینه می و مجر رضیعت ابر انفا
 کندی قندره نور نارینه لافی کله دی . بنا رعبه سیانه قایمیتده انفا اتمه یوب نام مناسبه انفا ایریزه
 الله وایسنه کبریک و مغفرت در حمت ایریک ایموه [وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ] الله وسیله
 طلب ایریز - بوسه طور یا یوب و مجر ایمانه و خوف ابر انفا اتمه یوب الله یا قیاسه ایموه وسیله تحری
 ایریز ، الک مناسبه سبب ابر محبت الیه بناییه کوزل عملد یا میزه اراده کزد صرف ایریزده [وَ
 جَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ] و الله یوزده اربیه اسلام او غرضه ، طریقه مستقیم او زنده بزل وسیله
 مجاهده ایریز - انفسی ، آنانی مزایع و مصلحه کو کس کردب موه دشمنی بیکند . "

ساخته معروف از این اوزره رسید، گنبدی بر مقصود و توسل آسانه یعنی تقرب از پی
 سبب، سبب قربت دیگر که «ما بال تقرب» معنای ساده و قربت و محبت تقرب از توسل، نه کیم همه، بجا
 عطار، عباده به کثرت کبی بر هر چه غریبه شدن «الغریبه» به نفسی میسر در، قناره، الله طاعت
 راضی از این عمل این تقرب از پی و به آگاهانه، مسوده، «فی المسألة والغریبه» یعنی اینست ملک و قربت
 به افکاره نمید که هم اقبالی هم وسیله بیازد، اینه زبده، «نحبت، الله کنیز و سوری که میگویند»
 رسیه و «اولئك الذين يدعون يبتغون الى ربهم الوسيلة» اینی از فرستد، بنا بر این معنی، «بزرگ
 به نزد مجرب ایمان به سوره، در جوب ده لا اله الا الله، الله به نور فیه، فنا اعتداده و فنا عملدن
 صافیند، مکره، مالک فرموده، در صافیند، قالایند، اراده کنیز و صرف از پی اسباب به نسبت از پی
 الله از این ایضا از پی و به نظر ده قالایوب الله با قدر شمره بحیره و اما وسیله آریند، هر قدر به استغفار
 کند و توکل و همه از زدن فراموش و واجبات نماز و کوزه کوزه ایستد، رضای الهی به سوره محمد
 بایر ده کند و فرزند ده که کنیز و الله سوره بر ملک ایستد، اینه به روح بالواراده میباشند و از فرستد
 رسید از توسل، و بوزده، لا يزال عبدی المؤمن یقرب الى النوافل» حدیث فرستد میگویند مذبح از این
 طاهر در، «رسید، جنبه بر نزل در، الوسيلة منزلة فی الجنة» حدیث از این ده رسیدند صحبت از پی
 نالقد، ماضی وسیله لازم در، و ادنی بولمه بحیره ایستد بوب آرمه و توسل ایتمام ده لازم در، چون در سبب
 رسیدن ده ایمان و انقار از طلب و اراده در، و مؤماله اصل رسید الله به تقرب و از زدن محبت، رایت
 «واتبعوا الیه الوسيلة» بر قصد و نیت از پی اسباب و اعتداده حسیه و اعمال صالحه کبی رضای الله برافت
 رسیدن استغفار به صورت ایتمام سعی آرد، و بر نیت بحیره که بولم مجاهده امری زنیه ایستد، ایمان
 انقار از، انقار، انقار رسید از، انقار رسید مجاهده از ناکل از،

ایمده ایمان به مکره بر ادعای ایضا از پی و بوزده ده انانیز با جرایب از پی که [لَعَلَّكُمْ

تَقْلُبُونَ] فندع بر این امید به کنه، — زیرا:

[إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا] هیچ شبهه برده که از نیکو از [لَوْ أَنَّ لَهُمْ

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ [قیامت کونست
 عذابنده فدیہ در دیر ب نفع دخی نور نار میه بجمیہ بالفرمہ توبہ ارضہ کی سیدک مجموعی دھار سیدک بار
 کندیرینک ارسہ - صنی خدا ایتد استدراما [مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ] کندیریندہ قبول ارنار [وَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] دادرہ منور من الیم بر عذاب داررہ . [يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ]
 آنشدہ میفوق استدر [وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا] حال بودہ ادر ادرشدہ میفمازلر - میفوق استدر یکہ
 کفر نفقاسی ادررہ نہ ایمہ استدر [وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ] دبریزک مفر کوهی داید بر
 عذابہ - بار صیدہ سبوزہ اصدا بکڑہ بریدک دبریزک نور قرب جائیدیک رہ آنجہ اللہ نہ نوریدک واللہ
 تقریبا جمیہ رسید استدریک اسباب استحضار یک رہ بوزرہ مجاہدہ ایدیک دبریزک نہ نار جمیہ عالیشانک
 دبارہ کی جزائی دیرک . دبریزک رہ اولمہ ادررہ :

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا تَكْلًا مِنْ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ • فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
 عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

ال تدریفی

غیر سز لمرہ ایدہ ارسک د غیر سز لمرہ ایدہ فادیدہ ثابت ادر می اللہ کی سیدک ، قاز از قریہ جزا
 اللہ کی حکیمہ ، هر که الله عز و جل . حکیمہ • بر و ایتدہ لمرکم رہ استدر یکی ظلمک ادر سندی توبہ ایدوب
 صلوم روزہ الله البتہ توبہ سنی قبول جویررہ ، هر که الله غفور در رحیم در •

سرت ، لغتہ « غیرک مالی فقیة المہ » در کہ سازدہ غیر سز لمرہ تغیر ادررہ . هر که

علی الاکت کوز دیکری، هالیه ایسته دیکری مال، اموال مرغوبه اولور. برقه انیمه سی عارده سامواری بیکه
 انیمه دینی عرف نام مفاسید برقت عرائز. سرقه مایه نده مال صامینده موقد و نقری هالیه قاشقه
 مفاسی واردر. بونک انیمه سرقه نفعده حد ایجاب ایه جک در جوره نام مفاسید تحقیقی ایی شرط متوقفه
 برسی آناه مالک از هیره مرغوب دینه بیکه حد بر نصاب بالغ اسی، دیکری ده مرز مطانی و با حدز موقی
 اید محرت بر نصاب. انیمه ایه عباس، ایه نیر، حیدر نفعده مقدارک نده مرزک شرط اولاد نفعده و آن
 موقد سرقه اولوب حد لازم کله جکله قائل اولدور که ظاهر ده داور اصفه نینک و خوار جک نوردی ده
 برور. کره آن زیاده باجیست آیه قده کی بالای ابوریدک دخی سرقه نفعده ایه ده بر اولدک نام حقیقت
 اولدقی شبهه لید. زیر اعدک سامو انیمه مقدار ابوریدک بر تریه سرقه اولدقه برابر آیه قده نصاب،
 ده خیرت انیمه سنه خیر سرقه دیکری ده معلومدر. حال بوکه مدورده و همد قلمی دیکری و شبهه
 اید ساقط اولدقده الی کسید جک خیر سرقه نام مفاسید و شبهه سز اولورده سارده دارقه دینه بیکه انیمه نفعده
 و مرز اولدقه سرقه اولدور. دیکری اثبات انیمه روایت اولناه خیر لایحه نفعده اعتبار آیه نصابه بر سرقه کله سرقه
 نام مفهوم عرضی بونی مقصیده. و همد نفعده بونزه متفقددر. انیمه نصابک مقدارده افتدق ایستدر.
 کره ربع دینار یا اویج در همد آیه نفعده اعتبار ایه اولاسه و امام انیمه ابر حقیقه موقد و مرز و اولدورده
 اولدورده کوسه قجه قیسه بالغ اولیانه اعتبار ایه جکی یعنی بونک ماددنده نفعده یا بیکه ده حد لازم کله جکی
 کوسه سرقه بر دیناره معادل دیکر. فی الواقع عیدک برجه سنی هالیه دخی لفته و عرفا سرقه اولسه بیکه نفعده دیکر
 اولاده حد درده شبهه نفعده بونک نفعده سوز اولاد نفعده فعل سرقه جز اولدال اولاده حد ایجاب ایه جک
 رجیم اسی شبهه اباحدره، شبهه موقد، شبهه اصفه ارده دخی مالی اسی اقتضا اید. حال بوکه بر مالک موقد
 اید اسی بر سامو و بنا برجه بر شبهه اباحه نفعده ایه جکی بر سرقه جزئی مقدارده بر مالی سرقه نزل انیمه ده
 نفعده بر شبهه اصفه ارده مالی دیکر. اول امرده زکات، صدقات کجا انفار ایه سید رفیع اصفه اسی
 نایمه اولدقده «فی اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم» بوردورده و مرزانه اموال اصفه اسی
 اید که موقد ده که موقد جزای سرقه ایتیمدر. بر سز اولد عمومی آیه سرقه اعتبار اید بر الل

مصدق هاتك بنی اجموعه تقدیراً بر دست مناسبه همس و هالیا مال استندال اریسه اب نفی لازم ^{مندی}
 ز قول اولیاء۔ جدی اجرا اری تقدیرده اب۔ جزاء بکسباً۔ در لایحه مدد نام جزای دریمه
 راستندال در محاسبه مقررده راضی بونسه اولی هفده صفا لازم کلز۔ فقط عیاً مقررده استندال نور
 میوه مکتوب رکود۔

سمدی برا مقام دارالارایه مذک سدی در عالم تربیده بوی جزایه ستمه ارباب مشارک مقررده
 حقه للعالیه اولایه قب سول الله بر فضیله و صیده بر عزمه و نائزه باعت اولی بیده بونزه نهی
 ابراهام مدلتک اجرا سوره اجموعه بوریسورکه :

یا محمد ! :

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا تَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
 مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاسْتَمَاعُوا
 لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
 يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ
 لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِ قُلُوبَهُمْ وَلَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ • سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ بَاطِلٌ لِّسَانٌ فَانْجَاؤُكَ
 فَاحْكُم بَيْنَهُمْ وَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
 فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ • وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
 التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ • إِنَّا أَنْزَلْنَا
 التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
 وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُخْفِضُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ

اینک اجموعه دیگر است، سکا که به دیگر بر قوم اجموعه دیگر است. برلی بر نه سوید نه کلمه کرد موکره در تحریف ابرار.
 سزه بود فتوی و بر طبع طریک، در یکنه صافند دیگر. کیم که الله او نیک نشه در شمس مرار اجموعه
 سه. احتمالی بود، او نیک لکن الله در جبهه مالک اولی از سکه، او نیک که الله فیصدی
 نفی اینک مراد اجموعه، او نیک ریاضه مقدی بر ذلت، افزوده ده مقدی عظیم بر عذابیه. • بود
 بالا اجموعه اجموعه دیگر است، بود عوام بر، از نه سکا که بر است از الزام حکم است، است که بر نه
 بر نه عوام، اگر بود عوام سکا هیچ بر نه از نه، کتاب حکم بر نه از الزام حکم است،
 میزنه الله عدالت اینی دور. • بانده تورات، او نیک حکم که طور در که سنی فعل حکم با جور است؛ او نیک
 بر نه عوام سکا بود. • فی الواقع بر توراتی اینی دور، او نیک بر نه عوام، بر نه عوام، مسلم و لا
 بنیوه، به بود بر او نیک حکم اینی دور، به بانیه و اجماع ده. کتاب الله مخالفه نه بانیه و اجماع ده
 او نیک نه ناف و مراقب بود بر نه مسیبه حکم اینی دور، او نیک از نه از نه بر نه عوام، به نه توفیق، به نه اینی
 بر نه عوام به دیگر است، او نیک! هر کیم الله اینی دوری اجماع ابو حکم اجموعه او نیک از نه عوام. •
 حکم او نیک او نیک بر نه عوام، به نه عوام، او نیک بر نه عوام، او نیک بر نه عوام، او نیک بر نه عوام
 نه عوام، کیم ده بر نه عوام، او نیک عوام، او نیک عوام، او نیک عوام، او نیک عوام، او نیک عوام
 حکم اجموعه او نیک عوام. • او نیک ده او نیک عوام، او نیک او نیک عوام، او نیک او نیک عوام، او نیک او نیک عوام
 بر نه عوام او نیک او نیک عوام، او نیک او نیک عوام، او نیک او نیک عوام، او نیک او نیک عوام، او نیک او نیک عوام
 نورات عوام و بارش و موافق او نیک عوام. • او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام
 حکم اجموعه و کیم الله اینی دوری حکم اجموعه عوام او نیک عوام. • عوام او نیک عوام
 عوام کتابی اینی دور، کتاب عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام
 سه ده از الزام الله اینی دوری حکم است، به سکا که مقدی بر عوام او نیک او نیک عوام او نیک عوام
 هر کیم اجموعه بر نه عوام بر نه عوام، الله عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام
 او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام او نیک عوام

اودقت او سزاه نه لرده اختلافت ایویر د بکند هغه ویره هکند. • د ستوری ایندردک : آرزوه
 صرف الله ایندردکیده حکمیت ، کیندنه تابع اولاد او زریه عافیه الله ایندردکی اعطاک برنه
 سوشا متباید ، نه یوز هیویر لرده چل که الله اوزک بعضی کشف و سبید باندیه مطلقا برصیت
 کتبدک ایندردک ، دله حاله انشاده بر هیوخی فاسفدر • طویرنده جهلست دوریندک هکنی می
 ایندردک ؟ کیم مسه الله دله کوزل حکم ویره هک ، فقط بونی یقینه شانه اولاد بر قوم آکلار •

سبب نزول - ابوهریره ، برادره عازب ، ابد عباس دله هار هیویرنده وار د اولاد روایتک
 هکند کوره نوزاده بنی اسرائیل دله زنا ایندردک هم اراپیشی د بونی تقبیه ایویر لرده ، زنا بیکوره
 بیکورنده بری زنا ایتسه ، هم ایویر طویرنده ، فقط ابرو کله فواص دشان قالمشد ، نه ایتشد ،
 هکوره صفادیه بری زنا ایتسه ، بونی هم ایتدک ایویر طویرنده ، بوردن دله صفادیه کوهی قالمشه
 « ازنشدن هم ایتدک بونی دله ایتدک ، ایتسی دله هم ایتدک » دیکد ، بوند اوزرینه « مسئله
 شغلشد ، هکند بر حیاره سنه باقالم » دیکد ، هم بر اتوب تخمیه قرار دیشد که البانده اوردلسه ، یقینه
 بولانسه بر قایم ایویر قایم و دوردر ، بوزنی فارالار ، زسی یوزینه بر مرکبه چند ربوب طویرنده
 شهید ایررسه ، رسول الله مدینه نرین شریف ایتدک بوند بویو ایررسه ، برادره عازب دخی هکند
 روی اولدنی اوزره بکوره رسول الله مدینه بویویرنده طویرنده بر یقینه بالذات صفادیه ایتسه
 عملارنده بری حیا غریسه « سزده زانندک هدی بوجیدیه ؟ » دیه مورسه ، « اون دیمه » « بویو
 نوزاتی ایندردک الله ایویر سوید کنا بکند زانندک هدی بویویرنده بویویرنده » دینجه ، « بویویرنده دیشد
 سوید زدم ، طویرنده هکند » دیمه دقه بی نقد ایتدک . اه . هکوره ازان هیویرنده بر نایم
 بر فاریه غیب شافنده بر هیویر ایویر زنا ایتسه ، طویرنده ، بی قریبه ده بر قایم دنی رسول الله کوزلشد
 « سویرنه باقالم ، زنا هکند اولاد اولاد حکم زده ؟ نور فار زکری سوی ایدر ، سایه هکند
 دیر طویرنده ، هم دیر هکند » دیکد ، هکند هکند ، ابوهریره دخی هکند روایت کوره

« شواهد اهلانند مکره بر محسنه این زنایند، سنی حکم با یهود از حکمت » دیکند، بوند اوزینه
 رسول الله فایمسه، یهودی در سخا زینه کنسه « ای عیسی بود، بیا ان عالمی عیسی زینه » یورسه
 اوزده عباد به صوریایی عیسی شد، بنی قریفه ده بعدند بیک داینه کوره اوزده صوریایی اوزده
 ابویاسر به افطی و دلب به یودی ده عیسی شد و « ایته یوز بزم علمه » دیکند، رسول الله باز
 قونوشسه، نهایت فالانرا عینه ترانه اهل اولاد بود « دیکه صوریایی کونشد کونشد کونشد کونشد کونشد
 دیکر زینه کونشد و امور ایسه، رسول الله بونظ تنها فایسه و سندی ایسه « ای ایه صوریایی الله و الله
 بنی اسرائیل اولاد فایمسه آن دیکه رک سو دیکه، اهلانند مکره زنا ایه کیمه فایمسه الله نورانه جم
 ابو حکم ایته بنی یهودی « یورسه، اوزه » الله یجوده اوت یا ابا القاسم، بوز سید بنی رسول
 اولی فای فایمیه بلیدر و کده مسد یوریه « دیکه، رسول الله اوزه اوزه عیسی، کلو یکنی دیکه
 بنی عماله به غالب ایه بخار مسجد بیک فایوسی اوند و جم ایته، فقط ایه صوریایی بود و دیکه حاله مکره
 سفه یهودی کجوبله کفایمسه دایته « لا یخزیک الذین یسارعون فی الکفر » آتی و تحریف دفعه
 بوزی افکار ابرک نازل اشد، برده عکره و قناده و دهها بعدند بیک داینه کوره بنی نصر یهودی
 بنی قریفه ده دهها هشتی داشت فایمسه، بوند اجموده بنی قریفه ده دهی، بنی نصر ده دهی قتل ایه
 قتل ایه، فقط بنی قریفه ده دهی قتل ایه یوز دیکه غارت اینه سسه، ایه زبیک داینه کوره
 می به افلب نصری اجموده ایدیت، فرخی اجموده بریت حکم ایه سسه، مکره بنی نصر ده دهی بنی قریفه
 بنی قتل ایسه، بنی قریفه ده رسول الله مکنه راجعت ایته « وان حکمت فاحکم بینهم بالقسط،
 بولها اشاره نازل اشد، مای برایت، فیر سید حکم سده راجعت فایمسه نازل اشد، و بو
 بیان اوزک اشدی و راجعت مفید رویه اشعار ایته، فقط بواتیک سیانده زنا را راجعت
 بولها ریفه قناده اصل سب نزل اولاد عیسی ایته روایت و عهد بقت دفعه سی ازمه دهها مکره کور ویز، بنی
 اولی دفعه سب نزل اولاده زنا ایه بایک بالا سطر ادایته ایته قیاس مقدمه مکره اوزده، بر
 ایه علیه روایت صحیح کوره، جم سلسله سنی اصل بیان توبیبا علماء یهودی رسوای ایه عباد به سلام و رفیق

سوره بقره .

[يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ] - عنوانه یا الله زار ، تعظیم شأنه و تقویٰ قلب ابرایق و تقیید سوره
و [لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ] - نسبت به امفای اجموز . زیرا کفر سارعت
ایز سنی محزونه اجمه سیه ربك ظاهرًا کازری بجمه حزنه و به ملک حرمانه نخی اولفد باره مقفنده
«سه بوزره محزونه اولما» دیه بجمی نهید . حزنه ایسه افعال اعتباریه ده اولار یعنی اجموز بوزره مراد ،
نهی روح نسبه و ازاله حزنه . و بوزره عمل و حق طایبانه فارسی نفهم سوره و ابراد مکم ایندک عاره .
باعث حزنه اولرینه ده اشارت داره . [مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِآفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا] کفر سارعت ایزری بیانه . یعنی بوزر آغیز برده «آما» دیه و فقط قلبدنه
ایمانه اولیانه منافقده یوردرده ایسه . حکم سبب نزول و اشخاص معذوره یه یوسف اولابو یاسم اولر اجموز
ارصاف حمیده و در تعریف اولر رو بوزر میور که : بوزر :

۱ - [سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ] درر . یعنی يك زبانه بالاده دیکدیجی درر . - طرز سوز
بوزر زرنه کینز ، اول دیکدندیه اجمدی صیقلید . فقط بالاده کلجی سوره سوره دیکدر ، محزونه اولوردر .
بالاخر ، روایز ، مامالدر ، بر دیانماندار ، اراجیف ، انزار ، نزد برات ، راهله بوزر یک مخطوط
اولر ده دیکد و طری سوزدر . و بر حال اولر ده برنده اولدر . بوزر اجموز را ما بالاجیده مکوم اولوردر .
بوزر طرلاب :

۲ - [سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَأَيُّتُوكَ] درر . یعنی سگ کده به در بره رو ایغفا
بیایه دیکد فرمی دیکدر در اصل کفر بالانده منفی بوزردر . بوزر ایز نزد برات یا بار که :
[يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ] بری بریه بر صغریه قوزدره سوره کلمات صغی خریف ایزدر ،
وضع اصلیه میفایدر . - کوبا بوزر نکرده کلام ، دوزدی اکلتمه ، همه و حقیقی بیایه
ایمک اجموز درر ، حقیقی سزایمک ، انرا نومه اجموز وضع اولدر . کندی و لیب اری سوزدرده با سغه
معلوم دیکد اولاده صولور ، منی صلام الهی و کندی و ده خریف ایزدر . با سغه کز آ جمه آینه یا بیدر .

سنت نسبه ابرند. بر حدیث زبیده «کل الحوائثه الحث فالنار اولی به» سخت بیدریغی هراته اولی
 اولادش است. «دیه دار ابرند. سنت هر نوع عوامه تامل. عافیه عم الاثر عامه کبر ابرم
 مجبور بنی مساندی بعباس، بنار اولاد مسند الحیره نفندره استعمال ابریر. نه نیم هفت عمر، عمامه
 علی، ابی عباس، ابوهریره و مجاهد در روایت اولاد در سنت «رئوت، مدنی، حبش، قنده، عمر، عثمیه
 هراته، عصفیه استجار. «در دیه نفیل ابرند. بفرود بازرها تریه، بفرود در نفیل ابرند.
 ابی سعید، عصفیه شفاقی در نفیر ابرند.

[فَإِنْ جَاؤُكَ] ابری باهر: برز مایه میر میرر. [فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ وَأَعْرِضْ
 عَنْهُمْ] در محاکمه برینه باهر، بیدره حکمات، ساز عیسی، در باقما، برز بنی میرر، کند و ندرینه
 نه مالک و داره کورسوز. یعنی بیدرک [وَأِنْ تَعْرَضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّوكَ شَيْئًا] ساریه
 از دره باقی میرر که ساریه بیدر ابره زار [وَأِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ]
 در باقی حکم ابرر که بیدره عدالت رامیا و ابر حکمات [إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ] الله عدالت باقی
 ابنه سوره. «عطار، مخفی، شعی، نثاره، ابی میرر، اصم، ابرسکم، ابونور و بیدر در حکم
 ابرر دره بر حکم تحبیه باقی. در حکم ابرر. در ابرامه ابرر. لکن ابی عباس، مجاهد، عکرمه،
 مسه، عطار خراسانی، عمر بن عبد العزیز و زهری «بر حکم تحبیه هر یک اولاد» «وَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ»
 ابرر در مسعود. بنار عیبه راجعت است هر زمانه برز و کند مالک دینه در ابرمک جازر دهد. «بیدر در حال
 بر ابی نفندره دهانه سوزد کیمه ابرر. شیخ صفیه رضی در جاز اولاد نفندره قائل ابرند. بعضی عماره
 تحبیه معالدره مخصوص اولاد نفندره فائدر. بر عهد و ده نام شفعی ابرر دست محاکمه ینایع اولاد فرد زمانه
 مالک دینه حکم واجب. فقط مساندله بر سر نه معالدره عقدا نمسه اولاد معالدره بیدره حکم واجب
 رطل، بیدر در عهد. تحبیه حکم بر طرفه راجعتی، و هر یک یکی ده طرفه بارضا راجعتی که محل ابریر
 مسعودی فالتزیه توفیه و تالیف مکنه کور و ندر.

سوز برز حکم راجعتی فخر عصفیه و مسه فخره نشات ابرر بر معالدره برینه جازر ابره

نمیدر و نمیده معانی هر دو مأخوذ در یک دلیل اولاده هر دو مناسبه است از این جهت که معنی هر دو
تقریباً نمیده و تزیینیه و تالیفیه است و اینست و از این جهت که معنی هر دو اولاده هر دو
در یک است. اما سنده بر معنی این معنی هر دو معنی هر دو است. فقط هر دو را در مستقیم و نام مناسبه است
اولاده فقط هر دو است. از محضی در یک است. با اینجه و معنی هر دو است. هر دو در معنی اولاده هر دو در معنی
التزام اینجه هر دو معنی هر دو است.

مقدمه بالذات اینبار که در این اولاده معنی هر دو معنی هر دو است. اما در معنی هر دو معنی هر دو است
[بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ] میزدن بر اینجه و در اینجه و در اینجه
حقیقه کتاب الله در این معنی هر دو معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
حقیقه در این معنی هر دو معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
النَّاسَ وَاسْتَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا [وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ] هر یک از اینجه و در اینجه و در اینجه
اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
حقیقه مازر.

بزنای اینجه [وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا] دارند بر هر دو معنی هر دو است
سودزنده معنی هر دو [أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأُذُنَ
وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا] اینجه معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
ریشه ریشه و معنی هر دو معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
برده برده معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
هر دو بر اینجه معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
هر دو بر اینجه معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است
هر دو بر اینجه معنی هر دو است. و اینست که در این معنی هر دو معنی هر دو است

الی آخره . « دیکه کتب مفعولی ابرو . ایه کثیر ، ابرو مرد ، ابرو فراتندزه . « والجروح » رفیع ابرو اوتنوک
 نفیله مکرره ماکه نعیم و اجمالی ابرو . مانع ، عاصم ، عزه فراتندزه ایه نفیس نفه عطف ابرو منصوب
 اوتنور . و فضا مسمومک هیزی اوله بیلیر . کوسندیکز ایدک مال بوزی افشار در . معانی حکم اعتداف اتم ،
 یعنی هر حیاته عمراتند ایزلرب بقیه صوبه اولدر حیه انسانک قتلنده طواری فائکده ده نام معنی بر جاز . انش
 اریه بر حقیق نام اجمالی ده شکیلده اولدر و تکرر . بر جازده ده بر جازده تماماً ماضی و مضارع . و هو حیات سادبر .
 بنار حیه مفعولک اساس معنی فائکده جابده فضا مسمومکده . بر جازده برینه بر جازده فضا مسمومکده و با نفقاً و بریک
 جفندر . فائکده . تکرر هر صامی نفقانی الفه راضی اولسوه . کز لک بر کوز کوز ایه ده نام بوزی بر
 کوز در . و بر کوز ویتدی و کوز سادی ارماسیه . حقیقی حیات نفقه نفزنده بر کوزده بر کوزده شکیلده .
 بنار حیه کوز کوز ایه ده نام و حیه سی ده بخت کوزی در برب کوز اولقندر . چونکه بر کوز بر کوزده دنی
 کوز لک کوز لک فضا صیه . نفذسی نفذ ، نفقانی نفقازده . برده ، فولاده ، رسیه الفه ...
 نفیله ده معنی مائت جابیدر . و بر سوال اوزده سادات و مائتکده محافظه نفیله مائتکده اولات
 لهر قطع مفعولک لهر جری مائت فضا مسمومکده شکیلده . بر نفیله یار سوه دیال و با آناه دیار یبندکده
 و انیسیه کسیلک دیال آفی از مده دیالکی قیر مارده با سیه یار سوه کی مائتکده محافظه سی مائتکده اولاده جری بر
 مائتکده نفیله فضا مسمومکده . نفقانی یار جیلا سوه ، کیک یار سوه و بار اتم نفوز انیسیه اولمه کی محافظه مائت
 و سادات مائتکده اولیاه و یا تلف نفس فکله سی بولساده جرمه بود رکندر . فضا مسمومکده نام مائتکده نفقانی و فضا
 دیک اولد نفیله مائتکده بولساده و یا مائتکده محافظه ایدر ده سی احتمالی بولساده جرمه و فضا مسمومکده یار سوه . بنار
 بوز نام فضا صیه اولدر ده نه سیوب بالضروره نام بر مائتکده مفعول اولیاه مائتکده اعتبار ایدر یعنی ارسه و یا حکومت عدل
 ایدر استیفا اولدر بیلیر . فضا مسمومکده نام بر استیفا اولد یعنی اجماع بوزده مفعول مسمومکده استیفا سی ضمنده مفعول الله
 و مفعول عمریه دخی استیفا ایدر سیه اولدر . و با شقیه هیچ بر جز لازم کهن . لکه فضا مسمومکده ایدر یخجه ریز مفعول
 استیفا ناقص دیک اولدر مفعولده ارسه ایدر نفیله مائتکده باقیه نفزیرا بر جز استیفاقی سابقه اولدانه .
 مکرر و متونی ده اولد مفعول لازم کهنکه فضا مسمومکده نفزیرا جرمه اجراسی اولد و بالذات مفعول اولدر

شروع قیامت به حکم رکل، بخارز ایدیه، اندون اولنا به مقتضای اجماعی اوله و هو حیاتی که مستحق ثابته
ایمک اجموعه شروع قیامت. یعنی جان جان، کوزه کوزه باز بیده، عباد الله، کوزه عیفا و جموعه رکل جان
طوفان برامه، کوزه عیفا و جموعه اجموعه. باز بیده:

[فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ] فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ

بر کفارت. — یعنی فضاصل اول کرده بر صبر و در. بوند عفو و الله به بر وقیفه و زینت اولی
مفوضه شخصه فتنه عفو اید. صاحب صواب به مقتضای استیفا نه ده اسفا نه ده بالکدر. ارجال صاحب
فرزند طب و عمو اولنا رجه فضاصل باید باز. انچه طب استیک زما به اجراسی و فضاصل اوله به بر طلب
کتابه فرمه رکل، حتی عفو ایدی مذکور. شارع تقابل فضاصل اید کوزه طوفان و عفو عفو
زنجب و کوزه اجموعه فضاصل و کفارت تعبیر بید. بر عفو عفو اید به کوزه کفارتی عفو و سید اوله
بوند به صفت با صبر اوله عفو. چون بر عفو اید به حیات قازانده عفو. بر عفو به کوزه کفارت اید
ایستاده بر تراب و عفو اید. رکل که فضاصل فضاصل عفو اجراسی مطلوب اوله یعنی اجموعه رکل و لکم
فی الفضاصل حیوة یا اولی الالباب لعلکم تقون. در اول اوله به عفو اید فضاصل و بخارز و مستند نه به حیات نه
حیات بری و فضاصل اجموعه شروع قیامت. کرم فضاصل به بر اندون فضاصل. فقط بر اندون عفو اید به
بر حیات و عفو اندون. برابر عفو حیات با ناسی رکل. بوند اجموعه رکل و عفو اید و عفو اید
رها بوند بر کوزه کفارت و فضاصل فضاصل عفو اید و عفو اید. عفو اید فضاصل به حیات
عفو اید اوله یعنی اوله عفو اید به عفو اید. عفو اید به عفو اید. عفو اید به عفو اید
آنکه عفو اید کوزه کفارت کوزه کفارت عفو اید به کوزه کفارت عفو اید به عفو اید
ایده بوند اید فضاصل به عفو اید و عفو اید به عفو اید. عفو اید به عفو اید
کوزه کفارت. و من احیاهما فکانما اخی الناس جمیعاً. ایست بر حکم الهی بر فضاصل به عفو اید
بر فضاصل به عفو اید به عفو اید به عفو اید. عفو اید به عفو اید به عفو اید
ایده به حکم اید اید. [وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ] فَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

جو در بعضی اعطای اینست به ایشان بفرموده اولی الامر . در بعضی از کرده است به بعضی دیگر .
 — میزند فلان هر هفتی بر شش هفتی در هر یک ، از این تعبیه است که موصوفه لایقند غریبه فواید .
 الهی حکم اینست بجز اینست بر یکی ، بجز بر یکی ، باز در بعضی اعطای این حکم اینست به اولی الامر و بعضی
 هفتی در هر یک . بجز به بعضی بر شش هفتی در هر یک ، با اقرار و با تفریط اینست . فلان فلان ،
 فلان اولی تعبیه اینست به حکم و بجز تعبیه اینست به دلیل و الله تعالی اینست از ال بجز در بعضی اعطای و فواید .
 بنا بر اینست به حکم اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 فلان و فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 با تفریط و اصل فلان بفرموده . در بعضی از فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 در بعضی از فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 در فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ [برده از اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان]
 آورده که توراتی در هر یک آورده است — بنا بر اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 آورده بر دهان اینست . بجز به فلان اینست به فلان [وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ] آورده اینست [فِيهِ
 هُدًى وَنُورٌ] به فلان اینست به فلان [وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ] آورده که توراتی
 در هر یک آورده [وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ] مستفید به فلان در هر یک آورده و در
 [وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ] آورده اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 هدایت در هر یک اینست به — هر که فراموش . « ولحکم » لایق است . بجز به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 آورده از « هدی و موعظه للمتقین » « مفسر از تورات » مستفید به فلان در هر یک آورده و
 اهل انجیل آورده که نصیب ، هدایت در هر یک اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .
 برده بعضی است اینست . بجز به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان اینست به فلان .

در شریعت در منهای و بیشترین. مثلا عهده سوماده بخت عیالیه نزد اولاد است که شریعتی نوزاده و بخت عیالیه
بخت محمدیه نزد اولاد است که شریعتی انجیده. بخت محمدیه را اعتبارا بر وجود اولاد است که شریعتی ده نوزاده در.
و نه بر شریعتی مقوله و مستحق اولاد قری بر منهای کلی دارد که بوزن هجری مستزاد. و بر قرآن در. بر
مورد قرآن، ادیه اسلام، شریعت محمدیه هر کتاب است. هر شریعتی که است از ادیه و بر وجود اولاد است که هر کتابی
مستحق در عیالیه است که شریعتی جامع بر تمام منهای مقدر. و در رفع بعضیها فوق بعضی درجات، بنا بریه حکم
توکل کف و هر آنکه بقدر کل شریعت در منهای اولادیه را مجید. ما دام که الله مختلف را فرود مختلف است که
رسیده اصطلاح و نظام این بر شریعت در منهای کونیه رسیده و مؤلفی مقدر معدوم و عالم قیاسی. او مال و مؤلف
در شریعتی در روز اعتبارا مقدم اولاد شریعت است که ده شریعتی اولاد رسیده یعنی بهر طریق نظریاتی و هر
بخت است که اسدی طایفاری لازم که رسیده شبهه بریده ده مقدم اولاد شریعت مؤلف اولاد است که ده شریعتی
در عیالیه؟ عیالیه، علم اصول و در بختی تقییدیه بوزن موضوع بحث است که در. قسمی، ما دام که بر سوال از ده
عمرانه بر شریعتی مقید است. او مال و مقدم اولاد شریعت مؤلف اولاد است که شریعتی مقدر. و بنا بریه «شریعت
شبهه شریعتی لنا» که در عیالیه. دیگر قسمی است «شریعتی شبهه شریعتی لنا عالم تنج» یعنی بزرگ اولاد است که
شریعتی بزم ده شریعتی در. فقط مطلقا در. منسوخ اولادیه شرطیه و مقدر. بولا کوره انجیل و بخت عیالیه
در شریعتی اولادیه اعلام تورات نصا است که ده شریعتی اولادیه کبی قرآن و بخت محمدیه اولادیه شریعتی اولادیه
تورات را انجیل اعلامی مسلمانان ده شریعتی در عیالیه. و بنا بریه منسوخ اولادیه یعنی لغوی اسلامیه بر مخالف بر بنیاده
مقام بود و نصا و ادیه مسلمانان علم ایسی باز اولادیه مقدر. لکن تحقیقی سوزد. شریعتی شبهه شریعتی لنا از
نصرا الله و رسول = یعنی بزرگ اولاد است که شریعتی بزم ده شریعتی در. لکن علم اولادیه در. الله تا بنج
در برلی سنده نقد ایسمه اولادیه شرطیه. بنا بریه تنج اولادیه شرطیه مخالف بر بنیاده کافی در. قرآن و با
بجز در نقد ایسمه ایسمه اولادیه شرطیه. بر صورتی در که شریعتی مخالف بزم شریعتی در عیالیه و بزم شریعتی
نفسی میگیرد. بر بنیاده عیالیه قرآن امم سالف و تورات را انجیل مقدره نقد ایسمه کبی و قصور اعلامی از فرود کف
نفسیاده کوره در. قرآن انارده سنه در رسول الله بیان کوره اعلامیه لازم اولادیه کبی «قرآن و فدا حکم

و این صافیه که اولی سخن الهی است از ال ایته یکی شرع و سزاوارست بعد بر دینی اعظام مقرر نمائید و سزاوارست
 پسندید به انوار شایسته باشد. هیچ بر عهد فقه در شور و سندر. مملکت و لغز و فقه و فقه
 هیچ باز بر بناسه [وَاِنْ تَوَلَّوْا] شاید از بر بونی قبول ایتم بود با شرف سخن ایتم در [فَاعْلَمُ اَنَّكَ
 يُرِيْدُ اللّٰهَ اَنْ يُصَلِّيَ بَعْضُ ذُنُوْبِهِمْ] از زمانه بی که لغز و الله از نه با شرف پسندید
 کنایه بقیس سید بر مصیبت در یک ایتم بود. — که الهی اراده سنی کلمه ای احتمالاً اولی
 معلوم. — بر بعضی ازوب. الهی مکن قبول ایتم بود. هرگز همه حکم ایتم بود کنایه. — بوند بر صورت
 افاده سنی سوزنا و اسفاریه. اولی. ابراهیم نظراً بر کناه مراجه یار ایسی لایه کور و لایه یک بود
 بر کناه. — حق ز بر صورت مقرر کور و نه یک مقرر لایه پسندید و لا شبر. بنا بر عیبه ایفقه مقرر لایه
 و مقرر الهی قبول ایتم بود. بیون بر کناه اولی لغز و ایسیه. ثانیاً. بر سوزنا و بوند یک مقرر
 کنایه دارد. ثالثاً. الله زیاده لغز و ایتم مؤامنه ایتم فایساریه. «وَلَوْ يُوَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا
 مَا تَرَكَ عَلَى ظُهُرِهِمْ زِبَاجَهُمْ وَلَكِنْ يُوَخِّضُهُمْ اِلَى اَجَلٍ مُّسَمًّى». و با مقرر. فقط همه اولی فقه معلوم بر بنات
 بر حکم قبول ایتم بود کنایه واقع اولی. بوند لغز و مؤامنه اولی مقرر و بر بوند مقرر لغز و حال بر صیه
 معلوم و لغز و بوند لازم حکم. بر بوند لغز و باب [وَاِنْ كَثُرَ غَمٌّ مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُوْنَ] —
 اندک بر جوئی فاسق در معلوم و صیه بر بنات مقرر مقرر مقرر در. — دایته بوند
 لغز و که اعظام مقرر بلیغه مقرر حکم و صورت لازم دارد. و مقرر همه بر حکم ایتم بود و بوند لغز
 کرد لغز و اولی لغز و واجب. بوند مقرر حکم و مقرر مقرر بلیغه با شرف بر بنی با مقرر.

بر بوند ایتم [اَفَحَسِبَ الْجَاهِلِيَّةُ يَبْغُوْنَ] او هم در بوند لغز و بوند لغز

الهی حکم لغز و لغز و لغز. — مقرر و لغز. سارا لغز و مقرر لغز و لغز —

ما صیت حکم بر ایتم بر. [وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا] حکم و مقرر الهی و مقرر لغز و لغز

— الهی مقرر و مقرر حکم. الله مقرر حکم ایتم مقرر و مقرر لغز و مقرر حکم لغز و مقرر

اولی. فقط بر استفهام مقرر و لغز [لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ] ایفای مقرر اولی لغز و مقرر لغز و مقرر

برقعه کف و ریب بچینه بولناخ، قبدزه و صه اولان، برقالک مفر حکمه دهانوزدر ویکره جلیترار. «
 درایه کوره بوات، بی نفر ای بی فریقه بهوریری جینه کی قل دند سنده طرایی علیه الصلوة
 و السلام حکم طلب انیزرد و طرف رسالت سادات اید حکم اید بی سادات اید بی نفر ک بوسادات حکمه راضی
 اولیه روه جاهله عارفی و عهد تفاضل سوزنده برنماری سید نازل اولسه. بوسه نفر اید بهوریری سوزنده
 حکم محمدیه ایمانه و اتباع ائمه مطهره بالکنز زانه و محمد علیه السلام رکع کند و ریزد و کنار داریقی ارعانه کردی
 نزاری و شریف سوبای رضی طایب بوب علی الاطلاق حکم الاهی کف اید ک جاهله اعطای جینه نوسمه اید بی
 بیاه و ائمان اید حکم ایمانه ارعانه رغما کف، حکم علم و شرافت ارعانه رغما جهالت روه و استحقاق عذاب اید
 مواخذة الدیسه و سید موصی اید براب مضمون عمومیه نذر اید بر حکم بالکنز بهوریه مضمون اولایوب
 نزاری و سار و مقننه ده بر داریقی و بنار عمیه شریعت عام و مزاج هر دوی طایفایه
 بهور و نصارت کند و شریف نزاری ده طایفایه در بعدی اهلانسه و بهوریه مسکن جیه الام
 و قیفه لزه کی سوزده اید بی کر سنده.

او حاله :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
 بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّ مِنْهُمْ أَنِ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ • فَتَرَى
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَازَةُ
 فَقَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ
 نَادِمِينَ • وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
 أَنَّهُمْ لَعَنَكُمْ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 مَرَدُّكُمْ عَنْ دِينِهِمْ قَسُوفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

ذَلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ يُونُسَ مِنْ رَبِّكَ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ • إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ
 رَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ •
 وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوعًا وَلِعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • وَإِذَا
 نَادَيْتُمُ الصَّلَاةَ اتَّخَذُوا هُزُوعًا وَلِعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ •
 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقْتُمُونَ مِثْلَ مَا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ
 وَإِنْ أَكْثَرْتُمْ فَاثْقُونَ • قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ
 مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ تَفْرِدَةً وَالْخُنَازِيرُ وَعِبَدُ الطَّاغُوتِ
 أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ • وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ
 دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ • وَتَرَى كَثِيرًا
 مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ الشُّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ • لَوْلَا يُنْهَاهُمُ الرَّبَّائِيُونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمُ وَأَكْلِهِمُ
 الشُّحُّ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ • وَقَالَتِ الْيَهُودُ بِلَا اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
 وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا أَبُلْيَاكُمُ الْمَسْئُومَاتُ يَنْفِقُونَ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
 مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَآلَقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
 فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ • وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا
 عَنْهُمْ سَيِّئِينَ وَلَا دَخَلْنَا هُمُ حَبَاتِ النَّعِيمِ • وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ
 وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
 مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ • يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ

مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ • قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَكِن يَذُنُّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
 مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ • إِنَّ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّضَارِیُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمُ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا
 وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ • وَحَسِبُوا أَنَّهُ لَآ إِلَٰهَ تَكُونُ فِتْنَةً فَعَصَوْا وَصَمَوْنَا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمَوْا وَصَمَوْنَا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرَتِنَا يَعْلَمُونَ • لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ
 رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّكُمْ مِنْ يُشْرِكٍ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا النَّارُ
 وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصَارٍ • لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ
 وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ • أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ •
 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا
 يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ •

نَاسِیْنِ

ای درجہ ایمانہ ایڑا! پھر دایہ نصاریٰ یا طوئیہ، اور انجیل پر رب ربک بارائیدار،
 ایماندارہ ہریم ازخہ بارہ رانمہ ایڑہ محقرہ ازخہ معدورہ، اللہ بے ظلم ایڑہ طوئیہ ہریم ایڑہ بار •

اولئك اجموعه بوجه نفاذ علی اولاد نوری که در رسد که از آن اجمعه قوس طرور در ، نه یا ایلم زنده
 ردورک با شیزه دوم سنه قوس طرور در ، مأمول که الله یا تنه او فنی و یا زوالا پسند به امر
 اماده ای بوی دره نفلر نه کیندم رکینه شیماه اولور • مؤسزده ها ، دیر ، سوزی
 ارسکه برابر اولر قریه اولانجه بندید الله بمیه اینر ؟ جوده جابا اولد قریه بوسنه کیندم ده خیر اجمعه
 قاریر • ادا بویه ایمانه اینر ! اجمیکز دیکیم دینده دوزنه دوسیه : الله اولد یزیه اریه
 قوم کینه جک که الله اولر سوز ، اولر الله سوز ، مؤسز قاریشی بویوز آساینده ، کاز قاریشی
 ماسد بویاریه ، الله بولنده مجاهد ابرر ، دی اوز امانک لوسنه فرخماز ، ایسته اولد ^{فضل} فیله
 اونی دیکینه دیر ، والله داسد ، علیر • سن دیکز اول الله صوکره رسولی ، صوکره ایمانه
 ایتسه اولد زور که نماز و ردام ابرر در کوع عالنه زلات دیرر • ولکیم الله دیرلنه ایمانه
 اینر یار اولور سه شبه بویکه الله عزیر اجمعه غالب اولر جفک • ای اجمعه ایمانه اینر ! نه اولد زور دال
 کتاب دیر بندر نه دیکز اکنجه وار بویانیه برینه قوتانری نه ده دیکر کازرد دست طومایک ، الله به
 نور فیک اگر مؤسز کن • نماز ازان اولد زلفک زماه اونی بر اکنجه رادیر برینه قوتانری ، بایسته
 اولر معقد دارین بر کرده اولد زنه • دی دای اهل کتاب من صرف مؤنک اجمعه زنده فرسند نمویکن
 بر الله ایمانه اینر کبی لهم کذب و اینر حینه لهم رها اول اینر حینه ایمانه اینر نه ، سن ایسته اکتز
 فاسق • دی که : نه الله یا نه جزاه اوزنه رها قاسینی خبر دیریم می ؛ اکتبه که الله کیندر
 لغت ایتسه ، غنینه افراتسه ، اولر یاموز ، غزیر و طافه طایانر بایسه ، ایسته بوز موفیه
 رها قاسی دوز بولر رها صایفیندیر • نه کله طرزه ده « آنا » دیرر ، حال بوک کاز کیندر
 کاز حقیقندر ، اکر کتم ابریر ابریری ایسته الله کیندر نه رهای بایر • اولر ده بر موفی کورده
 کناه کیریک ، فلم ایتک و عرام مکره سمت بایر بایر ، هر حاله نه قنا بایر • باری ربانوت
 و احبار بوزی کناه سوب مکره و عرام مکره نه ایتیر : نه قنا صفة ایتسند • برده بویر « الله
 الی باغنی » دیرر و دیر طریقه الی باغنی و طعونه اولر بر ، غایر ، اولد ایکی الی ده اجمیه ، دیر دیکر کبی

کنند پسند اول ده بر صوبه رسول گرد. آناسی در بنات طوئی بر قاریه. آبکی ده یک بر روی. باوه
بر آید عزی و از ره نعل امیر آقا بنور. مکره ده باوه از ره نعل میر میرور. ●

[لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ] بود و نصاری اولیا، اتمان

انیمیک. — از ره ولی اولایک رک. از ره ولی طوئیک. اعتماد ایرد ده بار طوئیک،
بار دانه انیمیک. دلا بندیه، مالدیه، معاندیه راجعت اتم. اولیا اسر باجه سوبه طور سوبه
از ره مضمی باجه ابی کال صفو اعتماد ایرد ده کنیز و نایر یایک. والهل از ره بار در ره
ایرد ده بار انک کی صفی مضمی معاشریه طوئیک. طوئیک اندیه دوستمیک. هواریه اشتراک انیمیک
(سوره آل عمران صیفه ۲ باوه) «کور و کور» «لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ» جور دانه

«لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ» جور دانه. «لَا يَنْهٰیكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِیْنَ لَمْ یَقَاتِلُوْكُمْ

فِی الدِّیْنِ وَلَمْ یَخْرُجُوْكُمْ مِنْ دِیَارِكُمْ اَنْ تَبْرَھُمْ وَتَقْتُلُوْا اِلَھُمَّ» در. بنار علی مؤمنر بود و نصاریه

ایله اتمک. در سنه باجه. از ره ولی الار اتمک نهی دمنع اتمک رک. از ره ولی اتمان

ایله. بار دانه اتمک نهی اتمک. جز از ره مؤمنر بار اتمان [بَعْضُهُمْ أَوْلِیَآءُ

بَعْضٍ] خات بعثد بعثد رک. بر برین بار اتمک. — یعنی بود برین

نصاریه بر برین بار اتمک. نه بود کنیز اتمان بار اولور. زره نصاری، بوزل

در سلفد کنیز نهی سلفد. بود عیسی آسانه رک بعضی بنده در. [وَمَنْ یَّقُولْ مِنْكُمْ

فَاِنَّ مِنْهُمْ] در مؤمنر در عیسی از ره بار طوئیک دی طوئیک شبه بود که ادره از ره در.

— از ره مؤمنر. از ره مؤمنر فایمک. او از ره مؤمنر رک. از ره مؤمنر فایمک.

نتیجه اعتبار از ره صایم. افزه از ره بار اتمک. جز [اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ

الضَّالِّیْنَ] الله طوئیک یعنی طوئیک طوئیک طوئیک طوئیک. بنار عیسی بود و نصاری ولی اتمان

ایزدده از ره اولور. باسنی طوئیک طوئیک.

ایمده با محمد ! [فَرَحَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ] نبی زنده مرده دلاری —
 سوره بقره نوح بائنه ایله — ایله ای دانی ساقی کوردی کوردی کوردی [يُكَارِعُونَ فِيهِمْ]
 بود و نصاری ایمنده اوزون موالده و عادتند باینه فیدل قورسور [يَقُولُونَ نَحْنُ أَنْتُمْ بَنَاءُ
 دَاوُدَ] قورقارنده دور علیله روز ، بائنه بر صیبت ایره —

داره ، دینایه بائنه اوجنده در نوب دلاله صیبت و انقلا بیکدر . بوز افری صابره امان ،
 مقل غلبه سنه ، اسلامک تعالیه بل باغلاز ، زمسه بر انقلا اولور دیردی دولت کفار کیمسن در سوز
 دادیه بر حالده اوزر استغاره ایره بیهکی ره امید ایره و بر امید اوج غزری بناهند نه بوز اولور
 اوزره بر صورت اقتدار ایرر ، در بوشه کویا بر مارله زمانده سلطه بر هفت اینک فکر بر عاتقه ایضا
 بوز بوز بر سه کی کوردی ایندر . حال بوز موقتیه رسول الله موقتیه دریه اسلام موقتیه
 شبه ایرر و اعتدال و انقلا بیسنه طولا سیرر . روایت اولور که بوسوی رئیس ساقیه عباده ای
 سویمدر . بخ قنقاع بودیری رسول الله محارب بر صیبت افری زمانه عباده به صلات رضاه عنه
 " بنم بودیرده یک هیوه درستم دار نقطه به بوز در دستفردنه الله در سولنه بوز ایریر ، الله
 در سولنه عرصه مولات ایریرم " دیندی . عباده به ای ده " به ایرر بر آرام که دوارده نور فارم ،
 دستدره و از کیمم " دینسه و بر ایند نازل اولدر .

ایر اما درک برکی احتمال ایمنده کند بینه بائنه کیم به بار اولیا زنده ایریکه مکده ایله
 [فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ] الله رسول الله سلطه فتومات دیاسار
 صور بر تاسیه اسانه ایریرسی و بافرز بائنه بر ایرر اوردست دیکرینه خاطر و خیال کیم بیکت
 دیریررسی و بناریمه [فَيُضِجُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ] بوز ساقی کوردی
 کیندر دهر شیدانه رسم اولدی یک بائنه و الله در ها زیار یا قول بر احتمال . " که بودیرده الله
 الله قدر بوز و نصاری اندک قدرت و انقلا قور سیدسته بر بجه حد زانده اقرب اولاده بود و الله
 ایرر کسب نطق ایره بر احتمال تحفه انبیهی زمانه بوز بر حاله کورده مؤمنده دیر بیکت ؟

[وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا] او زمانه ده مؤمنان بر منافقه اشاره و بزرگ ابداً
 در مغلوب در پناه در سینه فطاباً بزرگ فاری و بالکند از آنزه در کرد [أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ
 أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ] عجب هر ماله سزد بار از فریه «لن قوتند
 تنصیرکم» ویر - کومیدند نه بدید میسر الله قسم این سوز میرد؟ - «باقی از اولیر»
 [حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ] بویه عملدی، بویه ساعیدی بوشه کتیدی ده هسویاب
 رها سازدیر. - نه کیم سرده نک بونا یسده «ومن یکفر بالآیمان فقد حبط عمله وهو فی الآخرة
 من الخاسرین» جور ولسه ایرد.

ماصم، مزه، کسائی، هلف قرائتند و داستانیه دلامک نفید «و یقول» مانع
 به کسر، ایه عامر، ابو جعفر قرائتند و دارند «یقول» او نوکر ایسی ده سوال مقرره جواب میداستنی
 دمن بررد. ابو عمرو، یعقوب قرائتند ایه و او مطف دلامک نفید «و یقول» او نوکر بود.
 یسجوا «او زینه مطلقه» سوکنده کی «حبطت» فزه سزد «هولاء» ده بر جبر استقام تعجب
 نموننده داخل اولر ده مؤمنان مقررند اوسیه محمد. و بونفرد ده معنی «او بونفردیر!»
 الله قدرت بانی که بویه ساعیدی نه قدر بوشه کتیدی ده نه بوی غمرازه در سیدر؟ «دیک اولر»
 فقط کرسد دیک و جبه بوند عاقبت مالی نمین ایه رأسا بر کلام الهی، بر جبه مستانف اوسیه دها ضرر.
 ایسته بهر دضارای اولیا و انما زایمک بر بونفاده کی بر صه فلسفه نشات ایه وارتاده داعی اولر.
 بوند ده عاقبتی حبط عمل ایه غمرازه صیه مابقه برسی اولان. چون ارتداد جزای بود. کوردیور که
 «زایت» جور ولامسه «فتی» جور ولسد. برای استقبال راسترا نفید. دیک که بونف
 صافی عیار دعو مستقیم عیار و اسالی بر صیه دفعه کورد و جبه و فرعانه. بوند بویه محمدی ده عیال
 رزادک مالدیه کیدر [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ] - مانع، ایه عامر، ابو جعفر
 قرائتند «من یرتد» [مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ] - جور ولسر که بویه بونف قرائت قبل الوقوع
 ضرر دیک و انما جبه سزد. ایه کعب، ضحاک، صه، قاره، ایه جریج و ساره و سیدر که

برآیت قیامت قدر بزرگتر نموده قطاباً نازل اندر . یعنی برآیت مسیحی خاص حکمی عام اولاد دیگر بعضی دیگر
برسب مخصوص و بر واقع مخصوصه از زین دکل لغزیده طرزیه محرم نموده عیال اولاده ارتداد بر حکمی تفهیم
اجوبه نازل اندر . مغربیه بر راره برآیت اجباریه منسوبه اولاده از راره بلاغیه مختلف زنده در دفره
کلمه اولاد بر ارتداد دفعه سنده بحث اندر که ادعی رسول الله از مخالفه اول واقع اندر .

۱ - بنی مدیج ارتدادید که ریشتری زو محار و بنده اسیر کنید . بر بر الله ایدی ، عینده نبوت
ارما در بعضی بزرگ اسیر اید و رسول الله مأمور بر بنی مقارسه اید ، علیه الصلوة والسلام ده عینده الیسی
ساز به حبس و سارات بمنه یازاری ، الله تعالی ده ادنی فیروز دیمینک الیه لکون ایدی ، کجور به با صلیب قتل کرد
ادیکه رسول الله بونی قتل و یردی ، مسلمان سردار در بر داری کونی ایدی که وفات پیغمبری و قویوری ، عوکره بریح الاولاد
آفرنده ده عینده قتل کردی .

۲ - مسیحة الکذاب قوم اولاده بنی عیسف ارتدادید . بر کذاب ده نبوت ارما ایتمه ، رسول الله
شود یازمندی : « مسیحة رسول الله الی محمد رسول الله اما بعد فانه الارض لله فخرنا فی نفسنا لک . ارضنا نفی
بنم و نفوسنا » . علیه الصلوة والسلام ده شریع جواب دیرمندی : محمد رسول الله مسیحة الکذاب « اما بعد فان
الارض لله یورثها من یشاء من عباده والعاقبة للفقین » عوکره بر الله حضرت ابی بکر صدیق عوکره کونز در رب
عربا یندی و حضرت حمزه ذاک فانی و شعیبیه قتل اندر . و شعی « به جالها بنمده غیر الناسی ، اسلامده ده
سر الناسی قتل ایتیم » دیر ایدی .

۳ - طلحه به مویک قوم اولاده بنی اسیر ارتدادی که طلحه ده وفات پیغمبره عوکره لرزه نبوت
ارما ایتمه ایدی ، بر الله حضرت ابی بکر عاقل به دلید سوز ایدی ، بعد الرب طلحه منزم اولد بشارت ایدی
بعد اسلامه کندی و دیک کونز مسلمان داری که ابراهه محار باقی کجی چون محار بر رده الک کونز حضرت ابراهه کونز
دیگر بری فرقه ده پیغمبرک وفاتده عوکره ده حضرت ابی بکر زمانده ارتداد ایتمه ایدی که بونز :

۴ - عوکره به مویک قوم فراره ،

۵ - فرقه به مسیحة القسیدک قوم غلفانه .

٦ - ٢ فِجَاعَةُ بَدْرِ عَبْدِ الْوَهَّابِ قَوْمِي مُوسَى

۷ - ۶ مایه نوزدهم قومی بنو ربیع .

۸ - ۵ سجده بنت شذر و فوری ادلاسه نمیداد بر کسی که بوسه سجده نفسی سینه الکتاب تزویج

انجمنی، دفعہ سی شہور در۔ ابو القدر الدہلی "استغفر واستغفر" عزرائلی قاسمہ مخدوم محمد

أمت سبحان ووالاهامسيلة كناية في الدنيا وكتاب (١)

۹-۶ امتحان به فیسده نومی کنده

۱۰ - ۷ قطام به زیرک قومی بخاکریه دانی . اے تقا حضرت ابوبکر الیہ جوہ پوری فرقہ

مرتبند و استبدادی بنزدی . غماز لری دفع استی .

۱۱ — حلقه به اهل حق قومی اولاده غسانه که بر جلد ده حضرت عمر زاننده اسلامه کهنه و رفیق

اور رفی برتر فائزہ درو لای فصلا سائر نزقات یہ حکمی اکھو مجھ کہہ نہ یہ رہہ محبوب ار نہ از اربوب ہلا در دروہ

فایمسه ارد که فقهی مشهور در . کوردیو که بود فخر سار و فرزند برادر هالند فلامسدر .

جہلی اہل ایمانہ! سزا دے فرد و باجماعت تمہیں دیندے روز، ارتزاق پر سے ہم سبہ اس کو

﴿فَوَفَّيْنَا لِلَّهِ بِقَوْمٍ﴾ الله از آنکه بداند این دروغ بر این دگر بنوم کند و بگوید اولی بنوم که

(يُخَيِّطُهُمْ وَيُجَبِّئُهُمْ) قسم الله اذ نرى سهوهم و ما اذن الله سهوهم طاعته فوسا. وبيان

فاما یر . ارید بقوم کہ [اذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ] سوسد فایستی سذل یعنی متواضع ، ریبہ و رحنی

۱۱ اَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ هَٰذَا رِيسُ مِصْرَی، مَعْنٰی [يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] فِي سَبِيلِ

بجاء ابرار [وَلَا يَخَافُونَ عُقُوبَةَ لِأَعْمَارٍ] کرم ابرار نہ فرماؤ گے۔ یعنی کرم ابرار۔

نعم ر. دینار. بد صلا بتدیر. ایفان و قیفا انک لازم حدیثی نور دیری سناقد کی شوند بوند طایفه

توکلنے باقمانہ، دیر و قورید، صلیتھانہ، و صیفہ لرغیا یا یار۔ [ذَلِکَ فَضْلُ اللَّهِ] برعماں، بر دھن

ممننا الدھم بفضل دامانہ۔ [یوتیہ من لیشاء] او، بونی کیمہ دیرسہ دیر، دیرینہ رہ دیر۔

[۱] سباج قوم منہ خالری، یا خورد شہ ایری، مسیم دہ اوہا مولانا ایری۔ رہا اولادی اچھندہ بری بکناہم پری دہ بکناہ۔

بنا علیه هیچ برکت امید است که دوستم یزد، دوستواره لازم نیستد قوسما یزد، الله در بوی اوصافه مالک به
 قوم اولای است یزد، فقط بوی میرا آینه استحقاقه ده فله اینه یزد، انصار قدریه صایا یزد [وَاللّٰهُ
 وَاسِعٌ عَلَیْهِمْ] الله هم واسعه هم علیم، الطاف و احسانی هر دو، احسانه مانع و مزاحم بودند.
 اونی هیچ برکتی نقیبه اید من، اله امید من زمانه، اله اولاد من برده، اله اولاد من کبیره دره، اله دره در
 فله اید، فضل فله اید بوی اید یزد، زیرا ادره شئی یلد، بنا علیه لطف و احسانی کبیره دره صورت
 دره یکتی ده یلد، بر سر فله، بر حریت بوعزت راستقوله اید است یزد با شقرینک رحمتی اینه اله
 در دینه قوسما، الله سوکی سیفیدیه، مؤمنده با سه طرنامه، محبت و نصرت اید یزد، «انما ولیکم الله»
 آنکه سیبوره که ارتداد بر دینه منقرض اولاد یزدی کی بر قوم ده معبه بر قوم عیالت دکل، سر زارک
 ضرر زینه مقابل ارمه و ادرک زک اینه قدری موانع معارف استقال اید ادره، بیانه تر زمانه زمانه یزد
 کله عید واسعه کله الله اید اسلام خدمت اید جلد مندر انوار امارت ذکر که ذکر اوصاف بوزن اوصاف^{منزه زنی}
 در جهت و هدایتی تشکیل اید، بنا علیه بوزن هبات مجموع سنی انجمه علیم اولاد اله تعالی یلد، فقط درک فله زینه
 عوکره درک بعضی آثار، نظراً فله زینه اول بهندری نقیبه و تصور مکنه اول بید مکنه مغزیه بوزنی
 قید اید یزد.

۱- حضرت مسیح، قناره، صفا، ایه جریج و یزد در که بوزن ابوبکر و اصحابه در، هر یک
 رتبه بوزن عربا یزد.

۲- ابوبکر، عمر و اصحابه در، زیرا رسول الله صوکره مجاهدات بوزن خدا فخرده
 واقع اولی.

۳- سدی دیکتر که بویات اولاد افسار عقده در، زیرا اولاد کفار چارشی رسول الله نصرت
 و اظهار دینه معادنت اید بوزن در.

۴- اهل عید، زیرا مالک مستدرکنده سند صحیح ابر روایت اولاد یزدی ادره بویات نازل
 اولاد یزدی نه ماه علیه الصلاة والسلام ابوموسی الاشعری رضی الله عنه اشارت بوزن در، «قوم فداء بوزن قومی»

داغدار شدند. دیک که او فرموده بر نفعت نذری بماند، کفر نغز از دوزخ کیدار بر موفقی الهی
 کوزه و مکی دیگر بر قوم زن انچه مجبور اولد جعفر. و کیم بیدر راس و عظیم اولد الله یانه نذر دهانه نذر
 کوزه و جعفر. ایته نابورنارید. «اذکرو انعمه الله علیکم» تذکره بری کلمه در هار راس اید.
 اولد بیا نمت سیاه رسته نغز اهل مال بر نفعت ده طریقه نغز.

بنامه اد مؤمنان، دیک نذری بیدر. هیچ بر نوره انصار قبول انچه بیدر راس منتهی. بر نغز الهی
 بر بیک مری بر انچه ده بانف نغز مولا اولد آرد سنه در نغز. [اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا] از هر مناسبه دیک، ولی الارز، مجب، نامریز بانفسی کل انچه الله و الله
 بقا رسول، و الله در سوره بنما مؤمنان. [الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 رَاكِعُونَ] اید مؤمنان که الله و الله ارزیه بوبه الارز کفعل بر کوزه ناز نغز الله و الله
 انقار ایدر مسه فیارب زه نغز دیرر، با نغز کوزه اولد نغز ماله زه نغز دیرر.

برایت سبب نغز منته بر نغز رایت دارر. اولیسی، عباره به صامت منغز نغز بالار
 نقل ایدر سوزی در مؤمنان مراد عموم. انجیسی نغز نغز رایت کوزه منغز ایدر. انجیسی
 عطا نغز ایدر عباره رایت کوزه منغز عیس. ابوزر در ده «بر کوزه مجبده اولد نغز نغز
 بر سائی باری سائل اول رسول الله کینه کیم به بر نغز دیرر» ربه شطای انیدی، منغز علی
 ده نغز نغز دیرر در کوزه ایدر، سائل سر به بار نغز کینه بر بوز دکی ایدر انیدی، ایدر نغز آلدی،
 رسول الله باقیور دی «اللهم فردهم ثم موسى سنده» و با نغز لی صدری... الی... و اشک فی امری،
 دیر نیاز انیدی، سنده «سنشد عضدک باخیک و نجعل لک سلطانا» دیر نغز ایدر ازال بوزر
 به ده بفرز کیم، بنم ده سینه کفیلک دیر، ایشی نغز بوزر، به ده کیمه مای و زیر باب،
 دیر نغز آرد نغز دیر «دیر» نغز بوزر ایدر انچه ده جبرین نازل اولد «یا محمد! اقرأ انما
 ولیکم الله ورسوله الی...» دیر «دیر بر رایت دارر» بر ایدی رایت نغز «والذین امنوا» ده
 مراد نغز منغز دیرر اولد ده بوزر نغز بوزر که شیم منغز عیس امامی سنده برایت ایدر نغز

ایمان اینست مقرر . شبه میوه که ابرو بر روی . والذین آمنوا الذین جمله هستند . فقط بالذکر .

[وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ] —

حزب ، لفظه بر ذائقه رایج تابع ارباب کذبید برابر بر نامه اصحابید . که کذب بری نصیب ابریه رایج

ایمیه طریقه کتب کبر در مکتب . حزبیه ، عنوانی مغربیه سبغه ، انصاریه ، اربابیه ، جنبه

دیه مختلف تعبیر در نفس اتمندر . یعنی موقت غالب از ذرات مجموعه الله در دلی دیا الله

بار بحدود دیا الله طرز ارزی ، اه فرزند . اصول دین اهد . در برین معنی مورد دیا موند .

برند ایمیه [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ

الَّذِينَ آوَتْهُمُ الْكُتُبُ مِنْ قَبْلِكُمْ وَكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ] — کور دیور که اولی نخی صورت عمودیه ده

بالک یور در انصاریه مضمون اید . بر ر ایه نهی علی العزم لغاره . من تقیم ایست . دعبه زمانه بر نخی

اهل کتاب دعبه سدی استندار استخفاف ابریه تمهید ایست . بوند سب زدند دینیه که رفاه

ایه نه یایه سوب بهارت ظاهر اسماء ایست . مسامحه ایست کج کور شد . صوره منافقانه کج شد مسامحه

برای تم کج کرد ده بزره مورد دارسه ، برایت بوز مفعله نازل ایست . سوار ظاهر اسماء کر در نوب

بالک کف رفاه طایفه ، دینی مقام حسبیه آلت بایمیه ، دینی اکلمه دار بر عبادیه بریه قویقت . در بونقه اول

افرا اسلم ایرک مسامحه ایست نه ساز صمیمه ایست نه دونه کز ره قدرت صوب ایست . بیغ سب

خاص اولفد بر ابر حکم عامر . در نوع استندایست . بوند ایمیه بر اولفد نه صوره استندایست بر نوع کفونی

بیایه ایست بویطیه :

[وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوءًا وَلَعِبًا] اولفد نه در دست نماز

ایست بیک که نماز نه ایست بیک ، از ایه در نور بیک رت از ازانه دیا نماز اکلمه دار بویه بریه طونار استندار

ایست [ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ] بوره بزرگ مقلد بر قوم اولفد نه نشاء ابر . — بو

مقلد لفظه جمله هستند که معانی ها کور فرمودند . دیگر در ده تمهید ، صلات و صلوة هائیه بر کس

مقال کوزل از اندوه فرمودند .

انواع ابره تحول، سه صورتی و مفقود ده مسافت اعتدالیه ابره برابر مسافت جانبیه بی انباج ابره تحول که
 بر سطح حقیقی و غیر تغییر اولی است. مسوخی اولی از رده تناسل املات، بار عمیه مایه و دهنه بر اولی در یک
 انواع حیوانات مایه و دهنه بر تناسلی یا بار بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 محکم اولی در یک رطل. معانی انباج مایه و دهنه بر تناسلی یا بار بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 دهنه بر تناسلی یا بار بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 بر جواب و انذار و تقیه ابره، آینه لغتیه غلبه، غلبه مایه و دهنه بر تناسلی یا بار بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 کومند بر یک رطل که بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 و یک رطل که بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 تقیه ابره، تا با تقیه ابره املات غلبه املی یا بر یک رطل، آلام و مصائب اجمیده قبول یا پذیرش، تا با تقیه ابره
 کبی بر انباج مقدی، قرار منبت، صافیه کار، بر باسه زکی، انباج ابره یا بر یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 حقیقیه نه یا بر یک رطل، تقیه در یک رطل که بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 تناسلی و با تقیه ابره، بونی بر یک رطل، تقاسی طریقه کیه، لغتیه یا بر یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 بر ربانیت قبول ابره، مستند، مقهور، بر جانب و ربانیت تناسلی اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 ابره سوره بقره ده، لا اکراد فی الدین، آینه باره، «و عبد الطاغوت» عبد، فعل ماضی اولی در یک رطل
 «لعن» دیا، غضب، به ماضی اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 ترکیب اضافی اولی در یک رطل، «و عبد الطاغوت» اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 یقظ و زنده مفسد.

بر [وَإِذَا جَاءَ كُفْرًا... يَكْفُرُونَ] او شوند؛ سوره طه در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 سوره نور در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 بر یک رطل که بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه
 [وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ] بر نوع اولی در یک رطل، مسافت کلیه اجمیده انقراضه و عقانیه

وَالْعُدُوَّانِ وَآكَلِيهِ السُّحْتِ] اتم، عدوان، حرام، بگویند سواراً تو را بر این در.
 که با اینهمه، کفایت کند اینک، ظلم اینک مردانند، رتبه ده ستم که باز سالارند.
 («سماعون للكذب واكلون للسحت» بانه) [لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] بویای نری می! ...
 [لَوْلَا نِيَّتُهُمُ الرَّبَّ يَتَنَوْنَ وَالْأَجَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمُ وَآكَلِيهِ السُّحْتِ] بایوید یعنی
 باشد زده بر اینک ارعاسند بر نامه ادبای بودی، بسیار دینیه هماری بوزی بالا بود بگو
 نهی غیره را ... فقط این بودی، دانی سوت ابرار سوء زبوع ایر بری [لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ]
 هر حاله بر اینک رقی یک نای صفت ... — در یک که بوز بونی صفت آواز آید، یک میری
 بسیار صفت در سدر ... رتبه سوتیک اساسی بزرده در ... و صفت اخلاقی، دینی بوزان
 بوزر ... طاعت بوز اینده در ... راقده سلبی که بایونیک سوتی اجمارده در ظاهرند ...
 ریدر که زانده ای بویج ایر آید اینده ال شعیسی، ال توفیقی بود ... ابه مبارک حضرتی ده
 بر اینک مضمونی سوتی ابرافار آید.

وهل افسد الدين لا الملو ك واجار سوء و ره بانها

[وَقَالَتِ الْيَهُودُ] بودی [بَيَّنَّا لَهُ مَقْلُولَةً] اید الی باغید، صفتی، ریدر.
 — بوزن سحر در ... صفتی، ریدر کی نفره فار در ... در اینه رینی یا امان و باز عمده استیگی
 انقاره و اسامده ایره من، طاردر، بود رتبه دیر من و یک اولیگی کی ال صفتی، طبعی و غیر ال
 دارد ... در یک اینه من، اینه بزر یک ده اولیگی ... یعنی با طو رتبه طو رتبه نفی بودر ده دیا نفی رتبه
 ال بر این نفی بودر کنایه در ... ساد بر غل به تعبیر نخل و ساکره، بطی به ال اید نفی کی بودر در مرده
 کنایه در ... دادند اجمیر حقیقه ال بولرینه سرفقه ده استعمال در نور ... سازر ال باغی رتبه ال
 صفتی ریدر آراسته زده دارد ... ال باغی ال طایفی کی برضایقه، فقر و باغی و مانع افاره ایر ...
 ال صفتی ای اساساً به طایفه یا فرز اولیگی بار بر معنی مدافعه و تحفظ به رتبه در رتبه در که
 طو رتبه طو رتبه نخل و اسامی حلی افاره ایر ... زیرا کنایه یا برتبه دیا برات لوازم استعمال دیگر.

اینها الله واحبائه . در یک طرف کجی مخلوقات تو ربیع انیس که از طرفه افره در یک کجی ثواب و عقاب بایا به جنت
و بر صورتی باغ عدن است ، عبودیت و احسان فایده طایفه اولی و بار عجب بهر درون بونی بود به یوب و عجب
که معلوم به نخل و مساکین و ستور اقتصاد انما از آنجه که لازم کلامی قدر به در شد و بر قدر آنکه الله
هم رحمت به ما یوس و هم فضیله ای به اولی و در آن صفت ساری است ، و الحال ، بد الله مغلولة ، شد
[غُلَّتْ اَبْدِيهِمْ وَلَعُنُوا بِمَا قَالُوا] کند الله باغ عدن است و این سوره شد و سوره که در معلوم شد
الله باغ عدن است و سوره در معلوم شد . — بوفته با بر سوز زینک سب و سببی افتاد و با بر سوز
عبدی به نخل و تعلیم و تقیه ای به بر نشاد .

[بَلَّيَا مَبْسُوطَتَانِ] غایب ، الله ایلی به آید . به حال ده ایله به جدول ده .
حالت در نخل و در عبودیت طلق . عاجز در کار طلق . [اَيُّفُوْكَ كَيْفَ يَشَاءُ] نفس در به
در انفاقه ای . ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در .
ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در . ایستاده در .
هم زان به مع الاطلاق . نه در یک محبوس در نه در یک مکد ، نه در یک عتاسی تو کریم ، نه در یک عتاسی تو کریم
نه در یک عتاسی تو کریم ، نه در یک عتاسی تو کریم ، نه در یک عتاسی تو کریم ، نه در یک عتاسی تو کریم ،
اراده کرد نفسیه ای به فائز الله از زنده در ، آنچه از اراده ای به فائز الله از زنده در ،
هیچگاه بود بولایه صبه از لاف فاله در معلوم از لاف در . « يَرْزُقُ مِنْ شَاءَ بِغَيْرِ حِسَابٍ » . « يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ » . « وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبْغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرِ شَاءَ » . « قُلْ اللَّهُمَّ مَالِكُ
الْمُلْكِ تَوَكَّلْ عَلَى الْمَلِكِ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتَعَزَّزْ بِتَشَاءِ وَتَذَلَّ مِنْ تَشَاءَ بِدَلَا الْخَيْرَانِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ »
تو لیل فی النهار و تو لیل فی النهار فی اللیل و تخرج الحی من المیت و تخرج المیت من الحی و ترزق من تشاء بغیر حساب .
« وَمَنْ يَقَالَ اللَّهُ بِحُجَّتِهِ مَحْرُجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ » . « اِنَّ اللَّهَ هُوَ الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِّينِ » .

تنبيه — انما اشارت اینست که مجد سازنده « فذلک الی امیر » و بنده یکی زمانه معلوم که
بر تعبیر کرده ال کلام شد و در آن به معانی نفسیه این است و الی امیر و یکی همان محبوب سید بهر کجی « سخی » معنی

فرآه الله یا سارا یسه ادر یعنی و . ایسر کثله شی . موصیبه یا اللہ بزم بیدیم جسم مفوم ادر یعنی و
عقد و عقد معلوم بولند یعنی هر یک از اللہ بی دارد و به ایمان ایر . و موقتی علم الی بقولیه ایر .
تفسیریه قاضیخان الخ یعنی متساویانه طایفه ر . ما یعلم تاویلہ الا الله . میسر . فقط
مکرر و به بعضی جسم قدر . اندیک هر یک شکلیه بوزن محکما ترنفا لدر بزم مقایسه مناسب یعنی ادر تاویل
و ایضا نمون ایر سدر . لغت عربیه « به » کلمه سی و هجده مختلفه ادر . استعمال اوله کامله :

۱ - معلوم اولایه مفوم مفوم اسمی که لا بیده و لا قولتو غره اولایه ایر .

۲ - لغت معانی ر که جفته اباری قولد بیدر . کثرت اباری منلایه مندی . « لغت عربیه

بر اندک علیها » ر بیدر . ساز زده بر بعضی یک متعارف ر بیدر . فقط « اندم البذلک التذاتیایم »
ر بیدیک زمانه ر عقد و معانیذ ساینده و بعد اولور .

۳ - قوت و قدرت معانی ر . نه کیم « اولی الابدی والابصار » ذود القوی والعقول

در تفسیر ایر . سبویک نقد ایته یکی ادر . عرب « لا یلک برها » در لک مقصد کالنه در تفسیر .

یعنی سند بر لک تر تده بوزر « ر بیدر . ساز زده بر بعضی هجده متعارف . شد « ال الیه

ارستون . عرته دار بجه بوزر « ر بیدر که « قوت قرینه ارستون . آنچه الیه تر تده ارستون بهیم

بر قوت بوزر « ر بیدر . کذلک « فلانک بوزر الی دار باخورد یا یعنی دار « ر بیدیک زمانه ر تاویل

صنع در فعلی دار ر بیدر که بوزر ترن معانیه سقر مکرر . بر هجده اوله ادر ساز زده ال . الت

دواسطه اجماله معانی ر قولد بیدر . « بواسته فلانک الی فلان » فلان فلانک الی اباعید .

ر بیدیک زمانه بر بعضی نقد ایر بیدر . بر استعمال مریم رده و بوزر ر بیدر .

۴ - صلاح معانی ر . « تواراضی فلانک بوزر » ر بیدر که تحت مکنده و با تقدیر

در یک اولور . نه کیم « الذی بید عقد النکاح » در یک نظام عقد ایتم صلاح صینه مالک اولایه ر بیدر .

۵ - شدت عنایت و اهتمام معانی ر که « به برنی الیله بایرم » در یک کنده بایرم در یک

اول یعنی کجی اعتنا ایرم . یک مفوم صورته اهمیت در یم بنا و عید بجز بوزر بر بعضی رارر . در یک ده اولور .

آدم مقننه « خلقت بیدی » جو رومی بود جهد بر سرف مخصوص بیان.

ایسته الله تعالی بربت اولاده برده اولای معارفه با سلفه لیس فابل سوا مقرر. ابو الحسنه الاشعری
رحمة الله علیه بعضی اقوالند و میسر که « بر ایه ذات ایه ابرقائم بر صفت که قدرت بر سلفه در دصفا و صفت
نکویه بوندک سانه در. » الله. فقط اسفندیک نکویه صفتی قدرت صفت ارجاع اینکینه نظر ابرویه
رسمی بر مظهر قدرت رکل بر قدرت خاصه در معانیه فقی ایه بر یسیر. اکثر معارفه الله تعالی مقننه بر
قدرت بر ریاضت عبارت اولیفته فائل اولسدر. نکته « بلیداه مبسوطان » ده بر با صفت جزیانه
بصح ده لزوم بوند. زیرا بو، بهر ک کنا یسه نه کنا به ابر بر وجه معروف بر جواب اولیفته جهند بوند
بینیه مجد اولاده مشابها به اولار فقی و بار عمیه بوراره کی برده بر معارفه بصح بری سوا مقرر اولیفته ده
جو در قدرت طوری به طوری به ترکیب معنای کسائی اولیفته اولیفته اولیفته اولیفته اولیفته اولیفته اولیفته
طولای بوراره اولیفته ایکی قدرتی زدیگر. ریم بر سوالی بر مکرر. زیرا نتیجه بالارده افطار
ایر لیک اولیفته معنای ترکیب نظر اولیفته سالفه و ناکید ابریز. معانی « کلتایدیه جمین » حیدر اولیفته اولیفته
کی بوراره ده بر ک کنا به رده قطع نظر بر معانی سوا مقرر ایله لازم طریقه ایکی بری بر سلفه
برده بر نفس اولیفته اولیفته قدرت الیه بوند جمال و مبدل میبندنی اکلاسه اقتضایر. نه کیم از مبدل
کوسر مکرر اولیفته جو رومی که :

[وَلَیَزِیْدَنَّ کَثِیْرًا مِّمَّنْهُ مَا اَنْزَلَ اِلَیْکَ مِنْ رَّبِّکَ طَغِیَانًا وَکُفْرًا]

و هر حاله رجه سلفه ابرویه برایت ترانه او بهر بریده بر مکرر طغیان و کفری آریه مقرر. —
بعد از مکرر اولیفته دهها ایراد کیده مقرر. زیرا الفقه کسب استقامت اتمیه اولیفته. هر چه الله ان بطهر
قلوبهم « مانه کلام الله ظاهر. فاندک لیسای فقیه سلفه بر سلفه ابریز. هدی للمقین »
« یصلیه کثیرا و یهدی به کثیرا ». « و تنزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنین و لا یزید الظالمین الا خوارا »
فقط بر مکرر کفر و طغیان از سلفه بر مکرر بریز. مقرر [وَالتَّیْبَانِیْنَهُ الْعَدَاوَةَ وَالبُغْضَاءَ اِلَی
یَوْمِ الْقِیَمَةِ] بر. بر مکرر ابریز [کَلَّا اَوْقَدُوا نَارَ الْخَرْبِ اَطْفَاَهَا اللهُ] بر. — بار عمیه

برز هیچ بر زمانه صفتی بر نوت و عزت بول ما زار . [وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا] بر بوزنه
 را ما فساد را بلیسید لرز در . [وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ] الله ایست بر سر دوز . سبب بلیس
 اول از نیک جزا نسی و بر . دو بر یک ایموه بر ندرق باغی رکدر . اولی و نعیه ، نعییه ، نعییه بر رده ابر .
 بر نطه بار بر رختی رده بانی رکدر . بر نیک ایموه [وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا]
 اهل کتاب فساد را می اندکد توبه را اولوب ایمانه واقفا ایست بر فساد را میانبوب بر حمته طالب اوله لرز
 — بوزنه کو نو نطری ایست رکدر کبی طرفه نطه لرز ، از نو نعت ابریه فستدیه فوبار ، مسود ابریه رک .
 [وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ] برز ایمانه ابریه نورات را بخی [وَمَا أَنْزَلْنَاهُ]
 [مِنْ دُونِهِ] در برز کندی بریزه انزال ابریه رکدر کندی و اباقی انام ایستد ، یعنی هر دو نور فستدیه نزاره
 اوله رده کو ز لرزید اوله رکوب هیچ برز به فطری او نو نطه برز به نطه اوله فستدیه هر دو ابریه بی ایفا ابریه
 و بر صورتی مستفی اوله لرز که اوله نامه رسالت محمدیه ایمانه ایستد بوزنه بقدری . بر نطه برده [لَا كَلُومًا]
 [مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ] هم اوله نطه هم ایا نطه نطه ایستد به بطل ، هر طرفه
 نعت ابریه بستمده اوله بقدری و ده مسقتد ایستد فالوب بخل رسال در بر . بد الله مغلوله ، ریمه جک
 نعت و نطه بستمده اوله بقدر ، هم افرت و هم دنیا سعادته ابریه بقدری . — بر نطه نورات را بخیلده با
 « وما انزل اليهم من دهم » ده مراد ، سائر انبیاء نازل اوله کتاب شیا ، کتاب مکتوبه ، کتاب را بنال کبی بقست
 بنسبت ابریه بولنامه کتاب و نزاره بر ایند کبی اهل کتاب مخطبا انزال بوزنه ایستد . . لا کلوامن فوقهم
 و من تحت ارجلهم ، مستعد معارفه بختد . اوله ، بالذات است رکدر ، هر چه بر نطه بر نطه کتاب رکده
 هیچ بر چه نطه بر نطه کوریه جک ، با نطه ایستد نطه بستمده اوله رده شمار با بستمده اوله بقدری رکدر اوله .
 ثانیاً بوقاریه جک ، با غمور و ساره کبی داران سعادیه ده استعاره ایستد ، ایستد ایستد جک ، بستمده ابریه
 انتفاع ایستد . ثالثاً ، بوقاریه جک انما حیلل سوره لرز ، آتایستد جک ده نزاره اشارت اوله بلیس .
 رابعاً ، بوقاریه جک ، بکسب امساله اوله همه مواهب یا بیهی ، ایا نطه ایستد جک ده معنی عمل ابریه نطه
 نعتد فادیه ابریه . فاساً ما نطه جک دوزنک استحقاق و توزیع ابریه منافع عامیه یا نطه جک ده

نشد شخصی از اراده استیصال از فردیه دلالت آید بلیس . ساداً . او فوا بالعقود . از بی ایقانه .
 « و اتیمت علیکم نعمتی » خطاب در « اذکروا نعمة الله علیکم » تذکیریه خطاب از اراده استیصال
 فرد در تفرقه تفرقه نازل اولی سعادته حال اشارت بر سعادته مردم فالان از غبطه لری خرید معافی
 ماحول . سابقاً ، بر فردی بسته آفریده کی بنات نعیم فرزند نعمتی ده بر تصویر .
 نکته بر فرد بود ایمان و انقاید بر فرد اقامت بر [مِنْهُ اُمَّةٌ مَّقْصِدَةٌ] ایملز به مقصد
 یعنی منزل بر است ، بر طائفه دار ، فقط آن ، حال بر [وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ] یعنی — بالارده
 کر در بقدر جمله — [سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ] : نشانید . نه میریبه عملد یا پیرا ! ... — باز عید فرد
 لیبات عوید نه امنیت جلب آید به همگی سعادتی اکثریک جلب آید کی فداک افنا آید . . . و تقو فتنه
 لا تصیب الذین ظلموا منکم خاتمه ، ظاهر ادب . عمر سده بطرینه بقصد وقوع بر فرد . — او حاله
 برانیت او اکثریت بر فرد جمله فتنه آید لری که برانیت او تفرقه از سوز . حاصلی از حد بر عین ده
 آید . بر فتنی ده و بتو اسلام رحمت و غضب باقی بهی بر قی مجوریت از فتنه بحفا از حد اراده سبحانه
 در بر فرد مکرم از اراده الله رحل ، فرد . برنده بر فرد طبعه نشانید . باز عید فرد برنده لیبات
 ایست و لیبات بر فرد نشانید اراده اصل از فرد . بر رحمت نشانید ادنی دانا آید ، در بر یکی کی رحمت مایه .
 بر فتنه نشانید ده از حد دانا آید در بر یکی کی غضب مایه بر فرد . آید ده مانع آید ده فرد .
 انقصار ، لغت . « عملد اعتدال » دیگر که قصد ده یا نمود . هر که بطریق ای طایفه بر کس
 ادنی بهی آید بر فرد در استغاثت از ده قصد آید . مقصود بر فرد و بر فتنی بید به ایست غیر ایچیده فالیه
 از اراده یا تفراط آید ده مانع ده مولد بر حاله ، یا بالارده فرد . ایست بر سبب انقصار ، مقصد فرد
 از اراده عمل دیدار است . امری به ده کی انقصار ده اساسی بود . بر اراده کی است مقصد . حقنه
 مغربیه ایکی قول نقل آید بر فرد . برینه کوره مراد ، بهر بریده عباده به سلام ، انصار از بخاشی کی اهل کتاب
 بمانند رسول الله ایمان آید بر فرد . دیگرینه کوره ده . و من اهل کتاب من اذنه منته بقضای خود الله . بر فرد
 از ده اهل کتاب ایچیده کند و بدینده عمل دستقیم از اراده رسول الله ایمان آید به اراده بر برنده غافل

بروینوب منزل دبی طرف بولسا نه کیمه درر که اولکیده ده برکیده ده فخر ایدر. نه جدره فخر اولایه المنجید.
 زیرا اولکیده کوره «منه» کویه بقدر مجاز و محمول اولمه لازم طر مکنه.

سوره [يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ] ادا اولک کتابک کنا برنه تبشیر ایسه اولایه و اوزک ایمان
 انیله لازمه سوره سولم کور! سه اوزک مجیزه مقصد اولک ازلغینه و ناسف اولک مجوزغینه باقمه و اولکیزه فاسقه
 و مقصد اولک طر فخره یا باید بقدر نه فرموده [بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ] یکدیسه ازال اولک
 - اجماعی - صحنی تبلیغ ایت «- روایت اولکیزه که رسول الله علیه و سلم بر حدیث شریفه فرموده بویسه:
 انه تعالین رسالته بعت بوردی، بار عبیه یک صیقلدم و کور و یورشم سخی تعذیب ایدر. بوردی، رضای،
 قریسه تحریف ایدر. و نسا که الله رسالتی تمام تبلیغ ایتزه سخی تعذیب ایدریم و بوردی، هونده باطله
 ز اولکیزه «[وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ] اگر بوردی یا یا زک بعتی سخی تبلیغ اولکیزه
 انیله سوره نزول تبلیغ ایتزه اولکیزه رسالتی، ایمان ایضا ایتمسه اولکیزه «- نافع فراتده
 «رسالات» افرز یغنه کوره - الله رسالتی تمام ایضا ایتمسه، و تبلیغ یا یا سوره اولکیزه.

[وَاللَّهُ يُعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ] الله ایسه سخی ناسه تمام محافظه ایدر. زیرا [إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ] محضه که اه طر کر و صحن مقصد رینه سوره ایتمه مکن، سخی ناسه سخی هر صحنی بر سوره
 بول و بریه مکن. سخره و بیکه، سوره مقصد یا یغنه فالقینه مجیزه اولکیزه هر حاله طر زورده اولکیزه سوره
 یورده. بنا عبیه اه سخی هر حاله ناسه صیبات و محافظه ایدر. فقط یهم بر کیمه الله عز و جل صیبات
 ایدر مکن و محافظه یورده. اوزک مجیزه و تبلیغ رسالتی تمام ایضا ایت و یهم کیمه ده یرا ایتزه [قُلْ]
 ر که [يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ] اولکیزه، نه یهم بر سخی اوزکیزه و بیکه، یعنی ریانتد
 بوجه، ریه ناسی و بر بیکه، کینه یغنه بول یهم بر سخی و بیکه. [حَتَّى تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَحَا
 أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ] ناکه توراتی و انجیلی در بیکه ده سوره ازال اولکیزه صحنی که فراتده و زانده
 برایتی ده بوجه ده - افاده ایدر مکن، بوردی مقید صیبات ایدر مکن، مقدر موزک تقدیر یغنه کیمه ر
 مجوز اولکیزه کوره الله عز و جل و مقدر یغنه یا یا ایدر مکن، ایته اوزکیزه بر سخی اوزکیزه بولشم

صفت کفری و قابلیت ایمان بری تفصیل اند. بوند با سق مؤمنان اولاد بهر در صفای و صابینه
 ابر بر سق ذکر و جمیع از سوب ده مکره دریه صیغه بر «من امن بالله الخ» ویه بر نفس سق طیه ابر حکم اند. و
 ریزه لر رفتی دارد: اولاد: مؤمنان و رفتی کوسه بیه که آفریند خوف، عزت، شوق، قطعیت با لکن
 بایه طهری ابر عمل اولاد: ستمانه طاهره مؤمنان کور و نکره عبارت رقد. طاهر و بدستند بهر،
 صفای و صابینه بوج بر رفتی بود. خوف، عزت، شوق، قطعیت طاهره مؤمنان کور و صفای بر ایمان ^{حقیقی}
 و در نظر بر عمل صالحه مؤمنان. ایمان حقیقی اولاد عمل صالح دنیا بجهت رسیدن به آفرین بجهت صفای اولاد.
 مکره عمل صالح اولاد ساد و بایه حقیقی سکه به ره طاس اولاد. عذاب ابریه به نفس اماره بوج اعمال اولاد
 خوف و عزت به نفس اماره. بجهت صفای مؤمنان ده عذاب دارد. و لاف کند. بایه به ریزه بایه به
 بایه حقیقی ابر عمل صالح اجتماع. ایمان حقیقی کنی اولاد الله و آفرین مؤمنان حقیقیه و بوند بهر
 مرا ایمان اکتد. و بوند بهر بری اکتد بری اند. الله حقیقیه ایمان به ره الله تعالی اند و آن صفای
 اولاد را فر ازال و ارسال بوند بهر یعنی لغتیه، لغتیه ارسال و ازال انبیا و عهد ایمان سکه اولاد که
 بر سلات زمانه زمانه و انکشاف ابریه و الله مبدأ ایمانیه صیغه ایمانیه. آفرین ایمانیه به مکره مؤمنان.
 ایمان و عمل ابریه بر سق کور و نکره و عذاب و عذاب. بکوه طوب ایمان و عمل ابریه ایمانیه مصلی کور و نکره
 و بایه آخری و بر سق کور و نکره ایمانیه. نه کیم سوره بقره نکره با سق. «و الذين يؤمنون بما انزل اليك
 من قبلنا من قبلك و بالآخرة هم يوقنون» و سوره سوره. «و من يكفر بالله و ملأ كنه و رسله و يؤ
 نخر فقد ضل ضلوا بعيدا» بوند بهر. عمل صالحه: بوند بهر الله و آفرین ایمانیه مقتضایه کور و نکره
 ازال و ارسال بوند بهر و لای و اعطای و ایمانیه و انبیا و نسیاناً کمال انبیا و مسیح خیر الله راضی از رفتی کور
 عمل بایه. بوند بهر بوند بهر که بوند بهر ادبایه. «یا اهل کتاب استمروا علی شیئی حتی تعقیبوا التوریه و الانجیل
 و ما رنا ایکم من ربکم» بوند بهر و بایه کور و نکره و انجیل انعام می بوند بهر بایه. طاسی از رفتی بوند بهر
 انعام می مطلوب بوند بهر اکتد بایه. بایه بهر «من امن بالله و یومر الآخر و عمل صالحا و لا خوف علیهم و لا هم
 یحزنون» مؤمنان مصلی «بی من سلم وجهه به و هو یحسن فله اجره عند ربّه و لا خوف علیهم و لا هم یحزنون»

مفهومش عینیت - و نه یکم سوره بقره این بر معنی این است که ایستد -

تا بنا ، کوشش یحیی که احکام الهیه در دنیوی و اخروی یکی حقیقت و برتر در دنیوی ظاهر و سیاسی
 بر دنیوی حقیقی و نام مناسبه دینی یکی منقره دارد که برسی « اذ الذین امنوا » برسی ده « من آمن بالله »
 ابراماره بنیت - ظاهر و سیاسی نقد نقد در حکم اسلام آئینه مسلم و غیر مسلم اجتماع ابرار - بر جنت
 ظاهر و سرانند بهر ، رضای ، صابینه بهر بر فزونی بود - سیاست اسلامی ده دنیوی منسوب
 از فزونی دینانند به طاعت ، حریه دینیه بر رعایت ابرار - ادراره ده موجودیت مفهومه روی کوزه بنابر -
 اسلام بر امانت - عقیده لریه فارسیهان ، کند دینانند به الزام الدنور - دینان نقد نقد لریه لریه
 عقیده لریه کوره ، اهل تورات تورات ، اهل انجیل انجیل ، ادراره ده اعتقاد لریه بر اقلید ، مسلمانده مسلمانی
 سوره ابرار - احکام و معادلات دنیوی نقد نقد به همی « لهد مالنا و علیهم ما علینا » در روی دوز
 مفهومه و دینانند بهر و عینه فائز سیاسی به تابع فزونی - بر جنت و عینه رعایت ابرار بر غیر مؤمنه بر مؤمنه
 کبی دیناننده رضای باره بر فزونی ابرار - بنامیه اسلام و عینه یکی سعادت مطلقه یا کذب بر جنت
 دکل ، آفت و عین اعتبار در - جزوه مؤمنه کذب تماماً فزونی تاره صبه و فزون و فزونی فزونی اولاد
 ظاهر دینی نکل حقیقی مؤمنه و مسلمان اولاد در - دینان ظاهر نقد اسادات ، حقیقت و عینه نقد نقاد
 افاده ابرار بهر نقد حکم اسلام آئینه بر نامه بهر ، رضای و صابینه دینانده بر اسادات ، عزالت
 عرب و عینه بر بنیاد و ظاهر مسلمانه بر انشای و حقیقی مسلمانه ده بر بنیاد مطلقه محوید - و بنامیه
 آیت بر غیر نفسی رعایت اسلامی نام احکام دنیوی منقص ابرار به سیاسی و اجتماعی بر حقیقی ، آیت « من آمن
 الخ ... » نفس ده نام مناسبه حکم دینی اجمال ابرار به ظاهر بر حقیقی آراء ائمه و دینانستی بر دین حقیقی بر بنا
 ادراره ابرار بهر کوشش مکره در - سوره بقره ده دولت اسلام نامی تأسیس اول ، اوفو بعهدی
 اوف بعهدکم « اریه توفیقاً باید بهر بود و عینه فتح مکر ابرار دولت اسلام نقد نقد مکره استو سوره
 آیت « اوفو بالعقود » اریه منقرع ادراره فزونی نقد تأکید دینانند - و بر تأکید و تقدیر ده
 باقیه آیت بنیت اساس اعتبار بهر بهر فزونی بود - کریم سوره بقره آئینه کی ، فلم اجرهم عند ربهم »

بر فردان ابناء ائمه کدی و عمل صالح بایزید تقدیرده عیبه حکمه داخل اولم بقدرنی بیاه ائمته. تا فیه تقدیرده کور
 بسببیه اساس اولماریفی کبی ایکی صنف ین بر حکمه بر سببه اولمه اعتباریه ایکی اینی بر برینه تقارصه ایندیره جله
 فاعصه بر خطاره رکدر. مخفیات لحد اینده مستقلاً و بر برینی تا کید رتقیر اولمه اوزره اکلایده همه اولمه
 بر مصافی ای آیت مجموعنده مستقلاً و بدنا کید اکلایده ایسته مشر. « زیرا اوتوریه مسود اولور، مورد اوتوریه
 مسود اولور. » در بکده زید و مورد اوتوریه مسود اولور. اوت زید و مورد اوتوریه مسود اولور. « دیدم
 آراسته بر تقارصه بولماریفی کبی حکمه بر زنده ده یوتد. زنگدر باقیذ بونی نفس سور استعمال ائمته در.
 زانزیم « قرآنه آنالیزه. - عقیل ایریسه قرآنه » نامنده بر اثر دارد که بونده زانزیر فرزند
 قرآنک فایزیه سکی زجری اساسی اتقا زاید بر ک سور. لر. ایندر مختلف دستور مرفوعه کور عقیل تقسیم
 اولوب یارمیر لایسه و التدریه آراصده مستقر فرزند بر طاقم نوظدره قولی لایسه و مقدمه سنده بر کتایی
 زجریه مقدمه سنده اوزرینه نامور اولمه همه زانزیر مسند و کنجیریم فایزیه بدلیری امیوه قرآنک مندر عقیل
 ادر کتایک و بالنامه جزائر مسند و اوزرینه زانزیر سیاست بر مذمت ائمه اولی فی زده تقدیر و نامنده.
 بواژده بوا یکی آیت « نورانش » یعنی سامم مرفوعی آتنده جم ایریسه و زیرینه سوب بر تحفه مودده اولمه زده
 و نامنده کور.

« اسکی مسامه مجتهد لری بر سوره بقره ایندک بسنجی سوره اولاده مارده آتی ایریسه ایریسه ایسی
 ایسته یورر. بوایه زلفی بعضی هر مقیاسه مارجه جیقا رتد. ایریسی - یعنی سوره بقره آتی - کبی
 دیگر آیت ده سامم مارمه مرفوعه و لایق اولدک بر روح ایر اثبات ایر یورر که لایق دینی اولی فی تدر سیاسی
 بر ذات اولاده حضرت محمد فرزندک، از من و امکنه و اموالک مقتضیات اتباع ایر یورر دی. اولدک حدیثی سرح
 و تفصیل ایندک عربی ادعا ایره ائمه مجتهد لرایسه مؤمنون عسکری و مغفیرین بر سبب اولورده قرآنک انسانی اولاده
 و دنده لرینی، مبارک و مرفوعه سنی اوزرینیر، فقط خیار سنده بری عزیزک لحد سنده آتسا ایتمیه اولی فی تقدیر
 اسلام الی یوم کمال سیاسی سنده کی غرور لری محسوس بر صورتده تشکیل ایستد، شبهه زکد و کبر ایستد یعنی
 فایزیه یاباری کلامک بوا ایستی اتمام ایره عکدر... » بویدریمیه و مخفیات « سکی زانزیر ده کبی بر زلفی تشکیل

کبریاست که موجود اولاد اساسی اوج مذکور درها از او نبرد و حق اولیه بقدر . « دیر برنقده ده عمده
نماند .

سازند و جد و اجتناب سوره ایه فقط ستمی اجماع دکل . یکی فراتر از لقبه ستمی اجماع اجماع
سوره اجماع ایستاده و انحصار سیاسی اید قانیان به بوسه زدن و زدن از لایه شمول اولاد هوسا و غافل بکند
از روزه باطله انظار براتس ادریفی اجماع به برادره تقسیم فقط نقد نه برادرها بحق اوز اتمق
مجموعه ریشه بولونیوت .

اولاد شرفی اغیار ایه لم که ناسکی نه یکی ، نه مجتهد نه غیر مجتهد اسلام علمای میانه برای آینه
رینج بر سید دیار بکر آینه نسخ اولی ایستاده و با قیود ایه به هیچ کس بریزد و اولاد امتحالی ده بریزد .
منفرد بر روزه ایضاً اینک و مجله بویه انه مجتهدیه دارل داف جزو علماء مسلمیه سوره منفرد در کرایه
و اعتقاد سالی کجی اصول دین را اجبار کرده هیچ مکتبه دستور دهد . بر نقطه اسلام و زانیه سالی ناسی کل
مردم ، مزید به محمد . اوست نه روزه بر حقیقت ، برانز . نسبی انه اجماع ، حلقه کی تغیراتی انه
ایم و با عالمه تغیرات فائز نفی ادعا ایمان کجی بر جهانده با ستم برشی دهد . نسبی انه اجماع ایستاده
شرفی در سوره لیدر که اگر اید فعالیت های و سرزده بر نسخ فائز اولاد ایدی عالمه نه بر محول ، نه عقود
و مفاد لایه و فرائض موضوعه ربه بیه البش نه و الفاعل سوره مطایه بولونیوتی . فقط شرفی ده بیامد که
نسخ موضوعی ، متعلق آنجه امتداد زمانه و مطایه و تفاوت احوال و مصالح اید عمده دار اولاد اعلام فریه
اوله بلیه . اربابه سالف دره و برایت اسلامه نسخ ادریفی بیاد اولاد اعلام رقیب بر عهد ده اولاد فریه
برشته مفایه از لیه ده و محلی دکل مجرب علمی مطلوب اولاد دهی زمانی بولاد اجباریات سابقه نه نسخ اولاد از هر
زمانه صوره و ثابت اولاد اصول دین و ایمان سوره اربابه مندرده ستم اولاد از نه محفوظ طور طور . کرم چکا
درین شیطنت به نسبت اولاد در تحریف صورت کیه اولاد مقار باطله و افکار ناسده ایه اصوله و اسوت ،
فرموده اولاد را نما و و ابطال ایه به . موضوع مجتهد اولاد ایکی آیت ایه فرموده دکل ، الی بر کس
اصول ایمان نه . « من امن بالله والیوم الآخر و عمل صالحا فذو خوف علیهم ولا یحزنون » رسول

ایده سمدیه بجهت رخی ، مؤسسون خفایه در نتیجه اولی و نه انسانی باروری او نیز بر « دین فیه نفس
 ایه ریح غیر انسانی بر حسب ایدیه و ایدیه ریح ده غریب بر اعتقادند . مؤسسون خفایه در نتیجه اولی و نه انسانی
 او نیز بر ایدیه غیر مؤسسون خفایه در نتیجه اولی و نه انسانی بر ایدیه مبتنی .

ثانیاً ، هدف از پیگیری فراتر از هدف اعلام ریح ریح تبلیغ ایدیه که عامل اولی و نه انسانی
 تعلیم ایدیه اولی و نه انسانی ، از آنکه در احوال و تقیباته سوانه اعلام عملیه ریح تبلیغ را اجرا
 بور ریح شبه سازد . و ذاتاً نسخ سالی ده بر کبی اعلام ده در . بوره دین سمدیه در زمانه و مطایفه
 عموم ایدیه مباری و دین بر دین صومعه اولی اسبابه برید . فقط بر کبی اعلام معموله فرعی . بزرگ باشد
 اصول دینیه اعلام مایه دارد . و بزرگ ایدیه ده قانونه مقدر . بر صورتی که دین سمدیه هم فقط هم
 تحول قانونی جامع . نسخی انکار ایدیه ریح بایک بر قانونه خفایه اولی و نه انسانی در سمدیه ایدیه . و بزرگ
 ایدیه تحول و انقلاب نقطه ریح دین خفایه ایدیه . دین ایدیه سیاست ایدیه جایی که ایدیه ریح انکار
 ایدیه در قانونه خفایه اعلام مایه ایدیه ایدیه . در نقطه نظر ریح تحول ایدیه بوره دین و ثابت بر دین
 در دین سمدیه . حال بر که سوره انفسه که جایی از . و بر ایدیه عالم دین الفصول بیان است « فستقر
 و مستودع » دستور و ریح بر ریح استقر و تحفظ ، بر ریح استبداد تحول نقطه ایدیه بوره در .
 بزرگ بر بقای سمدیه ثابت و در دین ، بر دین ریح و ایدیه ایدیه ناکله نافر . بوره ایدیه قانونه خفایه است
 ایدیه دین ایدیه ریح . قانونه تحولی ایدیه ایدیه دین ریح عمومی ریح . و دین سمدیه ایدیه
 جامع . و شبه بوره که تحفظ و ثابت اصلاح ، تحول و انقلاب ریح و صفیه . ایدیه ایدیه ایدیه
 ایدیه جایی ، دین ایدیه ایدیه ثابت اولی . مختلف زمانه و مطایفه و مختلف سالی و احوال متحرک
 تحولی که اجرا و تطبیق ایدیه جایی مقیاس ده قابل تحول اولی . بنا بر دین سمدیه اولی و نه انسانی لازم که
 سیاست محمد دین و اعلام مقدره حاکم ریح ، دین و اعلام صومعه سیاست محمد ایدیه بر ایدیه موجودیت محمد ده
 حاکم . بوره ایدیه هدف محمد ریح اولی و نه سیاسی ریح ، سیاست ، ایدیه و وجود موجودیت و انسانی
 ایدیه نصب نقطه ایدیه دین بر ذات ، بر رسول ایدیه . خفایه و تقیباته مطایفه اعلام بر حرکت ایدیه

اینکه در قطعینی الله رافضه حقیقه ایمان بر روی عالم ایمان حقیقی مؤمنان تحقیر می‌شود. عرب و سوره
 کبیر، یونان و کبیر. در یک ایسه مؤمنان و کبیر و کبیر مؤمنان و کبیر و کبیر مؤمنان و کبیر و کبیر
 قازاننده در. ایمان و اسلام هیچ بر زمانه مغلوبان را از. برهان اندر. و فقط ناموس مؤمنان در که
 ادراک مغلوبیت شایسته سوره در.

سودی بوسانته پر سبیت دریده صابیه کلمه کلام:

الصایبه، الصابونه، قرائت کلمه صبره ای، مانع و ابو صبر قرائت زده رهنه من
 الصایبه، الصابونه ارتقا که برادره با صبره نیک بایه نابیه و با صبره صبره سزادرده. صابی «نیک صبی»
 اوله اندر. ای که در صبره اندر.

عربی صبره ای، قاری «دیننده صابی، مشهور بر دیننده دیگر بر دین حقیقه دینیه. قاصده
 دیگر «صابیه صبا و صبا» دیننده باقی بر دین حقیقی. «صبات الخوم، نجوم مطالعه حقیقی دیگر.
 ابداً درده صبرانه دیگر: بر کبیر دیننده باقی بر دین حقیقی زمانه «صابیه» دینیه. قریبه، ایسه
 راضی اولانده «صبره» مقاصده «صبر» و صبره صبات در بر روی که قاضی قضاة کبیر صابیه صبره. ای.
 صابی ایسه کلمه صبات سر اسید بر شیه صلی و صحت ایتمه صفا «صبر» و «صبر» در اسم فاعله که هوای
 دامننه در یک کبیر. بوزنه باقی «صابیه» مخفی در اوله. فخر الیه رازی دیگر که «هزه بر زرات
 صفا و تفسیر از بر. زیرا اهل علم صبره ای ریه ای ریه ای» و صبره. «ابو صبانک افاده سه کوره
 «هوای خارج سه ریه مشهور الی ریه ای» در. ایسته بر معنی کلمه نام عربی اولایه صفا. نام عربی اولایه
 بر مفهوم زلات صابیه و صابونه «اسلام، یهود و نصاری دیننده خارج اولانده» صفا بر تقیمی افاده ایتمش
 اوله که مؤمنان، یهودی، فریستار و ساره در یک کبیر.

مؤمره صابی، صابیه، صابونه و یا صابیه و صابونه اسکی بر دین و یا نه هب مفهوم مشوب
 بر طائفیه، بر کلمه اسم اوله در افاده ایسه که بر معناه کلمه صلی عربی اولایه صفا مختلف صبره. عرب
 اولایه کوره ذکر اولانده صابی و یا صابی صفا درین برنده مأخوذ در. عربی اولایه صبابی کبیر بر کبیر

ما هنوز اول هفته کوره ایسه اصلی صابیه . سبت علیه السلام اینجی اوعلا ریا ادریس علیه السلام اوعلا اولینی
اوعلا ایشده . بواختلاف مصلحت کوره اهل سبیه که بوزن کینه صابی میگرد . عربده کرک بوزنه
دکرت ش بکلینه صابیه ریا بجوم رست مصلحت صابی ریا صابی املود میگرد .

بوزن میگرد ؟ و بر نفس بر مذهب ریا ریزه ؟ فاموسده « صابیه » نزع علیه السلام رینی
اوزه بوزن قری زعم ایرر و بکلر دلف ناز صده شمال روز هارینک اسکی ریزه « دیور .
تنبیه ایسه « صابیه بر قوم که دین دلفاری دینه بزه . انچه بکلر د جنوب روز هارینک اسکی ریزه .
نزع علیه السلام رینه اول قری سولر . اه « صابیه مصلحت باندینه کوره بوزن بوزن دلفاری
و بایر دایر محوس ریا دلفاری دایر محوس بینه بر طائفه که هم اهل کتاب دینه بدجک مکتبی ریا صنفی اهل
سک دیا بیت رست دینه بدجک مکتبی ریا صنفی رازر . ریا باندینه اصل ادریس ریا نزع علیه السلام رینی
اولینی ده سولیمه . اساسده سلاک ریا بجوم تبیاتی قری و عبده ارمانه اول قری ده سولیمه . اهل سبیه که
صابیه اساس اعتبار دینزل اولی محفوظ و فقارور زمانه اید فلسفی سیاسی تأثیرات آئنده بر هیوه اخراجات
و محولته معدوم اولورده بر سبت ریا باطنیه آئیه اسکی بر مذهب . دلائل بوزن صابیه اول
صابیه انچه اولورده سلاک ایرر دینه کوره آرازه کی سکت و تمایز جبهتی بولنه بدجک . تاریخی
نقد نقد صابیه اولی نقد ده داسکی صدر میرده سربانی دکلر اندرده آز میوه بر فادات اید جاری دلسه
بر مذهب . دیمانیه بوزن صابی زیاده تمیل ایرر سربانی دکلر اندرده . اسکی یونانه و روماریندی ده
بوزن بر انعطاسید . صابیه انچه دخی بنی اسرائیل ایرانه یونانه ریا داساره کی مختلف حرکات آئنده
فلسفه اولایه سربانی دکلرانی انقضیه که بقیه لر د الجزیره و موصول فرانسزه کی بطلید اولورده . عباسیه دخی
یونانه آناریخی عربیه زعمایر ده ثابت به قره کی فیلسوف و مذهب بوزن دایره « . عبویه الانباغ بقیات
الطهاره « ابو الحسین ثابت به قره الرانی مرانه اقامت ایریه صابیه دایره . مذهب تسلمه اولورده رسوم
دزدیه و سنه رازر سونانک تکفیه و رفته رازر و صابیه اعتقادیه رازر طهارت و نجاسته دایر صالحی
دارد . اوعلا سنانه به ثابت هر صابیه تاریخی عربی بقول میگرد . و دینیه که صابیه نستی « صابیه » ده در .

بوده و ادريس عليه السلام او را «طاطا» در ... الخ ... ديه مذکور در ...

شهاب الدية محمد بن فضل بن العري سالک الاياماره [۱] و ابو الفداء تاريخه و ابو العباس محمد بن
کتابه نقل اينکه کوره «است سر يا به قدم الامر» و بوزن کندی صابنه مليندر . بوزن رندنيست
و ادريس عليه السلام در اخذ اينه کله ي سوي در ... شبه مزارع قري رکنابري دارد . بولا محفست
در ... بوزن گرم ، شجاعت ، صوره ، غريه طرنداره کي ملهم و محاسن اخذ در ذکر در ايميه در زان
ذکر انوب اجتنابي ارادند . صابنه بر طاقم عبارتي ده دارد . از جمله يري وقت نمازي دارد که
بسه و متي سالک کله توانده اير ... آتجسي قوسمه به عيسي ده کجه نك نام اتجسي ساخته در ... نماز يريست
در ... با سقه سخاينه به يلميه اعتبار به مسامه نماز يري بزه ... رکعت و سجود است مباد ... نماز يري ده
دارد ... اذن در باب کرمي لقوز کوره در برج ده طونار و صوم و فطرانده حدود ايرانيات ايراني
در صورت که فطرانده شمس ، محل برجه داخل اولسه بولند و ديگر نك به پنج اخير نه رقم شمس غروب قدر
در برج طونار يري و غسه تخمه ديه کوايلک بوي شرف يري نزد دنده بر طاقم بار ايراني دارد ... و
غسه تخمه : زغل ، شتر ، ريج ، زهره ، عطار در ... بيت نك به تقليم دمي ايراني ... فقط عاينه فخر
بر يري دارد که در ايراني ايراني و صرا هانده تقليم ايراني ... و بوزن يري شست به آرمه يري ، رکعت
افقوله (ادريس) يري ، يري ده نسبت اولند قري صابي به ادريس يري اولين زعمه در ...
و شمس بر يري شرفه دغولي کونه تقليم ايراني ... ايه عزم رکعت که صابنه منسوب اولند يري ده ، ايراني
الاسکسي در زمانه ندر ديار غالب اولانده ... نهايت بر طاقم محدثات اهدا ايتير و بوزن او زرينه جنايه
بوزن هفت ابراهيمي بفت بوزن ... الخ ... »

شهرستاني صل و غنمه تاريخ اديانده نفقه نقلند و در که ابراهيم عليه السلام زمانه بوزن فزوه
ايکي صنفه راجع بولونيو ري . صابنه ، صفاد . صابنه ، به معرفه الله و الله طاعت و امار و اماني
طابقه به توسط محتاج . لکنه او توسط رحاني اولسه لازمدر ... ميونده و ميانده مفسر ، طاهر و بالا
قريبدر ... بمسائله به بزم کي بر ايراني در بزم کي به طاعت ايراني کز همنه انباله بکند و يري .

طبیعی و در هر یک مکلفات و در هر یکی کوره روح بریت و جسمانیته و تنفس و بر طاقم محدود و اعطای عقلیه قبول
اینکه در این استلزامی و می آید و می تواند خوانند و این که بر این نظر لای محدودان عقلیه و فقهیه و آثار فقهی برده
و این فقه و کل سعاد و اجرام سعادیه و بر طاقم اینست که بر طاقم از مجموع و هر کسی
معلم اول یعنی صایه اول در در . شدستانی براده مع عموم صایه بی اهل قوه مجریه خارج فلسفه نقطه نظریه
تربیه تقسیم ضابطه یار و صایه اجزای فلسفه لای تنفس و منافعه اید و در که : انسان و جسمی محسوس
و معقوله فانی اولان . بر طاقم سوطایه در در . جسمی محسوس فانی اول و معقوله فانی اولان . بر طاقم طبیعیه در در .
جسمی محسوس و معقوله فانی اول و محدود و اعطای فانی اولان . بر طاقم فلسفه و هر در در . جسمی محسوس
و معقوله و محدود و اعطای فانی اول و . منزل بر شریف و اسلام فانی اولان . بر طاقم صایه در در . جسمی بر طاقم
هیئت نوعاً بر شریف و اسلام فانی اول و . فقط شریف و معقوله صایه عمده فانی اولان . بر طاقم
و فانی در در . جسمی و هیئت فانی اول و . بر طاقم صایه . سوطایه . طبیعیه و فلسفه و هر
کسی و نیز و مقابل اول و مع عموم اصحاب ادیان و هیئت مقابل اول و مقابل اول و صایه و مقابل اول و
جمله و اینست مقابل اول و اینست صایه . صوره . اول و بالذات هیئت مقابل اول و صایه .
و به خود آید که همه بر طاقم و اینست صایه و به خود آید که صایه نامی است در . فقط و اینست
و همه و همه و صایه . قید صایه و اینست در در . هیئت و مقابل اول و صایه . رسالت و اینست
طریق اول و اساسی و اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست
اساسی و اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست
الله عبارت از اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست
و بر این اول و هیئت و اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست
و به خود آید که استحقاق و اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست
ادعای و اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست
دعوی و اینست در در و اینست صایه و به خود آید که استحقاق و اینست و اینست و اینست

دارد. فقط بگویند هیچ برنده ظاهر و دل افشانید. بر معقول محسوسه مثالی بولونجه به ترخیل و تصور
محسوسه مطلقا مثالی بر شمارجه محسوس و دل براب معسوسه. ذات صوره نه معقول محسوسه نه در محسوس محسوسه.
نه محسوس تماماً معقوله ارجاع انوار. نه در معقول تماماً محسوسه ارجاع انوار. لغو آیهی در بر برخی متقابلاً تمثیل
ایده اند. ه مقدر ارجاع انوار. كذلك تأثیر ظاهر نه روحانیت محسوسه محسوسه. نه در جسمانیت محسوسه جسم
روح در تأثیر اولی که روح در جسم تأثیر دارد. روح بر جسم آراسته متقابلاً بر تأثیر و تأثر دارد.
لحمه صوره بر آیهی آراسته بر نور. فاعل حقیقی نه روح نه جسم. نه روح جسم آراسته نه در جسم. در ملک
آیهی. آیهی در ایده اشد و ایده آیانید. الله با کلام ماده نه از انوار و دل ماده نه در ماده در
انوار خالصه و نشیبه. كذلك غیر دلال. نفیست و سلوت روحانیت مجرده به محسوسه در. نه در نفیست
فادور و ذیر روحانیت در دارد. در اولی اید روحانیت را بنده اشتغال بر انوار و ملکیت متقابله
سفلیت اولی در. جسمانیت در زائده و فطرته نظر آید اشد در. جسمانیت در اولی نفیست در در که
از در روحانیت در بر انوار. بنا بر روحانیت جسمانی جامع اولی نوع بر در دلائل صوره و الله فریب
روحانیت مجرده در در ظاهر در. نوع بر روحانی مجرده در در ملک و ظاهر فضل و کلام. حتی بر ملک
معینده و دل. صلاح بر معینده در. بر الله تقریبی اجموعه روحانیت مجرده نه در توسطی فردی در در.
الله به بر در بر در الله طوری بر یول دارد. جمله ایده اولی که بر ایده ایده. سرور و احاطه در
الله. الله نفسیه آیهی ایده ایده از ایده ایده. بر نه در نه در. نه در فطرته سائر اولی
مردی آتش آیه بلیه. فطرته بر زنده می آید و جسمانی استحقاق آیه با زنده او فراتر آید. فقط
صایه بر نفیست اعتدال در حقیقه. فرب صوره مجرور روحانیت در در زعمیه محسوس معقول. جسمانی در روحانی به
ارجاع آید. بر در صلاح یا یمنه فانیسمه. سرور صعبه. سماهی نفسیه. مجرور اجتماع. انقیاد
انحدار ترجیح آید یا یمنه و بنا بر روحانیت نفسیه اراسته و فطرته آیه که غیر روحانی جسمانیت در آیه
نزد نزل آیه. در در در آیه که کثرت در آیه فانیسمه. بر در اجموعه صایه اولی در صفا در
بعضی اساس آیه در صحاب روحانیات. یا نور عبده ملائکه اولی در. باشد صایه صایه یا نور عبده کوا

فعل نقه نقر نه روحانیوه اختراع را بجا آورده ، بر عالمه چاره تحویل آورده و مخلوقات بر پد آورده
 کلاکه تو جهیده عوام توسطه در لر . حضرت الهیه فرسیه دره قوت استمداد ایریر و موجودات سفلیه یا فاضله بنفسه
 ایریر . در بزرگ مراتب مرتبه سی دارد .

اولا : در مراتب نجوم ، از جمله کواکب سیاره بی شکل نه تربیه دار و ایریه روحانی دار در که
 بر کواکب سیاره بزرگه لفظی بریر . هر در هائیک بر لفظی مفهومی و لفظی بر لفظی دارد . و
 اورده هائیک از لفظی نسبتی در جمله جسد بنسبتی کبیر . او ، از لفظی بی ، در در در بریر . مشابه
 اورده هائیک اله دار لفظی طرب بریر . در یانیه اکثر یا لفظی طربا ، عناصره اولات نسبه ایریر . در هائیک
 ضرورتا بری از لفظی طربا ، عناصره در طاقم انفعالات معلوم کتیه . جمله در جمله در مقدار مخصوصه تحریک
 اقلیدر . بوزنه ربانیک ترکیبات دانسته اجائی معلوم بولورده . بره بقا قوای جسمانیه کلید در بر توای جسمانیه
 او در یریه از انواع نباتات و انواع حیواناته در لفظی کج نفوس روحانیه نیز در بر نباتات ، لاه بر روحانی^{کلیه}
 کلیه در لورده لاه بر روحانی جزئی در لورده لاه بر روحانی . شد جنس طربا بریر بر لک ، بر لفظی سوره
 بر لک دارد . بر صورتی :

نایا ، عبوده ظهوره کله نایا علویه بند بر لری اولاده روحانیوه دارد که با عبوده فار ،
 ظهوره روزها کج ارضیه جیغوب اینده نایا ، صاعقه ، سحاب ، رعد و بره ، نور و قلی بیدر لکج
 سماده نزول ایره عبوده محمد ایره نایا ، کزلک زلزله ، صول ، بنابر دایره کج ارضیه محمد ایره نایا
 بوزنه تربیه دار و اولور .

نایا ، بونه موجودات ساری اولاده قوای توسطه دارد که لایانیک لفظیه کی هدایت نشا
 بوزنه تربیه دار و اولور . او بر که فاعلی بر لفظی قوت و هدایت خیالی هیچ بر موجود کور دیز . انسته روحانیوه
 بویه فاعلی مؤثر در لر .

مال نقه نقر نه روحانیات احوالی ، رب الاربابیک هواری نه روح در مجامه ، نفعت دلالت
 راحت و بهجت در در اول لفظیه دره صفتی دگر . طعام در لفظی شمع و نفیس ، تجرد و تزلزلیدر . بونه نیستی

اصحاب هياكل : انسان به متوسطه محتاج اوله توجه و تقرب نموده اوله و گذرینه استفاده
 ايريه به هياكل مجبوره به متوسطه كور در دور برسي اوسي لازم كنه هياكل صواب به اصحاب روحانيات اول امر و سبقيه^{سابقه}
 عبارت اوله هياكل النجا ميشد و بنا عليه اوله بزرگ بخت و منافاتي ، ثانياً مطالع و معارفي ، ثالثاً
 طبيقله به مرتب موافقه و مخالف شطرده اتصاله ، رابعاً بودا كوره كچه روك ، كوز و زرك ، سابع
 تقسيماتي ، هفتمائيه برونه كچه صور و اشخاص ، انايم و اماره و تقريبي اولر كنه جاي ميشد و برونه اولر
 فوايم اولر ، يابيد ، عزائم نايه بر طاقم فوايم ، انويه ، دعا بده شد و كه كچه - مثلاً ز فله
 عهد ايريه كچه - برونه نقيه ميشد و ايله ساعته عيات ميشد و اوند صورت و طبيقله كوره بايائيه هياكل
 فوئد ميشد ، اوله مخصوص البه ميشد ، اوله مخصوص مجور يافتيد و اوله مخصوص دعا اوله اولر ايريه نيه
 هياكل ايريه ميشد و هر بيه برونه كوره ساعت نقيه ميشد و برونه ارباب ، آل ، اله تعالى يره به بالا ارباب
 داله الاله ميشد ، ايله نيه بر طاقم داله كوشش اله الاله ، بالا ارباب ايريد و برونه هياكله ،
 روحانيات تقرب مجبوره ، روحانيات داله بار و تعالى به تقرب مجبوره نقيه ميشد . هيزه هياكل ايريه روحانيات
 اولر نيه اعتقاد ايريد . و موكوره كواكب عمل و ثابتي اساسي اولر نيه مرتب بر طاقم هياكل و صنايع
 استخراج ميشد برونه « طلسم » نامي درييه . كنه نيه مذكور اوله اوله طلسم و سكرات و تخيم و تخيم
 تفهيم ، صور برونه هياكل اولر علمونند . ايسته برونه اصحاب هياكل و عبده كواكب و برونه .

اصحاب اشخاصه هياكل : برونه اصحاب هياكل كچه متوسطه لزدنه و روحانيات بودا سائل متوسطه اولر نيه
 و فقط برونه كوز و كور در سكرتي و سكره خطاب ايريه سكرتي جهنم كنه برونه تقرب انجمنه طبيقله به تقرب تخيمه
 ايريه برونه فائل اولر هياكل و هياكل بعضي وقت كور و برونه بعضي وقت داله كور و نيه سكرتي بار اولر تقرب
 صافي در اتم اولر به هياكل و بنا عليه هياكل تقرب مجبوره داله كوز اكنه و كيه سكره بر طاقم صور و اشخاص لازم اولر نيه
 مكم ايريه هياكل سكره داله برونه هياكل مائله بر طاقم اصنام شكه اتمار ميشد و هر برونه اولر هياكل
 جوهر مخصوصه عيات ايريه نيه مجولم اساسي اولر برونه نقيه اتمد و برونه كواكب و اولر روحانيات و اولر الاله
 تقرب ايريه برونه اعتقاد ايريد كه ايسته برونه اصحاب اشخاص عبده اصنام عهد سكره . بالا داله كور و سكرتي

از زره ابراهیم علیه السلام بعثت از دین زمامه صابیه بود اصحابها کل و اصحابها صام از زره از زره یکی صفت
 بود و غیره در دین حضرت ابراهیم علیه السلام اولاده صیغیه رحمت است . انی وجهت وجهی لله لذلک فطر الخوات و الذین
 حنیفا و ما انا مشرکین . دریه مذکور صغای تقریر در مذکور صابیه بی ابطال ایراد . فطر مذکور صیغیه عبارت در کتاب
 بوزن بود یعنی فطر مذکور مقصور بر تمییز سهارت . نبات در مذکور بر کلمات و در فنی شرایع و املاک بود
 بر سر و در شرایع اولوب انبار در مذکور بوزن تقریر و تقریر بمجوز کوز در فنی . فاطر و فاطر مذکور و بعد از کمال
 بر شرایع و صالحی تمییز و تحریر و منوط دریه فیک مراد است صیغیه بوزن عبارت از دین بیایه اتمیه . راه نقا
 پیغمبر محمد صغای صیغیه رسمه . « فاطر وجهک للدين حنیفا فطرة الله نئی فطر الناس علیها لا تبدل الخلق »
 ذلک الدین القيم و لكن کثر الناس لا یعلمون . منبیین به و اتقوه و اقیمو نصیوة و لا تكونوا من مشرکین
 من الذین فرقوا دینهم و كانوا شیعا کل حزب بما لدیهم فرحون . بر سر .

حزبانیه . صابیه در جماعت که صانع مقصور هم را هم صیغیه قاتر در . در زره : زانده
 از زره . اصل زره . از زره و امرد . فقط استخاص ایرادی العیبه کس ایراد . در استخاص در بران سبب . بر
 عالم . فاضل از زره استخاص از فیه فیه در که را در اول بوزن فیه و شخص ایراد . در کس از زره زانده
 درستی ابطال این . از فکای و فکای که جمیع اجرام و کواکبی اربع اتمیه را در فیه بر عالم در برانی قیاس .
 بوزن آباء . عناصر ملات . مرکبات موالید در . آباء . صیغیه فطر در . از فیه عناصر فیه فیه در . عناصر
 از انباری مملو قبول ایراد . بوزن موالید اول . مکرر موالید در بعضا از صافی و استعدا و اول فیه
 بر مزاج بر شخص مرکب فصارن ایراد که اله بر فیه عالمه شخص ایراد . مکرر مکرر . اما بنم سکون در هر
 هر از نوز آنی یک در بوزن یک مکرر سبب سبب با سبب انسانه را را اجناس حیوانات که هر سبب از یک در سبب
 احداث ایراد و از نوع از سبب باقی فالیه . از در تمام از زره از زره نسبی و زره و کسیر . یکی بر دور .
 انسانی . حیوانات . بناتایم یکی بر زره باشد . در هر ایراد بر یک کسیر . دانسته انبار سبب که قیاس مکرر
 بود . بوزن بود در زیاده باشد را از فیه بود . لکن در فیه . فیه کسیر بعثت از نماز در . بعد که
 انکم ذامتم و کنتم ترابا و عظاما فیکم مخرجون هیات هیات ما توعدون . بوزن سوز بر .

تاسخ. حلول و حوالی برتر و بدیهیست. تاسخ الی غیر الزامی که دارد. حلول ده ذکر اولی یعنی اوز
 آریک به شخصه شخصه که شخصه است دارد مزاجه کوره بعضاً نام زانک حلولیه، بعضاً ده زانده بر
 جزئیک حلولیه اولی یعنی سویر. و اکثریادیند که بر شخصه لیاکل سماریه نک حبسیده برنده. او را
 آنچه به بلایه هر برنده فعل اولی یعنی تازی و ادنکه شخصی تازی ظاهر اولی. باز به لیاکل سیم اولی
 اعضای سیم و نیم مضای سیم از آنک لیاکل سیمیه که از برنده ظاهر اولی و نیم سمانده سویر،
 کوزرینه کورده. فولاد برنده ابسیدیه. الدینیه قبضه دبطایه. ایا قدرینه که یکبار و چهار مرتبه
 و تازی بایا. و بریزک ز غنجه سدر و نیامی، کوبه ری، پس بر جعدی، بیدری، مقدیری غلظه آنک
 الیک شانه یا استمان. بوزن هیس کواکب سعادت و خوشبختی اتصالانده و عناصر صفت و کرد و عیله
 اجتماعانده بالقدوره و یا مقارناً واقع اولی:

عربانه یا کاتبه، بوزن سوزنی «آزموده همس، ایمانا، اوزی» نایل درت پیغمبر و نسبت
 ایریر. و بیلرزه اندر لونک آناسی طریقه دره سی مولونه و نسبت ایریه و بوزن پیغمبر اولی یعنی زعم ایرینه
 دارد. «اوزی بز و صوفی، جریس بلخی، بقدری ترمیم اینی» دریر. عا الموم صابیه اوج نماز
 قیدر، صابیه برده مینه طوونقه طوادی بقیانیر. فخریه، دره، کلب و محلی بولار تو شد و کوز
 اکلی مرام طایر. فنانیه، ایملیه و سرفوسکنده نخی ایریر. ترمیمیه دلی دستور دایر ایریر به هم کلم
 اولی یعنی طوقی مجوز اینر. ای قاری جمع اینده و بران دریر.

صابیه نک جوهر عقلیه در مانیه نالریه و کواکب اشکال سماریه اوزرینه باز اینده صیقل کعبه
 از جمله علت اولی صیقل، بوزن دوزخ عقل صیقل، فردت صیقل، نفس صیقل، بوزن مدینه دریر.
 زحل صیقل، سس، شندی صیقل، شت، ربع صیقل، ربع، مستطیل، شمس صیقل، ربع، زحل صیقل، ربع
 برنده شت، مقدار صیقل ربع مستطیل بوزن شت، فخر صیقل شت. ای...»

بالار و اشارت ایریه اوزر و ثوابی اساس اتحاد ایریه و اصطلاح مجوسی اوزر خواصه استنارینه
 صابیه ده دارد که هند و عرب صابیه لری بوزر در. صابیه هند و عربی از بوزنه شوی نقل ایند که «بادی

باشد: باریتقا، عقل، نفس، طایفه و غیره... در کتابت و جودی بجز در مکره در... فقط
 هر سه نقل بریده بریده رکود... هر سه ریشه که «طبعاً فاضل، مایه سی محمود، عادی رضی، عاقبتی امیدی
 کشیدند اینک وجهی سیاه تعالی تقسیم دادن معرفت شد بگذرد... بوزن مکره ده اوزن زده ناموسک
 نذر سنی اعتزاف ایراد معنی و سلطانک ناسخ و انقیاد معنی و نفسک اعتبار و باب سعادتی فخره راب
 رعایت و معنی و غلط است که برینه مروت و نیزه سار غنای معنی دارد که بر اساسی تکمیل بر کرده مکره
 عامه در دفع از اسهل علمه ایراد شد تا بقدری فالان... «و کور و کور که هر سه ناماً صفا را سنگ
 تقدیراتیست در سواد طاعتی و نذر است که اعتزاف معرفت الله دلی باشد بر سه و بوراره و حیایه تقابلی در انقیاد
 نهانده ده سهولت فلفلی کور شد... و هر سه در صفا، نه صفتی تقدیر ایراد و لغات حکیمان در نقل ایستد...

و بعد که صاحب کتاب اوصاف میزد می شود در زده خنده اولور:

۱ - اصل زده بر ریه نذر را قیاس و اخراج.

۲ - در حایت تعصبی، تعبیر اول نقد ملاک.

۳ - تعبیر نجوم.

۴ - تعبیر اصنام.

بود در زده تعصب و حایت، تعبیر ملاک اساسی و بجز استفاد اولور در تعبیر کواکب بارز و صفت
 اولور یعنی در تعبیر اصنام بر ابایی حالت ردیه در نشأت اندیشی آلوده است... مؤاد صان آتیه مظهر صایه لفظ
 بود الری، حیلک فو نفو حیلو سلی، مود زملک «اسیر تیزم» و «اسیر تولا تیزم»، «ایه الیم»
 «بانه تیس» که در بند مقابل دیگر... مهول، الهک جابه هابه، روح عالم اری عقیده سیاسی بر پایه در
 دیندی، الهک نوال و نولوی فکرری صایه لفظ بود بانه نه صفت را بعد... لغات اندک ده در حیا با خلقه
 والو هیت مسج و مواضع بود و مشابهی دارد... در مسئله سده ده مزبانه محوس این بنا شده دارد... مزبانه
 ابه مزبانه قدر ایری کتبه سه، از پیوسته بعضی اینها، از پی نقد ایستد... از پیوند هفت ست هر سه
 هفت اریس اولور یعنی سود شد، هفت نوحی ده در سیاه ایستد در که «امبان» در پیوری ده بود که کر که...

امباراً و بندگان کتم اینه لری مخصوصه ده بر حیره ایلدی و حیره لری واردر . اسماییله مذکب کتانی بوزده
 افغانیست . در مؤخرینک شراسی ده بوزک مذکبه طایبان [۱] . لیسک اهل کراکب سبعی ال اتماز
 ایردب نسب اتمک و اذنک اتمک کوره اصنام ایرنکر . بو مخصوصه آله زده خندون برتر . حواله نامه سن
 برنکر بطاغ نامه سن برنکر آراسته کی خندون انچه سز بقدر نه بعضی سید ده در بوزده اهل کتاب
 برتر . ابوکر رازی سوره عاثره ده بو ایضا معانی ویردکر . و ایسی آراسته بر اصل مستزک کوسند دکر
 مکره سوره بر آله ده ده دمیتر دکر . صابینه ایکی قسم . برسی کسک و بطاغ فرامیسنده برنکر در بزه
 بالی اولدیفنه کوره بوز دیندنیک یکن چو سنده رضا ای مخالف اولفده بر ایضا ارده بر منفردر . زیرا
 رضا اتمک رفونی ، آبروسیه ، مار دنیکی بویم بر حیره فرزند لری واردر که نظوریه ، ملکیه ، بعضی یانده کی
 ادع فرزند اده ده بوزده بری ایرلر و اذنک تحریم ایرلر . بوزده ده بجی به زکریایه و شیه انتساب
 ایرلر . اده تعالی مذکب شیه به آله ده بجی به زکریایه ازال ایرکی کتابورده ده بعضی کتابره ده انحال
 ایرلر . و رضای بوزده بر مناسیه - سه زایه فرستایز یعنی بیداریه - ناسی در برلر . راسته
 امام افندک اهل کتاب صابینه ، زبجه لرینک اهلن و قاریندنیک ساکوسن بواج کوره دکی صابینه بوزده در .
 کند برینه صابینه نسیم ایریه بر فرزند رضا داردر که انباریه هیچ برینه انتساب اتمکر و نسب الیه ده هیچ برین اتمالدر برتر .
 بوز اهل کتاب رکدر و بویم برنکر مذکب زبجه لری نیمه مکنده و قاریندی نطاح ایرلر به مکنده اب افندون برتر .
 و ایکی آیه قرآن صابیلدی بهور و رضای کبی مؤمنده مقابل ذکر انجمله بوزده ده غیر مؤمنه اولدیر
 اشارت اتمکر . فقط اهل کتاب اولوب اولار فرینه کلمه اهل کتاب بایسته . زکریایه سیه اولدیرنه و بهور و رضای
 بکنده در راه ایند برلر نه کوره اهل کتاب و کلمه ده محوس کبی در اهل کتاب سیه سنده برنکر فرینه بر ایمایمیه
 اولفده برابر . « اما ازال الکتاب علی طائفتین من قبلنا » آیتک دلالت اینه یکی و همد فرانه مسند در اول اهل کتاب
 اهلوقی بهور و رضا ای منفرد اولدیفنه . و ایکی آیه صابینه و صابونه بهور و رضا اده آری اولدیرنه ذکر
 ایسه برنکر بکنده آیتک ظاهر و بوزک اهل کتاب اولار یعنی کوسند مکرده در . همانک ذکر اولدانه افندونی ده

[۱] اسماییله قرطبه مذکب باقیسی و کیزی افندک تسلیموق بایا ده جمیعان سیه مذکب ال کتوبیده .

واقعیه برنامی طایف اندر مجیده بهود رفتار در معذور در از غر بولوب بولما ریفی تعبیه در تفریه مسئله سنده
منقده .

توفی افطار حاجت بود که رفتار اسمی بفریه رفتار به شکر اولیغده رفتار اندک بومناسیه ،
سه ایه فریستاندن و بگری فریه صابیه ، رفتار در معذور بفریه البت بفریه رفتار اسمی آتنده
راغدر در . و سوره هاده بهود رفتار در به با شفعه به ذکر اولیغده صابیه بفریه معذور در اولیغده صابیه بهود
اولیغده لازم کعبه . بنامیه فایز به بکمی مدام بفریه منقوب فریستاندن از ریفی قبول و افطار ایستاده اولیغده
بر افطار بایار که بفریه هر آیه ایه رفتار اسمی آتنده مدافعه ایغده رفتار دیند که مکره حاجت
دیند سنده معناسی فایز به بکمی در سوره رفتار در مکره ذکر ایه صابیه ده صابیه بکمی « صابیه » دیند بفریه
ایغده و فرنگه دیند در سوره مدح افتخار ایه ری . فرنگه ده بربار ز فطای اهل صومعه و بفریه طرول
بفریه اسلام غیر انسانی بر سر ایز با ندر از لقمه بولوب لازم کعبه ری . و ایضاح اولیغده ایز در صابیه به
مقابل رحمانیت و همانیت نقطه اجتماعنده بر رویه و بفریه انسانی یعنی انسانی فطری الله به مکره هر
سکه فرقه فایز زنی و کمال کوره منقیده ال بکسک . ال منکال نظاره اولیغده دیند اسلام صومعه دانست
نامه بفریه بفریه نوصیه ایه هلا برده اغراضه سیاسی ایه اولیغده معبرنده اراده صدام ایغده بایاب ایز ری .

والله حقیقت سوره که : سوره ، بهود . رفتار و صابیه بفریه صنف ایغده و حق بفریه طایفه
لکیم کر در ام و نبات و کر بفریه بفریه توبه و صومعه ایه . من آمن بالله و الیوم الاخر و عمل صالحا . شرفی حاز
و بفریه صومعه بفریه نام معاصیه صاحب اولیغده بفریه خون و غزه بفریه . لکسانه در آزاره بفریه صومعه
موفقده . و بفریه رحمت الهیه بر لی لکده آفریده .

سینه بفریه که الله ایمانیه ، الله به کلمه هر حق فایز بفریه قبول و نصیه ایغده . بفریه لازمی اولیغده
آخره ایمانیه استقباله به به حال بر سولیت کونک کلمه مکنی و هر عمل ای و یا کونو جزای دین بفریه اعتراف
و نصیه ایغده . بر ایمانیه یا ان شاء الله عمل ده یا شادی زمانه ده . الله به کلمه اولیغده شرفی حقیقه قائم بفریه
بفریه مد زانده کوزل و مانع ایغده بفریه ، کونکده فایز به صمانه قوسمقده . دیند بفریه اولیغده از سولیت

نصارای طنج : بالوده و محسوسه اینکي محمد [لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ
اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ] سچ کنیسی . ای بنی اسرائیل بهم در بزار لای
الله عبارت ایزد . آنچه اونی مسموم طابند ، زیرا که ایم الله شک ایزد سه اونی جنتی مردم ابره ، ناراک
آنسه اولور . طالعده یاریم ده یوندر . « رعیه اولر یعنی مالده . » الله ، سچ به رعیه عبارتدر . « رعیه
قسم اولور که محضه کفر ایزد . » — بوفاریه بوار عاند حد زانده کفر اولر یعنی کونستلیسه ایدی . بوار ایزد
بالنامه حضرت عیسیا ایمانه تفطیم نامه سولیمسه اولاده بوسوزک اونی تزیب و دعوتی مخالفت اولر یعنی ده اکلشدر .
نصارایک الله ده کی انجیلدره بیه حضرت یسحک بوسوزی مذکوردر . « ای معشر بنی العمودی یا فودی مغشع !
بزله قاتیلید ، نامانه دباباکزه ، آلهم والهنده ، خدا صراطم و خدا صراطیکزه . » . اسوره آل عمرانده
کلمه عیسیا باره ۱ -

ادت [لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمِمَّنْ إِلَهُ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ]
وامر یعنی و هراینه موصوف و قابل شکتیه منزه بالله یاسفه حقیقته عبارت سمنه اولر بیده هیچ بر الله
هیچ بسمبور موصور اولر یعنی مالده اوج آفریده ایدوب ده . « الله اولر ایدمجبور . » رعیه قسم اولور که محضه
کفر ایزد . — بنامعیه مغریه « ثالث ثلثه ، احد ثلثة الله » یعنی اوج اولر ایدمجبور اولر یعنی سوزک
و بعضدی بالنامه اولر یعنی معانی ترتیب مقصود اولر یعنی ده تصریح ایشدر . زیرا که الساده عربیه ثانی ، ثالث
رابع الخ ... دیم اسم فاعل و نهاده اولاده اسم مصدر ، بر اسم مصدر ، برده سبه فعل اولاده اسم فاعل اولور اوزره
استعمال اولور . اسم فاعل اولور ثانی واحد ، ثالث ثلثیه ، رابع ثلثیه کی بر رتبه استغنیه صفات قینه رد اولور
خارجنده کی مرتبه کی کونستلیه که تصبیر افاده اید . « بری ایدیه ، ایکی اولر ایدیه ، اوجی در در ایدیه » رعیه
اولور . دیکزه ایه مجر دکنی عالی نفس ایزدیه . « ثالث ثلثه » کی یعنی عدد ده صفات قیلیدر . « اولر بری »
رعیه اولور دیم کتب غوره مصدر . موهالده « الله ثالث ثلثه در » رعیه « الله اولر لکنه الله
بردر . بوار ایدم بریه . « رعیه اولور . بر تفسیر ده افانیم ثلثه نایز اب ، روح القدس ، ایه یا فودی مغشع

کوره : اب ، ام ، ایه دیه اوج الی تقداریه نصاری الله دیکری زمانه بواجح بنفذه بصح برزب
 اعتبار اینه روح برهم صورتی عم الاطوار برنی تقداریه درمیدارور . بواجح روح القدس دانه روحی محتمل
 اولفند برابر دها زمانه عدد و متبارزه ایرید . و بر صورتی « ثالث ثلثه » دیندر « ان الله هو المسيح ابن مريم »
 باستفاده لازم کید . بوندک بجز که اولی آیت بعقریه ، بوده لطافی و شهوریه فرزند عقده اولی نفس
 سویدر . فی الواقع کفرا لمره اجموره « اهرته » دیکر دیندر . نصاری ایه صلیب اولیانه « مامز الله
 لا اله الا هو » قول الیسی ده بالنامه برنقطه ی سدر . موکره نصاری اندک افانیم ته ده مسارات ارماسه
 مطابقه . فقط بز « ثالث ثلثه » تعبیریک « اهرته » تعبیریه عم الاطوار دران اولی نفسی قبول اینه کین .
 ثالث ثلثه اوج اجموره اومنی مرتبه ده بولسانه بری معنانه « اهرته » دیکر که افسر . بوزده ده هر حاله
 مرتبه معتبر . مؤنزه که بر مرتبه ثاب اومره شرط اولی بواجح اعتباری ده اولی بیدر . اول هر حاله برزب اعتبار
 ایدر بیدر ثالث یه اینه موکره کید . ثالث ثلثه دیندر اوج اجموره بری دیندر اوج اجموره اومنی دیندر .
 کریم برزب ثاب تقداریه دیکر کوره . بر اومنی هر بری بختی روحی اولی بیدر ده اومنی اومنی . بنامیه اهرته
 دیندر بوزده ثالث ثلثه دیندر هر حاله غالب دند . و طوخری برنول ثلثه قائل اولی عموم نصاری فرزند
 عقیده سید . بوزده ثلث نصاری اندک بوزده یه صلیب سدر : ثالث ثلثه . بوزده کومنیور که نصاری
 تثلیثی ابر الله اومید . دیندر الله اومید . دیندر دیندر بواجح اومنی اومنی . یعنی اوج الی الله اومنی ده
 صایم ده « الله » دیندر اولیور . فرزند هر دیندر طبیعت الوهیت برور ، بلکه شخص اومید . افانیم ته ده
 هر بری بر الله . اب الله ، روح القدس الله ، ایه الله . و بوجه اوجی ساری . مع ثانی بصح برزب ده بوزده
 دیکر . بیلزده اعتباری اولیور برزب دارور . دها طوخری اب ، ایه هر بری فرزانه بر مرتبه
 اشعار دبر برزب طبیعی دلالت ایرید . کریم هر حاله برزب باندن بیدر . فقط عمومیتله ایه باندن .
 نه کیم الی از بجه نویسنده عقیده سنح بسوع یه عقیده « بابا سند هر دیندر الله عقیده بر الله همه دلا
 ایه داهر دیندر الی برزب طبیعی اومید . منفردا سند عقیده الی الله اب بر الله ، روح القدس بر الله ،
 ایه بر الله اومید . آنچه اوجی برده صلا مظه اولی نفری مرتبه ده در الله دیندر اولیور . بوندک اوج بیط

برده مرکب اولی از زره در تال فرموده اند که در ده قلعه از تاملید... زیرا او ملک که عالمه از صغیری اولاده
 بر زره بر شش کتی تصور آورده که رابع ثلثه در زیر... نه یکم بر آبی اوچ ربه مایل یعنی زره
 بر برخی، آبی آبی، اوچ اوچید و عینه زمازه بر عدد در که بر یه آبی بوزره بر شش... بوا صغیری عدد آبی
 اوچله به بر عدد... برخی اولاده به... آبی اولاده و بر عدد تشکیل آید... آبی ده عدد... جلیسی در... و عینه زمازه
 اوچید... بوزره بر آبی اوچ یکونی اولاده آتی عدد کبی در برخی بر عدد عدد... ایستة ثلثت نصاری ده هم
 اوچ... هم بر... و بر رابع ثلثه رطل، ثالث ثلثه در... اوچ الهی اوچ صغیری اولاده بر زره بر شش بر... بر ثالثه
 مرار «ابه» اول یعنی ده افاده لر زره ظاهر در... فقط عمو صغیره بونی نصیری بونی یور... کور و زور زره رابع ثلثه در زره
 ثالث ثلثه در... فقط اوچ صغیری بر شش بر ده عدد اند که عینه عینی اعتبار آید و ده اول الله عینه اولاده...
 بنار عینه بوزره نقر زره «اب» بعضی تعبیر کرده «دور» حد زانده بر افکار در... نکته ده رطل الله
 باباسید... کذلک روح القدس و بعضی تعبیر کرده حیات، حد زانده بر الله... نکته ده رطل الله که در
 دیار عید... کذلک ابه ریاه که و یا بعضی تعبیر کرده علم ده کندی زانده بر الله... و باباسید و بوزره
 و عینه اوچید... بابا در ده عدد آبی کبی صغیره آیری مرتبه ده عدد ده رطل ابه ده و با کله در... آنچه
 ابلیس هرید... هرید که سید اولاده اند و عینه صغیره آیری آنده در که اوچ بر سیم اولاده و الله صغیره
 ایلیس اولدر... نه یکم از یغی قونسلی «بر دت و آری که الله از غلی بوزری» و بوزری تعبیر آید...
 چونکه نقر زره از غلله اول آله و ارسه به صفوز الله بوزری... و یک که ثلثت نصاری ایستة آید
 «الله ثلثه» و یک اولاد یعنی کبی مع الاطراف «امد ثلثه» و یک ده عدد... «الله اوچید» الله ایستة بوزره
 ایستة ثالث ثلثه در... و یک در... بوزره ایستة بوزره که نصاری آله اوچید... و یکری عالمه
 «لا اله الا الله» ده در بر و بونی «لا اله الا الله» و یک ساد و طوار... آله اوچید و یک بر سیم
 غار جنده هیچ بر آله طایم زره... بنار عید «ثالث ثلثه» عین الفهرم سیم به عینه عم کبی کور و نور سیم ده
 نصاری استقار زره و عینه سادید... از الله ثالث ثلثه «و یک» از الله هو السیم بن مریم «و یک در
 بر افاده سید... بونی ای صغیره آید و یک ایستة بوزره که معنوی و شمولی ای کوزره

روزگم طبر . فاعلمه نفیس اینکیز و جلد « آله » اسم جنس اولیفته معنونه نفی استعد فرمه اولیفته .
 نکه « آله » اسم خاص اولیفته آنجه دایر اولیفته معنونه ایله بیله . الله حد ذاته مجموعه معبود اولان
 و مافوق قابل تصور اولیاده « احوال » در . و بار علیه حقیقت « آله آنجه در » نکه آله معبود کل
 اضافی اولیفته معنونه ایله . و بوند مجموعه الهیه معنونه ایله بیله . و صفاتی برکته
 انجونه تعظیم اینکیز ، عرصه عبودیت اینکیز : ابیه اولیفته الهیه . فقط بر باطن و فانی ده اولیفته . او
 زمانه اولیفته الهی دینیه ده الهی دینیه . حتی اضافت فوندک الهی دینیه سانا بجه مبارک و قدر . الله
 صفات اولان ، صفات الهیه اولیفته . بنم اللهم ربکم بنم اللهم ربکم اولیفته . الله اسمی بیله به و با آله
 و فوندکیاده و آنجه « معبود » رب ، ناکر ، ویرانی « کبی آله معنونه اولیفته اسم جنس کله را استعمل
 ابریه سندر بوزنی آله : بیک نکه و قدر . سدا فرانه « رب او حیدر » رب بر در « دینک بر معنی
 افاده ایله دین . بونقطه ده نضاری « آله » اسمی برینه میسی به ربکم لقبی اولیفته معنی و صفاتی و احوال
 بر افاده می اولیفته ده افند ایتددر . بوند مجموعه نفی فرانه « آله او حیدر » فقط بیله بر در « هر بری بر آله
 فرمه ایله انا نیم ثنه ده یسوع بالکذا ایزه . نکه یسوع میسید . اب رککه دایه کنده ذاتی ده تمایز اولیفته
 مالده یسوع سجد و مقاد قدر و احوال بر او ایله . بوزن اولیفته که نضاری یسوع سجد اولیفته کله ایله
 فوندکیاده اولیفته و هر سیک خاصه مالکی بر آله بوندکی قبول ایتددر بر اب فوندکی اولیفته انقاز اولیفته بر انقاز
 مجسدی کله اولیفته یسوع میسید و فوندکی ایلک ازیمه فوندکی بر عقیقه لرینک باسنه باز سدر .
 دینک در بوزن کوره انا نیم ثنه اولیفته دایسید رکع تالیله المکر . او حیدر تشکیلاتی آله دایر و احوال
 اب رکع ، روح القدس رکع ، هیمی اولیفته یسوع سجد . ثالث ثنه در . بنام علیه بوزن نفی فرانه بر اولیفته مالک
 احوال رکع ثالث ثنه در . کله نکه مجسده اینکیز سجد .

« ان الله ثالث ثنه » دینک هم ثلاث کله می هم در ثالث کله می اعتباری اولیفته ده ابی و جلد کفر .
 برنجی حقیقت بر الهیه باسقه آله اولیفته مالده اوج آله فرمه ایتددر و بوزن هر بریه الهیه دینک که شرح کفر .
 بر حق اولیفته الوهیتی اولیفته برابر ابی به رها دینک . یا لاله . فله . الله حق انظار در . الله اوج دینک
 کبی

روزه بودیم بگویند که روزه را از خوب الله توبه استغفار این را می ؟ [وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ] حال بود
 به غفور ، رحیم . توبه استغفار این را به مغفرت ایراد کند برین فضل رحیمه مسود ایراد . —
 خداست بگوید که رضای بهر قدر مجبور و طرد . ایچیز نه توبه استغفار این را ایمان مخلص قابلستند بر نشان
 روزه زیاده در . نه الواح بر محیفه مکره بر جزئیات نهایت بر معنی جزئیات باشند بر معنی نصیب ایراد مکره .
 بر نک ایچیز بود توبه استغفار . نشویند مکره طریقه بهایند محققه موه این توبه را می کنند . بویچیز که
 [مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ] سیم به بریم باقیه بری دکل انجیل بر رسول . الله کل
 انجیل الله بهایند و فرماید این توبه را بری بر ایچیز ، بر مبلغ ، بر پیغمبر در . هم ایچیز اول در و کلمه بر رسول در
 کل [قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ] اوزنه اول بر هیوه رسول که کلوب گشته . — که الله تعالی سیم
 بنمونه ایندی در اول و مضامین نمازه ملک اسانی در اول بوزنه بنمونه انجیل . و از بر اول و مضامین نمازه
 این انجیل ساندی ایبات اینست در صورتی که طریقه سیم گشته . شد الله ، سیم الله
 سونایه ایبات در ریه اوزنه اول موانع الله و صایه ایبات در ریه و اولی توبه بر اثر در یا می شود که برها
 عجیب . الله سیمی بابا بنمونه انجیل به در اول آرمی بابا بنمونه انجیل بهایند که برها غریبه .
 ایسته سیم به بریم ماضیه گذشته کلا لانه استنزال انجیل بر قدر مثال و تفهیم و کلمه و از کلوب
 که می در ها بر نشان بر رسول [وَأَمَّا صِدْقَةٌ] آناسی در به صدیق ، یعنی صدقه و صدقند این ایبات
 الله در بر بری تصدیق به سار فادیند که اوزنه ، سوزنه ، ایستند و ایات عارقه فادیند . بوزنه باقیه
 [كَانَا يَا كُلَّوْنِ الطَّعَامِ] آنا از غول آبیسی در یک بر در . — که کندی نفس در به توبه
 استیلا ایچیزه فالیه ، هماره بهر غذا الفه محتاج از در در . نفس ایچیز ، طریقه بر سالومه افطر از دست
 فرزند ما زردی که حیوانات محکوم از بری بر احتیاج و افطر در . در هائی بر احتیاج این محتاج از لایزاله الله
 در بطایه محتاج کل در مکره . بالاندر . تناقض . بنامیه ساره ملک بطنه بهی که زیمه الله در آناسی .
 کور دیور که بوزاره الهیه بر تقفاسی برده سنا فی اعتبار غایت واضح ایی بهایند که سیم که هم استنساخ
 هم استنفاذی جیندی هاز در .

[illegible]

ثانیاً : ماضیه کی رسولد فہمہ . سچ ایلک رسول داناسی ایلک صریقہ اولسہ اولسہ ایرد مجہد الہ
مغربی اور ان ایرہ لغصاحب عقل مسی داناسی کنڈی کفیلہ سلو مفاہیرہ والہ اولیہ مہدی نبیاً اکملہ
ذرا آفاسی رہ اوغ رہ بیور رہ . ایجیور رہ . علی العموم حیوانانہ بولناہ برامتیابہ از ارہ قارید لروری والہ
بورند لواز منہ بولناہ از از ارہ رہ مجور . بولونور لروری . بنارعیہ باسقبہ صبح بر دلیل آرمفہ از دم قلم رہ لغ
عقل سلیم بالفردہ اکملہ کہ ریکر کالانہ رغما بویہ برامتیابہ لروری و حیوانی ایر محتاج بزبانہ اولیہ لغصاحب بر مجور
الہ مجہد اولہ مانہ . ہونڈ الہ مجہد مذاتہ لغور لرورید و مخافتہ مرجع . لغور لہ بنوی کالید مالک . لغور لروریتاب
و نقصانہ میرا . غنی مغفہ . محتاج الہ علی الاملاہ و مکیدہ .

یا محمد: [اَنْظُرْ كَيْفَ بَيَّنَّ لِحَمِّهِ الْآيَاتِ] باری بزرگوار آيات در دل او صفی
نقل نه کند، نه آیه بیاورد. [ثُمَّ اَنْظُرْ اَنِّي يُؤْفِكُونَ] مکرده و باره از فضل و بزرگواری
جو بیور: بر آیه مفقوده نه فنا صایر بیور کرده اصل و اساسی بزرگواری باطل سوار بر چینه
طرد شده بیور: — همزه نه فتحه « اَنْك » قلب و صرف، یعنی روز در رب جوید یک دیگر.

پای:

قُلْ اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ •

فاریکل و اکبر مطهره دیگر... برده « بک برورد » بور و سنی فارسی صاحبکله دیت یسز و نند و ارمالده
 بک ایمک احیای بر لوبیا سلاکله و لیا کل جاسه یا میوه معقول اولد بقد... دیه بر توهم در میانه ایریلیر.
 بر هجند ره بر نیت بر توهم و سلاکله ده کوئی کسک ایمیه سندنک عجز و نرت... منفعت و نرت مسله سی
 اولد یقی و بر سنانک اساس اعتباریه هینده ساری بولند یقی اهلانسه و بر نطه یارب صاحبکله و ازان یسزک
 و لیا مارده بر هینده اولد یقی ده افهام ایرک اوزر تعویضه و لیا یازار ایریمده که... اولد یقاری است
 - صاحبکله دیت یسزک کی - الای بر نوب ره اولد فارسی سزه نه ضرر نه منفعت یقی یایما جبه اولد
 عاجزله معبود ره عبارت می ایریکز ؟ حال بکر اه سزه لهر منفعت و منفعت یایمده فار اولد یقی کی سیم
 و عید ره... کیزی ایوه لهر سوزی ایسید... فله ره کی فعلد سوز بر لور سوز قید ره کی اعتقاد لری... خندری
 بدیلیر... بر نرت بالغه فار سوسده سزل اتمده... اعجازله معبود یمده... عبارت اتمده نه بولک لفر
 نه نه خلدکی اولد یقی در سوز میسز ؟... ایسته سزل سیم الله و معبود دیم کزک بوسنه یقی فرقی بریتد... جهر
 سیم لهره منفعت... لهره منفعت یایا بدیر... کندی زانده مالک اولد ره رحل الله امساده و عیلمده یایا بدیر...
 صکره نه الله ویره یلمه کی بدیا و صاحب قدر ضرر... نه الله امساده ییره یلمه کی صحت و درست... هین
 و سعادت قدر منفعت یقی به نه ماه مالک اولد یق... هینکه اه غنی بالذات... فار بالذات... سیم به فقیر
 بالذات... عاجز بالذات... لهره مالک ایره صلی الله علیه و آله... الله فایسینه سیم بر نطه یخام
 عاجز مطهر... سیم فایسینه الله لهر شی در بریه فار مطهر... الله بویه کال کند نه... سیم ایر
 نه سی داره الله... بر بویه ایلمه الله کانی سیم... سیم عجزی الله سار ایرد ره الله بریه سیم عبارت
 ایلمه نه جرات... نه عیالت... نه ار اکتلده... ؟ ... نه نه ضعیف بر نفیس صوره... نه بولک بر اندک و مانند... ؟

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ
 ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ لَعْنُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

يَعْتَدُونَ • كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ •
 تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ • وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآزِلِ
 إِلَيْهِ مَا اخْتَذَوْهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ •

آل شریفی

و در آن : ای اهل کتاب ! دینداران مفسد از اهل طایفه ای که ، بزرگواران شایسته ، بر موی خنجر ده
 شایسته و بزرگ طوفانند صایسته بر قوم که هواران آرزو کنیده • بخاطر ابله و اذکار این
 لهم راد که هم ریمک از غم مبدانک لسانه نصیه ابریز ، برادران مصلیه انزارد و مفسد مدد ری
 بخارز ایراد و لرز سبیل این • اینده وطن برنگرد و از کفر لرد ، از الحقیقه زتابا پور لرد •
 او زرد بر موی کور و ریک که الهی طایفه باند ، بار دافعه ابریز ، البته نفسدینک کنیز و ایموه تقسیم
 اینده نصیه نه حیر کنده : الله از غلبانین دمنده و مملد در او زرد • آراعه و پیغمبره داره اینده
 اینده در ایراد او زرد و بار طوماز لرد ، لکنه از زرد موی ایمانه او زرد و مفسد در •

یا محمد ! [قل] در [يَا أَهْلَ الْكِتَابِ] ای اهل کتاب و مع المفروضات نصاری !
 [لَا تَقْبَلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ] دینداران صایسته غموا نریکنده — غموا ، اساسده
 او فی ایراد یا محمد — بزرگه هوصافی بر شیک ندر و ندر لسنی محمد و مددی بخارز ایراد ایراد کنیده مفسد
 نصیه و توبیح او نمده — برادران مملد و ریک مدی مفسد — اهل کتاب بولند نری دینده مملد در
 دار در باطل در • که لک دینده غموا این در لرد — پس مفسد غموا ، دیگر مفسد غموا در • مفسد غموا ،
 دینک مفاقیقی تقص و دفاقیقی تقصیه و زنیسه اینده و در لک و در المینی غموا اینده کمال رفته

تفسیر آنکه بوجه صحت، انقار، ورع، اجتناب، مجاهده، غیرت و حمت دینیه و غیره از انوار.
 آیت بونی نهی اینست، بلکه ترویج ایمانست. همه ادله و موصوفه در ترویج ایمان و ترویج کبریه از ادب و تعصب
 صایمان. دیری است باطل و مفت ادله و غلو در آن بوده و در آن کون بوی سببه لرزه سینه در آن
 از ادب و تعصب این مفتی تجاوز اینست و ظاهر ادله و حق تسلیم اینست بوی سببه لرزه سینه در آن
 تعصب و حمت جاهلیه تفسیر انوار. آیت «غیر الحق» در اینست بر نوع فتوی نهی اینست. یعنی دین و عقیده
 را تا همه و همه، کور و تقلید، توری بر تعصب این از ادب و تعصب صایرب مفتی تجاوز اینست بیک. مفتی
 باید بکند، نامور شده است از اینست. ای نصاری! از سبب همه ادله و سبب اینست بوی سببه لرزه سینه در آن
 عبودیت و رتبه سینه حقیقتاً باید. ای پسر سزده اندک سالت و بونی انظار و سزده سنی تزیل
 ادب در الهی بنده اینست مفتی تجاوز اینست. [وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ
 قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ] در سزده اول یعنی بقت محمدیه
 مقدم دین در محقر صایبه، ضلالت در سبب، بر مریخی در اضلال اینست، صایبه و سزده
 بقت محمدیه اینست سبب ادله و طوفان بوی به یاه چینه سبب بر قوم یعنی سلف دین الهی تابع
 ادب بیک. از ادب و تقلید ادب از سزده نهی بیک. «کور و سزده که بر آینه بزرگ» تا انظرانی یوفکن
 در بونجه نفس و سزده در بوی بوی آیات مفتی صایب بر سزده بر بیانی دارد:

۱ — اساساً دین در مفتی اساساً اتحاد اینست،

۲ — بوسید مفتی غلو و تعصب اینست.

۳ — سلف دینی کور و کوریه تقلید اینست،

۴ — هواد نمایند نفسانیه تابع اولی که بر غلبه ده سبب نسبی است. دینیه یا به

کفر، دینیه اینست باطل و مبدا فانی بود. الهی و عبودیت، الهی و نفس عبودیت که زما فزده است

تابع اوله تفسیر انوار. دین که سبب الهی در تحقیق سبب رطل مجرد کند و الهی اینست بقت اینست.

بنابر سبب الهی دینیه نصاری، پسر در ضلالت کینه کور و سزده بر الهی اینست صایب و تعصب از سزده

عجا بزر ایمنده بهور درضاری ده عیده سینه سید ؟ بوفته ز فیکیدر ؟ بونفقه نقدده
بهور درضاری نقایبه بکنجه : ن الوافع بوزن ایسنده ده مونی ناسند . ناسندده مؤندی
سوزر ، عداوت ایریر ، مع مانیه لیسند درجه عداوتی و فایست مودتو ده سادی دکر . بامحمد !

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بَيِّنٌ مِّمَّنْهُدِّ قِيسٍ
وَرُفْهَانَا وَأَنْهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ • وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى
أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
• وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
• فَأَنَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا اجْنَبْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ • وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيمِ •

مال شریفی

ناسک مؤندده عداوت ان شعیسی لعدمالده بهور درله سکر بول بقلده ، مؤندده مودتجه
ان باقیدنی ده لعدمالده « برفضایه » دیندر بول بقلده ، سبی : مؤند بوزن ایمنده عالم شیندر
دنار دنبار اقلدر دارده و بوزن کبر اتمزلر • بیفیده ایندیر بی دیکده دطری زمانه ده کوز ریخی کوردیک
آشنا میقدن مقدده باشد مودوب بوشادده « یاربنا ! دربر : انبار فیه ایمانه کیندر ، شویسه
بزی شهادت کیندر در برابر بانه • لهم بز ذیه ایمایه انجیم لم الله و بوزنه کلمه مقده : بویه ایمان ، در بوزن
بزی صالحیه زره سند معینه نومیاسی آیمه • بوزن در بوزن معانی الله ده کله طریقه ثواب اولدر و القینه
ایر بقلد آناه جنتی در بری ، ایمدرده مود قالمده اندر ده اندر که ایسته محسنده ملاقات ادر • کفر ایردب

آیند میز کذب ایند ایسه از هکای اصحاب جهنده ●

[لَيَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا] کره بود و نصاری
 اهل کتاب، کره برزخ غیره مع عموم از اولاد ناس ایمیده مؤمنده مراد بجه الک شد یعنی قسم از سوره که بر توبه
 در شکر بود بمقتل - اهل ایمان سنت عداوت نفقه نفر نه بود بری شکر ده ده از کفر کوره مکتب -
 دیک که برزخ ایمانیه از انقدر، کینه ناسفویه برزخ ده ها زیاده در. چون برزخ دنیا بر می صیدنه
 میوت - ولجدهنم حرص الناس على حياة ومن الذين اشركوا الخ - و چون برزخ بعدی فوتیه - «وجعلنا قلوبهم
 قاسية» صوابه انما کدی، ناسه میلدی، مقتضای کبر معادری یک فوتیه - اینانی کذب و قلمه،
 مصابه و امتداد و ناسه روی یک زیاده در.

[وَلَيَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى] دینه قسم از سوره
 توبه بوناسک مؤمنده سورتجه الک باقیقی، بیه نصاری، دینه برزخ بمقتل - کریم برزخ عمومیه مؤمن
 رکده - و مؤمنده عداوت برزخ ده دارد - فقط بمنس منسبه مدافعه ایرد یکی زمانه اد بر این عداوت
 شتی زیاده، برزخ ده مؤمنده سوره بهک قابلیتی زیاده در. یعنی از کس سورت و امتحالی بسوره بود
 رک، کینه برزخ سورتی ده ها زیاده محفوظ ده ها زیاده باقییه بر امتحال - برزخ ایمانیه قابلیتی، اهل ایمان
 صحتی اد بر رزقه فضل برزخ - [ذَلِكَ] برزخ از بیه برزخ سورت که [بِأَرْبَعِينَ] قِسْمًا
قِسْمَيْنِ [برزخ رسید] یعنی علم عبارت از منفرد رسید [وَرَهْبَانًا] در اهد، یعنی
 افزون تر رسید ناسد در برزخ از نه، نفقات این سفور ناسد دنیا دارد - [وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ]
 برده برزخ منکر رکده - متواضع و مؤمن در. برای سبیل مؤمنده سوره بهک لری ده ها زیاده محفوظ در.
 و بنا علیه قول اولیه سوز کرمک و آه و زاری زمانه مفتی قبول ایمان اهل لری فضل در.

قیس، کبر پیشی طلب و فتح ایمان مناسنه «قَسَّ» ده بهالغه صیفه سب - علم در برزخ بعدی
 اعتبار بر نصاری و داسنه عالم و عباد اولاد ده «فاس» و «قیس» دینا کده - ایه ز برزخ بیانه کور

آنکه دنیا بپسندد و فراموش کند حمدی صنع ایرد بر مراد کوزه بر ماندن دیده در دنیا به مضرت کثیر فاسقون
 اول فرزند شبهه برتر . نه یکم سوره همدیده « فاتیما الذین امنوا منهم اجرهم و کثیر منهم فاسقون »
 بود و شد . و الاصل آیت بزه کومنه بود که علم و علمای محبت ، آفرین در شوخ سی ، عاقبت از بیسی ، آنکه
 کبر سزا و کوه طازره و سوره همدانده محرم ، ان نافع ان کوزل اسباب نفرت جلوسند . و بر سبب که
 نصار و اصحابه صورت نفقه و نفرت در دها بایسته بر دفعند و در . و بنا و عیو بر اخلاصیت موجود در رفحه
 نصار از قابلیت ایمان دها مضور . و بوزر در هدایای کلمه پیر بریده دها همدیده اولسر .
 بر صورت بوزر کبر سزا دها ایمان سوزیجه در بر زنده از بر بولند یعنی کبی اجمد زده با فضل ایمان ایه به دایره
 اولایه ایجه قلبی ، همدان سوزی در بر زنی اثبات اید دها ایمان نقل خطاب اجمد سوزی بود بود .
 [وَ اِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ] پیغمبره ایند بر لبه زانی دیکه طریقت [تَرَى
 اَعْيُنُهُمْ] کوزری کوزر در سده [تَقْفِضُ مِنْ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنْ الْحَقِّ] طایفه قدر
 در سینه آشنای در طریقه مقدس و شاز اول در ره جوشان . کوزریه با سدر طول در طول طاسان . کوزری
 طر در [يَقُولُونَ] در کرد [رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاصْنَعْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ] ای عزیز — بو
 ایند بر دیکه مفعول کوزر دیکه سوزم بر دیکه سوزم — ایمان ایند . سه بزرده اندک امتی اولایه طریقه
 اید بر بار بیان — یعنی بوزر کتا جرنده روح الحقه اولایه او فرزند پیغمبر دیکه کله مکنی بیدر و « ایمان
 ایریز کله جکر » دیکه اعتقاد ایریز دارند بعینه استیاده بد استقامت ایریز . زانی دیکه طری
 زاده ده مفعول فارسی کبر روی اولایه یعنی و مبد زده رت دامن و داسوره و استقامت موجود بولند یعنی بر سزا
 حق طایفه ایریز ، مفعول تأییدی در ایریز . کوزریه با سدر طول در . در سوز مفعول بعث ایریزه کله سده اولایه
 آکل در . نمای اولایه ایریز و سوزده منقلب اولور . مفعول « ایمان ایریز کله جکر » دیکه کوزر « کوزر
 ایمان ایند » در بر . اصل سوز و شهادت اولایه است محمد دفرینه باز بیدر یعنی بنا بر ایریز . کندی نفی
 با خود ائمزه ایریز فارسی بر ایمان و اعتقاد لرینی تأیید و اثبات اجمد سوزی در سوزر : [وَ مَا لَنَا
 لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ مَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ] و ببالله و نبه و سوره اولور و ده کله سه اولایه پیغمبره ، نه

در سه لایه از زنده او بیامانه ، آن ریاضی بر مکه ، قاریزه یافتیم ، قورقو سور و نه مکه ، دنیا یی ترک
 اینک ، اسکی صول ، یا عیار ، کیوب بر از زنده سیاحت اینک ، دارکططری کسکه متفقاً قرار دیشد و حال
 بوفس رسول الله و اصل دلسه ، بنا علیه از نه ، به بودم ارادتمارم ، محفوه که نفسدک از زنده برقی
 دارد ، بنا علیه عامم اولیک ، مفطره اولیک ، فام اولیک ، نام ره اولیک ، به نازمیدرم ، اریفوره در بر دم
 اور دوج طونارم افطار ره ایرم ، ان ره یرم باغ ره یرم ، نازمیره ره مقارنت ایرم ، بنم ستمده بوزم جویره
 بنده دکر ، « فمن رغب عن سنتي فليس مني » بوردسه ، برایت نازل اولسد ، به روایت اولو بوز که ، رسول الله
 طاروره دیا لوزه بر دی ، طانی دبال غرضه کبر دی د بوردی که « ان المؤمن حلو یحب الحلو و = مؤمنه
 طایفه ، جلادق ، فانیفی سوره . . » . ایه معور مفطره تر زنده منقولد که بر ذات اوله « به دوشه کی کنیم
 عام ایدم » دسبه اده براتی ارفوسه « در شکک بات و بینه کفارت بر » دیه جواب دیشد ، حسیه
 مفطره تر زنده منقولد که « بر کوه یکده دعوت ایرسه ، بار زنده زنده سیمی و صهای ره دارسه ، صوفیه یازنور
 یا غنی طار دفر ، طانی دساره د بوردی لوبکد دار ، فرقه بر کنار مکیمسه ، حسیه بوردی ره اور دجی می
 دیه صوره ، غایر بودم انواع طعی کرده کورد دیشد ، بار عبه حسیه بوردی فرقه دوشه « باز زنده
 دسبه سه خالصه نه یا غنی و بغای از دی ایله لعب غلی یعنی بانی بیسم عبید - ر اینه می بولوبوز سده « دیشد .
 یند ساره الیه حسیه بوردی « فله ذات یالوزه بوردی ، شککی ادا ابره مم دبور « دیشد . « صوفیه
 ایچمور می ؟ « دیه صوره اوت دیشد ، بوردسه که « ارماله بوارام جاک ، اه نعالاندک اوله صوفیه
 صوره کی نفقی یالوزه ره دها جوره اریفنی بامور . . » .

سندی بوزاره دیشد دارد . « او فوال عقود » امری مع العموم مفطره سالی دسبه بودم که دیشد
 بر مفطره داخل ایدی . بوزاره ده ، لا تحرموا طبیبات ما احل الله لکم « بوردشده . سوهالده بر کبه لور غلی
 بر سید عبید ایر د بوردیه ایله بر صولی کنده قریب اتمسه بولنور نه باره به ؛ نه یا بچینه طوره « لا تحرموا
 سیاقی نفقه اتمسه ادر به ، طوریاه عقیده یعنی ایفا اتمسه ادر به . ایسته بر مشقی حلا بوردیه بوردیه که :
 (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ) « به بیدین ایدم لغو ادر لایه سده سده مؤاخذه اتمز

— او بر عقد رکن . بمسبه نفوذ نفی نفی و سره بفره ده کسبه ابره باوه . [وَلَئِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيمَانَ] وکنه عقایدیه از عقد یعنی « سویم با یا همم ، بود
با یا همم » باهوز « سویم از او ره سویم ابره همم » طرز نه استقبال منقلبه اولمه از ره کنه کنه با همم عقد
بمسبزه سنی مؤاخذه ابره . — بفره بمسبه منقلبه تغییر از نور . شد « والله اولمیه همم ، والله زوجه
نقد با نیمه همم ، والله باریه ابره روح طوابع همم ، باهوز والله سفاره نیمه همم » کی بمسبزه منقلبه در
دو کی بمسبزه بر عقد از زری ابره ایفا اید اید لازم کبر . اید نه سه مؤاخذه ابره . بر خرابه ایکی
در رود . برسی معصیت از لایه بر شیه بمسبزه که بوند نفی اصله جازر دگر . بر بول کناهد . دگر
معصیت اوله بر شیه بمسبزه که بوند بآت نفی رها کناهد . و بوند ابره الهویه سزیه اختیار از نور
« من حلف علی عین ثم رأی غیرها خیر منها فلیکفر عن عینیه ثم لیأت بالذی هو خیر » حدیث شریفی در بولیمه
بمسبزه نفی بر جمع ابره کفارت در بریر که بول کفارت هم نفی بمسبزه دباره بر خرابی و مؤاخذه سی هم ده
مؤاخذه اخذیه ده منصوص ابره بر عبارت . « هذا الکفارت لزمی بالکفر بوجه مخصوص دگر . اولکذبه
واجب . هر نفی جازر اولی اوله بر عقد بمسبزه بوند و لا سنده طوابع مؤاخذه دیک اوله کفارت
واجب اولمیه نفی اصله جازر اوله بمسبزه بوند و لا سنده طوابع بر مؤاخذه دیک اولمیه فرضه اولمیه
در رود . بر صورت بوند بول کفارت ده هم معصیت هم ده عبارت منافی واردر . و هر کفاتی بر مسبه
بوند و نفی ز ماده ده دباره بر کفارت اید مؤاخذه ابره و بول کفارت اید بالار که شغل اول نور .
[فَكَفَّارَةٌ] ایدی یعنی بوند مانده کفارت [اِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ
مَا تُطْعَمُونَ أَهْلُكُمْ] اهل و عیال ده بر دگر طعام نوع و مقدار ده اوسطه ادره سکنی
بر کوره دو بر عقد . — بر ایکی صورت از نور . برسی بر اقسام برده صباغ جانی بر بیک بریره رت
فازندنی دو بر عقد که بره ابا هم شیه ابره . دگر برده اقسام صباغ دو برده همیه قدر الدینه برسی
دیکر که بره ده تمیص شیه ابره . امام همم ابره منقذ کوره بوند مقداری هم سکیه ابره بر نظر کی
بند ابره باریم صباغ ، دگر برده بر صاعد . امام کفاتی کوره ده بر شد . کفارت بمسبه با بود ادره سکنی

اطعامه. [اَوْكُوتُهُمْ] یا خوردن کعبه که کوه کربه. - کوه. منعمت ابره ملک بر توبه
دیگر. بر رایت کوه رده بر «توبه جامع» توبه بقات البه در. [اَوْتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ] در باغ
بر توبه. بر کرد دیار جاریه انسا از ایتله. - امام شافعی لغات تشریفاً بر توبه رده توبه رسی
شرط ایتله رده اتمه صنفیه لغات تشریه ماعدا سده نظام طهریه لغات تشریه طهریه بر توبه رده توبه رسی
مصلی لغات تشریه بر ابره رده بر ابره. تعینده. سلف تشریه. [مَنْ لَمْ يَجِدْ فِصَامَ ثَلَاثَةِ
أَيَّامٍ] یا عید لهریم بر توبه بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده
- ابره رده رده «ثلاثة أيام متتابعات» اول رده بر توبه بر توبه بر توبه بر توبه
راجه. [ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ] ایتله بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده
[وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ] و بر توبه رده بر توبه رده. - یعنی اول رده بر توبه رده بر توبه رده
صورتی ای بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده
فدر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده
[ذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ] ایتله رده بر توبه رده بر توبه رده
در بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده بر توبه رده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ • إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ • وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ • لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا
وَاحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ •

آل شریفی

ای او بگویم ایما را اینز ! ایملی ، نما ، برتر ، سمت حلیله زار ره سبطان ایسی مردار
 بشیر ، اوندک ایچره سز اوندک فاجینه که باغای ترنار بکن • ایملی ابد نما ره سبطان سز آرازه
 عداوت و کینه و دوری و سز اللهی آلفه و نماز قیامقه ایچو بایا بست ، اونه داز کورین دکلی
 • اللهی ربط یله ، پیغمبری ربط یله ره صافینک ، اگر نرلاوه امانه کن بیلکدر سولزه دوسه
 سار آچیره بر تلیفه عبارت • ایما اربوب ره صدولی صدولی ایست بایا کیمه بوزنه بر حقیقت
 دایما نرزه نبات ابر صالح ایله بر رام ابر کوری ، صوره نقرالزه دایما نرزه و سوغ بول قوری ، صوره
 بر تقوی ابر بار لعل بایه یقی کوزل بایا ، امسانه مرتبه سز ابر کوری تقدیره مقدسات نرزه کندیله بر باس
 بر تقدیر ، الله محسندی سوره •

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ادایما اینز - صدول اولوه طبات تحریم انیمه ریکدی حرام اولوه
 جنبانده ره ای صافینک . از عهد [إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ] مکنه فریضی سکران دیر
 یعنی یانقر و نما (سوره بقره ره «وینلونک عن الخمر و المیسر» بانه) [وَالْأَنصَابُ]
 انصاب یعنی تعبد ایچره ریکبسه طاسه ساز اوتانه دامنام [وَالْأَزْلَامُ] نما و یانقر و ندری ،
 اوقری ، زارری (بر سوره نکه باشنه «نصب» و «ازلام» کلمه لریه بانه) بونه بوز باشنه یچی
 رکب ، انیمه [رِجْسٌ] بر رجب - عقده که بکینه مکی ، ابدی زجی یس ، مردار بر سیدر -
 [مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ] سبطانده عمد نرزه ، سبطانده ایسی ، سبطانده سرفیه [فَاجْتَنِبُوا]
 بنامیه بر سبطانده اجتناب ایدین ، اوزاره فاجینه [لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ] فلاح بولر سکن -
 برات ، سکرانده منع و تحریم مکنه ، ادهیمی رسول اولورده نازل اولوه اینز در بر عیسی سوره نسا

« لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى » انجیسی ده سرده بفرده ده کی . یسئلونک عن الخمر والمیسر
 قل فیہما اثم کبیر » ایتی ایدی ارایه باورده . ایه تعالی برایتده عز و کبر عزتی ره برده ابر تالیق ایتسده .
 اولده . جلدنک باسی « انما » ابر تصدیق ایتسده . ثانیاً انصاب دانه لام ابر برابر زکر ارنه رده . ثار با الخمر
 کعبه الوثن = شراب اجمیله برده طایفه کبیره . « هریت سرفی بر لولجی یتسده کعبه کوسندسده . ثالثاً
 ره بر سیم ایتسده . « ابعاً شیء یحفظ دیا غالب ادر یغیبه قبیلاً » من علی الشیطان » جور دسده . فاساً ،
 بالذات عبسده نه اجتناب ارایسده ، سار سار ابر اقبال ، ندرج ایدینه بر سبب ایتسده . سابقاً ده بویانه
 اصل مفهده عز و کبر عزتی ادر یغیبه اظهار دبر بزرگ عزتی انتفا ایه رخی ، رخیود مفهده در بالذات نفیر
 در عمل شیطان نفیج ابر جور دسده که :

[اِنَّمَا یُرِیدُ الشَّیْطَانُ اَنْ یُّوْقِعَ بَیْنَکُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِی الْخُسْرِ
 وَالْمَیْسِرِ وَیَصُدَّ کُمْ عَنْ ذِکْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ] عز و کبرده شیطانک مراد ایتسده
 دکل اینه آراکده . بفرده رعدرات در سوره دسده دسده ایدی زکر دیا ایتسده . دناز ده منع ایتسده . — که
 برکده بوز ادر فرده صورده ارنه دکلناه . اهر ضایات ایتسده ، نه ریه قلبه نه ایمانه ، نه دنا غالب نه افرت .
 ثالثاً ، بتوه اسباب عزتی نفیس ابر کده صورده اطاعت نفیر و افرده ادر ده استفهام نفیر و افرده سببیه
 ابریه بر یسوره که [فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنتَهُونَ] ارنه سز سمد و بوز نهی قبول ایتسده عز و کبرده
 نماز دانه کیریزی ؛ اینه کیریزی ره می ؟ — بوند ادر نه هفت عمرک نه سر بر یکی سرده بفرده
 کیمه ایدی — ثامناً صورت عمودیه ده توبه اطاعت داکبانه عز و کبر مخالفتد بوز یسوره که : دانه کیریزی
 [وَاطِيعُوا اللّٰهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ] دانه اطاعت ایزد ، پیغمبره اطاعت ایزد [وَاحْذَرُوا]
 در مخالفتده عز ایزد [فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاَعْلَمُوْا] ثابیه اطاعتده بوز هوزده جلد ابرورده کز
 بیزد [اِنَّمَا عَلٰی رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ] بزم رسولک ادر نه مائه اولاده و ضیفه بدخ
 افریه بر بلیفده عبارتد که ادره افری ایتسده یا ایتسده . ادر نه دانه سز سولجی و ضرر و ادر ادر صرف
 سز کز کز نه عبارتد .

روایت اولیوینور که تحریم فرمائی نازل آمد در نزد صحاب «یا رسول الله یا بوسه اول دفات
ایده و سبب ابی حمزه بولنامه افزون از افزوده عالی نه در همه؛» رسید، شریعت نازل آمد:

[لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا] ایمان آوردن و صالح
ایستد بماند [إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] حرامه صایوب ایمان نمیده
و اعمال صالحه یا میفهمه بماند، ظاهر او یا باطن آن است [ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا] مکره نه حرام صایوب
صایوب ایمان بیداری [ثُمَّ اتَّقَوْا] مکره و تقوا، صایوبه صایوبه در راه ارباب [وَاحْسَنُوا]
امسانه بیداری، روزی که روز عمل کرد اید و او را که روزی که اشتغال اید و تقوایده صایوبه مانده بیداری
یعنی نه بیداری اول ایمان بیداری بیداری بیداری. بزرگترین ایمان در راه. [وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسَنِينَ]
والله محسنی در راه، از برای سزاوارده است. — شریعت غایب شود و سعادت بماند و کل، بوشه
آنند ایمان در راه.

کود و بیداری بماند ایمان و عمل صالح ایمان کرده و تقوی اید و مرتبه اول در راه و در راه است
مرتبه ایمان کامل که تقوا و تقوا بیداری در راه و در راه تقوایه اشارت در راه، اول، مانی اول،
استقبال، از نه نماند به اشارت در راه. ثانیاً احوال عمده یا اشارت در راه که بر بعضی است و کسبیده که کند نفسی در راه
بیشتر تقوی و ایمان در راه. بر نه ایمان بیداری صیغه ایمان، ایمان تبدیل ایمان، عمده الصلوة و السداد
«الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه فان لم تکن تراه فانه يراك» ترفیع اشارت بیداری در راه. ثالثاً سوره بقره
اوله بماند اولی اید در راه، بعداً، وسط، منتهی اوله اید در راه تقوا و تقوا اید و مرتبه سی بولنه تقوایه اشارت در راه.
چون اول اعقاب به توفی ایمان و عوامی زک، ثانیاً عوام و ستم و ایمان به شبهه لیدن زک، ثالثاً تقوی مستند
صیانت و طبیعت و اعتبار کبر در راه نه بیداری بعضی بماند زک که کرد. نه کیم بر نقطه بالار و ک
«لا تخشوا الله الله لكم» قول الایمنه در راه اشارت در راه. زیرا «احلکم الطیبات»
در بولنه مدول فیلنر زاناً طیبات اولی ماله مدولن طیبات، طیبات ما احل الله، بوردی طیبات
طیبات مانی افاده اید که بوردی مانی افاده بماند به اعتدالی نغمه اید.

نه بر ابریه بر او حاله کند بی طوماسیه و اللهاک حکم عایت ایه میر ، نفسون و عاز یاده ببال درها
 زیاده عریض اوله بقدو سیده فارسی فصل صبا ایه بیدر ؛ دارینم نمندان امانتی نفس اریز
 و او حاله بر دیکبر هذک ، عرفون ، فزیه لک ، مقوده اللهاک ، مقوده ناسک بائنه کیمک اهیت
 و صدیقی نفس هار اوله بیدر ؟

کور دیور که برایت ، اوانده کی هکت نفی توضع اتمک اجموده سرمنده ابریه نوجو ایه هکت
 نعم نعماد الهیدک او صورتیه بر مثال تقدیمی نشکیل ایه هار و عازیه بریند دینی رفوع بر جینی اخبار
 و بونظ سرمنک ال بونک امانات الهیه اهیت ناییه ایه هکت استخاره و نهزیه به کیریه جکری افطار
 اتمیه و اهل ایمانه بونک به درس و بونک به تریه فضیلت و یریه به عجزه بی اسفار ایدر . بنا عریه موره
 بریم بر فضیلت ایه نماز اتمک لازم کبر که هر زمانه حرام و فضیلت اولاده سید شود طور سوره اصلی صول
 اولاده هر ریز نفی افرا فزیه صلیحه ، او هرینه فونز لسه اوله سید اذنه الهی و هراز شعی اولاده افره
 ال اذنه مبره ، هفت ، صد حین یحج بهیه طومیه مبره ، کذیه صاحب ، نفسه مالک ، تمایله عالم ،
 ادر الهیه به سفاد اوله مبره ، بر صورت هر ریز امانات اهل بر فضیلت امدیه ابر استاز ایه مبره . هیدیه
 سنه سی سمنه بریم به استخاره و نهزیه ابر اصفا ابریه و عریه به صلا سید کذیه سه به استخادک بر
 بر صورت ناییه و ناییه و ابریه و بر صورت ماره اسدام کث فایسه ده اتمیه . و اهرام ایتیه
 بریم به اصفا مکنده شروع نفیته . بر حکمته بنی ؛

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصِّدْقَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ
 مُتَعِدًّا فُجْرًا مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّفْسِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا بِأَلْفِ
 الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ
 عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَغْنَاكَ عَنْ عَادِ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ • أَلَمْ
 لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلْغَنَاءِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

سبب نزول ده بوطا دلالت آید. دیگر روی بوطا ماحقه در بند. ایسته رز آوی و طعی بودی که زمانه عدول
 و مباح. نقطه اعراسه و با هر سه بوند یعنی سه تخته فارا آوی مار. [وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ] ان خات طریق ازب کندینه داره جفت. عفو زده مترادف جفت الله به قرینه
 مار. و منتهی لکده میانشند.

[جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ] الله بیت حرام اولاده — غایت
 محترم و هر وجهی واجب بر نامه — کعبه بی نامه باب القیاس قلدن. — غایت بر خط طریق ترنر. قالیقینه
 دینه و ریاری بر خط قائم. معاسه و معادل زده سبب انتشار آید. نور فارا بر آیه انما آیه. اصفه
 بر آیه انیت بود. مجامع رز آیه بود آیه طبر. نماز قیود بر آیه نوحه آید. ایما کونوا بآیات حکم الله
 جمیعاً. سو بر خط ظاهر اولور. الخ... [وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقُلُوبَ] بعد ایضا
 قیاسی شد عراس. هر دو دندون روی بود یاری. بوند بر روی نامه دارد. معنوی میاندینک
 در قیاس قلدن [ذَلِكَ] الله بر روی بود یا ماسی [لِتَعْلَمُوا] سونی بیکر از امور زده [أَنَّ
 يَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ] هیچ شبهه زده الله بظهور
 هر دو دار. و بر ده هر دو داره قیسی بلیه. و هیچ شبهه بر ده که الله هر شبهه کایر علمیه. — و بر قیاس
 در قیاس اولی در قیاسی و منافع مزین بی جالب آیه املاک نسبی. میان نامه بود بر قیاس علم
 و باطنی محسوس املاک لرینه و نظام تنظیم قیاسی الله تعالی اندک مکنه و کمال علمیه رسید. — بنابر عمیه برنی
 املاک بلیه سید و برز مکتب تفصیلی سزک علم نقد و عقل قیاس برز املاک اولی بلیه سزک
 اولی قیاسی سزک. بر قیاسی و بر قیاسی و غیره علم داسار فقهی علم الهی به تفصیل آید
 تفصیل عمده سزک. [اعْلَمُوا] ای بیکر [أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ] الله عقاب
 یک سنی در بر قیاسی [وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ] بر خط برابر الله غفور. — ویم اولی غفور
 محقه. — بر خط امیوه الله املاک دشواریه ای رفت امتی و برز بآلذ عقاب نور قیاسی کل هم
 بر خط بر خات و سنی هم. بر خط بر امید مغفرت و سنی بر خط قیاسی و امرا انبلیه.

[مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ] بمعنی ، پیغمبر فقط بتقدیر عبارتست . —

ایسته آورده برنی بالغ یا بالغ . از نه سزا بخیر هیچ بر وجه اعتذار و پیغمبر را بقیه شد طبع
مهر برید . [وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَدُونُ وَمَا تَكْتُمُونَ] و آنچه را ، هر چه علم از لایه به یلید .
سزا اظهار ارباب : کز برید ، پسندیده به یلید ، ایمنزدی . — باز به تقدیر و نذر یکزده
انفال و محال زد ، مقاصد و نذر یکزده او ماکوره ، انحصار و صمیمیت و کثرت ایزد .

بارسول [قل] رد که [لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَبِيثِ] او فاجر فطاب اولاد عاقل ، اشخاصه اعماله ، ابرارده ، محلی هرگاه
بر سیده خبیثه کزنی ، کونزدی و مطلقه خبیثه کفیه به هیچ بر سازه خبیث ارباب ، ای ابر کونز ، پس به
تمیز سازی اولاد . — ایستک ، کونزدی ، ایستک ، تمیز کساره بر مطلقه سلسله رحل ، هر زاننده به فحاشی
همانزد . کرم و نیاره خبیث طبعه ، دها هیروه ، دها بزدل بر نه یلید ، شد بر نجه الماسده ، با قیاسه
ایستغفار یعنی کلمه ، فارغ بیدیه ، هیوا انسانی ، محال عالمده ، طرز مؤمنده ، فاسده عالمده ، محلی
کونز ابیه دها هیروه بولند و دها هیابوریه نیسید . در مقام تمیز کسیده دها نیاره ممنوعه اولاد
لهولای حرام محال ، ای کونز و یمن ، کونزری فریاد و مطلقه ابر اختیار ایزد به دیندار . حال بکه
هر زاننده ای ای ، کونز کونزور . پس پس ، تمیز تمیز . بوز اوقه فرمیده ، نورانی ان بیفاده
ایه بر از نه به زینت الله مالک الدنیه و الدنیه . باز به [فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
الَّذِينَ الْأَلْبَابِ] الله نور قیامده هیروه اولاد خبیثه طالبان و صفتده و لوله از ارسوه ایله
تمیز طالبان بیدار [لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ] فتوح بولید بکند . — هر حال اختیار
موقوفه رحل تمیز کله و ایله در .

برایتی سب نزولی ، سوره نوح باشد « لَا تَخْلُوا شَعَارَاهُ » اینده کجی از زده فطام
ایه ضمیمه البدن دفعه ای اندر . برده کجیه « بنم تجارتی شایع صنفی ، به بوزنه به هیروه زودت
فازانیم ، بومالیه الله طاعت اولاد محمد با یارسیم فائزده سی اولور می ؟ » ویه رسول الله سؤال اعنیسه

عبدالصمد و السلام ده . سه ادنی حج و با چهارده و با صد نه ده حرف اینک غداه برینک
فانادیه رکن ، هر مالد ده طبعه با ستمی قبول اینک . « یورسه و بر رانده برآیت برینک هفت
نازل شد .

سندی از باب عقول و دوسه از رسوله دایما بیان از هیچ اینک لازم صدی کی مالایعنه ،
مفانت ، ناسبت ، عافیت و ضرر و ضرر ، عافیت سید و ده دخی عافیت لازم . بونک
ایمور :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّلَكُمْ تُسْأَلُكُمْ
وَأَنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ بُدِّلَكُمْ عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ
• قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ • مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ خَبِيرَةٍ
وَلَا سَائِغَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَافٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ • وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ •

آل شین

اد اربزه اینه ایتر ! ادی سید و سوال اینک که سده ایلید سنان کیده مکرر حال کرد
زانه ایندیریمکه اینه مورار سده از سده ایلید ، الله از سده سید و عفو سوری ، الله عفو
مایید • « الواقع ادی سید و سده ادی بر قوم سوری ده سکره ادی سده و سزار لید •
نه مجید ، نه ساید ، نه سید ، نه مام سده هیچ بری الله سده و سید ، الله عفو اینک اولاد سید ،
الله ناسنه بالاد سید و سده ادی سده ایتر ، هر سید و سده عفو اینک • بوزده عفو الله ایتر کی

اصطلاح و پیغمبره و نیکوئی نهاده « بزه آنالریزی اوز زنده بود یعنی سیدیت » و جور و با آنالری
 برشی بیمن و طوغر و بولگیتن را راییه ده می ؟ ●

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدِّلَكُمْ تَسْأَلُوا] ای ایمانیه
 ایمن ! برانهم سید و اورد که سزه بایه و اظهار ارنور که کوهله کید ، کر ریزی مویب اورد ، برادرسی
 مامور سید در سوال مور بایند . « — مومله موبانه مکر اوردیکن . عاقل ازلد زایه کند کورینه بایست
 اوله همه شیئی بایان . [وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ] و اوز اندک اندیر یکنی صوره
 یعنی دهی نه مانده بود سید در سوال ایر سکن [تُبَدِّلَكُمْ] سزه اوز اظهار ایدید ، جوابی در یید .
 بنارعیه کر ریزن محض اورد . بوندک امیر پیغمبره بوزد مور بایند ، اوز اورد سید در [عَفَا اللَّهُ
 عَنْهَا] الله بوزد در سزد مغفرتیه ، مکتف طوفانده . [وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ] مامور بایه
 مغفور در ، مایه . بر مویه شرد مغفاریه . بوندک امیر کیه کید ، الله مغفرتید ، فقط بر رها بوزد
 برشی بایا بایند .

آنکه سید و کر بوزد اخبار و اظهار ایسی صاحب دینی رسوا ایره ملک اولایه اسرافیه دیا
 مور و سی سوار ب و تربیه سزدک اولایه سناست ، فائده من دیا مالایینی سید قبلنده اخبار بایه
 منقوله سؤالده ، باغور تعقیق طاعت کنید بربیه ملک بر مانم نکلیف سازی استند ام ایره ملک انساباته
 منقوله سؤالدر . « نَمَّ كَيْفَ هَضَبْتَ عَلَيَّ رَوَايَاتِ اَوْلِيَاءِ نَفِي اَوْ زَرَهُ » و الله على الناس حج البيت « ایتی نازل
 اولدینی زمانه رسول الله بر فطیه ایر اتمیه ، الله تعالی یحمد و ستاده مکرده « الله اوز ریزه جمی فرضه قلدی »
 بویسه ایدی . بخاسد دره عطاشه به محسن و بر دایند سرافه به سلاله ده « الله منی یا رسول الله » دیر
 رسول الله موبانه التفات بویاری ، اوده اوج کره تر ارنیدی ، بوندک اوز رینه « غایر ، فقط اوت دیمه حکیم
 نقل امیه اولدک ، والله اوت دیمه واجب اولد مقید ، واجب اولدیرد مایا مایه مقیدین ، زن انیه کزده
 کافز اولد مقیدین . بنارعیه نیم سزدی زن انیه نیم مرتبه سزده بخا زن ایریز ، سزده اولدیده کزده سؤالده

و پیغمبریه فارسی است و نه همدان از رید . بر شی امر اینیم زمانه کو چندانیکه نذر نوزن . بر سببه
 نهی اینیم زمانه ده اجتناب از رید . بوردی . کذلک حضرت انس و ابی هریره و ده روایت از پیغمبر
 ائمه . ناس رسول الله بر میوه شد موید . منی ابرام و الحاح در جهنم دارند . بر کوه رسول
 غنیمت از رید و فطیه خالق . الله محمد و سارده موکره . « موکره و الله تو فاسده بولندیم در نجه
 لهره موکره کن بیا به اید جهنم » بوردی . اصحاب کرام باشند بر تهکمه کلام از رید بولندیم
 فر فرید . انس رضی الله عنه دیندار . « صاغر موکره باقم لکس باشد البسه فی کسه افند بوردی .
 فرید . بنی ساهمه عباده به عذافه دیندار ام که جمال اید بر سازه اندیکه زمانه بابا سید غیرینه
 نسبت اید بوردی . خالق . « یا بنی ایه بنم بابا تمیم ؟ » دین . « علیه الصلاة والسلام ده » بابا
 عذافه به قیس از لهره . بوردی . دیگر بوردی . « بنم بابا تمیم ده ؟ » دین . « فی النار »
 بوردی . موکره حضرت عمر رضی الله عنه خالق . « بزرب اولر ده الله اید اولر ده اسلام » رسول
 اولر ده محمد علیه السلام رضی الله عنه . بزفته لرد ده الله صیفین . لهره بز جهنم ده و شکر ده و لعل
 نور نورده . بنا دین بزد عفوایت یا رسول الله » دین . رسول الله ده غنیمت سکونت بوردی . که بر اینک
 سبب نوزلی بودیم را در یعنی مردید .

ای مؤمنان [قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكَ] من در اول بر قوم بودید مؤمنان
 [ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ] موکره بوسید از اولر . « بنی اسرائیل ، پیغمبریه طافم
 سید صوارر ، موکره طومازر ، زک ایدر ، همدان اولر لردی ، بنا دین مؤمنان بوطازر کجی اولر
 از رید سکنت سکون ایدمی ، کذلک جهنم ایدر ریاسی است . عبت شدیده ده دانه کجی لردی .

[مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ] الله نه بجهنم
 نه سائیه نه وصیل نه حام ، هیچ برنی شروع نباشد . شرع الهیه بزرگ علی دین . « جهنم الهیسی
 بر دینی ده به بطله رد غورده و شنی ایدر ده قولانی « بحر ، ایدر ، یعنی یار از حال بوردی
 دانه نه صاغر ، نه بیزر نه نورده لردی که بجهنم بوردی . تا با بر آرام باشد بر در ده کجی و شد

منه اولی فی زمانه . سقا بولورسم ناقم سائیه اولسود « دیر نذر ایدر ، مجیده کبی صالحیوریر ، انتقامی
 تحریم ایدر ، ثالثاً قویو دینی دوعور سه کنه بریند ، ارحام دوعور دره اهدیند اولور دی سائیه
 ایکی برده دوعور دره « ولت افهاها دربر ، بود سیده طوری ارکلی ده فریاده انجیلردی کردی
 بود . رابعاً بر ارحام دوه نیک دولنده ایدر بلنه دوعور سه اوند صیدی عوام عدا ایدر بر و صبح بود
 در عاده منع ایدر « قدیمی فدره « در بر دی که امام ، حامی ده بود . بر فر شروع موه رطل [و
 لَکِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا] ولله فادلاز الله فارسی دینه ، سبقت نامه
 بود یا لاله ایدر دره ، افترا ایدر . — مغربیه دیند دره : عمر دبه طی الزاعی مدیه مالک الدین
 ایدی . ربه اسماعیلی ابتداء کسب برده بر ارسه ایدی ، اسام یا ایدر سه ، اوتانه نوبت انبیه ، مجیده ،
 سائیه ، وصله ، امام عارفی وضع ایدر . بریند مقفه عمیه الصلوة والسلام « به ادنی آند کوردم
 اهل ناری بر قصبی ایدر ایدر ایدر دی ، جو رسته که انصاف ، اعداد دیند . ایسته فادلاز ایدی طله
 فرامی ، رر ساسی بود اذاب و باطل ایدر در اری غلطی اضلال ایدر در دیند بر دی ده نذر کبی فرقه ایدر
 الله افترا ایدر [وَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ] دیر فادلاز انزبک ، عمی الفوم مراند
 عقده ده ایدر ، اذره تابع اولور کیدر .

[وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ] برده بر فدره الله انزال
 جو رینی روع مقفه دیند طید رنیدینی زمانه [حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا] دربر ،
 کور کورینه اذره ، اذعات فادلازیه تعلیم ایدر . مجاب [أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ] آنار و صبح بر شیلد و طرز بود کتیز ادره ریدمی ؛ یعنی عاده امتا ایدر
 آنار ، اسلاف و مثل اذره اتباع ایدر کریم مع الاطمانه منوع رطل بر هیوه احواله لازمه بود فقط
 بر اتباع مهمل و ضلالت رطل علم و هدایه مصروف ادره لازم طیه . افترا و تعلیم مجر دالم بر رطل انجوه
 هدایت ادر لای علمه در . عرف و عادت ده معقول در شروع ادره شریطه مقبدر . زیرا عقیده باسقه سه
 اتباع ایدر ایدر احواله ضرر ایدر . بریند امجیه سزاو فادلاز باقما یکدره :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا
اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبِئْسَ كُفْرًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ •

مآل شریفی

اگر از خود ایمان دارید ؛ سرزنشگری دوزخ نمیدانید ، سرزنشگری که مکرر اذن فرمود
مایلند منزه بر زبان در فرموده باز ، فیکان داره معنی نهایت الله ، اودقت خبردیده بهک اوسه
در یا پور دیکز •

برادره ، علیکم « قرآن روح » الزموا « معنای اسم فاعله »

مؤمنان را از روی حال و نه با فاعل ، اودقته دیکز ، فیکان ایمانه بوزن و طری کور در

بوزن ، تأسف از روی ایمانی نمی آید ، بر سبب برآیت نازل اوسه و پور دیکز که :

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ] ای ایمانداران ؛ سرزنشگری

بایستد ، عمر بنده فیکان دستخیزد ، کز دیکز و معنای فیکان صدقه اهتمام آید ، اولانک دیکز

دوزخ نمیدانید . زیرا [لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ] سرزنشگری که

فیکان هدایت دوزخ ، طرزد بولی طومار کز فیکانده فالانز زه ضرر دیکز - بوزن بهیج کیمیه

فایستاسیه ، کز کز نفقه بهیج انفرادیاسیه کیمیه بهیج آهسته بهیج - معلوم در هدایت

اولانک ، طرزد بولی طومار کز اولانده برده استقامتی در اربالمعرف ، نهی عمده لکن یا فیکان

« وَلَكِنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ »

کنته خیر امة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر ، بالار کیمیه آید . کذلک

بر حدیث شریفه ده . « نزد هر کس بر مندی کور و در تغییر مقتدره اولورسه اونی الیه تغییر انجیه
 دآر بولا مقتدر اولورمازسه ریدیه تغییر انجیه ، بولا ره مقتدر اولورمازسه قبلیه تغییر انجیه . »
 جور و شکر . حضرت مسیح علیه رضی الله عنده ده مردیه که بر کوه منبوه شوی ریدیه : ای ناس !
 سز بوائی افرزه در موضع غری به نوز . نه اولدینی بایز سکت . به رسول الله السبتم ، دیوردی که
 ناس بر مندی کور و در ره تغییر انجیه ره الله تعالی عموینه عقاباید . « بنار علیه مدونی افرزه
 نه ایکن . « یا ایها الذین امنوا علیکم انفسکم » آیتی یا کلمه اهلای روحه مغرر اولوب ده
 قدر کن . « نه لازم . به نفس با فارم » دریمیه ، والای یا مدونی ار و مندر نه ایکن سکت ،
 با خود الله سزک اوزیکنه سز اولدیزیزی استعمال ایدره افرزه اول کونو عزیزی بایار ، مکره
 ایدیز دعا ایدره مستجاب اولان . الخ... » به عمیه الصلوة والسلام شوهیت مردیه که « هیچ بر نوم
 یوقر که ایدرزه ندر ایدنیه و با فالله بول انجیه دادر اونی تغییر دانکار انجیه سدره اوزر
 عقوبتی تعلیم ائیک الله همه انجیه اولان ، له فالله عموینه عقوبته سخته اولور ، مکره ده دعای
 مستجاب اولان . « . » و اتقوا فتنة لا تصیبن الذین ظلموا منکم خاصة » آیت کریمیه ده بونی نافقده .
 بنار عمیه بوائی صرف فری بر صاره نفی ائیمیه « انفسکم » ده نفس فری و لعیات عموینه نفس^{عمیه}
 شال بر نفی اهلایه . یعنی له فرز کند فرافته و طیفه سی بیله و بایار . سلامه لعیات اجتماعیه ده
 اولر عامه سی اعتباریه جماعیه صلاح اوزره بولور ، با فضل هدایت اوزره کیده ، نفس فری فرافته
 نفس اجتماعی اجتماعینه هدایت و صلاحی مخالف ایدره اوزره فزول ، شرک و ، یا با نفی قدرت
 خداوندی هیچ بر مندر درین . یوقه به یا یا یور یا با شفری نه بایار به یا پسند دیوب ده امور^{عمیه}
 جریانته صلاحه را اولیایه و اولدک اصلاهی و طیفه ایدر یز کندی نقد نه طوفی بولی طوماسه در نام^{عمیه}
 شایع دار باب صلاح الدین تسلیم انجیه اولر مقتدره طولای له فالله رسول اولور . مندر کور و در .
 معنایه آیت بزه اصل شوی ده کونو بیز که صلاح و هدایت اجتماعیه نیک ده مدنی صلاح و هدایت فردیه ده .
 فردر در غرض جماعت ده طوف و کسه اولور . جمعیتی صلاح و تعلیم ائیک ایسته نه فردر اولر ادره کند بری

اصلاح اعمالی، امر بالمعروف و نهی عن المنکر، اولاً کند نفس در نه با استدلال بر، هر فردی بوی طوبی
 کند بی بفعل اصلاح اینجه آفره نمونه ادبی، صلاح و هدایت در برینه ساریت اعمالی بالنسبه قولی اولی.
 نفس فردی بود اولی بی نفس اعمالی ده بود در. نقشه کند امور مختل، صلاح و هدایت محتاج اولی
 بر قوم ده دیگر فردی اصلاح اید من. دیگر فردی اصلاح اید و یا از آن فردی در نه کند بی و فای اید
 اینجه به بهت اول امر ده کند امور. دهنده بی اصلاح و تنظیم اعمالی، کند بی و در نه کند. بود اینجه
 مؤمنده دیگر در نه اول کند بی روز و تملی و کند امور دهنده بی اصلاح وقت اید بر. بوی
 بایه جری دیگر بود در اول از آن و اولی صلاح و هدایت در نه نفس و رسول از آن. از آن فردی و مؤمنده
 کند بی به عمارت قالب. بنای عمارت بایه صلاح و هدایت در نه اول کند بی وقت اید. زیرا که بایه، همانی فرد
 و بایه همانی اولی در نه اولی. [إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا] عاقبت کند در صبی اینجه
 الله. مؤمنده و کاف، صالح و فاسد، مؤمن و کافر، مؤمن و کافر، الله کیده بک، الله مظهر به
 داره بکند دادنده باشد به جمع بود به بکند [فَإِنَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ]
 اولی در وقت نه لحنه بایه بکند به بی بکند، اولی در وقت نه بکند، طاری فردی
 اینجه از زمانه اولی بکند. — بنای عمارت طوبی و بوی الله بوی، الله رضای بود. عاقبت
 اولی اولی و آخر بود به آیه بایه لازم طوبی. هر کیم اولی در نه اولی، آفرنده، الله مؤمنده
 املا بود.

تولوم و آخری افکار اید به بر نفقه ده و انتی موت اید عمارت دار به حکم و بوی بی بایه اید بکند
 مؤمنده مؤمنده و املا رضی و بوی نفهم اید و بر مؤمنده. علیکم انفسکم. از این صلح نفس
 بایه اجماع به منفی اولی به معنی اولی مؤمنده اولی به بوی مؤمنده.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ
 الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ

فِي الْأَرْضِ فَاصْبِرْ لَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
 بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ
 إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْأَثِمِينَ • فَإِنْ عُرِضَ عَلَىٰ انْتِهَامَا اسْتَحَقَّا اثْمًا فَأَخْرَأَنِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا
 مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولِيَّانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِكُمَا
 وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ • ذَلِكَ آدَنِي أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا
 أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ آثْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْفَاسِقِينَ •

مال شریف

ای در بخت ایمان ایزد ! هر هائی بریزه تو لوم مالی هر یکی در صفت زمانی آرزو کی سهارت
 یا لذت برده عدالت مای ای آرام ، و یا بوی طبعه ای بوی بریزه تو لوم صفتی باشد که در به سرت
 غیر بریزه ای دیگر بریزه ، بوی نماز دره موکره ای بقرینت ، شبه لذت نقد برده تو بر عیبه ای بریزه ،
 • بالله فیهم دره اوله بمنزلی هیچ بریزه دیشته بریزه ، الله سهارتی کتم دره ایتم بریزه » بز او نقد برده شبه بریزه
 و باله کبر بریزه اولوریزه • اگر بریزه بر دباله سقمه اولوریزه در وقت مالی ای بریزه اودت ابرج اولوریزه
 ایستک بریزه بریزه علیهم بریزه بریزه قری مقابل بریزه دگر ای کس بریزه تو بر عیبه ای بریزه ، « بالله
 بز سهارت اولوریزه سهارت بریزه دلهار دوزدره و هفتی نماز ایتم درک ، شبه سزا نقد برده لاله درده
 اولوریزه • بوابسته سهارتی اولوریزه ای ایتم لرین و یا بمنزله موکره بمنزله ردایه لرین
 نور قمار لرین باقیه بریزه دره ، الله بریزه دای بریزه ، چون دانه فاسد کروی طرغز
 بریزه هفتایمات •

یعنی اقربا و متعلقانند و مؤمنانند ای عبادت موی [و آخران من غیرکم] با خود غیرند و غیر مسلمند ای کسی در . فقط بودید ایمان کنید سعادتی آید [اِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ] سزده برون سزده نروم مصیبتی باشد بگریز از قدرده - هرگز از راه ننگزده همه بومند مکه اولان ره ضرورت مخفی آید بیدر . [تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ] بر ایستی نماز در صوره - مع الفهم ایند نماز در صوره - هرگز بیدر ، یعنی ایقور ، هر روز بیدر [فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتَبْتُمْ] کند بر زنه شبه آید ، فو قولا بیدر الله [لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا] بر بیه نماند هیچ بر مکه آید ، یعنی بختی بر زمانه ره سوا بوه طعایرک بالادیه بیه انیم [وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى] لنه بیه آید بکرم بیه از باز آید بیه انیم [وَلَا تَنْتَفِعُونَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا] الله سعادتی : یعنی الله بیدر و طو در بر آید از ای سعادتی نم ده انیم [إِنِّي إِذْ أَلَمِنَ الْأَيْمَنِ] او تقدیرده بزم لومالده کنا لطار لده اول بیدر و شبه یوقر . و بیه بیه آید .

برادر آید رفت ای سکه دار در که بری سماه برونه جفی ضرورت مالنده غیر مسلم سعادتی و سعادتی ، دگرده ساعده بیه در بر بیدر سکه سب . هرگز فقر آید کوره . منکم از باز رفت و بیدر [و آخران من غیرکم] ده فیل کردیه اولیاه مؤمنانده دیکر . از بایستک اهلانده واقف را لرزه استقره اول جفی بجه و صینه اول غصیم و از بادیه و سفر کج بوزن بولنه مار بقی اهلانده ده امانده استقامت و ایلاک و هار و امنه اولیانی کونند بیدر . ابیه عباس ، ابوموسی اشعری ، سعید بن جبیر ، سعید بن مسیب ، شیخ ، بحالفه و ابیه جریجه نقل بیدر کوره بر نامه فریده بولنور و صینه استقامت آید جبه سماه بولنور نه نصرانی ، یهودی ، مجوسی ، بنیست و بایلهائی بر کار اولیاه و سوادیه سماه آید بیدر و سعادتی بولنور آید بیدر . در صورتیه ساعده سزده مازن مؤمنه عینه سعادتی جاز اولان . «منکم» سزده . من غیرکم غیر مسلمند و دیکر . امام شافعی بیدر که سزده بر آرام فریده منته لاشده . و صینه استقامت آید جبه سماه بولنور نه ، الهو کنا بیه ایلاک آدمی استقامت آید بیدر ، کوندر

کدر ، والی بولنامه ابو موسی الاشعری به دارد بر ، و قمری نیز در بر ، از ادله نزاعی در صحتی تقیم است
 ابو موسی « بر اینجه بر کرده محمد رسول الله و اتع الله » از زمانه بری و فروع بولنامه « در پی و
 ایستنی ده گونه کعبه نه ایکی غار نه صوکره » بالا سریدر کعبه ، تبیین و تحریف انچه در کعبه دار الله
 بمیه و بری و سهار غری قبول ایند « اه . بر فو له فانی اولانک بر شمی بر مکتب حکم و باقی
 بر اینتی ، بر شمی ده منسوخ اولریقی سوز سندر . به خاص ابو بکر رازی اعطایم فراتنه در کار ، بر ایند
 فاعری سماء سفره کی وصیته اهل ذمه سهارتی بهار اولاسنی انضا ایر . یعنی « من غیر که »
 غیر سهار دیک اولریقی و برینده ده اهل ذمه ^{ایسی} مردون فاعر در . وصیته بیج و با اقرار ربه و یا شتی
 وصیت و یا الهیه و یا صدقه لغو خائسی بولنور به بر نسو به رصه موزنه عقد ایردکی زمانه وصیت ایسی
 سندر . اه ثلث سفره اولمه ارنده همه وصیته برینک سهارنه جواز در بر سه در صحتی مختص
 انچه سندر . همه وصیته ایسه اقرار ربه و یا و یا عیبه رساره اولر بیلیر . آیت برزی تفسیریه ایدر سندر .
 فقط سوره بقره ده کی رایه آیت قرآنک ال مولی نازل اولده ایند نه اولریقی مکتوبه سورنه مردیر .
 کرم بعضدی سوره مائده ده « افزما نزل » ده اولریقی روایت ایند سه ده بولر اینک رک
 سوره اعتباریه الحمد افزما نزل اولریقی افار . ایره بیلیر . رایه ایند ایسه ترک وصیت درک ساره به
 درک مفرده درک سفره ثانی اولمه ارنده مؤمنز عیبه اهلیت سهارت « واستشهدوا شهیدین من رجالکم
 ممن رضون من الشهداء » دیم ساندنه مهر ایردکی جهنم غیر مسلم مفرده و سفره در صیغه مسلم ارنده
 جواز سهارتک نسخی تفسیر ایر . فقط سوره اوزنر تاملیر که بوماره آیت اهل ذمه سفره وصیتی
 سلم سهارتک جوازی افار . ایر که ذمیته و صیغه دخی سهارتک جوازی نه دلالت ایر . و سوره وصیت
 جواز سهارتی آیت رایه ایسنج ایردکی زمانه ده ذمیته و صیتی ذمی درک مفرده درک سفره جواز
 ماکم باقی قالمسه اولور . بوزنه ثابت بر آیت مائده سواره دلالت ایردکی ایکی وصیته سهارتی
 بهار در . و برینک صیغه بر شتی استند احوالی بهینه قبول ایرن . قول مع العیبه در نه نکر . یعنی
 مرفوع بمث اولده نسند بونقطه سه سوزی بوزر . کرم قاضی بفاری « من غیر که » اقرار بیلیر . بونف

اهل زنت این تفسیر این را میگوید. میگوید که این مسلم علی بنه ستراتی اجماعاً منسوخ رکود
 در مسئله بوده و خواریه را از مختلف به اولیائی گویند. و حق منسوخ رکود در بزرگ تونی و جوده ستر
 تصحیح این که ترجیح بر آن داده کدام است. اولاً خطاب جمیع مؤمنین در «سوره» «اخران من غیره»
 جمیع مؤمنین میگوید و میگوید. «تایاً بوزن ستراتی» ان است ضربتم فی الارض و به سفره تفسیر
 اینست. اگر بوزن مسلم اولیائی را میگوید و از استرادی سفره ستراتی لازم میگیرد. میگوید مسلم
 ستراتی مفهومی و سفره جایز در. ثالثاً «تخلف مسلمانی» بوزن غیر مسلم اولیائی بر زمین میگوید. «باعتبار»
 رایت اولیائی سبب نزول این تفسیر مسلم اولیائی بر این استرادی مفهومی در. بوزن بزرگ
 را از این که یکی کجای است ظاهر «من غیره» غیر مسلم مفهومی استیفا میگوید. «فاما ابو موسی»
 الاستدینک بالار و نقل از بییه هائی اصحاب که بر زمین است. این مسئله در بییه کوره بر اجماع میگوید.
 سادساً، مسئله سترادی استرادی به یک کس که بوزن به معنی غربت حالت عمار اولیائی امیر و ضرورت
 مسئله. «الفردات جمع المذورات» در. بر غربت بولسان و اهل بی تفسیر به مسلم استرادی
 مسلم بولمان و بولمان کفار و سترادی مقبول اولیائی بر هیوه مهمانی ضایع این که مکتوم اولیائی.
 احتمال که زلات کفارت بوجوب دارد. و احتمال که نزاع در بییه و زمزمه سترادی دارد. بنا بر بییه
 رجالی طبع اولیائی مفهومی ضرورت در لای یا که نتواند سترادی جایز اولیائی کج بوزن و ده
 اولیائی در بییه نسخی استعاره میگوید. فی الواقع سوره مائده. من اخرجنا من القران» در. بوزن
 منسوخ برتر. و با این که زیاده منسوخ برتر. و این که قطع نظر ضرورت عمیق بنابر این مسئله اولیائی
 مفهومی و ده نسخ تصور اولیائی لازم میگیرد. (بویا به ابیه قسم بوزن سترادی است بر زمین و طریقه حکم
 نام از ده تفصیلاً دارد).

شاهد و تخلف مسئله کلمه. «استدلاله» در یک اساساً بر بییه سخنانی مفهومی. مکرر
 شاهد. این باب عدل و استقامت اولیائی لازم میگیرد. بنا بر بییه بر ده تخلف این که هم از تخلف و از
 سخنانی مفهومی. هم ده یعنی تکرار این یک صورتی بر افراط و بر استعمال. بوزن امیر

اثر مجتهدین بر غرض کوره شاهد و خلیف غیر مستعد. هر خلیفه واجب اولاد یعنی مقرب علیه السلام بود.
 آمده است «ان از رتبه» نیز در ارتباط مالک شاهد خلیفه، هم در وقت و کیفیت و نفیض صورت
 خلیفه از وی گویند. اگر چه بوزن بود و بویک ذکر اولاد یعنی او زاده غیر مسلم شاهد مقرب و از وی
 آلاء شایسته. نفیض علیه زمانه بر زنده مسلم اولاد شاهد مقرب و در شبهه ای که از وی زمانه خلیفه جزای
 بالاراد آلاء شایسته. حضرت علیه شاهد و از وی تمام مالک خلیف از وی که مقرب و بنا به
 اهدای شایسته و نفیض کثرت زنده و عیال مخصوص شایسته میسر و یک از وی بیایه و سرایه
 کنند خلیفه جائز اولاد.

[فَإِنْ عَشَرَ عَلَىٰ آثَمًا اسْتَحَقَّ آثَمًا] بعد از این حکم مکرر برای شاهد اثر ستم
 از فرزند، یعنی حقیقی خلیفه که بر آن است و درین سطح اولاد است [فَإِنْ عَشَرَ
 يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا] از این شاهد و با و صبیح مقرب [مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْأَوْلِيَانِ] اولاد از هم اولاد برای شاهد و با و صبیح علیه زنده شاهد از فرزند
 یعنی مقرب و بنابر این حکم کرده و دیگر این شاهد قائم اولاد. — مقرب زنده و معلوم صبیح
 «استحق» از فرزند «الاولیان» بوند نام اولاد. ساز زنده است و به محول صبیح سببه
 «استحق» از فرزند. صورت ساز زنده به «الاولیان» از فرزند برابر عاصمه ابریکر، کثرت
 و به فرزند زنده، «الاولین» از فرزند، سواله. «استحق علیهم الاولیان» از فرزند کوره
 معنی «سفر علیه اولاد زنده» یعنی مقرب و بنابر این است بوند زنده و برای شاهد و بر این مقام قائم
 اولاد. از زمانه برای اولاد و مقرب. «دیکر اولاد که بر صورت» «الاولیان» «ها الاولیان»
 تقدیر زنده و یا «اخوان» در برابر. اولاد جمعی اولاد «اولین» فرزند کوره معنی است «اولی
 سفر علیه اولاد زنده و برای این و بر این مقام قائم اولاد. «دیکر که صبیح مالی بر» و مراد
 از این شاهد و با و صبیح فایسته و هم اولاد در دیکر. اولاد که اولی این کسی و با و صبیح
 شاهد اولاد زنده و بوند زنده و یا عیال. بالافره یعنی بعد از حکم مقرب بر دلیل او فایسته اولاد

تجاوز از اینجه تقدیرده محققه فاللرره درینمزمه مشبه بویند. «دییه قسم ابرر» بمسند بر فوئدر
 نصیریه درنور. «— برراره کی. لشهادتنا» و دررار «فتاده احدثهم اربع شهادات بالله» اینده
 درینفیکو بمیه دیک لاریفی بیاه درنور. «برر اساست سرات» علم سهر و ابرقیفا اخبار
 دیک درینفیه غیرعبرنده سراته لهم «شهداء لله ولو علی انفسکم... شهداء الله انه لا اله الا هو» کی
 اقراره لهم ره بمیه یعنی قسم ابر تا کید تقریه ابریه خبره دغوا املوه درنور و وصیت معناسه ره کلید.
 بنارویه برراره بمیه ابر نفسیه ابرلسنده بمیه بمیه کی ابر کره قسم معناسی ترهم درنور. «رار» بزم
 علم یقینیه و افاده ابریه فبریز، قولن «دیک درینفیکو فاللرره».

[ذَلِكَ] برذر انشاء حکم و یا برتلف [ادنی ان یاتوا بالشهادة علی
 وجھها] سراترک و بر لا یقید یعنی عمل اینده مدی و جمل درینفیکو سرات ابررینه [او یخافوا
 ان ترد ایمان بعد ایمانهم] و یا موزر بمسندره صوریه بمسند ره بر در نفقه یعنی
 بر صورن کر برینک بالانزوی سیدانه عبقاره رسای ارفقه نور فمارینه ابرر. — تلفیق بمسند
 موقوف افرت، در بمسند خوف ریا عفت رعیه لری دارر. برای فوئد اجمعی ره سراترکی بمیه
 ارا اجمده ال زیاده سانه ابرجه اوله سیدر. بونی بود بیک [و اتقوا الله] و الله
 فریک [واستمعوا] و — الله توصیه اینده کی اماس — دیک بیک. اجابت ابرر. —
 اگر اتقا امین و دیک مرسره ناسره ابریک [والله لا یهدی القوم الفاسقین] الله
 ایه ناسد کرهنی دغوی بود عبقاریان.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ
 أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ •

مال شریفی

اگر چه که الله بفرموده رسولی طویل و پیچیده « سوره نوح در برتری ؟ » بفرموده همه :
 « بزرگ عالم بود ، سنک علام الغیوب سه » ریه جگر •

[يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ] - بفرموده ، اتقوا الله . ده کی لفظ مبدل در برادر .
 یعنی الله در ، الله اگر کند در تقاریر که اگر چه الله بفرموده همه جمع ایره جگر ده [فيقولون
 مَاذَا أُجِبْتُمْ] : کی اجابت اجابت از برادر ؟ نه ایره . همان صورتی فارسی در برادر ، قبول ایره
 ریه جگر . از فرموده ریه جگر بفرموده : [قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ]
 « بار بسنک علامه نظر از هم جمع علامه بود . سوره نوح که علام الغیوب سه آنجه سنک . » -
 یعنی اندر برادر صبر از برادر که در رکعتی ، از فرموده ریه جگر بفرموده سیه جگر - ریه جگر ، برادر
 ریه جگر علم الله محقق . با هم در برادر بود ریه جگر ، از فرموده ریه جگر ، سقانه جرات
 اینک سوره نوح - تماماً علم الله بفرموده از برادر ضمایر نوع سقانه بفرموده و ایره جگر ده . فینکم
 بما کنتم تعملون « سوره نوح بفرموده از برادر جگر . مایل به اگر چه بفرموده بفرموده اندر برادر صورت اجابت
 صور همه . از فرموده از فرموده سقانه ظاهر طویل از فرموده ایره جگر . از فرموده تماماً علم الله بفرموده از برادر
 همه ریه جگر در برادر آیات و دلالتی در برادر فارسی اندر برادر الضمینی بر برادر بر برادر
 ایره جگر همه اجابت به برادر از فرموده از فرموده . البته بفرموده از فرموده از فرموده ریه جگر ده رسته
 فارسی با بفرموده بفرموده از فرموده از فرموده از فرموده از فرموده از فرموده از فرموده از فرموده
 اولاده حضرت علی سال اول و سوره نوح بفرموده از فرموده :

اگر چه ، اگر چه :

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْنِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ

بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْنَاكِ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُنِي الْأَكْصَمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ نَخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي
وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ • وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ •

بَابُ شَرِيفٍ

الله جو پریمی وقت : یا عیسیٰ ابرہ مریم ! سدا و دالہ کہ اولاد نعمتی در ستودہ ! همان سنی
روح القدس ابو مؤید فیدم ، نامہ کلام سوید پرورد ، هم بشکده ، هم بستکینده ، و همان سدا
کتاب ، مکت ، نورات و انجیل اور نرم و همان بنم از غله جاور دره نوسه جیمی کی تا صد پرورد ،
ایمنه اور پرورد ، ره بنم از غله بر نوسه اور پروردی ، هم انارده رونم اعمالی و آراستی بنم از غله
ای ابو پرورد و همان اولرد بنم از غله میانه جفا پرورد و همان سندی بنی اسرائیل رفع اتمشتم ،
ادقت کر او زره او افسیه معجزه لری کیند مذکر ره اجمد زده کافله ای فرستور دیشی ، بر آید آهسته بر
سودده باشه بر شی رحل • و همان با در سوله ایمانه ایرک دیه صوابه بونه الهام اتمشتم « ایمانه ایرک
بنم شبهه سلسله اور رفیزه شامه اول » دیشد دی •

[إِذْ قَالَ اللَّهُ] - مقتضای ظاهر استقبال صیغه سر « اذ یقول » جو در لوله آئینه

ماضی صیغه سر ، قال ، جو در لوله سده ایکی نکته دارد . بری شهور اور رفی او زره ابریه بر فطام
دفعی محقره اور رفینه طولای آتی رافع صوته زده تصویر ایستور . نه کلمه سانه زده ره « سوید ریکی

زمانه نه با یار سک؟ « دیندگی زمانه استقباله یافنی اید تقبیر ایسه اولورکه » بوردیه حکمی
 محققه . ریه نه با یار سک؟ « دینک اولور . بوردیه قلم الیهک ازی اولرینه رالده نیت ایسه
 فدرده زمانیت ماحوظ اولارینه و بنارمه اولورده افزنده کی بو قطایک برایت کلام کل ازی
 اولاده کلام الیهک مخاطبه فرور و بجای اید تعلقی اولرینه نیرد . یعنی الله شوی ربی کونده
 انفا ایکنکه [یا عیسی ابن مریم اذکرت غیبتی علیک و علی والدیک] اید ربیک ایشا
 عیسی بنم سکا و دالده اولاده نفی خاطرلا : [اذ ایدتک روح القدس] اوزمانکی
 نفی که لسانی بهی روح القدس اید نایب رفیع ایسه ارم . — نصاری ای روح القدس
 اعتقاد ایدر : بریس عیسایک بریده نزل و تجسیدیه بدا اولاده روح القدس که بولا یالک روح القدس
 دیرر . عقیده اسلامه بر جبرائیل علیه السلام . بوردیه افزنده مانده هیفه صبه اولاده روح القدس
 نصاری بولا روح الحق اولاده روح القدس دیرر . بوردیه خاتم الانبیا عقیده سید . فقط نصاری
 بوند حقیقت محمدیه ادر نفی قبول اتمده دیرر . طوخرسی روح القدس زانی اعتبار اید برر که
 اولو القزم رسول کریم نازل اولاده جبرائیل علیه السلام . نزل و متعلق اعتبار ایدر مقتدر اسلامه
 یار ایدر . سدا رها زبانه جیامر در و هایت یاسایه ، یوردی حضرت یاسایه بر و مظهر اولاده
 حضرت عیسی نزل و تجلی اعتبار اید روح القدس و هایت حقیقت یاسایه حضرت محمد نزل و تجلی
 اعتبار ایدر روح الحق ، روح الامیه ، نور محمدی صورت عمودیه « روح الله » دخی تقبیر انور .
 بنارمه حضرت عیسی « اذ ایدتک روح القدس » قطای ایلد و بالذات جبریل اید نایب دالده اتمکله
 بار ، آفرنده نه جبریل نزل و بعثت محمد اید دخی نایب نه براتاری محبوب . یعنی سوردیک
 اولور : یا عیسی به رسم استی روح القدس اید ، سنده صورت محمدیه روح الحق و روح الامیه
 اولور و تجلی اید جبریل اید نایب ایدم . اتمده طهر ، قوی بریات روحیه و مظهر واجبای دیه ایدیه
 سوز بر صدام اید رفیع ایدم [نیکم الناس فی المهد و کهنلا] سه سنده مظهر و قسم
 جبرائیل ناسه نظم ایدر د . « انی عبد الله اتانی الکتاب الخ » و بوردی [و اذ علمتک الکتاب

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ] دادند مانی نغمته که همان طاعت است ، مکت ، نوران ، انجیل
 او ترجمه [وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ] دادند مانی نغمته که همان سه مایه مورده
 قوسه مورنی کی برسی غله ابروردی و بوی کندی ذاتی اولاده فرستاده دل [بِإِذْنِي] بنم از غله
 ابرود غله ابروردی ، ابروردی ده [فَتَفْخُفُ فِيهَا] اینه افروردی [فَتَكُونُ طَيْرًا
 بِإِذْنِي] ارمورده بنم از غله بر قوسه ابروردی [وَتَبْرِي الْأَكْهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي]
 دین بنم از غله کوردی و ابراشی ای ابروردی [وَإِذْ تَخْرِجُ الْمُوتَى بِإِذْنِي] دادند مانی نغمته که
 همان اولوری بنم از غله در یسوی قبر زنده میا ابروردی [وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ]
 دادند مانی نغمته که همان سه بنی اسرائیلی دفع اینه ، سنی قتل اینه بنم ابروردی الذر نورانیسه
 ایم [إِذْ جِثَّهُمْ بِالْبَيْتَاتِ] ادرت که سه افرده بر وجه بالا جنات اید کله اید ده
 [فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ] ادنجا اسرائیل که از اولوری بر اینه
 بر کرد بینه بری دل دینه ابروردی . - یا مبی ، سه بر غنده نظر ادرک و بر جنات ناری بود کفر
 ایدنا سیدزک ، بوزینه بینه [وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي]
 ادند مانی نغمته که خاطر لاده همان به موار بینه . بلا دیو له ایمه ایدز . « دین دمی کوزی رسم ، یعنی
 سه رار اینه دمی اینیم کله ابر ایدم - یا موار فیدینه بود ابرام اینه ایم ، ادرده
 [قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ] ایمه ایدز و شاهد ایدز بهی سبه سلسل یعنی ایمه افرده
 مخلص دین . - ادنکی هزاره مقابل برسم دینی و الله افری بود ایمه و اسلام و اهدیه شهاد
 سوزید فار سید دین . البته اد موند ، الله عیای بود دینکی و بود بر بر غندی تعداد ایدز
 هزاره توخ و موند و قدیر دین ایدکی و بویه سفیدر و دندینه بار غندی بود بر بر غندی
 دین مانی کزده فریدک .

دنت اینه لازم طیر که بر آید حضرت عیای خطاباً رح ، افرده اولاده مبه فطانی صلیه
 است محمد خطاب . - هیزم « اتقوا الله ، امرینه بر برود . هوار بر دیک اسلامیه استار ایدری بر بقدره

اودن ر چالدری تصویر دیار اجمیره سالفه مع اکل اولاده رسول الله نمویه خطاب و خطاب عامی اندر بر
بر لیسویه بیاید و التفات ابر بر یسورده :

بالحمد لله بر راره سزنی خاطر لا و مافولات :

اِذْ قَالَ الْحَوَارِثُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • قَالُوا نَزِدُكَ مِنْ فَاكُلَ
مِنْهَا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمُ اَنْ قَدْ صَدَقْتُنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ • قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا
وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ • قَالَ اَللّٰهُ اِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ
فَهَنْ يَكْفُرُ بَعْدَ مَنِكَ فَاِنِّي اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ •

مال شیفی

بر وقت ره ادهور ایوره : یا عیسی به مریم : ربك بزه سماره بر ساره ایندیره بهریم
دستدری « الله به نورینک مؤمنه زن » دیری • بز ریله : ایسه یور زکه ادره بهریم بهریم
اطساره طرسوره ره سنک بزه طور و سوری ریقه بدلم داده سرات ایندیره اولم • عیسی به مریم
تویر بالور دی : یا الله ! ادریم بانه بریم : بزه سماره بر ساره ایندیره بزلم اجمیره نعم ادریم نعم ادریم
ایمیره بهریم و قدر تکره بر سانه اوله دیزر و مردوده ادریم به خیر الرزقینک • الله بیور دی که
به ادری سزله البه ایندیره بهریم فقط ادره صورده ایمیز ره تعظیم ناکورده ادریم آرمه ادری مالینه
صح بریم یا عیبه بهریم بهریم ادریم بهریم •

[اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ] اوردنت که هواریو به یامسی به مریم
 ربیر [هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ] ربک بزم از زمین ببارد
 بر ما و ایندی به یلمیری ؛ — برنسیه فاعلیه نقلاً قدرت الهیه به سببه در . بود و هواریو بوند حقیقه
 اهل من ایمانیه اتمیه سه اولی فاعلی اناره ایر . ارهاله و بارز ما به ایمانی و صاف حقیقه و معرفت اوزره
 دکلاری و یا فخر « هل یستطیع » در معنای مراد بقدر . نه کیم بعضی فاعلیه و میگرد که بوزاره
 استقامت در مراد مقتضای قدرت دکل مقتضای حکمت داراره اولاده استقامت . یعنی سماره بزمه
 بر ما و ایندی ربک ربک حکمت داراره سه سوانده اولی یلمیری و یکدر . سدی کبی دیگر بعضی فاعلیه به
 استجاب و اجابت کبی . یستطیع . ندع بطبع مناسه فاعلیه یعنی سماره باره و ایندی ربک فاعلیه ربک
 سوانفت ایرمی . فاعلی استرسه و ایندی ربی ؛ ربک اولی فاعلی سوز میگرد . کسای فراتنده « هل
 یستطیع ربک » اوزره که « سماره بزمه ما و ایندی ربی ربک ایسه به یلمیری ؛ » ربک اولی
 بر صورت اولی میگرد و در اولان . معنایه فاعلیه اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز
 حال بود معنایان غایه دکل و لکدر . سوز ایسه سوز اولی ایمانیه ایسه . بوند امیریه معنایه فاعلیه سوز
 قدرت معنای سوز ایسه . بر باره و معنایه فاعلیه و امر اولی عمومی بر عارت و طبیعت کبی سوز و فاعلیه
 ایسه . بواسطه بر تناقض . بنامیه سوز ایسه فاعلیه و امر اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز
 کبی کور و منی به ایمانیه به سببه بی ایمانیه و فاعلیه سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز

ایسته بر کبی مکنده بنا [قَالَ] عیسی ربی که [اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّكُمْ مَوْعِدُونَ]
 اگر من حقیقه سوز ایسه که از الهیه فریخت . بود بر فاعلیه و بوزر ایسه . — یعنی الهیه قدرت
 و بنم صحت بوند سببه بی ایمانیه و فاعلیه و امر اولی سوز اولی سوز اولی سوز اولی سوز
 ایسه بوند و به تخذیر ایسه که بر تخذیر و اعتقاد در نه بوند بر زلفت و نه بوند بر زلف و فاعلیه ایسه
 در سوز فاعلی .

[قَالُوا] هواریو مقام مترافه . مقصد لری و اهل صدی باید بود [نَزِدْكَ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا]

وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَكَوْنُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ [ویرید. بربابه
 اوزرینه [قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ] عیسی به رسم - بزرگ مقصد رزوه کی شد و عیسی کرده است
 بواززد و دره دار کیمه قطری آید برب کمال الزام محبت را از ایدیک - الله بنا از اربوب شود و دید
 [اللَّهُمَّ رَبَّنَا] ادریم از الله بر مبدل [أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ] به سماره
 بوسلده. بر مائده اندیز. ادریم بر مائده که [تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا] ادر -
 یعنی اولیک اندیک کوه بزم. بزم اولیمه آفریمه - مقصد بزمه متاخریمه - بارام [وَآيَةً
 مِنْكَ] و سنده برایت - سند کمال قدر که دین محبت بخت و دلالت ایدیه بر محبت - اولون
 بزمه بودیم بر مائده اندیز. [وَارْزُقْنَا] دادیم بزمه بزمه در رزوات [وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ]
 که رزوه و بزرگ ان عیسی سند. - میوه الله رزق هم فاعلی هم رزوه بود و مصلیه.
 به شایان و قدر که هواریه مائده بی طلب و مقصد لری ذکر ایدیکه اهل تقیم در کبر مقاصد بزمه در حلیه
 تا غیر اینست. حال بود که مقصد عیسی مقاصد بزمه بی تقیم و مقصد اهل هم تا غیر هم رزوه و قدر
 افاده اینست و صورده رزوه در اربوب رزوات انتقال داده تقیم و تا ایدیه مرصده شداده رزوه ایدیه.
 بوزر مد مقصد ایدیه در صورده در حلیه که رزوات بزمه بزمه ایدیه تقاصد ایدیه.

بود عماریان بناری [قَالَ اللَّهُ] الله تنالی [إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ] مقصد
 به ادنی سزه اندیزیم. به هویره کرده را اندیزیم. بوزرادی فقط [فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ] بزمه
 صورده رزوه در کیم کفایر [فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا] هر حاله ادنی ادریم بزمه ایدیه بزمه
 ایدیم که [لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ] ادریم بزمه ایدیه عالمین هم بزمه بزمه بزمه.
 ایدیه بزمه اندیزیم ایدیه می؟ بربابه مقصد بزمه ایدیه رزوات دارد.

۱ - جمهور در رزوات کوره ایی عماره آراسته و بزمی بر صورده اندی. ایدیکه باقیو رزوات
 کلدی تا اود بزمه دوشی. بوند اوزرینه عیسی علیه السلام اعدادی. الهی بی شاکر بزمه فی. الهی بزمه
 بر محبت فی. بر سدر محبت فیها. ربه دعایندی. فالعقوب ایدیه الوب تا بزمه ایدیه. بزمه اعدادی. صورده

انرا به سواد و از کلمه مستدر الحاح الی مستدر اصرار لرزه در دل او راه بسته شده ، انه تعالی بوند
 انزالی نورانی در یقین و تکیه عاقبتی مخاطره ای و قوی فتح بوند یقین آلوده شد . زیرا سالک سفارنده در معاشرت
 بر مقام شگفتا در یقین زمانه او را تحمل آید و درسی و بنابر عمده استغفار ببرد ما بویا بویوز در خدای بعید و در کمال
 اتمالی یک سطر شد . « انه . سلا بک در یکی کی فاضی بضا دینک بوند یقینی آید بر نفسی و اولاد
 دکل بر معنای سار و اوله او در . قید اتمه لید . بوند برفعه دینک رسول الله در موند و عمت ز کبر
 توضع ایلحه الیور . دیک که مائه میسی مائه اسلام بحیره بر مثال عبرت اولفده زیاده بر مثل عبرت .
 کفر و کفرانعت عذابی یا کفر افزوده دکل دنیا دره بویور کرد . نفست نه قدر بویور . نه قدر عار و
 ایسه کفر و کفرانعت عذابی دره اولسته بی مثال و در نفست زوالی دره اولسته الیم الیور . « الیوم اکملت
 لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا » بویور و یقینی کرد که اصل اسلام اماره ایلحه
 بولنا مائه دینک در کرب طبعی در کرب صورت امانی امساید مائه عیاره نه قدر بویور بر دردت اولیق
 در شوملی دره بر کافارشی کفر و کفرانعت نفس بر مائه سحره اولیق اتمه لید .
 بر صورت سوره مائه در موند بر بی دیک اولاده بوند کبر یا بید قدره سوره نه تذکره افزوده
 در اسم ابر یونان به کی « اذ قال الله » قصه نه عطفار « و اتقوا الله و اسمعوا » امری نموده بر موند فلان
 شریک بویور :

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ
 الْهَيْئِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ أَنْ كُنْتُ قُلُّهُ
 فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ •
 مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
 شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ • إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ •

مال شریفی

لهم الله بوجہ رفیع دنت : اور ملک ادنیٰ عیسیٰ ! سنی دین ادا نہ کرے ۔ « بنی دانیامی اللہ »
 یا نہ ۔ ایہی الہ ابریک « دیہ ؟ عات دیر : » نہ ۔ سبحانک یارب ! ہم انجیر صمد اولیاء ہر روزی
 سو پر بظلمت بل یا قیسمان ، آرمید رسم الہ معلومند ۔ سہ ہم نفس کہنی بلیہم ، بہ یہ سند
 زائد کہنی بلیم ، شہ نہ کہ سہ معلوم الغیوب • سہ بل : ارانہ کہ بہ اور نہ انجیر ادنی سو پر دم ہیر
 ہم دیکر اللہ نولہ ابریک دریم دایم نہ بولہ نفیم مرتبہ اور لرزہ شاعریم ، دنا کہ بنی انجیر نہ ابریک
 اور لرزہ رات انجیر سہ قالک و زانائہ ہر سہ شاعریم • اگر اور نہ عزاب ابریک شہ نہ کہ
 سند فوہر کردر و آرکزیرینہ مہفرت قہر سہ کہ نہ شہ ہوہر کہ سہ اور نہ ، حکیم •

[اَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَاعِيِي الْهَيْئِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ] ادناہ « بنی
 دانیامی اللہ » یا نہ ایہی الہ ابریک « دیہی سو پر دیک ؟ » — ہر نہ کہ نہ ہر سہ ہر خطاب نوبخ
 اور رفیع دوستی و مہفرت میماند مقام الوہیہ فارسی نفس ہر موقع عجز و عبور نہ بولہ رفیع اکمل ہیر •
 شہ ہوہر کہ ہر نہ ہر سہ اصل ہر فی ستر و شہ ایہ ہر اور نہ ۔ بالذات مہفرت عیسیٰ رح ، اور عبور آتماز
 ایہ ارباب تہند ۔ فقط اور نہ مہفرت عیسیٰ نفیم نامہ غوانہ ہر و کفر ارہ مہفرت الہیہ فضل ہر
 نوبہ ایہیہ اور رفیع دینار عیہ ارہ زلزلہ نہ ہر ۔ نفس ہر موقع نوبخ و عقابہ بولہ رفیع تصور ایہ ہیر •
 برائتہ اکمل ہیر کہ اللہ یا نہ عیسیٰ الہ ابریک ایر نہ بولہ رفیع کہی اناسی مہفرت رعبرہ الہ ابریک ایر
 دار سہ ، عیسیٰ ہر نہ ہر ؟ آیت ہر ہر نفیر ایہ سہ ۔ یہ فیہ فاعلہ ہوہر اور اور عبور ہر
 بولہ ہیر ۔ کریم ہر د و نہ نہ نہ ہر ہر مہفرت مہفرت تہیہ ارہ مال ابریک دینی دینار عیہ ارہ انی عیسیٰ
 کہی الہ دینہ دینی دینار ابریک ہر ایر نہ امتزاعہ اور نہ ایہ نامہ ۔ کہہ اولیاء ہر سند فضائہ ذکر

و مجله فشارده «بربرایه» فرقی داراید که برتر عیایده آناسنده آله دیورلردی. بونزه قیاسیه
 منقعه اولسه قالماسده. دیک که برتر نیتی اب. ام. ابه دیه عیایورلردی و عوامک نظرده نیتک
 و ج قلمردی ده بورده. نایا نیت فشاری اتمار دهم ملول عقیده سنده منقک دهم. عیایده
 بر طیف لاهوت و یا عیایند بر جزئی لاهوت فرمایدیک اونی بر آله الی امتحاز اینر ربیک رایانای صله
 و جز لاهوتی حال و یاریم بر ادرارنی عقیده سنده بالفرور خالی دهم در و صوره عیایرزه و خایرزه
 حضرت عیسی کی حضرت ربیک دخی نفور برینه ناری و صفتلرد وضع نفیریه باشقه برنی دهم. بر عیایده
 اینک مضمون بالکد بر اینده دکل دگر برینه ده ساله. ثالثاً بویده بر امتزاجه اینک مضمونه کی فطایر
 رسولیک دختی نفور اینر دهم و مسابله الماسده منقعه. زیرا تو بیک اصل شقی عیایند اصل آله
 امتحاز ادرله نفقه سنده طریقه منقعه در. هیزم فطایر سولیک «یا عیسی به ربیم» دیه طوور دره طوور
 ادره توجیه ادره. برله ناری حضرت عیایند «یارب اناسی ربیم اناسی ربیم» دیه بدیکن
 فرمایدیک و یاریم عیایده آله ربیکه ادرار ایند صوری حاله آناسنده ادریم مکه بر دختی سولیک مکه
 تخفیف ادره مکه زعمده بولیمه نه بیون ضلالت ادرنی افکاره بدی حاجت بوندر. رابته بولوردر کی
 حضرت عیای مضمون الهیه بویده دهم بر موق سولیکه بولوردر. عیسی بر سولیک بولوردر ادرله
 انوسند. ادر بر سوال جواباً نه دیری و نه دیه دیک بدی سید؟

[قَالَ] عیسی مضمونه دیه دیک که [سُبْحَانَكَ] سنی لایمه نزاهت ادره تدر ادریم
 نزاهت سبحانیه که انجا ادریم. ما سنا یارب! [مَا يَكُونُ لِيْ اَنْ اَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ] مده
 و لایمه اولیاده سوزی سوزیم بله و اولان برله علمای استار ادریم [اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ]
 ادر به اونی سوزیم ادره ادریم [فَقَدْ عَلِمْتُهُ] ابه سه بدیرون. هیزم سه غم طیشم. افکار و عیای
 ادریم سوزیم سوزیم [تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ] نفسده کیزلر دیم. کوهده کیزلر دیم بدی بدی.
 [وَلَا اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ] به سه سنده نفسده کنی. علمده کیزلر دیم معلومان بایم. —
 بناریم سوزیم بدی بدی حاله بله بر سوالی صورتده کی مکت سبحانیه کی ده بایم [اِنَّكَ اَنْتَ

[قَالَ اللَّهُ] از عزیز و مهابت و عالم سلطه اولاده اله تعالی بفرموده بجهت [هَذَا]
 ایستاده بر تو بنفع گوید [يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ] صادره بر اندرینک منفعت
 در بهر جای که بودی - نافع فراتر از نفس اماره « یوم » از تو زینفعه گوید - اله بپوری که بر سوال
 در جواب صادره بر اندرینک منفعت در بهر جای که بودی - اگر چه دافع اولی بقدرد - دنیا در عهد لرزه
 طوری - عقد لرزه ایستاده بر ایضا به صادره اله از بهر عهد و تبسبب که از آن عهد و دافعه
 بوم رسیده اولاده از تو بنفع بوم صحیح و سواله هر حال که گذری به نافع اولی بجهت هم دنیا که کی بپایان و غموم
 از ناریش بهر منفعت روحی - هر روز بوضوح و عزت از آن به نافع اولی بقدرد - [الْحَمْدُ لِلَّهِ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ] آنند زنده بر مقدار آفتاب و مندر از آنند - [خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا]
 از صادره از راه ابراهیم از راه قاهره بقدرد [رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ] اله از زنده رضای اله علیه
 رضای الهی بر رضوانه ابر بر سر [وَرَضُوا عَنْهُ] از زنده دنیا اله علیه رضای الهی بر رضوانه
 رضای الهی از زنده قرسمه از زنده کی بر کوه تماماً زنده رضوانه ابر سر بولنه بقدرد هم رضای الهی بر رضوانه
 قاهره بقدرد - [ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ] ایستاده بر تو بنفع بولنه - بر رضوانه ببارت -
 بنوع که بقدرد از آن زنده زنده و صلاک اله بپوی بر رضوانه - الی الابد رضای الهی بر رضای عبد
 انجمنی ربک اولاده بر رضوانه فرستاده بر برادر نفع اولی بپای زنده بر زنده - و بر تو بنفع بولنه
 ماسوی الهی بر رضوانه الهی بر رضوانه دافعه اولی بقدرد دافعه اولی بقدرد - [وَلِلَّهِ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ] از بهر سعادته دارنده و متوکیان ملک و سلطتی آنجهت الهی بقدرد -
 بر نظر برابر [وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] او اله هر سید لایق تر از قاهره - « -
 بپای بر عالمه دافعه اولی بقدرد و بر پایی کی ابراهیم از زنده و سلطتی قاهره از زنده کی دافعه اولی بقدرد
 رضی قاهره - بر نفع آنجهت الهی از زنده هر صافی بر سر و دافعه اولی بقدرد دافعه اولی بقدرد
 هکمی بودی - از بر کوه زنده بپای الهی - مؤید نافع اولی بجهت اولاده صدره دافعه اولی بقدرد الهی

اوله صوره دافند صوره . بنا علیه ای مؤمنان بهر دیناری که میفروشید بجز نفقه ای که بکنید بمضاف
 اه مناسی بجهت عقدریزی ایضا در صوره دافند مکنی اثبات این که بوفور مناسی و بوفور ضوایه الیه
 این که . اصل ماره الیه بود . اصل بایرام ایستاد که در . و هیچ شبهه بود که الله تعالی فرار از این که
 بود و فرار .

سودی سوره ماره بر طبق فہام بود . و بونی " الحمد لله " ندانید سوره انعام تعقیب بود .

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ مِائَتَانِ عَشْرَانِ آيَةً

بوسوره انعام مکیه . انجمنه آتی را ادرج آتی مستثنا . ابه عباس رضی الله عنه و آتیه که بوسوره
 مکیه . مبدی برده بر کجیده نازل ادرسه و نیمه یک ملک نشیخ ایستد . رسول اکرم صلی الله علیه و آله
 لا یتدرک هین میامیزی و مبدی او کجیده بازید . انجمنه آتی است مستثنا در که برزده . " و من ظلم من
 افتری " . " و ما قدر و الله حق قدره " . " قل تعالوا الی ما حرم علیکم " . " الذین ایتناهم الکتاب
 یعرفون " . " و الذین ایتناهم الکتاب یعلمون " . " و لو ترى اذ الظالمون " . " انذیر " . " من انذیر " .
 و کجیده دیگر بر دایره انجمنه " قل تعالوا الی " الی " لعلمم یقون " ادرج آتی بریده نازل ادرسه .
 تناره انجمنه " و ما قدر و الله حق قدره " . " و هو الذی انشأکم " . " انذیر " . " کسالی ده انجمنه آتی
 " قل من انزل الکتاب " . " ایز مرتبی بریده نازل ادرد ریشدر . برده " قل لا اجد " . " انک مکده
 عرفد کون نازل ادرنی ذکر ایستد . حضرت انس رضی الله عنه روایت اوله یغیه کوره . رسول الله شریه
 بوسوره که . فرانه سوره انعام غیری بوسوره با جمله نازل ادراری (۱۱) و شیطان بوسوره بجهت
 طریقه فقری قدر جمع بوسوره بجهت طریقه ناستد . بوسوره با جبرین ادر میبندد الی یک ملک ادرنی

(۱۱) میانه سوره فاطر مذکور طریقه نازل ادرنی آمد سیکوری .

ماله کوندرید . بونی قوتشند . برد و کوه در پیله کیندرید . هوفه هوفور کبی صدرده
 زارلاشدرید . ایه نعلابوشطی دندی ارید عزیز ایتی که آرتنه بوزنه صوره ازلال اینز . بون
 شکرک بوز جندینک ابقالی دالینک علفی ناقابل بر دوی داردر . « محمد به نکلدرده دخی
 ردیر که سوره انعام نازل اولرینی زمانه رسول الله نبیج ایتسه دبو سوره بی انقی سدابده جده ندر سلا
 نبیج ایتی بوسند .

آیندی — بوز انسه بشد . کوفی .

کلماتی — اریج بیک الهی ایکی .

حرفی — اریج ایکی بیک ایکی بوز قره .

فصلی — دل . م . ن . ط . ر . و . لم نکر .

اسم — سوره الانعام ، سوره الحجر ، سوره انعام ندر صورت زار ایندر .

اساسی ده جنت بونی تذکر در . « تلك حجتنا » . فله الحجة البالغة .

بو سوره ده ترجمه ، فعل ، بونت ، معار دسیدر و اصل بطلده دالارک ز صیدی ابقاب

د سوره مائده ده کیه انعامک حل دمرت منظمه تفصیلده داردر . باری سوره مائده بی سوره انعام

تغیب اینسی ده بیک مفیداردر . سوره مائده . « اليوم اکملت لکم دینکم » مضمونی معنوی اولمه دوزدر

مؤخر بونمه اعتبار بر بنای کالی اعتبار ایدوردر . سوره انعام بیه اولاردر . بونمک سیه انشائی

ترتیب قرآنده اولی تغیب اینسی ده . « واتمت علیکم نعمتی » ده صوره آرت دیم آتیک . « ولیتم

نعمته علیکم » فقره سده بیه اولار مکتی نهمه ایدر . دبو زنده اهلشیدر که قرآنده سوره انعامده

اعتبار سوره فاتمه نک اینجی بر دوزده انسان و تفصیلده باشد فقره در . بو صورت مائده نک فتنه

عمر شرفی نقیمه ایدر . باندی سوره انعام فاتمه نک « الحمد لله رب العالمین » بعدی بوموت نهمه

بط و ترفیع ایدر ابتداء ایتسه دبو دجه لغزهای بر باینک مدنی اولرینی کوندر . بره بار سادات

دارمه سلفتی کزینک سلا اولار . و علی کل شیء قیوم . بر لاله ایه تعالی صوره داندوس ایدر صورت

مردمان در عرصه تعلیمات ایمانی :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ • هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَكُمْ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ مَمْرُونَ • وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ • وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ • فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ • أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ يُمْكِنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ • وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِإِيدِهِمْ لَقَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِسْحَارٌ مُبِينٌ • وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ الْقَضَىٰ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ • وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَا يَلْبِسُونَ • وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ نُزْلًا مِنْ قِبَلِ فَخَاقٍ بِالَّذِي سَخَّرَ مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ • قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ •

آن شریف

مردان الهی مفید که توکیدی ویری یاری، خشنودی و نوری یاری، صوره و مقول یاری

بزرگ و کزیری یاری و اندک و نورانی • او، اوها قدر که سزی برها سورده یاری، صوره و راهی

الله مضمود .

قرآنه بسوره نك اوله « الحمد لله » كه طبعی مذکور در . اولاً فاتحه « الحمد لله رب العالمين » ثانياً بوسوره « الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور » ، ثالثاً سوره كهف « الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب » ، رابعاً سوره سبار « الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض » خامساً سوره فاطر « الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملكة رسلاً » بوسوره كهف « الحمد لله رب العالمين » تمهيد بر عالميه ربوبيت الهيك و بهر اير تفصيل وايضا مير .

ساره نك خاتمه سنده انتقال بوساره كه ربوبيت كه سادات دارمه مقفده غنمه ، ظلمت دنور مقفده « جعل » بغير انفسه . مفریه ربوبيت كه جعل ده غنمه كجی بانشاء را بر امر . سوتر كه غنمه انشاء توكي بختص و بر تقدير تسويه معناسی ده مقفده . یعنی غنمه ده منقولك لغو و بهر مقدار بخصوسه بی ابراع و تقدير ابریه مقدم بر علم محیط و اوله كوره كره بلاءه كره بر ماهه ده توكیه تسويه معناسی داره . و بوسوره نظرت مفری غنمه و غنفت مفرسده بر جزر . جعل ایه بر آینه اوله بی كجی انشاء توكي ابر « ما جعل الله من بحیره ، آینه اوله بی و بهر انشاء توكیه اعم اوله بی كجی بوزن باقیه جعله بر تفسیر و تفسیه معناسی ، یعنی مفعولك دگر بی ایه ظرفیت و یا فایت و یا سببیت و یا دگر لغو هائی بر عهد سوبه معناسی دخی داره كه برستی آراهه لاه ضمی بر قید اوله ده مدینه اوله . اوله جعل و لوسننا السوره مقید بر مفعول تفسیره ایه « جعل الظلمات والنور » . و جعل بینهما بر زخاء « و جعل فيهما رواسی » ، « واجعل لنا من لدنك ولياً » كجی ، آینه سنده ایه « و جعل اليل سكناً » . و يجعلون اصابعهم في اذانهم » كجی انكی مفعول تفسیره ایه و مقامه كوره بر آینه سببیت بر قید ضمی و یا امر « و جعل الارب الاربعی تفسیره ایه لازم طبعی كه بوسفار سازره یا میده و قیاسه كدر دگر افاره اوله یا بر نه كیم ترا كهر یا بری ، آینه یا بری ، كجی كجی كوزدن ، كوزدن كجی یا بری ، ترا كلفی یا موزه ، آینه یا موزه قندری و نیده یا بری . و بهر اوله كه ظلمات دنورك محمولونی بیده كجی بر تعاقبی و سادات دارنده كجی استبانك

و موردی که در ضمنه بر حادّه استقابر اولدو اعتبار دورد . و بوزنه ذات قلند نو کجی بر ارد وورد
 و اعدام اصلیه نیک امور موجوده اولسی و اشیا دره قطع نفوذ زمانه . لیل و نهاران حد زانده موجود
 بر لونی لازم کمن . و یک که مایجیل و دیدکی کجی ظلمات و نوران بر و خالده . بری خالده غیر ایکی سبب اول
 اولدی شود و نور سوره بوز سادات دار منک خلقی ضمنه محمول نالی و منی ، نسبی و اضافی بر حادّه دره
 باشه برشی و کدر . ظلمات نوزده تقدیمی اشیا مخلوقه ده اعدام اصلیه نیک ملکه مقدم اولسه سادات
 ظلمات جمع ، نوران مفرد اولدورده بولنیفیه و بوزنه و صحت و زوال نیک کتزه استفانیه . نوران ایسه
 توحیدیه عمده دار اولنیفیه و بوزنه کتزه و صحت استفانیه بر تبه کیده . و بوجع و تقسیم ابراز
 و تافیرده ظلمات و نوران سادات دارمه فرینه سه ابرجیه بر سه تقابلی ده دارده . مکرده ظلمات و نوران
 بر لیل و نهاران تقابله کور و در یکی ادرده محسوس اولده ایکی حادّه استقابر اولدو خلقی ظاهرده . زیرا
 لفظلرک معنی لغوی بری بود . معنی نوزده : انشاء ، ظلمت ، عموم سبب اولدو اعتبار دورد
 کفر و ایمان ، جهل و علم ، کور و سوره ، شرف و خوارگی معنویان ایمانده و خالی و کدرده . و حتی بر معنی
 طریقی بعضی مغربیه برونه نفسیه اتمید . و ادرده ده ظلمات و نوران محسوس و معقول هر ایسه شای
 بولنیفیه کورنده که عموم بجا زدی ادرده . از الواقع دلیل معرفت و توحید اولده نوران بالک بر
 حادّه آغازیه و جسمانی اولاسنده اصرار طوعری و کدر . بوزنه انفسیه ابر انانیتیه ، مادیه ابر معنویتیه
 بر انطباقی ، بر لیل و نهاران دارده که بزا اولدو ادراک دستور دستور و جهلده نسبه ادرده . بنابر معنی
 هر حالده بر معنی کوزنه نیاملی و محسوس و معقولی جامع بر معنای عام مدونه اولمید . هواسک تنوعه
 رفا نوران مراد اولدورده ابراری ده هیکل نوزده دستور دارنده طریقه نفی ابراهام اید .

ایسته الله اید بر بالعالیه که مادیات و معنویات سادات و ارضی خلقه ایسه ظلمات و نور
 بامید . [ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا] مکرده بوزنه بولمیده ناکدرده اید بر کفر اید [اِنَّهُمْ
 يَـٰعِدُوْنَ] اید اید اید بر بریه بولموفاتی دیا بوزنه بعضی دند طریقه . — بر نسبی
 طریقه بیست اشیا مایور ، بر نسبی طریقه نجوم ، کوزنه مایور ، بر نسبی طریقه غیرالهی ، شرای

بر لب بر اصطفا اید بولیم بر انسانه وجودینک تضارفا و جاهدیه بر صورته میدانه کلمی اولویتیه بالکل و محالدر .
 رازینک بر افکار و ذال حال سطور و معلوم و انفات حیاتییه سد مظه اید باند ازیم علیه السلام و کل
 انسانک ادرار مختلفه ایمنه طینه بالا صفا و غایه ایمنه اولویتیه کورتری و خلقت آدمی توییر
 در تریح ایلمسی اعتباریه جدا جاز اهمیت . آنچه بر شالوده نفسیه سطورده اولویتیه کجایک انسانک
 ایدک نفقه و خلقتی بر ایضاح اولیه ادرار سد مظه اولیه کجایک سطورده کفریه قارر ایمنه اولویتیه
 جادیددر . زیرا نوع بزرگ ارمه ادرارنده ایدک خلقت تری حقیقیایم انسانک نفقه در اول
 طینه غایه ایمنه اولویتیه جمیع تقاضاییه زن . چونکه هر فرد غایه اولویتیه نفقه بر و طمس مار
 طور ادرارنده اولویتیه فزائیه قدر . بر جهته خلقت بشر . من سلاله من ماء مهین . در . صلبه نفقه و
 حیدر طمس و بیدانک خلقتی رفی منشأ بانی کولایید زایه و صوبه بر یو ایسه دره بزرگ در تکی و فعال
 ادر صلب در حیدر غریزه حیاتییه برده نولر ایتیه نفقه و طمس بر یوز . بنابر مبدی از هر جهت
 غایب ایمنه اولیه ایمنه طینه بعد از خلقت بشر ایلمی ایدک نفقه و طمس خلقت تری ارجاع ایدک لازم
 کلیه کورده اولویتیه خلقت آدمی سد مظه اید کلمه ادرار . برنا بسته زماننک نظایات فیهی بر کوزیه
 کیریدک سفید اول جقد . بر کونکی نظایات کورده کون حیوانی درک بانی سید امیات صون تولید
 بر « ملول » یعنی بر جمیعیه یه شتر اولیتیه در . بر نبات ، بر حیوانه ، بر انسانه برینک بر اعضا و
 غرضیه ایمنه اولیه غایه غایت کولر سرور و با سقیم بر حاتم جمیع درک بر صفت بر یو ایسه
 طوقونه سده ستمدر . حیات و مفویک ایدک نمونه بر جمیعیه دره در که بر بزرگی از اندر مقنده
 طهر ادرارده حیدر جلا دره جقدیه سد مظه اید بیلیر . جمیعیه جمیعیه دره نولر ایدر کتر ایدر .
 بر جمیعیه هوا ، صو و سار و سار و فیلی تغذی و ادرار جمیعیه ایمنه غرضیه شکل ایدر . بوزیه دیگر
 جمیعیه در نولر ایدر و مجموعنده دره بر زی حیات بره طوقونه ، میدانه کلیه در صورت انواع نباتات
 انواع حیوانات و بر میانه انسان بری و یا ایلمی اولیه کوزیه جمیعیه اصلیه لری ادرارنده بر سلاله
 نقیب ایدر . بر انسانک بعد از خلقتی اولیه ایدک جمیعیه انسانک جمیعیه بر یو طه جمیعیه سیم اولی تغذیه

اید بر نطفه مجیده سنگ نشو این طری ملحق بر مجیده از زده مفاصله از نو که فرو می خورد آید
 بر فاد و در میور طسی بوند نام و کسره ده فلهی بر نو سی کسره . شری لود مجیده کند و طیفه زنی
 بار آید . دیک یوتره عتس بر اثر ظهور اینک اولیغی ایچمه نفس بر تناقصه و محال ایسه بخت
 حیات متولد و نک خلقی و بوزی بر برید اول و ده پنج ایرد و عبود و کتیه صانفی ده اید مجید و در
 دیک دخی از زده و عابوک بر تناقصه و محال . جو صغی یا زاده و یا مانا کنسی و یا اناسی و یا
 باباسید . نه اینک کی ایچمه بر جهانند . شبه یوده که بر مجیده ده بر نطفه نک « شیخ » زده
 بوزی و بکدر ، میوزی و بیار لر مجیداتی خلقی اید و بوزی پنج ایرد ارمان و اشک لری
 و صانفی و غریزه لری مختلف افکار و الهزه و در شکل ماکل بریده ، بر حیات ماکنسی همانده آید نه
 صفت بریم بوزی مجیدی از زده عالم اولاده بر قدرت بالقه الهیه نک ال مکل صاعیده . و بر
 اولیغی قرآنک نقد آید زده ده کوسنیم مکر . فقط بر آید و هیفایه سید یالک بوزی عبارت
 قالایه . از اید مجیده نک نشای نه اولیغی ده کوسنیم یور که بوزی قدرت خالقیه عبارت نک اید
 مجیده و عمار اوسکی کی بر تو ظهور و میداد قالیسه . بویکه از باب نه و یور که : حیات و عفت
 بود بر مجیده . بر تخم را عهد . و یا سوز تجربه نه نذر آره کرب بانی کرب جوانی لود حیات
 لود عفت و بهم حال کند نغمه بود بر تخم اید سوز . یعنی بر سوز . . . نه نه را سوز سوزانه
 کند کند نه نوز یوتر . و از امان . عتس چهارده اولیه صغی اکلا نه بر افاده ده بر هیولی
 یا طسه پنجم و هیفایه و قدرت خالقیه انکاره نه . دار سدر . حال بود بر نقطه ده نک
 تفصیل نمیشاید مدای و معانیه اجمالا و ایرای ایچی بر صغی دارد . زیرا اید و اید
 میانک قدیم اولیغی فنا و منقفا معلوم اولیغی کی مجیده نک رتب و معلوم و بنا و عیه هاد
 اولیغی ده یقیناً معلوم . و حتی کیمیا و عفتیه و علم انما مجیده « مجیده نک زیبانه و شطه »
 معلوم بر عفتی معلوم ده دارد . غیر عفتی بر قائم سوار سبطه ده زی حیات بر مجیده عفتیه و رتب
 ایتسه بویور . که نه بر مراد بالحقاء نکند بر مجیده یا یا یور . فقط مجیده نک رتب

در تکرار و همارز اول یعنی ده هجسته ده آزاره اول و ده معلوم بود بود . و زاناً تکرار شمس تکرار
 هر هجسته ده تکرار و همدی تکرار تکرار . شوماله هجسته هجسته هجسته و در حال اول ارمه اوزر
 ایلک انسا ده ریا ایلک هجسته ریا ایلک بنات هجسته سی نفس و زده ده یا یا یا . ؟ سؤالی دارد .
 بولا قاری قیدیت : . نفس یا بدینتی لغز یا بیورم و فقط سؤالی محقق در حاله مراد بیسته
 یا یا یا . بر نقطه فنا و عفت مستند . زیرا از کیهانده ارمه بولنه یله مراد بیسته سالفه
 اولونور . . هوانی در تکرار و بر نقطه ده سده کیهانده رعلم هجسته قانوه اصفا ارمه ایلک الیه
 سامنه کیهانده در . علمت کند کند به صورت معانیه « نه نه راسیوه سیوتانه » تکرار و یا تکرار
 هجسته زانده بر تکرار اول یعنی ارمه عفت و فنا بالقدور به حال رعبه زمانده هجسته ده همارز و تکرار
 اول یعنی ده یقیناً معلوم بولند یقیناً بر باب ده استور تقریبی ده هزار یارده فلسفی و یک اولاده صفا
 مدغمه نه لزوم کور در ده فنی طرور در طرور قدرت مخالف استار ایتدیر . هجسته اصفا
 موضوع بحث ایتدیر هجسته یجوسی ده بونی ایتدیر باقیه بر تکرار . بر تکرار « هرزدی هجسته کندی نوعه
 بر تکرار اولور . نه نه راسیوه سیوتانه یقیناً » دیمه یا استور بوسوزی ارمه هجسته ایتدیر ده قیرم
 و از لبتی ارمه ایلک کبی بر تکرار فی الزام ایلک ایسته رستور . یا استور بیلردی که هجسته هجسته فنا
 ایتدیر اولور ده یوز درجه وارده بیلد تمس اید و از لبتی اولور . و ایتی بولنه طرور بیلد که موضع تکرار
 تکرار یعنی شیشه لرزه کی صوری و از لرزه کی صوری و عفتویری بر صورت تعقیب ایتدیر . شوماله علم لبتات
 تکرار صوره ده تکرار اید و بر دستر بطور درجه وارده ایتدیر بولنه کره ارمه اولور ده قیرم و از لبتی
 بر هجسته هجسته ده صوری یعنی نفس قبول و تصور ایتدیر اولور بیلد ! و سایر ایتدیر بود بر هوانت
 قیمت علمیه سی اولور ؟ ... بنار علمیه هجسته ایتدیر همارز و مراد ارمه ده تکرار . فقط
 بنفسه تکرار و تکرار ده باطل اولور یقیناً بر تکرار هجسته و تکرار بالذات همارز اولور ده قدرت از لبتی
 و اولور و سالفه در . و بر باب ده ایلک هجسته ده کره ارمه ریکر ابرام سالفه ده طوب کلمه ریکر ریکر
 ایتدیر قافیه ده سوز از ایتدیر باقیه بر تکرار . هجسته انسا ده ایتدیر هجسته هجسته

تولد و گونی این سوله میانه ترا بیستی تقدیر این سوله دار . تقدیر این سوله ، جاسور و غلبه از زنده
 کلمه بر غزای تمویل و تمیل دینک از دینک دار . در صورتی که موارد این سوله خلقت است و در نفساً
 از سوره بر مباد بولند یعنی ده ظاهر و قدرت مخالفی بر تمویل و تمیل صورت زنده کی اصل فاعله در زنده اید
 سوله بی فیه کسک ده سکنده . آنچه بر دینک علت مخالفی تقدیر و تمیل زنده و زنده اید اید بولند
 مرد از انشاء و یا از مجید دینک و لغا از انشاء بر انشاء و یا مجید و ده توارث اندکی توه میانه اثری از ده
 سوله اید کلمه و حتی معنای بولند یعنی بر حال این سوله انشاء بیایه فیه فیه ایست از انشاء
 لغز اعتماد و انشاء سوله بر صورتی که ترشح این سوله نظریه با تیرمان . و یا سوله نظریه بی تعقیب از ده
 بر صفتی توالی این سوله علت مخالفی اید مجید دینک مالک بولند یعنی توه میانه ده کوزه و تیر بیدر . فقط سوله
 از سوله زنده اید اید توه اید مجید ده مطالع ایدر . هم ده علت حدوث ، توه بی فیه محال از دینک
 و مجید دینک قدیم و ازلی اولایوب بالفرد در حارت بولند یعنی از توه توه مطالع ایدر ایست از زنده
 یا سوله جید و از اصطفای جید ، تقدیر بالفرد از انشاء ایدر مجید و زنده در زنده ایدر ایدر ایست
 موارد از فیه ده ، از دینک میامور زنده . و فقط از ایدر ایست از سوله ، اصطفای کور سوله بر شکل
 و صورتی . « من سوله تمیلین »

ایست الله او مخالفی که انسانی انداز برید بر جاسور و غلبه ایدر [تقدیر قضی آجلا]
 سوله بر ایدر فیه ایدر ، تقدیر و حکم ایدر با فضل موقع ایدر ایدر . تقدیر بیایه کلنی از لونه قدر
 بر ایدر نا ایدر که ایدر ایست از انشاء از دینک ظاهر و لیدر ک معلوم در سوره . بولند
 باشد [و آجل مستی عیده] تقدیر و سیم ایست بر ایدر ، بر ایدر سیم ده ایدر عیده ،
 از دینک مهور زنده دار . - که بولند بر هیات دینک کی دینک و بولند انشاء بعد از سوله
 دینک یعنی ایدر ساعت دینک ، با موز ایدر بولند که بولند فیه ایست ، فیه ایست سوله
 نماید . فقط تقدیر و سیم ایست . بالا زده مهور ایست با موز ایدر دینک از دینک
 فی الجنة و فریق فی السعیر . ایدر بی فیه ایدر مجید .

برقرار برده و در حق سوره ابتدایی از زره اهل ، بر وقت ، یا هنوز او وقت نهایی دیگر . شد
 سو بوج بر سینه مؤهل . دیند یکی زمانه بر سینه بر اهل . موکروه اهل قلدی دیند یکی زمانه بر سینه
 نهایی قلدی دیند اولور . و بر آینه له ایکی معنی جا زور . مع یافیه بر مجیده وقت ، انجیده نهایی
 معنای دله موافقه . بنا بر علیه اشانک دینار اهل دیند موده تدرست عری و با اولدک نهایی
 آید موقی دیگر . نوری یکی لفه ره بر اهل کلمه دینسه اولور . له معنای معنی نفور ابرجیه ایلیمه
 بو عمر ، بر اهل بر . بر کره تحفه ایر . بر انسا بهیمیه بر موده تدرستی اهل نفور به اسامه یوتد .
 رادرم له نه سببه اولور سه اولور اهل عیسه ، عمر عیسه اولور . و از نه ارها اهل نوری دینک
 تا فیه باقیه بر سینه رقد . اولور آله شلیکه از لره موده دینی اولور بر ، بو کوه تحفه ابر
 فیه قضا ایلیمه بر . فقط بوند تقاضا بر اهل نیکه اشانک ، و هودن له شی ، ایلیمه
 عیسه اولور . بوند موکروه ده دیگر بر اهل ، بر نهایت ظم مکر . بر اهل ده بوند نهایی نه
 و نفور الیه ای دکتور له مسئولیت تمام بولیمه ، سوال و جواب تمام اولور میان دینانده بوند
 دفتر قایا نامه ، از نه موکروه یا ایضا ثواب و یا ایضا عقاب دور یکی مکر . دینته بواره
 « اهل مسمی عنده » بوعایت ، بر نهایت که بولا قیامت ، ساعت ، یوم بعث ، یوم جمع ، یوم سوال ،
 یوم حساب ، یوم جزا ، یوم ریه ، یوم فضل دینیم . « و ان الدار الاخرة لهی الجوان » بوفصلده
 اعتبار اهل دینیه ایه مکر . و از نه بولا نهایت یوتد . اهل موده باقیه بر اهل اولور بر اهل کمی
 اهل نهایت معنای اعتبار به فضل افزند بعد اولور ساعت و وقت معنای ملا فیه بواره موده
 او ساعت تدر اولور بر زعفران تفسیر اولور که مال برور . و تفسیر جمع و غیر بومالور . مع یافیه
 بعضی تفسیریه دیگر مکرده سویدند که بوزره بالخاصه بوفصلده اعتبار ایه لم :

۱ - ابرسم دیند که : « فضا اولور بر نهایی اهل فیه دیند معنی دینانده ایه اشخاص
 دینم سالفه دیند اهل بر . ابانجی اهل ده لفظ دینانده ایه سه بولاندک اهل بر تدریه که بونی انجده
 الله بیلیم . » بولا کوره موضوع بحث له تحفه ایهیمه انجده بر اهل موت دینک اولور که « اجد اهل تکلیف

نظراً عند ظاهره . . . برخی اهل لک لک کسب عمری مقدار دینداره بودند . . . حتی زجه بوداره
 برخی اهل اهل استقامت ، اینجی اهل . . . لک لک اهل . . . مدلولی اوزره اهل اسم . یعنی برسی موت فردی اهل
 دیگری موت سی اهل اولمه اوزره . مودمغه اهل . . . دارر خاطر اولور . . . فقط فردی اولاده اولکای معنی
 بونی تفهمند . . . قضی اجله . . . اکیسه رتیلند . . .

۲ — بعضی ده دیکه لک لک اهل اهل دارره . . . برسی اهل طبیعی ، اینجی
 اهل امتزایه . . . اهل طبیعی نورد . . . نزاج . عوارضه خارجیه ده مودمغه اولسه ایدر موت بقای
 ندره دقت ندره دار جقزی . اهل امتزایه ده عزه ، حربه ، حشرات مودمغه دیکه اهل اهل امتزایه
 معضل برسی اهل مودمغه . . . نزاریه . ازی بونی حکما اسلام قوی دیه نقل ایلند که مراد اهل دارره .
 اهل آرسنه بر عرطی نظری دارره . . . دینه کیم طبعی برسی سازده اهل طبیعی ، اهل سکی ، اهل امتزایه
 اهل نظری تغییر اهل معیار اولند . . . برید برقی قبل الموت حیازه اسباب ، مفعول الصحره ، نزاریه ،
 تحفقات خارجیه بر عیانک منافعی کونست مع نفقه نظریه مفیدره . . . لک بونی اهل دیه اهل مودمغه
 طوری رطد . . . یعنی برسی اهل برسی . . . بر امتزایه اولمه اوزره اهل اهل بوند . . . یا طبیعی و یا
 امتزایه بر اهل دارره . . . زیرا عند واقع اولمه اولمه اهل ، بوزج انچه برید . . . دیگری بر اهل
 عبارت . . . دهره اهل مستدر دعتی ناشی اوله بیدر ، نفقه واقع برید . . . مفعول عمر ، اهل ده
 اوله تغییر عبارت . . . اهل تغییر دقتا ایندیکه ده اوزره . . . اهل برسی شاکاز . اهل مکانی مکه
 واقعی واقع اولره ده بیدر . . . بنا عیه اهل طبیعی و امتزایه تقسیمی اهل مکه ، اهل واقع دیه تقسیم نامیه
 کسیر . . . اسباب خارجیه امتزایه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 اسباب خارجیه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 زمانه مکانی رطد واقعی اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 اوله اوله بر کسبه لک اسباب تحفه رعای مشدوع دعتی دقتیه در . . . فقط دقتیه دقتیه اوله اوله اوله اوله
 اهل تحفه ایلند . . . بنا عیه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله

كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ [کور در بر می آورده اول بز نه قدر قریه همدان اینک ؟] .
 قره ، ای معنای طبر : برسی زمانه بر سره مقدره اوله است . بر زمانه اهلای اوله
 هیات انجمنیه که « خیر القرون قرنی » حدیث شریفی بر معنای در . بوزن سوره یس و با مقارنت اینک
 معنای دارد . بر مقارنت و با از ادک بدترینه مقارنتی و با بر پیغمبر ، بر عالم ، بر کسی بوی که کفینه
 مقارنتی سلامه اولور . دیر و ده مدت زمانه گذشته و نیز که عملی که آنرا بوزنه تقدیر اولور .
 بر راره رار اولور . یعنی بز زمانه زمانه سوره یسیه اندر : همان همدان اینک که [کَمَا أَهْلَكْنَا
 فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نَمُكِّنْ لَكُمْ] بر ارضه سزه در بر یک ملت و قوت آورده در سده ابرک — یعنی
 بر بوزنه آورده اولور و طه و بر یک دارد و سزه آورد و بر یک . قرار لایستد و در
 و نیز برینه آورد و قوت ، آند ، ر در بر سده ابرک اید که ای اهل سزه آورده قوت و ملت و ملت و بر یک
 [وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِذْرَازًا] داور برینه سحابی . سحابی یعنی کوز سزه
 کوز سزه [وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ] و نیز در و بر با سده ابرک و آند
 آفروزده آفروزدی . — یعنی بر بدست کبی و قدرده ارستند سزه آند سزه بختده مستفزه اولور
 او بوزنه ، بر سده بختده ، نذر ، بخت ، با بخت ، بوه را آند معنای و با بخت و بر دی . در یک
 [فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ] بز ارستند کناهد و سببه همدان اینک . — ارستند و
 ر در کندی برینه قریه بار ، صیغی همدان [وَأَلْثَمْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخِرِينَ] داور سزه
 برینه در سده ، با سده همان امدان و قاره اینک . — معنای نه نقاش سزه اولی عمار و عمار
 و ساره کبی انرا می کناهد و بوزنه همدان ابرک اید و برینه با سده لری امدان و قاره اید .
 آورده بر بوزنی اصلاح و عماره قادر اولی یعنی کبی سزه و برینه با سده قادر . بوزنه اکلا سلیو که
 اندر همدان اهل سزه دوز و غیبتانک سببی راده . و بر اهل ، اهل سوزنیده بر لفظ در . معنای
 بر و اولی نه اندر سزه اوله مانده ، زده اهل سده تقدیرنی استقام اید . انجمنه ثوابت اولور که
 برات و طالع سزه تصور ایزده اوله اوله اوله سزه در ارم و بقای سکه اوله بقدر . و هر حاله

[ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ] صوره کنیز به کوزه آید و بماند، بر لحظه مهلت در میزند - در حال محو دلوری.
 پیغمبر کند در ملک، انزال اینک ایچو به بحث اولدنی عذاب الهامه تطبیق ایچسه بولنور دی دانه پیغمبر
 رسانک مکنی، معنای قائلان دی. چونکه ملک صورت حقیقه سید کورمه طافت کتیده زلزله، بیدیریم
 جابر یقینه دهار صیغه بر صورت همدان اولور لردی. مع الفصوص که از آنی کتیده جبر ایچدر. وادنک
 بر صیغی بر مکنی محو اینک کافی کلندر. پیغمبر ایچمه بیدر یک نادر ذات صورت حقیقه سید نادر آگوره -
 بماند. و حاشا ناسه پیغمبر نفس بر تطبیق ایچمه کنیز سید کتیده معلومدر. بونک ایچو [و
 لَوْ جَعَلْنَاهُ مُلْكًا] بزرگ - اولور رکن پیغمبر بش رکن، در یکدیگر - ملک بایه این
 [لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا] مظهر این بر چهل بایه، بر اقلک صورت نوباره کوزه بر در - فصل که
 رسول الله ده جبریل حوره رفته «رحمة العلی» صورته تمثیل اینک انزری، ببقا ده پیغمبر برابر
 صحابه بر ده غایت بایه البسی و حوره سیاه صلی بر آدم صورته ظهور ایردی. اولور زده صبح بر سفر
 عدلی کوروز و صحابه ده صبح بر ده طاینا زدی. و حاشا مظهر «واجبنا یتثلی الی الملك رجلا» بولنی
 معلومدر. جبریل بر امرای صورته کدی، ایمانی، اسدی، امسانی سؤال اینک بار اسدی تعلیم
 اینک ده مشهوردر. و فصل که حضرت مریم «بر بر سوی» صورته تمثیل ایچسه ایردی. کذلک حضرت ابراهیم
 و حضرت لوط سلام ساز صورته کلندر.

بر راره «لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا» بولنی سیاه رفته. بونکه سلطک فاربه صورته کوزه
 احتمالی بولنارینی بالخاصه آکلندر. زیرا اولور زلزله کدی انان تمثیل ایردی بولدی. برکی مقار باطله
 نهی دتمند بر ایچو کوزه بر مکنی موضوع بحث اولور سلطک فاربه صورته کوزه رسی به اوله های زوابع
 دیک اولر مفسده مخالف مکنی بر تناقض فنی اولور دی. مظهر حقیقه اولور حیا لردی کدی دیر قیصر
 کلندر. معنی اولر خا نایان صورته تمثیل بر مکنی کلندر. بولر اشاره بولر دتمند که پیغمبر ملک
 کوزه ملک اولر ایرک همدارم بر اقلک صورته کوزه کوزه بر در [وَلَكَبْنَاهُ عَلَيْهِمْ
 مَا لَكَبْنُونَ] و تمند اولور بایه قوی تطبیق اولور مظهر بکنیز به بایسه اولور دی. اولور غیبه

والباسه زیاده سید و سوره سوره « — سحر و سحر ، سحر اولیفته طواری کند برینه
 مائل کوسه ر « ما هذا الا بشر مثکم » دین تبیس دانکاره قالیقشانه زرر ، اوز ماسه ده ملکای نسا
 مورنده کوره مظهر واره « بز سحر ملک اولیفته نه بدلم سوره زم کبی بر سحر » دین مظهر
 ملک اولیفته ایانه مظهر ، استه لای دین مظهر ، سالتی قبول و تفسیر ایانه مظهر ، فضل اولیفته
 بوسه دامال بالک اوزک تبیس اولیفته قالمه صبه ، الله کند بری برید برالباس فارسینده بولنبرسه
 اولیفته .

یا محمد [وَلَقَدْ اَشْرَفْنٰی بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ] قسم ارسوه که سوره اول برهوه سحر دره
 استه ایدوده [فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ] اوزر اکلند سب استه ایدوده
 حقیقت صادر و تفسیر دره — استه ایدوه تفسیر و بالی آتیه مودلیر . سار مبه سده اوزر
 کذب رفسنده سار و مایوس اولاده اوزر [قُلْ] سوره [سِرُّوا فِی الْاَرْضِ ثُمَّ
 اَنْظُرُوا کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الْمُکَذِّبِیْنَ] ارضه زور طولا سیدره سوره باقیه حقیقت کتب ایدوه
 عاصی فصل و نایسه — الله اوزر فصل برره کیرسه کور کزده عبرت الید . برار کونزیمور
 اولیفته مایه ، نایا بوند ضمه کی حرکت نقلیه ایدو کیفیت اتفاق سونع و برینه رزه لهو سارده ،
 ثالثاً بوسه سارده اولیفته افزه طره و یا اوزر ایدو بره بره یایه زیب ایینه افزه کیفیت و تفسیر
 اولیفته واره ، رابعاً بولاس ایدو سارده غایبه انتقال نقل ، فذکر ، ابتدای سارده سید
 سحر برعینک مایه ایینه بوسه یایه :

یا محمد ! :

قُلْ لِمَنْ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ کُتِبَ عَلَی نَفْسِی الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ بَیْنَهُمْ
 اِلَی یَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَیْبَ فِیْهِ الَّذِیْنَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ • وَلَهُ مَا کَانَ
 فِی الْبَلَدِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ • قُلْ اَعِزَّ لِلّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِیًا فَاَطِرُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلُوبُ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونُ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ • قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ •
 مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ • وَإِنْ يَمَسُّكَ
 اللَّهُ بِضْرَفٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ الْبُخْرُ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ •
 وَهُوَ الْغَايُ فَهُوَ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ •

مَالِ شَرِيف

کیم تو کو طرد می دیرد کی؟ دی «اللهک» دی ، اولندی عهده سته رحمتی یازدی
 هر هاله سزه قیامت کونه طوبیلا به به ، بونه شبهه به کل بر به ، نفسدینه یاز به ایریزد که ایمانه
 اینزل • حال بکر کیم ده کونوزده بار یانه نه دارسه اولنگ دایسته به به آنچه ار • یادی :
 اولو طرد بر یادی الله به باسقه سینبی دی انما زایه به به ؟ حال بکر اربده بورد که نسی
 بسده نکرده نزه بر بونور ، و به «جدا اهل اسلام» نبی اولقه ار اولندم دصافیه سطرده اوله
 بورد دی • به ، دی : رب عیسا به به هک اولورسم جدا بکر بکونک عذابنه نور فارم •
 کیم کندینه او کوه عذاب بر طرف ایریه ایسته اونی میسله یالیفاسد ، دایسته عیسا به یافور ترسه
 ادر • آراعه سلا بکر طوفوز درسه اونی اوزنه باسقه آیه به یوقر راکر سلا به طوفوز درسه
 به اوله سیه فادر در • تو بدینه ار سته فاهراد ، حکیم ار ، فیهار •

[قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ] — بواره اولو کونست بیلور که حقیقت
 باشی ادر ان علت و مخربان علمیه نکه باشی ره مخرب علمند . راطنا قلب ، علت ادر معلول بنده که
 نسبت علمیه کیفیتنی ادر آره در . تا بنا کونست بیلور که مخربان علمیه نکه ابکی کسه مایه دار در : بی

سؤال، زکری جواب: بیهک ایچوره اولارده نه آریقنی بیلک، سؤالی تفسیه دئور ایچک
 لازمه. نه الواقع دئور سوال یعنی وضع سند علمک یاریمیر. دینیر. دینک که ایچک دفعه
 سمات دایند کی اشیا باقوب برزورده کی تمولاتی کوریک و بنا دیمه عمومک علقنی تری ارب
 «بوزکیم؟» سؤالی سورمه و برک نفسده «الله» جوابی آتد. ثالثاً بر سوال
 و جوابک «نل، نل» دینیات ساره بر صورت ارنقیمی ده ایکی حقیقی سدر. برنجیسی
 کورمیزیور که: بر سوال دادلفه ده بر جواب دخی الله تعالی ایچک کتب بیره برار دالها سدر. او
 «بونی صو» و آتد سند ده. سؤ جوابی ویر «دیه اری ییو». بر صورت برزورده الله دلالت
 ایه آیات انفسیه ایلور. و الله سؤ نفیه ده عالم بوزنیقی اثبات ایلور. ایانجیسی
 دینک که سمات دایند نظر اینز ایچوره بر سوال صوک درجه ضروری و بر بهی اولدینی کی بوله «الله»
 جوابی دیریک ده اوتد ضروری و بر بهی. زیر اسمات دایند تمولات و تأثاتی کوریک
 و بوزر بر مالک در بره محتاج اولدینی مسامک الله دایقنی دریمه دیکر. و ذاتاً ده دیک
 بوزر علت کی، فاعلی، مالمی، مالمی دیکر. و ارمالده بر سوال ناری «له» جوابی بهی
 بر تفسیه تمسیه ده عبارت.

ایسته بر صورت اولد بویه بر جورات سلطانیه سائل اولد اسمات دایمه بر سلطان
 و مهارتات سلطانیه صوکره «وله ما کن فی الیل والنهار» آیتله زمانه و مهارتات زمانه اراده اولد
 و الله تعالی ایچک نعم سلطانیه و سلطانیه، هم ده زمانه و زمانیه مالک و عالم اولدینی بیله ایدر
 آیات صانع و معاد سائنک که دخی تفریر ایلد که سوره نکه اولکند کی «خلق السموات والارض
 وجعل الظلمات والنور» فقره برده سلطانیه و زمانی بر ایکی نفقه تفری اجمال ایچسه و جنه و مع
 حکم بر بره عیت قانونی و معنای عیت استغنیایچسه اولفده بوانید او ایچک برانشاند.

بر جوابیه صوکره نوبت، بر اشیاده و بر نبست علیته الله تعالی ایچک صفات ذاتیه و معنوی
 استدلال راستشار ایدرک اخلاصه دادلا کوره قدر مضمده سؤالی دئور و جوابی تفریر ایه ایه

الهی تقدیر از زمانه اود زنده می‌دارد معارف یور و مکمل کتب . بوند ایچویر جویر سو که :
 [کَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ] او الله که کند رحمت یازدی - یعنی جمیع مخلوقات با الله
 و حاکم و رحمت و غنیمت هم السویه دارد . و لهذا ایستد با میوه اوند بدست معارفه حق اود یعنی دارنده قوت
 اجرای تأثیر اید ملک بر سبب و معیار صوره بونمار یعنی عالم . بالذات کندسی فضل و احسانه و بقیه بوند
 ملکه رحمتی التزام ایدوب کند ذات مقدسه بالا اعتبار واجب بقدر . رحمتی اوندوه ایدوب . بوند
 بواسطه رحمتی غنیمت ایدوب و بوند جریانه شود اوند صورت رحمتی اود . بنا علیه الله ایدوب مخلوقات
 بسته کی نسبت غنیمت و بر بوند . اید طرفه اولاً و بالذات اوندوه ایدوب تقفاسی رحمت غنیمت
 غنیمت کرد کند آزارنده کی نسبت بقدری و کرد اوندوه ایدوب به تبع اود تقفاسی اودوه
 درجه تأثیر و دتالی بر صورت و لامه اود . و بوندوه به رحمت ایدوب تقفاسید .
 الملك خلقی مفعول ذات رحمت ، لذت غنیمت و برید ، اوند حکمی محافظه ایدوب و لذت تأثیر رحمت
 لذت باقیه کتب ایچویر . اید تعالانک جمله رحمتی که انشود و ابتداء قدرت سیم اود و جمله
 انیس ، عقد و اختیار رحمت و برید و نفس و افاضات و ارسال رسل و ازال کتب ایدوب و معرفت
 و ترمیم به هدایت ایدوب . رحمت و برید اوند تقفاسی به دعوت و غنیمت و مقابله بوند اهرالده تمیز ایدوب .
 اید تعالانک کند به رحمتی باز مسدود شده و ولایه که بر رحمتی و نفی عرقی سر و استعمال ایدوب بود
 الله به عدول ، فطره الهی تبدیل و تغییر قیام ، آیات و دلایل ایدوبه . کنیز و کذب و پیغمبر و ره
 استندار و اهل اوندوه الهی مخلوقه تقفاسی التزام ایدوب مقدسه عرقی تعجب ایدوب ، توبه و التماس
 قبول ایدوب . بوند سدی ده بوند اود محدود و مقصوره اولاً و ثانیاً بوند بوند . فقط ایدوب الله رحمتی
 کند به یاز مسدود شده که بر احوال نامشروع و ز . البته بوند بر اهل سما و اود . و البته
 الله خدای فیاض اولاً به بر ائدی اهل غنیمت و اود بوند . نظام رحمتی الی الایه ایدوب و بوند .
 اید بوند بوند ایچویر [لَجُمُعَتَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ] قسم اودوه که اود رحمتی
 اولاً الله بوم قیامت تریزی - اود بوند تریزی . بوند بوند بوند ایدوب ایدوب بوند و بوند

بروزه - طریقه ای که در روز عیادت طریقی که در روز عیادت
 جزئی در روز عیادت [لَا رَيْبَ فِيهِ] برونه : برونه و برونه که در روز عیادت
 رسته برونه . [الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ] نفسی زیاده ای که برونه است
 برای روز ادله فلان اصلی ، نفسی است ، استعدادهای برونه ای که در روز عیادت
 لَا يُؤْمِنُونَ [از برونه ای که در روز عیادت] - و برونه که در روز عیادت
 برای روز عیادت ، ساعت برونه ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 طاقی از برونه ، زمانه در روز عیادت ، حال استقبال برونه ، برونه که در روز عیادت
 برونه که در روز عیادت .

ساعات در روز عیادت [وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ] برونه که در روز عیادت
 سکه ادله : برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، سکه که در روز عیادت
 ارتد . [وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ] در سماع و علم . برونه که در روز عیادت ، سکه که در روز عیادت
 نماز برونه . از روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 باز سکه ادله : برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 نماز برونه ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت .

بامحمد : [قُلْ] در روز عیادت [أَعِزَّ اللَّهُ أَخِيذًا وَلِيًا] برونه که در روز عیادت
 [فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 برونه که در روز عیادت ، [وَهُوَ طَعِيمٌ وَلَا يَطْعَمُ] حال برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 با سکه اطعام در روز عیادت : برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 و برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 محتاج ادله ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت ، برونه که در روز عیادت
 اولی برونه که در روز عیادت .

فاطر، فطره اسم فاعل که فطرت بوند بنا بر نوعی و با معلول مصدر بره. سازنده ده بدست
 موجوده استعمال اولاده بر کلمه نك معناسی بر آن ایضاح ابره لم: ایه بسیاره مرد بر که به. ریش. فاطر نك
 معناسی ایجه با همور دم، نهایت بلا ایی اعرابی بر نوی مفیده محاکمه به کدر. برسی. «انا فطرنا وانا بائنا»
 یعنی به باشد دم، ابتداء به فطر دم. رین. ایه انبار ده سوله بیانه انشده که «فطر» نك اصلی
 برشی ابتداء شده است نك، بار فطر. بوزنه آکلا سیر که سازنده کی بار انتمه کلمه ده ها زیاده
 بونقعه علقه دارد. و بوند ایضاحی شود: موجودات هاءه وجوده کلزده اول مصدر در.
 غیر نمای در. سمادات و ارضه اجرام و اجسام سفلیه سید بونقعات مادیه ده قطع نظر از فضا و مظهر
 مدافعه ایدیکلی زمانه و شد سانه و شرا بریده کوز بر مود یعنی و با غایت فرا کلمه بریده و با بر کوزه
 محیطه انقعات اولد یعنی زمانه هیچ بر نقطه ده بر بار سیه، بر دیک کور رن هیس قلمده، عده به بئیک
 فایانیه، رتبه هاله بوند که انشده عدم مظهر انتمه بر مود که توفی ابره بیه. «ان السموات
 و الارض کانتا رتقا ففتقناهما» کلمه هلد. و صوره بر مال ایمده بر نقطه ده بر موجودینک بیه دیک
 شد بر ایشیک، بر بیزیک کور یعنی لطفه تصور ایدیه بوند اول نقطه ده فضایی بار و باره بعد
 بر دیک، بر بخیره کبی ظهور ایدیک کور در. دایسته موجودات هاءه نك ایلی که وجودی فضای عریک
 بر بر بار سیه. بر سیه، بر بار سیه فطر، و بر ایلی بار سیه کی مال وجود بر فطر. بار انتمه
 دیا ایدیه ده بود. بنا بر فطرت بر علم مقدم ایدیه نك معناسی ده منقسمه اولاده علمه فطر
 جزو ثانی دیک. و بر امتبار ایدیه که هاله و خلقت، فطر و فطرت مترادف اولاده استعمال اولور.
 عده به بار ایدیه بول اولد یعنی کج بر ماره اصلیه ده بار ایدیه ده بود. بر ماره ده دیک بر مکن
 بر موجودیه ظهور انشی اول امر ده بود بر سیه ایدیه. بر سیه که هم اولکی ماره بی هم ده فضایی باشد.
 بر عده به دیک بر مکن قویاسی، بر تخمه بر مکن هیس، بر عده به ده بر عده نك قویاسی هیس بر مکن.
 بر سیه اولکی ماره به نظر ابراب و شار، فقط از نه میقیانه بکی موجوده نظر آره بر سیه اصلیه و وجود.
 ایلی عده به ماره بی میقایسه ده ایه هیچ بر معنای شار بوند. از محله صلاح اولاده بر مکن.

ایسته اول آورد مطابقاً بارز اولاده بر معنی در لایحه لغزهای بر شیک ماده اول آورد مسوده
 از سوره در آن اولاسیه با معنی اولاده اینک ایماز و بارز اولاده در اینک حالت وجودیه سوره فطرت نسیم از سوره
 بر فطرت نوالیسی ایمنه کی صورت اولاده ده طبیعت نسیم اولاده . بونک ایمنه فطرت ، طبیعت مقدسه .
 معنای طبیعت حال فطرت نوالی در گرد مرتبه سوره یا سوره بر نالیسید .

ایسته . فاطر السموات والارض . اولاده الله لهم سوره فطرتی یا یا یا یا یا یا . اللهم ره اولاده
 مقدسه اولاده در ام و نوالی سوره ایمنه محتاج اولاده فطرتی هواج طبیعتی ده بنسبه دامنه ابر . و کندیسی
 لغزهای سوره برادر . بر فطرتی دامنه بر فطرتی سوره ، فطرتی سوره بهیج بر انتفاع مقصدی کوزه سوره ،
 انجمنه حالت نایده . رحمت ابریه سوره ایصال اولاده فطرتی سوره ، فطرتی سوره ، اولاده دامنه اسلام انجمن
 ایسته .

یا محمد ! [قل] و الله [اِنِّي آمِنتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اسْلَمَ] به سوره
 الله نسیم نفس ابریه سوره اولاده . انقباض اولاده اولاده اولاده اولاده [وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]
 دمانیه سوره اولاده اولاده اولاده ، به برادر دنی سوره در فطرتی سوره . [اِنِّي آخَافُ
 اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ] به سوره بر فطرتی سوره ، برادر دنی سوره اولاده
 لغزهای سوره بر فطرتی سوره اولاده [مَنْ يَصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ] لغزهای سوره اولاده
 عذاب سوره در فطرتی سوره . عامه سوره ابریه سوره سوره ، سوره دمانی سوره سوره سوره
 اولاده سوره سوره . اولاده سوره ، سوره سوره اولاده [فَقَدْ رَجَعْتُ] ایسته الله اولاده به سوره
 ایسته . [وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ] ایسته اولاده سوره : اولاده سوره ، فطرتی سوره ، اولاده
 سوره اولاده سوره .

الانسانه [وَاِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ] برادر الله سوره : یعنی برالم ، بر سوره ،
 بر فطرتی سوره بر فطرتی سوره ، فطرتی سوره ، فطرتی سوره ، فطرتی سوره ، فطرتی سوره ،
 فطرتی سوره [فَلَا كَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ] اولاده اولاده سوره سوره سوره . [وَاِنْ]

يَمْسُكُ بِخَيْرٍ] و آنرا بر غیر طوفان در رسد، یعنی ضری دفع ایرد و بالنت سرور و بابرک
 برین و هر ایینه باعث اولاد صحت، غناء، رفعت و کمی بر صفت در رسد [فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ]
 او هر شیء قادر در رسد. بنا بر عیبه اوئی ارام و از الیه رفتار در رسد. [وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ]
 و الحاصل او قادر. تو بریند فوقه و قاهر در رسد. مانند اجزای تأثیر انکه جایبید و مغربا و المسموع
 بر مؤثر و حق، هر چه در رسد، را تا غالب و قاهر بر قادر در رسد. نه ضریه و ساریه ایرد و بایر. نه ضریه
 مزاحم، خداوند ضری، خداوند مزید. [وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ] و دانسته و علیم، بمباریه
 احواله و غیر و علیم. هم با این علیم و غیر در در ارماییم و غیر اولا ایرد و همت و غیر نشانه لری زده در رسد
 کلید در رسد. بنا بر عیبه برید و کشف ضری، معلومی غیر، قادر و قاهر، علیم و غیر بر الیه و ناریه با شرفی
 زهد و ای تمام از ایرد و استقلال و یا اشتراک معبود طایفه بایر؛

بر علیم و غیر قاهر و بر همت و غیر نقطه سده علم مانت که سلام سانی نشین ایرد و ساریه
 و ساریه سلسله ای بر بخت محمد و ی تقیر سبانه بر یسوی در رسد؛

یا محمد؛

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ
 هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتُشْهَدُوا أَنْ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى
 قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ • الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
 يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ • وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
 افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ • وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا نَشْرُكُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرْعَمُونَ • ثُمَّ
 لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ • أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا
 عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ •

مال شریفی

دی که : « هائی منی شهادت ان بگو که ؟ » دی که « الله شاهد بنده منی آرا زده » و بنا
بر قرآن رحی اولیون که نزد و هر کیم ابر سه ادنی بونطه انذار ابریم : یا ست . الله ابره برابر رحی اولیون
اولیون که هر کیم شهادتی ابر بگو که ؟ دی که : به شهادت اتم . دی که حقیقت آنچه شو : او بر بند الله
دشمنه منی که به منی شهادت بده نماش ابریم • کذیریه کتاب در دیکر استدر علمای ابریم
کند او مندری بیکجی بیکر . کذیریه یا ز به ابر در که آنچه ایمه کتیر • الله انذار ابریک
یا لاله ابر در انه دیا ارنده اندیه بالا دیم به کیم ده هائی لم کیم اولیون ؟ شبه بونده کذا طرفه
بر دازر • هو صیتی محرمه طوبیای صفت . موکره ادریک تو شکره دیم بیکر کوه : هائی زده ادریک
زعم ایمه اولیون شهادت بگو که ؟ • موکره یا بته فته لله ابره دیم بیکر سار . سو ب دیم بیکر . الله
بیمه ابریت : والله بزار منی که ابریک • با به دهر انزیه فارسی نفس بالا سویدر . غائب اولیون در
کذیریه او به دور دهری معبودر •

روایت اولیون که هر کیم « یا محمد ! الله سند یا بته بر رسول بولماری ؟ بر سنی نفس بیه
ایره بیکجی کویون . یا بود رفسا ابره سند سوال اینک ادره کذیریه سند بوندر دار ابریم
اولیون فکری بوندر . یا بیکجی بزه سند بوندر شهادت ابره جک بر شاهد کرسر » دیم در
آیت بوسیده نازل اولیون :

[قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً] شهادتی ان بیون اولیون هائی سید . دی [قُلْ
اللَّهُ] الله دی [شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ] بنده منی آرا زده او شاهد - اصل شهادت
حقیق مضمونیه علم بقیه . ادران شهادت ده ادر علم اخبار دیکر . - علم بقیه ناطق و مدعی سوزده

زلفند ، و هجانه دکل ، زلفند راجع و نفس الامر انطباقند ، یعنی ذات مقدسه در . محقق گزیده
 شهادتیه که بقیه حقیقی تشکیل آید . بگوید ، بوز بگوید کسی بر کسی مقدسه شود ، شود در . درین
 شهادتیه بولند ، اگر نفس الامر در ادبی که بوز یا لای شهادتیه باقی بر کسی لازم آید . چون
 شهادتی محقق گزیده شهادتیه مستند گردد . حال بود که « شهد الله انه لا اله الا هو » آئینه بایه از نفس
 او در . هیچ بر کسی علم الهی مانده نفس الامر برود . ایشان گزیده شهادتی در اه تعالی
 گزیده دارند ضمنیه از هجانه شهادتیه مستند . بوز بنیات ، تجربه ، استدلال و الهی شهادتیه
 راجع الیه در . آیات همه بوز اعتبار بر در که علم مانده آید . هیچ بر قلب و هجانه گزیده نفسند
 الهی شهادتیه در . هیچ بر کسی مقدسه شهادت آید . من . من گزیده شهادت آید . یعنی او هجانه کی
 افاده و هجانه دکل و هجانه بر افاده و شهادتی اوست میبندد در که بقیه اولی . علم بقیه
 گزیده بقیه در گزیده و هجانه گزیده میبندد بولند . او در اولی بر در . او در اولی بر در
 برود . او در گزیده و هجانه گزیده علم الهی در . دارند بر افاده کی ، بر آئینه . نفس
 آفاق هیچ بر کسی الهی شهادتیه استناد آید در . در شهادت الهی اولی که گزیده شهادت آید . الهی
 شاهد اولی شهادت بولند مانده و الهی شهادتیه در هیچ بر شهادت بایده مانده . الهی الهی بولند
 و الهی فوقه هیچ بر علم و هجانه مستند گردد . و الهی بولند شاهد اولی مانده . الهی
 شهادتی در هر سببه اول بقیه انبیا علم بقیه اید ظاهر اولی . او در بقیه انبیا بقیه بولند . بر
 شاهد اولی الهی بولند اولی . در بولند اولی که بولند و هجانه بولند بولند . بولند
 بولند هجانه اولی در اه تعالی علم بقیه بر او شهادتیه . بولند محمدیه در هر سببه اولی
 تعالی گزیده زانده کی علمی و قلب محمدیه کی شهادتی آید بولند . محمدی رسول اله اولی در بولند
 صادر بولند بولند هیچ کس باین ، هیچ کس شهادت آید در . او در شاهد . او در قلب محمدیه کی
 شهادتیه آیات آید در بولند نفس زانده در گزیده شهادتیه انبیا بولند و بولند شاهد
 آید آیات آید در بولند . ای بولند لازم کلام که در بولند ساره بر الهام الهی دکل ، هجانه آید

بر شهادت الهیه نفی اینک و الدنئی افطار از نفی اید عصبه البقیه بیاورد . بوندک بمجوبه بویور که
 یا محمد . ان بونک شهادت . الالهک شهادتی اولی نفی سوب و الالهی شهادت ابریک دی که منظم بنم
 آراسته صادر . [وَاَوْحِیْ اِلَیْ هَٰذَا الْقُرْآنُ] و به بوزانه دمی اولند که [لِأَنْذِرَکُمْ بِهِ
 وَمَنْ بَلَغَ] بر نقطه فارسیه کی ساری و غایبه بولنامه بانغ دو اصل اولی نفی هر کسی انداز ابره بم ، او
 قورقم عاقبت به نور دمی به مجوبه نمذیر ابره بم . — دیک که قرآنک اعلی دیت نزولنده سوهو در اولنده
 منظم دیک . از زرد مکره نیانه نزیک طریک اولنده دمی عموماً سلسله . آنجه قرآنک بانغ اولی نفی
 قورقون استیمه دیکه کیمه در سوافنده اولو نماز .

برید سوب دارست هر دی انداز اجموده سونی در عموده ابر آئینک لتشهدون ان مع الله الهه
 اخری [محضه الاله معینده بانق الهدداریه مبنیه سنی نفی شهادت به بولنویسند به مجوبه
 سنی بره شهادت ابر سیکند ؛ [قُلْ لَا أَشْهَدُ] به ادله شهادت انهم دی [قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ
 وَاحِدٌ وَإِنِّیْ بِرَبِّیْ یُتَمَتِّشِرُکُونَ] به آنجه « الله تک بر الهم » دیم شهادت ابریم « اشهد
 ان لا اله الا الله » دیم و هر حال به سیک الله اور تاره طوز نفی شدیده بری بم دی — بوزنه
 اصل سوب که بر کیمه اسلامه کبر که « اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً عبده و رسوله » شهادت به مکره
 « و اننی برنی مما تشرکون » منونی از زرد مراغه دمی اربانه ساره دیم بری ایتیمه . معافیه « لا اله » نفی
 اساساً بوزنی منظمه بولند نفی به ملای بر نفی بم سبب دیکدور .

بهود در شهادت بونک نبوت محمدی علی اله و انیمه بریه کلیمه ؛ [الَّذِیْنَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ یَعْرِفُونَهُ
 کَمَا یَعْرِفُونَ الْخَمْرَ] . (سوره بقره دیمه آنجهی جز ذلک آنجهی میفهمند بانه) .

صون ز مندرده ترتیب اینه بر سه اولاده و نایغ اسلام دیم ز صبر طبع اولانه ازک نفی ایتالیاه
 فایطانوز دیمه که « محمد هیچ مشکلات فارسینه به لباسه . هیچ باسه در شمسه . فایطی اصل زلزله
 افراماسه . اولنده اولی بر افتار نفس دارد که بوندک سداً اکلا سیداسه و کتیبید بار دینه اولوب
 کتیمه . » بلی که بوسوز حقیقی هم امتزاف هم تحریفه . بلی که بر بزرگ بود در نفی اعتباری قابل تصور

اولا رقیقه بره بر سر شیه افتد . بر سر اوند نفسه اعتماد بیک مرد کی . هغه الله اعتماد بیک مرد کی
 ادره بخت و میالنی و الله امر در سر یار بخت بخت اولایه یقینی در خواسته کی صوره در اوند بر اماند .
 رسول الله صبح بر زماه نفسه اعتماد بیک صبه . را تا در امانا الله و الله بلیغانه توکل و اعتماد بیک .
 . اخبر الله اتخذ اولیاءه انی امرت ان اکرم الله و انی اسلم . . . الله شهید بیک . بیضه . . . انی توکلت علی ربی و بیکم
 ما من دایه الا هو اخذ بامیته ان ربی علی کل شیء حقیق . . . و افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد . و غیره .
 ادعیه مأثورده سنده دخی دار و اول ربی اوند . . . ان سادات دار فک ربی اولایه ربیم سلا مده ایدیم که
 بنی نفس هر اولایه . زیرا سده بنی نفس هر اولایه . کزیم بر ایزد ک نفسم بنی شده با نده ایدیم و غیره
 ادره اوند شیره . لا تکلنی الی نفسی فاک ان تکلنی الی نفسی تقر بنی من الشر و یاعدنی من خیر . و به دعا ایدیم
 رسول الله اعتماد نفس را سار بر پناه داشته ایدیم ؟ نفس اعتماد کزیم بنی ایدیم . الله طایفه کزیم
 کزیم فرائضی سدا ایدیم . الا اتماز ایدیم داشته ایدیم . زاده داشته ایدیم بوند بر محال و ایدیم
 عبارت اول ربی اثبات و امانا الله توکل و اعتماد هر روز هر روز . امانا الله عبودیه دعوت ایدیم و کزیم
 الله عبودیه در رسول اول ربی اشهاد ایدیم هر روز قرآن کزیم بختی انما ایتیم ایدیم اولایه بر هر روز امانا
 اسناد نه در ایدیم بر افتاد . سوکره بودا بر سر نفوسه تا بیکسلی نه غریب بر فدا کنند . اگر اعتماد نفس
 مقصود . صوفیه امنی . بخت امانا و ایدیم که کزیم بختی ایدیم صوره ایدیم و نفس اعتماد کزیم . هغه
 اعتماد . هر روز کزیم و اعتماد ایدیم و ایدیم صوفیه سولایه کزیم به عارده دین . عارده اولایه
 کزیم . صوفیه ایدیم اولایه ایدیم نفس . استقامت کزیم . هغه اعتماد بیک ایدیم لازم کزیم . انما
 ایدیم اعتماد کزیم . اعتماد ایدیم هر روز ایدیم بخت بر روز . رب دزد در هر روز کزیم
 و بخت بر فدا کنند . فقط اعتماد نفس . بر زیت و فقیه کزیم . ادره در امانا بر زود و امانا . بخت
 بر زیت کزیم صوفیه ایدیم الله بیکسلی و کزیم بختی از همه زعم ایدیم هر روز . نه غریب بر امانا که
 امانی بر بره اعتماد ایدیم و به کزیم هر روز ایدیم صوفیه و طایفه ایدیم بخت کزیم کزیم کزیم
 بر هر روز در اعتماد نفس بخت ایدیم و بخت بر فقیه کزیم کزیم ایدیم . حال بود که نفس اعتماد کزیم

بر تخته طایبانمقد. و هیچ بر شبیه اعتماد انچه مکرر که بود در روی کیمیه مجویه شایانه اعتماد ارمان. کند و خاچنده
 نقشه محتاج اولاده بر فانیات کند به اعتمادی و عوامی قدر و کویج نه ظهور اولنه بلب. اوت، انشاء اعتماد
 انچه لی رتایانه اعتماد اولیده. بر هم بر اصیاج، هم بر دقتیه در. و بونک ایمونز که انشاء نه اولورسه
 اولورسه قوللقده میفه مان. فقط اعتماد اولنانه شی نه قدر توی رتایانه اعتماد اولورسه اعتماد کتبی ده
 اولنکه مناسب اولور. نفس بر کوره اولانسه یاریه بیقیلیر. اولنک کند به طایبانمقدی زمانه بر نه اولانسه
 انچه منده آراینه و آراینه. عاضله به هیچ بر سباه طو تو غار به هیچ بر شی بلبز. ماله و لعلهای به شبیه
 اعتماد ایرسه بنجه سی به اعتماد سلفدر. چون فرایند. می لایوت انچه اده تعالی در. و بنا بر عینه
 فضیلت اعتماد، انچه الله اعتماد در. رانجه الله اعتماد ایرندر که «فقد استمسك بالعروة الوثقى»
 و بونک تقدیری مقه تسلیم ایه و صوره اولنزه به هیچ بر فراطایفه میسنیم به عارف، مخلص در. الله یلمیه
 و بار خی کند که کورمک ایسته به اعتماد سلفدر و بونی آکدایاندر، بر اعتماد نفس فله ایردر. اعتماد نفس
 ایر فراد نفس بنده کی تا قصه ده آسلا اولدیفند شایر، الله اعتماد در به رقی اعزان ایسته اولدیفند
 میکنیر. بیامونز بود بر، به عمار بر. بر در لویایانه ایره زلر. انبالایه موخوره «محمد ده
 بر سر دار ایدی که بر سر جوبه و جوبه مقه اعتماد دین، الله اسلام و انقیادینک سر بر. دایسته بر سر
 بوناسوس کبر، نبوت دیالند. اولنک بر رسول الله اولدیفند شبه برقه. فقط به عباد اولیاندر ده اولنک
 سالعه انچه لرید و بونک کنه ایملایه به به لرید احتمال لرید. «دریه ایری در غری سوبه سسه
 اولدیفند، فقط نایغ اسودر، حیات محمدیه به هم بر حقیقی آملاسه، هم ده الله و بونی تقدیر
 ایسته اولاسره مجریه تحریف انچه در سوبه بر سر. بونته و لعل اول غبر دار اولسه بونابه هو کتابک
 نبوت محمدی اولدیفند بلده کلدی کجی بد کلرینه و لکنه تقدیر زبانه ایسته، مواهب فطرت اولان
 قابلیت ایلدیری فصایح ایسته اولدیفند طو لای مقه ایمایه ایره سکلرینه بودر بر سال تسکون ایدر.
 بونک اولنزه به الله افتر اندک نه بونک بر فاهم اولدیفند راه تعالانک لدرشی ساه اولنه غما بالایه سوبه
 بالایه بونک عاقبت به بالایه انچه و ضعیفه در ده بونک، الحیاه، الیم بر زلت و سوبه گرفتار اولدیفند

باید این انذار در اسم ارسوب جویمورد :

[وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ...]

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أُذُنِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً لَا يُؤْمِنُوهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ • وَهُمْ يَهْتَوُونَ عَنْهُ وَيَتُونَ عَنْهُ
وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ • وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ وَقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَا لَيْتَنَا زُرْنَا وَلَا نَكْذِبُ بآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • بَلْ بَدَاهُمْ مَكَانًا
يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُوَ عَنْهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ • وَقَالُوا إِنَّ
هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ • وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ وَقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ
الَّذِينَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ • قَدْ خَسِرَ
الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ
مَا فَرَقْنَا بِهِنَّ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ • وَمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ •

مال شریفی

ایمده ز نه کمی ده دارد رسی نرآه از نور که ریکه ، فقط برادران فیدیه اری ز ریه اکلا
مانع فابری کیست در ، نولا نر زه ده بر افیدیه دارد ، هر معجزه بی کوریه در ده ایمانه امیزر
متی طرطره سکه جبال بایمده فالقیسه ده در که ارمیه ایمانه دارد : « بوا اسلک اساطیر
باشق برتی ده » • او بر رویه هم ارمیه باشقیده نخی ایدر ، هم ده کدیری ارمیه از افلا شریف

دېو صورت مخبر نغدې لعل اير لرده فرقه داران زړه • کورسک انشک باسه طور دېو بډاره
 آه! دېو دقت: آه نولور دېو بډاره بزرگ ايتري انشک ايتريک مؤندرت
 ارسه ندي • غاير اولم کيز لوب طور دقري قاريدنه عبقدي ده اوزنه، پوتسه کري هوي سه لردی
 مطهره ارسه اير لکرو فسالغه نه درسه عبقدي، شبه سز نه يالا عبقدر • نه درنوب «حيات
 صرف دنيا حيات زرين عبارت، بزرها دېو بډاره دغه «دېو عبقدي • هم کورسک اوزي: برينف
 حضور نه دور دقري دقت: دغل اديه هک سولور ديقدمه دکلمی امسه؛ اوت، دېو حقي ايمو دېو عبقدر
 اوجاله دېو بډاره: غارک غزالي کفر ايتريک بزرگ فزاسی • حقيقت فزاسه نالري او، الله
 فارسيه ميفه عبقدي انشک اير کيسه لکه غلات سالت کلوب انسيه کنديري باصه دېو بډاره «ابواه
 حيات ديارين تفصيل لرده طولاي مسرعه نه «دیر، اودم کر بونه دبالدري صيرت نه کونسه
 کونور دېو لرده، بامه که نه فنا يوکلر کونور دېو لرده! • دنيا حيات، براد بوننه، براد بالاندره
 باشه نه ده؛ البته دارا عزت نور دنياه نقد ايمو دها هيريد، حاله عقلمانه عبقديک؟ •

[وَمِنْهُمْ مَنْ] — ابرسيانه، دليد، نغده، عبقه، شيبه، اميه، ابرمهد
 داترازي رسول الله قرآن تلاوت اير که ديقدمه، نغده ديمکره «ادبا قبله محمد نه دېو بډاره؟»
 اوده «کعبی، جتي بايان قسم ايرم که نه دېو بډاره بيم، ايمو دجني اونياتور دغم فزوده ماضيه دده سزه بونکم
 کي اديکيدک اساطيرني سولې لوي «دېسه، نغزک شعري دارسه، عجم ديارنه رستم داسفندبار
 هک باري کي برغانم هک دېو بډاره بونم ايمو، قريته اوتور، ديقدرسه، ابرسيانه «به اولک
 سريه دطرينک بعينی صده بولورم «دېسه، ابرمهد ده «صايقه بونک بېج بېجی ازار ايمه «دېسه
 اوده «تولوم به اوزنه اهنه» «دېسه دېو ايت بونم عبقده نازل اهنه.

[وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ كِتَابًا أَنْ يَفْقَهُوهُ] — نغده، بېشي، بېسوزي علت
 دها سنده دقنه داره ده اهداسه دعتي تفسير ايره هک صورت نه اهداسه.

آنگاه «نکات جمعیه که قات قات اور نور دیگر» تنویری ده نگردد. هر کس طاعتی
 غریب و مستنکر اور نور معانی افاده ایر. یعنی بزده قبله قات قات و نور و نور اور نور
 نورش در که ریکه طری قرآنی زده نفی ایر اصولیه مانده. و حق نور زده بر غیر نور دارد.
 ریکه طری ایچ در نماز ریکه. بوراره سورده بقره نک «خسته علی قلوبهم» اینک منوی دارد.
 کریمه آذانه از غری اولاده کبر. فقط قولایک قولاده ای دادند آردنه ایچ بر لب بر لبی
 والایک از فی ده سطر. همه زده ایچ اولورده اولورده مانع لی قولاده و قیده نفوذ ایر بریز.
 دومیه، اکلامه ده فطر زده رادیه اولورده قایسته. و مکرده ایه طرفه برانده افاده ایر ده تنو
 ایه بوزده ده فطره قولاده و قید و بریده ده. فقط از قید ایر کسبایه صایمیه و بنار عیه فطر زده
 همه نوم اولورده قایسته ایر قایمیه، ختاره ایر سرکه بوزده برید ریل حق ریکه سر رکلیا، کور زده
 به اینا نماز ر. فطرت اعلیه قایمیه برادرتور، بومانده ر. عقلم کمر، اسارت کی باطسه
 سبأله طرولسی، بلل اعتقاد رده صایمیه، نفسان افراشه و امتزاجه بورده سید که لاهانی
 بر شعله برز طبع اولورده طبعیت عالیه کلمه ای آرتنه ازده حق اکلامه و قبول اینک قایمیه قالمات.
 استعدایا سوز، فطر زده ک بوقایت دانستند رجه سی اشخاصک اعتدایه مختلفه. کیمه
 سرج، کیمه بطی، کیمه شید، کیمه فقیهه. کیمه از، کیمه دها هویه بر زمانه سوز و باکشان
 ایر. بوقدر اعتدایه بالذات اراده و سبب الیه ایر. انچه لکس رجه سه کوره و موهوب اولاده
 قوه فطریه نک اولنده سوز بیه مای زمانه تر کیمه سبب سبب طرفه کی اختیار زده، سوز استعمال
 دیامیه استعمالده سوز. نور و سوز کیمه بر لب ایره مای کیمه بر لب رسانی دیک اولان
 ختام قایت دانستند طبیعتیه سوزده و بوزده. کوزر باقا، قولور ریکه، فقط صیح بیه بر لب
 در بیان، لکزه آلیه طبیعتی اولاده مقررات سابقه سه نمیش ایر. و از تره اولاده ایچیه بر حقیقت هر یه و کل
 «اساطیر ادلیه» اولور قایه. نوروم الایک اردار ایره سید اولورده یعنی کیمه مانع لک افاده سی و قایسته
 سوزیه الایک اردار ایره سید. بوزده ایچیه «وجعلنا» بوزده شد. بوزده سبب سبب قایت

تاریخ ده شبه ستر استوار اولاده سفوراته عبارتند. بر سطورات استوار اوله یاسی ده مجیده
برلندی و اتفاق ماضیه توارت انبیهی معلومات رستخیزاته ربط انیم سیه در. بود اتفاق ایه
بالذات آفایاته عبارت اولایوب قدریات و انفسیاته زمانه مکتوب اولدیغی قصرات، تحولاته و سالد
چونکه بر زمانه واقع اولاده بر تحول وحو از زمانه واقعاتند. مال بود که زمانه ذنوع زمانه سفیده
نقد افاضی اولدیغی کجی اساساً صفت تفسیر و کتابت ده ماضی مقدمه نقد افسوس در. بنابر سطوراً
مالی ماضی ربط ایرکه سطوران مقدمه بی تعقیب اینک مجبورینده برلندی کجی صفت کتابت هر دینده
امباراً با سلب ایه اینک سطوران ده گذشته مقدم ایه و تفسیر ایدلمه بولناکه زمانه اولدیغی سانا و کلاً
توارت انبیهی اخبار و آثار ده افکار ایرک باز مضمون مجور در. و بوند مجوز که اولدیک تاریخ اول اول
ای زمانه آغیز ده طو لاشا سوز اولار ده سطره کیمسه و مکرره ده سطره سطره کیمه نیمه مجور
مردمه اولسه بولور. بنابر ساطع، سطوران، استوار، تاریخ، ماحال و فرقات ربط اولدیغی
ماله بوزله اندمی بولناکه ساطع اولسه، ماحال و خاصه ایدمزارف کجی اولور.

برناخید، ماحال، تاریخ خاصه ریاضیاتی بر صفت ایه و اینک در صورتی بر صورتی معبود
دینم معبود و اسکی قدر ماحال ایرد باز مکرر که فقط بر صفت و بوزی نتج اتمک مانه
«تولوتی» دیر. و بونی «استوار فابولوتس» افسانه دی تاریخ «و» سیاست ده بیت ماحال
علمی «دیه تعریف ده ایرد. و بوزیک زیاده لغت اولر دیانی و بکری لغت، ریس، بونان،
لاتیه، جرمانه، اسلور، سلت اتوانده ایلک ماحال دیقی قصد ایرد. و بوزی ابتدائی اندک
سیاسی، تحولی، تقداتی، استقاراتی، معلوماتی اصولاً مجور. دین و علمک منابع ابتدائی ساطع
تاریخ، فلسفه، ادبیه بوزده صفت دیر. و تاریخ فلسفه، تاریخ ادبیه و بتولوتی به مهم ایه
نقد با قایلر. بویه دیک تاریخ ماحال، فلسفه ماحال، علم دریه ماحال، دیک اولار لغی ایه
ظاهر. فقط بر صورتی بوزنه تاریخ، فلسفه، علم، دین و با مفهوم دینک بر ماحال
دیک اولدیغی ترهمنه قایلدره دیک کجی ماحال اولر و مقدر کجی تاریخ کجی فلسفه، کجی دینک علم اعمار

بزرگوار و مستند در راه اینک ، در بطنی دلت حال دینی بر کورسک ... اوست فحیح ، نه شفع عاقبت
 اول جعفر . ایتار معنی اندر و تذبذب اینست ، با کلمه بود که کیندر عاقبت بود به آتش در ستر ، فطرت
 جزای دینی کرد در در و کور دگر زما به بای فتریه جای ناچار شیما به اولورده کردی در دلت و طوفانی کیندر
 تمسینه بولوردر . فقط فله ابر سبکتر بود از زرک اوزمانی ناستدی و ایمانه تمسیدی جودی و صافانه
 بر ایمانه ازیب ؛ [بَلْ يَدْعَاهُمْ مَكَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ] غایب ، بولوردر دل کیندر دگر فله
 نفقوری ، اعمال ضعیفه لرد قار سیدیه میفای ، بولوردر دور و دور به بود از زر ، اوزمانه بولوردر
 ایمنه . [وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُمْ مُوعَاظُهُ] یوسف کردی میویمه ادره لردی به دوزخ دلت
 لرماله نهی ادره نفوری منهای با با بولوردر [وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ] شبه بود که بولوردر بولوردر
 بود بولوردره یا لا بولوردر . دیناره بود فلاح رفدر با سدی صیفیه ، زاندر لردن سترده ده ایلک
 زنده به اسای بای فتریه بایمندر . [وَقَالُوا] در ستردر [اِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا]
 حیات سوزیم ایمنه بولوردر آلاء میانه ، حیات دیناره بولوردر . [وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ] به
 به لولدر کرده موکره به دیناره بولوردر ، بعث ارنوب به دیناره بولوردر و کذا ... افری کورسک لرد و دوزخ
 به بودیم دیم جعفر و ادریم با با بولوردر ، کفر دینامی بولوردر بولوردر سترده بولوردر ادر . بولوردر بولوردر
 نه دوزخ بولوردر نه دوزخ و دوزخ . [وَلَوْ تَرَىٰ اِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ] ادریم دیم بولوردر
 بر بولوردر یعنی هو تعالایند حضور به سوده اریوب دور دور و دوزخ دلت حال دینی بر کورسک ! ... نه لرد
 ادریم به لرد ؟ .. [قَالَ] اه مفره فطای از سید [اَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ] نفس بولوردر ، هو
 دینامیه ؛ دیم دلت [قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا] ادریم بولوردر مفره ، بولوردر دیم ادریم دیم مفره
 دیم جعفر [قَالَ] اه مفره بولوردر مفره [فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ] ادریم
 سترده اجمی طایمی عذاب طایرین ، هیز لرد بولوردر انا بولوردر کفر اریوب دوزخ . [قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ] ادریم طایرین ادریم دیم دیم الله سولفانی ، الله حضور به دیم بولوردر باله
 صابیر [حَتَّىٰ اِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً] نادرست دامت لرد بولوردر اکر سیه بولوردر دوزخ ادریم

ادوت [قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا] داداشینم کهنده، ابرو، برابر، کی نفسیه نزه:
 او سرخیز، کلاه نام میسید، دیر، ارهاله کی [وَهُمْ يَخْلَوْنَ أَوْرَاقَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ]
 بویه نقلدیه و بالدری میزنیه کویخته برنور. [اَلْأَسَاءَ مَا يَرِيُونَ] باقیه نسا بیک
 نه میلین و بالدر بویور. — برآینه بخت و قیامتی انکار اینک دیکر جلدی ایضاح و تفسیر
 برسی فرساده، برسی ده بویور، و بالدر جلدی.

فرساده، نواب غنیمت، نفیم غنیمت نوت و ضیاعی کوریک. و نه و دربال ده مقایه غنیمت
 ایمنه خالقه. ایه نقاش نفس ناطقه اندیشه جوهری بر عالم جسمانی به سوره جوهریه دارد کور و زمین
 آلات جسمانی و ادوات جسمانی در سوره عقل و نظر امساده نمیده که بر آلات و ادوات و بر سائر ملک
 استعمال این غنیمت ناطقه بعد الموت نفع آید به یک معارف حق و اخلاص و اخلاص و اخلاص اینجه. بنا علیه
 انشاء بر آلات و ادوات، بر توره عقیده و فکر برستی سوزاننده محسوسه در سوره و سوسه سارت منفرد
 استوصاله استعمال بر سوره عربیه افزینه کلامی زمانه تلافی قایل اریه صوره صورت زبانه مستفاده
 اریه غنیمت کور. چون بویه سرمای سی نایه کیندی کی مطلوب غله ابتدای دقا از نفع سعی اریه کی بجوده
 نایه کید. منقطع اریه. آریه انده نه سرمای ده برستی قایل زده در ده. بواسطه هیچ انکار و قابل
 اریه غله میند. بر انشاء کوروس نه تر طبعی کور و سوره کور سوره، منی اینده اریه آلام حیات نایه
 بر غنیمت کی نایه سوزاننده سیه اریه بجوده بر غنیمت کوریک و بر غنیمت آلام رسوزید کور و نایه نایه
 ال بویور لذت بویه بویور بر بایس غزیه ایمنه سرخ و دراع اریه کیند محفده. فقط بر فرساده
 و صرت و بر عالم نواب، بخت و قیامتی انکار ایه و بر درینانک سارت عامل و لذت نایه سرتی سارت
 و غایت کالات اعتقاد ایه بر منفرد. بخت و قیامت ایه ایمنه اریه و بر سوره ایمنه لوازم و راهات
 استوفایه نه سوره ایمنه بر لانه اهل ایمان کلمه: اریه بویور فرقه کجوا غریبه مسوده و برانی اریه کیند جانان
 دوزخ و موت اریه بر سوره افتاده و بر جلد اریه کید.

ساعت، اجزای زمانه بر جلد و غنیمت ایمنه که کیم ایه کوز و زک بیکم درت جزوده بر جزیره.

الف لام ايم « الساعة » ده بوم حساب رسوليت اولاده بوم قياسك اكميد . اركوبه حسابك سفته
 مني بر حساب عامتي ديميد . ايمجي بر قوله كوره ده قياسك توپني وقتك اكميد كه الله به بشفه كونه
 بجهدي بيا منده آتزيه باصدي به بشفه طرادي نسيه ايشد . منزه معلوم اولاد سامت ديك اولور .
 نه كيم آتزه ده « بشفه » بوردشد . ذكر اولنا به صرت و تحرك با شد ريفي دنت موت ده آفره انشا
 بر باشد نفجي و مقدره سي اولور اعتبار به موت ده قياسك بشفه عمرا به يوب اولام ايم بار ايشد .

حيات ، حيات دنيا به عبارت فله ابراهيمي كه [وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ]
 حيات دنيا مجرد حيات دنيا اولور اعتبار به لهو لعبه باشد به شي ديميد . ريب ، صوكي فراكله به بشفه
 فاره من اولور بخانه عبارت . — بوند اناك سيري ، لذت ما به بشفه سيري به بشفه مد فله ابراهيم
 اولور كوز اولور كينه بوز اولور اصلا تر در ايشد . بوند ايموز كه حيات ، حيات دنيا به ريندرن ال بون
 ذوق اولور و عيشي اولور منزه ايموز به هويات آهنگ ، اولور له وقت اولور ديكه بولور . [وَلِلْآزَارِ
 الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ] — ايه نامر « ولدار الآخرة » — وهر حاله رافرد ، آفرت اولور
 صوك دله ، حيات آفره اولور لهو لعبه ، كفو و معاصيه ترور دنور اولور به مقدره مقفه به بولور . —
 ميرزا اولور حيات رانم ، منافع فالحه ، زائر بانه در . باريه [أَفَلَا تَعْقِلُونَ] اولور منقر ايموز
 عقلت بومني كه حيات دنيا به ندر ايموني در شوب ده تقوا به ما به بولور . — ايه كير ، ابراهيم
 و عاصمه ابراهيم شعبه ، منزه ، كساي ، حلف ماش فراشدزه . « افلا يعقلون » اولور بشفه كوره حيات
 حيات دنيا به عبارت به بوب ده بعت و عيشي انشا . ايموز به صبح معني بومني كه بوقت بشفه طار اولور ده لهو لعبه
 آفرنده قوت اولور . ربه سورا ايم الله ، بيميد ، آفرق انشا ايد . كفو و معاصيه به بولور .
 كفار كنذب و تمانديه فارسى رسول الله نسل به تقويه ايموز به بولور كه :

يا محمد :

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ

بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ • وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَّبُوا
وَأَوْدُوا حَتَّى آتَاهُمُ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الرُّسُلِ
وَإِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكَ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سُلَّمًا فَتَاتِيَهُمْ بَايَةً وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْجَاهِلِينَ
• إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَسْمَعُونَ اللَّهُ شَهِيدٌ لِمَا يُرْجَعُونَ •

مآل شریفی

جہلام مصفیورہ بیلور زکے سونہ رطری لاف سنی مبرا ایجنیور ، سہ ماہیہ اوزن بالابھی رطری
سہ رطری ، لکھ ظاہر الہام آئندہ محوریہ ایوریور • جہلام مصفیورہ سندہ اوزن رطریہ سنیور
کندیب اوزن دہ کندیب دازاد اوزن رطریہ فارسی صبر اندیز ، نہایت کندیزینہ رطریہ رطری ، اوزن بالابھی
کلمات و عینی رطریہ بیلور ہیج رطریہ رطریہ ، علم اہل رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ •
اگر اوزن اوزن رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ
ہمیشہ ہر رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ
اللہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ • سادہ
ایستہ سی اوزن رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ •

[قَدْ نَعْلَمُ] باسمہ ، بیلور زکے [إِنَّهُ لِيَحْزَنَكَ] — نافع زائندہ لبحزنک
— [الَّذِي يَقُولُونَ] اوزن سولہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ
[فَانَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ] جہلام اوزن رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ
• لایکذبونک ، اوزن رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ رطریہ •

استند اسم ائمه به نبوت و سیاقی ، قلوه یعنی اسمائے فرموده ایست که الله در ذره الله انما مقدره نشأت ابره .
بوده لفظ فرموده ظاهر و بعد از اوله در اول مقصد ، آیات الهیه که مقدره شایسته ائمه مدح ، در اندرین
عنودانه بر آنرا ابره الله ابره مقدره مقدره . برای به بظلمت مقدره . برین ظاهر اعتبار این
دارد مقصد نبوت ائمه کلیله فینتی درین به ظاهر نبوت عادلان الله در ذره الله در اول ابره مدح
در اول ظاهره درین ابره الله ابره الله . در صورتی که قرآن در نبوت محمدی درین مجرور جمله الله ابره الله .
فرمانده محمد بوده درین الله ، فقط آیات قرآن ، فخرت محمدیه درین ابره بنات مقصد الله در اوله علم
در ذره در اولت مدح درین ظاهره الله ، بوزن الله از درین محمد درین ، مصلحتی که بگوید بالذات
تکفیت محمدیه درین الله درین در الهیه درین الله ابره ظاهره را بعد که بوده ظاهره عارینه .
درینا مدح بر مقصد مقصد ، بر این که جزائی درین به اوله الله ، جمله ملک اوله درین که کذب برین .
[وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ] با محمد ، قسم اوله که سنده اول برین به پیغمبر برین
ظاهره در ذره کذبیه مدح درین الله [فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَادْعُوا] تذب
و این از اوله درین قاضی صدر بنات ایند [حَتَّى آتِيَهُمْ نَصْرُنَا] بنات کذبیه درین درین ابره
بنای مدح درین بوزن انشائات درین که بنای مدح درین ابره درین الله ابره ابره .
[وَلَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ] الله که معانی ، درین درین ابره به مدح به نبوت برین . الله
« ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين ، انهم لهد المنصورون وان جندنا لهم الغالبون » ، « كتب الله
لأبليس ان اورد على « بوسه » بر کلام ، بر درین لفظ الله برین بوزن مقدره . [وَلَقَدْ جَاءَكَ
مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ] علم الله به پیغمبر درین الله ، ازین احوال و دانفات درین سنده علی مدح در
کلام . که برایت در اینه ازین برین . [وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ إِعْرَاضُهُمْ] اگر
اوله درین ، ظاهره بوزن برین درین الله ابره کلام . که کلام برین برین . صبر و محراب برین برین
که درین الله [فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَامًا فِي السَّمَاءِ] سنده
باشید برین درین بظن ایند برین و با کلام درین به بنای مدح برین برین برین الله [فَتَأْتِيَهُمْ

بِآيَةٍ [اذنه نك برآيت ، ايمانه اندريره ملك بر خازنه كنند مده مفتحه در بيلدرك صبح نور در باب
 [وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ] اه در ميسه اوله ايد نصي نصايت اوز رزه طوسيد
 جمله ايمانه نصيب ايد ، جماعت راهمه ييار دي . — مارام كه با ايمانه ديك كردم ستر . او
 در مخرده سهال آني كنندرك ، سهال مازنه كو ستره ايمانه اندريره زند . بنا عليه
 [فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَاطِلِينَ] حافيه ماحدرك رفته ايد ، اوزي ايمانه كنندرك ايمونه نصايت بره
 كير دبا كرده ميفرود برآيت ، بر خازنه قلمه ارايه در مخرده فرموده صرايت . مونه
 [إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ] دعوته در باند ، سامدسي بولنايت ايمانه ايد . (وَالْمَوْتُ
 يَغْثُهَا اللَّهُ) اولروده اه بعث ايد در ميسه . — بنا عليه بركوه در بيايد يار يه در بيايد
 بركوه ايمانه اندريره يار يه ايد بيلدرك . [شَدَّ إِلَيْهِ يُزْجَعُونَ] مكره ده در ياه در بيايت
 ايمانه ايد ايمانه نصي الله ارجاع اولور . — خيزد يار مكره ايد اولور .

اوت اولو كج در ميسه اوله ، استلج شانه بولنايت الله بركه ايت بنات نصي

صاير مده :

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • وَمَا مِنْ نَافِثَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ
 بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا قَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ
 يُحْشَرُونَ • وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَكُمٌّ فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ نِسَاءِ اللَّهِ يُضْلِلُهُ
 وَمَنْ يَشَأْ يُغْضِلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ •

مال شريفی

طریق کرده اول بام باشد بر آیت اندر پیر یا دیور در ، دی که ، شبهه از الله او بر بر
معجزه بی اندر و بطریق فار در . و کلمه آنریسی بایزر • لهم برده ده به نه هیچ بر معجزه
و آیه قناریه او به هیچ بر قوسه یوز که سز که بر است اول سندر ، به کتاب به هیچ بر نفیض بایستد
مکره هسی طویل از بر به هس اول سندر • آندرینه بالار ریز بر طاقم صاعبر و در سندر
فاندر ایجه در ، کمی در بر الله شایسته ، کمی ده در بر طوبه مستقیم او زنده بولندور •

[وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ] دارد رنده بر آیت اندر پیر یا
دیور . — ایته آید در دیار بر ، انرا راندر ده پیغمبر کند کو کدر بخ بر آیت و صلاست ، بر معجزه
اندر بر پستی مقید آید بر امتزاجه صورتند طرب رفتی اندر . بام [قل] سه در [ان]
الله قادر علی ان یُنَزِّلَ آيَةً] الله بر است ، بر صلاست ، بام باشد بر معجزه اندر بر که شبهه سندر
— اندر بر نه عجز نه در مانتند . [وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ] و کلمه او در
آنریسی بایزر . — علم سندر در دگر . آتی ، دیسی ، صلاستی و نه ایتر . او نه انجاسی لازم
کلمه علمی آمازر ، ایته فی آکلاما و قوی کی ایجه کی ده آکلاما زر . ایته دگریند کند بر نه مقید و پیغمبر
بقصد مقهور اولاه صلاست انذار و تکلیف موافقه اولوب اولیه یعنی راندر بر کلمه بولنا و بر بخ در اول مقهور
اجنوا ایته آیات ناظره استلال و انتفاع ایره به بزرگ و انتفات سندر ده به هیچ استلال و انتفاع
ایره به به خطری ، دیس رایتک اول صلاستی و انتفات و موافقه اول آکلاما سندر اولیه اعتبار به طرب اولان
و انتفات سندر ده و غایتند بر دیس دگر ، بر بر لول ، بر بخ اولیه یعنی و بنا بر به نفس و انتقام حد زانده
طاعن بر باشد کسی کی بر صلیت و بول اولیه جانی و علی الخصوص سندر بر سوته قوه اعتبار به بری طلب
ایره انرا بری جبری بر صورتده قطع و انرا ایره جلی اولیه بر دانتقام ، بر آیت قدرتند کند بری
فخر و محو ایره جلی بر صلیت فعلیه در سابقه بری اولیه یعنی و بولند ایسه کند برینه دگر انجمه سار رینه
بر صلاست و آیت اولیه یعنی بایزر در به صلاست تمیازه بولندور و در بر کدریند بایجهاسنی قدرت انرا به

انکاره و آیات حق تعالی و سید امتحان ایرار . او پیغمبره ادعا سوله بر معجزه انفسه یا !... در بطور در .
 کرمه بچندین بلندر و هواریه ادب و محاسنار و بیجمیه بودیم ریندره دارد . و کلمه التبیسی بچندین
 پیغمبریه جاعده ، با بچندین ادویه جمیه رقص ، علم و اخبار ایراندار و اشارت جمیه کوز میسرور . اگر
 او را دوسر ، بچندین و نقد و ذرات ایریه آیات فعلیه می یوتد ؟ او میسرور !
 [وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ] برده ده بر نه بصیرت [وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ]
 رابئی تباریه ادویه بر قوسه یوتد [إِلَّا أَنْتُمْ أَنْتُمْ كَلِمٌ] زن استاذ استاذ طایفه -
 بر آیت سونی ایی و جادو سولانه انور : بر بی علمی رافعه ایمانی اولایوب صیاتی بر دنیا هیات
 عبارت فرموده اینک مع العموم جواز دره فضل بر مزی فائز اولاد فزنی اخلاص نقد کرد . و لکن الانعام
 بلهم اصل کسیر . نه کیم ایتمی آیت ره بونی توضع ایر . دیگر بر جوده : انه تعالایه نور و دلی
 آلوده جمیه دیگر حیوانات خلق دره و طرز میاندازه انشراح استعاره ایره کلی بدیه میورده سار
 بولند یعنی افطار در . که التزیید مغزیه بر وجهی اعتبار میسرور . یعنی هسی زن کی بر پایه طریقه
 یازدهمیه ، بر نوع حیانه مقدار ارسه ، بر نظام آله انفسه ، هسی زن کی بر مزی ، ابدی تقدیر
 او نمیه وقت مقدره قدر بر ایمی ، تقدیر ایر ، هسی زن کی بر مزیه صور مختلفه جمیه بر نشانه
 و بجااست طایفه ، هسی زن کی بر اجتماع بایا ، بر بر طایفه ، یا ناشر و با قاجار ، نکر ، نوع
 ایر . فطره فاطره مذک حکم و تأثیریه و همزه هیقانه بر نوع و مخالف جمیه هسی زن کی
 بر جهان صیاتی یا ناایه طوائف مختلفه و صنوف مؤلفه در . برده سور رندی ، هواریه ادویه ایو
 لغز می سزه بر وجه نمائی فائز اولاد جمیه زن استاذ در . سز بر صنوف و ضوئی مختلفه کز اولاد
 بر میسکند . هسی تقدیر الهی و تدبیر بانی داره سزه نظامات مخصوصه و قوانین عالم آله قونر لسه
 احوالی محفوظ ، امور و مقننه ، معالیمی و جاری زن کی بر است و بنار عمیه سزه بر در میسرور
 هسی فطرت اصیل بری و نظام دهوریه برید قدرت الهیه مذک بر منظومه دلائلی و کتاب مقننه آتد بر
 [مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ] بر کتاب به هم بر تفریط و تفصیل بایارده ، هم بر شئی آسیده

بر آنها بر همین نظام ربط اندک، کتاب یازدهم است. بنوعی خلقت بر کتاب و بعد از آن کتاب مضمونند کلمات
 در لونی افاده ایدیه نفوسه و فلوپور. عالمه جریایه ایدیه ملک اولاده جمع مخوفات ایدیه افاده
 علوی و سفلی هر شیک احوالی روح محفوظه تماماً و مفصلت یازدهم، هیچ بود احوال ایدیه شد. «و
 ما خلق الله القلم» و «قد جف القلم بما هو کائن» در. علم هر شیک ایدیه کتاب یازدهم در و تمام ایدیه
 یازدهم بر یازدهم، ثبت اندکی بود نظام یازدهم در که اشیا زینیه و قبح ایدیه شد، علم، فکر
 ایدیه، کتاب تألیف و تصنیف ایدیه، مانی استقبال قانوزی سیدیه. شوه هادیه ایدیه ازل
 و ایدیه کلمات و آیات ایدیه. و هر ایدیه ده به ده در ایدیه، قانوزی ایدیه بیاضه ایدیه ایدیه
 قانوزی سماء و زمی بیلابیه، ایدیه طبرک حرکات و مقدار ایدیه مال اولاده نظام نوزدهم، قانوزی
 و هیانک و بزرگ نتایج مملکت زینیه و تبیین بود بزرگ قیاس ایدیه بزرگ زینیه و بیاضه نامزد ایدیه
 و بربایه نه قدر اعظم و تألیف ایدیه جریانه ایدیه ایدیه مجوزینده بود زینیه و ایدیه یازدهم یازدهم
 قطعینی و مجریات حیوانی یا شایسته ایدیه بزرگ بود زینیه و کسب خلقت و قدر زینیه نه قدر نفایس ایدیه
 از هیوه آلهه مملکت ایدیه. بر بود ایدیه کجی قرآن ده بزرگ محتاج بود زینیه دلائل و تألیف ایدیه
 هیچ بر بود زینک و احوال ایدیه، هسی احوال و تفصیل و یا تفصیل احوال ایدیه بر بیاضه بر یازدهم کتاب
 صور مختلفه ظاهر و باطنی دلائل و اشارات ایدیه تذکیر و اخطای ایدیه که «لا اثم اثمکم» اخطای
 بر بود زین. بود کوسند ایدیه تعالی نام قدرت غیبیه، روح محفوظه بود بیاضه و بود هیوه اولاد
 هیچ بر آیت بود. اذکار اولاده کلوی، زینیه، قوی، افعی هر آیتی ایدیه بیدیه، اولاده
 یازدهم، نظام ربط ایدیه، هیچ بر احوال و تفصیل ایدیه شد. فقط ایدیه مفید ایدیه از هیوه بر مکت
 افاده ایدیه صور مختلفه ایدیه امثال دلائل ایدیه شده و بیاضیه بر تفصیل احوال و بر کسب اشار
 ایدیه شده در. واقعاتی با کسب تفصیل ایدیه ایدیه و هر واقعه ای مفید ایدیه و بیاضیه ایدیه
 ایدیه بر هیچ بر آیت ایدیه مازر، نفسی و قویات ایدیه بود فلسفه فلسفه، کسب بود بیاضیه ایدیه
 اولاد. شد فلانک باشد طاع بیاضیه، فلانک بیدیه بیاضیه بود مفید ایدیه ایدیه هیچ

بر معنی بودند. اوقامک نور در معنی بر رافعه در. اوندک بر آیت اوله بیه سی اسالی طائرک اسالی بیه
 یقیلوب در سه برجی واللهک بولا قار اولر معنی و بنا بر معنی بوزنه صافینه و نور در نموده لازم حکم
 اکلامه سی اعتبار در. هواره قورک قنار اولر معنی کوروب ده اوزنه طیاره قانوزنی و اوقانوزنی
 باز اوللهک قدرتی اکلامه می باشد بوزنه که قورک طیارانی بر آیت اولور. بویه حیوانانده بود
 بر آیت اولر معنی اکلامه و مانند استیجاب می باشد نه در آیت ایندیریه بودند. ایندیریه بودند
 آیت قانلابوب ده « بر آیت ایندیریه یا » دیند آیتی اقلار در دیگر اولر در کوزنی اولر اسالی
 اولر حیواناته کرکی کبی در سمیت الیر و فصل بر حیات حیوانی باشارت می فهم ایرلری ده اه تعالی
 نه لریار انقه قانر بولر معنی و حیوانه ایمنه بولر قری حیات دینار عبارت اولر معنی تقریر ایرلر و ادیه
 حیات دینایه صایلوب آیات الیه ی تکیب و انظار ایمن لری. اللهک قدرتی اکلامه که نه بر ده سورده
 حیوانه مقدار اولر معنی باشارت میجویمه مناج بولر قری رزقه محروم فالیر. نه ده هواره ادیه قورک
 اللهک باز در معنی مدوری بخانه ایره بلیر. لیکن احوال روحانی محفوظ، رزقت میاندی بویه آنا
 ام الکتابه مکتوب و مفسوط. ده بر لری قورشار، ادیه سر کر [تَحَرَّی رَیْطَمُ یَحْشَرُونَ] ^۹
 صوره بویه بر اندر لری هواره اولر. آفرده سورده ایریه. رب العالمین مفسوط کیربانه لوبدیر. —
 ده اوزنه بر بر رزقه ایمنی می قار بر. حدیث بویه دار اولر معنی اوزنه بویوزنر بویوزنر
 اولر معنی الیر. هیچ بر حیوانه بوزنه که مفسده بویاز با یاسه بولر، بر عاقبت بانه کلمه جلد اولر.
 کتابه هیچ بر تفریط اولر معنی ماله [وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا] بزم اندیر
 تکیب ایرلر [صُتْم] صافیر در. اوزنی در یازر، کرکی کبی تیر دینم ایره جلد صوره
 ایستز در بوزنه طولای « اساطیر الادویه » در. و آیات عریمز در با سقائ طیار ایرلر. [و
 بُسْم] و دیند در. — حق سوبیر در دارند ایمنه دعوت اجابت ایره در. [فِ
 الظُّلُمَاتِ] در بود بر قلمند ایمنه در. — کف، جهات، غار، نفیر، هواره
 طمندی ایمنه اکرده کنی کورمزر، ترا کلفه بود ایرلر. ادت [مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلَّهُ]

الله نمی ریزد او را ضلالت برآید. - از راه ضلالت غلغله آید. گداز برلخته می آید، ضلالت از آن
طبیعت مستقره می آید و قابل است. الله در دو باره یغنه نمی ریشی و دو باره من، الله در سوره یغنه ریشه نمی
ریشی سوره من، الله کوثر ریشه نمی ریشی کوثر من، الله شایسته ریشی نمی ریشی کوثر من. آفت
دلی، کوثر قول الله و برادره موکره ده الله ریشی در ریشی سوره من، اگر کوثر کوثر من، اگر قول الله ریشی من.
کریم بالارده کیدی و محمد الله کندی ریشی باز سه، فطرت لغات از راه با می شود. اولاً و بالذات
از راه اضداد میری کلز. اضداد الهی عدل طلب ضلالت شوم بر سر افشار و از عدل دارد. فقط برده
سورده در باب اوله و در باب اوله فطرت تفادق تسلیم مراتب فطرت تفادق مضاف از آن است
از ریشی نمی شست عدل انقاز و دادند طبع ریشی ریشی از آن است. بفیضه برز و بر طبع
موکره طبع انیمه ریشی ضلالت ریشی بفیضه بر فاع طبع بر طبع آید. [وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ] و هر کسی ریشی او را بر صراط مستقیم نوز. - که از راه بر ریشی طبع ریشی ریشی
ابر.

آیات الهی کذب آید. مراد مستقیم فایضه و الله با بقعه معبود را طایفه سر کرده
فطرت بالضرره و کوثر برلخته آیات و هر آیتی تقدیر آید کند و فطرت که کذب تا فطرتی الهی
و عاقبتی را به یحیی با محمد:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُفْرًا آتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ
إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ • وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَأَخَذْنَا هُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ • فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ
بَأْسُنَا نَضُرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ • فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ

دیا را ایه اصابت ایتک - جگر و نفوز ایتک - مفسانه - ای را اعتقاد دره و با اکی مفعولت نقدی اید -
 افعال مفعولیه با بنده باقی - دیت علمیه دره و با ضرر با بنده باقی اولایوب اجبار مفسانه اولایه در دیت -
 علمیه دره اولایه دره درت اشتقاق اید استعمال اید میر - اولای اوچند - اصل کلمه دره اولایه ایتک همزه
 یا تحقیق - و با بنده به سهیل اید ارفوز - فذنی جائز اولایه - و مخاطب اختلافه کوره - «ارایت ، ارایتا
 ارایتم» کبی تا اختلاف اید - فاعل کورس - و برک - «ارایتک ، ارایتم» کبی لان الحاقی جائز اولایه فقط
 اجبار مفسانه - دیت علمیه دره اولایه دیت همزه نک تحقیق - و به سهیل و فذنی و الف اید ال اید
 جائز اولایه - . نتیم مجبور - قرائت دره تحقیق اید نافع و اید مجبوره سهیل اید ، کسائی ره اسقاط اید ،
 و در سده اید ال اید ارفوز که برابر ال فاعله صرزه مخالف اولایه برابر صرام عریبه دارد - . صکره
 «سور» ایدونی «مفسانه» مخاطب اختلافه کوره - «ارایت ، ارایتا ، ارایتم» کبی تا مذکور کالادل
 اختلافی جائز اولایه کبی تا مفعول کورس که عالی اولایه مفعول قالفد برابر اختلاف مخاطب ایتا اید
 افریه - «ارایتک ، ارایتم» کبی مختلف صورتیه لان مفعول الحاقی ره جائز اولایه که بر حال مفعول مفعول -
 بنار عیه - «ارایتک ، ارایتم» مفسانه اولایه - «ایدونی» بلا مجز و یکدیگر - . یعنی «کم» صغری
 مفعول رطل فاعله اختلافه دلالت اید بر صرزه - بعد بر یک ایتا مجبور - فقط کسائی بونک
 مفعول اول مفسانه اولایه قائل اولایه - بر صورتیه معنی نه - «ایدونی» اولایه برابر - «ارایتک» اید
 «ارایت» - «ارایتک» اید - «ارایتک» آسانده اساس اید اید بر دوده فرقی دارد - «ارایتک» قبله
 واقع کذیه و کذیه انفسیه مفعول و جدا نده - یعنی یکسوره شعوریه - «ارایتک» اید مفعول بر
 و جدا شعوریه سوال و استخبار و یک اولایه - نتیم بر آید - «ارایتک» استقرای فصل انفسی اولایه
 دعای مفعول و جدا ترجمه ایتسه «اغیر الله تدعون» بیور و سده - کلمه اولایه «قل ایتسه» آیتیه
 «من الله غیر الله یا ایتسه» بیور و سده ، انفسه فاعله صرزه واقع اولایه ایتا مفعول و جدا نوحیه
 ایتسه که کسائی مذهبی هم قیاس نموده موانعه - اهم دره بر اید فرقی اید ایتسه اولایه سبیل بر درها زیاده
 شایان رسته -

بزرگوار گویند در آن ، بریده طایفای کفر ایندی برده [فَأَخَذْنَا هُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ]
 بزرده اوخری باسار یعنی سختی فقر و محنت طایفی و ضرار یعنی ارامه و آفات ابرصی بیه ، فقر
 و ضرر و تلون و تیره نفسیه اینک [لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ] که تضرع آیند ، زلتی
 اهل یوب عیباندیه توبه لا اوسر ، غفران و رفات ابرسند ، یعنی بر حال ایمیده توبه تضرع
 اتمردی نموده و محتمل آید [فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا] ابرو تضرع کنن برینه
 کلدیک سرده ده تضرع و رفات ایندی رود [وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ] و کله اتمردی
 کنن کله قلب و نیتندی - قاست اتمردی بری ضایع ایندی ، فقر و ضرورت البسیر [وَزَيْنَ
 لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] شیطان ده بایه قلدی اندادی بریداری کنن برینه
 فوسه کوسندی - بایه قلدی فشاریه رطل ، ای بایه رت ربه بایه ، شوی غلبه ، کله قلدی اتمردی
 باشند بر - آتمه توبه در رجوع اتمردی قالداری ، و هراغ طرگدی ، عقلت طرگدی ، آتمه برده
 آتمه بر -

ابتداء ، فقر و احتیاج مخلوق عدم اصلی و تقضای لازم مایستد - اونی دفع و ازاله
 اینه ده رحمت الهیه در - او محتاج تناقضی ابره عارضه ادلاعه فقر و ضرورت و نفسیه ایه عاصی و سرکش
 انکساره مدلی و کند و کنن برینه بر ایندی یعنی زمانه تقضای مایستدی احساس دارا ابریک مسرود
 و عبودیتی اریانده وجهه بر آیت فعلیه و مظهره الهیه در - و بنا بریه افطار ایندی معنای اهل اندام مجموعه
 برعتمد - فقط بودن بر قوه افکاریه و دلالت ایشاریسی را نمی رطل ، بر مدت مخصوصه بر محدوده در -
 بودن مجموعه بریده بر نفسیه الهیه بر محدوده ادلاعه اونی اول ابره رحمت بایه و سریع بر صورتده اعتناء
 حاصل ایدیک نفسیه لطیفاتی قیرمادی و مجز عبودیتی در حال اهل یوب توبه و تضرع ابره الله التجار و طریقه صلا
 رجوع ابلهیه - بر اعتناء نه قدر سریع اولورده و بنا بر آخرت فائزده سی رده اتمه برهم اولور - بونی ارا
 ایدوب توبه لا اولور و بنا بره اولان سه احوال بر عقبارده استفاده ایدر - الی سید ادلاعه ایدیک
 تأثیر لطفی کلدیکه افطار کفری تناقض ایدر - ده از باره تضرعیه بر مردم حاصل اولور - و کلدیکه اعتناء

احتمالی از الیه . کسب مکتوبات اید . نهایت اوست معهوده بنده ، تفصیلاً بفرموده افطاریه سیده
 توکلید ، بر امتیاز وضع حالت طبر . قلب او به قایم شد که از تیره او در صورتی که قیامه آنجا بدیده شد
 اید ، از تیره تفصیلاً و تشریح بهیچ بر خاصه زبویه سی فالماز . بوندک مجموعه زبویه حکمت و مقصد از طبریه
 اوله مجموعه تفصیلاً و تشریح از زنده در دایره اوله لازم طبر . حکمت بربیت تفصیلاً ، تشریح
 و نهایت تفصیلاً ، نصادی اصدوح ، سیاقی تشریح ، توفیق ، تعقیب مجموعه تفصیلاً اید . نشان فقر و ضرورت
 اوله سیاقه فارسی تشریح تفصیلاً به ادبیاتی که در یک اوله . بوندک احتمال اصدوحی دارد تشریح
 رطل تمسید در « از افاضه الامراض » در . تفصیلاً اید قایمیه اوله قیامیه بوشانیه تشریح
 در تفسیر بوشانیه بیدر . از تیره بر تفسیر و تفسیر از تیره یا کسب اصدوح اندر . و با باندنیه تشریح و تفسیر
 تقدیرده سیاق تعقیب ایدیه ، کوثر در از تیره آینه اوله . باریه [فَلَا تَسْأَلُوا مَا كُنْتُمْ لَهَا
 اَرْقَاتٍ مُّجْتَنِبِينَ وَتَسْأَلُونَ لِمَنْ كُنْتُمْ عَصِيانًا لِّأُولَىٰ حَقٍّ] اوله بر تشریح و تفسیر افاضه اید
 افطاریات سی ، قایمیه و تفسیر عقیده اید با سار و ضرار فخره رینی در تفسیر و تفسیر اوله احتمالی
 فالاری ، از نامه [فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ ابْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ] از تیره تفسیر فایسی ایدیه —
 اوست و مضامین در صورت او از تیره بر حجت در فاه و بدین که مادی معنوی بفرموده مانع از فالیه در
 ای کوثر تفسیر تفسیر بول بول ایدیه بول بول دی ، تفسیر بول بول ، صمد ، فخر ، توفیق ، از تیره
 صفار او تفسیر ایدیه ، نه از تیره بول بول ، نه ایسته بر بابا بول بول ، حال طبریه ، کذبیه
 کند از تیره بول بول و تفسیر ایدیه بهیچ بستی کوثر و تفسیر دی ، او در تفسیر بر امتیاز تفسیر و تفسیر
 است ایدیه از تیره که [حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا] نهایت بر حجت در فاه ایدیه در تفسیر —
 طبریه تفسیر بول بول ای اوله بینه و بینه بر تفسیر استحقاق تفسیر بول بول و تفسیر بول بول از تیره تفسیر
 اندر . بهیچ بر تفسیر ، بهیچ بر تفسیر در تفسیر از تیره ، تفسیر تفسیر بول بول ، اید و تفسیر بول بول از تیره
 و صفای تفسیر ، تفسیر بول بول ، نام بول بول تفسیر ، تفسیر بول بول و تفسیر بول بول [أَخَذْنَا
 بَعَثَهُ] تفسیر بول بول بهیچ با تفسیر بول بول [فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ]

تبیع ایه بجهت اینا میسر است ؟

و مخاطب : [اَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفَ الْاَيَاتِ] بامه بر آید و فعل تصدیق

ایست - فعل تنويع ایست - و فعل سطره سطره قویست - برده و دره قویست یا یجوز
 کوزر یا یجوز ، قید یا یجوز ، بوزی البوت در یجوز ، بر قله لهم قولا فیه لهم کوزره لهم ره
 کوزره نشاء در یجوز ، دلالت مقبیه ایست ، از ره لهم دار فدی در یجوز لهم قولا فدی .
 عینی بر مدلولی که قولا فیه قویست ، که کوزره صوفیست ، که در غریبه در غریبه بر قوت .
 بر معنی که بر سر ادوب قولا فیه میسر است ، که بقیه ادوب کوزره یا یجوز ، که بر الم کوزره
 در بار عقل که مصلحتی میسر است ، که استقبالی میسر است و در ، که بر جاز به نعمت ایداره
 جذب و زنجیر ایست ، که بر رانده نعمت اید فتر ، بر قید صافیست ، بر سبب نعمت ریه نعمت ، رقیه
 رقیه مختلف بقیه ایست ، بر یجوز ، قولا فیه در کوزره ، مستقیم و غنی ، نشاء و یا غریبه
 حرکت ، کوزر ، بر صفا اید مختلف صوفی انساب اید کوزره صوفیست . بوزی بوزی بر معنی اید
 بر شعور ، بر اراد ، بر کوزر ادوب قید ایست ، انطباق ایست ، در کوزره ارشاد و اراد ایست
 به معنی معنی اید حرکت کلید ، متنوع ، متشابه ، متماثل ، صور و کیفیات اید نفس در ، بر کوزره بر نفس در
 هیئت ، اولی که آغز در مسو ، الدر در بازی در در یجوز ، و بوزی بر تصرفات
 و تحولات ، اوتو فتری ، کوزری ، قید ، وجودی بر سر به معنی معانی ثابت و معنی در لدر با حق
 قلوب کید یجوز ، ابعاد فضا ، امتداد زمانه ایست قید در دیر ادوب حافظه در ، طو قولا ، در کوزره
 سر ادوب قولا فیه ایست ، الدر محیفه در باز ادوب کوزره کوزره ، آغز در ، اوتو نامه و بوزی
 کوزره انساب ایست ادوب با انساب و فقط بوزی صحیح بر به علل امتیاز ادوب ابعاد و امتداری
 طو اید بر نقطه در ، بر لحد و جواز ، طو اید ادوب با فیه و صفات ثابته در که و اید اولاد انعام
 و جودیه و کمال قدرت و تصرفه دلالت ایه ابان مقلد اصلی و ذات و صفی مقلد افاده سی دلالت
 و اید تبیع و افاده در افاده الی تبیع بر متکلم در رفیق و فایان ایه فرآید ، صدام اید کوزره

باقی‌مانده ادائیغ قرآنند نه ترجمه نه اسلوب نه نظم نه قویویر : لا انشاء لا انشاء
 لا اعادة نه ترجمه اریویر . لا مجرد برقیه و اظهار اریویر ، لا هسیاتی فیه اریویر ترجمه
 نه هیدر صایویر ، لا سمادات وارضی کر وریویر آفاقی طولانیویر ، لا مقدره ، و مبادی
 درین نظریه اندریویر انفسیاتی کوسریویر ، لا مقدمات عقلیه ترجمه منطقیه ساهدره غایبی
 اکتویر ، لا معنی مضمونی ، معنی خبری ، معنی ماحدوی ، معنی آتی بر صفت بریم ادر شکره شکره
 صورته صورت ، نظریه نظم ، شتوع ، مندر آید اریویر ، لا مقدره مختلف آید بر آنه از غ
 اریویر تفصیل احوال اریویر . و الهی شکره حقیقی نفس بر عرض ، بر حکم عالمه کتیریویر ، ادر حرفی در حکم
 نفس صیغه رده اریویر به ارجاسات بالغه ادر کندی و الیقی ، و در اخی ، قدرت تصرفی قولی و کوزه
 قلبه نفس تبلیغ اریویر [اَمْ هُمْ یَصْدِفُونَ] موکر و ده ادر بر آید و ده نفس امرامه اریویر
 [قُلْ اَرَأَیْتُمْ] یا محمد رویه : و بدانند ادر طاریک ده شرفی بطایفه
 در یک ، [اِنْ اَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً] اگر نه ادر عذاب به
 بر ریس و عدوتی ادر قریه بر ده بره و یا ادر کج دلائل و اماراتی کوسنده و ده اهیقه کلیمه
 [هَلْ يَهْدِي اللَّهُ الْغَالِیُونَ] ظاهر کرد دهده ، یعنی کفر ایمانه برینه قویانه سزده
 با شکره صول ادر همه ؛ غایر . — برده ادر ادر ریسالتک مایهت و دقایقی ، به پیغمبر
 مکت ارسالی بایز درده پیغمبر ده رفیف و صد معنی ظاهره شد طیار برده . حال بکره [وَمَا
 نُرْسِلُ الْمُرْسَلِیْنَ] به ادر در برده کوزر و یکم رسولرد با شکره ده [اِلَّا مُبَشِّرِیْنَ
 وَ مُنْذِرِیْنَ] انجمله بر ریسر و نذر ادر رده کوزر برده . — بونه پیغمبر قوت برده سرت
 و ده هک شدن خبر وریویر رده دمه و دقت و ده هک شدن خبر وریویر قوت قوت و ده هک
 طاعت و طاعت توانی ، معصیت و معصیت معنای اخبار و تبلیغ ایمان بجهت کوزر برده .
 برده خبر وریویر شدک و نفع و معنای ادر ادر صلاصه را خبری برده ، ادر الله عا و ده . پیغمبر
 رفیفه سی اخی و طاعتی صادره خبر وریویر . باز به [فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ] .

بر معلوم آورده و مکرر در عبارات ایه جگ دارد و در سوره بقره

یا محمد!

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ
بِئْسَ مَلَكٌ أَنْ يَتَّبِعَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ
• وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُجْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ
وَلَا شَفِيعٌ لَّهُمْ يَتَّقُونَ • وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ
وَالْعِشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ • وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ •
وَإِذْ جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ • وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلِتُنَبِّئَ السَّيِّدَ الْمُجْرِمِينَ •

مآل شریفی

دی که «به سزه الهی» خدایه ری بنم یاننده در دیم ، غیبی ده بیهم ، سزه «به سزگم» ده
دریم « : دی که : کور کور نه برادر می ؛ آرتنه بر دشمن می کند ؟ • هم بر شد تو غری انداز
ای که بر بندک مهور نه هژدانه مهور نه قور قار ، ای که کند بری ایچیه اندک مهور نه بر دوست
نه بر شفا غمی بویه ، اگر که در دفر قور دوزر • داد بر بندک جهانی ایسته بر ک صباغ آتنام اوله
ایری یاننده قوغام دیم ، سزا دفرک مساجده برشی بویه ، سده مساجده ده دفره برشی بویه در حمار

فرغوب ده قائلدرده ادا جندک ● بود بعضی بعضی فتنه بده دوشورنر در که نوبه پسند
 آ... سوزمی ادا الله آرامزده لطفه لایه کور دیکه کیمه ر؟ الله شکر اید قولدی رها ای یلیر
 رکمی؟ ● آیدمیزه ایمه ابر یور ادر یانکه کله صری زمانه ده دیکه «سلام سزاره ریز کتینه
 صحنی بازری، ایچیزده هرکیم بر جا صلاط بر قیامت بایمیه صوره آفر سده نوبه اربوب روز ولسیه
 اول قاری غفور، رحیم اولای ازاره بویور دی، رها بویور آیدمیزی تفصیل ایدر جلد بهم محمدک
 بولی سحلیسه دیر ●

قرانت: — «ولستین» ماصحه شعبه، حمزه، کسائی، معلقه «ای» ایله «لیستین»
 «سبیل» نافع رابر بعضی نصایح «سبیل»
 [لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ] — خزانه، سامزده خزانه ریا خزانه نصیر
 اولانه «خزانه» ملک محمد که الله ایشیه به جایی به صورتده سال ارفا رار لانه حمزه مطاقت
 اسکیه — یعنی به الله قدرت خزانه روی بنده در، بلا تقویسه اولومشده، به اوغور استقل
 ریا استیذاناً ریم ریم کی تصرف ابریم رحیم، ادر بر ارماده بولونام — بنارویه آید ایزدیک
 ریا عذاب انزال ایله ویا لهما من القوه یا میده واسره کج سید بلا عماره رطده — بلا «سه» الله
 طرفنده سولایسه الله به سینه ده بنده دنیا سعادترخی بولبول وریسیه، برفه سالتد ایلانماز
 دیکه هفتل بوند — ادر بنم المده رطل، الله الله در — ریدیکه ملک ویر، ریدیکه ملک زنده
 ابر — ریدیکه اعزاز وریکی از لال ایدر «بیده الید» ادر — [وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ]
 به غیبی ده بیهم، علامه غایب بولانه انفال و معلومات الیه بی بیهم ریه ارماده انهم — قرانت
 لاسلام، دیکر بر ایته ده «ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسنى السوء ان انا الانذر
 وبشیر لقوه یؤمنون» کله جلد — بنارویه بلا «ارسانت نوقت؟ ویا عذاب نه زمانه؟» کج غیب
 سؤالی صور ماکزده مفاسر بوند — [وَلَا أَقُولُ لَكُمْ اِنِّي مُلْكٌ] به سزه «بر ملک»

برنگ احمده بود و یسوی که :

[قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ] کور و کوریه سادی اولوی ؟ [أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ]

ایدی سز بر تقدیر میسند ؛ دی . [وَانذِرْ بِهِ الَّذِينَ] دبود می اید ادمیه ری انذار است که

[يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ] بر برینه است ادمیه قور قارر . ادماله که [لَيْسَ لَهُمْ

مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ] کز برنگ ادمیه ، رب العالمینه با بقه نه بر دی ری ادمیه بر تقید

برند . کز دونه ایمه اید ادمیه کز اطماله و احتمال ادمیه سز دزد دله ادمیه قید نه بود بر

است قور قوی ، بر افرز می بولند فی حاله قور و نیاسه دیا قور و نه سنی بایمیه غیر تقیدی انذار ایله .

[لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ] بوزر بک قور و نوزر . — یعنی بوزر احمده بوسایره انقاید هک قور و نه

اولانردارر . کرمه سز و افرز میا انظار ایتر ، یا قور افرز ایانمقه برابر الهمه عذابنه کز بری

قطعه قور تاره بر هک ادمیه با بقه دی ری دیا شفا عجمدی بولند یقینه جزماً اعتقاد ایتمه بولند

سز بر رنگ رساله طایفه قوریک و بابا بر رنگ ، دره رنگ ، بر رنگ و الهمه اذنی اولاده

سینم رنگ الله فارسی کز برینه صاحب اولوب شفاست ادمیه مکنه ایانمسه اولانر قابل انذار کله ادمیه

الهمه با بقه دی و تقیدی اولار یقینه ایانانه دیا احتمال دیرر قابل انذار دنا زورر .

بود غیر تقیدی انذار ادمیه صوره مقیده آرام و جنبه احمده بود و یسوی که : [وَلَا

تَطْرُدُ الَّذِينَ] دستور مقیدی قورمدر [يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ وَالْعَشِيِّ] مباح

اتهام یعنی هر زمانه برینه دعا و عبارت ایدرر دایر که [يُرِيدُونَ وَجْهَهُ] هدف ادمیه

— ادمیه العالمینه — جهانی ، رفاسنی ایدرر : هر صفت ایدرر انجمه الله نور ایدرر را دعا دعا

و عبارت ایدرر . [مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابٍ مِنْ شَيْءٍ] ادمیه مایلر نه هیچ برشی سز عماره

[وَمَا مِنْ حِسَابٍ عَلَيْكَ مِنْ شَيْءٍ] سز مایلر نه هیچ برشی ده ادمیه عماره دکلر —

که محاسبه و قیفسی دیا ادمیه سید [فَتَطْرُدُهُمْ] ادمیه قور غاسیک . بار عمیه قورمدر [فَتَكُونُ

مِنَ الظَّالِمِينَ] که ظالمدره اولور سید .

روایت اولی بود که قرینک ابروی قلندر به برافشاندن حضرت پیغمبره او فراموشد، یا نه و صهیب
جناب، بدل، عمار، سلمان و زرقان سلمیه بر او بخورید. «یا محمد! سه فرم کنده و از کج رو به بزرگ
راضی اولد، بز بزرگ آفرین منم کیده جلت؛ بوزی بانده طرانیست بز سنک مجلسه کله فرورسور
بلد اتباع ابروت» و بعد، رسول الله ما انا بطارد المؤمنین به مؤمنی طرانیتم «بویسه» او را
بز کدیم وقت بوزی فالیه، کتیمین وقت ابتره ک بانده اطرورت «و بعد، حضرت عمره «باریک
بایه ک بانده ز اول معتد، و بیه، عوکره از ره الحاج اتمد و بوند باز به منی ایسته شد، رسول الله
باز به به بحیره بر صحیفه ابر حضرت میای ما غیرتسه و برایت، ولتستین سبیل المجرمین» و قدر بوسه
نازل اولد. بوند از زینه رسول الله صحیفه ای آنسه و حضرت عمر سوزینه اعتذار اتمد. سلمان و جناب
رضی الله عنهما و بعد در که: برایت بزرگ مقده نازل اولد، رسول الله بزرگ برابر اطرورت و بز کدینه
دیزیم مبارک دیزیه طو قرتجه قدر باقد شیرمه دایسته دیک زما به بانم زرقه القار دی، عوکره
سوره کرمده «واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي» نازل اولد و بنا علیه بالقها
قالقماي ترك جورى و درید که «الحمد لله الذى لم يمتنى حتى امرنى ان اصبر نفسي مع قوم من امتي معكم
الحيا ومعكم الممات» محمد اسوره الله که استمه بر قوم ابر بر انفسه صبر اندریدی به امرانیه در بخ
اولد و دردی، حیات سز کم، حیات سز کم» . اه .

زیا [وَكَذَلِكَ] برید برفته ابر - یعنی طرد و استحقاق آیه آیه ایه به فقر و ضعفای
ایمانه و اخلاص ایه منوره و معنای ایمان کبی بر ایمان ابر در که [فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ] اوزک
رسمی در رسم ابر ایمان ایدک [لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا] نوزیم الله
آرامت در منت و انعامه لایحه کور دی؛ دیندریه فتنه بر و سوزدک، بر برید مبتلا فیدره.
- نفسدینه، موقع و انبالدیه مفرد اولد و در کیری و مع الفصوص و شکوه فقر و ضعفای نفسی استحقاق
ایزوی بر کوه کعبه اه او نزل ایمان ایدر، کتد بریه در بر کتی او نزه و بر، قارشدینه حیقاریه، اوزما
او نعتدک اسای بر احسانه الیه به عبارت اولد بقی اه نعالانک در بر کتی در کتد بر کتد بقی اکلاویه

همچون عبودیت بر بنی ابراهیم است و همه تسلیم نفس اربوب و باری را در لور سر بر استخوانه قاز انفسه در لور سر.
فقط کبر و غرور بر بنی یک جهل برده بسبب خود از بنی و در و تربیت و با امانت درین و یا از طریق علمیه
اجتهاد و تقدیر در بزرگوار و کبریه که بود در شکوه و زکورت. بایان می گیریم بر بنی از کومزه
در سوره جهل و یا قاسمیه میفایده چه؟ بر بنی از لاریه اهل فضیلت و فضیلتی انکاره و الله
تقدیریه را غلبه و قاضیه میس؛ بر آنکه از لور استخوانه ضایع اندک و انقباض برماند که دریه
از بود در بنی بود از لاف با شد و فری گویند. و ایسته که از غرور و طامعی بر عاقبت کسرت
ایمور بر بنی بر فتنه و استخوانه و سوسر. «کذلك» تمثیلی گویند بر آنکه بر استخوانه صو مختلفه می بر
برابر باشی را می مغرور و اقبال از لور کفر و فسق و انقراض لغت مقابل فقر و ضعفای الله ایمان
و اعدا من نعمت منسب الیه. و برایت بر بنی باید ابر. و لا تظن فتكون من الظالمين. نه سبک سر
و مکتبی استخوانه میس.

عجا [اَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ] الله شاکر تو در بنی از لور سر و در کسره
اعلم و کسره؛ که از مغرور و ناگوار از لور سر از لور سر متفیده الله انسانی استخوانه ابر و در لور
طرد از لور بر بنی ایسته بر لور؛ باریه صافیه از لور نو نما [وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِنَا فَقُلْ الْ...] بر بنی است. [كَذَلِكَ] بر بنی، ناب و فار میرده بر بنی کلین
تفصیل بر بنی [تَفْصِيلُ الْآيَاتِ] بر بنی و تفصیل ایرد. [وَلَيْسَتَيْنِ سَبِيلُ
الْجَحِيمِ] و بر بنی نما بنیه ایست که بر بنی. «سبیل» فراتر لور. — بر بنی
بر بنی سند ترضیع اندر بر بنی. کسب آنکه بر بنی که در تفصیل ایرد جلز:

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُذِّ
قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ • قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ
مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاضِلِينَ •

قُلْ لَوْ أَنِّي مَتَّبِعُ مَا تُحْيِيُونَ بِهِ لَآتِيَنَّكُمْ وَيُنْفِئُكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِالظَّالِمِينَ • وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلِمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حِجَابَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا طِبِّ
 وَلَا يَاسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ • وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ
 مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
 يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ • وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
 حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ • ثُمَّ رَدُّوا
 إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ • قُلْ مَنْ يُخَيِّصُكُمْ
 مِنَ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ • قُلْ اللَّهُ يُخَيِّصُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ لَّكُمْ شُرَكَاءُ • قُلْ
 هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ
 شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ تُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ
 وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِبَاطِلٍ • لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ
 وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ •

مَآلِ شَيْئِي

دی که به سزل الهه یا سغه طایر قریکه عبارت است از نهد به نهدی از لدم ، دی ، که ، به سزک
 هو الرکنه تابع اولام ، او تقدیرده ساسید شمس دبه هدایه ایزدده کلشم ربک اولور • دی که
 به ریمده برجه اوز رنده هم ، سزایه اونی تکیب ایندیز ، عجله اینه ریکده عذاب بنم الهه دکل ،
 حکم آنجود الههده ، او حق آملانید ، لهم اومرو نصر ایندیز ال غیر لید • دی که ، آراز

ایسته ریگند بنم الهه اولسه ایری سزکله آرانده ایسه عیونیه حکم کیمشدی مع مانیه مقدری الله
 دهامیوه بلیه • عیله آناقتار ری اوندک یاننده در ، اوزری آنجه اوبلیه ، هم قره و دکره
 نه دارسه بلیه ، بر بار ایه در سز و اوندک ظلماتی ایینه برجه ده کتیز که اوبلیه سیه ، نه بر ایسه
 نه ده بر قوری یونتر که هر حال بر کتاب بینه ایلایسه • او اورد که سز ری کیم لریه کنیزده
 کیمیر آلیه ، بونظه برابر کوز و قاز از قوریزی بلیه طوتار ، صوکره سز اوندک ایینه بعث ایر که
 مقدر اولایه بر اهل قمار و نسبه ، صوکره اولایه نه نهایت دونونکن ، صوکره سزه خبر درجه
 نه لرایه لور دین • قولرینک فوکنده قاهر او ، اوزریزه عرکاکلی ضبط ایریه حفظه کونیز
 حتی بریزه ، نولرم کدیکی دقت ادنی کوندر دینک مظهر قبسه ایر لر دارن و قیغه لرزه تصور ایتیز •
 صوکره اوقیسه اولنار همه مولاری الله در نسیم ایر بلیه ، آگاه اولیک ، حکم اوندک ، اوصاب
 کوزنک الک سببی • دی که کیم قورنار بر سز اوقار اوندک ، دکنک فلتندرنه ، کیزلید کیزلیه
 بالواره بالواره دعال ایرک دبیگنر دل ، عهدین اولسه اکریزی بوننه قورنار بر سز
 شبه سز شاکرینه اولرن • دی که الله قورنار بر سز اوندک دهر صیقنینه ، صوکره ده سز
 سزکله ایر سز • دی که اوسزه اوستندرنه دیالکتندرنه بر عذاب عالیو برکده ، باهوز
 بر بریزه قانوب بفتندک بفتندرنه معنی طمانه ریما برده در ، باره آندری فصل تفریف ایر بوننه
 کرک که فقیه اهل سبند • بوبوبیه صیه ایله قونک بره بالایه دیری ، دی که اوزریزه دیک
 حکم • هر هنرک مقدر بر زمانی دار ، آرتیه ایریه بلیه سز •

[یَقْضُ الْحَقَّ] - نافع ، ایه کثیر ، عاصم ، البر صفت فرایندنده «صاد» ایله
 متعاقبند نفقه ای «صاد» ایله «یقفض الحق» اوقولوز که برسی «فقس» ده برسی ده «فقا» ده
 فضا ندک اصلی برایی قمار و فصل ایتمک ، آیردوب بجه مکر که کسب آنجه دهن تعبیر اولور . «حکم» اصلیه
 منه ایتمک در . باطلی منه ایتمی اعتبار در که حکم دیند . فقس و فقه ده فقس ، بر هنری تبلیغ و تفهیم

انجیل که نوح که «آیتونه» نسیب اولور. بونی «آیتونه» صد یزقاریه مالید. قضا، قوی
 و یا فعلی و یا هر آیهسی اولور. «نفس» ایسه قوی اولور. «نفس الانس» ایز کوتک معنانه کلمه
 و از ماده فعلی اولور. معنی مکم و هاکینده قضا و قاضیله بری علمی. بری علمی ایکی حیثیت واردر.
 نفس و لها زباده علمی و اجرانی حیثیته نافرور. و صوره و باطنی نفس بزرگ حاصلدیر. باز عمیه بورا
 هم نفسی و علمی هم ره اجرانی و علمی هم و هاکینده انجیل الله مخصوص و مکم الیه هم ره. هم فزادینگی
 تفهیم بورد و شد.

[قُلْ] رَدَّ [لَوْ أَن عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ] ابور یکدستم. فامطرتلینا
 حجارة من السماء او اثنا عذاب الیه. سه یغیر ایه کور یا شیزه طاسه یاغیر و یا زده الیم عذاب
 کنید. ربه عبادینه یکد عذاب. بنم المده اوله ایدی [لَقَضِيَ الْأَمْرُ إِلَيَّ وَبَيْنَكُمْ]
 بنم آمله زک آرا زده ایسه کسیر بیزی. با فاسه به ادنی همانه بایاردم. لکنه [وَاللَّهُ
 أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ] الله عالمی و اذره بایا حقنی و لها ای بیلر. هیزد [وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ
 الْغَيْبِ] بیزه غیب مفتاحی اونک نزدنده در.

مفتح. سمک فتحه اسم طاسه. انجیل هم به یزیکدر. سمک کسیر بورد. «مفتاح» کبی اسم انت
 اولوب آناختار دیکدر. یعنی و لها انجیل طاسه. و عبوره کلمه سه. بزم علمه تفهیم انیمسه اوز غیب
 فزیدری واردر که بیزه بزرگ قایدی و با آناختار ای انجیل الله نزدنده. الله الله در.
 [لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ] اوزری اوزیه یا بقه کیمه بیز. — اوبیزه بوغیدری بیلدی کیم
 حاضرده کی بیزه موهورانی ده بیزه تفهیمات و جزایاته دار بیزه بیز. بیلر. سدا [وَيَعْلَمُ
 مَا فِي الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ] فارورده و در زده زدارسه هینی ره بیلر [وَمَا تَسْقُطُ مِنْ
 وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا] و هم به بایا اندر و شیزه که همانده اویله سه [وَلَا حَبَّةٌ فِي
 ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ] زارفتک فامدینه درسه برانه [وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ] نه
 باسه زده قوری و هم بیزی بیزه که [إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ] همانده بیزی

جرم در الی و محمد بر ذی نفی بودند. فقط کتب و عمل معنای هم بود مثال، هم مقام فریه سید
ظاهر اولی نفی کی عمومی نفسیه درک و این ده بود. یعنی سزاوارده او بر ما زنده اول اعضا در
حرکت بر طاقم تأثیر اجرا اتمه. ایند بایسته، مادی و یا معنوی غیرد باشد بر طاقم سید کتب
بر لوئی سیک که بر مزل عملگر بود. بگزین، معنوی سیک بیدامی، جرمی دار الی ده برکت سب
جده سنده. سزاوارده و زیاده او بایسته اینکه انساب آید بیکر و حتی کنی الی ده بایسته بر عملگر
بعضی بایسته که زده بعضی بیدرک. فقط کتب در می اید نفس فاطمه کنی فیه ایر، سزاوارده ایر
سزاوارده کنی کنی که سید و شور دارا کاندزه صاحب رمالک اولی سبک، اوزما که سزاوارده
بیدرک کنی بیدرک سبک. حال بود که سزاوارده بر لوئی حاله ای که اوزم هینی بیدرک. [نکته]
تبعث کفیه] صوره کوز و زیاده به سزاوارده ایر. بگزیده زده زده، معنوی سبک
لوی اجزای او شور و جریز اولی ده تنافی ایرک بگیرد و سزاوارده الی نفی شور دارا که سزاوارده
سزاوارده ایر و اولی ده سبک و معنوی کوز سزاوارده ایر ایر. اوزما که سزاوارده
کوز و زیاده ایر، کنی کنی و کتب سابقه کنی هیچ ضایع اتمه سه، آزاره هیچ بر فاصله انقطاع کتب
کی بیدرک بود. بر کوز در سبک آید بایسته معنوی فاطمه کنی فیه ایر. سزاوارده ایر
بیت بعد الموت اولی نفی اتمه. اولی ده با سبک معنوی فاطمه کنی فیه ایر. سزاوارده ایر
هر کتب و حتی هر طفه بود در جهانی و جسمانی بر بیت بعد الموت ایمنه ده. بر کتب و معنوی فاطمه کنی فیه ایر
ایر در ده جبر عالمی بر کوز بایسته نفی زمار بر کوز نام معنای بر بیت اولی نفی ظاهر ایر. بر
بایر اتمه، بر دانه، بر طاقم سفر طیده بیدرک حرکانه کی سقوط و جازیه عمومی معنوی فاطمه کنی فیه ایر
معه دادند بر کوز استنباط نفس عالمی ایر ایر و ایر فاطمه کنی فیه ایر بعد الموت آید سزاوارده ایر
بر حقیقت. غایت عاری بر سبک کی کوز و سزاوارده ایر ایر و ایر سبک کی کوز و طاقم اعضا درک
علم النفس نقطه نظر سبک درجه سبک به وقت و حائر اهمیت. هر کوز بیدرک لوی اجزای و معنوی فاطمه کنی فیه ایر
و هر کتب انقطاع ایر در اتمه عمیه کوز و عماره انساب ایمنه کوز و معنوی فاطمه کنی فیه ایر

وهر صفتی که فرموده: [فَرَأَيْتُمْ تَشْرِكُونَ] صورته نزد دوزخ و ادواتش فرستادند
 عمره بزی ایفای آن شد اینست: «...» نافع، ایه کثیر، ایه ثار، ایه زکوة، یعقوب
 فراتر از «بِحَبِيبِهِمْ» از فرزند. [قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ] و در: ادالله سزه فوق از دوزخ و با ابانند بزرگ الله
 بر عذاب کوزر که - فوق عذاب، بیدرم در شمس، طاسه مانع، طوفان و المود کی آفات سعادیه،
 ابانند الله عذاب ده زلزله اوله، هفت یعنی بر کوه، صورتنسب صفتی کی آفات ارضیه مقننه
 ظاهر - ایه عباس مضرتری، من فوقکم، ولات جور، من تحت ارجلکم، سفله سور، ریشد که
 مافوق عذاب، مافوق عذاب دیگر. بعضی مفریه ده باشد و با الله طله امر صده در صائب
 این نفسی است. آیت هیه محمل. [أَوَلَيْسَ كُشَيْبًا] - شی، شمس
 صبی، شمس، بر بزرگ از سزه کیده، بر امیره و باریه فرزند اولاده فرقه دیگر. - و با
 سزی شمس بر بزرگه کیرید، یعنی هر بر بزرگه فرزند اولاده و مختلف هواله اریسه مختلف
 فرزند و بار می لایوب بر بزرگه هایشه رینه [وَيَذِيقُ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ] و بعضه
 در بعضه - قتل و ساره کی باس و سستی آبی طایفه بر بعضه نادر در. و بوزده نادر اولاده
 آنچه در. [أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرْنَا الْآيَاتِ أَعْلَاهُمْ يَفْقَهُونَ] - بر ایندک مفرقه
 بالاده کیده بعضی آیتدک سفار و تعریف اتمسه دیگر بر کوه و صورته نادر اریسه اولد یفقه براده
 بوندک همتی بیاید جور و شد.

[قُلْ لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ] و در: به دوزخ بزرگه بر کس دهم - الله قدرتی
 بلا تفویضه و هواله اتمسه دهم. بنا بر مینه اولدک سزه یا یا بعضی عذاب یا یا بلیرم، ندره سزی
 از دوزخ محافظه ابره بلیرم. به آنچه بر رسولم، بر ابایی، بر مجرم. الله و می اندکی اراده اخبار
 و اطمینان اولدک نامه اضافه خبر دیر، تبلیغ ابرم. [لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ] هر خبر، هر خبر
 در مینه شمس قرار لاستی فی بر زمانه دارد. - سزل عذاب بزرگه بر عهد دوزخ. [وَسَوْفَ

تَقْلُونَ [سزد باشد هر کس یافنده بپرسد] - بر بوی .

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا
فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَأِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ • وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِى
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ • وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ
الدُّنْيَا وَذَكَرِىَ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِىٌّ
وَلَا شَفِيعٌ وَأَنْ تَعْدِلَ كُلُّ أَعْدَلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا
كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ •

مال شریفی

آید بزم مقده ناستند لاله طالعزى کور ریتک وقت ده کند میرنده بزم هوبر ، ناله
باشق بزمه طالسند ، ساید سطلانه بونی سلا بر آیه اولونه درسه خاطرید طریکی کوی صفا فالور ،
اول طالع کردی اید برابر اولورما • کرم الله به نور فائده اولورک مساند به برشی دوستی رکنه
بر افطار اولور ، بکده صابیندر • براوه اولوندری اولوبه واکتبه ایرینه در دنیا جان کند عرف
الذاتمه بولنا به کیمه ری ده بودید اید سونی افطار ایت که بر نفس کنی کسید بسالت قبضه سه در کیم
کور سوره ادرقت اللهک مفور جودلنده اولو باشق نه بر صحت ایریه بولنور ، نه بر شفاعت ، لود لور
فندی ری رنگشیریه بلی قبول ایلز ، اولر عذابک قبضه بسالت نسیم اولسه کیمه لورر ، ناندر لور
آید طلعزده طولای اولور ساره حمیده به بر شتاب والیم بر عذاب وارور •

[وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُضُّونَ فِي آيَاتِنَا] — عرض ، اکلمه طر زنده

وَأَسْمِدَ رَجْمَهُ دِه طاحمه ریکه . . سوره نسا ره کیه . . وقد تزل علیکم فی الکتاب ان اذا سمعتم
آیات الله یکفر بها ویستهزؤ بها فلا تقعدوا معهم حتی یخوضوا فی حدیث غیره . « ایمنه ده . « بابیه
بونک تفسیر داریغنده غطابک خطاب عام ادر یعنی ، موفک و اعرافک سفاری دافعا کونند
بنام علیه بعضی مشویه نک توهم اندیک کی بونده الیهات سائنده تعبیه و تنقیح . استدلال و مناظره
آیات الله طاحمه ریه مرضی استنباطه قاضیهایی ، انچه دلیل اید او فراتر کسه مدلوله تغافل اید جه
رجحه طاحمه ریه در سید . . معنی : رای مؤسسه ، هرگز بیامیزک آید عینه طاحوب
آه نندی ، طغه کبیرندی ، کفر راسته با قاضیهات کور در بده دت — که مکرده فرسیده
مکری بویله یا بر روی — [فَاعْرِضْ عَنْهُمْ] اوزره معنی ، باندزه اطر ما [وَ
إِنَّمَا نَسِيتُكَ] — اید فراتنده تعبیه . « یسینک » [الشَّيْطَانُ] سبب شیطانه
سط اوزره بر سه — سخی اشغال اید بونهای اوزمه که سبب اوزره — که بر افعال ، غطابک هر
مونه عام ادری مبتدیه . . [فَلَا تَقْعُدُوا بَعْدَ الذِّكْرِی مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ] —
فاطر لاند صوره اولی کرده برابر اطر ما . — قاضیه تعبیر ادری صومه مفروضه عربی
تجاری معنای بوندی یعنی استقامت نهی تقیم ابر مع عموم فاعله برابر اطر ما نک و معنی نهی ادری
تعبیه . .

[وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًَا غَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا]

دیندی اکلمه داریغانه طومانه و حیات دنیا کذبیری مفروضه ادری بر سه — یعنی حیات دنیا
طاحوب دینه دیندی کیف و هواریه کوره اکلمه داریغانه طومانه و داریغانه اکلمه داریغانه
کوکل اکند بر دیندانه فاضله سی اطمینانه سیده طومانه دیندانه دیندانه دیندانه
دنیا حیات مفروضه داریغانه و عاقبت و آخری مسابه الیه ره اکلمه داریغانه دیندانه دیندانه
دیندانه اعرافه دیندانه دیندانه دیندانه دیندانه دیندانه دیندانه دیندانه دیندانه

در بنجامه و ایزدی زنایت ، بفرار معاشرت و امتداد اتمه .

بفری برامه امی ، اوزر معاشرت و امتداد معشع و « فذرهم یخوضوا و یلعبوا حتی

یدوقوا یومهم الذی فیه یوعدون » قبلند بر نهیر و انزار ادریفه و بوسه « انزار اتمه برشی

سولیم » ربك ادراریفه انارة بویورک : [وَذِکْرَیْهِ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ مَّا کَسَبَتْ اَلَمْ یَکُنْ لَّهٗ ...]

قُلْ اَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا یَنْفَعُنَا وَلَا یَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰی اَعْقَابِنَا بَعْدَ
اِذْ هَدٰیَنَا اللّٰهُ کَالَّذِی اُسْتَهْوٰتُهُ الشَّیَاطِیْنُ فِی الْاَرْضِ حِیْرَانٌ لَّهٗ اَصْحَابُ
یَدْعُوْنَہٗ اِلٰی الْہُدٰی اَنْتِنَا قُلْ اِنْ هُدٰی اللّٰهُ هُوَ الْہُدٰی وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ
• وَاَنْ اَقِیْمُوا الصَّلٰوۃَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ الَّذِی اِلَیْہِ تُحْشَرُوْنَ • وَهُوَ الَّذِی خَلَقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ یَقُولُ کُنْ فِیْکُوْنُ قَوْلُہٗ الْحَقُّ وَلَہٗ الْمُلْکُ
یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّہَادَۃِ وَهُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ •

مال شریفی

دی که هیچ بر الهی بر اقداره بزه نه منفعت نه ضرر یا یا می جوید نشسته سره بالوار بر می زی ؟

والله بری هدایتی فادوسد برسد ایلکه از مجزه در می زی ؟ او امانه کی که از غده شفیقه شفیقه

طوبی شیکه کنذنی شیطان ابارتوب او هیر دم می کند ، بریده ایسه از فاشتری دار بزه طریبه

ادنی طوغری بوله جعفر رب نور و یورر ، دی که هر حاله هدایت الله هدایتی در ستریدار ابرار :

فما لکم من اولم رب العالمین • هم نمازی فیصل دادند فرید ، هنر اوتوب داره هفتزار •

و اد کو طری ، ری بار ارا به مقبله او ، هم ادویه جلی کوه ادره اولو ویر • همه اوندک دیکمی ، صور

اوفر و ده جلی کوه ره صلح اوندک ، هم غیبه عالم هم سترار ، همیم ادره ، جعفر ار •

[قُلْ اَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا] دی که بز - الوهیت

معتقدین به سینه صاحب دهر نفقت و ضرر بار اولاد - الله که کبریا بزه کندی کند برین نه
نفقت و نه ضرر بر در به ملک اولاد شیده ، جانز برتره ، عافز منوخره ، منوخره
بالراره منف [وَتُرَدُّ عَلَىٰ اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ] والله بزه نصابت اندکده ، طوری
بردی نرسد رکه مکره بریزد می دونه هکذا ؛ [کَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْاَرْضِ
حَيْرَانَ لَهُ اصْحَابٌ يَدْعُوْنَهُ اِلَى الْهُدَىٰ اَيْتِنَا] « بزه کل ، دیکه کندی جانز بر در رات
آرندندی دارکده بریزند هیداد در رسم فالاد و سلطانند لهورا و هو به ملک شایسته یعنی
شایسته کی می ارده منف ؟ - بوند سب نزول حضرت ابی بکر از علی عبدالرحمانه ایمانند
ارکلی مالی ارلرینی مقصد بر رایت دار که رسول الله ، باباسی را را اصحاب کندی اسلام دعوت آید و
مالده او بالعلس فرستد باباسی حضرت ابی بکر می رسند دعوت انیده فانیسه ایری دنیایور -

[قُلْ] دکر [اِنَّ هُلِكَ اَللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى] هیداد همه الله هیداد ، آنچه الله
صدا بید که صدایت - [وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ] دیکه بالنامه رب العالمیه اسلام و تقیاد
ایده لم [وَاَنْ اَقِمُوا الصَّلٰوةَ] نمازی افارایند [وَاتَّقُوْهُ] والله اتقا ایدند دیکه
ارادند [وَهُوَ الَّذِي يَلِيْ سِهْ تُخْشَرُوْنَ] دیکه رسی که زبات تقیدن عر از نوب طریقه هکذا
آنچه اور -

[وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ] داد ، او هالفد که کوکدی

دری همه ای هیدایت - سماران دارمه متقوه ، منو فیدی محقوه ، فالفدی آنچه الله ارلرینی
محقوه دیکه بزرگ هفد سلاستد ، هفد دلالتدی ، از همه ارلرینی محقوه ، بنا رعیه باطل هم
بر زمانه سب رعایه خلقت ارمان - رب سماران دارمده خلقتی آنچه دار بر بخاره ، باطل و عبث
و هکذا ارمان - هسی مقصد طریقه همه و همه تعالیه هکذا ارمانه مقصد - نه زمانه ارلرینی دیکه

[وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ] « اول » « اول ! » ربه عیسی توره صماه اولور . سوزد [قوله الحق] ارنه مره صلا سید . « اول » ربه عیسی توره اوله بقده . [له الملك يوم ينفخ في الصور] وصور اولور لای ، نبات برور سی عیسی توره اوله اولور . جزه [عالم الغیب والشهادة] صور اولور لای توره سیدانه هیفا جه اوله عیسی و بیقه جه اوله برکونی مسهراتی بیله اولور .
[وهو الحکیم الخبیر] وعلیم وخبیر اولور .

بربردی و ارعلیم وخبیر افکاریدستونی یارایت :

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزْرَأْتَنِي مَعَنَا مَا إِلَهَةٌ إِيَّائِكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ • وَكَذَلِكَ نَرْيَا إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ • فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْإِفْلِينَ • فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْسَ لَهُ يَهْدِيَنِي رَبِّي لَا أَكُونُ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ • فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِيَّايَ بَرِّئُوا مِمَّا تُشْرِكُونَ • إِيَّايَ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ • وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ اتَّخَذُوهُنَّ فِي اللَّهِ وَقدْ هَدَيْنَا وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ • وَكَيْفَ آخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ • الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ •

آل شریعی

و قبله ابراهیم بابا سی از ره زدی ؟ سه بفری کنده بر سوری اله ابرینور سده
 اولی می ؟ در فردی به سنی و نو مکی آید بر ضلال اجمعه کور و پورم • بر صورت ابراهیم کورک
 درین ملکوتی کور سوزور دود که یقینه حال ابرینور دود • و قنانه اوزری کجه فایردی بر پلید
 کوردی « بومیسه بریم » دیری ، دریکه بایورنجه « به اولیه بانازی سوم » دیری • و قنانه ای
 طومعه اوزره ایله کوردی « بومیسه بریم » دیری ، دریکه بایورنجه « قسم ابریم که دیری ، بریم نج
 هدایتی نظر اجمعه اری محفزه شرفیه فومده اوله مقسم • و قنانه کونسه طومعه اوزره ایله
 کوردی « بومیسه بریم ، بر هیزد بر بولک » دیری ، اوده بایورنجه « ای قوم دیری : هیزد اوسره
 به سزک شرف فومده یفک سید دیریم • به هر دینه کوب ساره مقه ایلرک بوز می اولو کوری
 دیری بار اتمه اوله فایره دوزم دیر سزک دیریم • فومی ده کنسینه فایری اجمعه فایره
 اوله سزک : بک الله مقفده اجمعه فایری فایری سزک : حال بود که اوله حقیقی طومعه فایری
 کوسزری ، سزک اوله سزک فومده یفک سید دیریم به هیچ بر زمانه فومده فایری ، بریم دیریکه اوله
 هیچ برسی بایمان ، بریم هر سنی علماً احاطه بیوردی ، ارنده بر دوزم سزک ؟ • هم فصل اولورده
 به سزک شرف فومده فایری فایری : باقیه کن از الله هیچ بر بهار اندیر بر سیدی اوله
 سزک فومده فایری سزک ؟ مؤعاده فومده فایری ایله ایله فایری فایری : اگر به قبله کن
 • ایله ایدوباره ایله فایری بر فایری فایری ایله فایری فایری فایری فایری فایری
 هدایتی ابرینور دود •

سوره مائده (« ان الذین امنوا والذین هادوا والصالحون » آیت باوه) بیانه اوله فایری

اوزره ملت ابراهیم اوله حقیقت اوله و بالذات صابیه به تقابل ابرینور دود ، صابیه ایله اصحاب استخاص و
 اصحاب هیکل مخوم اوله دود ایکی فایری به فایری فایری فایری فایری فایری فایری فایری

و تخصیص ابریک عبودیت و مجتهد فردا یعنی اثبات و مکرره . واجعل لسان صدق فی الاخرین الخ . ویه
 ربه تفرع و نیاز ایلسمه و بنا بر عمده اه تعالی که کرم و اصفانی ده رعانه اجماعه مطلوبه اصفان و تحقیق
 اجماعه اتمند . عربی که در ده شایسته که فضلی معترف بودند که در ده طوری از نه نایستی . قل اند عوام .
 دوز الله ما لا ینفعنا ولا یضرنا . دعوتی اثبات و ترفیع صدر زده اه تعالی حضرت ابراهیم نور محمد اولاد شایسته
 و ملکوت الهی اعلی بر محبت و ماضیه نمونه انشال بر در سر عبودیت اوله از ده نه که و اول اراده اجماعه اصفان
 بهیچ اولاد ضلالتی اظهار اید بویسته که :

از پدری و سونی فاطرات : [وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ لِاَبِیْهِ اَازَرَ] هانی ابراهیم بابا
 از ده - و با خود بعقب فراتنه راند نمید . از ده . از ده بینه کوره - ابراهیم بابا نه « با از
 [اَتَّخِذْنَا مَا لَیْسَ بِاِلٰهَةٍ اِنَّا نَرٰکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ] اصنامی بر سر الهی
 طوری که ؛ هر حاله به سنی و قومک ایسم بر ضلالت مجتهد کور و بر سر . دمی . - زی روح را
 بزنی که بر نمائی از سر و درک کراک و ملاکه متعالی فرمه ایسیه جانز یکره تزل و تقبی : ایسم
 بر ضلالت . ابراهیم بونی بابا سی و با بابا سی مفاسد و عمو به سی اولاد از ده نه با سندی و نه قومک یوزنه
 دور مقده و از روی اسناد اتمند به جانیست .

بر آینه حضرت ابراهیم بر بند اسمی « از ده » از ده یعنی اکتد سیدور . کتب نور مجتهد اسیه بر یانجه
 « ناراج » از ده یعنی مشهور در . او حاله بعقب و اسرائیل کی بر اسم بری لقب اوله از ده « از ده »
 و « ناراج » ویه ابی اسمی وار دیکر . راجب سفر رانده از ده ناراجک معرب دیکسمه از ده یعنی ده
 نقل اتمند اسیه ده بونی مقصد به هیچ نظر اعتبار و اتمند در . بود در جیوک بر سبیل از تعریف و عجمه شمس
 قالاسه اوله مقصد کله « هانم » کجی سفر اوله لازم طیری . بعضی ده از ده خوار زم نفی
 رشی لهرم یعنی یک قوجاسه اعتبار دیک از ده یعنی و برده بر صنف اسمی بر لایقی دمی سر دیکر در .
 بعضی ده دمی که ابراهیم علیه السلام بابا سی ناراجد . از ده عمو به سید . عمو به و در ده
 رغباب اتمند ابراهیم . نه کیم ترانده اولاد بعقب به حلیه « نعبذک و اله ابانک ابراهیم و سبیل و اسحق »

آنکه آید.

ایری موجود و محل هر هائی بر شیک هائی قبل آید به هائز اسامی مسووع آید و انانی
 تزلزل آید اصحاب اسامی ضدل یعنی افطار اولندند و صوکره بر طاسیت در برده اصحاب هیاطل دینند
 نجوم پسندند و ضدل نظر برنی کوسم و در بر اولاد حضرت ابراهیم لطف الهی آید بوی سادات
 دارنده ملکوتی افلاک و ایفائی و بوسایره انانی ماسوی الله اسارت و ملکوت قیدند و قلمی ابد و حیات
 طووز و در طووزی و منحصر الله نزهه بحیره نوحه و حقیقی نظر ابان و تغیر اندکی بیایه بحیره و بر طووزی که
 [وَكَذَلِكَ نُزَيِّنُ اَبْرَهِيْمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ] وابسته بویله بیبه بر
 کوسم شیلد بر ابراهیم سادات دارنده ملکوتی کوسم بود و در — بید زری، آی و کوسم اید و کوسم
 وری کوزینه کوسم در که باقیه هیات مجموع سلطنت بر ملک و سلطنته تابع بر ملک اولدنی و بر ملک
 ضبط دارنده آید اسرار بر بوی و تواننده سلطنتی قلمی بید بر بود و در . بویله بویله در بر بر
 اولاد ابراهیم نفعه تمک و نفعه آید وری . ابراهیم کوز و بویله که مطا و زمانه بویله بویله
 طووز بویله نفس ابراهیم آید بر و سادات و صفویان اولاد ربط ابرو و هیسن بر دره اداره و بر آید
 نرسد ربانیه هیسن ملک و ماکمی بولانه و سزیک و نظری اولاد بر نرسد و در عبارت . و
 ابراهیم اولاد سار که مجموع و کواکبه درها اولاد و کور . بید زری سار بر بر نفعه دارنده
 یرو که ابراهیم هیسن نفعه بر شنی دارد . و بویله بر شنی حاز اولاد بر نفعه و اولد نفعه
 و هم نفعه اولاد حقیقی دارد و در هائی بر نفعه بنده اولوب نفعه ایسی یک بویله بر ضدل
 یک نفعه ای کفانه ، بر ناندور کند . ایسنه ابراهیم بویله کوسم بود و در که او بر دسیه [وَ
 لِيَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ] اصحاب ایفانده اولدند . بنا علیه ابراهیم [فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ]
 و نسا که کیمه فایده باسنه بویله او و نانی او در نسی ، اولدانه [رَا كُوْنُكَ] بویله
 سارانه بر بید زری . [قَالَ هٰذَا رَجِيْ] بویله بر هم ها ریدی — اولاد بر بید زری
 بر نانی نزهه آید بویله مکنی استعاره آید و افانده بید بر نفعه یاری [فَلَمَّا أَفَلَ] بویله

او کراکب انور ایردیا تنجه [قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ] به با نامازی موسم دردی — برکت
 اولاد بریت و عبودیت محبتک اس اساس اولدینی ، فقط حرکت دافونک نایز دلیلی رطل مملکت ،
 نایز ، مملکت ، قدرت و نایز دلیلی اولدینی ربانعمیه آنلک رب اولدیه جینی دافونک محبت آنلک صورت
 برسته جیمیه برضول اولدینی در بک بوزده مؤثر و بونی حرکت اولاده و نه دالده نزه بولسانه برضول
 اولدی لازم طریقی اصله یعنی کبی بالخاصه انور و غروب نظر رقی محبت آنلک اولدیه طریقی
 انور برینه اصلی انامه ایرتک ضلالتی و تناقضی ده کوسزدی . زیرا انور نزه طریقی اصله
 کانی اولدینی نسیم اینطری حاله او آنلک مصدق نمالده اعتبار آنلک نه بونک تانفرد .

برق سحاب [فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا] و نایز فرد طوغار سه کوردی ، یعنی معنی
 ایر [قَالَ هَذَا رَجَبِي] برنیم بیم ها ... دیدی [فَلَمَّا أَفَلَ] بوزده انور ایرتک همینه اولدیه
 ایضاقی انهار ایرتک . هذاری ، سوز لرینک التزامی اولدیری اناس و اناسی اولدینی اصدومه ، هم
 هر لحظه به اولاده اعتبار معنی انزان اولدیه نایز آنلک ایموه [قَالَ] دیدی که [لَآ اَنْ كَرِهْتَ فِي
 رَبِّي لَا كُنتَ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ] هیچ شبهه بوزده بیم بطاعت انیمه به ده بهر حال او
 فالیه کوهنده اولدیه هم . — زیرا بوزده سلمه در هایت و سمانیتک ، انفس دافونک برتیبی برلحه
 اینده تمی ایرتک برص رادراک طایانور . بوزده دوسه دوسه اولان ، و با فانی بی باقی طایانور
 کبی برصبتنک اولدیه برص ضلالت ، محضه . و بوزده بره قمرک لطافت و جاز به سه فایده برصبتنک
 ضعیفی شد . بنام طوغری و صیب اولاده ، عقل دارانی نمیه ایرتک اه نعالانک برلحه نویسه و نایز
 اولاده فایده کی بریت ایرتک طایانور ، بوزده ده طایانور ، بوزده ده طایانور .

بوزده صوره [فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً] و نایز لرشی طوغار سه کوردی — و
 انور نزه کی فایده لید نمائا امیلوب صبح نایز ایردی [قَالَ هَذَا رَجَبِي] برنیم بیم
 ها ... بوزده بوزده ... دیدی — در هایت برنیمه بایردی [فَلَمَّا أَفَلَتْ]
 صوره بوزده انور ایرتک [قَالَ اِنِّي بِرَجِيٍّ مُّتَشَكِّكُونَ] هر حاله به سوزده برنیمه نایز

برابر ابراهیم مخصوص بر حال کفر ... نظر اطفای الهی اولاده الابرار حال الهی در سنت جاریه در ...
 با هر صیغه شبه برده [اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ] سَنُكَ بَرَدِ بَرَقِمْ بَرَدِ عَلِيمِ ...
 باره ابراهیم رهانه در برن [وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ] اولاده ابراهیم
 یعقوب دره امساله اینک [كَلَّا هَدَيْنَا] یعنی هدایت ابراهیم در برن، طریقه مقدمه بر فرستادن
 ابراهیم اینک [وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ] رهان اولاده دره هدایت اینک ... اوده
 بت برستادن از فرستادن دارنده غلبه اینک ... بنام ابراهیم، کند هدایت به بنده هم چون دره ربه
 هم دره اولاده اینک نظر هدایت اولاسید فرستادن درن [وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانُ]
 و ذریخته دره سلیمان الخ ... دره هدایت اینک — بر « ذریته » ضمیر اینک موضوع بحث
 ابراهیم اولاده اعتبار به اولاده اجمع الهی، یعنی بر وجه آن اوده درت بفرستادن ابراهیم علیه السلام ذریخته
 الهی بنام ابراهیم ... فقط لوط علیه السلام ابراهیم ذریتی رخص برادر زاده سی درین و کذلک بنسب
 علیه السلام دره اولاده ذریخته اولاده بنی و عباره دره ضمیر اینک از بهر عموم دره اولاده بنی همد برموده
 منسوبه بنی ذکر ترتیب اولاده نوح علیه السلام اجماع اینست در ... ابراهیم « کریم بر اینانک این
 حضرت ابراهیم نه انا نه بابا فرزند نه ولاده ماحیه اولاد دار در ... نه کیم لول برادر زاده سید ...
 بونظریه بر ابراهیم ذریته ابراهیم مضاندر ... هرگز عمو دره بابا دره عرابی در ... درست که بر معنی سیافه
 رهان اولاده ... نوحه اجماعی تقدیر دره بر نادر به مهابت فالاندر دره اولاده سیافه بحث ابراهیم نوحه
 تمویل ابراهیم اولاده ... معنای « واسمعیل والیسع و یونس ولوطا » آتی « ووهبناله اسحق
 و یعقوب » همد سنه ربط ایلک دره هاندر ... اولاده برن [و من ذریته] مفهومی در اهل
 اولاده منسوبه حضرت ابراهیم نوحه الظاهر اولاده در بنده ابراهیم اولاده ... و الخ اوانع انسانک کنی حلی
 اولاده دره ذریتی درین دایمی برادر اولاده اسمعیل و اسحق تقابلی دره بر یطی اقتضای ابر ... سیافه ...
 درست که بر ایندره اولاده کنایه ابراهیم ذکر اولاده در بزرگ ذری بر حقه تفصیف نایع طوثر دره حضرت ابراهیم
 اولاده جمع ایلندر ... حضرت نوح بت برستادن از فرستادن ایلک بنمبر، اسحق و یعقوب بتو در بنی اسحاق

پیغمبر ربه علی، بومبانه «دارد سیمانه» بابا از غنم ملک سلطنت ابرنانه [وَأَيُّوبَ
وَيُوسُفَ] ابتداء در صمدی ابرنانه [وَمُوسَى وَهَارُونَ] ایکی باره،
نرت اعمان، بخت سلطون، کتاب در ضیعت منصوره ابرنانه [وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى
وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ] زهد در رعایت و فداکارانه ابرنانه... الیاس، ادریس عمیه
اسلام ادریفی مقفده بر روایت دارنده اخبار بنی اسرائیل در المسی و هار و عجد... هار و عجد علیه السلام
اسپالنده ادریفی نقل ایلسه و «الیاس به بیسمه به فخاص به عزار به عمارده» دنیا... هفت
ادریفی ده سونیش... زیرا عیسی و حضرت کبی الیاس و هفتون به جیات ادریفی دار بعضی اثر دارد...
ابو حیان تفسیر ده در که: «الیاس، عیسا به عمارده ادریده ذکر ایلسه... هفتون ادریده ادریده متذکر
اند...» الیاس به عمارده و نصاری «ایلیا» در بر... یوهنا انجیلک با سه فرزند... یهودی،
ادریشامده به عیسا سه کیمیک به سوال اینک ادریده که هفتون ادریده در دیکری زمانه ادریده
شمارتی بود... یعنی از راه ابروب انظار انجیریک به سیم رکهم به اترار ادریده داره ادریده نسک؟
ایلیاسک؟ به سوال اینده هر زده ادریده رکهم دیدی، سه شول پیغمبر میک به هر زده هابریه
جواب دیدی... ادریده ادریده سیم با هور ایلیا با اول پیغمبر ادریده هابریه هابریه ادریده ادریده؛
در بر... به هر زده در که ایلیا، الیاس، اول پیغمبر ده فائیم الیاس محمد علیه السلام... ایلیا،
رافضیه فرزند... «ع» اسم ده زلیسه ادریده... [وَأَسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا]
فلباب حضرت پیغمبر متوجه ادریده اعتبار به هر بنی ادریده اسم ده و پیغمبر سلسله بر نانه
حضرت اسماعیل دیکر به صفت مبدی ادریده به برای به ادریده و فضا ادریده ادریده اعتبار به
الیس، یونس، لوط علیه السلام ده ادریده برابر به صفت مایا... الیسع، یونس، ادریده نونه
در به غم ادریده ادریده الیسع به ادریده به العجونه... در به نصیح ادریده... عده، کسای و هفت عمار
فراننده... «ل» در تدرید الیسع ادریده...

[أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ] باریه [فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا]

هَوَلَاءِ] بولا سوز کفر ایررسه یعنی برادر منه و یا - کتاب و حکمی جامع اولوسه اعتباریه و صفت
 اولوسه اوزره - نبوت کفر قریبه هیچ ایمانه اینزرسه هیچ اهمیتد یونز - [فَقَدْ وَكَلْنَا
 بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ] مضمونه که بز کتاب و حکم و نبوت اولوسه بر قومی مؤکل نباشد که
 بونز اولوسه هیچ بر زمانه کافر کلدور - رانما ایمانه و شداده اید صایر - مفتراسه و هدایت اولوسه
 - مکه کافرینه فارسی انصار و اصل سینه ، عرب کافرینه فارسی انصار سائر مؤمنی ، علی العموم کافر
 فارسی علی العموم بی آرسه پیغمبر ، صحابه ، تابعیه و هر مؤمنه و منی مدینه بفرستد - [أُولَئِكَ
 الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ] ایسته یا محمد! بوز کرانسانه و اصلفا ایلوب کنیزینه کتاب و حکم و نبوت
 و بریدیک عالیه تفضیل ایسه برلانه محسنیه و الحیده که الله کنیزینی «أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ»
 در نتیجه هدایت ایردیمید - بنامه [فِيهِ هَدَاهُمُ اقْتَدِهْ] سه آنچه اوزرک هدایت اقتدار
 اولوسه ماضیه نمونه انتحال اولوسه اوزره بوزرک لیبات مجموعه سنک طویرتوی تو مبدایماید و ایفاده
 استقانت ، صلح ، فضیلت اوصاف ، کتاب ، حکمت ، نبوت ، هدایت یوننی طوت ، با تفسیرینه
 با تفسیر - بر «اقتده» ارسه کی «ها» ضمیر کل هادیکند - یعنی حالت و فتنه «د» که و کسینی
 مخالفه اید به مجرد بوند - بوند مجموعه یاکه ارفونز - و حزنه ، کسائی ، یعقوب ، خلفه عارفانده
 حالت و صلح هذف اید برفرازان - آنچه اید عارفانده «ها» به جمع ضمیر - حالت و صلح
 اید و یا سارا ارفونز -

و ایسته فتنه اید همین تذکیر حکمت و غایبی بود - بونزه اقتدار اید بوزرکی آنچه الله
 طوت و هیچ بر شیه فرقیه و به با تفسیرینه هیچ برستی بطله برک تبلیغ احکامات - اوزرکی سده
 [قُلْ لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ] دو که به برایشه
 بر تبلیغ اوزرینه سزده بوجرت ، بر عرصه ایسته سم ، اوزرانه با تفسیرینی دکل ، بتوبه زردی العقول
 عالمدینه طرف الهیه بر تذکر و ایفاده - بوزرزه ، بر صنفه و یا بر قومی مخصوص و کلدور -
 الله مجموعه عمومه محتاج و مکلف بوند قرد و شید و اظهار در ، بر رحمت عامه در -

اور فرما ہے :

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن
 أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قُرْآنًا يَسْتَدُونَهَا
 وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلِّمْتُكُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ شَمَّ
 ذَرَّهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ • وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَن حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ
 وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ • وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ
 إِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي
 غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُخْرَجُونَ
 عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ •
 وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادًى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ
 وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ •

مائل شیرینی

اللہی کرک کج طایفہ مارید ، چونکہ بر اللہ بشوہ برستی اندر بر ری ویرید ، دی کہ کیم اندر بر
او ، سوانک افندر بر نور ، بر هدایت اولہ رد کنید رمای کتاب ؟ کہ سزاوی یاریم یاریم طغذریا یوسکن
بوغری اور نہ یہ اتور سکن رہ بر یوغنی کینہ یوسکن ، بونظہ بر ابر شمد سزہ نہ سزک نہ آثار کینہ
بلکہ رکنہ صفتند ادرہ تمکد ، اللہ ، دی : صوکرہ بر امد از دی با تاقده او نایہ لور سوتر ●

ایسته بوده بزم ایندیردیکن بر کتاب ، فیصله دیکنی دنیای طونه جهوه ، اولکی کتاب بر بونفیدیه ایتدی که
 معتبر اولیه جهوه ، برده اسم القرانی و هم بویه جهوه سنه کیدی انذار ایدیه سک دیه که آفرق تأمیه
 ایدیه جطر بولا ایمانه ایدیه و از غر نماز لرینک اوز ریه محافظه اولورلر ● ایدیه ور دینی بالایی
 الله اسنار ایدیه دیا کندی نه برشی و می ایدیه شکله بک و می اولور بویه کیمیه ریه ، برده الله
 ایندیردیکن ایتدی بیه ریه ایندیردیه حکم دیکده اولاده کیمیه ریه ده ها عالم کیم اوله بیلر ؛ کورسک
 اوز طالع اولورم طالع اولور ایتدی بویه بونفیدیه کده مددک اللهی اوز اتمه جیفایک دیه ؛ جان دیکن
 بر کوره زلت عذابیه جزا لایه جفکاز ، چونکه الله نایشی جهوه اولجانی سوریه یوردین و جهوه الله ایتدی
 استنبای ایدیه یوردین ● جهوه بویه ایسته کلدیکن ؛ بزه کلدیکن ، ایدیه دغه بار ایندیردیکن
 و اوزده عیسه ایدیه خباله طالع بر دین زودری اوز دیکن کبرینه بران دیکن ، هانی اوزل
 سوریه بیکده ستره اوز دیکن زعم ایندیکن شفا بیکدیکن ده یانکده کور بوزن ؛ کور دیکن یا
 آزارده کی رابطه دیکن دیکن توری و اوز زعم ایندیکن کلدیکن هسی ستره غایب اولوب کیدی ●

[وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ] اللهی حقیه تقدیر ایتدی ریه ، صفات جدول و محالنی بیکده
 طایباریه ؛ مع کوشی ندر ، رحمن عیم اولدیفه ایمانه ایتدی ریه ، نفعت دیمشک ندری بیه ریه ،
 مفرقه عیانت ، شانه الوهینه عرت الیه ریه ، عالمی تقدیر سزاک دنا نکورک یایریر . [اِذْ
 قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ] الله بزه هیچ برشی انزال ایتدی ریه . — بویه دیکده
 بالکد بربت مقنده بر تقدیر سزاک ریه ، الله مقنده تقدیر سزاک ایتدی ریه ، بزه الله ان بویه
 رحمت نفعتی اولاده دمی ، ارسال سی علی الاطلاق انکار اینک جرأتده بولندیر ، صابیکه صابیر
 و ایدیه بر صورتده صابیر که محسوس و مقبول طایما بیه سوف طایبک دیا برشی تالیه اینک ایسته بیک
 « الله بزانسانک ایسته قایتماز » دیکدی کی الله بزه ایندیردیکن هیچ برشی بونفیه دیا بزه
 لهنه دارسه الله بایشقی رفندیه دیا بزرگ کندی نه ایسته کی اراره کلام ایتدی . شبه یورده که

بر کبی تفرهاته جرات ایتک بر ناکورک فضاقتنه، بوره ناکورک کلمه شناعی واللهک فطمت و قرنی
نقدیر اتمه مکده سبقت فاحسه بر هجالت و اخلاص لفرقه. الله دیرایی زمانه در یکینی بیدیه، بو
اسم همدلک نه ندر ناستلهی بر قدرت و کمال افاده ایندیکنی کرکی کبی تاس اتمه بندر که بولید جراتندره
بولورلر. «اه بشه برشی ایندیردی» سوزی بر مثل سوزی اولدینی و بوقاریه بری آخلاصیله
اوزره مکده سبقتنه ده بوندکرده بولندینی ظاهرده. فقط بونی مدینه ده بهوریرک خاهاش بولند
مالک به صیفک سوزیه اولاسیه که بوانیک بزدلنه سب اولند. شویله که :

مالک به صیف سینه، شیمانه بر آرام ایسه، رسول اللهک یانه کلمه، فونوزور که رسول
کذبینه «سویه نورانی ایندیره الله آنز دیره رک صور دیورم، اه هبر سینه بفضه ابره دیره نورانه
بولوریرک دکلی؟ حال بکره سه هبر سینهک» جورسه، حاضرده کوشند، مالک به صیف قنرش،
حضرت عمره دونوب «ما انزل الله علیک بشیه شی» رسیه، نبوت محمدی انکارده بهالنه ایندک بجومه
هندنه سبقت کبی هینی انکار ایدیرسه، صوکره بوسوزنده طرایی بهوریرک قوشند، کذبینه یانسته
عزل ایدرب برینه کعب به شرفی گیرند، بوانیک سب زولنده مشهور اولایه جهور قوی بودر. بوزیه
در ایدیرک سوره نکه باسنده بیایه اولدینی اوزره برایت، بوسوره نکه سینه ده صوکره ده نازل
اولایه بر فایح آتی جمله سنده اولدینی مردیه. فی الواقع بوقاریه بری سیاه صلام، سبقت فاشی
اولدینی هالده بوراره بهور دخی عساده ایدیرک جور بیور که :

[قُلْ] ایدر رسیه تقدیر سبقت فاشی رو که [مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ] سوسالک انسا فرامیوه بر نور اولدیره، رهایت

اولدیره کتیردیک کتاب - یعنی نورانی - کیم انزال ایندی؟ - اوزر رهایت که [تَجْعَلُونَهُ

قَرَأَتِيسَ] سزانی قرأ سربایور سکز - نور ایدرب عساده جمله برده یار جریایه طغزده

قوبوریر، قوری اولدیه حاله کتیردیور سکز [تَبْدُونَهَا وَتَخْفُونَ كَثِيرًا] بوزی

میدانه هبقتاروب نمایسه ایدیر و بر عیونی کتیردیور سکز، یعنی کتم و عریف ایدیر سکز، میدانه

فوبه فریخته ده عمل این بود . قبله فوبه یکن . کلمه ایه کبر و ایه محمد و فراتر از غاب صیفیه
 « یجعلونه قراطیس یدونها و یخفون کثیرا » از نو که اونی فرط سدا یورر . اینه دگر بی بداه
 میقرار رب بر موفی کینه بود بر دیگر . بونده بهورده فطایا بر رک . غاب ابر نقیر بود دگر .
 اگر از فرات اوطاسه این بر آینه ده مکرده در شکر سبیده نازل اول رفقه حکم ایدیه بیدری
 آنچه بر صورت و انزال نور اندک و احوال بهورده مشرقه فارسی فصل بر ماره نقصه اوله دره ابرار
 ایدیه بیدری سالی داره در دوری . فقط بوند ده دهمی بوند دگر . زیرا که مشرقی نظر نه
 مرسای نور اندک نزولی و احوال بهورده . ستودان سایه ده این . از ده بجه . لو انا انزلنا علینا
 الکتاب لکما هدی منهم » دجور در . بنامیه بر آینه فراتک لعیان محمودی بزه شرف افاده
 ایدیه که آینه نزولده هم بهورده هم مشرق نسبی داره . لهرایی ده جون محمد بی انظار بجه
 « ما انزل الله علی بشر من شیء » دگر در . فقط اصل سبب نزول بهورده سوری اوله و سوز لرینه
 ماره نقضی اوله نوران و تقدیر نظرینه شالی ده ارط فارسی از قری و ضعیف ابر کوسه باشد .
 بونده با سقه دها محمودی اوله و قرآن دخی مناسب ایدیه از ده بهورده بود که :

[وَعَلَيْكُمْ مَالٌ تَعْلَمُونَ أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ] برده سده نکند که : انا انزلنا
 بیدری بکن علمد نفیم از ده . بنامیه بوند سده ایدیه . نفیم ایه به هم مقفی نیم ؟ —
 با محمد ! ارتقیر سزر بوله در بر سه دسند . سه [قُلِ اللَّهُ] الله در [شَرَّ
 ذَرَّهُمْ فِي خَوَاصِّهِمْ يَلْعَبُونَ] مکرده از دی باره طرطری بطلایه ایدیه ادبایه طوسون
 [وَهَذَا] بفراده [كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ] بزم ایدیه دگر ادب بر نامه که
 [مُبَارَكٌ] باره . — نفی مهبانی طرنا بقدر . [مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ]
 اوکده کنی مکرده . موب دسند . از ده کی نوز دهد بوند نفی بیده کیرک تضامف و ناب
 رانکاف ایه بکر . [وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا] برادری بوند بجه — یعنی
 مالمی تلب و بهات و نفی بجه بجه — و بر ده ام الفرای و بجه مکرده سده کی کیم لری انزال

ابرو منک ربه انزال اینک [وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ] رافضه ایمانه ابرو، ماسترینی
 نور نایمده بسته بندر که [يُؤْمِنُونَ بِهِ] بره ایمانه ابرو [وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ] دیوین نماز کرد او زنده محافظه کسب کرد. — بویه زبیر لک اناسی مرکز ی
 اولاده «ام قری» مکنه بر اسمی که مرکز جهانه، قربانام دیکه کسب کرد. انزال مکنه کنه
 دکل اهلیسه ادره یعنی معلوم بوندیفتد. معنی مجاز ربا اسناد مجازی صورت بد. «اهل ام القری» دیکه.
 «ومن حولها» رضی بوه فرینه در. شبهه بویه که مکه دینامه یوب ده ام القری دینامه سی مکه بی عالمه کی
 بویه قرآنک بر مرکز مطلق کی مدعیه ایند بر یک مجموعه در. «ومن حولها» ده مرکز محیط
 تغایله بویه محیط ارضه بوناندن لیسسی دیکه اولور. «یافیه ام القری» مرکزیت مفرضه قطع نظر
 ساره جه مکه دیکه کی دوستون لورسه «ومن حولها» ده مکه هوایی، مکه هواری، بوند ده نهان
 جزیره العرب تصور اولور. بر احتمال نظر آنکه حکمت نزدی مفرضه مکه جزیره العرب اهلیسه
 انزال به مفرضه ایسه کی بر ترهم خاطر ده مکه بوندند. «لتذکر مکه وده حولها» بوردلار یعنی کیم
 «لتذکر ام القری وده حولها» رضی بوردلارب وادعطف ایه «ولتذکر ام القری وده حولها» بوردسه
 دیونکه نزد قرآنک، رسالت محمدیه مکه بالکن عرب انزال حکمت مفرضه ادر یعنی درایت یونان یعنی
 «ان هو الاذکر للعالمین» مفاسله بر آنکه سوزنده تغافل ابره مکه لازم کدایی، والاصل
 «وما ارسلناک الا کافه للناس بشیرا ونذیرا» مضمونی آحادیت است. فقط غریبه که بویه بفره
 فارسی بهر برده بر فرقه اشیر «ولتذکر ام القری وده حولها» نفهم جلیله مفرضه محمدیه علیه السلام
 بالکن عرب بصوت بر پیغمبر ادر یعنی استدلاله فایستد. یعنی بوقی اعتزان اینمکه برابر عمومه دکل عرب
 مخصوص بر پیغمبر ادر یعنی ارعاسنه بونمشد در. بفر بهر دره عبوسیه فرقه سی نایله بار اولور که
 بر کوه سنو کینه آور دیا لیدر ده بر سنده عرب اربابه سمنه آرا سنده بهر بهر دی فرقه سنده نهایی
 دیولیتفاخی نش اینمکه هیایسته تقریبی کرد دیورن. بر ده امد واقع اولاده بوقی انظار اینمکه الهی مفید
 تقدیر اتمه مکه منبعت بر جرات و بر ناکورده و ده هائی بر پیغمبر بوقی و ده هائی بر کتابک نزدی

قبول اینکرمه موکرمه بتوبه انبیا و کتب نفسیه و تأیید ابریه و او خردیه و دها واقع و دها فایده اولیه
انزال ایسه بولنامه مبارک قرآنی و چون محمدی انکار ایتک ایه بونه باسقه ایهیه بر تانفسه اریقی
تفریم ابریه بونی تفریه و تأیید و سله بونک صفت الیه سائنه تفرعی و عرفانه و املونه و حسن
و زیست عانت ابریه عوده سی نبی اینکرمه موکرمه الله بالاله اسرار ایهیه ، بالایره و پیغمبر الله ارعوا
اییه و با الله ، پیغمبره و فایده ایتکه فالیه سائنه تفریه ، کذاب ، ساخته کار و دها سائنه عوده
و انزال اولیه و ده شویج بویجور .

[وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ] و کیمد او کیسه دمه دها لکم که [اِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا] الله یله
افتد ایتد . — سله سینه الکذاب و سوره منی کی « الله ی پیغمبر کوندری » دیه بالانه بون
ارعوا ایتکه و با عوده تفریه و سالی کی کند کنه دیه اوید و رعه ، احکام دفع ایتکه فالیه سائنه و با
له هائی بر موثره الله فارسی بالاله اوید و رعه ، الله سینی جائز و لایحه او طیاره پستی اسرار الیهیه
[أَوْ قَالَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ] و بالانه سینه یحیم برشی و می او نما شده بطا و می اولدی
ریش . — با له هائی بر موثره بالاله افتد ایتد و با بالانه و می ارعوا سینه افتد ایتد .
و کیم بر معنی ایه « بطا و می اولدی او طایح برشی و می او لومادی » دیه ، کنه دیه و می ارعوا سینه و پیغمبر
و می انکار ایتد . بالانه ابی بون تفرعی جمع ایتد ، بوغه دار ، داره و بویه دیه رضا عاف بر
کذب عظیم سوره سینه و رعه ایتد . [وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلَ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ] و ایتد دیه
الله ایندیر دیه ایتد کی به ده ایندیره بهم ریش . — الله فایده ، قرآنی تفریه ، پیغمبره و عافیه
ایه و می زعمنده بونشده . نه کیم فالیه تفریه هار و بار داند « لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا »
ریش . « و انزال عات زرعنا و الفایزات فبنا و الدنمان لقمنا » ایه الله ،
الله یا با نوده ، پیغمبره و سینه دیه ، فقره ایتد و سوره دیه « صامیه و سوره دیه » و ایتد
نزد کار نامه سالد بر ایتد نزلنه سب اولد و که بونک بعضی مکرده ، بعضی سینه و دانه
اولسه بونده بونده بونک ده مکه هار تانه و می اسارت ایتد دیه و نازل اریقی و ریش .

اد مخاطب [وَلَوْ تَرَىٰ اِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ] سه بر سره
 بویه بر طالع در غمرات موده در سحره ، تو لودک بخیریه کیوب ستره ستره آید مرد [وَ
 الْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوۡا اَيْدِيَهُمْ] دستهای ایشان را در آن روز [اَخْرِجُوۡا اَنْفُسَكُمْ]
 هاید بازم هاندیزی میفارید - یا مود کندیزی نورنارید [اَلْيَوْمَ تَجْزَوْنَ
 عَذَابَ الْهُونِ] بگویم سحره رزقت عذاب جزاله هفتد [بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُوْنَ
 عَلٰی اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ] میزد الله فارسی سره اربان سوبه بور ریز [وَ كُنْتُمْ عَنْ اٰیٰتِ
 تَسْتَكْبِرُوْنَ] دآیدند استبار ابرو ریز ، کبیزه بریه سوبه ، از ره ایمانه
 نامیده نایمید ریز . [وَلَقَدْ جِئْتُمُوۡنَا فَرَادٰی كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ]
 دگر ریز یا اذ طالع بگویم بزه اید رفته سحره ایدیز کی تکرند ، بالک با سید هیز
 [وَ تَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ] دنده نمسه ایدیز سید هیزی آید
 براندیز [وَمَا تَرْجُوۡنَ مِنْ شَفَعَاۡكُمْ] رنفا عیدیزی ده سطر ابرو سوز .
 [الَّذِیۡنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِیۡكُمْ شُرَکَآءُ] ادزی کرس ، کندیز ده اد زمانه زر ریه زعم
 ایدیز - مره ریز از رنده بوزد بر بیت همدنه مالد بر طافم سده ، اد قرنی داله
 فارسی سده شفاعت اید هبطی زعم ابرو ریز [لَقَدْ تَقَطَّعَ بَیۡنَکُمْ] آید از ره
 اید انقطاع دفع ایدی - نافع ، مفید ، ابرو سوزده ماعدانده « نوده » فعیه « بینکم »
 اد نوز بینه کوره - آید از آن اربا ایدری ، بوزده باطل رسیدی ، نارد ایدی [وَ ضَلَّ
 عَنْکُمْ مَا کُنْتُمْ تَعْمُوۡنَ] دزعم نمسه ایدیز اذ طالع ، اد نور دتور سدره غیبه
 کیدی « دیه طرفه رده خطاب بیع ایدری دقت کورسک ! ... نه را اول هفتد - نه را ...
 بوزی کوز آید کتبه می ده الله فارسی هفتد لقه ، تقدیر سکرده بولنا سیدر .

فی الحقیقه :

اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوۡیِ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمِیۡتِ وَ یُخْرِجُ الْمِیۡتَ

مِنْ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ • فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ
 اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ •
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
 وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ • وَهُوَ
 الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
 نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ
 مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمُّرُوتُ وَالرِّمَّانُ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ
 إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ • وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَ
 وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ • بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ
 وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ •

مآل شریفی

اللہ اور انہی، جلیل و عظمیٰ پور قدرت، ٹولہ درہ درہ ہستی و برتری و برتریہ ٹولہ
 ہستی و برتری، ایستہ سزہ سوز و برہم اللہ اور، ستمی سوز و برہم سزہ درہ درہ ہستی و برتریہ سزہ؟ • اور،
 تان آتہ برہم، کیوں بر آرا ملہ فیما سہ، ستمی و برہم درہ برہم سزہ حساب، او ایستہ اور سزہ
 عالمی تقدیر • ہم اور درہ او کہ درہ درہ و درہ درہ برہم ٹولہ درہ درہ سزہ ہستی و برتری
 سب فیما سہ، حقیقت عالم اعلیٰ اور درہ ہستی و برتری تقدیر اور • ہم اور درہ، او کہ
 برہم تقدیر ہستی و برتری، ہم برہم درہ درہ سزہ درہ، حقیقت ایچہ آتہ ہستی و برتری

اولاً مجموعہ آئندہ تفصیل ایدک ● یہ اور ، ارکہ سجادہ برصا بند بری ، دریکہ اولک
 لهرسٹیک باقی میفاردہ ، دریکہ ارنہ بریسٹیک میفاردہ ، ارنہ بری ارنہ رینہ
 بنسہ رانہ میفاریورنہ ، فرما انا جندہ رہ لہفندہ صارفانہ صافیکلہ وازد رورہ بلکہ
 زبونی رہ ، ناری رہ بررینہ بکنہ بکنہ رنہ ، بانیک لهر بریک برونہ سنہ : بریورہ و بریک رنہ
 برہ کلا اربشہ ، شبہ سز سز کرسنہ بندہ ایمانہ اعلیٰ اولاً مجموعہ بریورہ آئندہ رورہ ●
 برہ طوئیر اللہ جندہ اکیزی مخنوقی ، شریک فرسٹیکر ، حال بوکہ اواری یارانی
 بونہ باشفہ اولہ اوولدر دقیز صا میر لدر ، دریکہ بری بد طری برہ ، ارنہ زانہ سجانسی
 ارنہ دلفندہ برہ سزہ دلفاندہ ● کوکلرک دیرک بری ، اولہ دلفندہ لهر بری
 کہ برائی برنہ مکہ رک ، ادرستی یارانی سہ دهرشیہ علم ●

فستقر ، ابہ کشر ، ابو عمرو ، یعقوبہ رزح زائندہ اسم فاعل صنفیدہ فستقر ،

ارنہ رورہ .

[اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْاُحْبِ وَالنَّوَى] الله رانہ لری و جلیک رکری یاراندہ .
 [يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ] نولودہ بری میفاریورنہ [وَخُجِّرُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ]
 دربریدہ نولو میفاریورنہ . [ذَلِكُ اللهُ] ایستہ الله برورہ . — بولہ بونہ
 طیفندہ ارنہ رنہ حاکم اولایہ فاطر موجدہ .

فلہ ، شریک جاندہ مقدرہ . حب ، جندہ ، نوری رہ جلیک رکری ربیک
 اولہ نواندہ مجموعہ مقاندہ اسم جندہ . حب ، رانہ ، ادت تخمدریہ ، نواذہ ، جلیک رکری اناج
 تخمدریہ دلالت ایرہ . معانیہ ادت راناج اکبسی رہ بانی اولہ بفسدہ نواندہ رانہ نیک ایمندہ کف
 مایہ بانی کبی مدافطہ ایملہ معنایہ دھاسو ارنہ اولہ مقدرہ کہ برہ نیک ایمندہ کی بولب ، بومایا بریا
 دیا ارنہ روم رانہ سنہ ایمندہ کی جلیک رکری کبیرہ . بولہ نواندہ تفسیر ارنہ رورہ «نویہ» دھو ریک

بوغری بتدرب هیتا اید فطره فطره نه ایسه نه طوریانده بوغریه عید ربی بستره فطره فطره
 ادره . کره رانی ، هیکرکی سفته نبات و استجاره هیتا اید و کره بر سفته رانه ، هیکرکی
 هیتا ایدک لکریه مفاسله « فاق احب والنوی » ادره . بنارعبه طوغریه طوغریه طوریانده هیتا
 دنراق یارب هیتا اید ره ادره . او بو طبعه لکریه دیری هیتا اید ، دیری به لکریه هیتا اید ره
 ادره . دیر بعضی حیواناته ره هیتا اید ره درها بویک بر شمول رباعت اید فطره . و بسته الله بوی
 دطره با اید ، لکریه دیری در دیری به لکریه هیتا اید و طبعه ادره رزه هاکم اولایه فطره
 فطره ادره . [فَأَنی تَوْفِکُون] بنارعبه ادره فصل یو عید ره با سفته رانه طایا سیکند ؛
 باغور ادره ، ادره نایب فطره فطره رزه رزه فطره فطره ؛ کره هیتا ایدک لکریه
 کره حیوانه فایسک کره ادره ، کره به فیک کره لکریه هیتا اید ، کره فطره بر لکریه
 نوره . هلی صبح بر حاله ، هلی بر فطره ادره ادره فطره فطره . زبرا [فَالِقُ
 الْأَصْبَاحِ] مباحو هیتا اید : فطره یارب فطره با اید ، فطریه عکس اید و یاتا اید
 ادره . [وَجَعَلَ اللَّیْلَ سَکَنًا] ادره یو سکه : ربه فطره ، استقامت اید هیتا
 مباحو [وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا] شمس و قمر ره حساب اید . — مهم
 مزه . کسای و فلفله عتار ره ادره « وجاعل الیل سکا » ادره نوره — فطره عتار هیتا اید
 تا اید ره ره بوغری و اید و ادره مباح و هیتا اید و هیتا اید ، هیتا اید و حرکت و فطره
 و به و کیم لکریه بوغری کیم لکریه هیتا اید و بوغری فطره ربه فطره اید و به
 هیتا اید ادره . آیت هیتا اولایه شمس و آیت لیل اولایه فطره بوغریه عتار و فطره و فطره
 هیتا اید با اید . و ادره فطریه و کیم لکریه مباحی و ربه فطره فطره الله تعالی
 مفاد و کیم لکریه فطره اید مباحی و فطره فطره ، شمس و قمر بو حرکت و کیم لکریه
 بر عتار با اید . [وَذَٰلِكَ] بویه بوغری ، بوغری ، بوغری ، بوغری [تَقْدِیرُ
 الْعَزِیزِ الْعَلِیمِ] ادره و عتار فطره . — نه هیتا ، فطره ، فطره ، فطره

کیف ما انفسه اولودیرسه بر نصارند. نه ده نه باری یعنی بایمه به کوره بر طبعند اطرار به. بود و هور و عدم، ظلمت و نور، حرکت و سکون که ایسی ده بر بر کلمه امتحالی بولونمبانه مختلف و متغایضه طبعند که درین بر رفتار معینه مخصوص ابرک بر رعد قویوب نا تناسلی اغتد فرینه ینما لیسنی بر نظام تألیف و ترتیب امجیده حساب قطعی اید بود و تمک الیه صبح طبعینه محکوم اولمبانه نظیر سز بر عزت و قدرند و غائب و معدی بلیه نهایت بر علم محکوم صلی اولم بر عزیز و علیم از بلغی و منع برعید. بنا بر معیه او خالیه و فاطر اولم الله بالکذ فار رکل شریک و نظیر بود بر عزیز و علیم. ده. بونی حساب آلا یوب ده اولم صرف نظر اینه داند و امت محت عزت و علمند بولمبانه قوای طبیعی و با حیاتی و با نلکیه به با غدنوب پرستنده اینه و صورده دند ماسنده قوای نولمبانه فصل مکه اولم.؟ حال بکره:

[وَهُوَ الَّذِي] اولم به بر الله که [جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ] سز نجوم امجوده دکل. نجوم سز امجوده یعنی [لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ] بر دیر ظلمت سز بوزل لهدات بولم سز: بوزل دلا سز لهددن، جهند بزی، بکازی سار معنوی بولم سز طوفان سز به یا سز. بنا بر معیه بوزل سز و نفقده نفقده نظر سز اولم بکزه ماکم و سز بر بر معبود دکل. منافعه هارم بر فایانوس لهدات و آیات رحمت بر. [قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ] شبه بوده که بر علم سنده اولم از نجوم بواندی تفصیل ایند — اولم سماره کی بید بزرگی نفقه نفقه آید اید بر و جهند بر صور سز کثره ذکر و بیایه اید بر بواند عموم لهدات اولم بر برابر اولم علمی نفقه لهد که بوزل به اصل علم کلا به به سنده بولم سز استعاره اید بر. تا یا بوزل کتاب خلقده، بر و مجرده، اصد سماره نباتات و حیواناته، حیوانات و فکلیات و اولم هیوه تفصیلی دارر که بوزل دن انتفاع اید به به که ده اصل علم اولم سز. قاجیت علمیه بولم سز مخصوصه. بنا بر معیه سز بوزل سز اساس امتحاز اید بر نباتات، حیوانات، حساب، عدد، آثار حیویه، لهدات ریاضیه علمیه تفصیل

ما یستلزم بر. ماضی برآیات قرآنیه از قرء علوم مفصله بی مکتوبه که بودند شرح و تفصیلش
 «قل لو کان البحر مداد الکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ولو جئنا بمثله مددا»
 ماضی ماضیه.

[وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ] به از اویم برآید

سزا بآید از بر نفسی انشا آیند - بر جانیه ، بر آید نشأت آید وری (سوره نساء)
 باشد باقی. [فَتَنْقَرُوا مُسْتَوْدَعٌ] صوره برستف ، برده مستودع دار ، همیشه
 همیشه - مستف و مستودع ، استقار و استبداع معانه معده سیمی ربای محو استقار و
 محو استبداع معانه اسم مطلقه از نور. یعنی هیکل بر نفسی نشأت آید در هیکل حاله هر یک از
 بر استقار هکلت ، بر استبداع هکلت دار. صلبه صمد ، صمد بر بنای ، دنیا در قهره لاه استقار
 لاه استبداع ابی تبار مال آید هکلت. با نور هکلت استقار ، هکلت استبداع ربی. بعفکلت آله
 بعفکلت ربی. با نور هکلت موضع استقاری ، هکلت موضع استبداعی دار. بعفکلت صاحب
 بعفکلت صاحب صم ، بعفکلت قرار کاهی ، خانه سی ، وطنی دار ، بعفکلت غریبه ، سفره ربای
 کرمیه. ابه کتبه. ابو عمرو ، بعفکلت روح فراتر زده قانک کسبه اسم فاعل از نور ، فستق
 از نور که بوضوح زده «مستودع» اسم مفعول - استقار لازم از بر نفسی مستف اسم مفعول
 اوله مان. فقط استبداع ابی مفعول تعدی آید که ربی دریم قیامه شی ، دیگر دره کذبیه دریمه
 آیدیه سید. و بودند آیدیه زده مستودع ربایه ربوراده بر بنیید. بنا ربیه بقرآنه کرمیه
 هکلت بر نفسی انشا آید لایسه از بر هکلت مستف بولونور ، استقار حاله ، هکلت زده هکلت
 دریمه مالیه یعنی هکلت هکلت نشأ اوله صلبه آید لایسه از داره طور دیور ، هکلت زده نور ربی
 طومره از زده بولونور. دیگر بر معنی آید : هکلت زده استقار آیدیه ، هکلت هکلت مالیه امانت
 بولونور ، با نور هکلت بالفعل هکلت آیدیه هکلت زده هکلت زده حاله ، با نور هکلت قرار ربی بولش
 بلوغ و کماله آیدیه ، هکلت زده هکلت زده ولایت در صایده ، با نور هکلت متکلمه ، مدنی ربای مقیم

کما که سازد یا سبار، نهایت بر کسی نرسمه، بر کسی دیناره، حاصلی نشأ بر، نشأت متووع،
 ناشی و احوال، اطرار و انقد با میزند هم متووع، هم مختلف ده مختلف، بنا بر علیه طبیعی
 بر نقظه نظر با قیاسی زمانه علم و دند ال پوک قانونی اولاده اطرار طبیعت قاعده سی بونجه
 بر متووع و اختلاص اولاده و بر نشأت بونجه انقد ایرادی، اگر بود اوقات اولاده ایرادی
 مسئله طبیعت سبأ بر با تقدیر تصور ایرادی بونشاره متووع بر تناقضه تقدیر با قیاس لازم
 کلید در، حال بود که عماله نظر آید نشأ و اهرده فرود کیده و متخالفه نشأتی از راقعه،
 و راقعه و انقد، در یک که علت راقعه، ماده طبیعت نشأ راقعه خالق، ماده به طبیعت نشأ
 انضمام ایراده هر ماده به بر طوره جدید دارد، یعنی بداده ایما رکی ذات و صفات خالقیه با سقه
 بهیج بر شرط متوقف اولایا به بر ایما معدوم، بر نقطه برابر بر ایما رکی ایما سابقه توفیر و ربط
 ایراد اولی تمیز و تزیید ایراده بر تقدیر و بر صنف بریج دارد، ماده بی کنی طبیعت استقار
 ایند بر سبب ده شده اینک داده اولاده بر طوینا به تنوع و اختلاص و بره رن و اهرده کیده، بواسطه
 مغایر و مغایر ده موافقه میفاده رده بر طوره فرود و شباهت مختلفه نشأ، اینکده رخی ابله دارد
 عدسده ایما رکی ماده، طبیعت ماده خارجیه طوره بارز بر طوره رنأثیر، و بعد خالق و علم و قدرت
 دلالت ایراده بر صنف بریج اولاده که بوند وجود دلالتی معناد طبیعت اولاده استقار و اطرار اولاده
 اولوب اولی تماماً و یا نسباً مخالف ایند بره کما که در، انقد با تکیه بر وجود بریج، در استبعاد
 هر یک از، هر صورت، هر عدسده، هر مغایر بر ریل طوره و بوند ایمنه در استقار، اطرار
 هر توانده، هر نظام بر ریل صنعت، و اهرن کیده، مغایر بر توانده اولی بر تناقضه اولی
 حاله و اهرده کیده، موافقه مغایر با ایما سی انجده طوره نشأ ایراده ممکنه اولاده، بعضی
 عدسده خلقی بقای علت و تضایف علت قاعده سه مخالف طوره ایرادی، طبیعت نظر آید بره عدسده
 معدوم علیتی معنایه تفسیر ایراده کوره بر طوره دوزیر، زیرا معدوم علیتی، علت معدوم
 دلیل اوله جفنده بر تقدیر ده به علت قایل، نه بقای علت، حال بود که هارنات ایجه علت ضروری بر،

طبیعت، علت فرموده ایدر یکی زمانه ده هر تغیر و تحول نقطه سنگ بقا و تضایف علت مخالف ادر یکی
 بر یکی برار واقع در. نقطه غلقده علت خامه ادر ده از ده مدافعه ایدر یکی زمانه بقای علت
 نه ده تضایف علت هیچ بری مخالف ایدر سه ادر ده. و معنی خامه مفهومیست که بر قانونی ثابت و تأیید ایدر.
 آنچه تضایف علت، هر معلول علت توفیق و علت فاعله بر قدرت اناره ایدر مدعی معنایه اکتلا شباهت،
 معلول به هم مال علت ساداتی معنایه نفسی ایدر ملید. زیرا معلول علت ساداتی ده محال. بر
 ادر بر ادر یکی جمله در. حقیقی علت معلول ساداتی ادر ده. بر فرقه و نفسی هائز ادر ده ضروری در.
 علت معلول کنده برشی در برش، ادر ده اثری خامه ایدر. بر نفس علت نکره نیز، بقای علت فالان. و
 بر علت اجموعه علت، معلول اصلی دکن خامه در بارید. تخم و آماج، با ادر ادر ده اصول و فرغ
 بیک برین علت و معلول رطل سبب رسی، یعنی طریقه مدونی و محل استیلا ایدر. بوزن استیلا
 و استقار در ده بقا و تضایف علت، وجود و تأیید فاعله و مجرد لا اندرید. اصل ادر فرغ ادر
 انقواب و اختوت نه در حیره و معاد استقار. و اطرار نه در از ادر ادر ده مکن طبیعت ادر
 از و تأیید خامه ادر استیلا وجود کور و نور. کرمه لافل حرکت و سکون یکی ایکی معنای متغایر و قابلست
 اناره ادر لا سکون و استقار و طایفه اجموعه بولنا به هیچ بر ماده بودن. و معنی مجرد حرکت به طبیعت
 قانونی ایسی ادر لا اطرار و کنسلفه مخالف و مجرد و انقواب اناره ایدر بر تضایف و استیلا ایدر. نکته
 ادر ادر ماده ده کی بر تضایف و تحول اکثر به نفسی ادر یکی اجموعه مجرد ماده فکریه طوری ایدر که حکم طبیعت
 رها ظاهر و ماده باقی در سفای نرهم ادر ده. معنایه مواد بسیطه ده تحول مس ایدر یکی زمانه ده
 با نفسی مبتدیه معنای خامه رها بول بر اهل کشف ادر ده. بر صورت چهارات و معاد ادر فرغ کی
 معنای خامه نباتات و حیوانات طوری کید که بر نسبت نزار ایدر اترار. دلائل خامه رها وجود
 نزار ایدر. تناسل بشری و حیات انسانیه یکنجه. ادر ادر به بنده کی نفارت احوال هسنده نزار
 ادر یکی اجموعه بر ادر قدرت و صفت خامه و لیدی رها وجود و مافصل و بر شکره بر ادر کثرت و یک
 و تفصیل ناسی تصور و احاطه سی رها شکله. ایته «فستق و مستودع» بتوید بود و لای

نور اولیفته و «فستقرو مستودع» نمایی بر تفصیلی ده محتوی بولن بفسده اولکده «لغو
 یعلون» ابرکتفا اولدیغی حالده بوراره «لغو یفقھون» بویله ره دها زیاده تخیض قلمشده
 بنارعمیه فقه النفس اولیاند ایموده نه در تفصیل و ریسه بوشده . فقه النفس اولیاند ایموده ره دافقم
 موصور اولده تفصیل اقله ایموده برایت ال بول مفتاح نهیره و تملید . دمنی بوی فقه النفس
 اولیانه برایت ال دستور استعاره ایله یابی آبان تفصیله نک کندیسه لر . بوند ایموده اهل فقه
 بر بعضی نقطه افتار ایدلر که صورده عینه دستور دافمنده «فالق الحب والنوی» مضموی تسبیح
 و سله اصطفا و تطای توضع دبو باره عناصری برسد اوترکی مدد مطهر ایزدی ایموده ال مهم
 عناصر میانه ده بولناه و بر زکریا و قریم فله ایله صویک انزالنده بر اید بوند اولیانه
 تمایزه و محبت بشه بوند درام حیات و اسباب سعادت و تقوی ایزدی آبان رحمت و در اول ندرت غایت علمی
 و بونظه برابر غایت مسمی بر تمیل و زکیا اید عموم را اولیانه ره تویله بویله و شد :

[وَهُوَ الَّذِي] دینه او ، اریه بر الله که [أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً]

یونسده بر مواینه بوی . اید ندرت و رحمت بایک که بز و فیم انسا به مواینه بویله ده

[فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ كُلَّ شَيْءٍ] بونظه هر شیک بناتی میفارد ده — حب و نوانده هر

در بونانده و انسا و مواینه بنات ایزدی اید — دیا سارده ساره کی بناتانه نمده ادر ایزدی

اوزه نمول و نمول اید بهک اولیانه هر شیک بناتی ، نوره بناتنه سنی ، نمود انسا و حاصله

فله میفارد ده [فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا] و بنارعمیه اوزده — او بناتنه دبا اوسیده

— نازه بر سیک ، بر سیم میفارد ده [نَخْرُجُ مِنْهُ خَضِرًا مَرَاتًا] بر سیک

اوزه بر برینه بنیه رانه میفارد ده — بقدای ، آریه ، جاور اکی صوبان بسانندی صواره

صبرم اید بهک و نمده فای حری نظامی اله ، نه اندی اوزانه سیه سواری بویله کی

نور نذالده لر . [وَمِنَ النَّخْلِ] و فرما انما بوند [مِنْ طَلْعِهَا] طلعنده ده

یعنی طومور بوند ده [قَتَوْنَا دَابَّةً] بایندده مار فسه صافید اولور [وَجَنَاتٍ

مِنْ أَغْنَاكِ [در همدار بود و در سرریه یافت] وَالزَّيْتُونَ وَالرُّحْمَانُ [در زیتونه
 رنا -] مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ [بر برینه هم نشابه، هم دره غیر نشابه - بر شباهت
 و عدم شباهت قیدی بر ناهایب و استقار و استبداع ایلم افاده اولسانه اطرار و تغایر دستور یافت
 نظیره نفقه اندازند در همدار واضح بر افاده سبب -] اُنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ [
 ستمی برونک بر میوه و بر یکی زمانکی تمام میوه ستم بانیك، بر دره کالار ایستنه - اراده زیورک
 بر فزونه دارد - ؛ و بر فزونه در هم بر فزونه تربیه - نه آمیخته بر فزونه زنی - ...] إِنْ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ [هر حاله بر نده ایمانه ایوه یک اولانرا میوه - اللهم دار نفقه
 بر کنه، قدرت نه، حکمت بر بوجیه دلالت ایوه - بر میوه آیند دارد - .

صوبك انزالی، نباتك، صوبك اخراجی « انزل »، « اخرجنا » ریه ماضی صیغه سید افاده
 ایدلسه اولدیفی حاله حبسناکی، اخراج « نخرج » ریه استقبال صیغه سید و « خضر » ان صفتی اولدیه
 فوره حاله کورسناکی و طور بر صوبك، صوبك بوسوال اوزره بر ندره عطف ایدلسی شایانه فزنده -
 بر نقطه مکرره بوانیک نازل اولدیفی صوره ریه اسلامك هنوز ایدیم، اولدیه صیغه شالنده اولدیفینه
 قرآنك سماره ایسته بر رحمت بولندیفینه و مؤمنك استقبالی ایدند و کالار ایدلسه میوه لکبی اولدیفینه
 بر اشارت دخی ایدند - .

فخر الدیه رازن دیکه ؛ بوراده اولدیه حیوانات، صوکره نخ، غنم، زیتونه، رمان؛
 درت نوع آغاج ذکر ایدلسه و ذرع اشجاره تقدیم ایدند - . هونکر ذرع، فزار، آغاجیدرک
 میوه روی فاکره یعنی میوه - . فزار اید فاکره میوه - . صوکره نخ دیکه فاکره ریه تقدیم ایدند - .
 زیرا فزار به نسبتله فزار مقامده در - . بر دره هکمار، فزار آغاجیدر حیوانه بستده بر میوه فزارده
 مشابحت بولندر که بوند - مشابحت سائر انواع نباتاتده بولونماز - بر مضافه اشاره علیه الصلوة
 و السلام ده دیکه که « عمرکز یعنی فالانز فخریه اکرام ایدند - هونکر اولدیه طینتک بقیه ستمده فخریه
 ایدند - . فخریه عقیقه ده غنم ذکر ایدند - . زیرا اولدیه انواع فزار ایدک ان ستم ایدند - .

ایک فہرہ ایہ فیہ لرزہ آخر حالہ تہ شفعہ بہرہ . فیہ لرزہ ایک زلزلہ انجہ یک بیل
ایک طرہ ہیکہ کہ استعزایہ لذیذہ ہر لاری دارد . و بوزہ یک یا بوزہ مکہ اولہ . —
یا بوزہ ایہ انتفاع دہ معلومہ . — ہوکرہ نور و ہیکہ کہ بوزہ کرن خستہ لہ کرن
صافدہ ہرہ ہوسہ بطاس . بوزہ ذوقی لطیف ، صفالیدہ نافع سرد ہرہ یا بیلہ ، یک طرہ .
قوناہرہ اشی دہ فایا بیلہ کہ ہا سفلی ہیکہ فائدہ ان لذتہ لرزہ . نام اوز دہ انجہ دہ فائدہ کرن
ان لذتہ داسترالیدہ . یا سہ اوز دہ آرنک اصرارہ ہر سہ دیار لہا ز یادہ ارمادہ مکہ
اولہ بیلہ . و ہر حقیقہ فائدہ دفرہ دہ ان لذتہ لرزہ . ہوکرہ اوز دہ سارل اولہ ہرہ رت
نوع مہ یا بیلہ : نوری اوز دہ ، یک ، رکہ ، شراب . ہر دہ سیک منفعی اکادمیہ ایہ
ہلکہ کہ کتابہ متوقفہ . کرم شرابی سبب تحریم ایتہ . ہر نکہ برابر جنابہ ہونک حقیقہ
" و منافع للناس و اثمہما اکبر من نفعہما " ہو دہ . اوز دہ ان کوزل شہ ہلکہ دہ .
الطبا بوزہ بر طاقم زبیدہ یا رکہ ضعیفہ راجب ہرہ را بوزہ یک بونک منفعہ دہ دارد .
ان فی الواقع زمانہ اطباسی دہ اوز دہ ہیکہ رکہ دہ یکہ ہیکہ بوزہ ازہ ان یک شہیدہ منفعی یک
ہو بونک اولہ یعنی بیابہ ایتہ ہر نکہ متفقدہ . — ہا اوز دہ سطرانہ الفزائلہ اطردنہ سبایہ
ہر سہ دہ . کہ انک زیتونہ دہ انتفاع یک ہو دہ . دانہ سی تارل اولہ . یا انک دہ
یک دہ مضمونہ نہ نہ منفعی غلیم و استعمال کبیر اولہ یعنی معلومہ . زمانہ کلیم : نار
جدا عجائب ہر سہ دہ . ہر اولہ دہ سیدہ رکب ہر سہ . قابونی ، زارلی ، ہیکہ رکہ
صوبی ، ایک ارجہ یعنی شہ ، شحمی ، ہلکہ کی بارہ ، یابس ، کثیف ، قابندہ . ہر ہر متفقدہ
یک قویہ . صوبی ایہ بوزہ ضعیفہ اولہ دہ غایت لذتہ و لطیف و اعتدالہ اقرب ہر سرد ہرہ .
طبعی معتدل اولہ دہ یک مناسبہ . ضعیفہ مزاجہری بر تقویہ سی دہ دارد . سہ دہ غدا
دہ دہ دہ دارد . بنا علیہ نار ، تاس اولہ یعنی زمانہ اقسام ثلثہ سندہ کی کثافت نامہ و صوبہ کی
لطافت و اعتدال ایہ ہا نور تعالی بوزہ ایہ ضعیفہری جمع ایتہ کہیدہ . اہ . یعنی بوزہ

و ثانیاً بوجاهت بندہ عمده دار اولور . زیرا علی العموم محوس برعالمده کی بتوید غیر از نور
و تعبیر آخر از الهمزة در یہ بر ایکلله قائل اولور و نیز در صورت عمومی ده . تنوید " عنوانی الشکر در .
و اساساً ز در رشتک " ز در " کتابه نسبتی افاده اید فارسیده " ز زبیه " و عربی " ز زبیه "
و چونک بعضی اولورده ز نازقه علی العموم محوسک لقبید . بتوید محوس ز نفعده اناسی و نیز ز روشی
کبی محاسنی ز زج اینک جدول عرایریکی کبی یه محوس اینده مرام و جدول املانه اعتقاد اینده
" عزم دینید " لقب اولنامه اسکی بر ابامیه زرقسی و کذلک علی العموم فارسیده و اموالده ادن ،
صو . مرغی کبی اشتراک قائل اولورده و ز رکیه دینده بر اشتراک زرقسی دخی بولند یعنی جهند ز زبیه
بالخاصه دیند را اعتقاد است معنای ده عزم اولسده اید ده اساساً ز نازقه ز در رشتک ز زاد سکی
طوبیسیده علی العموم محوس دیند . محوسک می بر نقطه نظر اشتراک اید به نور و ظلمت اسد بر افاده
اینطور بواجبک عقیده ری سوره نک باشند . و جعل الظلمات والنور ثم الذین کفروا
برهم بعدون " قول جلی ای سؤالی بر صورتی تبیح اولدنیکی کبی بزاده و الهمزه و یا الهمزه و الهم
دیه مابعد الطبعی و معنوی بر نقطه نظر افاده اید به سرکدی ده بر افاده جهند نقطه تبیح و در
اولورند . چونکه الهمزه اسدده ایس دیند . و ایس " و کان من الجن ففسق عن امری .
مر لولججه جند ز . کریم مغربک و سل و خلد و سر سناتیک بر بابیه بر هیوه افتد فاق دار در .
ایمده ز بری بد اید . بری بد است اولورده ایکی اصلاح ایسند ده عبده در جدر . قومه قائل اولور
و نام مفاسله تنوید بولنامه مانوید و ز رکیه کبی ز لید بولند یعنی کبی بر ایکی اصل معدلی جامع اولورده اوز
بر اصل ثالث و لها عموده اید رن تنبیه قائل اولورده دیه نامه و رفوید کبی فرق لورده دار در . و
اکثر محوس و علی الفصوص کیومرثیه . ز ز و انیه . ز در رشتیه . مسجیه کبی اصل و اسکی محوس بر ایکی اصل
و هوب و هوب و در رت نقطه نظر ده عبده سوبه ده طومار قری و چونکه الهمزه قریم اولورده بوب لغاری
و یا نزل و یا اهل و یا سنج مورخیه هارت اولورده قائل بولند قری هجده محوسیده ز غایت بندده
بر دیه رشتک طومانه مانوید طرز ده نام مفاسله تنوید و هور در . فقط تنوید بوزر بر ابیه ایسی

برین یک سوره جل صوره الهی علیه ابرو نور نسیم ابریه جلیسه . زرداندره کور
 نور اوله صیسی نورده برهانم شخص روحانی نورانی ابراع اتمیه . لکه زردانه نامند کجایان
 چون شخص برشیده شک اتمیه دربرشکده الهیه سبطیه همدیه کلمه . بعضی زرداندره شکله
 زردانه کسیر برانغ ابریه ۹۹۹۹۱ نه زردانتمیه اتمیه . صوره غالباً بو عالم صبح برشکل
 دیم نفسنده بر فکر هارت اتمیه و بنار عمیه اورا فتنه الهیه و بو علمنده لهرن ابریه اوله روه نورده
 اتمیه . لهرن باب عزوم دها باقیه اتمیه الهیه سبطیه صیله ابرو انا شک فارغی بارسه
 و اوله صیقب و نیای ضبط اتمیه . زردشت ده بر ایکی اصلک رفتار اولوب موجودان عالمک
 ایکی بدلی اولدیفنی بو وزن استزاجنده زکیات دربر زکیاتده صور مختلفه مصول کلکینی و مع مانیه
 بر ایکی ضدک اتمیه ده باری تعالانک غنیه رابر عیله مصول بوریفنی و بو وزج در زکیک فاعلی
 خالک تعالی اولدیفنی و بنار عمیه الهیه داهر اولوب ضدی . دنکی و زاتنده سرنکی بولما ریفنی سوردش
 ایه ده اصلک اولایه الهیه ضدیه برابر خلقنی و بو وزن مزجنی داهر اولایه تعالیه نسبت اتمیه
 حاله الهیه و عبودیتی الهیه نسبت اتمیه جاز رکله . دیم اصرا و نقطه سنده زکرا و ناسیه ضبط و ناسیه
 نور تو لاسه و برده داهر اولایه خالیه اولایه ماد دنده بری خالیه غیره . دیگر خالیه سرنکی
 مبدأ متفاد قبول اتمیه تدبیر عالمه پنجیمی خالیه اول و سبب مزاج اولایه بر دانه داهر . پنجیمی
 مبدأ اتمیه اولایه مخلوقه نور و یا لهرن و یا مصلک . اتمیه پنجیمی مبدأ ستر و مخلوقه اولایه خلقت و یا لهرن
 و یا ابلیس اولایه اولایه اولایه راجع رب مدبر فرقه اتمیه ملت برشکده ده دو کشته که بوشک بری ضدی
 و دنکی سرنکی اولایوب داهر اولایه خالیه . بری ده اولایه غلبه و ابراع و مزج اتمیه یکی مصلک و سبطیه
 ایکی مبدأ مخلوقه خاص مزجی و بو عالمه کی خیر و شرک . صدوج و ناسارک . طهارت و نباتات
 خالیه سرنکی بری مخلوقه اولایه اولایه بر فرزند سرنکی خالیه . بری بر نسیم . بر فرزند ده اتمیه
 برشکینی . مصلک و سبطانه مرکب بری هارت جینده ظهور اتمیه متناقضه برشک توی مایه سنده
 بنار عمیه زردشت مالک غیره . الهیه و سرنکی سنده و یک طرفه توی اتمیه مایه . غیر

والارض . ترکیب اضافی بر سمدان دارند و این سه در پی پیوسته ایماء ایسه اول فاعل و اول مفعول
 مثل و مثالی احتمالی اولیا به برع بطا نه سمدان دارند و کل او از مبدع اولیایه است و تعالی یعنی
 تصدیق ایسه و سمدان دارند و این سه برع اضافی مبدع بی مکالم و هویتی و صفت ابراهیم
 کند بر نه از هیوه نمیکند ایسه بر مثال و بر دلالت مطابقت و با تفسیر افاده ایسه بر دال اولیه
 کل آنچه معلوم است فاعلیه است . هادیکه مبدع . صفت صانع و دلالی کبی بسی و انتقال به
 دلالت التزامیه بر دل و عدوت اولیه افاده این قدری والله دیندیک زمانه بر نه برع در بی
 اولیه مبدع بطا نه آقا شاهجه لازم کدی که نویسد .

بر راد و شرفی ای ناس اینک لازم کدی که : ابراهیم نویسد آقا شرفی او زره .
 برع بر اثر دیک بر مثال لافعی و کدی که بر مثال سابق اولیا به تفسیر بر اثر دیک . او بر قانونه
 بر مقایسه اید و هو . کدی که . اید مثال اولیه باشد . مکت . نوعیت . قانونه او زره و صوره
 مهور کدی . بر نقطه بر اید مهور کدی کندینه و هو . کدی که . ذاتی یوم اولیه بذاته دارایی
 یعنی تکریم بذاته محال . بر تافیه صریح . با کدی که مکت ماری . یعنی با فعل مهورم اولیه پیشک
 فعله صیغاسی و با با کدی که مکت صریح یعنی مهورم اولیه پیشک مجرور بر او زره و یه فاعلی کندینه
 بر صورت انساب ایسی و با کدی که مکت . با لغزه کریم بر لغزه کریم بر لغزه کریم با فعل
 مهور اولیا به لغزه کریم پیشک مهورم اولیه لغزه کریم فاعلی یعنی اونی فاعلی اجمار اید
 بر موجد و موجد . و آنچه او زره مکت که تکریم بذاته تافیه رتفع اولیه . بر فاعلی مکت ماری
 و با صریح بر مکت مهورم ایسی که یکی بر وار لیه مهورم مکت اولیه . بر فاعلی تکریم بذاته
 تافیه دار اولیه . بنا بر مکت مکت فاعلی یعنی ماری . و هو بر ماری . و هو بر ماری
 دیک که کریم از هیوه بر مثالی امتوا اید بر اصل و ماری . و با فاعلی مکت مهورم اولیه کریم
 بر نقطه بر اید دیک بر او زره تکریم مهورم اولیه ایسی . و با فعل مهورم اولیا به پیشک با فعل
 مهورم ایسی و بنا بر مکت مهورم یکی بر مکت مهورم ایسی . او مکت مکت ماری و مکت ماری

علت فاعلیه در مستثنی اولیاریفی هالیه علت فاعلیه حد زائده بر ضرر مستثنی و مستفید . بوند
 ابعوره هاد ناکه حد زائده علت ماریه و صوریه آئید بلیه و فقط علت فاعلیه آئید باز . و حقیقی
 علت فاعلیه فعلیه نه علت ماریه نه در علت صوریه ، فانوه محکوم و محتاج رکود . اوداره سن
 ریاضانت ، یا هور یصح بر دار فتنیه ده ایجار یا یا بید مایه فاعلیه موصیه . بود محضه . یعنی
 نام مفاسید مبدع . فعلیه ماره و صوریه محتاج اولیایه فاعلیه مبدع از نه کنه زائده است
 بر ماره ریاضوت و مثال در بدیانی فرجه ایله ده تناقضه اولور . و یک که مبدع حقیقی ابعوره
 اید باریفی اید ابرامنی ایجار اید که نه کنه نه بر جزو اید رب طیار فیرونه کی بر محمول
 یا میده نه کنه نه بر مثال اتماز اید رب کنه فی تقلید و تمیل اینه اوداره . نه بر محمول
 علت ماریه ده محاکمته ده علت صوریه ده مدح فاعلیه اید بلیه . حال بود که ابعوره بر ضرر بوده . آنچه
 فاعلیه فعلیه دارد . بنا بر مایه فاعلیه مبدع نظر محمول علت صدور . در توله و نشاء انفصال بوده آنچه
 بقا و فعل دارد . مخلوقه اولیایه مبدع صوریه در که علت ماریه و علت صوریه تصور اولیایه بلیه .
 در بوند ابعوره اید ابرامنی ابعوره اولیایه مخلوقه اولیایه فاعلیه مبدع مبدع نه بر صدور و انفصال مخلوقه
 اولیایه نه زائده و صفه فاعلیه بر شاکت ، بر محاکمته بوند بلیه . ماره مثال
 بر در ابعوره ابعوره اولیایه باشد . توله ، ماکتد ، فانور ، نور ، مبدع اولیایه ابعوره
 اولور . او ، اشیا متماثل و متخالفه فاعلیه و متماثل . محمول و متماثل . فاعلیه مبدع اولیایه مبدع
 و اولیایه مبدع اولیایه مبدع و متماثل ، بیکلک فاعلیه و فاعلیه مبدع مبدع را ابعوره که بود که
 اید در بلیه . در ابعوره فاعلیه ده « کلمه الله » تبیین اولور . بود مبدع فاعلیه حقیقی یصح بر مایه
 مبدع ابعوره فاعلیه مبدع نظر ابعوره ، مایه مبدع ابعوره و اولیایه مبدع برابر بر مخالف و متماثل ابعوره
 ابعوره و ابعوره جزئی بی متماثل اولیایه فعلیه نظر ابعوره مبدع . علت ماریه بی ابعوره اعتبار بر فاعلیه
 و علت صوریه بی ابعوره اعتبار بر ماره صوریه . فاعلیه و ماریه مبدع مبدع ابعوره . فاعلیه ابعوره
 و نشاء ابعوره . و در توله مبدع لازم کبر که بر نشاء مبدع و مبدع مخالف مبدع مبدع فاعلیه حقیقی

بر تمولد . بدع بر معنائی منزله اول یعنی حاله و الیه موقوفه بر اشتغال مضمون ،
 ذات و صفات و افعال و بحالت و محال و در . و چونکه مجموعه که الله در اسناد این را
 در الهیت و اسناد این ، اله بر تبقیه این . در اسنادی مثل اسنادی مستند اول .
 حال بود که بعد از آنکه نگوئی محال اول یعنی کجی بر آنه توری در محال اول یعنی در اول
 طوعی و در اول کتبیه بر جز و جود و در مثال و بر تسماعی و در صورتی و در اول بیامی او
 و الیه بر تمول و افعال اربع این به فاعل مبدع بر فعل این موقوفه که الیه و فاعل مبدع .
 حاصلی اله ، بدع و بدع ، محال و محال منزله دوم اول یعنی حاله و عینی زمانه اول و در
 و محال و محال اسناد این به بر تانفیه یا شفه بر تسماعی و در . و در یکجی بیامی و در . بنا بر علیه
 بر مع السموات و الارضه اوله بود بر قدرت ابراهیم ماله و هیات مجموعه عالمه مثل و محال
 منزله اوله بدع متعادل مثل و مثالی بود بر جلی و در اندک ذاتی بر تجز و افعال ، بر تمول
 بر تانفیه و یا تانفیه و در کفای بر اصباح حاصل اوله بدع جلی فرجه اوله و فاعل بی مثال اوله
 بدع لعل کفای بر مضمونی اعداد ایسی مجموعه کنندنی یا بر لایه و در اوله از این به محتاج اوله
 نولیده بودند نه چون تانفیه و محال و در تانفیه یا شفه بر تانفیه . نولید و تانفیه یا شفه ابراهیم
 صورت سادات و در صده و در صده اوله بیامی . حال بود که سادات و در صده بیامی اسناد این
 معقول و در ایامه از در بدع متعادل بر محال و کفایت اماره این به و در دقت اسنادی
 نولید تصور و تجز اوله . در حاله نور و در در و در ایامی باطله . ابراهیم نولید و در
 مبیقة بر تانفیه و محال . [اَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ] از بدع بر معال و در و در با
 زده اوله که [وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً] بر صاهبه ، بر ایسی بودند . — حال بود که
 و در مجموعه و در لازم . کریم و در اوله یعنی حاله و بالک بر و الیه و در تصور اوله بیامی ،
 نه کنیم بر و الیه و در توره به — موزمه — بر جانم حیوانات و در . عیسی و در به بواسطه
 انظاره عقود همه بودند . فقط و الیه و در تعقل اوله مان . بود بر تصور تانفیه اوله .

یعنی الله قسم کنی، قسم ماسواستی، هر شیئی نماید و عینله بپیرد. اوندک علمای صوری، مثالی و نمایی
 رطل معنی و محبطد. و معنی هر شیئی عینی و نفس الامری علم الله در. اوندک اجمود و غلبه و ابرار
 فارر اولاده انجود ادر. حال بود ماسواستی اوندک کبی لدرسه علمیم رطرد. بنابر علمیه و جود و قدرت
 اعتبار بر هیچ برشی الله کفو اولمیه معنی کبی علم اعتبار برده ادر در. نه سموات دارنده، نه ارض
 رجز نیانده، نه اقسام و نه ارا و امده، نه سیطانه نه انسانه، نه ظاهر نه باطنه، نه مصلی بنوع
 لائانه الله نه کفو نه دره بجانس و با سائر برتر. دار لاسی اضمالی دره برتر. الله شریک
 تصویری صحت و تناقض عبارت بر تصویر بحالیه باقی برشی رطرد. در تصویر دره شریک تصویر نه
 نیست.

ای بودی استغفر!

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ
 وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ • لَا تَدْرِكُهُ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
 الْبَصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ • قَدْ جَاءَكُم بُصَايْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ • وَكَذَٰلِكَ
 نَصْرِفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ وَلَيْسَ لَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • إِنَّمَا
 مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِّن رَّبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ •
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ
 عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ •

آل شریفین

ایسته سزه بر او صاف ایضا شات اولسانه زان اعداد را الله کین . با شقه تا آری یوزده
او ، هر شیک خالق ار ، او مالده اوله قولسه این ، هر شیه فارسی را با بند هجده وکیل ده ار •
اونی کوزر ادران ایتمز ، کوزری نمراد ان ایر . ادر لطیف ، ادر غنیار • حقیقت کینده سزه
بر هیوه بصیرت کدی ، آرتیه نیم کوزنی آمار کور در سه کندی رهنه ، کیم ده کورلک ابر سه کندی
علیه نه در . وار مالده به سزه فارسی محافظ رکلم • نه آیدی بودی شطرنج شطرنج یوزده
هم ادر کورلک ایرنه در سه الشک دبندر ، هم اونی علم شانده اولانرا مجریه تبیه ایره لم •
یکده سه در نه وی اولونور سه اوله تابع اول ، با شقه الیه یوزده آنجه ار . مرکز ده بقیه • الله
دیه ایری مرل اولان زردی ، بزسی افرخ اوزرینه مراقب کوزر در رک ، سه ادره رکبدره • رکلم

[ذَلِكُ] ایسته ادر که . یعنی سوزدر ابریه صفاتک موصوفی : سمادات دار فلک
مبدعی ، صامیه ده ، اولده سزه ، هر شیک بار ادره ، هر شیه علیم اولده زان اندس و اعداد رک
[اللَّهُ] الله . . زاننا وصفه عبارت ستمه مهره بر الله در . الله دینجه آنجه اونی اکمل
[رَبُّكُمْ] کیندر . . مالکدر ، ربکدر ، ولی نعمتدر . رب دینجه ده آنجه اونی
اصدب . [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] با شقه الیه یوزده آنجه ادر در . . با شقه سده معبود
اوله ، عبارت و عبودیت ایرله استغفانی بر خد . بر هیوه آنجه اوله در . چونکه ار [خالق]
[كُلِّ شَيْءٍ] هر شیک خالقدر . . بونی نزار فله اینه ملید . زیرا اوله غنیه کلشی ماضی
عائ ، برابله استقبال مافر در . یعنی یوزده اول هر شیک غنیه ایسه اولده ادر لرغنی کبی یوزده
برید استقبالده در . هر شیک خالق ادر . الیه ، معبود لودده مبدع ، خالق معقید .
بنارمیه [فَاعْبُدُوهُ] سزه آنجه اونی معبود طابند ، اوله عبارت و قولیه ایرین .
ده اولده با شقه نه تعبیه کنیزدی تزلزل اینه کین . [وَهُوَ] ادر بتوه بر صفات اید برابر
[عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ] هر شیک اوزرینه و هر شیه فارسی وکیلدره . . هر مضموده

[illegible]

نرسد بگویند. اولئك غلجه دارند. اراد و سامره سی اولاده زانسان زجه یصح براسیه کوره ز.
 کرم [لَا تَذَرِكُهُ الْاَبْصَارُ] اونی بصر لک هسی اران اینز و حق کند زیه باقیه
 یصح بر بصر اونی فار ایوب اهاطه ایه ز [وَهُوَ يَذَرِكُ الْاَبْصَارَ] و فقط او بصر لک هسی
 اران و اهاطه ایه ز. کورد ز. بلیه ز. بصر لک زنی اران اینز که اونی اران ایه ز. ایندیه ز.
 کورد ز. کورنده ز. حقیقی بلیه انجوه ادر ز. — بوراده اران خارج مسله سنه ده جب دقت ایست.
 برزی میانک کند خارجنده کی بصر اونی کورد ز. بلیه سی و سر طاقی اران ایه ز. بلیه سی اونی اریه بر
 ارمجیب و اید بر مایهت شریفه ز که عقل بوند کنونی اران ایه ز. سنه کوزنده فار شیده.
 بر سناره کورد بورم. ز کوزم سناره ی قدر کیمسه و نه سناره خوب کوز به کیمش. بوند برابر
 بنم کورد بیکم یا کز او سناره و نه مکر ایه میانک اجزا ایندیه کی و کوهی جک کوز به طبع ایدیه عذره
 سناره رسنه عبارت ز و کورد. به کوزیمده کی سناره رسی و کل. اوزانده بورم سناره نلک
 کند یسی کورد بورم و کوزیمی بوریم سناره و اونی بنده و کل اونی برده اران ایه بورم. حق
 دقت اولورده راسته ر دیت نفی ایه به ضایده بلا. بنم کوز به تناسی آنده ضیا اولور و اوزمان
 یار اولور. و دیت و بیکم هاده و اوزمانه و انج اولور. و اوزانده به برنده کی سناره بی اران
 ایه بورم. بر فضل اولور بلیور؟ ایسته بو اران خارج سر و کنی عقودک موهله اران کنده
 خارجیه ز. و بتره فند. کسفر بونی اهاطه ایه بلیکده اوزانده فالسه و بیسوفلر بونقطه و بایست
 و باسقطه و باقیه برسی یا یا ماسد. بیغافیه بور بر اوفند. و بنم سناره بی کورد بیکم بر حقیقت ز.
 ایه تقابونی بایسه و یا یفند ز. و عقودک اران ایه و بیکم بور حقیقت کنه و یا یفنی اران
 و اهاطه ایه ز و انجوه ادر ز. بصر اونی اران و اهاطه ایه و ز که او بصر لک اران و اهاطه
 ایه و عبه حقیقت بتره و نه کانه بورم. [وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ] و او بود لطیف
 و خبیر ز. و لطیف و خبیر انجوه ادر ز. — نور اران کی لطف اوند ز. هر شبه مطلع اولور
 هر طوفی هیزی و بیه انجوه ادر ز. سناره عبه هم اونی و بیکم ز. غسقر و ارافه فالقادی هم

گوزر کور سوز و به گوزر دره کوخلد دره اوزانه. هاجمند دره. دیکطر دره طوغری طوغری هجرار
اولان قله ابروب دره اوزنه عروس انیمه ای. آری بولدر هاجما کسیر. اولطف و غنیر ال کور دریه
گوزری کور دره. وال کیزی. ال دره یلان قله ابریه سید دره. کوخلدک هیچ کیمه لره ایلد یانه
اسرار و نما یلانده هجرار دره. ارا دره کند برزه باقیدر. وادی عبارت ایلد و نفوسه امور
ایلد سطر. وادی کورمدک دکل. اندک کورمسی. لطف و غنیر ایلدی و اولاف ایلد و توجیه ایلد زات
وصفاته و افعال و الطافه ایمانه ایلد سید.

سوی ای معبود مقدسه عدول ابروب رسول مفتی غنیر ایلد [قَدْ جَاءَكَ نَصَائِرُ
مِّن رَّبِّكَ] محفزه سزه بگزیده بصیرت. قی کوزید کورید هجک سفید. شاهد رکود. —
کوزده نسبتله بصیرت ایسه قلب نسبتله بصیرت ده ادر. کوزرک کورده سنه سب اولاده دفعه باصره
دینیه کوزر دینه بصیرت دینیه کجی قلب کورده سنه سب اولاده مسافر ده قی کوزی دخی نسب اولانه
فوزه سکرده دخی ایلد بونک ذلک و فطانت و زانت دینیه و برار ظاهر و باطنه دت و نفوز ایله
کرکی کجی ادر ال ایر بر درجه ده آیه و دیار لاده ایلدی حالت بصیرت دینیه که بر نوز الیه. کزله
باسه کوزید حاصل اولاده کورمدک دینیه ادر ال نام و طالع بصیرت دینیه کجی قلب کوزید حاصل اولاده
ادر ال نام و طالع معرفت متحققه و یقینیه دخی بصیرت دینیه. بوزیه باقیه بصیرت دینیه. محبت
دره هان. شاهد و دت و ایمانه ابر عبیرت الیه سبب الیه دخی ایلد ایلد. چونکه بونک
فوزیه کرکی تقویه ایر. بصیرت و بصره سب ایلد. در معنای بصیرت اولدی معنای ده سال
ایلد. چونکه نفس بصیرت دخی ال بونک محبت. ال بونک شاهد دینه. ال بونک راز عبیرت و دت
هیچ برشی ادر ال ازلانه. بوزاده ده بصائر بار بختی معنای و با خود ادر دخی سال اولاده بوز دخی
معنای اولدیه قرآن و با مفهوس بالاده دارد اولاده آیات بنیانه. کور دیور که بواند بصیرت
نظر دخی جلب ایلد صورت عمومی ده طوغریه طوغریه معرفت مقدسه وصول بصیرت ایلد اولد مفتی کورده
برایت ایلد استعاره اولدیور که سطر در نفس بصیرت بونک ده فوزه بصیرت طرف برانیده بویه خلقت بره

اولی یعنی نبی خاتم النبیین در آن آمده حقیقتاً اسم شریفه معاله اینست . دایسته بزیم اَصله دینزه کوره الله
تعالی که کونه در نبی بصائر کوره که در حقنه ناکونه که ایه کافره . سطره فارسی «ومن
عمی فعلیها وما انا علیک بحفیظ» بوری بر معنی ایدر . دایسته «ربکم» غیاثت
«انا» تکلمه النفات دارد . بوزاره بفریه «حقیقتاً» اسم شریفی بجازات و باطانات اینک
اوزه عملی راقبه و مفضل ایه «رب» مناسبه تفسیر ایند کوزه طریقی برایت لسان رسول
اوزه دارد ارسد . بوزره . و بونی «یا محمد» دی که سز که اوزه کوزه حقیقتاً یعنی عملی میزی
راقبه و مفضل ایه که موافقه ایه که اولاده ربیب به رکلم الله . به آنچه بر رسول «مأنون»
تفسیر ایدر . فقط بز بر تادی یک ده موافقه بوطیورن .

[وَكَذَلِكَ نَضْرِبُ الْآيَاتِ] دایسته بز بوزر آیدر تفسیر ایدر . — حقیقی
دوره در صور مختلفه سیده افاده ایه . بجازه . بر نظم بر بع ایدر حاله حاله توالی ایدر . سطره
شکل قویارت . بر طریقه نوزر صاحب کوزه کوزه کوزه . بصیرت ایدر . دیگر طریقه بوزر و بوزر
اولا ایه کوزه کوزه . بصیرت ایدر . کوزه و طمانند ایدر . [وَ] بر تفسیر
و تفسیر شریعت و حکمت ایدر . بایار زر [اَلَيْسَ لَوْ اَدْرَسْتَ] سه در س کوزه
میره افرودشک یعنی بر آیدر و زانه تحصیل در تفسیر متونف بر دوره علوم و معارف ایدر و دارد .
برای بوزر بوزر و بوزر و می ایدر اولان . دیک که سه کوزه که جز اولان در س الشک
ریندر . — ایه کوزه و ابو عمر و قرائتیه کوزه «دادست» در س ایشک . یعنی ناباهی
افرودسه بر طمانند کوزه که ایدر ایشک . بر معلومانی افرودزه ایدر بوزر س و سوزر و طمانند
و می ایدر . اوزه که ایدر سوزر بوزر و سوزر . ایه ایدر قرائتیه کوزه «دادست» بوزر
یعنی شک افرودینه که سوزر زانی کوزه . بوزر ایدر . ایه کوزه که سوزر سوزر . —
مهی بوزر . بر می سوزر . که لعم قرائتیه اهمیت و سوزر . بزم رزی . نظر تکی فنا اعزان هم
و می بونی انظار ایدر کوزه که ایدر . بوزر . [وَلَيَبَيِّنَنَّ اَقْوَمَ يَعْلَمُونَ]

بزرگ بر آیدن صفتی بید ملک اولانده . علم ناسخه بولانده بایه رنضیع ابره لم :
 بامر : [اَتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ] سه رجبده سطا و محاد نانه تابع اول
 [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] اولانده بایه ابره . اولانده [وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ]
 در مکرده صرف نظر ایت . نه در برده ریسند بایه [وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا]
 الله ریس اید اولانده مشرک اولانده . ایمانی اختیار رینه برانماز . شرکده محافظه ابره . بمر
 مؤسسه قید اید . مادام که مشرک در . ربک که ایه ایمان رینی دیو رسه دارن و شرکده
 منقباتده محافظه ایت . [وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا] بزی ایزت
 اولانده محافظه نفسیه ایت . بایه نه اولانده شرکده و بایه نه کلامده نولانده محافظه
 ایه بیلرک . نه ده بولانده طوری سؤل اولورک [وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ] رسه
 اولانده رینه رکیلده رکده . اولانده رکیلده رکده که له و یا علیه رینه اداره امر ایت
 ایمیوه اولانده با فاسیک . الله رکده رکده که شرکده طوری اولانده رینه سلا اولوب
 الله اولانده بایه جفی مراضده و مجازاتی بایه صد جینی هار اولرک . علی سه
 آنچه الله اولانده اعطانی بایه و اخباره ماسر بر سولک . بولک ایمیوه رجبده سطا و مح
 اولانده اولانده اتباع ایت در مکرده بایه .
 ای بولانده :

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ
 عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَلَّمَهُمْ رَبُّهُمُ مَرْجِعَهُمْ فَيَنْبَسُتُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

آل شیری

مع صافیه او زن اولیده بریده طایفه ندریه سبده ایندی که جهانله نماز ایرک
الله سب ایندی، هرانه بودی عملدی تزییه ایندی، هوکره ایله هب دونوب الله دانه
اودت کتیریه تماماً خبر دیره هک نه یا یورلردی ●

[وَ] ادرند [لَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ] الله یانه
بالاراند، طایفه سب اربده [فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ] باطلکله
آیدیه الله سب ایندی سب اولایک، یعنی ادره طایفه، کتیریه ویت ایندی
طایفه روه سدا «نر اولور طایفه» دیا «دی سول بودی» کبی ربب دشم الله
خطاب ایرک سوکره کن، وهر افریه، سب ایندی با صله اولورکن، ادره هرته روه
طوای مغایر بالی بایتری زعمده برنه روه «بدره سزگنه» دیه سزک سول وهرکنی اماره
ایر و بوند اره ساق اولارینی بایر و برصورت هفتی نماز ایرک الله سب ایندی اولور.
در بوسب کفره سبیت دیرسه اولورکن، بنا علیه سز او زن کفریه، سز کفریه سب ادره
دیه بودی سب کفره سب اولایک، سب دشم صورت عمومی ده افندی بری اولارینی کبی اصرای
اعتباریه باطلی انفرادی استخفا و تزییف ایندی کبی شروع دشمه ده اوله بودی کفره و تزییف کفره
سب اولوریه اولایک سب دشم سبباً کفر دیکدر، — بوزنه طوایر کتب نفیه ده هر کیم
اولورسه اولوریه دینه سب ایندی الفاظ کفریه میایند.

صلی هر صفای برینده نه تر باطل اولوریه اولوریه مفسادیه زعم ایندی هر سبده سب
اینکه صافیه [کَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ آتَمَةٍ عَمَلُهُمْ] بز بودی هرانه عملی نه یکنه سزده.
— کیمینک لیه توفیه، کیمینک علیه تمزیل اولوریه ادره هرینه مختلف راعیه ر، ساطر،
زدر دیره روه بایتری هوسه کوسه سزده، نفس اولوریه خبر اولوریه، سز اولوریه، کفر اولوریه

ایمانه اوسوه، طاعت اوسوه، سعیت اوسوه، عیسی یا قریبی بکنه رن، کوزل نفی ابرن بایار.
 سور کهری رافعه ایچوه لعیانده دوسرر. هوشد نوب هوشد ناهه کجی حساب اعتبار رکول هیررر.
 هوه دهنرک فریقی مجرد ذروه دسیانده رکول بالاده بیاه اولدنیغی اوزره بهساررره در بهیغی
 براتوب ره بالکن ذروه دسوس، حساب آرقه سنده کیندر برهیره کونی سیدو ای نفی ابرن بایغنه
 مجبور اولورر. اه اوزر یاکلسه تفیدر ده محافه این، بالعکس کنیزینه ای یی کونو، کونوی ای
 کونیزر. عیسی یا قریبی کند لرنه ای بایورم ریه رن بایار. فقط بالکن اوزر تفیدر ده فیه
 رضای نفی کونو هنجوب مجرر سوسه. ذوق تابع اولاده تفیدر ده بالکن کند رضایه استناد ابره
 عملدر ایسه بیت. [لَمْ يَأْتِ رَبَّهُمْ مَرْجِعُهُمْ] هوررر رصرد، رامندی، لیسنه
 رب، مالک اوزر اولاده اه نقالی به شریه. — اوسول ایلک نشه سخی کی، نوبت مکنه انشا
 کلید. انشأت اولانک برنشأت افراسی، اولر لریه هوررر برریدر سی داو زمانه هوررر العالیده
 برریدر سی راررر. اوزر [فَيَذَرُهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] به العالیه اوزر رضا
 بایار اولدنیغی عملدریک نه اولدنیغی کنیزینه در حال هیرررر. او کونو سولر کوررر بکنه رن بایار
 اعتبار ایندنیغی عملدرک سولر سی سوسن سی، آجیمی طایمی، کوزلی هیررر کیمی نه اولدنیغی سولنر اوزر
 سوزر سوزر بعضی عملدری اعتبار واللهک ربح اوزر اولدنیغی تفیدر ده بویورررر:

وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبَدِّلْ دِينَهُ ۚ وَلَا يَسْمَعُ لَكُمْ شَيْءٌ ۚ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۚ

مال شریفی

برده اورانجه بمیدانم الله قسم ایندیرکه : اگر کندیرینه بام باسقه برایت کطیره امیسه
 له حاله ارکا ایمانه ایدر بقطرسه . دی که « ایند انجمله الالهات نذرزه » منزه بیدر بکندیر
 طومردی : ادر ارایت کلدی دقت ده ایمانه ایتیه بقطر • در ادرن کلدی دگوزری نرس
 دوزرورنه ، ابلکبه بوکا ایمانه ایتیه دگوزری برانجور برن کندیری ده طیفاندی ایتیه کورکوبه
 بوبالار کیدیر •

[وَاقْتُمُوا بِاللَّهِ جَهْدًا ئِمَانَهُمْ] مَرَد کوبدیرنه بنیدی ال تونی بمیدله
 الله قسم ده ایندیرکه [لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا] له حاله کندیرینه برایت
 ایتیه دگوزری برانجور • از جمله صفایه سی النوره ادره • محضه دمحضه ایمانه ایدر بقطرسه
 • رایت اولدیفنه کوره بعضی موندده بوزن بوبمیدیرنه بانه روه ایتیه دگوزری ایتیه نذرزه
 ایماندیری امیدیرنه دوزریر • باحره [قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ] ایند انجمله الاله
 عنده در • یعنی ادره نازار اولدیه انجمله ادره . دوزرینی انهار ایدر . دوزرینی ایتیه ، صبح
 بد بنم قدرت دار ادره دگوزری • رد . [وَمَا يُشْعِرُكُمْ] نذرزه سکره [أَنَّهُمْ
 إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ] ادرینه دگوزری دقت ده ایمانه ایتیه در . [وَتَقَلِّبُ
 آفِئْتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ] دوزر ادرن کولدی دگوزری میوریرنه • کوردور برطانه
 کوزری باسقه طرزه درنه . هیرت دوزر ایتیه نالیر . [كَالَّذِينَ يُؤْمِنُوا بِهٖ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 ایدر دقت ایمانه ایتیه دگوزری به حق ایتیه ، ایتیه کوریرنه ، ایمانه ایتیه در . [وَنَذَرُهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ •] کندیری بصیرت کوردور طیفاندی ایتیه برایتیه ، کور کورینه
 بوزر لایر کیدیر • یعنی ایدر اول ایمان کوردور سبیل ایمانه ادره آیت اولدیه دقت ،
 نذرزه طیفاندیرنه و آیت حق کورده سبیل ایتیه نذرزه طولاییر • دوزر طولای الله ادری کف

دفعیلرینه بر اتمالی تقدیر ائینده . ایه ادیری بولغیا زنه محافظه ائیمه هیک ، کور کطرنه بر ازمه
 لیس ایه هیک « ومنعمی فعلیها وما انا علیکم بحفیظ » روماً ما ظاهر ارمه .
 ارنک ایمیه بر آت رک :

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَٰهَ الْمَلَائِكَةِ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ
 كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لَيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ
 يَجْهَلُونَ •

آل شیفی

بنا ازمه دیر هدی کجی مکتد ایند بر سه اوله مده ، کور کتد برید فونوشده .
 دتیه سوره رانی فارسیله نه فوج فوج مشا ابرک کفیل کوسنده کده نه اتمالی برده ایمه
 ایه هیک رکورد ، مکرکه ایه دیر سه اوله مده ، کتده هیرتدی بر هقیقته هیکلی بولونور •

[وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَٰهَ الْمَلَائِكَةِ] متی بنا ازمه بویه سلاطین ایند بر سه اوله
 — « لولا انزل علینا الملائكة » ، « لو تأتينا بالملائكة » دیر اینه دهری سمزه بی کوزد رک [وَ
 كَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى] و کور کتد برید سوره — « فأتوا بابائنا » بابا ریزی دیریت ده کتد
 سهارت ائیند دیر اینه دهری سمزه ده بایله [وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا]
 داند دیریه هرسو کفیل اولر ده طریویوب جمع ده اینه ابرک — « او تأتی بالله والملائكة قیلا »
 الی دتیه سطر کفیل اولر ده کتده سیک دیر اینه دهری سمزه بی دهر کوسنده ک [مَا كَانُوا
 لَيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ] ایه دیرم رکب جمع بر زمانه ایمه اتمالی برنده —

و باریکه اذنه آیت اندر بدست. [وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ] و لکن اکثر ایشان را ندانند. و باریکه آیت کلمه است و در هر پنج صبح برسی بایایه مقدسی بایز لرزه سار و کذبیه کرده اند. و باریکه
در لرزه فالحه ایچیه ادره بالاده بره بمیه ادره. برنده ایچیه سه اذنه باقما و ایماندری اید ادره
ایسته رطوبتی طلب ایتمه فالقمه رده. انما الایات عند الله. و الله براره :

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
• وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا
مَآثِمَهُمْ مُقْتَرِفُونَ • أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتَغَى حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ
مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ • وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ • وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ ضَلُّوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ • إِنْ رَبُّكَ
هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ •

آل شعیب

و در بدست هر سیفیه انس وجهه سیفاندری دشمن قیامت در. بوز الدنیه ایچیه بر برینه
لاندک باله زیستی تقیه ادره لرزه در. اگر بدست دیرمه ایدی بونی بایا ماز لرزه. ادهاله
براهه توغری ادره در رتلی فراتات ایدمه اوسور. برده اوبالریزی لافه آفره ابانیماندر
کوطلدی آنسیه وادی فرستادنید و بواله کیه بکده ادره لرزه دار دانی ادره ایسند ربه ادره

یا بار : شمرده اند منزه نفساً کتاب این بر سه ایتم به الله یا شفه مستفی قائم است به حکم :
 کذب برینه کتاب ویر که برین ده بیدار که او تمامیده همه اول در ده سند رجه این برلست . صافیه
 شبهه زنند در اولاً ● ربطک کلهسی طوغر رلقه ده . در التجه ده نام کماله ده . اولده کله رین
 رکیبشده برجه یوره . سمیع ار . علیم ار ● برده کیدک اکثرینه اربار سه ک سنیه اولنده
 صایقر . اولده صرف فله آرد زده کید . رساره آتارلر ● هر حاله رجه ال زیاده بیده کیم بولنده
 صایقر . دوقری کیدری ال زیاده بیده ده ار ●

بالحمد [وَكَذَلِكَ] بولید - یعنی خواننده عملی تزییه ایندیز کبی
 بافرده اولده رشمه بدین کبی [جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ شَيْطَانٍ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ]
 هر یغیره ده انس وجهه شیطانزنی رشمه بدیده . - محبت و الفتی دیرده الله اولدینی کبی عداوت
 و نفق دیرده . دوستی درست . دشمنی رشمه یا بارده الله . در شنی بر شنی پیغمبر رسالده بالکل
 سه نفر من رکل . هر چند جهار بر فاعله ده . انس وجهه شیطانزنی هر یغیره دشمن اولد کاشده .
 «شیاطین الانس والجن» ترکیبک افساننی . بیانیه دیالایه اولسی مقصد ایکی قول دارده بیانی
 اولدیفه کوره اندر اولایه شیطانز وجهه اولایه شیطانز ریم اولده . در شیطانز بر شنی انس
 جهنده بر شنی ده جه جهنده اولدینی آتد شیلیر . لایه اولدیفه کوره ده انه مخصوص یعنی انسه
 صلط . انسه آتدغه مخصوص شیطانز . جه مخصوص . جهند آتدغه مخصوص شیطانز ریمک
 اولور . در بصورتده شیطانز نه انس . نه جه رکل ار صمبی بر جنس اولدینی فقط بر شنی انه بر شنی
 جه صلط اولور اولور ایکی نوعی برلندینی آتد شیلیر . عکده . ضحاک . سون . کاهی کبی بعضی مغزیه
 اضافتک لایه اولسی و معایرت افاده ایسی اصل اولدیفه نیاز شیطانز انس وجهه معایر بر جنس
 وهیسی اولور ابلیس اولدیفه قائل اولدور . فقط ابیه عباسده علماء و مجاهد و صبه و قتار افاضت
 بیانیه بر اختیار ایرک دیشدر رکه : شیطانده انس وجهه هر صافی بر صافی دیشدر . یعنی کرایه انس

وَرَك جندِه اوسوه سَكش، سَكبر، قَتَه لَه، عَنُور، اَلْأَوْدَه صِفَات، قَابِلِه، بَوَكَهَن اَوَّلُوك
 لِهِنَه شَیْطَانَه دِیَلِر. (سوره بَقَرَه بِرَبَه). سَارِ الْیَاسَم رَعِیْدِرَكَه؛ جندِه رَه شَیْطَانَه
 وارِدِر اَنَدِه رَه شَیْطَانَه وارِدِر. وِجندِه اَوَّلَه شَیْطَانَه مَوْسَى اَلْأَتَقَه عَافِیَ قَالَجَه مَعْرُور
 اَنَسَافِی بَرِشَافَه شَیْطَانَه کِیْدِر مَوْسَى اَلْأَتَقَه تَوْبَه اِیْر. وِیوِلِر اَنَسَافِی شَیْطَانَه بَوَلِیْنَه
 مَوْسَى رِیْل کَوْنَه مَعْدِرَكَه "عَفَرَتِیغِر مَعِ اِیْه رَسَم اَبُو زَه رَضِیاه عَنَه؛ جِه دَنَسِ شَیْطَانَه
 نَعُو زِ اِنَسَافِی؟" بَوِرِشِد، اَبُو زَه "اَنَسَافِی شَیْطَانَه دَارِی؟" دِیَم، "اَوْت، اَنَز جِه
 شَیْطَانَه دِهَافَتِر" بَوِرِی "دِی رَدِیْت اِیْمَدِر. دِیْتَه بِرِیوَه مَفْصِرَه بِرِیوَه بَرِیوَه
 تَرَجِیج اِیْمَدِر. هِیَزَه سِیَاهِ اَیْت، کَفَارِی مَرَات دِی مَفَافَه نَاسِی رَسولِ اللّهِ سَلِیْه هَقْنَه دِر.
 مَوْعَالَه شَیْطَانَه اَنَسَافِی، کَوْنَه کَوْر دَنَز شَیْطَانَه اَنَسَافِی، شَیْطَانَه جِه رَه کَوْنَه کَوْر دَنَز، نَقَرِی
 کَبِیْلِ شَیْطَانَه رِیْک اَوَلِر. مَعْدِرِی کَر اَنَسَافِی، نَوَع اَنَسَافِی، بَش، بَنِی اَرَم دِیْکَر. مَعْدِرِی نَاسِی
 دِیَلِر. وِیوِلِر مَقَابِل اَوَّلَه جِه رَه غِیْر مَافِی، کَبِیْلِ، بِرِیوَه مَعْدِرِی رِیْک اَوَلِر کَر بَوَلِیْنَه
 مَعْدِرِی رَه جِی دِیَلِر. رَا بَیْکِی صَحِیْفَه اَوَلِی بِلَافَه اَوَلِی اَوَلِر جِه بَرِی اَعْم، بِرِی اَعْم اَوَلِی اَوَلِر
 اَبِی مَعْنِی اَوَلِی تَقْصِیْر اَوَلِی تَقْصِیْر. فِیْرِی اَبَارِد بِلَافَه رَه بَوَلِی مَوْجِی تَخْصِیْل اِیْر کَر دِیْتَه رَه؛ جِه هَقْنَه
 اَبِی دِرِیوَه قَوْل وارِدِر.

بِرِی: جِه مَطْلَقاً هَوَافِد مَجْمُوعَه مَسْتَفِی اَوَّلَه رَه مَافِیوَه اَوَّلَه اَوَلِر کَر اَنَسَافِی بِلَافَه.
 بِرِیوَه مَعْدِرِی مَعْدِرِی شَیْطَانَه جندِه رَاغِل اَوَلِر. بِنَا مِیْه مَعْدِرِی اَبِی جِه بِلَافَه عَمُوم دِی مَفْهُوم مَطْلَقَه
 وارِدِر. هَر مَعْدِرِی جندِه، هَر جِه مَعْدِرِی دِیْکَر.

اَبِیغِیسی: جِه رَه مَافِیوَه بِلَافَه اَوَلِر. نِزَارَه مَافِیوَه اَوَلِر فِیْکَر:

۱- اَخْبَار دِرِیوَه مَعْدِرِی دِر.

۲- اَشْرَار دِرِیوَه شَیْطَانَه دِر.

۳- اَخْبَار دِرِیوَه اَشْرَار دِرِیوَه مَشْغُل اَوَّلَه اَوَلِر کَر مَعْنِی مَافِیوَه مَافِیوَه سِیْر. اِه.

دیک از لور که بر آورده چه . انو مقابلی ذکر ایر لکی بگوید . « جعلوا لله شرکا الجن » .
 من الجن ففسق عن امر ربی . ده اول یعنی کجی معاد اعمه ضررند . سیاطیه چه افاضت بیایه سیده
 مدله در دیگر جبار چه عداوت . افواج ایستند . فاموسه مذکور اول یعنی اوزره . « انی » انشا
 بالفامه مؤانت ایند یکی فاموسه یار و همدمه رضی اطلوه اولور که اینی دیک کبیر . نوع بره
 انسا و انرا اطلاتی ده استو مؤانت معناسی اعتباریه اولیفه کوره . بو معنی اساس اولورده مدله
 ایبریه بر انسا و دیار قسم انسا انستند ز غائب و نظر از سوره بولسا به جنبیدی در ده
 آرزنده حرکت اینی ده انو مقابلی اولورده چه مفهونه ارجال ایتک لازم کده جکر . بو صورت
 معنای اعمیه چه ، بر وجه بالا اوج نوع . ده مانویه ای برابر نوع برده بر شکره سائل بولونور .
 در قسم بر ریکینه نظر ایتک معنای افعی را افعی معناسید انسا ال باقیه مقابلی دیک اولور .
 کریم سلفه جنک بو معناسی صرافه نقل ایسه ده سوره اول یعنی اوزره . انو وجه مجموعه
 « تفسیه » اطلوه ایسی بر بابیه صریح کبیر . زیرا بولانق بعضی جنک ده انو کجی ماز نقلت
 اول یعنی استعاره ای . مال بوکه ده مانویه کرک مجرات ذکر اجسام لطیفه ویه تعریف ایر سیه قرآنی
 تقدیر ده جسمانیوه مقابلی اولورده معنای معرفت نقلت مفهونه جابر . دیار عمیه تفسیه
 لور مالده ذی روح و ذری العقول اولورده جسمانیت کتبی ماز بولسا به بر داره انسته
 مانوس و فاموسه بر ده داره انسته غائب دستور ابکی نقلت متقابل دیک اولور . مع الفصوص
 جمیعات ففیه مالده حرکت اییه قسم بر جنک اصلفت اعتباریه معترجه مفهونه ده فوله سببه بوند .
 آنجه چه مفهونی بولا فمرا ایتک ، مانوس و غیر مانوس عم العموم نوع برده باقیه کیزی چه بوند
 دیک ده رطبه . زیرا « والجان خلقناه من نار السموم » خلقت برده مقدره . دیوانه
 رضی چه بیایه اول یعنی اوزره معنای اعمه ضررند . راه تعالی همت سجانه سید لور مقبیه انسا
 وجه سبطا غریب دیکه فاموسه و بر عداوت بعثت اینسا و بر لازمی ، بر همتی ، برست جابری ایستند .
 و نه کیم یونایره . « و ليقولوا ادست و لبنينه لقوم يعلمون » ابره بولا اشارت بوردستند .

پیغمبر کرده دشمنه اولاده و دشمنی کور دهنه . بر قسمی کور دهنه به بواسطه سبطانری
 [يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا] بر برزیه غرور ایموه : آراسته ایموه
 لاف ز حرفی : سوز بالریزی : ایچی بوز دهنه طبعی سوسلی آراسته سوز دهنی ایرار . یعنی دهنی ایرار
 کبی سربع بر ایمار . داسا تر اریه زخرف . بالریزی سوز تر نقیبه ایرار که بوز دهنه ساره طبعشده کی
 سوسنه با فاند آراسته لر . شیطندیه مفتوحه اولور . — دهنک انوا علیه مناسی و غیره
 سوره نسا نیک موکدنه . انا اوجینا الیک کا اوجینا لی نوح والنسب من بعده . آینه
 تفصیل ارنه ایرد باره . یعنی صورت عمومی ده دهن . بر دهنی باطل ارنه ایرد . ایچی نوحه
 و بر دهن ایچنه داسا اولاده انعمی مناسیله دهن . سربع بر ایمار ایرد سوز . دهنک . دهنی
 دهنی ده دهن الی ارفقه برابر سربع بر ایمار داسا تر صورت خفیه ده و بریده خفیات باطله بر دهنی مجاز
 دهنی اولاده ایریر . شیطنت ایرد خورده دهنی دیا الاهی لیب بر مجازی سفارده نودنه رده فدا
 دهنه ایراد شیطنت ایرار : الهم الله ریر دایسته شیطاندن بر شیطنتی انبیاء عداوت
 و دهنی مقه رفات ایموه بر برزیه استناد و معنی زمانه غرور ایرد آراسته بالریزی سوز ایرد بر
 نقیبه انکه کی سوز دهنی تفهیم ایموه بر آینه کی ایمار بوسطان مجازیه ایرار اریسه و فقط
 "زخرف القول غرورا" فریه مانعسی اقام اولنه روه نفس صوره . نفیله دهنی تفهیم صلیت بولشده
 دهنی صلیت بولشده دشمن اولاده انس دهنه سبطانری ایدیمایار [وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
 مَا فَعَلُوهُ] فقط دهنک دهنه ایرد ایرد شیطاندن بونی — بونی دهنی . بونی دهنی
 بر بالریزی . بر انفعالی — بایماز لردی . بایماز لردی . — بایماز لردی دهنی دهنی و بایماز
 ماله مانع اولور بایماز لردی . دهنک که اذن بونی بایماز لردی دهنی دهنی بولشده
 دهنک که بونده اذن بر حاکمی دارد . بنادعلی [قَدْ زُهِقَ عَنْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ] سه دهنی
 افتار لیه براره . براره که بولشده بر سوز . اذن ایرد بایماز لردی آراسته ایموه [وَلَا
 لَتَصْنَعِيَ إِلَيْهِ أَفِيْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ] دافنه . عاقبه ایما نیک کوهن

ار ۵. اولیقه ایندکلی باله زلی سوزه و با افروره بل اینسیه ایجوره [وایر ضوّه] و بوا بماندر بونی خورشید بنیدر. رضا ر بکندرینه بکنسیدر. اریا لدر بزه کوکل ویرد بفتوره ارسر ایجوره [وایقتر فوا اها هه مقتر فون] وارتا بایمانده بولندون نالقدن ارتا بایسیدر ایجوره بایارر. - کبریه بونالقدن باشنده اللهیه باشقه حکم ارسره جوس دارد. بنا علیه سنک اوزره بیه حکم سوره :

[أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا]

اللهیه باشقه سنیمی حکم ایسه بجهم؟ حال برکه اوسزه بوناب الای مفصلد؛ یعنی یصح بر سهه و الباسه مکن فایله جوره و عهد فاضلی آیند بجهم. باطلدیه ایرد ایردیک بیاه و تفصیل اولونسه عالم ایند برون. حکمی بیاه ایند. - اللهیه حکمه فارسی، حکمه راجعت ایرد بجهم یصح بر حکم تصور اولنه بیه جفی کبی حکم الهی بی اقدوسه و تبلیغ اینک ایجوره ره دیکد ایندک. معن و رک دلات ایجازی. معن و کتاب تره فونای، رافع و مفصل رکدر. - اوزره ساره بر ایجاز در عبارت اولاده دلاتی مجید، سهیم، بیان در دامت در. معن و کتاب ایسه اوزره لیسنک دلات ایجازی مقسمه اولدنه باشقه بییه، رافع و مفصل در انجیدره. - سنک سهه فر معن و سنک "محمد رسول" حکمی ایجوره مجید و بر آیه ایجوره اقدوسیه و بوزر استفاده نیک کرک و فوسی درک در ای صدر شوق اولر. - "اقتربت الساعة و انشق القصر" سوره حکایه معنی حکم و نهاد معن و جوده ایجاز ابد راضیا و صرامة اناره ایر. - و هر زمانه ایجوره اناره ایر. - و هر حکمی بر ماکک حکمی فونلی ره نفایره اولر بیله ره. اصل حکم صریح، حکم فویلر. - و معن اخصاص اعلام و تسجیل ایرلیه حکم فویلر که بر رک بیکدره نعل سب و سال نیل ایر. - معنی معن و کتاب حکم اللهیه دلات ایجوره دیکر معن و رک فونده ظاهر و باهر بر بقاء ساطعه. - ایسه براره بومنی افطار اولنه ره بویر بویر که الله سزه سار معن و لرده معنی اولاده بویر مفصل بر کتاب ایند بر سهه و بویر معن و حکمی صورت قطعه ره بیاه تبلیغ ایتمسه اولدنی حالده به شد و شبها ندرک باله زلی سوزرینه بل ایره حکم ره آرزو جفتولی مقتری

آیه صوره المده حکمی برانتر اولا فارسی المده باقیه سینی حکم انتخاب ایه حکم؛ ما بر
اصلا . . . روایت اوله بینه کوره زبیه شکرینک بر شکر و اوله بینه زمانه بر هفتی حکم
بایوب حکم مراجعت اینک عادت و اوله بینه کبی رسول الله ده . «سقطه از مرده ایه بهور دن
دینده کفار و یقوس سینه بر حکم انتخاب ایه لم . باقالم اوله کتابده سطر از برشی دایره
بزه خبر در سینه .» ریه بر تطیفه بولوشد و که بر آید بود جواب در سینه .

[وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكِتَابَ يَغْلُوْنَ] و بزم کذبیه کتاب در برین کبر
بیدار [اِنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ] محضه اوله کتاب یعنی زمانه بکره صوره باینده
نارعب [فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِّينَ] صایه شبهه نذر اوله ، شبهه بکره بر طبعینده
اندر رنده سائر الوب ده باقیه قائم تطیفه اینه روانفت اینه . «افغیر الله ابغی حکم» ری
هم شبهه سبز کتاب سطر بکره نزل رلام مقدر . [وَمَثَلُ كَلِمَتٍ رَّبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا]
دستک ر بطه کلمه سی : کلامی صدق و ده نام ، عدالت و ده نام ، صوک و ده نام . . . یعنی زمانه
افباری ، انسانی ایکی جاتی جامع بر کلام الله که بر زده مطلوب اوله صوره ، بر زده مطلوب اوله
عدالت . فرانه خبر و در وادی جریده تمام صافند ، عینه عقیقت . بالانده ، شبهه
برادر . نریات و املا می جریده تمام عدالت ، عینه عقیقت . ظلمه ، امر و جریده
نزد . [لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ] ر بطه کلماتی کسیره بیدیک ، اوله فارسی ماکله
میزدک ، صملاک ایه هک بیج برشی ، بیج بکره بوند . نه کیه اوله کلماتی فاله بر دین
رها طریقی در هاء النیسنی قویا بیدر ، زده شنی . سوز اوله سوزی ، فانزه اوله فانوی
کتاب اوله کتاب ، حکم اوله حکم . بنام علیه المده باقیه قائم طای زهد تصور و تجویز اوله بیدر
که [وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ] اورا نما هم سمیع هم علیم ده . هفتی جلی لدر سوز
ایشته ، لدرشی بیدیک کبی رعدک ده دعواری ایشته ، بیدینی و مقصد لری بیدر . و بویه
محاله اوله مقدر ک فاله لری بیدر باقیه بالندینی ده بیدر . اید محاکه ایه و اید حکم و بیدر .

شی مستثنا اوله اوزه حرام بیدنی سیدی تفصیل انجسه . حرامی حدوده آید و ابرو بیاه
ایسه ایسه بسمله علیه سید ده به مکنه یعنی به بی تجویز این مکنه . بر سبک . دیکند بونجه
افعالی و ایدر که بر نرود به به مکنه ؟ — بر تفصیل بفرمایید سوره بقره ده « انما حرمتکم
المیته والدم ولحم الخنزیر وما اهل لغير الله به » و ده تفصیل اوله ده سوره مائده ده « حرمت
علیکم المیته » آید نه گنبد . بوسوره ده بر مرقی « ولا تاكلوا مما لم يذكر اسم الله علیه »
ایر با سید بران سوره « قل لا اجد فیما اوحی الی محرما علی طاعم یطعمه الا ان یکون » آتی ایه
تماماً تفصیل اوله که نزد نظر ابرو سوره ، زقیه نظر ده ابرو مقرر . و هر بی بیدنی
نور ، سبند .

[وَانْ کَثِیرًا لِّیُضِلُّوْنَ بِاَهْوَاءِہِمْ بِغَیْرِ عِلْمٍ] سوره شہد سدر که بر مرقی
بر عداستار اتمه رن بر کف و هو ابرو افسون ایدر . الله مکنی آرایه و ده دارنی بیدر
بر دین حق قدر و طالع منہ جدا اساس طر نما بر کند کفنی . نما بدنی . کو طلع استه منی و با استه منی
عبا اتماز ابرن حرام حدود ، حدود حرام بر و بر صورت حق شاسته ، صابندر . [اِنَّ رَبَّکَ
هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِیْنَ] هر حاله بخار زره اعلم اوله . کیدر هر در حق یالو . حدود حرام
کیمه اوله منی ال زیاره بیده و — جز این و یره جلد اوله انجده بیدر یا محمد . — بنامیه
سز اوله ابرنی ریدیک [وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَہٗ] و اتمک ظاهر منی و باطنی و
زن ابرن : کو تو فعل آیفنی و با باید کز بسنی و . — اتمک ظاهر ، کو تو فعل آیفنی
نقیری اول امر و ایکی معنای نقشه ایر . بر بس آیفنی آیفنی معنای باید کو تو فعل ، دیری و
دور کیزی با یلیسه کو تو لکی ، کو تو اوله منی آیفنی و بر بهی اوله فعل دیکر . بر کما مقابل اتمک
بالمنی و ایکی نوع دیکر اوله که بر بس کیزی باید کو تو فعل ، بر بس و در آیفنی با یلیسه کو تو لکی
حق یعنی فاعلی است ، آیفنی آیفنی اتمک نماز ، صوره و مبداء صیقل و بنامیه اول امر و کناه
اوله فعل اتمک شمس بر دین رفیه توقف ابره کو تو فعل . بوزنه با سق بر فعل یا زنا ، فرسز و

و سائر کبی جوارج ابو یایلیب و یا انتقاد سزومه، مسد، کبر کبی صرف کتب ابو یایلیب. و ائمت
 ظاهر و باطنی تعبیری بفرزده رسایل اولوسه ره برادر کیدر ضمتده راعلدر. حاصلی، اتم، کناه
 معصیت، کونز فضل دیکدر. و بوندک بر ظاهر و در در، برده باطنی. ظاهر و باطنی با کونز کبی
 و باطنی کبی آیه و رجبی اولانی، باطنی ره برده باطنی باطنی، با کونز کبی و باطنی کبی کبی
 غنی اولانی. کندی کبی اولوسه، یا بحر و انفال قبیله ره اولسید اولوسه. و یا تنهاده
 یا یسید اولوسه. و بوندک هیئده صافینه لازم کیدر. میزد [اِنَّ الَّذِیْنَ یُکْسِبُوْنَ
 الْاِثْمَ] نه اولوسه اولوسه اتم فانه انا اند [سَیُجْزَوْنَ بِمَا کَانُوا یُفْتَرِفُوْنَ] فانه
 کندی اتم در ابریه جز الاله بقدر. — بار عمده ظاهر اولاندک جزاسی رارده باطنی اولاندک
 جزاسی بوندک اتمی، صافینالیه.

برآیت عم اعموم اعظم مرت مقننه بر اصل کبی بیار اتمده ره. یعنی اولوسه نهی اتمی
 مرام قبیله نهی سید آیه هیئده اتمده اتمده یوریه مکی ظاهر و فصد ره، آیه کونز کیدر
 عبارت کیدر. ادر کبی و باطنی فانه کیدر ره دارده که کونز یوریه کشف و تقدیری، فهم دارالک
 مقف و باطنی ره. دایته اولوسه تفهیل و بیار اتمی مرامده، کنا کونز برشی و منف
 اتمی بوندک کندی مقف و تقدیری به فهم دارالک ایه به مقف و باطنی کونز کیدر که
 بوندک اتمده شریک و در در و اتمده دارالک ایه بیله یلیر. و بوندک اعموم اتمده مقف و
 و معلوم برلانه کونز کیدر یا بقع مقف و باطنی اتمده ره بوندک کونز کیدر و غنی شریک
 و معلوم بوندک. و هیئده ضرر نه، جزاسی اعتبار اتمده شریک اتمده اولوسه. و بوندک
 بیار شریک ادر که « الحلال بین و الحرام بین » اولوسه. « میانیه » و بینهما امور مشبهات
 برای کیدر اتمده سنده شبهه لی کونز در جک غنی بعضی سید رها دارالک که بوندک باطنی اسنده
 راعلدر. بوندک اتمده یوریه کونز ایه یلیر ره. « دع ما یریک الی ما لا یریک ». و بوندک
 و بینیه و یقینی صورته معلوم برلانه بر بیار شریک و اصل علمی به بالا اعتبار ارجاع و الحامه ادر

شبهه لی طرفت آنجه سیده مکنه اولور که هورایه استار ایله علامه استار و فرقت ال زیاده و فنو
کونه و دیریه مکی نقطه ده بر نقطه ده .

کوتولک نه اولور سه اولوره کونو و کس ایله اجمیره عاقبت جزای مستلزم بر نفرت^{نفسیه}
الله نقلا اتمک ظاهری ده باطنی ده زن ایله ابرایره . و بونک اجمیره بر و جاتی تفصیل و بیانه
اولانه و ابرون فلسفی و مکتب عربی لیکدن نفرت ده فیه اولانه بده ابرک علامه اعتماد دامریه
اتباع ابرک اتمک ظاهری ده باطنی ده اقیقه و کبریه کون بزر و کونکدر زن ایله .
(وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَالَهُمْ يَذْكُرْ اَنْتُمْ اللهُ عَلَيْهِ) دار زریه ابرک
اسمی ذکر ابرک سیده یه بیکه . — بونک بده سی . اجمیره سی محوطه لدریه عام اسم ابرک
برده دکنه . نه کیم بر فوله و عطاکن بر عمده نمک ابرک « کن مطهرات و کن سر بانه
لهتی و ابره » دیریه ده منقوله . فقط سار فقراتک جمله سی و دیر فوله و عطا و دهی بونده
رار ذبح و تذکیر سلسله اولر بنفده و منفرد لر . فی الواقع کده ملک اولانه . قل لا اجد آتی
برنی تقصیر . سوماله . ما . موصول و عده رسمی ابر ذبحی منقول اولانه هبوانانده عبارت
اولور . و « مالک یذکر اسم الله علیه » ذبح و اکی محوطه بولانه و فقط اوزریه ابرک اسمی
آکید و ده ذبح ایلسه اولانه یعنی « یسمل » اولیایه سید دکنه . بوده ظاهری اوزره و سوارچ شبه
شاد اولور :

۱ — یته که ذبح اولور . سیده سنده .

۲ — الله یا شفعه سنده اسمی آکید و ده ذبح ایلسه اولور که « ما اهل غیر الله » ده .

۳ — ذبح ایلسه آیکه نه یا شفعه سنده ده ابرک اسمی ذکر ایلر سنده اولور که بده

« مزدول التسمیه » تعبیر اولور . و بونده ایکی مال مکنه . برسی اسم ایه فاطره کلمه بار ذکر

ذبح ایلسه اولور که بده « خدا مزدول التسمیه » دینیر . بوده اولور بنفده طولای ذبح

ایلسه اولور که بده ده « نسبا نامزدول التسمیه » دینیر و « مالک یذکر اسم الله علیه » ک

ظاهر اهل ذمه نفساً نسبتاً نزدون التسمیه اولادند و در بر روی کبی اهل حرام کور و نور . ایه عمر
ایه سیدیه و درها بپندندند و در اول ظاهریه بر قول مردیه . و کرمیه و ما اهل لیل الله
بر نرسیده ، تسمیه بر نام سه نفر رسیده . راضی اول فرزند طریبی بودند عمداً نزدون التسمیه بر شمول
هیند ظاهر ایه و کور و مکن و مجد نسباند و غول مانع دارند . حتی امام انبی و اهل مفصل
و در اولاد . « قل لا اجد » آینه نزدون التسمیه تصدیق ابراهیم بولد یقین و در اول اولاد ظاهر
برند ظاهریه نرسیده ابرک بر راده کی . « ما لید کرام اسم الله علیه » و ما اهل لیل الله تحفیه
ایسمه و زج ایه اسم و بال کتاب اول یعنی تقدیر و کرک عمداً در نسباً نزدون التسمیه اولادند
اهل مدلول اول یعنی قائل اند که بر قول . ایه ابی سید و از زعمی کبی و اهل بعضی زواته رضی مردیه .
نقطه صید و زج متعلقه اول در سه سوره مائده و سوره مجده و در اولاد . « و اذکرو اسم الله علیه »
« فاذکرو اسم الله علیها صواف فاذا وجبت جنوبها فکلو منها » و بر راده اشد . « ولا تأکلوا مما
لم یذکر اسم الله علیه » نهید با قبلند کی . فکلو اما ذکر اسم الله علیه . اریک تقابل نامند
زج و صید و تسمیه یک فرضی یک ظاهر و صید اول در سه اهل سلفه اول یعنی و مخلص مکه ایه هم
کتبند و در جائز اول یعنی هیند تسمیه یک فرضیه و نزدون التسمیه یک حریه طریقه و طریقه و تسمیه
بر ایندک منقولی اهل اینه اینه سایه قبول کور و نور . « الحقیقه امام اعظم ابو حنیفه عفتی و ده
« اگر مسلم تسمیه ی عمداً زک ابر سه نیز ، اول نور و زک ابر سه نیز ، و بعد که امام مالک و ده
مالک و اهل مختار روایت بود . ایه عطیه بودند عمر و قول اول یعنی بودست . عفت و عبیه ،
ایه عباسیه ، مجاهدیه ، عطاء ایه ابی رباحیه ، سعیده سعیده ، ایه شهاب و طاد و سرف
مردیه که بوزنات « او زینه تسمیه اول و زکوب و ده زج اولادند اهلده باس برند » و میگرد .
برده عفت ع « اناهی علی الله » یعنی تسمیه سلسله سی انجده ویه او زینه بستید و شکره اهلده منفی
اول یعنی کبی ملته و نسباند ضرری برند . « بعد که عمده ضرری افاده اید . طوری دقت اول
بر ایندک نسباً زک انجده عمده منجم اول یعنی اهل سید . هر که اول و زانه فاسد و بنامیه کبی منفی میرد .

نفسه آنچه عمده نسبت از خود . بر راز به بویور که [وَإِنَّهُ لَفِشْقٌ رَّحْمَةً] که
 بولع ماله بر فقه . — امره افاعته میفقد . وحق سندی کور و له های از زره بلفی
 امرالد دینه میفقد و زکر و سکر . یعنی زج و صید از زینه الله اسمی ذکر ابراهیم
 و با ذکر ابراهیم بینه یک لهر و ده بر فقه . ایسته « لا تا کلو » زنی بود و نفس ابراهیم از زینه
 تا کبر بود و شد که بولع زل نسبه ده زنی لهر و ده اکلده زنی نفس و عمد و انفسا اید .
 بنار عبه تزکیه نسبه لهر بر سر و اولر و ده زفقد . لهر و ده اور و ده اساج فرمه از ریفی ماله از زروب
 بقطه فاسد اطار ریفی کبی نسبه اید زل نسبه ده تزکیه بی نفس اطار . بر راز و بسله و بناموب ده
 نسبه نقیر اید سند ده سبی دار . — زیر نسبه . اسم الهی لهر صافی بر صورت ذکر ایتکه و دیکته
 احمد . شد الله اکبر و یا سجد الله و یا لا اله الا الله و یک ده بر نسبه ، بر زکر و . عمر و ده
 ماعدا سجد اید ده اولر یله . بسمله ایه « بسم الله الرحمن الرحیم » و یا ساره ده « بسم الله » و دیکته .
 و بر نسبه مخصوصه . آید ده اولر ده ده مع الا لله اسم الله ذکر و اولر بینه زفقد . بسله
 دکل نسبه ده . دیکته بر نسبه نک بسله اید اولر ده ده . و زجه و نسبه نک سنی ساره ده « بسم الله »
 دیکته . « بسم الله الله اکبر » و یک ده افقد . یک ده نسبه نک سنی ده « بسم الله الرحمن الرحیم »
 (سورة مائده) حرمت علیکم الیه « صحیفه » . الاما ذیکته « و » الیوم اهلکم
 الطیبات و طعام الذین اتوا الکتاب حل لکم . (بانه) .

فقد صه از زینه اسم اید ذکر ابراهیم سنی بر یکد و بونک ظاهر با شقه فالفی و امیده بر
 بر فقه بی آقا ساره کز به لهر ماله بر نسبه از ریفی و زده باطنی و منویسی و بر جناسی بولع نفی سقته
 بیکد . اد ثرند [وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ]
 سوره محفده که شیطانند و سندی نه سنده بچاره انیر و اید و ده اید کبی کیزی کیزی تلقبانه
 بولور . — بر اولر و مکنه اولر ده اسم اید ذکر ابراهیم بر یکد ده اید به بی بیکد و بر
 سیافینه برار ، کیزی شیطانند ابیس و منور یعنی سیافینه چه ، بوزر و سندی برار

شیاطین و انیس و انبای اولیغی ظاهر در . برده عکس دره بر دایند و بنامند که شیاطین در
 بحوس مندری . در سندنه مراد و فریسه شکر در . بر فراز آسند و جالبه ده در سلسله در طایفه
 جریانه ایردی . سینه ملک عمری نازل اولی اوزرینه فارسی بحوسدی . فریسه شکر دینه " محمد
 و اصحابی الله اریبه اتباع ایند کله بی زعم ایریور . صوره ده کله برینک ذبح ایند یکی عدول
 الله ذبح ایند یکی حرام اولیغی زعمه و بر لوبور " ریه باز سدری . ایسته شیطاندا سدره
 بر بر تنقیات ایر لایه ری . کور و نور کور و نور سیطری بیرمکه و الله اری و خدایه سورده ایند
 مایسدر . [وَ اِنْ اَطَعْتُمْ هَؤُلَاءِ لَأُتْرِكَنَّكُمْ لَشْرِكُكُمْ] و سایر سزادره اطاعت ایره هک
 اولر سز کنه و کفره سز اولر سز . " بوند ایچور ذبح و یاصید اولوبینه هک سز اوزرینه
 الله اسمی ذکر ایند و یا اوزرینه الله اسمی ذکر ایر بدیه سز دره هک ساره . بنسره اولر
 قالات . سز و یا سز که مودی ده اولور . حال برکه مؤسسه شکر بکزه می ؟

أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نُورًا يَمْشِي
 فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ
 زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

آل شریفی

هم بر آدام اولو ایلمه بن اولی در یامش و کنبه بر نور ویش . انساندا ایلمه
 ارنقه بور دیور . هیچ اربانمیل فلاندا ایلمه قالمسه و ارنقه بر در لوبیقه به جبهه حاله برینا
 کیمه کی اولور می ؟ فقط کافر و مملدی اریه بالریزلی کومند یلمه در •

[كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] یعنی بالاداره كذالك زينا لكل امة عليهم
 بود و نامشاييد بسته كافر و عملد بك تزيبه ادونس بود و . سبطاندك بالربكلى الفائق اعصابه
 سبطاندك و دارالفات اناسند و علمه طيفد ره اءه طفسند . و بر تزيبه بوزندركه
 كافر باي فري بدي و ظمند . ميقاماندر .
 قسم بر بالند كد سيد و مضمود و دگر :

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّنْهَا لِيَتَذَكَّرُوا فِيهَا وَ مَا يُمْنَكُونَ
 إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ • وَإِذَا جَاءَ ثَمَرُهُمْ قَالُوا أَلَمْ نَأْتِكُمْ نَوًْا
 مِّثْلَ مَا آتَيْنَا رُسُلَ اللَّهِ أَلَمْ نَعْلَمْ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
 صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ •

مال شريفى

بود هر قريه ده ده بزرگترين بوقدرين مرفعه بودند بر مفعه يزدركه اوراره مكر
 بايستند ، مال بود بزرگ ، كدر دشتد سنه ركل كند برينه باي بر رده دزقه دار ما بزرگ • بزرگ
 رأت كل ربكى زمانه اللهك بغير برينه در ميه رسالت عبيد بزرگ و بر دكبه صلا بجا بانه
 ديورر ، الله رسالتى زده به توديع ايه مكى ره ااي بيدر ، ماله قدر زده طولاي اويده بزرگ
 باريه الله يانده لهم بركو مكر ملك لهم يك سدى بر عذاب اصابت ايه ملك •

[وَكَذَلِكَ] بود — يعنى بصورت تزيبه ادومد و كند برينه تزيبه ايه سبطا
 و سبطاندك و سنى بغير دشمن بود و كافر كى [جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّنْهَا]

شاهد و تجربه ای که در آن دلیل کوسن بر کوسن سببه پیچیده و پیچیده که اینان به مقدار غیب
 سولید و غیره. — روایت اولی که گفته کرده و دلیل به پیچیده «نیت همه اولی به اولی سنده
 همه اولی در هم، چونکه به سنده بودیم در سنده ز نیتیم» «دیده اری. ابو جعفر در» «مستاف
 او قولی به سنده ز امر اندر، کلمات «زیر ریخته» یعنی نوشته در دهن ابی آن کتب
 اولی که در ده «زده بر پیچیده و اولی در پیچیده» «دیده اری. و الله به بود احمد و احمد
 اولی که زاده اجماع ایتم به، مگر که اولی که کتب کتب کتب به ده ده و کتب به «دیده اری. در ده
 دیگر به پیچیده ده که در پیچیده و کتب در پیچیده ایتم مشدرد. «بل برید کل امری منهد
 ان یوثی صحفا منشره».

مکره بر طاعتی ده مهم و نه نامه «اگر چون رسالت مکه اولی به بود علم و نیت
 بزم او پیچیده و نیت در ده اولی که پیچیده اولی و پیچیده که نفس در ده شاهد و تجربه ایتم لازم
 کتب در. ما در آن که به پیچیده اولی و پیچیده که نفس در ده تجربه ایتم میورن، او جمله به نیت
 نفس در ده شاهد و تجربه ایتم به نیت معنی معنی که در دلیل کوسن بر کوسن سببه
 کتب به اینان به، فراز در کتب در. «دیده کتب در».

[اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ] الله سالتی — ابه کتب و مفصله
 زانده کرده رسالتی — زده به در کتب و کتب به [سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُوا
 صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ] هر چه از زده الله زانده کتب
 و باید نیت که سببه غایت سببه به عذاب ایتم به کتب. کتب و کتب به مقابل کتب
 زانده و صفات، مگر زانده طولی ده عذاب سببه ایتم به کتب و کتب در.

ماهی :

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ

يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ • وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَكِّرُونَ • لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

الشیفی

ماهی الله تعالی هدایتی ابر در ربك استند اسلام سینه سنی آمار ، كوكنه كنسلك
در ، تعالی ره فضله برافنده استند ادنك ره فلی فی طار التی اریه صفت بر که صانایك
ادنك سنده كوكه حقیقه صیه ، ایمانه طارن روی الله ادر در الموهیمیه لقب بود برافنده • بواسلام
اب طوفیریه طوفری ربك بولی ، هدای علفی باشه الموهیمیه برنومیمیه آیند نفیصل ابرك •
برربك سنده سلام بوردی « دار السلام » ازركه ، بتوه یا یا موهیمیه ادر در الموهیمیه كندیرید
و یسی ده ادر •

فَآت — « ضیقا » بتوه ابه كثر فرائنده « یا » سده مزادله ره ، بتناق
فرائنده ابه تسید ابر ادر نور كه نیت دیت كبی ، معنی برور . « حرجا » نافع و مامده
ابوكر فرائنده « ر » نك كسید « حرجا » بتا فنده فتح ابر ادر نور . بر طوفیریه طوفری
صفت مشبه ، برورده بالغة تر حیف بالمهد . در كه صول در طار ره « طاریم » طبقا
فالس را اهلماز كیلز طبقا نفقه ربك . « یصعد » ابه كثر فرائنده « عاد » نك كوید
صعوده « یصعد » مامده ابوكر « الف » ابر « تصاعد » ره « یصاعد » بانفسنده
« تصعد » ره « یصعد » ادر نور كه ابر ربك اصلی « تصاعد » برنك اصلی ره « یصعد » در .

«فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ» ابدی الله هر کس هدایت

میراد اید . طو غرض که بخواهد ابر در ملک استرس اسلام بجهت مدتی شرح اید : معنی در ظاهر معنی قبول اجماعی نفس ارباب بر قیامت ویر که ایمان و طاعتی که کسی نیست . قلبی از مدینه شرح اول . معلوم که اگر کسی بکشد قوت نفس و محمد در ذات اید . اگر کسی اجماعی است که نفس ارباب می ره قلبی از مدینه است که اسلام اید . و بر صورتی است که هم قوت و محمد . هم نشاط و در حدیث کتاب اید . بر راه اسلام اجماعی شرح صدر ره نفس معنی سره قبولی بسیار و مانع و مانع به بعضی بر قیامت بحسب این که کتاب اید . نه کیم عمده الهی و اسلام بر شرح سوال اولی نفس زمانه بگوید که « نور یقذفه الله فی قلب المؤمن فینشرح له ویفتح = بر نور که الله ابدی شوند قلبه آنها ، ادره اولی شرح اید . اجماعی . » . بوند ادر ره اصحاب « باریک ادره اولی طایفه همه بر نامه سی دار اید ؟ » . بیدر ، رسول الله « نعم الانابة فی دار الخلود و الاعراض عن دار الغرور و الاستعداد للولایت قبل نزوله = اوت ، دار غلبه نامه و ترجمه ، دار غرور ره امرامه و نور و نور ادره اولی حاضر لا مقدر » . بوی شد .

ایسته الله هدایت بر اینه بکی کیم بک قلبه ببرد بر نور ویر ، اگر کسی ره ایمان و اسلام اید صون درجه شرح و ضبط اید . معنی قبول در ظاهر معنی اجماعی است که همانی صیقلات ، رحمت و اضطراب در میان ، بالعکس نشه و نشاط و دیار .

«وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ» الله هر کس ره بر لایق استرس و صایحه بر اید . ره

«یَجْعَلْ صَدْرَهُ ضِيقًا حَرَجًا» اگر کسی طایفه ، صیقل ، صون درجه طیفار ، بجهت

هم اید علی العاده و فی حدیث بر بر نور رحمت [کَأَنَّمَا يُصِغَدُ فِي السَّمَاءِ] حاله

دیک بر فاری کور طیر مایه رسیده کیم اید . کور طیر مایه که بسج نهیل نا قابل اجرا بکلفت رحمت

ایه ایمان و اسلام ، قبول صده و اجراء طاعت ره ادره اولی کورج کلبه . اسلام و استغاثت بر بنی

جان صغیر، طار الیه، برکات، اذن و بر، طایبان، طبعان، یارب برک، یارب صفا، ایمنه
 میفمان، یانا نید، یانا کید، ازانیه انشاعی طویر دلفه و سلا منده دکل اگر یکده دندکنه
 آزار، [كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ] ایته الله، ایمه انیمیک
 اوزرینه یسکلی اوصوک در جفوت راستکراه اید فای سید نم سی لازم کله کفر عذاب و فطرا بی بریه
 نصیر صد، و لب لبقانم سید نمیل و تفصیل اید، بریه فذله اید که الله ازلری کفر میلکنک کفر
 مذابک استبدسی انده براتر، [وَهَذَا] و بر یعنی اسلام، انشاع صد اید فقه بناع و انقباض
 [صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا] ربک طوس طویر، اکبرن برکون جاره سید، [قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُذَكَّرُونَ] آینه تذکر اید، دوسونب آلهه جبهه اولان بریموه
 بریرک بویه مسندنی، نشانی، بلطری فرانه سیده تفصیل و بیه اینک، [الْهُدَى
 دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] بریرن تذکر اید، فله
 طویر میانه نفیس اید کید نوم، زمره امیر، هیک رب ازلله الله تعالی مننده
 بر دار السلام دارر، دالله ازلن او هباته یاریر مری سید و بی، دلی الاری، دلی
 یعنی، نفیدر.

اسلام، الیه اسم مناسنه اسم و باسلت معانه صد، دیا «سلام علیکم»
 علیکم سلام «دیه سلام و بر دیا لاند اسمیکر» دار السلام «برادج معانه هر برید هر
 نور نورده سالم» سلاست اوی، سلاست دلی و یک ازلر، اجماله،
 سمدی سونی تذکرات :

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْآيَاتِ
 وَقَالَ أَوْلِيَاءُ هُمُ مِنَ الْآيَاتِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي
 أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ

عَلَيْكُمْ • وَكَذَلِكَ نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ •
يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُذِيقُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ نَجْوَى
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ •

نَال شریفی

اوهیسنی طوبیایوب متا ابره های کرمه : اوجه معنی : حقیقه توانی عبودیت بیکر !
دیه ، بفرز انسه ادلاوه یار دافری ، یار بنا : دیه عیقل : بدتر برزده استغاده اینک
دیزم اجمیره تقدیر جوریسه اولریفیک اهر بندک ، بر بوره صوره که : آنسه اقامت هکذا ،
اللهک دیر ریکی ز مندریه یافقه هکذا اوزه سید ، حقیقه ربک علمید ، حکمید • دایته
بز ، طاهرک بعضی بعضی کسبدی سبیل بودی درست ایرت • ادانس وجه معنی : اجمیزه
سزه آید می آهلیه و بر کونکونک کلوب حیات معنی هکذا دیر : پیغمبر کلوم دمی ؟ یار بنا ، دیه عیقل :
کندر بریزک علمیده ساهلر : اوت ، دنیا عیبات افری آرازد ده کندی صیقلر نه اولر ده هکذا
ایده دینه ساهلر لیلر •

[وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا] در سوره که بر کوه قدم هک الله ادانس وجهه هیسنی
بریه طوبیایوب [يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدْ آتَاكُمْ رَسُولٌ مِنْ الْإِنْسِ] ای
مشرجه : ای همه جماعتی ، ای کنیزی شیطانه معبندی ! انسه حریفه کونز دیکر ، هیره اغوا
راضل انیزک ، یک هورینی آرنیزک ، صایتیکز ، اناسفده هیکار دیکز ، هه سرور سینه فانیکنز
عمود لزی ، صغیدزی هوفالندیکز ها ! دیه کن متا ابره هک [وَقَالَ أَوْلِيَاءُ هُمُ مِنَ الْإِنْسِ]

او چه عرض کند آنکه اولاد درستی ده او عالمه دیده ملک که [رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
 بِبَعْضٍ] ای یمن بز بر عزیزه انتفاع اینک . — چندانکه شهادت یومرینی و سائلین
 کوسن زید ، مکر و خدعه ، نزدیک دار احمق ، سواد فساد اصولی ، اگر یولدره کیدرب بالا
 طولانیست بیه ، فساد ما یوب کین لعل چهاره لری اکر زید . بر صورت دانش هندی انتفاع این
 زدن ، صفار باری . انک برتری فساد قبول انهم سنده و شهیدان کوسن ده معارنده
 بر نمانده ده چه انتفاع اینی ، راد و مقصودینه ابروی . بنار عمده بر پایه سؤلیت بالذمه
 در سدر بزرگ دهد . در فرسی بز یک بکر بزرگه انتفاع اینک [وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي
 أَجَلْت لَنَا] و بزم بجه تعبیه نسیم اینک اهل زید : بز و در ریکه رهنک
 نه اینه ابروی . — یعنی سوره ملک باشند . « واجل مسمی عنده ثم انتم تموتون » دید
 بیایه ادناه اهل کسی ، بر غایه است ، بر بوم مشربیات طردی جانی « دید اعتراف و توبه اجه
 چه در سدر به عادت و سؤلیتیه اشتراک ایه جگر . الله ده نه دیده ملک بیدر میکند ؟
 [قَالَ النَّارُ مَثْوًى لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا اِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ] محضه دیده ملک که دینی
 از ده دیده که دانسته ، نایه جرم تنویر ، افانسله کند ، با ناعلم زده . او راد انش و چه
 هیکند خدا قاله جگر . آنچه الله در دید بکی است ستمنا . « الا من شاء الله » بجه و یوب
 « الا ما شاء الله » بجه و سنده اقله سبیل که فلور نار ده بر استنا ، بعضی استماعه رکل بعضی زیاده
 عمارت . و بیایه اولدیفه کوره ، الله در دید بکی بعضی نه منکر کفایت اندر عیبایر بوجوه
 نه در بره آید بجه ، صوره نه نار ، عماره اولدیفه . [اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ]
 سببه بوجه که ربك لهم حکیم لهم بر علمید . با یعنی همانند حکم بایا . دانش و چه بتون
 تفلیسک ده کینلی آیه بجه عمارت و لایه اولدیفه جزایر بیدر . همانی مستثنی بیدر
 در . ایته الله حکیم او بر دیده رکن مشایره همانی و چه درستی انک او بر حکیم و علمید
 ریکه ده بجه دیده بکی کونی در سوره . [وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ] دایسته بز فاللری کسب ایه و طرطرد - کسبی اعتبار اینه کردن - کسببازی
سبیل بر بر برینه دوست یا یار نه - کسبوری ، عارضی بر بر برینه بکنه بند بر بر بری کور بر
بیل اوز اینه اوزانه بر بر برینه دوست اولور لر ، بکد بری مدافعه و سولیدینه استدان اید لر -
انس و هینه فاللر ، حقن لره کسبه مشارکت و مجامعت لره طرطردی بکد بری معذور کوننده
ایستکه مستکونی اعتراف جرمه و سولیت و عذاره بر بر برینه استدان اید لر لهم کندی
جور بری انزار ، لهم و سندی عبیرنده سهارت اید لر که علم حکمت الیه ره بر بر فاعده در بر
ایموره بوم مستوره اه « یا معشر الجن قد استکثرت من الانس » دیه معنی منی انس حساب تیغ
ابتدایی ز ساه جه هیچ بر جواب و بر بری حاله اذخر اند - اولاده و سندی ، و سندی و سندی
اور نایر ایتلا ره سولیتی اوز لر برینه اوز ره منی معذور کوننده جایبده که بکد برینه استفاده
اید لر مستقام جرم اولد قری اعتراف ایه حطر و بومور نه جلد آید ، انس اید بر مست دکل
هیان مجرمه سندی برست ، منی و هیه ، منی کسب ، منی سولیت طایبانه و منی جزایه سندی بولنامه
بر هیات اجتماعیه اولد قری انزار و ابیات ایه حطر در - و حکیم و علیم اولاده رب العالمین ره « النام
مثنویکم خالدين فيها الا ماشاء الله » حکمی و بر رکه قیسه بر دره مؤظطاب ترجمی با یا معشر :-
[یا معشر الجن و الانس] ای جه و انس معشر : ای کیزی و ایموره شیطاندر نه
نشد اولاده حیات تعلیمه : [اَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُلٌ مِنْكُمْ] سزه سزده سزده
کهر می ؛ [يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ اَيَاتِي] اوز سزه بنم آید می نقد و بایه اید میور (و
يُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا] و بر کونندن ، بر تور قیامت کوننده ، بر
و سندی نوبتی مندر و بره ک سزی انزار و تدر بر اید لر دکلی ایدی ؛ - بویه اومعه و انس
بر خطاب ترجمه برابر [قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى اَنْفُسِنَا] بکندی نقد میز ، و هیز میز ، و هیز میز
علیه سهارت ایتک ، اوت بزره سولدر کون ، نقطه بزره اولاده ، الله اید بری اید بری
دیر ، سبقت دزد و ایموره مفعول باطل ، باطله و دیر ، « قد جاءنا بشير و نذير فكذبنا

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ رَمَدًا . [وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا] رمزد ایمیده بزند نری
 آئینه میات ، دنیا دنیله میات از نری رمزد راند ، آرائند [وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
 كَانُوا كَافِرِينَ] بوزد طوولی كند عملها رند ، كندی نفسدیه در جباریه فارسى هیس دنیا
 ه از از نریه سرات ایندیر . — یفی هیس كندیرینک پیغمبره دارنك بلیغ ایند نری آیات الله
 ط از از نری دنیا نری نسا نسا بر جوئی ره بیدید بای نری دنیا كندی نفسدیه در جباریه
 بیدیر كندیریه فارسى بود سرات ایرار . آخره بود کیده جك از از او کوه بوم مشر ره
 مفسر الهیه ره او سواله فارسى به بود كندی كندیریه متفقا سرات ایره مفسر ره . — انس
 وجهه مجموعی بر سر از بیم سنده آهلا سیدر دست اندك سلی مت جهك ره سلی دیکر . ره
 پیغمبره انس وجهه سیدانزینک دشمن الی بر شطره ملاذ دارر . — دبا مفسر هاتم الانبیاء
 رسول الثقلمه از ایندیه مشبه برتر . — نه نیم بعیدی بونی سوبیده آهلا نکر .

محمد سید الکونین و الثقلمین
 و الفریقین من عرب و من عجم

ذَٰلِكَ أَنْ لَوْ يَكْفُرُ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ • وَلِكُلِّ
 دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رُبُّكَ يَغْفِرُ غَمًّا يَكْفُرُونَ • وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَتَاكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ
 آخَرِينَ • إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأَن يَأْتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ • قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا
 عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَكُوزْ لَهُ عُاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
 لَا يُفْلِحُ الْفَاحِشُونَ •

آل شری

بر سوزنه که : ربك سئلوا عما له ورايته ظلم به وهدى الى غير ذلك
 • وهدى الى غير ذلك مما له ورايته ربك سئلوا عما له ورايته ظلم به وهدى الى غير ذلك
 رستمی ، بر سوزنه سوزانده ناله برده ، آتش زنده بر سوزنه و در دگر گونی گسترده ، نهل کردن
 با سوزنه بر سوزنه سوزانده سوزانده • سوزنه سوزانده و سوزنه سوزانده سوزانده ،
 سوزانده سوزانده سوزانده • او سوزانده ، سوزنه سوزانده سوزانده سوزانده ، به سوزنه
 سوزانده ، آتش سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده •

همه سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده سوزانده ،

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ
 بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ
 لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ • وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ • وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ
 حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
 لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَجَيزٌ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ •
 وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ
 يَكُنْ مِنْ مَيْتَةٍ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَجَيزٌ بِهِمْ وَصَفَهُمْ أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلَيْهِمْ • قَدْ
 خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
 قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ •

[فَمَا كَانَ لَشُرْكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ] فقط شریکین عباد الله راصل اولان .
 انه اوغریه صرف اولان [وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرْكَائِهِمْ] الله عباد
 اولان به شریکین راصل اولور ، اولر اوغریه صرف اولور . — بناریم به بالنتیجه هیچ برینک
 فیر اولان ، هیمی ها اولور کیر [سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ] بوزن ماکدی نه فاما کیر . —
 الله فلفنه باشقاری شریک انک ، انه اجمیره ربه کلزده ده الله شریک معنی رحل . کند ز عملی
 اساس اتخاز الله وصوره اولور ووب اولور شریکین الله نه هیچ اولور بالنتیجه انه اجمیره هیچ
 برین با یاسه اولور و الله بارانده فیر وکند برینه نصیب اینکی مال وصال بو صورت بو سده بو
 صرف و استهلاک اولور هیچ بر فیر فانه انسه نه جهلان ، نه ظالمان ، نه بر ختانه بر ماکیر ، نه بون
 فیرانده ؟ ! .

روایت اولدیفنه کور . عرب شریکری اکوب دیکر کلدی عرته و جنبه بر کلدی دوه ، صغیر
 قوبور ، کی حیواناته بعضه شید کلدی قدر نیمه انه اجمیره ، بعضه شیدی ده دیکر الهی نامه
 تعبیه اولور ، آیدرر و بر شریک و اردانده برید ایکی نوع صرف عیقار دی ، انه اجمیره دیکرین
 سازم و نقار ، دیکر الهی اجمیره آیدر دیکرین ده اولرک مصارفه و حضور لرزه باید صحر
 آینه ، کسبله کل فر بنده فخره جرق و ساره به صرف اولور دی ، صوکره باقارر ، انه اجمیره دیر
 آیدر دیکر ای عیقار ، شو و نما بولور و دوزر اونی الهیه تخصیص اولور ، فقط الهی اجمیره
 آیدر دیکر ای عیقار ده اونی اولر نامه بر آیدرر « انه غنیه » بوزن فقیر ده « دربرر و بوسورنه
 الهی الله نه هیچ اولور و انه اجمیره آیدر دیکرین انه اجمیره صرف اینر لرده کراسته بواندر ده عرب
 شریکینک عقل فکر قبول اینر جهالت و ضلالتنه ، جهالت انقصادیه و اجتماعیه لرزه کی یشاقده
 شعلیه بعضی فساد قدر بیاه اولور کله اولور ، بوایت ابر بوعادت و نه صیه اشارت اولور و بون
 عملی نقطه نظر ده بتو سیانک عمده سی و سبب اصلی اولدیفنی کوشدینده . مع فایده انک
 صورت انار سی ایجه سد حفظ اولر ایکی زماه آکلد سبیر که عرب شریکینک بوعادت و نه فنی تصور کل ،

مع العموم شركتكم عملی نقطه نظر در صندوق تصرف بهر وجه و تصرف بر مقدار
 در چهار اربوب دینی و بنوی در شش فقره عاقبت فرستاده شود و طریقه دینی گویند که در. بوزاره ایمان
 ابرشکی اولاد بر اعتقاد و بر عملی اولی و از ره ایکی نقطه نظر در سلاطین اید. اولاد
 اعتقاد نقطه نظر در بر سوسه محمد الله یا شفق قائم و الله یا شفق قائم یا شفق قائم یا شفق قائم
 بتو اعمال در فائده یا لکن از نقطه نظر در عت ایتک و بنابر عت طار و کسبند الله یا شفق سناح حکمی
 نامه بر فائده سوزاننده بود و بنوی که ای الله یا شفق سناح حکمی نامه بر مصرف در یا میسر و در حرف
 ابریه یا لکن سوسه و عمل اولاد حکم نامه و یا لکن فائده الی ی توفیقاً بر مصرف اعتبار ایتک
 اعتقاد اید. و بود اولاد مصرف در ره نصی عاقبت اعتبار بر محصله غیر و مفید اولاد. اعتقاد
 نقطه نظر در بود اولاد بر سوسه محمد بر ایمان و اعتقاد دینی عملی نقطه نظر در بود بود تقیعه اید و غیر
 اعتقاد و محمد سوسه نام بر سناح اولاد. و عاقبت الی الله یا شفق، اعتقاد و عمل بود اندک
 اولاد. بر اعتقاد دینی عملی نامه و تقیعه اید و زسه از نامه و اعتقاد سوسه و نقد بر اید و عمل بر شد
 و ضعیفند بود و فاسد اولاد. و بر زسه طوایف که اولاد بالفرد و اولاد سوسه شکران تحت تابعیت
 قلوب محمدیه و عملیه اطاعت و شکران ایتک مجبوریتند بر نماند اعتقاد و یا عملی شد و سوسه و محمدیه
 مالی فائده از. قلیاً و اعتقاداً مخالفه برابر برانقت عملیه شکران عملی، قلیاً فائده شکران اعتقاداً
 استقام اید و کسبند بالاد. و ان اطمعوه انکم لشکرکون. بر و رسد اید. عملی توفیق ایتک
 نتیجه محمدیه که یا یعنی مصرف یا لکن اید اجمیر یا یا رسد بر اعتقاد عملیه. شکران کلمه: اعتقاد و نقطه نظر
 شکران؛ الله یا شفق کیزی و یا اجمیر بر سوسه اید و جک عبود، حکم اتباع اید و جک حکم طایفه دین
 اولی اجمیر بر شکران عرفانند. بعضاً اللهی در حساب فائده و احتیاجند و دارسته فالو مانده برابر
 اکثر یا لکن در لها یا شفق. مؤثر فرموده اند یکی دیگر عبود لری، شکران نامه بود و. و بر جک اجمیر
 فائده اید. حکم حق مخالف الله تعالی که بر صریحانده و در صفت و بهر وجه اولاد و او
 عبود لری نامه بر فائده و بر کسبند و معتقدند که کوم اولاد. و آرتو اندک بود و کسبند ایکی مصرف دارد.

برسی و جود حق و جوب زانسته باز حرف کنی و بفهمی احتیاج صوابی جزئی بر من
و غیر صرفی، بر سوره حکم شکرک محمد انبیا میورد، الهیاتی، غیر منزه، استهداک محله اوله
مصرفه که مملکتی بقیه، مندی از رب غایب به عیاق و امدادی بحر انزل الهم سبد منزه
بر اوله مجرایه و صفات اقتضایه نک سبی بالخاصه بر مصرفه. بوار مصرفه که هیچ بر اوله امیوه
اوله بوشه استهداکره، صوبه لغزیه یا شقیه هیچ بر سی افاره ایزن. بالعکس اوله امیوه ایزن
فاز انجری ده کنه نه هیکر، مصرفه ربایه مصرفه مانع اوله. و از نه بر هاله بر ناندک هیچ
بر غیر اوله. بویه اوله و بویه فاز انجری شیطان ادغریه لبا لغزیه انفا اوله که بر.
دسته «فما کان لشرکائهم فلا یصل الی الله و ما کان لله فهو یصل الی شرکائهم» لغزیه عن العموم شکرک
بویجه میسن استعاره و اظهار ایتله در. بونک امیوه بویجه که :

[وَكَذَلِكَ] و بویجه - ابی نوع مصرفه سوره ارباب اوله امیوه ایزن ده
شکر ادغریه مصرفه انبیره کن فداکت اقتضایه ایزن بره و بر هاسب و بره از میر کیده اهلک شکر
سوره بویجه فوسه کوسه مصرفه در [زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءَهُمْ] ادغریه قری و نامایه مصرفه بار قری شکر، و انس وجه شیطان شکر
میرغه اوله در قتل انبیره تزیمه انبیره، هوسه کوسه در. - فاز انجری هیکر، فرد رقه
کشتار انبیره، علفی، قدری، هلی نوهات ایدان ایزن، فست اوله، یعنی زکر نک
قوس و بر طاقم الجات باطرا ایزن سوره اوله در قری اوله در قری، بویه قربان انبیره، قز لری
دری دری زار که کوری، اسقاط جنبه انبیره و بویجه شکر کنده برینه قز در قری انفا
بیتل، بر ناموس، بر ریه انبیره ای بر سی ریه نفیسه ایزن. و بویجه انبیره اوله امیوه
بایر، [لِيُرَدُّوهُمْ وَلِيَلْبَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ] شکر اوله انبیره امیوه در قری
نبیس انبیره که رار مصرفه ابراهیم و سید سوره اوله در قری [وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
مَا فَعَلُوهُ] و فقط ربک دیر سوره اوله ایزن بویجه و بایر قلی یا امان لری. ما دام که بایر

وَصَفَّهُمْ [الله بفرزه برتر صفت دینک - برعل رحمت و صفت دینک - جزائی و برتر و جلد]
 [إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ] بزرگوار و عالم علیم - برتر صفت لغوی جزائی برافراز -
 مصافک کتاب الادب فائده نقله کرده صفت مائت رضاه عننا اولاد انانی محروم برک
 ستمرا اولاد زکوره بایده رفند ده برهله عارته بکزه تنه و برای او ترسند -
 ماسی قاریندی آنچه لایسته بستمه فرمه ایدوب برورم تحفید و محروم ایدوب ده اولاد اولاد
 کبی سرب مجازات و فرسازد - [قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ]
 صبح شبه برده که علامت سفاکت و صمانت برنده اولاد بری قتل ایدوب [وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ] و الله کذب برینه امساره بیدایی صلا زنی الله افتد ایدوب محرم ایدوب
 طهر فرسازد درر - برتر [قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ] محرم طهر برینه صفت مایند
 و اصل طهری بود کیدر ده و طرد - برمال ایدوب صلا برینه اهنال یوند -

مال برکه :

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ
 وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمَانُ مُمْتَسِبَاتٍ وَغَيْرِ مُمْتَسِبَاتٍ
 كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ • وَمِنَ الْأَنْفَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنْهَا
 رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ •
 ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ
 أَمَّا الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِيُّنِي يَعْلَمُ إِنَّكُمْ
 صَادِقِينَ • وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ
 أَمَّا الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ

اِذْ وَصَّيْكُمْ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ • قُلْ لَا اَجِدُ فِيْ مَا اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى
 طَاعِهِ مَنَعًا اِلَّا اَنْ يَكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ
 فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اِهْلًا لِّغَيْرِ اللّٰهِ • فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ
 غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ • وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوا اَحْرَمْنَا كُلَّ ذِيْ ظُلْفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ
 وَالْغَنَةِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُوْمَهُمَا اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا اَوِ الْحَوَايَا اَوْ
 مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَاِنَّا لَصَادِقُوْنَ • فَاِنْ
 كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
 الْمُجْرِمِيْنَ • سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اشْرَكْنَا وَلَا اٰبَاؤُنَا
 وَلَا اَحْرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَا قُوًّا بَاْسُنَا
 قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ
 تَخْرُصُوْنَ • قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدٰىكُمْ اٰجْمَعِيْنَ • قُلْ هَلْ
 شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَمَ هٰذَا فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
 بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ •

مَا لِيْ سَمِعْتُ

او معبود سے دغیر معبود سے جنت آسا باغی ، اولیٰ نری ، عیسیٰ ، مختلف مذہبوں
 اور فرماؤ ، زینت نری ، ناری ، بربرینہ لہم بکڑہ ، لہم بکڑہ من بہ مالہ ، دھورہ کتیر لہب
 اور ، لہری محمول درینجہ معلولہ بہ بید ، ملہار کونی حقیرہ ، درک ، برکت برار بر

انچه يك ، ميگويد از اسراف اين مروت • انعام بچيده گران بون كوتورني در كن سريلني و جوده
 كننده ده او ، الله سزه مرزوره نيليني نعمت دره بيك فقط شيطانك آريلاينه او با بيك
 ميگويد از سرك ايجو آجيه بر دكند • سكر اش : قوبونه ايكي ، كچيده ايكي ، ري كه ،
 ايكي ار كليني مرام قيدي ؟ بوقه ايكي ريشي بي مي ؟ بوقه ايكي ريشيك محمدنيك شتون ار زريني مي ؟
 اگر صارفته بلا بر علم ايد خبر دين • دروه رده ايكي ، صيفيه رده ايكي ، ري كه ، ايكي ار كليني
 مرام قيدي ؟ بوقه ايكي ريشي بي مي ؟ بوقه ايكي ريشيك محمدنيك شتون ار زريني مي ؟ بوقه
 الله سزه بوخرمي زمايه بورد كه ساهل ر ميكنند ، ار بيفيه علم ناسي افضل ايجو ده او به دريني
 بالدي الله سنا راينده رها طالم كيم او به بيلد : له مالده الله فالدر كرهني طورني بورد صيفيان
 • ري كه : بلا رهي از سنا راينده بومرام ريه طر كزي به ملك بر آراه مرام قيلمه ريشي
 بولابورم ، مكره سونر اولسوه : نولو باهور دكوره قانه باهور غنر براتي كه او شينه سز برسيده
 باهور الله يا بشفه سنا اسمي آيا كسه صبح رشمه ، كه بوزر ده ده لركيم فقط اولورسه دكبر
 رشفه تمام از انچه ديكي ضرورت نفا رني آشماريني نقيز رده شبهه بورد كه الله غفور رحيم •
 بهور ميره له طر نا قايي مرام قيدي ، بورد بوزر صيفيه انعامه صيد ترنده اولورده و با با غنر سنا
 او زنده بولساره ربا كيشه اختلاط ابيه نور و ده شكنده ماعرا يا غنرني رخر مرام قيدي فقط
 بوني اولور بغيري بوننده بر جنا با يره ، شبهه سز به هر موصوفه چارت • بونكه او زرينه
 سني نكزيه بيله نيزر ، ري كه ريكز تير تر كنز بر رحمت حاجي ، فقط بومرد كرهنده با سوره رده
 ايد برين • سرك اولور ريه جملكه : الله دله ايد نه بيشرك اولور ده نه اناريز ، نه ده
 ريشي مرام قيدي بيلدين • بوزر ده ار كيد ده بويه تكذيب انيشكردن ، نهايت غنر امزوي طازير ،
 هيج ، ري علم ريه ملك ريشيك دارمي كه بزه جيقار سكر ؟ سز صرف بر فله آرزويه كيه بوير سكر
 و سز انچه ايتور سكر • ايسته ري ، حجت بالغه انچه الله ، اوت ، او دجوسه ايد سزي هيب بر
 له ايه ايد ريردن • همارك ، ري : الله بوني مرام ايتي ريه سكرات ايه ملك ساهل ريزي كينك ،

لازم کلدی تفصیل اولو نما یوب مطهره و محل برانیسور . بونک زکات یعنی عت در نصف عت اولی یعنی
رایتد دایره ده زکات آیند سرینه ده نازل اولسه بولند یعنی نفل مکرده نازل اولسه برآینده کی
مفلک ازین یابته برصدقه راجبه اولی یعنی و سفارینک یعنی مطلق اسانده ترقی ابرک تقدیرینه
نوقف و مع لقا اساسی صرف موده در برجهن برصدقه نازل اولسه برجهن بولند یعنی بایه ایلو که
نه مکی اولسه و انذار بات سرده سنک . و فی اموالهم حق للسائل والمحروم . آتی ، کذلک سرده .
سارجه کی . و فی اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم . آتی بونک و عاموس صورتیه بریا
دیکد که سائل و محروم در برجهن برجهن اولی کورسند . بیانیه برآینده کی موه . مطهره اولی جریته
زکات ابرینه رعایتد بومفلک رضی الله ایلوه اوله یعنی یعنی بوارک عت . و فی سائل برلین یعنی محروم .
[وَمِنْ الْأَنْفَاقِ حَوَلَةٌ وَفَرْشَا] "جنات" اولد برینه معلومند . اولی آینه
مرتک ، بونده صورتیه ده انفاق عت اولد برینه معلومند .
مورد ، هانک فجد بونک کورسند . انقباضه مکه مملی دیکد که هیکه کی برکه هانک ضلله
مورد برینیه . بونک ساندده فتح ایدر برینیه باکله سرور .
فرسه . درسته دیکد که بوارده مراد درسته کی بره درسته . بایه یوب کسبله
دیا بولکند . فیدر نه درسته کد ، بایندر ، سکید ، یوسته کید بایندر دیا بولکند برینیه
بایندر دیکد . یعنی انفاق ریله برستاره هوانانده ده مورد فرسه : بولکد طایفه دیا بولکد
کسبله بند ازان [کُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ] الله سنده مدلول یوب
رند بایه یعنی بندر دیکد [وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ] شیطان
ایز برینه اولی بایک - اوبوب ده الله مدلول اولد ده نصیب ایندی زفر کزده شدت
شومجده در حارسه ، ترسانیه در حارسه دیکد کی تحریم انبد کند کزده در دست
اصطلاحی دفع انبد دیا غیرن مفرقه بخارز ایلده فالسمایک [إِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ مُبِينٌ]
آنفاً کید کی اندره . و بشت کد الله انده ابرک عت کی انفاق ده بشتدنی .

« هـ ارگانی ، هـ ریشی ، هـ ریشک همدگنی تحریم ابرو بر روی . اصطلاح اسلام نازل از امام
 با تدبیر رسول الله ابرو بخارده به فالیشید . روایت ابرو برینه کوره فطیله مالک به عوف به ابی الدرد
 الحسین اید . « یا محمد ، ریشد ؛ روید که سه بر فافتم شیدی عدول قبله ریشک . رسول الله ر .
 بود که . » من بر فافتم شیدی اصلی اولیه روه حرام قبله کن ، اے تعالی توا از دواج نمایه بی نیام دانفت
 ابریک ایچمه یار انسه اولدنی مالده منک ریشکله تحریم زده ریشکله ؟ ارگانی ، ریشکله ؟
 بوسوال اوزرینه مالک به عوف ارگانی ریشکله ریشکله ایسه ارگانی لیب حرام اولی لازم کده کن ، ریشکله
 ریشکله ایسه لیب ریشکله حرام اولیه لازم کده کن . هم ابرو ریشکله ایسه ایچی ده ابرو اولیه ، تحریمی
 بشیمی ریا بیچی ویا لایقانی برینه تفصیل ایسه برینه روه ، نه ایچمه ؟ حیرت ایچمه فالسه ، صومعه
 « نه سوله سوله ؟ » سوله سوله ، مالک « هارسه سوله به ریشکله هم » ریشکله ای . ایسه حمله
 دفرسه اولیه یار ایله واکلدی عدول قبله انعامی ایشاع ابرو سوله سوله .

[ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ] یعنی برده های مکناسه باراندی که ، مِنَ الضَّانِّ اثْنَيْنِ] از
 زوج ، همنده بر دگریم برابر بولنا ده یکده که بوزده لدری دگرینه نظر از زوج ، کنی
 کنینه فرستده اوزر . دبارجه زوج ایسک ده ، ایچده بریک دگرینه نظر اسکر . ایچنه
 برده « زوجه ، زوجه ، ریش . سوله ده زوج نام سفیدیم . هفت « دگر ده » اسه
 یعنی بر هفتک لدریک . شد سکر هفت دگرینه زناه اوله انی اسه آکدشید . ثمانیه ازواج
 ایه آینه بیاه اولدنی اوزر . ایچی قویور ، ایچی کی ، ایچی روه ، ایچی صغیر همنده اولیه
 اوزر . ارطص دریشی رت هفت رتق سکر زوجه . بر آینه ده کور دیور که انعام ریشکله
 ازواج نمایه نک علی اثبات و تفهیم ایچمه بوراره یک کوزل بر تخیر و تیج ساطط مولی کومندید .
 اوله ، ازواج نمایه ریه برامصار ، ثانیاً قویور وکی وابل وبق اوله اوزر ده رت همنده ثمانیه
 و بمانسکرینه کوره ایچتر ایچتر تصنیف ، ثالثاً تصنیف و هفتده عت اولی محتمل بولنا
 اوصاف زایه لرینی ذکررت ویا انوت ویا اشتغال هم اولیه اوزر ده فطره استقرا ، رابعاً بوزن

[اَوْفِيقًا اَهْلَ الْغَيْرِ اَللّٰهُ بِهِ] با خود ریشه اوست از نقطه اولی غیریه های غیریه نفسی
 مستند که برادر دارد. — اهل غیریه های غیریه اولی که فاعل اهل غیریه
 اسی در اوله و کسبند دیگر. بر نقطه رابر «فقاً» قید «وَلَا تَاْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ سَلَامٌ
 عَلَيْهِ وَانْزِلْهُ» ای مویجه عمداً متروک التسمیه نك، كَذَاكَ سَرَّاءُ مَاءُهُ اَيْتَهُ كَلِي «وَمَا ذَبَحَ عَلَى
 النَّصَبِ وَانْزِلْهُ بِالْاَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسَوْفَ» فقره سی مویجه مازج مع النصب ابو میر قسندك
 . ما اهل غیرالله . قبله در ریفه اشارت.

[فَمِنْ اضْطُرَّ] صوره هر کس مضطرب است. — به جک برمدن برادر مازده مضطرب
 زود مضطرب برادر به جک اضطرار نه غالبه [غَيْرَ كَاغٍ وَلَا عَاِدٍ] باغی و تجاوز اولادین
 یعنی رکن بر مضطرب الله کنی الی الی مضطرب و کیده ضرورت مقداری تجاوز ابدی حاله [فَإِنَّ
 رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ] شبهه ربك غفور رحیم، اونی مؤمنه ایت. (سوره بقره) و
 مازده به باوه. ربك که مضطرب امیوه يك فموضه حرام اولاد بهیج برسی برت. ایتجه یعنی رکن
 دارد. سو حاله مضطرب اولاد امیوه یعنی رکنی اولاد دارد. بنا علیه اولی رت شبهه
 ضربه ایریه حرام مضطرب ماضیه مضطرب اولادین حاله غیره مضطرب تجاوز را باقیه سنج الی
 يك در بر ضرورت ضرورت کوره، و سفته کوره، هر بی تجاوز ایری از اولاد^{طیله} ماضیه
 و عموم امیوه حرام. انسانک به جکینه، ماله، مضطرب تجاوز برید عمومًا و علی الاطلاق حرام
 ایتجه کندیه تجاوز دهان باره اولوب دفرت ابو حرام اولادین ره بالضروره اقلد سید. و
 كذلك بتوجه بر بیانانده انسانک ظاهرًا و باطنًا مضطرب اولاد هر هائی بر سیک رضی حرام اولادین
 مع عمومیت مرتد حبس، شوه، یعنی، نفی بود رتبه برینه، بوزن ده انسانک مادی و باطنی
 فاعل و با باطنی ضرر مضطرب، بوند ده حکم الی به راجع بوند یعنی در بوزن تفهعاتی بود رتبه الی
 ایتدره کورده لیدی اوزره تمیج مناط و یا تنقیح مناط و یا تمیض مناط ابو بواسطه ارجاع
 ابدی اقلد لازم هر یک ره مضطرب اولاد که بوزن رکن و کرا ایتدره کورده مست بویه ده توضیح تفصیل

تماماً سازنده کند یعنی دهد. مثلاً آن دقایق کبی که طیرناتی به «هاف» صیغه درآور
و آن کبی میانال طیرناتی به «فلف» دره نکته «فف» همانا در درج یخسنة ویرنجی نوشتن
میتواند به «مغلب» در بررینه «لفز» دیند. بوزن هیسند ده حقیقت اول دره فلز املده
ایریم می ای می می ؟ بوجیت مختلف فیهده. ناموسده درک: مغلب ویرنجی میانال در درج یخسنة
ویرنجی نوشتن مینطه دیندر قایانه و هینانه تغییر اولور. علی قول مغلب صیار اولده نوشتن
دلفز صیار اولیانک هینانه املده اولور. اه. دیک که بر تود کور. شد هایدنک مینطه
بوسید فلز دینز. فقط قول سهور کور. فلز، مینطه املده. مو حاله سرجه بالا تقاضه دی فلز
را املده. موزر هاف. اقله فلز دزد فلز املدی مجاز اولور فیهده تفسیر دره بیانه اولور.
و مع یانه مجاز اولور برابر املده ایریم می ده مندر دهد. دایسته بومضام فلز بزم طیرناته
تفسیر می موافقه. درها موزر سازده طیرناته بوزن هیسند عم اولور فیهده طیرناتی
میانال طیرناتی دخی دیند یکی هاله صورت مطلق ده «طیرناتی حیوانه» تفسیر ده عرفا کدی
کودک دساره کبی ویرنجی حیوانه تبار ایر. فخرالدیه رازی بویته ده بومضامک متبار اولور
قال ارسطو دزد فلز مغلبی سباع و طيور و ادجی حیوانات اولور تفسیر ایشده. ابه عباس و مجاهد
دابه حیر و قناره دسدریه ایسه بونک مکنه دره دره قوشی و اولور دقاز دساره کبی یا فیهده
آیه اولیه حیوانه ریه منقولر که زهاجک مختار ده بور. ابه زید بوزن هیسند بالنامه
دره اولور فیهده، صخاک دره قوشی و هاله دخی اولور فیهده سوزده. کرم بومضامک اینه عمومی
ضعیف ایسه دره هاله بوزن سوزده بونک بیانه نقطه نظر ده اهت محفوفه بی هاف در. کلپی، طيور ده
لهزی مغلب، ددابه لهزی فلز، سباعیه لهزد ناب دسبه، قرطبی «بورارده فلز هاف
منزله سده در، بوزن ددابه لهزه هافزی بولنامه راض اولور. هافز استعاره طریقده فلز
تسمیه ایشده. دسبه. مغلب، «صیدانیمیه ذی فلز، صیدایره ذی مغلب» دسبه، نقاسه
«بومطر در دهد» زیرا آیه سده ذی فلز در «دسبه» زخمی ده «دوه» طيور و سباع کبی یا مقلی

اولی « در به نفسی است که به حیوة نفسی مختار دده بود . و بوزنه بیکدیگر یک طیرانانی را
داخل رکود . بوزنه بوزنه اکلا شکر یغنه کوره . کل ذی ظفر ، نفسی یک دده یسوی الذی قولید .
فقط در مجاز اولی حافره ده ظفر اولی را به یکدیگر شد رکود . بوزنه طولانی نیم اکلا یغنه
کوره . کل ذی ظفر » بقدر غنم داخل اولی اوزره کوه بیکدیگر یک طیرانانی اولی کوه کوه
بایره و یا بایره نشانی بوزنه طیرانانی بوزنه حیواناتی عمومی ساس اولی . زیرا بوزنه
ذی ظفر ، بقدر غنم این متقابل کی زار است . بهر بر که دینه کنیز یکد برابر حیوانات طیرانانی بوزنه
حیواناتی عدول و برابری وصف بر رویان حیواناتی حرام اولی سوز یکد اولی ندریه کوره . صیف
توبیه و کی دانی کی هم که دینه کنیز ، هم حیوانات طیرانانی اولی ندریه سوزی کنیز حرام اولی
اولی . بوزنه دده که دینه کنیز ده حیوانات طیرانانی اولی ندریه ، ندریه حیوانات طیرانانی
که دینه کنیز دینه بیکد ، رکب ، قاطر و ساره ده بیکدیگر ده بوزنه حرام اولی . معنی سوز
و بالقلده ده ده بوزنه وصف بوزنه دینه اوزره حرام اولی اقتضا ایست . حال بر که بایره حرام
ایست اولی حرام بهر بر که کند اوزره ده کنیز حرام حیواناتی ندریه مفوضه دارد
رکب یکد . بایره فرانه بالقلده ساس اولی بقدر غنم متقابل اولی اوزره . کل ذی ظفر .
بوزنه هم بوزنه افطار ، هم ده بهر بر دینه کی ندریه کنیز و ندریه کنیز بایره
اولی حرام ندریه و بهر بر که برابر یک طیرانانی دده دینه بوزنه ندریه و ندریه
حرام ندریه است . اوزره معنی سوز :

بهر بر بقدر غنم داخل اولی اوزره رکب طیرانانی حیواناتی معنی حرام ندریه
[وَمِنْ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ] بقدر دارد ده [حَرَمْنَا عَلَيْهَا شُحُومَهَا] حرام
شحمی - رکب با ندری - اوزره حرام این [إِلَّا مَا أَحْمَلَتْ ظُهُورُهُمْ] آنچه
بیکدیگر میزنند [وَأَنْحَوَا] و یا حرمی لریک یعنی با ندریه ندریه مایل اولی با ندر
[وَمَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ] با ندر بر یکد افطار بایره با ندر - که ندر دینه بایره بوزنه .

[illegible]

قوله قوله الله بوله ما نذر .

والله ان تعالوا نذكركم يومئذ كنيسة اولئك بابر محرمه ابر وبالك باس و نه طمعه .
 ثم قال . شبه الله تعالى ابراهيم بنده بابر محرمه باس وعذاب اولئك بابر محرمه . نفي الهمزة
 ايموه اختياره دار . اضطراره دار . و بونا ربه برد آخرة طمعه دار . فز اضطر
 غير باغ ولا عاد فان ربك غفور رحيم . ابراهيم اولئك بابر محرمه باس وعذاب اولئك بابر محرمه
 ثواب وعقاب اضطراره دار . اختياره دار . طمعه دار . بابر طمعه بالاختيار طمعه دار . طمعه
 بابر طمعه بالاختيار طمعه دار . بابر اضطراره دار . نفي اختياره بابر طمعه دار . نفي اختياره بابر طمعه دار .
 شبه الله تعالى بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 كيمه بابر محرمه دار . كيمه بابر محرمه دار . كيمه بابر محرمه دار . كيمه بابر محرمه دار . كيمه بابر محرمه دار .
 نفي نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي . نفي نفي .
 اولئك بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 نفي نفي نفي . نفي نفي نفي . نفي نفي نفي . نفي نفي نفي . نفي نفي نفي . نفي نفي نفي . نفي نفي نفي .
 بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 انفاذ ابراهيم بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 ابراهيم بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 طمعه بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 ونافذ بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 « ولو شاء الله ما اشركوا » . « ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما يفترون » . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 الله بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .
 آرمه . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار . بابر محرمه دار .

یا علیه مازری ، شد یا لایه سوزیده مزی ، ارمالده جریده ، بالایه سوزیده با سوزیده ، الله بر
 افسیده . طرز زده باطل بر استدلال ابو جینات صفی تزییه قافیشمه بدید آتیه انما مقدر .
 بود بر آئینه بر نایاب در روانه بلفات الیه یاری [سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا] اَرْكَ
 امیار نبیه اولایه مکر [لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حُرْمَانُ مِنْ شَيْءٍ] الله
 در بسته اولایه ای نه بزه زده آنالیز مکر اولان و هیچ برشی تحریم انیز ایله « دیه مکر . —
 « سَيَقُولُ » بود و نه سنده اَصْلًا سبیه که بود بونی بر آئین مذولی فطاسنه رهاسید و شد ،
 فقط بوزنه عوکره محقره سیدیه مکر و بر او زن استقباله بر کفر و اول مکر . بار علیه بر آت
 بالاده کیدگی ازین ماضیه کی دانه لری دکل استقباله کی سوز لری ، جریه و قورنده اول بر افسار
 و هوای استوار . « الْوَاقِعُ مَرَّكَ بِالْأَرْضِ بُونِ سوزید مکر و بر مکر صدق محقره ایست . نه کم
 سورهُ نخله « وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حُرْمَانُ
 مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ » آتی ماضی صیغه بر تحقیق بایه انیمند که بود فرزند سه عذابه بر دو صادره
 اوله یفنده نه قدر صریحه . یعنی مکر بود لای صادره یه فارسی مکر و غریبه و از لای مکر و شکیب
 اینک امیوه طرینه همه هیچ برشی بود به همه و آنچه مکر و تحریک با سنی انار واه طرینه زد و بخی
 ارمایه بر دیه مکر در که « الله بزم مکر اولان و ذکر اولاناه عز و انفساریه هیچ برشی تحریم انیز
 در بسته اولایه ای نه بوزن با یا مازده : با بزه اختیار و برت همین ایامه مضر افسیده و با توفیه
 نصیب ایله ایمانی اختیار اندیر . در هائ یا یا یا یا مکر و غریبه مانع اولور و ده نه بزه آنالیز
 مکر کلکی و او تحریمی ایست نه لایه ایست نه مکر ده یا یا مازده . فقط بوزن آنالیز ده بر دیه
 دیک که شکی نه بزم محقره الله ماضی امیوه بوند محقری در بسته ، بزم در دیک بومر کلکی
 و تحریمی در بسته . « ایسته بوقضیه مکر علیک مالی و نسایک منقعه سی بود . و بر ترم بوسن طرور .
 و « لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا » کلام الیهیند محقرید . بوزنه صادره بر نیجه الیه لازم کلیم « اَرْكَه یا یا
 عزازده افسی نه « دیک لازم طبر . فقط سیانده اَصْلًا کیدنه کوره از بونی اعترافه و سبب اتحاد ایله

« ما دام که ما صیغہ ایمورہ اللہ با شفعہ دیرم مسہ بود و دیرم مسہ بود با محشر ... دیک که بود
 بزم رضایت کبی اللہ ده رضائے موافقہ ... و بالکن بزم اوید رضایت دکل اللہ ... چونکہ اللہ
 راضی اولوب دیرم مسہ ایمن بزن رضایت اید ... بالاد سوید یہ بیلرک ، او مالہ آتیم ایمورہ ده بوندہ
 بر باس یوقد ... باریک سرن و تحریک منوریتہ و عزم اولرینہ ایما غایہ ، اول باریدہ یہ ایما رن ،
 اگر بوندہ بر باس دارده اے راضی رکھ بوندہ بود بزی جبراً و بالفعل مع انسیہ ، یوقد بکنی
 رضایت داند کیم یز « کبی باطل بر نتیجہ میفایسہ ایستہ یہ جبر و بود دیرکے حرمت غلطہ مطلقہ
 رضای و عزم باسی و فارک جبر استقام ایتمہ جانی و تقاضا قیس و مکملہ اولادہ لرفعہ انشای
 رنہ و نفعہ اولاریننی رسد اللہ مستبدہ انشای باقیہ جانی در قید رن اولر در یہ جانی
 کذلک اے بر بالانجیک بالاد سوید مہ نہ در بفتندیک افتار انجہ نہ مساعدہ ایستہ اولفقد بالانک
 حقیقت اولرہ یقینی و بوندک کبی غلہ و سیت الیہ اید سرتکے انشای و تحریک مطاعہ بوندہ سندہ سرن و سرن
 نفس الامرہ ثابت اولر لازم کلمہ جانی و درہ باسی کور دیر یہ بر شیک و بالفعل باریدہ کور دیر
 ماضیہ بالفعل مختصر ایستہ و قوعاۃ نقرا سیت الیہ و حکم نہ بر در جبر نہ معلوم اولر یہ استقلالہ
 نقلہ ایستہ سیت الیہ نہ و حکم نہ انشای ایمورہ غائب و مجہول اولریننی بوندک برابر بوندک
 و تحریک بوندک اولر لری قتل ایتمہ غمرانہ در سندن ماضیدہ مقننہ ده بوندک باسی انک
 انزلد بالادہ اولر یقینی ، کذلک یہ ماضیہ انشای در لایق مقننہ انک ایزن پنجہ پاسد کور و کور
 و صوکرہ سیت الیہ بی بطنہ ریس اتما ز ایرک نفی سرن اید ایمانی و تصدیقہ عدلی بالکن اولر انشای
 انک نہ حیدر حقیقتی داند تما لانک بطنہ غلہ و کلم اولریننی و سرن و تحریک بصح بر حجت در ریس
 بولونیمہ یقینی غمناۃ اعتراف دیک اولریننی مالہ نو مید در سرن ، تمیلدہ تحریکی ، سیتہ جبری
 استخراج و ابناۃ قالیقستانک فعل بتناقضہ اولریننی در سرنہ جبر و اصلایستہ یہ جبر در ...

[کذلک] ایستہ یا محمد ، بودہ - بوندک یہ کبی - یعنی اولر دیر جبر اولر

و او بود یہ سرن انک داند و انشای تحریک الیہ نہ اند اے طرفندہ نہی اولر مسہ و باسی و عزای

ما را مگر سزاوارده و ادله حقیقت در سبب میانگذاختن اینست و یکی فرضیه است و بولونیور و اجتماع مصالح
عقل در ادله فعلی است. با آنکه این باسی انظار بر سبب است و ادله علیهاست. و لایرد باسه عن
القوم المجرمین « همانی تفسیر اجماع بر سبب است. با آنکه این باسی انظار بر سبب است و ادله علیهاست. و لایرد باسه عن
صوت درجه واضح و متین و ثابت، نقصه و ابطال غیر قابل حجت، الیکن. هرگز راه افاده و انفسه
بوتی و دلائل، اتم سالف و حاضر و ده بر سبب است و ادله علیهاست و در حجت است و سبب است و سبب است و سبب است
عقل در ادله و ادله، کتاب و در سبب است و ادله علیهاست. « قد جاء که بصارت من ربکم فن ابصر فلنفسه
و من عصى فاعلمها و اما انا علیکم بحفظ، بر سبب است، فصل در این فانی و ادله علیهاست و ادله علیهاست
موشد و ده در سبب است و ادله علیهاست، لکن و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
در سبب است و ادله علیهاست که جانی و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
بیا و نهایت « و انما الصادقون فان کذبوا فقل ربکم ذو رحمة واسعة و لایرد باسه عن القوم
المجرمین « فطایفی تبلیغ و سبب است و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
ایست. — بر سبب است و ادله علیهاست که سبب است و ادله علیهاست و ادله علیهاست
در سبب است و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
جست و ده حجت بالغة الیکن. هرگز راه و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
فانی و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
باستفاده بر سبب است، بر فانی، بر عالم سلف و بولونیور و ادله علیهاست و ادله علیهاست
ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
نفسه بر سبب است و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
بر حجت بالغة الیکن. و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست
و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست و ادله علیهاست

و سزاوندک مستند به حق کند و مستند به رسول کند و در راه رحمت و استغاثه بپوشی افتد
 سزاوندک در ربوبی و سزاوندک محقق در کند و مستند به برسمی سزاوندک طلب و سزاوندک بط
 و تلبیس و الیه و فخر اضطر غیر باغ و لا عار فدا اثم علیه و در سوخته سزاوندک سزاوندک
 عاقل و در سوخته محقق و او در سوخته سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 اینک یکی در سوخته که البته سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 و ایمان و مبارک و سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 الهی تفصیل و سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 ممکنه تفصیل و سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 ارلان و او سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 چونکه هم الهی سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 یا لا یخلفی که سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 است از سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 او سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 جز آنکه سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 در سوخته سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک
 سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک سزاوندک

درست. سو عا له سبت الیه ده بر سکنان یعنی هدایت ده اولیایانند فندوح بولیه صبی. باس
و عذاب کوره یکی معلوم و محقق. باز عصبه باس و عذاب انطا. اینها هدایت ده و
بوزن باس و عذاب کوره و عصبه قابل رد و انطا. رکن. البته بویا به سبت الیه الی اسند الیه
انتهای طوطی و توجیه بود. بوقه سز کرد، مجرب کرد، بالانجید کرد و افتد و موهو رقیبه یعنی
الله که بوزن و هنر و کند و بگوید اولاده بر سبتی اراده انجسته اوله سنده او مجرب کرد، او بالان
او شکر و تحمید ده الله و الله که ازین، رضایه اسناد ابرو لازم کن. عذایه مجرب کرد که بر سبتی
محقق، جری و مجرب باس ده محقق، بالانجید بالانجی محقق و سبت الیه به مقارنند،
رضایه مقارن رکن. فقط سوزی بالانده مضمونی و افتد و تحفه این، الله نه سبت
نه ده رضایه مقارن رکن. زیرا بالانده سبت الیه تعلیه اینها اید بالانده ارکان، همه
اولور دی، البته شکر و تحمید، حوت و انعام ده بویا در. شکر دار، جرم ده دار، باس
دار. بوزن سبت الیه تعلیه اینست. کلمه سز کرد اما ایندیک شکر الی و حوت بالاندر.
بوزن نه سبت الیه، نه رضایه تعلیه اینست. باس ده بوزن.

با محمد الله صحت بالفه ناری بهی محمدی اولیایه و طوطی سبت الیه
رضی الله عنه بویا او سز کرد. [قُلْ هَلْ شَهِدْنَا كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ
هَذَا] عاید بود اما ایندیک تحمید الله با بیفته شهادت اید شاهد ریزی کین دی
یعنی بر حوت و انعام آنالریزه بری الله سبتی مراد. دبی عوام سبتی انانیه سبتی
و خود را سبتی ده اعضا. ایندیک سوز کرد که بیغ صحت تمام ارسو. [فَإِنْ شَهِدُوا] بوزن
شاید که «اوت بر حوت و انعام ای عوام فیدی، بویا ای عوام شاهدند» دبی شهادت اید بر
[فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ] سه او در برابر شهادت ایندیک [وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا] بزم ایندیک نکیب ایندیک [وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ] و آخره ایمان
ایندیک [وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ] و کند بر بند رب اولاده تعالی به باشه سبتی

ظواهری بهیچ برینک لعدارینه ادیا - یعنی ادیه سهارت ایه هیک ارلاخر بنده بهماله و در .
 دلاول هقی کنذیب اربیر ، بالانده باس کورینر ، الله بیده شکر قوشار ، هقدیه عدول ابریر .
 دبودرینک یا یا هقدیه سهارت هدی کوعدرینک لعدارینه ، بالانخی سهارت لعدارینه یا سقه برینی ایلان .
 کوردیور کراسور « وهه برهم یعدلون » فاصلا سید برایت سوره نکه برینجی آیتنه برترجیع اولسور .
 نابعیه « وماکان ربک مهلك القرى بظلم واهلها غافلون » مقبضی و « قل یا قوم اعلموا علی مسکاتکم
 انی عامل فوف تعلون من تکنون له عاقبة الدار انه لا یفلح الظالمون » و عدد و سیدی نماما نالید و
 تقدیر دنددرک کیمسه کلمه کلمه هدی نوع هقدیه ایلان و عدد و سیدی ایلان اوله یعنی نقطه
 بانه بورایه ندر اجمال ابر جماع تقدیرها افطار ابر برین نوبه دینوند و شروع هدی کمال برهفت
 استعاره بیلندنه سوره صراط سنقیم اوله سرح هقدیه اساسی نشین ایه نراهی راداری بالخاص
 منضمه اوله ندر و حوت نقطه تقدیرنه نخبه اید بودیور کراسور :

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ اَلَا تَشْكُرُوْنَهُ
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوْا اَوْلَادَكُمْ مِنْ اِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ
 وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوْا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
 اللّٰهُ اَلَا بِالْحَقِّ ذٰلِكُمْ وَصِيّٰتُكُمْ بِعَدْلٍ لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ • وَلَا تَقْرَبُوا
 مَالَ الْيَتِيْمِ اَلَا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشَدُّهُ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
 بِالْقِسْطِ لَآ نَكْلِفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ
 ذَا قُرْبٰى وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوا ذٰلِكُمْ وَصِيّٰتُكُمْ بِعَدْلٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ •
 وَاَنْ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ
 عَنْ سَبِيْلِهِ ذٰلِكُمْ وَصِيّٰتُكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ •

مال شریفی

دی که : کعبه سزه بجز زرد عرام فیروز افریابم : اولی صبح برستی سرب قریب
 بابا که : آنکه ایله آریلایک ، بفرستد بوزنه اولاد بزی اولدورمیک ، سز ده
 اوزن ده : زنگدن بزور بخت ، خواسته : آهسته ده : کز بسنه بانا سمایک ، ادهک محرم
 قیدی نفسی صفت اولدورمیک ، ایستیکز آ : ایست سزه اولدورمیک فرمایه بوردن ، کر که
 مفلذ ایه • دینیم ساله باند سمایک ، انچه رسیده اریخه بوزنه اولدورمیک فرمایه ،
 لولوی ، طاری بی نام دین طریک ، برفه انچه دینی تکلیف ایدن ، سوز صافی اولدورمیک
 هب عدالتی کوزه دین دله فیض اوسه ، ادهک عدلی بینه کسریک ، ایستیکز آ ایست سزه اولدورمیک
 فرمایه بوردن ، کر که درون طواریک • بده سوزم درس طواریک بولم ، هب ادنی نقیب
 اید ، باشه بولدر نقیب انچه دین که سز اولدورمیک بولنده صایه بوب یا بولاسن ، دریکز آ ایست
 سزه اولدورمیک فرمایه بوردن کر که درون ، مقار بولسک •

اقل تعالوا اتل ما حرر ربکم علیکم م کعبه سزه بجز اول
 عرام فیروز افریابم — ایه عباس مفلذ دین که : بویاند ارباب حکما که کتاب
 صبح بزه نسخ ایدله . بوزنی آریک هیسه واده . د « محکات هن اهل الکتاب » در .
 بوزنه عمل ایه هیسه کبر ، انچه به هرخم . کعبه الاخبار ده دین که : بویاند نوزادک باشه بوزنه .
 « بسم الله الرحمن الرحیم قل تعالوا ، الآیات . بوزنه بوزنه شایع غلامه بوزنه بوزنه
 ایسه . بوزنه موسی علیه السلام اتل اییه « کما شمره » اولدورمیک سوزنه . بوی بطای
 « صاعقه الشفایه لدرمان مفاصله سور » نامده کی اینه سوزنه بوزنه ایله : یعنی بویاند

موسی علیه السلام باز یعنی الرابع هر هفده اجمال باز یعنی آیات عروه می کنند که شش در است. شکره
 میباید در است. محفوره و الینده و قتلده از نادیه و رقتده از دیرده. با شفعه سند الذکره
 کوز دیکده نهی. سبه تعلیم ابرار. اهد. کوز و یور که بوفتوز در. سبه بوزک برنجی ده
 سوره نوح با شفعه بر ابعناح اوله کلمه ایمان نوحید در. که بونای شکره مندرج اولفقه برابر ارمینی
 آینه الحامه ترفیع و تخفیف ده ایدند. باز می بوز اول و آخر بر اساسه مندرج اوله در پیله
 اساسی تشکیل اید و اسم و افعال افتد بید افتد و اینده اتمام عروه در. [آن] سوز که:

[لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا] اوله هیچ بر شریک نوسایند. — افتد
 فقط نظر نه الله هر صفاتی بر شریک هیچ بر عهد شریک ارمایه بیکند. عمل فقط نظر نه الله معیت
 اوله مخصوصه با شفعه اطاعت ایدند. [و بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا] و والینده احسانه
 — یعنی «احسنوا بالوالدین احساناً» بابا و آنازه ایدک و کوز ملک ایدن. — بورده
 محران یعنی ناهید بیاه اوله یعنی سینه ای که برید برارن عهد آسند نه ساسته ارایه
 اوله یعنی سؤالی خاطر کد بیدر. فقط اوله محرماتی بر و جاتی ارفوایم و بنوب ده بر هاشم تراهی و اوله
 ذکر اوله یعنی زما. ایته او محرمات بر تفصیلات اینده کی نواهی. دیک اوله. و مفصل بالک
 محرماتی دکل اوله سنت عروسی بولنا اوله ده بیاه اوله یعنی آکل شیدر. تا با بونک سوره کوز
 اوله که حرم بالک نهی صریحه دکل بعضاً آورده آکل شیدر. بوزنه طولای علم اصوله سؤانه
 بشند که نحریم. امردیه مقصودی فوت اید عیسه. رکعه که هستی استقام ابر. و ایته کوز بود که
 کلمه حاک اوله «افوا الکمل» «اذا قلتم فاعدلوا و بعهد الله افوا» اوله ده نصیب بریدر.
 باز می «والینده احسانه ایدن» اری «اوز و اصدا اینجه بیکند» نهایی ده شنددر. یعنی آنا
 بابای اینجه ایدند. طراند که خاطر و عبار کنیز دیک سوز طر. اوز مقننه انجیه احسانه وظیفه
 دوستو نولید. و انجیه اریا بیاید. ثالثاً بر صورت نظم سونی ده ایمان بر آنا بابای احسانه برتر
 برکک بر وظیفه اولفقه برابر الله شریک استقام اید میاید. یعنی آنا بابا اوله در رنج الله احسانه

اینکه سید منوره اولی بقتل است و از وی بر صورتی منوره آمده می باشد الله شاکر مناسذه اولی بقتل منوره
منوره در امر... نه کم سوره الفهاره « و ز جاهدك على ان تترك بي ما ليس لك به علم فذوقنهما
وصاحبهما في الدنيا معروفاً » آتی و امالی ابو برنصریح ایرتد...

[وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِهْلَاقٍ] بوضو لقتله طوایف اولاد بکزی
قتل در این بکزی... بورد مراد... آناه بابایه امسال اولاد و طیفی اولاد و طیفی
بماری اینک... محافظه الله در ابوبنک و طیفی... سوره اسرار... « وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
خَشْيَةَ إِهْلَاقٍ » اولاد بکزی بوضو لقتله طوایف اولاد بکزی بورد مراد که بورد مراد که بورد مراد
ایضا... « بالفعل فقیرم بدیهه حکم » بیه اولاد اولاد مراد مراد اولاد فقیرم کل
فقیر اولاد بوضو لقتله طوایف اولاد بکزی مراد اولاد بکزی... دایه بورد مراد بورد مراد
تفصیل اولاد... « قد خسر الذين قتلوا اولادهم سفهاً بغير علم » ده دخی اولاد بکزی اولاد...

عرب بکزی بوضو لقتله طوایف اولاد بکزی بورد مراد... دایه بورد مراد... بورد مراد...
برفتن ماهیه ابو بطنی در فقیرم سائق و یا تو بوضو لقتله طوایف اولاد بکزی... بورد مراد...
الحقیقه اولاد بکزی و قوع بولاد بوجهایه اکثر بکزی سوره بیه الهم بکزی بکزی...
بوند فایسته بکزی سید قال انیمیه بکزی... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...

اصلی کرک فقیر اولاد بکزی... کرک فقیر اولاد بکزی... کرک فقیر اولاد بکزی...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...
بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد... بورد مراد...

[وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ] فحشاء یا فحشاء است [مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ] آنکه
 آشکارا و پنهان آنرا — یعنی زنا و زانی که هر نوع فحشاء آنرا از آن سرکند باید نزدیک
 آیینه رفاه زده و رسیده و در آن اشرف و بلندینک باید فحش و کبی اتمام از اهل کیزی و سوز و آتش
 هوس و مرام و لذت یافته ، بزرگ فحش ، اسباب و وسایلی ده و مرام . آیینه و یا کیزی فحش
 یا میوه شریک و سوز و آتش و یا فحش است . « وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانَا اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً » در ترجمه فاحشه در
 متبادر از لایه زنا . فقط فحشه در معنی ابرار ایست زنا قبل از او لایه هر نوع افعال شریک
 یعنی ساز و نسیم هر نوع فحشاء است و فحش افاده است . بزرگ فحش و بعضی فحشیه بونی و الموم
 اتم از نفس ارباب « وَذَرُوا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ » در لایه اربعه است به ده آنکه سبائی
 در آن رایت نفقه و نفقه بر معنی برادر و یک ظاهر و پنهان . از عهد بوند قتل و دزدی و مطلقا
 قتل نفس زید و آینه و ذکر و کوسن و بزرگ بوند و ده بر قتل معاشی و آینه . یعنی فحشاء ، نفقه
 بر جنات علیه و آله و برادر و قتل و دزدی و مرام . هرگز در زنا و مرام و آینه و آینه و آینه
 نه کیم رسول الله عز و جل گفته بد « ذَلِكَ الْوَادِ الْخَفِيُّ » بویشت . بنا بر معنی فحشاء کیزی آیینه و فحش
 فاحشه و فحشه است یعنی آینه و آینه .

[وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ] آنکه کیم از کیم است — یعنی اسلام از کیم
 عهد از اسلام و دینی و مرام و محترم و قتل مرام و بدین هر صافی بر نفس و قتل از کیم [إِلَّا بِالْحَقِّ]
 تذکره ثابت بر مرام از کیم — مسلم بر کیم علیه و آله و آینه « لَا يَجْلِدُ مَرِيءٌ مُسْلِمًا
 بِأَحَدٍ ثَلَاثَ كَفَرٍ بَعْدَ اِيْمَانٍ وَ زَنَا بَعْدَ اِحْصَانٍ وَ قَتْلَ نَفْسٍ بَعِيْرٍ حَقٌّ » مسلم بر کیم فحش و مرام
 از کیم ، تذکره از کیم بر کیم از کیم : ایمان و مرام و کیم ، ایمان و مرام و کیم ، بفرموده قتل نفس
 حدیث بر کیم بایه بفرموده از کیم از کیم سبب ثابت از کیم . سوره مائده و آیه غیر مسلم و کیم
 از کیم از کیم « بَعِيْرٍ نَفْسٍ اَوْ فِسَادٍ فِی الْاَرْضِ » در آیه بفرموده از کیم « اَلْاَجْزَاءُ الَّذِیْنَ یُحَارِبُوْنَ
 اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَ یَسْعَوْنَ فِی الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ یُقْتَلُوْا اَوْ یُصَلَّبُوْا » بفرموده . بفرموده مسلم و کیم

تقدیر نزد سبب صمد در ده بالغ اولسه اولور . هلمی ریز اسناد هلم . اصل حوت آید بر دلی ارباب
اولور سه ده نفوس بوند مکنه در . قتل نفسه اصل اولده هلم اولفدر . عدول اولس آید بر دلی اربه
ثابت اولر بیر . [ذَلِكُمْ] ابته برادر نهی : بوبه تطفلی [وَصِيكُمْ بِهِ]
ریز سه نومیه اینی . کمال لطف در میند مکر بر مور نه اراد بر ب محمد و بر دی اسوره ساره
" یوصیکم الله . بانه) کر [لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ] عقول اید سکن . - یعنی بومنی داننا
و اندر نشانفی و بر نومیه در فائده سی مفید اولور ایچوره طاهر و بریهی ادریفند - سز عقید کیزی
استعمال اید تقدیر کیزی با عقید بر ب بر و اندر ده منع اید بکن .

[وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ] و یتیم مالنه یافند نمایند . - هیچ بر مور نه نومیه نه بکن
برده هلم . [إِلَّا بِالَّتِي هِيَ آخِرُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ] آنجه نومیه اربنجه برینه
بالغ اربنجه نند . مفید رتبه و زمانه نسیم کبی - ان کوزل مور نه تقریب - مکنه اولور ان کوزل
ولایت در صبات سننا . اولر ماه . " فان انتم منهم رشدا فادفوا اليهم اموالهم " (سوره
سایه بانه) . [وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ] کیدی و زانیدی دند و نام طوبی
- قسم نفقاه و با نفقه اولور نومیه نمایند قسم ده اولر و طارنا که اسید و با نفقه با یابکن
اغذ یا بکن در اسکی نفقه سی هلم . بنار عبیه یتیم مالی اولر سه بیلر مفقوده غنیه بنار زده هلم .
سز در [لَا تَكْلَفْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا] بز بر نفقه رسنده یا شفقتی تطفیف افرین . -
بنار عبیه عدول و نسویه هر زمانه زور بر شوی اید ده بولار ده سکن نند . عیانده مکلفند . و سکر
یتیم سیدی سفور . [وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا] دسز سوچه ریکن زمانه عدول اولکن ؛
یعنی کرک عدوت و کرک شهادت و کرک هر صافی بر مفقوده بر سز سوچه ریکن دنت حقنی و دغری
سوچه بکن . - عدول و مفقود خدوتی سوچه بکن برده هلم . [وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ]
دوسه له و با علی بنده سوچه بر مفقود کیم اربان زده دسوره . - بنه دغری سوچه بکن طرفدار
انیم بکن [وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا] و الله عهد رینی ابنا بکن . کرک الله سز تطفیف

اینکه اولدنی عمری، ارری، بیلدی و کرسک الله و با امانه دیرینه و برنگند
عمری، نذرری، بیلدی، عفرری، صبح اولاده لهنوع تقداتی نمازینه کینرک — نفقه
عمری. کور دیور که بوار دیستفاد اولاده و جوب و صدیق و منی ایمانه و عمل و درین حال
اولدنی لهنوع ارار و نواهی ایدتوره عهده ستادری. بنار علی «وذروا ظاهر الاثم و باطنه»
ارری و بواریه قدر سعه بیه عبارات، عمل و صحت و ساره اعطای صیه بواریه رافدر. [ذَلِکُمْ]
ایته بوزی: بزنطیلدی [وَصَیْکُمْ بِه] بکینرک و نوصیه — و آله ار —
ایند که [لَعَلَّکُمْ تَذْکُرُونَ] تکراریه سکن — بوزی ایجه خاطر بوزیه
طوتاسنک و منته کی دریه منویاتی دوستونه سکنده و جوب عمل ایدرکن. [وَأَن هَذَا]
صِرَاطِی مُسْتَقِیْمًا] وایته بر: یعنی بوفار بیه بری ایضاح ایدرکله ایمانه نوصیه ایدرکلی
ایته الله نوصیه ایندی برادر و نواهی: بر اعظم عرشه بنمستقیم ار در ره عهده. دریه
درغز طوتز بنم بولم، جاده م، اساس بنم و منها جبر. بوزی ایجه [فَاتَّبِعُوهُ] مزوره
بره. بونم بولم اتباع ایدرکن. [وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ] دستدر برده کینرکن: مختلف
رند. نزهت، رحمت و ضلالت اولاده درورلو بولدر آتیه سنده و دلا سمایکنر که [فَتَقَرَّقَ]
بکمر عن سبیلہ] مزی فرقه فرقه یا یوب ایه بولنده و اغتیما سیه. — مندر ایدر ره
تجرب ایدرکلی اوزره ایه مسود و منتری دینر که «رسول ایه بزه بر فط مستقیم میزد» بر
رشد بولدر «دیدی، صوکره بوند صافنده و صولنده بر میوه فطوط: جینکدر رها میزد
«بوزره بر فاطم بولدر که لهر بزه بر سیطانه داردر اوله میا غیر» «دیدی، صوکره ده بر ایند
«وقوری. مصلی الله کید میر فله ایدیه بر میوه بولدر داردر. نترکم» «الطریق الی الله بعدد
انفاس الخلاق» الله بول منور فاندق انقاسی نذرری، یعنی اوتور میوند. «دینسه. فقط
بوزره بوزره ایمنه حقیقه ایه بولی، الله ایصال ایدیه و دفع الهی اولاده، ایه و بولدی طوتز و موت
اولانه عهده بول، طوتزی بول بر رانه سید که سالتطری طوتزی ایه، بر سیدیه، طاعتیه، ارا تماییه

حقیقی فوت حقه افتادند. بوده پیغمبر اتباع ائمه و بواسطه طوئرت و انما جهت و صحت
مروی الی کمطه اولی.

اوست بوزی بود او در روی توصیه اینک :

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا
لِكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّعِبَادِهِ لِيُقِيسَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ •

مآل شیرینی

مؤکده بز مساجد اکتسابی و در آن که کوزن طبیعت اید تمامه صوره. و هر شیء تفصیل ائمه
در هدایت و بر رحمت اولی و پیغمبر، اگر کرد که او در برینک لغات ائمه آیند •

اوست او در آن داف توصیه اینک [ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا] صوره
مساجد اکتسابی - توراتی - تمام [عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ] بایستی اصماء او درین، یعنی او توصیه
او تمامه مطامی صوره پیغمبر و طبیعت ائمه او درین - با مورد که موسی در آن اولا اتباع اید
اصافی اندر اید، بایستی کوزن بایاید و بصورت او توصیه رود و صوره طبیعت اید به هدایت
بکیمه یعنی تمام ائمه [وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ] و هر شیء تفصیل ائمه - یعنی
الله عجل لری بفا پیغمبر رنده محتاج او در روی هر شیء اید و اید بایه ائمه [وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً]
در هدایت و رحمت او در پیغمبر و در آن که [لَعَلَّهُمْ يُلْقَاؤُا رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ] او در -
قوم موسی اولاد او بنی اسرائیل - برینک یعنی او تمامه هدایت و هدایت ائمه او در -
بقه ائمه توب و عفا بی نصیب او در. بویزد ائمه بهر بر با عیدینک جزای نفس تزیب او در؟

توران بویه ادریغی کی شری :

وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا الْعَذَابَ
 تَرْجَمُونَ • أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ إِلَهُكُتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنَّمَا
 عَنْ دَرَكَاتِهِمْ لَغَافِلِينَ • أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى كِتَابٍ لَهْدَى
 مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَ كِتَابَ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ
 كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سََجَزَى الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ
 بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ •

الشریعی

برایسه نام بر کتاب ، اونی بز ایندیردک ، هیره مبارک ، بوزنه بویه بوله تابع ادریغ و تورند
 کرکر که رمنزه ایره سکر • ریره سکر : کتاب بالک بوزنه اول ابی طایفه ایندیردی
 رفریسی بز ادرک تدریسانده قلیقا غافل بولورن • با هور ریره سکر که اگر بز کتاب
 ایندیرسه اوله ایرد لومالده ادرده رهان یاره مومده ارلورده ، ایسته نه ریزده بیته
 کدی ، آرتد الله ایندی انظار ایره وارنرده شمع نیام ایدینه رهان عالم کیم ارلور ؟ ایته
 بز او ، آید مزده شمع نیام ایدری بوجامدی بوزنه عذابده که رشید جز الانیره هیز •

[وَهَذَا] ایته برده - بوزانه ده [كِتَابٌ] بویه بر کتاب ده [أَنْزَلْنَاهُ]
 بر کتاب که اونی بز ایندیردک [مُبَارَكٌ] بر کتاب که مبارک ، هیره دیرکته شهاب برده .
 [فَاتَّبِعُوهُ] بنابر بوله اتباع ایرک [وَاتَّقُوا] ومانته صانیده که (العلکم ترجمون)

صحتزه ایره بر سکنه . بز بونی ایند بر دن که [اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلٰی
 طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا] کتاب اینجه بز دمه اولای ایکی طائفه به بهود و فشارا به — ایند بر جوی
 [وَاِنْ كُنَّا عَنْ ذَرَارَتِهِمْ لَخَافِلِينَ] و سببه سز بز اوزون تر یسانده قفصیا
 مخالف این . از کتاب ناطحه اولدنی اعظم و معارفنده بی غیر بولورور و به ریه یکنز ، قیاسنده بولور
 اعتدال اینه یکنز . — یعنی بالاده قوسه ایریه اعظم عمومی بی ناطحه اولاده کتاب سوتومه و باب قوسه
 ایند بر همه ایسی اولدنی اوزره انحصاری دار اعظم ابد بالک اوزون مکلف ایسی ایجاب اینز . کریم
 کتاب سز دلنده اصله خبر دار اولمه بر معذرت تشکیل ایره به بهود سز اتمده و فشارا ندی یکننده
 اولدنی کی بر کره اساس سزول و دیولوب اشتها — ایند کره مکره . " بز اولدنی لسانی بیجور ، اوزولوب
 آصله ایاز و معذرتانه دایماد اف دکنز " ریه اعتدال ایند ره جاز اولان . بز کتاب سزول
 ایسه لکره مکره لمر قوسه اونی مفید و اعظم عمومی سز و قوف بی اید به ایسی مکنز . لایق
 اوزوم یکنده بز انجیر اولدنی لسانی و آصله سببه ایجوره لازم کلمه سز انجلی کلمه سز به تفصیل و درجیه
 سفا لعل و با محراباً بیخ ایره بیلیر . عرب سز طری یکنده اعظم سز کوره بی مکنی اولاده کتب سماوی به
 بز و با ایکی کتاب ره اول ایکی قوسه نازل اولسه بولندنی و بوسورنده بهود و فشارا ندی اولدنی
 اولدنی معروف و معانیه اوزر بوزون اعظم عمومی سز به مخالف بولورور دی . بوعفقت اوزر ایجور
 اساس اعتبار به سز کلمه اصله نفقه نظر سز به معذرت اولامقده به به اوزولوب یاز مارا
 و کتب و مدرسه لری بونه ای بر قوسه اولدنی سز طری سز کیه عربک اکثرینه نظراً به عقلت به معذرت
 سببه سز بولنه بیلیر دی . ایسته عمومی فیقه و برکت و تقیم رحمت ایجوره ازال بویلا به قرائند عربیه
 اولاده ازال بویلا ایسی بوم قیاسنده ادمش و سز ، اولیست و عذاب کوننده بویکی معذرت قره اعظم به اونی
 و اعظم کتاب ازال اولدنی قوسه محض اولدنی دار اونی اونی سز لکره مکره اونی سز ریس
 و سز ایستفول اولایوب اعظم سز عقلت ایند به به معذرت تشکیل ایند به جایی صورت قفصیه به
 آصله مکره کی بر حکمی به متفهمند .

ربك بعضی عبادت و تصوریه ، بلك بعضی عبادت و فكریه كونه اولیای ایمانیه انیمه و یا ایمانیه
بر غیر قائلاناسه بنفسه اولونکی ایمانی هیچ بر فائده و برین ، دی که کوزه و یدک چونکه بر سینه من
کوزه و صورت •

[هَلْ يَنْظُرُونَ] از ریاسته بر شیء [إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ]

انیمه کذیرینه اولونکدنک ، والملائكة باسطوا اليهم اذخجوا انفسكم « در لوبه اندرین
اولونکدنک « جاننیزه عیفاک با فتم » بیه جک اولاده مون ریاضه اولونکدنک کلمه [أَوَيَاتِي
رَبِّكَ] با فتم ربك کلمه - فیات قریب - « و جاء ربك والملاك صفاف و جئ یومئذ
بجهنم یومئذ یتذكر الانسان و انی له الذکر » در لوبه مفتریه الی صوره مکتب با فتم فتم
انیمه [أَوَيَاتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ] و بار بلك بعضی آیتدی کلمه ، فامطر علینا
ججارة من السماء ، « او تسقط السماء کاز عمت علینا کففا » دی طری و عهد با فتم طاسه
با فتمه و یا سمار یا یریه لایوب اولونکدنک و یا فیات عبادت و فتمه ایمک کبی لومالده فتمه
مور و صلاک دلالت ایله و کذیرینه ایمانیه مجبور ایله عهد اولاده بر فتم عبادت و کلمه - با فتم
برین برسی اولونکدنک ایمانیه انیمه ، فقط [يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ] اولونکدنک ربك
بعضی آیتدی کلمه - [لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَتْ فِي
إِيْمَانِهَا خَيْرًا] اولونکدنک اول ایمانیه انیمه و یا ایمانیه بر غیر کب ایله هیچ بنفسه اولونکدنک
ایمانی منفعت و بریه کلمه - « حال اقتضای ده اولونکدنک کب اولونکدنک انیمه تعریفک زانی لیمه بیوت
زانی با فتمه ، ایمانیه ایله قائلاناسه مکتب هیچ بر غیر قائلاناسه اولونکدنک ، « فلم یك ینفعهم ایمانهم
لما رآوا بأسنا » مدلول اولونکدنک با فتم ایمانیه کور و بریه با فتم ایمانیه قبول ایله و هیچ فتم
و برین ، ایمانیه قبول اولونکدنک حاضره و سهوره و کل غیب و استقباله تعریفه انیمه سنه ، عیانی و کل بر فتم
اولونکدنک و استقبالیمیه بر غیر کسبه اطایه بولنه عهد و فتم بولنه سنه و بر ، اولونکدنک اولونکدنک

مکرره اینا مکتبه فائده یومر . اول جمله اوله ره اول اینا مکتبه که ضرر نه تور تلو به مجموعه ایست
 بار ایجه نه فائده بولنه بیسیه . مثلاً : « بگویم که مندرک ، بالاجبد ، کز کزک
 جودک جزای ویریلجک ، بگویم که مندرک که آیم صایم اوله مویه ، در ستمه ، شفاعت یا بیایه مویه
 کیم کیمه ره بر خیز کور به جک » دیند یکی زمانه ، ارجیشی ارجور ، هله بازم اولو به طبعیه ده حایره
 باقارنه دیوباره اینا بیایه ، اینا بورد ارج بکونه یار . بر خیز قاز اینا به کیمه ر اولونک کدکلی
 کوروب ایچنه دوست کور زمانه حایره ایما . اینا بزرگه ره اولو به بولما بزرگه کزیری مجموعه به جمع منفعت
 هله اولان ، ایسه ایسته کیمه بولور . هله ایته تعالی اندک ایکی در لایقانی دارد . بر قسم
 مستقیمه کی واقعاتی نمایند یعنی در مکرر نه اول اخبار و استعاره ای به ایات در لایقانی مکرر
 فائده سی اوله مویه ایما به بولاندی نفسیه ایما بزرگه . آفرات بولنه قاز اینا به ، پیغمبر کتاب ، علم
 بولاندی در . مؤمنه و کافر فرقی بولاندی نفاذ . ایته تعالی اندک دیکر بعضی آیدیه دارد که
 بولور واقعاتی بالفصل و نوعی باشد و فزنی و قدرت الهیه اندک حاله مجلسی کور بزرگه اولو بولاندی
 مال و ماضی اولور . بزرگه کلکی بالفصل و اجرائیه ، اینا ناسه امتحالی فالان ، فقط اینا ناسه
 فائده سی اولان . بولور تور تلو به اوله خبر دار اولور به اینا ناسه اولو کور . تور و نه بولند
 تور تلو در . سمد اولو بولاندی بولند اولو قرآنک بولاندی بولاندی بولند سی بود عهد کور بولور که
 بر آیمنی قسم آیدیه بگویم اولو به جلد . و بگویم بولاندی تذبذب و غلطی اضداد اینا اولونک
 اولو ناسه و فزنی و فزنی کوروب ایما به جلد ، فقط افره و فرضیه اول ایما به ایما به و یا ایما به
 بر خیز قاز اینا بزرگه اولو بولاندی به جمع منفعت در مویه کیمه . سواد ایما بزرگه صورت قطعیه ده انتفاع
 ابره به جلد اولان اولونک اول ایما به ایما به و ایما بزرگه خیز قاز ایما به اولو به یعنی ایما به ابره ماضی
 جمع ایما به بولاندی در . بولند برابر اولو ایما به ایما به ، فقط بر خیز قاز ایما به اولان کز کزک
 مکرره کی ایما بزرگه اولو به بر خیز قاز ایما به بولند اولو بزرگه ایما بزرگه منفعت عمالی فالیه یعنی ده
 آفریننده . هیومر ، اوکسیت فی ایمانها خیرا « همدی « آمنت من قبل ، همدی مملو .

او کسبت مه قبل از ایمانها مه قبل خیراً « مانده در یک اولو . معنی برادر یعنی تقدیر ده آینه در بحر
 فقره نك صحیح حکمی بوده در یکد . زیرا اولیایه باند ایمان سابقه ده صحیح بر منفی اولیه صوره در یک
 اولو . نه کیم معنای برید اصد سدر . حال بود معنی بر اولو ایر . « لا ینفع نفساً ایماناً لم تکنه کسبت
 فی ایمانها خیراً » در یک طایفه کسبت . بنابر علی ز کسب فقره سده « من قبل » قیدی اعتبار . قرینه
 کور سورت : و ظاهر در عهد اطلاق اولو . مدخله ایمان لازمه فانی اولو . و او را اصد اولو ز که بود
 بعضی باند کسب خیری علی الاطلاق اطلاق قبایه عقید . سند مرصه برنده اولو یعنی کبی دافعه تمام اولو
 ایمان ایروب کسب خیر کسب اولو یعنی لفظ ده بر نه بدید . و در حاله بر طایفه اولو باند کسب خیر
 اولو قرینه ایمان ایر . و در ایمان ایر بر خیر کسب اطلاق ده بر نه بدید . یأس و یأس تماماً مخفی انچه مسه
 اولو نیست . بر ایمان رخ منفعت در بر بدید میخورد . یعنی ایمان مقبول و نافع اولو یأس میخورد
 هر حاله در ایمان صوره بر خیر کسب اطلاق بر نه بدید . نبات عدلی کبی آیات یأس ظهور زده
 اول حال دسته قبول ایمان ایمو بر ایمانی کسب طایفه اولو جمله فقط آیت در ظهور زده اعتبار
 ایمان ایمو بالفعل کسب خیر انچه اولو ده شرط . میخورد وقت طایفه . میخورد وقت تمام اولو
 یأس و یأس تمام اولو صوره خیر اطلاق خالیه صوره و آیت ایمان ده بر منفی اولو عقید . و الحاصل
 آینه کبی بر بحر « آفت من قبل » فقره سده ایمان اولو زده مقدم اولو عقید . کسب خیر انچه اولو
 اولو سیه ایمانی ساجده در یکد . ابغنی « او کسبت فی ایمانها خیراً ، فقره سده ایمان کسب خیر اولو
 کسب در ایمان در کسب « مه قبل » اولو عقید عقید . ایمان سابقه کسب خیر محتمل اولو یعنی کسب
 اولو نای ایمان ایر کسب اولو یعنی تقدیر ده کسب خیر . و زوید بر ایمانی متقابل فقره سده در .
 دایته اولو بر زوید صحیح رسید انصاف انچه صوره بر نه بدید کسب ایمانی اصد منفعت در برید عقید .
 کسب خیر مفار ایمان ساجده قطعاً مقبول و نافع ، ساجده اولو ایمان محبور در کسب خیر مفار ایمان عقید
 هر بر ده منفعت خالی خالیه عقید . « فمن یعمل مثقال ذره خیرا یره » . بنابر علی ایمان کسب خیر اگر چه
 اولو . طایفه هر طایفه بر دافعه مؤلفه مدخله عدلی یأس سده در اولو تمام اولو یأس کلی در دست مدخله

از زمانه رسول و رجال ایمان ابر کسب غیره متناهی میسر است. شد قیامت عملی و ظهور انجیل و مسیح
 اوله هنوز قریب به نیمه مسه ایست ایمان اید عمل صالحه صرف نظر انچه واجب است. کلمه مقدس ایمانی اولیک
 و کسب غیره السیما مسه بولسانک اولو به ایمان زده استعاره اید به مظهری و حوره مشکوکه. صله
 کفر و کذب، فساد و فسادلی اعتبار نیمه اولان و واقع تمام اولوب هیچ برستی یا میره سلطان فاما نیمه پتیر
 ایمان و غیره یا ناسخات، برتری و آنده جف صانیر. او نه مکره ایمان اید به یک اوله زده ایمانند
 بر مضمونی اولو احتمالی فالان. سمد او نه بگویم کلمه یک صله اید و کلمه جانی اعتبار و استعاره اید به ایمان
 کذب اید زده ایمانک و فرعونیه یا بقیه هیچ برستی نظر اعتبار و الا زرا اما لودعاده اولو که مظهر و آنده
 ظهور اید مکرر. ای رسول! قُلْ اَنْتُمْ كُفَرٌ وَاَنَا مُشْطَرٌّ [۱] منتظر اید، به هیچ شبهه
 منتظر نه دی. — یعنی ستمگر ادوچ سیده و بر یکدیگر کوز بر یکدیگر نه بگذر یکدیگر کوز بگذر.
 به مؤمنان از شما عاقبتی کور یک اجمیر او نه کمال ایمان اید منتظر زده اید و از انظار و مؤمنان
 بشیر اید. فی الحقیقه به در اعتبار او نه از انظار و بشیرک تحقیق کور و کلام با ستمگر.

هر حاله :

اِنَّ الَّذِیْنَ فَرَقُوا دِیْنَهُمْ وَكَانُوا شِیْعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِی شَیْءٍ
 اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ یُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا یَفْعَلُوْنَ • مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ
 فَلَهُ عَشْرٌ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا یُجْزِیْ اِلَّا مِثْلُهَا وَهُوَ لَا یُظْلَمُوْنَ •

مال شریفی

دینداری تفکر و در مورد و به ده شبهه اولان و آ، سند او نه هیچ بر عودت
 یونان، او نه ایسی الله فالسده، مکرر او نه برینه نه ایند طریق مکرر و به • کیم بر عینه اید هر

رحمت الهیه بر رسول امجود برست محذوره فرزند عیسه ابریه بر زمینی ، برسدی صیاً را بیک او
رحمت ابریا محروست ربک ادرینی : در انظار در .

اود بندنی تفریه ایزره :

قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
خَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ • قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنَسْكَي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ • لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ • قُلْ
أَغْنِ اللَّهُ عَنْيَ دِينًا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكُيبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ
وِازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ • وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ إِنْ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّ لَكُمْ فَوْزًا رَحِيمًا •

آل شیفی

دی که : بنی ، بهم شکت طوس طوفی بر بول الهیات بر بوردی ، طوفی یا یار بر دین ،

باشف دیندره صیرطوب ساره صفه نوبه صیف اوله ابر الهیک ملته که اولیج بر زمانه سرطوره اولادی

• بنم ، دی : جدانمازم ، مبارترم ، میانم ، کمانم لب رب العالمیه اوله الله امجود •

شکی بریند ارند ، به برنط اراندزم دبه سامند اولیم • الله ، دی : لوریک رب الهیه

لیج به ارند باشف ربی اسنه رم ، لوریک فاز ازین فی انجور کند بویند کر ، دز بر کده بد نفس

باشف سند دز ربی جکر ، مکره لب ددوب ریزه داره بفسد ، اودنت اودنه افتدز انکده

بولند بگذر حقیقی خبر دیر و جگ • او، اور که سزای ایشک غمیده لری یاری د بگذری بگذر
درم درلر فوقه هیفاردی، بونک مکتبی ایه سزای سزه و بر دیک سیدره اسماعه ایتلر. شبهه برونه کر بیک
سبح العقاب، نه شبهه برونه اویطانه نفور، یلانر میسم •

[قُلْ] سزور دی: [إِنِّي هَدَيْتَنِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] محقره بی بی
بردار سقیم: طوفی دروز بر باره بی [دینا قیتما] عبیه سقانت اولاده، طوس طوفی
بر دینه [مِلَّةَ آبْرَهَیْمَ حَنِيفًا] یعنی عالی صیف، بر الله شوم اولاده ابراهیم سینه هدایت ایندی
[وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ] و ابراهیم مشرک دره دکل اید — اولدک ملتته
انتساب ایدیه هولکه دیهود و نصاری کبی دینی نفویه ایدن دره دکل اید.

قیما، قیام مضانسه و بالله مودتیم وصف بالصدور. فانک فتمی و بانک نشید و کسریه
قیما، فراندی دره دار در کر یک دروزی د ثابت دیکلر. برونه فیک فملت عمودیه خدمت بیایه
ایمیر [قُلْ] سزور دی: [إِن صَدَقْتُ] هر حاله بنیم نازم [وَنُكِرْتُ] و مبارک
— یا هوزر نازم [وَنُكِرْتُ] و نیکای و مماتی [وَمَا نَمُ] و ما نَمُ [لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ] رب العالمیه
اولاده اولکلر، هیسوا ایموز. [لَا شَرِيكَ لَهُ] اولدک هیچ سزایی بوندر. — یعنی عبارت
هدایه بر عقیده، بونیت در اهدوس ابرایا یسره لایزدر. [وَبِذَلِكَ أُخْرِجُ] و به آنجهه بر بخت،
بر ترمید و اهدوس ابرار اندم [وَأَنَا أَوَّلُ] الْمُتْلِينَ [به ایه ساینده اولدیم یعنی
الله اینه تسلیم اولدن بر عیسی بم، ان آندیم — بر عهد حضرت یحیی مأمور اولدی ابرایا
سخت انسانی و ادا ادرن کنیزه مخصوص اولد ابرایا بر عهد مأمور اولدی و بویه مسلمان اولدن
اولد اقتداسی نزدنی یازدر. ۵۰ هزارن حضرت پیغمبر. یا محمد! کل بزم دینیه دوده، دنیا و آخرت
ایسندن بختکف ایدر. «در سنده» «هکذا بزم بولند کیکر، کنه کیکر بزم بونیم دلسوه»
در برینه فارسی [قُلْ] در که [أَغْنِي اللَّهُ رَبِّي وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ] الله هر سید

سوره انعام برادره میدی . سوره برایتک تفسیر ایندی استخلاف و تمامان مافیده
بر صورت جریانی تصویر و تفصیل ایره جک اولاده سوره ارفانی دیکدیلم :

۱۵۱ صفحه ۱۲۵۶ جمعه

محمد